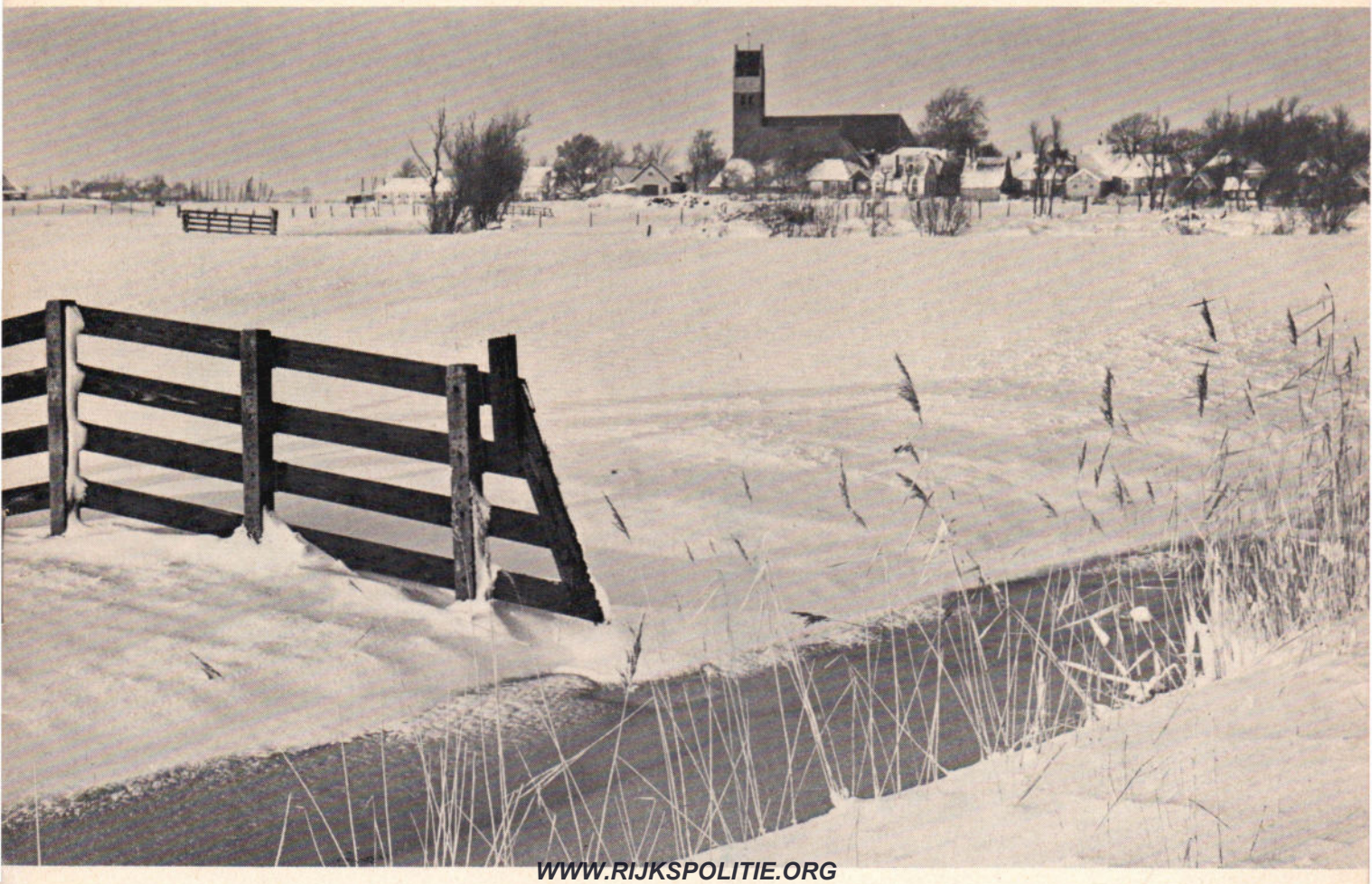
RP.ORG KB1969_12_dec_Nr.04 2
RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05 28
RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 53
RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 83
RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08 109
RP.ORG KB1969_05_Mei_Nr.09 136
RP.ORG KB1969_06_Juni_Nr.10 159
RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11 186
RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 215
RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 243
RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02 277
RP.ORG KB1969_11_nov_Nr.03 303

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

11e JAARGANG No. 4 · DECEMBER 1969

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie
onder verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

11e Jaargang
No. 4 - december 1969
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Majoor W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

Kapitein J. G. W. Bär
te Nijmegen

J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester G. H. Peterink
te Neede

Vaste medewerkers:

Mr A. J. Dek
substituut-officier van justitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. W. Vis
te Arnhem, filatelie

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228, Amstelveen
Telefoon 020-43 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11
Abonnementsprijs f 10,40 per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

Typisch Nederlands stemmingsbeeld rond de jaarwisseling.

deze maand

Bij het begin van het jubileumjaar 1970

⊡

J. R. Hoogkamer over de politie-organisatie

⊡

Wat is onze inbreng

⊡

Moderne lesmethode

⊡

Presentatie in 1969

⊡

Jeugd-Rijkspolitie in Assen

⊡

Zwemkampioenschappen

⊡

Kerstpuzzels

⊡

Proost

⊡

Personalia

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

bij het begin van het jubileumjaar 1970

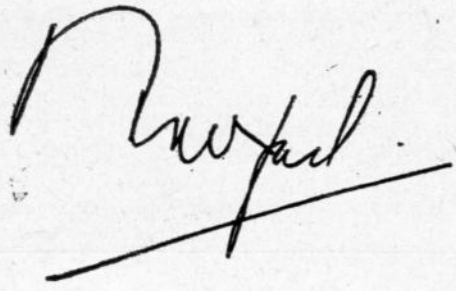
Bij de aanvang van het jaar 1970, het jaar waarin ons Korps 25 jaar bestaat, wens ik allen die van het Korps Rijkspolitie deel uit maken, inbegrepen de reservisten, een in elk opzicht voorspoedig jaar toe. In deze wens betrek ik gaarne ook de gezinsleden.
Gaarne breng ik u dank voor de ijver en toewijding waarmede u in het afgelopen jaar onder soms zeer moeilijke omstandigheden uw taak verrichtte.

1969 was een belangrijk jaar. Immers in dat jaar voltrok zich een groot gedeelte van de in 1966/1967 geplande reorganisatie. Zes districten werden opgeheven. Met de ontmanteling van de territoriale inspecties werd een begin gemaakt. De structuur van de Algemene Inspectie werd in verband hiermede gewijzigd. Het destijds als „sectie bijzondere verkeerstaken" van de Algemene Inspectie ingestelde verkeersonderdeel werd omgezet in de Algemene Verkeersdienst. Een structuurwijziging van de verkeersgroepen werd in beginsel aanvaard.

Voor verschillende ambtenaren betekende de reorganisatie wijziging in werkzaamheden en standplaats. In het algemeen kan gezegd worden dat aan de persoonlijke wensen van de erbij betrokken ambtenaren goeddeels tegemoet gekomen kon worden.
Betrof het hiervoor vermelde een reorganisatie binnen het Korps, de eerste aanwijzingen van een te verwachten reorganisatie van de gehele nederlandse politie zijn reeds op te merken.
Een door de ministers van justitie en binnenlandse zaken ter discussie gesteld ontwerp herziening Politiewet, gebaseerd op hetzelfde uitgangspunt als de huidige Politiewet, ondervond van zeer veel zijden kritiek. De roep om een andere organisatie van de nederlandse politie is duidelijk hoorbaar.
Dat bij velen uwer een bepaalde onzekerheid met betrekking tot de toekomst aanwezig is, is begrijpelijk.
Toch dient u vertrouwen te hebben, dat hoe de verdere ontwikkeling zal zijn, althans met uw persoonlijke belangen ernstig rekening zal worden gehouden.

Ik roep u dan ook op, om u in het komende jaar op dezelfde wijze waarop u dat steeds deed, in te zetten in overeenstemming met ons devies:
„Plichtsgetrouw en steeds paraat."

DE ALGEMEEN INSPECTEUR,
DE INSPECTEUR-GENERAAL,

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

J. R. Hoogkamer over de politie-organisatie:

Is het Korps Rijkspolitie ten dode opgeschreven?
Afgaande op sommige kranteberichten, het rapport van het Landelijk Contact van (hoofd)commissarissen op het voorontwerp-politiewet, gesteund door de VNG (Vereniging van Nederlandse Gemeenten) en zelfs commentaren uit onze bloedeigen politie-organisaties, zou men gemakkelijk tot die gedachte kunnen komen.
Is het een wonder dat de „man in de straat" in casu de doorsnee rijkspolitieambtenaar zich gaat afvragen, wat hem — nauwelijks bekomen van de emoties die een interne reorganisatie meebrengt — nu weer boven het hoofd hangt? Temeer daar gezaghebbende stemmen uit eigen rijkspolitiekring op het voorontwerp tot nu toe nog niet werden gehoord.
Het leek ons daarom zinvol in het Korpsblad een en ander, wars van alle sentimenten, uit de doeken te doen en we zijn blij, het hoofd van de stafafdeling Beleid en Beheer van de Algemene Inspectie der rijkspolitie, de dirigerend officier der rijkspolitie 1e kl. J. R. Hoogkamer, bereid te hebben gevonden zijn visie op de problematiek van de politie-organisatie te geven.
Alvorens nader op onze vragen in te gaan, wilde de heer Hoogkamer echter eerst een algemene opmerking maken.
„Kijk eens," zegt hij, „het volgend jaar bestaat het Korps Rijkspolitie 25 jaar. Er is, vind ik, ondanks alle rumoer rondom de reorganisatie, alle aanleiding dit feit met enig feestvertoon te gedenken. Het korps heeft zijn taak uitstekend verstaan en alle leden ervan hebben daarvoor hard gewerkt. Ik wil in herinnering brengen, dat de rijkspolitie in de eerste jaren nogal eens werd aangeduid als de „plattelandspolitie"; niet onvriendelijk bedoeld overigens, maar toegeeflijk als de oudere broers van de benjamin kunnen zijn.

DOOR OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN

Minister Polak: politie leent zich niet voor experimenten

Minister Polak tijdens de begrotingsdebatten:

Mijnheer de Voorzitter!

De geachte afgevaardigde de heer Schakel heeft bij zijn beschouwingen over de bestaande situatie als bezwaar genoemd, dat in de gemeenten met rijkspolitie toch aan de gemeentebestuurlijke aspecten niet voldoende aandacht wordt gegeven, blijkens zijn langjarige ervaring in gemeenten met rijkspolitie. De geachte afgevaardigde heeft dit bezwaar niet nader geconcretiseerd en zijn opmerking heeft mij wel wat verdriet gedaan. Gelukkig hebben meer dan eens andere burgemeesters zowel in woord als in geschrift tegenover mij waardering en lof geuit over de rijkspolitie in hun gemeenten en hun verhouding tot deze rijkspolitie.
De geachte afgevaardigde de heer Schakel wil, evenals enkele andere geachte afgevaardigden, slechts enkele onderdelen van de rijkspolitie, zoals de algemene verkeersdienst handhaven. Het zijn echter ook de niet-specialisten in het Korps Rijkspolitie, die voortreffelijk werk doen. Het gehele korps dat toch zo onderbezet is, werkt over het algemeen voortreffelijk en met grote toewijding. Dit korps helpt de gemeentepolitie waar het kan. Ondanks de onderbezetting wordt door de rijkspolitie een groot deel verzorgd van de bijstand aan de gemeentepolitie van Amsterdam. Bij tal van belangrijke gebeurtenissen, ook zeer vreedzame, verleent het korps bijstand.
Telkens weer blijkt, dat bij plotselinge calamiteiten en bij relletjes de rijkspolitie op zeer korte termijn voldoende manschappen en materieel kan leveren om op doeltreffende wijze ter plaatse, waar dit nodig is, aan de daar ontstane situatie het hoofd te bieden. Het gaat waarlijk niet aan — ik ben het geheel eens met de geachte afgevaardigde jonkvrouwe Wttewaall van Stoetwegen — om boudweg te stellen, dat er een gans andere organisatie van regionale korpsen moet komen. Wij hebben het voorontwerp publiek gemaakt, waarover ik blij ben.
Over een belangrijk vraagstuk als de politie-organisatie moet ieder zijn mening kunnen zeggen, maar wij hopen dat vooral verantwoordelijke personen niet te gauw en te stellig grote onzekerheid scheppen voor alle politiemensen, die thans met grote inspanning en toewijding zich kwijten van de steeds moeilijker wordende politietaak en dat men de huidige organisatie niet bij voorbaat verwerpt voor een nog vrij vaag toekomstbeeld. Weinig overheidstaken, weinig overheidsorganisaties ook, lenen zich zo slecht voor experimenten als de politie.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

straks centraal beheerde „Algemene politie" met onderdelen in de regio's?

Maar we mogen met trots constateren dat deze plattelandspolitie tot een goed, modern geoutilleerd apparaat is uitgegroeid, dat ook bij grote — trieste zowel als vreugdevolle — gebeurtenissen een spankracht wist op te brengen die respect afdwong. Een korps dat tot initiatieven kwam, die voor de gehele politie in ons land van groot nut zijn. En dat alles terwijl de rijksoverheid, gelijk een goed huisvader betaamt, de koorden van de beurs — ons aller belastinggeld — niet zo gemakkelijk opent."

Politievraagstuk

Over de vraag of er „tien jaar na inwerkingtreding van de Politiewet niet opnieuw sprake is van een politievraagstuk en of dit in 1957, toen de Politiewet tot stand kwam niet te voorzien was geweest," zei de heer Hoogkamer het volgende:

„Wanneer u bedoelt te zeggen, dat de destijds bestaande verwachting (verzekering voor langere tijd van de politie-organisatie) niet is uitgekomen, heeft u gelijk. Of het te voorzien was geweest is een andere zaak.

De Politiewet gaf aan zo'n 130 gemeenten een „eigen" gemeentelijk politiekorps. Nu was die „eigen" gemeentepolitie maar zeer betrekkelijk. Voor allerlei onderwerpen waren rijksregelingen vastgesteld, zoals aanstelling, bezoldiging, bevordering, organieke sterkte, enz. (waar mogelijk voor gemeente- en rijkspolitie gelijk). Er kwamen regionale eerste opleidingsschoien (Lochem, Wassenaar, Heerlen, etc.) en gezamenlijke specialistische opleidingen. De rechercheschool in Wolfheze is er voor de gemeente- en rijkspolitie en er zijn plannen voor een zekere samenwerking van

Minister Polak . . . waardering voor Korps Rijkspolitie

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

. . . bij trieste en vreugdevolle gebeurtenissen dwong het optreden van de Rijkspolitie respect af . . .

de verkeersschool van het korps met die van de gemeentepolitie. Daarnaast ontstonden formele maar ook informele samenwerkingsverbanden tussen gemeentepolitiekorpsen onderling, maar ook met rijkspolitieonderdelen. De maatschappelijke ontwikkeling gaat snel en blijft niet stilstaan bij een door de wet gesteld model. De wetgever volgt hier de ontwikkeling. Eigenlijk had de Politiewet al allerlei mogelijkheden tot een naar elkaar toegroeien van de beide soorten politie in zich. Sneller dan menigeen dacht is die situatie gegroeid."

Welke factor of welke factoren hebben naar uw mening deze ontwikkeling versneld?

„Er is," aldus de heer Hoogkamer, „een belangrijke ontwikkeling in onze staatsinrichting aan de gang. De gemeente als afgerond geheel, zoals Thorbecke die zag en die geheel „selfsupporting" was, is door de tijd achterhaald. Samenwerking tussen gemeenten en gemeenschappelijke regelingen kunnen niet voorkómen, dat in de toekomst „gewesten" zullen ontstaan, waarin de gemeenten-oude-stijl voor een belangrijk deel opgaan. Ik wijs in dit verband op bijvoorbeeld de Rijnmond. Op het terrein van de politie is, zoals we hebben gezien, ook al geen sprake meer van zuivere gemeentepolitie. Een belangrijk deel van het beheer is taak geworden van de centrale overheid. Samenwerking tussen acht gemeentepolitiekorpsen rond Haarlem, het Kennemerland, is noodzaak gebleken. De hoofdcommissaris van Haarlem zei daarover: „Op de huidige manier wordt er inefficiënt met materiaal en personeel omgesprongen."
Deze uitlating, die ik graag onderschrijf, is een duidelijk symptoom van de ontwikkeling die ik bedoel."

Wilt u daarmee zeggen, dat de toekomst ons regionale politie zal brengen? Of gaat volgens u de ontwikkeling meer in de richting van een, laten we het maar noemen, algemene politie?

„Om met het laatste deel van de vraag te beginnen. De ministers van justitie en van binnenlandse zaken zien één politiekorps zeker niet als ondemocratisch. De kamerbehandeling van de huidige Politiewet in 1957 heeft wel aangetoond dat de volksvertegenwoordiging één Nederlandse politie toen bepaald nog niet wenste. In het voorontwerp zie ik een duidelijke poging om de weg te effenen naar één korps, maar dan etappegewijs.
De critici uit de kamer, die nu pleiten voor één nederlandse politie tillen misschien wel wat licht aan het samenvoegen ineens van gemeente- en rijkspolitie. De complicaties van een betrekkelijk eenvoudige, interne reorganisatie als in het Korps Rijkspolitie plaats vindt kennende, lijkt mij zoiets geen eenvoudige zaak. Waar dan nog bij komt dat onder meer de rechtspositionele vraagstukken bijzonder groot zullen zijn. Er is hier duidelijk sprake van het onderschatten van deze problemen.
Terugkomende op het eerste deel van uw vraag, een regionale politie dus, zou ik het volgende willen opmerken. Het zou nogal boud van mij zijn, de toekomst te willen voorspellen. Vast staat, dat — zoals in de kamer reeds gezegd werd — de bovenbouw voor een regionale indeling ontbreekt. De organen die deze regio's of gewesten moeten besturen zijn er nog niet, ja zelfs de grenzen zullen nog moeten ontstaan. In deze situatie kan toch de politie moeilijk als koploper fungeren, om de gewesten vorm en gestalte te geven. Langs de weg die het voorontwerp aangeeft, kan aangesloten worden op de groei en het ontstaan van de gewesten.
Maar los daarvan: het is een droombeeld om te denken dat in regionale korpsen van bijvoorbeeld 400 man voldoende „vaktechnische bovenbouw" kan bestaan, laat staan ontwikkeld worden. Willen wij onze taak goed verstaan, dan zullen a l l e politiemensen hun vakmanschap, hun deskundigheid, hun ervaring en hun specialisatie als het ware in één reservoir moeten kunnen brengen, om die ten goede te laten komen aan de hele politiedienst in het land.
De zienswijze van het Landelijk Contact van (hoofd) commissarissen komt vrijwel zonder uitzondering uit de mond van politiechefs, die ervaring hebben met de politiedienst in één gemeente. Politiechefs met ervaring in regionale verbanden vinden we in ons land in hoofdzaak bij de rijkspolitie. Deze hebben er de voorkeur aan gegeven hun zakelijke kritiek op het voorontwerp langs ambtelijke weg te geven. Ik meen dat zulks juist is. Het is niet goed wanneer de emotionele golven rond het politievraagstuk vanuit de kring der politie zelf vergroot worden.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Van (lands)belang is slechts, dat er de best mogelijke politie komt. Daarbij moet geen sprake zijn van rivaliteit tussen korpsen onderling. De situatie van vóór de tweede wereldoorlog heeft ons duidelijk geleerd, hoe het n i e t moet. Niemand wil die toestand terug. Als politiemensen in Nederland zullen wij moeten zoeken naar datgene wat ons verenigt en niet naar wat ons verdeelt. Langs die weg zal ons werk voor de gemeenschap nog waardevoller kunnen zijn. Ik wil hier nog aan toevoegen, dat een korps van 400 à 500 man geen eenheid is die een zelfstandig bestaan kan leiden. De praktijk bij de rijkspolitie bewijst dit dagelijks en overtuigend. De maatschappelijke ontwikkeling na 1945 is stormachtig geweest. Niemand gelooft dat de 30 jaren die ons nog scheiden van het jaar 2000 een rustiger beeld zullen geven. In gedachten zie ik onze collega's van het jaar 2000 meewarig terugblikken op alles wat wij n u een „politievraagstuk" vinden. Het zou jammer zijn wanneer zij daarin kleinheid, benepenheid en eigenbelang zouden onderkennen."

Concluderende vindt u dus, dat één centraal beheerde „algemene" politie, met onderdelen die in regio's werken en die afgestemd zijn op de daar geldende behoeften, de oplossing is.

„Inderdaad, u stelt het goed," luidt het antwoord van de heer Hoogkamer. „Eén centraal beheerd korps. De naam die dit korps zou moeten dragen doet er niet zoveel toe. Er moet geen tegenstelling tussen rijks- en gemeentepolitie zijn. Ik zou „Nederlandse politie" prefereren. De termen rijk en gemeente zijn ook in ander verband dan dat der politie nogal eens geladen begrippen, die gevoeligheden wekken. Natuurlijk moeten de onderdelen van zo'n centraal beheerd korps voor de dagelijkse dienst afgestemd zijn op de plaatselijke eisen en daaraan dienstbaar zijn; en dat kan ook."

Nu leek het er tot voor kort op, dat in vrijwel alle geledingen van de politie de voorkeur uitging naar één korps. De laatste tijd klinken er ook in „eigen kring" stemmen op die de voorkeur geven aan regionale politie. Waaraan schrijft u deze verandering in standpunt toe?

„Dat is een gemakkelijke vraag, waarop echter moeilijk antwoord is te geven," zegt de heer Hoogkamer. „Ik heb een leeftijd die meebrengt dat ik de toekomstige organisatie ambtelijk niet meer meemaak. Hopelijk echter wel nog lange tijd als belangstellend toeschouwer. Uit mijn tijd bij de Amsterdamse gemeentepolitie weet ik, dat het een heel ding is verplaatst te worden van het ene bureau naar het andere. Uit mijn rijkspolitieperiode weet ik, mede uit persoonlijke ervaring, dat een verplaatsing naar een andere gemeente en soms zelfs een andere landstreek, voor het hele gezin voor- en ook nadelen meebrengt. Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat hier en daar ook persoonlijke gevoelens een rol spelen. De liefde tot zijn land is een ieder aangeboren, dichtte Vondel, maar de liefde tot een landstreek kan soms nog belangrijker zijn! In een tijd waarin één Nederlandse politie nog veraf lijkt, is het ongevaarlijk daarvan te dromen, maar als zoiets als realiteit dichterbij komt, gaat het er wel eens anders uitzien. De plannen om de hogere politieambtenaren rijksambtenaar te maken, met één ranglijst en verplaatsingsmogelijkheden, hebben misschien een schokeffect veroorzaakt. Ook al worden vele waarborgen in het overgangsrecht ingebouwd. Toch zie ik het voor de toekomst als onontkoombaar."

Het Korps Rijkspolitie is een modern geoutilleerd politie-apparaat dat ook de interesse heeft van leden van het Koninklijk Huis.

Onmiskenbaar hebben de kamerdebatten over de begroting 1970 en alle geschreven en gesproken commentaar daarop, ook in het Korps Rijkspolitie een zekere onrust teweeggebracht. Hoe denkt u hierover, met name, hoe ziet u de praktische gevolgen van een en ander voor het Korps in de naaste toekomst?

„Ik vind," aldus de heer Hoogkamer, „het zeer verklaarbaar dat er onrust ontstaat door het spreken over de toekomstige politie-organisatie. Vooral omdat sommige krantekoppen suggereerden, dat het einde van het korps rijkspolitie nabij was. Voor de duizenden politiemannen die zich met hun vak en

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

met het korps verbonden voelen en met enthousiasme dagelijks hun werk doen, kan zoiets deprimerend werken. Maar praktische gevolgen voor het korps zie ik de eerste jaren niet, omdat, welke nieuwe organisatievorm men ook zal kiezen, de realisering ervan vele jaren zal duren. De onrust is door enkele kamerleden gesignaleerd en betreurd, evenals door minister Polak persoonlijk. Deze richtte zeer waarderende woorden aan het adres van het korps rijkspolitie. Woorden die waard zijn om nog eens rustig te lezen." (zie artikel minister).

Hoe denkt u in dit verband over het aangekondigde initiatief-wetsvoorstel?

„Staatsrechtelijk bezien is zo'n initiatief-wetsvoorstel zeer interessant. Ik moet hierbij echter aantekenen dat als ongeschreven „regels" bij het recht van initiatief gelden, dat er spoed is geboden, dat het een eenvoudige materie betreft en dat de regering in gebreke is gebleven. En deze voorwaarden zijn duidelijk niet aanwezig. De heer Geertsema heeft de minister gevraagd om de grondslagen van de politie-organisatie aan de kamer voor te leggen in de vorm van vraagpunten. Dit is een mogelijkheid. De regering legt dan aan de kamer een aantal vragen voor en verbindt daaraan uitgebreide beschouwingen. Tevens wijst zij dan op de consequenties die verbonden zijn aan de verschillende mogelijkheden. Op deze wijze kan de kamer zich uitspreken over de hoofdpunten en daarna kan de regering met een wetsvoorstel komen. Een andere mogelijkheid, die eveneens in de kamer ter sprake kwam, is een (staats)commissie.
De ministers hebben toegezegd, alle in de kamer gemaakte opmerkingen te zullen overwegen, de adviezen op het voorontwerp die al binnengekomen zijn of nog zullen komen te bestuderen en vervolgens hun nader standpunt te zullen bepalen. En dat standpunt zal dan aan de kamer worden bekendgemaakt."

Tenslotte zouden we u willen vragen, ziet u in één politiekorps een gevaar voor vorming van een „politiestaat"?

„Op deze vraag," zegt de heer Hoogkamer gedecideerd, „kan ik met een volmondig en hartgrondig n e e n antwoorden. Het „gezag" in een democratische staat ligt niet bij de centrale (politie)beheersleiding, maar bij de plaatselijke bestuursorganen. Het is eenvoudig ondenkbaar, om maar eens een voorbeeld te noemen, dat die centrale leiding op „eigen gezag" bepaalde onderdelen morgen naar het Binnenhof dirigeert, om daar eens orde op zaken te gaan stellen.
Daarnaast, zij het op ander terrein, ligt het „gezag" bij het Openbaar Ministerie.
De politie, of dat nu plaatselijke, regionale of nationale politie betreft, is slechts de „handhaver van de openbare rechtsorde". Zij doet dat, zoals uitdrukkelijk in artikel 28 van de Politiewet is vastgelegd, in volledige ondergeschiktheid aan het b e v o e g d g e z a g."

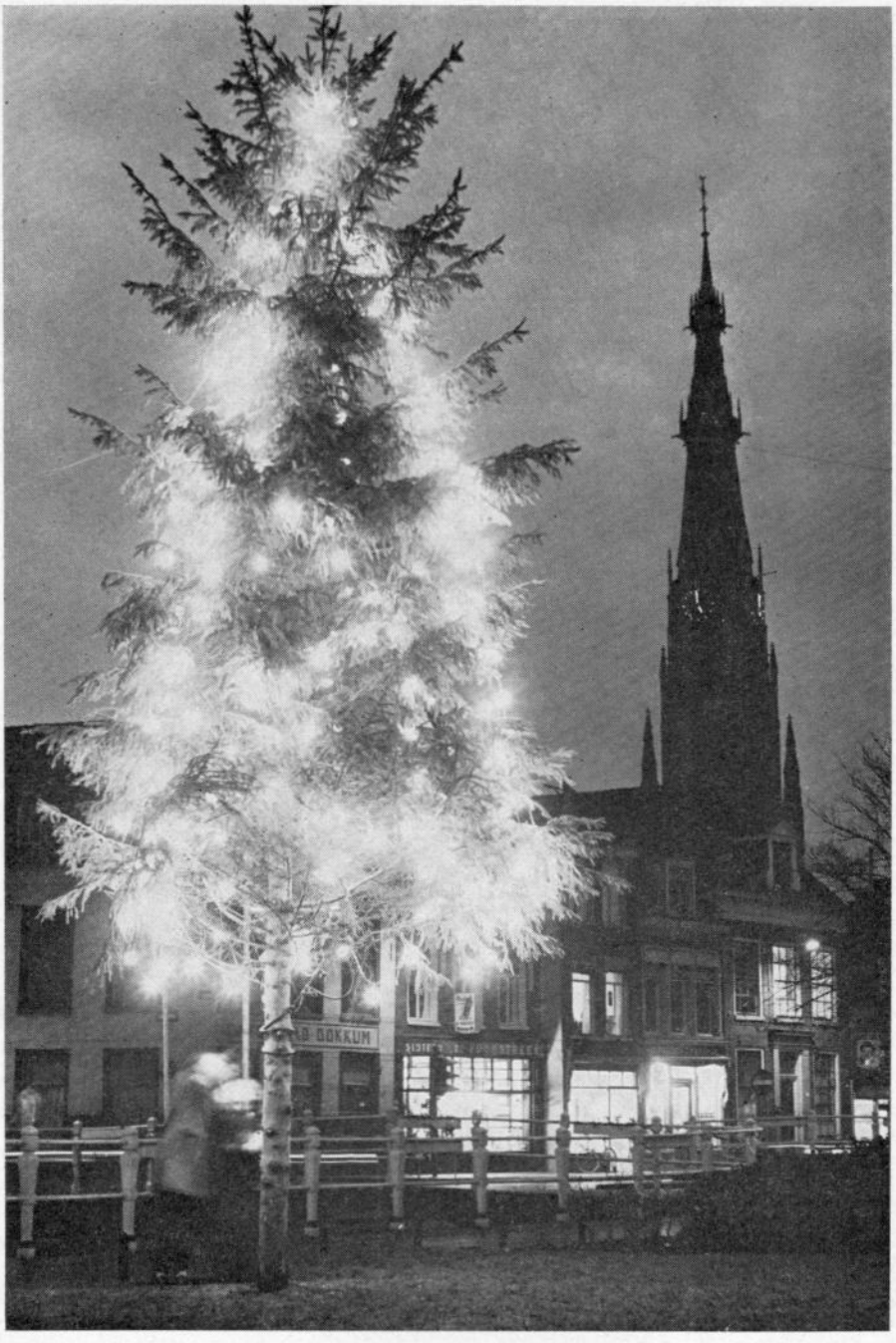
Wat is onze inbreng?

In deze vooruitstrevende tijden, waarin inspraak „in" is, kennen wij nog maar weinig ogenblikken waarop wij ons in alle rust afvragen wat de diepere waarde van het leven vormt en wat onze werkelijke inbreng in dit leven is.
Daarom is het goed in het laatste nummer van 1969 daarbij stil te staan.
December is wel bij uitstek de maand waarin wij willen terugzien, terugblikken op al datgene wat ons is ervaren; maar zijn wij tevens ook bereid onze inbreng in het groter geheel naar waarde te toetsen? Zijn wij bereid ons af te vragen of onze inbreng gelijk was aan die van onze colega's, hebben wij hen op dezelfde positieve wijze bejegend zoals zij ons?
Ieder van ons zal deze vragen voor zichzelf dienen te beantwoorden en door dat te doen heeft ieder van ons dan een beslissende stap gezet en heeft discussiëren zijn zin meteen verloren. Toch is het goed om een aantal wezenlijke begrippen die een basis voor deze collegialiteit kunnen vormen, nader te bekijken. Collegialiteit is een kunst en wie deze kunst met vrucht wil beoefenen moet zich toch enigermate bewust zijn van een aantal uitgangspunten.
Voor alles wordt discipline geëist. „Ik zal nooit iets goed doen als ik het niet gedisciplineerd doe. Alles, wat ik alleen maar doe „als ik in de goede stemming ben" kan een aardige, een leuke tijdsbesteding zijn, maar op die manier zal ik die kunst nooit machtig worden."
Natuurlijk gaat het hier over de hogere vorm van discipline: zelfdiscipline, die des te moeilijker is omdat de dagelijkse maatschappe-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

lijke tredmolen ons toegeeflijk maakt over onszelf. Wij rebelleren immers tegen die niet gewenste tredmolen.
Bovendien wantrouwen wij elke vorm van tucht of die nu door een onredelijke autoriteit wordt opgelegd dan wel een vorm van redelijke zelftucht is. Zonder die discipline wordt ons leven echter ondermijnd, het wordt chaotisch en het vermogen tot concentratie gaat jammerlijk verloren. Concentratie is — zou men kunnen zeggen — nog zeldzamer dan zelfdiscipline. Het meest duidelijk blijkt dat uit het feit dat wij zo moeilijk met onszelf alleen kunnen zijn.
Een derde factor is geduld. Juist in deze eeuw waar ieder en alles zo op snelheid is ingesteld dreigen de menselijke waarden door de economische waarden bepaald te worden. Teveel wordt nog geredeneerd dat wat goed is voor machines, ook goed is voor de mens.
Wij willen alles steeds sneller gaan doen, gaan beleven, ook de besteding van de daardoor ontstane vrije tijd.
Maar deze zelfdiscipline, concentratie en dat geduld dienen overkoepeld te zijn door uiterste toewijding. Alleen wanneer de kunst tot collegialiteit voor de mens een reele zaak is, zal de leerling in die mens haar machtig worden. Als dat niet het geval is zal hij op zijn best een goede beoefenaar worden maar nooit een meester.
Wie meester in deze kunst wil worden moet zijn gehele loopbaan hieraan wijden; hij zal moeten leren leven in een zeer nauwe relatie tot die kunst.
De eigen persoon, het eigen „ik" wordt dan tot instrument. Zij maakt de mens tot werktuig en tevens tot degene die dat werktuig hanteert. Er kan geen vergelijking worden gemaakt die dit weergeeft. In alle andere ervaringen waarbij de mens bekwaamheid aankweekt — of ook creativiteit ontplooit — is hij slechts degene die gereedschap hanteert.
Maar hier — waar het er toch om gaat, zich te bekwamen in een van de diepe relaties die de mens in de omgang met zijn medemens kent —, hier is hij degene die het gereedschap hanteert en is hij zelf het gereedschap. Dan zal hij zich weten te bevrijden van zichzelf, hij zal zich opnieuw geboren weten, hij zal waakzaam over zichzelf blijven.
Dan zal hij in staat zijn te geven, dóór te geven van wat in hem leeft en zal hij collegialiteit inbrengen.

W. Frackers

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

multiple choice response system:

moderne lesmethode bij verkeersschool in gebruik genomen

straks:

les geven per „computer?"

TEKST:
OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN
FOTO's: OWMR. T. DEN OUDEN

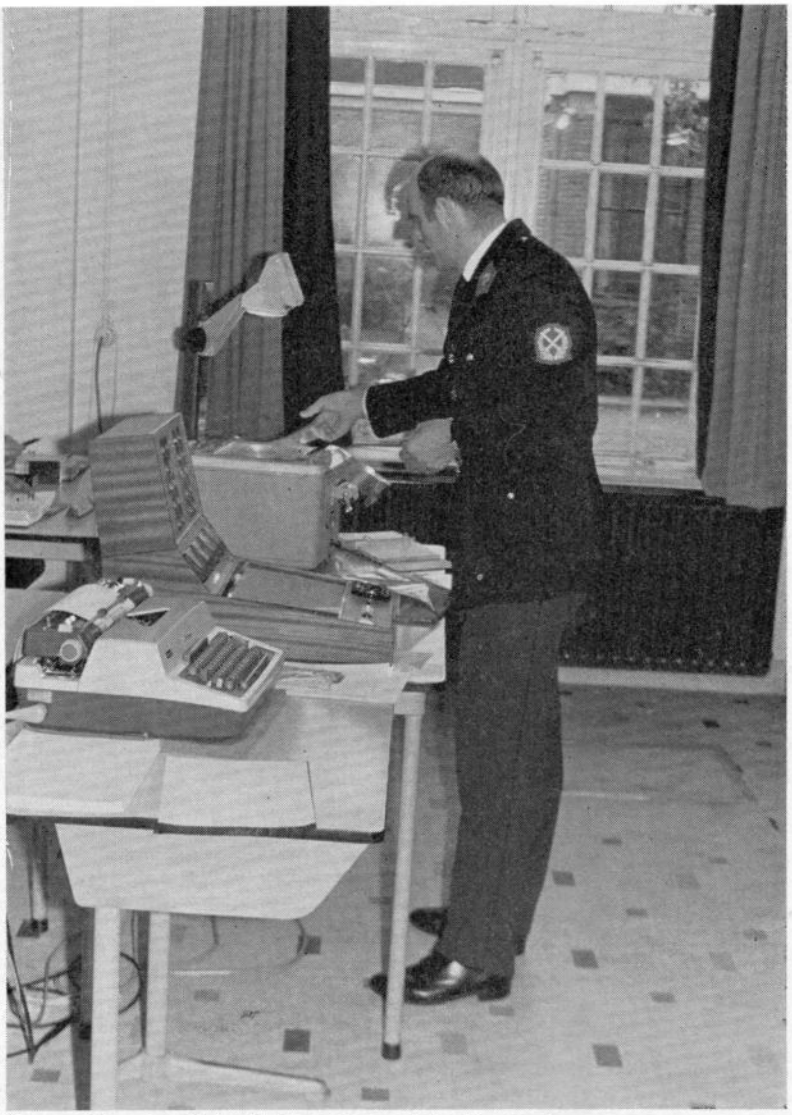
Overzicht van de apparatuur.
Voor op de foto de automatische papierschrijver; in het midden het apparaat met percentagemeters, lampjes, controlepaneel en individuele telwerken. Rechts de projector.

Is het lesgeven door middel van de „computer" een te verwachten toekomstbeeld?
„Dat dacht ik wel," zegt majoor E. Spierenburg, commandant van de Verkeersschool der rijkspolitie in Bilthoven. De majoor zegt dit niet zomaar op losse gronden. Hij weet waarover hij praat, want sinds korte tijd beschikt de Verkeersschool, als één der eerste onderwijs-instituten in Nederland, over een apparatuur waarmede zowel klassikaal als per leerling afzonderlijk kan worden „gemeten", of het gedoceerde goed is overgekomen.
De school kwam in het bezit van het apparaat dankzij het feit dat aan het Korps Rijkspolitie de Chevron-Veilig Verkeersprijs werd toegekend, waarover in het Korpsblad al eerder uitvoerig werd bericht. Aan deze prijs, waarbij — zoals men zich nog zal herinneren — het gehele Korps tot „Chevronridder" werd geslagen, was een geldsbedrag verbonden dat werd bestemd voor de aankoop van een „Multiple choice response system"-apparatuur.
Bij de officiële ingebruikneming van de apparatuur, in aanwezigheid van de heren mr L. A. ten Bruggen Cate, directeur verkoop van de Chevron Petroleum Maatschappij Nederland n.v. en A. J. Schuwer, public relations manager van die maatschappij, alsmede de generaal W. de Gast, waren we in de gelegenheid kennis te nemen van de praktische toepassing van het systeem.
In een door de opperwachtmeester C. A. P. Hermans gegeven les, met als onderwerp „de bestuurder", zijn we bepaald onder de indruk gekomen van deze wijze van lesgeven.

de basis van systeem

Het „multiple choice response system" wordt door de EMRA-A.V.A. te Heemstede officieel ingevoerd als het „Instant response system".
Uit de eerste benaming valt af te leiden, dat het systeem berust op het registreren van antwoorden op meerkeuze-vragen. Dit gebeurt door middel van vier percentagemeters, controlepaneel voor individuele antwoorden, individuele telwerken en een papierschrijver. Voor het geven van zijn antwoord beschikt de leerling over een „kastje" (antwoordstation) met vier (A. B, C en D) keuze-mogelijkheden. De vier percentagemeters geven een totaalbeeld van de klas. Welke leerlingen een bepaald antwoord geven toont het lampjespaneel. Zowel percentagemeters als lampjespaneel bieden een belangrijke „feed-back" en een beter kontakt met *alle* leerlingen van de klas. Bij het overhoren beloont men de goede antwoorden met een aantal punten, overeenkomende met de „zwaarte" van de vragen. Op het telwerkpaneel worden deze punten automatisch voor elke leer-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Opperwachtmeester C. A. P. Hermans „projecteert" een nieuwe vraag

ling geregistreerd. De papierschrijver noteert alle gekozen antwoorden. Dit geeft de mogelijkheid tot analyse bij het evalueren van multiple-choice vragen.
Analyse van de antwoorden van één leerling over een langere periode geeft een beeld van de aanleg van deze leerling. Hoe staat het bijvoorbeeld met zijn vermogen om abstracte begrippen te verwerken?
Op deze wijze wordt determinatie meer zinvol en trefzeker.

mogelijkheden

Na afloop van de les hadden we een kort gesprek met majoor Spierenburg, die bepaald enthousiast is over het systeem. Hij vertelt er het volgende van: „Het multiple choice response system dwingt tot programmering van de lessen en de leerstof. Het is daarbij niet zo dat alleen de leerling tot voortdurende oplettendheid wordt gedwongen, het systeem noopt evenzeer de docent tot een niet aflatende zelfcontrole. Vooral wanneer een overwegend foutief antwoord wordt gegeven zal de laatste zich moeten gaan afvragen of hij bij het onderricht wel duidelijk genoeg is geweest.
Het systeem werkt tijdbesparend, omdat het tijdrovende en weinig geliefde correctie-werk komt te vervallen. Bovendien kan men in de tijd waarin anders één leerling wordt overhoord, nu aan alle leerlingen tegelijk punten geven voor de goed beantwoorde vragen.
Het systeem stimuleert en activeert de leerling.

Bij inschakeling van de „tijdschrijver" kan bovendien op elk gewenst ogenblik en ook over de gehele periode van onderwijs worden nagegaan hoe of de leerling ervoor staat. Blijft hij achter? Kan hij de stof verwerken? Waar liggen de oorzaken? Op al deze vragen kan via dit systeem antwoord worden verkregen. De geluksfactor (lukraak geven van een antwoord) wordt er vrijwel bij uitgeschakeld, omdat een leerling zijn antwoord ook moet kunnen verklaren. „Vriendjespolitiek" is erbij uitgesloten.
Het lesgeven per „computer" is volkomen objectief.
Zoals ik al zei dwingt het systeem de leerling tot meedoen. En dat doet hij dan ook maar al te graag. Hij wordt bij iedere vraag persoonlijk betrokken en hij krijgt op ieder gegeven antwoord een directe waardering te horen. Het duidelijk constateren van eigen prestaties geeft hem een gevoel van voldoening (men noemt dit wel de „Aha Erlebnis").

Generaal W. de Gast en majoor E. Spierenburg bekijken de resultaten.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_12_dec_Nr.04

Overzicht van de klas. Elke leerling heeft een „antwoordstation" voor zich op tafel.

Het is duidelijk, dat zijn zelfvertrouwen er door wordt versterkt. De toepassingsmogelijkheden," aldus nog steeds majoor Spierenburg, „zijn vele en velerlei. Voor wat diverse opleidingen hier aan de school aangaat denk ik bijvoorbeeld aan de mogelijkheid voor cursussen, waarbij de leerlingen voor korte of langere tijd aan de school moeten worden gedetacheerd, de leerstof ten dele te „programmeren" in schriftelijke lessen. De leerlingen kunnen dan rustig thuis de leerstof doornemen. Op geregelde tijden zouden we dan van hieruit met de apparatuur het land in kunnen gaan, om in groepen — bijvoorbeeld per district — te testen. Verder denk ik aan het theoretisch en technisch deel van de examens voor het Korpsrijbewijs.

Als u mij vraagt gaan de mogelijkheden echter nog veel verder. Naar mijn overtuiging zal dit systeem bij opleidingsscholen vruchtbaar en efficiënt gebruikt kunnen worden. Het is mij bekend, dat de uitgever (Wolters-Noordhoff) momenteel doende is de leerstof bij het basis-onderwijs op het gebruik van dit systeem af te stemmen.

Ook overigens in het hele scala van het politie-vakonderwijs biedt het systeem vele toepassingsmogelijkheden.

Wat bijvoorbeeld te denken van de toepassing bij het onderhouden van de politie-vakkennis in verband met de vele wetswijzigingen! Bij een juiste programmering zou veel tijd en geld kunnen worden bespaard.

Kennis, bekwaamheid en kwaliteit zullen duidelijk kunnen blijken.

Het zou mij niet verbazen als het „multiple choice response system" het politie-vak- en technisch onderwijs in de toekomst revolutionair zou gaan beïnvloeden."

En hoe denken de docenten over deze wijze van lesgeven?

„Hier aan de school," zegt majoor Spierenburg, „staan ze er beslist positief tegenover. Ze „vechten" als het ware om het apparaat. De aanvankelijke vrees, dat het persoonlijk kontakt tussen leraar en leerling er onder zou hebben te lijden, is ongegrond gebleken. Integendeel zelfs, de tot nu toe opgedane ervaring heeft aangetoond, dat het kontakt er juist door wordt versterkt. Niet verwonderlijk overigens, want beiden — leerling zowel als leraar — worden bij deze wijze van lesgeven voortdurend met de neus op de feiten gedrukt."

In hoeverre majoor Spierenburg gelijk krijgt, zal de toekomst leren. Feit is, dat men aan de Verkeersschool erg gelukkig is met deze moderne apparatuur en er hoge verwachtingen van koestert.

V.r.n.l.: Majoor E. Spierenburg, generaal W. de Gast, de heren mr L. A. Ten Bruggen Cate, A. J. Schuwer, perschef van Chevron, de majoor R. den Breejen, opperwachtmeester J. J. H. van Aerssen en de luitenant J. J. Veenstra.

Hetgeen naar wij zelf hebben kunnen vaststellen en aan de hand van uitlatingen van de heren Ten Bruggen Cate en Schuwer, die er voor hun bedrijf in eerste instantie ook mogelijkheden in zagen, zeker niet zonder gegronde redenen mag worden genoemd.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_12_dec_Nr.04

de laatste puzzel van het jaar

Er zijn ditmaal drie boekenbonnen à f 20, f 15 en f 10 beschikbaar voor de goede oplossers.

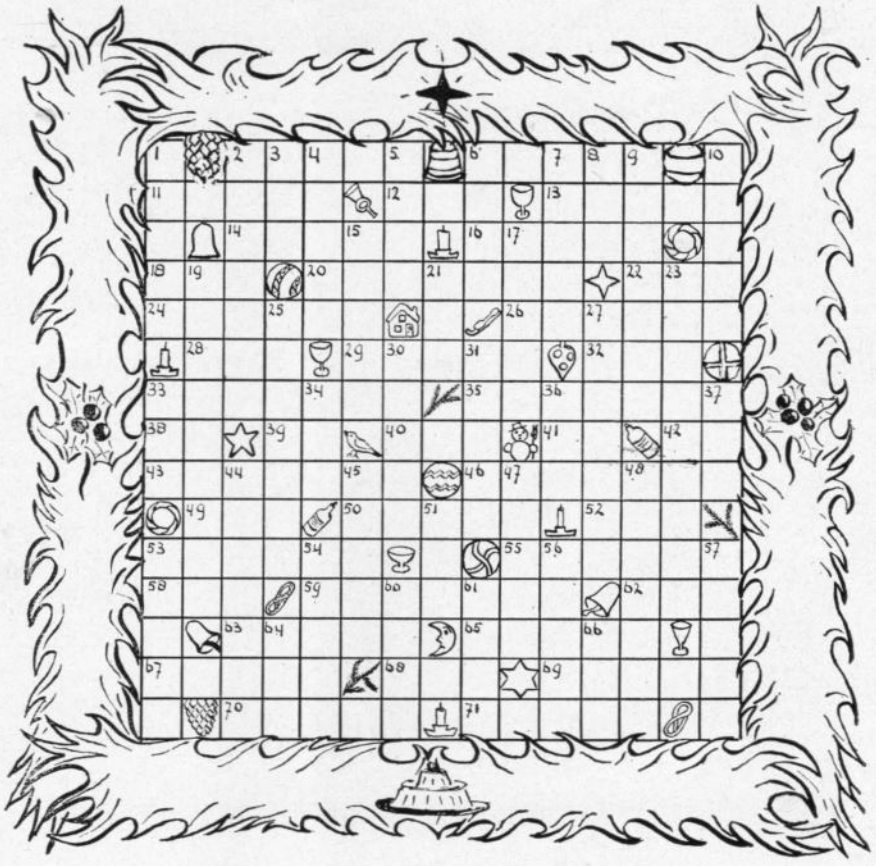
De oplossingen dienen vóór 9 januari 1970 te worden gezonden aan:

Puzzelredacteur
Korpsblad Rijkspolitie
Burg. Patijnlaan 63
's-Gravenhage

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

De winnares van de novemberpuzzel is:
Mevr. H. C. MONSTER-VAN DER ZALM
Sternstraat 2
HELLEVOETSLUIS

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

Van links naar rechts:

2 kloosterzuster.
6 bijnaam van Amsterdam.
11 langzame.
12 eerste vrouw.
13 schande.
14 interest.
16 boom.
18 krantenjongen.
20 klepperen.
22 in orde.
24 personen.
26 uitstraler.
28 koor.
29 jullie.
32 nakomelingschap.
33 wat de sterren betreft.
35 rente.
38 rang in het leger (afk.).
39 stofmaat.
40 inplaats van (afk.).
41 deel van de dag (afk.).
42 kindergroet.
43 soort kunsthars.
46 vorm van ervaren.
49 vreemde munt.
50 aarde (Fr.).
52 bekende voetbalclub.
53 schele.
55 het lozen.
58 familielid.
59 raken.
62 pond sterling (afk.).
63 vorm van dazen.
65 vrees.
67 eiland in de Midd. Zee.
68 gevangenis.
69 dopheide.
70 ketting zonder einde.
71 metalen ringetje.

Van boven naar beneden:

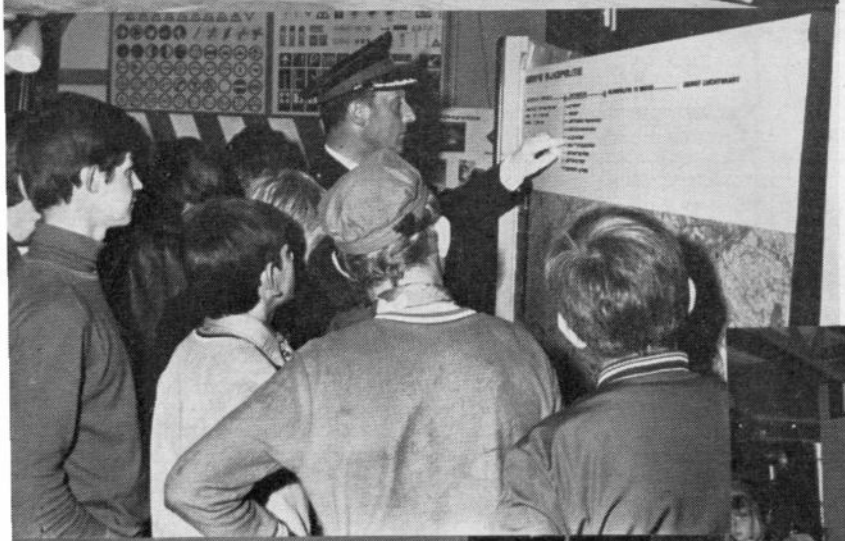
1 strak.
2 Engelse adellijke titel.
3 leeftijd (Eng.).
4 soort.
5 luizeëi.
6 een keer.
7 dappere.
8 Frans lidwoord.
9 wijsje.
10 familielid.
15 meisjesnaam.
17 denk na.
19 Kerstartikel.
21 drank.
23 sierplant.
25 schone verleidsters.
27 volgens de normen.
30 keurtroep.
31 ooievaar.
33 drank.
34 oosterse jongensnaam.
36 ter attentie van (afk.).
37 geheel de uwe (afk.).
44 bergnimfen.
45 gasten.
47 neerslag.
48 aanneming.
51 ondiepte in zee.
53 vorm van lonken.
54 oogziekte.
56 bovenaards wezen.
57 soort metaal.
60 Europese vulkaan.
61 Amerikaanse boerderij.
64 vervoerondernemening.
66 het Heilige Roomse Rijk (afk.).

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Presentatie in 1969

Behalve in de dagelijkse politiële activiteiten presenteerde het Korps Rijkspolitie zich in 1969 ook op andere wijze aan het publiek. In samenwerking tussen het Bureau Werving en de Districtscommandanten kwamen rijkspolitietentoonstellingen tot stand in Elst, Warffum, Barendrecht, Lienden, Gemert en Leek. Ook daarmee kwamen politie en publiek dichter bij elkaar. Van deze belangrijke vorm van presentatie geven bijgaande foto's, vervaardigd door de Technische Recherches, een indruk.

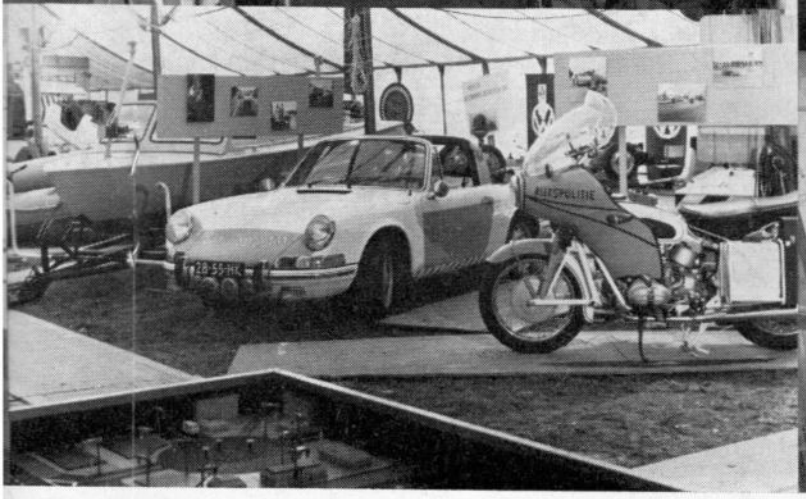

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

‚lang leve mijnheer Bergsma'

verbroedering jeugd-rijkspolitie te Assen

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER W. DERKSEN TE ASSEN

Wachtmeester 1e kl. Scholten heeft de aandacht van de jeugd

Kort geleden werd op uitnodiging van de districtscommandant der Rijkspolitie te Assen, de majoor L. P. Bergsma, door de 1e Brugklas van de Johan Willem Frisoschool een bezoek gebracht aan het districtsbureau. In het theorielokaal sprak de majoor Bergsma een welkomstwoord, waarbij hij opmerkte, dat de leerlingen vermoedelijk voor de eerste maal een politiebureau aan de binnenkant konden bekijken. Grote hilariteit ontstond, toen bleek dat één der leerlingen reeds eerder een politiebureau aan de binnenzijde had gezien.

Nadat de districtscommandant een uiteenzetting had gegeven van de organisatie der Rijkspolitie, werd de klas in drie groepen verdeeld. Iedere groep kreeg een begeleider waarna respectievelijk een T.P.W., de meldkamer en het werk van een speurhond werden bekeken.

De afspraak was gemaakt, dat iedere leerling een opstel zou maken over zijn bevindingen. Daarom hierbij enkele fragmenten uit die epistels, getiteld: „Excursie naar het bureau van de Rijkspolitie".

Hans Heuvel schreef o.m.: „Binnen werd ons uitleg gegeven hoe het gebouw en de districtsorganisatie in elkaar zaten. Onderwijl kregen wij drinken en koek. Buiten werden we in drie groepen ingedeeld. Onze groep ging eerst naar de Surveillancewagen waar wij alles wat los zat er uit mochten halen. Men legde ons uit waarvoor het diende. Ook mochten we door de mobilofoons praten en de knipperlichten aan en uit zetten. Er werd nog een veiligheidsfakkel ontstoken, die precies 7 minuten brandde. Onderwijl werd iedereen van onze groep op een kanjer van een motor, ik meen een B.M.W. gefotografeerd.

Toen we klaar waren gingen we naar de speurhond. Een mijnheer vertelde ons hoe deze honden werden opgeleid. We moesten een buisje in de handen wrijven en op een rij leggen. De hond rook aan de portomonnee van Jan Horst en zocht het buisje dat van Jan was feilloos op.

De volgende bezichtiging betrof de mobilofoon-centrale, waar we door een grote mobilofoon moch-

Pakt de hond het „goede buisje"?
De traktatie viel er goed in!

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

ten praten. Er stond daar ook een Telexapparaat dat verschrikkelijk snel werkte.
Na een kort napraatje waarbij we een vlaggetje en een boekje kregen moesten wij, d.w.z. de buitenkinderen naar de trein en de bus. Tot onze grote vreugde werden we met een blauwe surveillancewagen naar het station gebracht, waar de trein al stond te wachten. Het was een bijzonder interessante middag."

◇ ◇ ◇

Kees Boele schreef:

„Dit is beslist geen alledaagse gebeurtenis. De aanleiding hiertoe was de spreekbeurt van Mia Bergsma. Zij sprak namelijk over de Rijkspolitie en zeer toevallig is dat haar vader districtscommandant is. Haar vader heeft ons uitgenodigd een bezoek te komen brengen aan het bureau.
Mijnheer Bergsma hield eerst een praatje over het Rijkspolitiewezen in Drenthe. Hij legde o.a. uit hoe het opgebouwd was. De districtscommandant heeft één rechterhand namelijk de officier toegevoegd. Als de districtscommandant er niet is, dan is hij de vervanger. Onder deze twee staan een heleboel andere afdelingen en rangen (o.a. sportinstructeur, recherche enz.). Er zijn ook afdelingen die buiten het bureau werken (o.a. parketgroep).
Verder vertelde hij dat iedere agent die van de politieschool komt in het bezit is van een E.H.B.O.-diploma.
Van agenten die bij de verkeersgroep werken is dit diploma verplicht. Onderwijl meneer Bergsma sprak werd er, in weggooibekertjes sinas rondgedeeld, met daarbij een amandelkoek. Toen meneer Bergsma uitgesproken was, mochten er vragen gesteld worden. Er werden maar bitter weinig vragen gesteld.
Hierna gingen we naar de surveillanceauto.
Toen we de T.P.W.-wagen bezichtigd hadden gingen wij naar de speurhondgeleider. Hij vertelde ons over de afkomst en de dressuur van de hond. Dat was zo.
Men ziet een mooie herdershond, van een boer of een doodgewone straathond. Men gaat naar de eigenaar en vraagt dan naar de prijs van de hond. Dan vraagt men de generaal uit Den Haag, of die de hond wil bezichtigen en als de hond goed is, als hij wat wil zoeken en in een goede conditie verkeert, dan wordt de hond gekocht. Hij wordt dan in een kennel gestopt, krijgt elke dag goed te eten en wordt verder afgezonderd, dat moet omdat de hond aan de omgeving en aan zijn baas moet wennen. Het voer wordt hem gebracht door de toekomstige speurhondgeleider. Na ± 10 dagen is de hond aan zijn baas gewend en dan begint de eigenlijke dressuur. De eerste stap zal zijn b.v. een stokje ergens neerleggen ± 2 meter ver en dan moet de hond het stokje ophalen en bij de baas brengen. Zo gaat het elke dag een stukje verder. Tenslotte legt men het stokje ± 11 meter ver, maar aan het eind maakt het spoor een bocht en de hond moet uit eigen beweging die bocht ook maken. Na nog veel oefenen zal de hond in de praktijk gebruikt kunnen worden.
Toen we deze mooie herdershond bezichtigd hadden gingen wij naar de overvalwagen. Dit is een wagen met getraliede ramen en een luidspreker bovenop. Aan deze wagen en de volgende wagen was niet zoveel te zien.
De volgende wagen voor arrestantenvervoer. De cabine is afgesloten van de rest van de wagen.
Daarna gingen we naar de meldkamer. In deze kamer staat een groot bord met alle plaatsnamen waar rijkspolitie is. Onder de namen staan inschuifstroken. Als bij zo'n plaatsnaam een huisje stond betekende dat het bureau bezet was. Als er een auto staat met een rood driehoekje er omheen, dan betekende dit dat de auto wel op

Foto boven: Majoor Bergsma en de leerling hebben er wel plezier in.
Foto midden: Adjudant Holman geeft een explicatie van de „meldkamer".
Foto onder: Schuilt in hem een motorpolitieman?

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_12_dec_Nr.04

weg is, maar de bestuurder is ergens aan het eten bijvoorbeeld. Dit geeft hij door aan de meldpost in Assen en zo kan men precies weten hoe de toestand op een bepaalde plaats is. Dit gebeurt allemaal per mobilofoon. In de meldkamer staat in een apart kamertje de telex. Toen we de telex bekeken hadden werden we opgeroepen per mobilofoon voor een klassefoto. Wij zijn het er allemaal over eens dat dit een bijzonder fijne middag is geweest. En dit hadden we voor een groot gedeelte aan mijnheer Bergsma te danken.
„Lang leve mijnheer Bergsma"."

◇ ◇ ◇

Tenslotte het verhaal van Geke Willems:
„Wij kregen eerst een inleiding van Mia's vader, de districtscommandant. Er zaten verder nog ongeveer 6 à 7 politiemannen, een sportinstructeur en een fotograaf. Na de inleiding werden we getrakteerd op sinas en een koek. Wij werden toen in drie groepen verdeeld. Een jongensgroep en twee meisjesgroepen. Onze groep ging eerst naar beneden. Daar konden worden opgeroepen de auto's en de verschillende bureau's van het district Drente, zoals Roden, Sleen, Zuidlaren enz. Mia mocht ook een wagen oproepen, die achter het politiebureau stond. Er was ook nog een telex. Ik moet eerlijk bekennen, dat ik niet veel heb geluisterd over wat een agent over de telex vertelde. Ik zat steeds te kijken wat er nou op die telex binnenkwam. Het ging steeds over auto's. Dan was er weer een auto onbeheerd achtergelaten gevonden en een andere keer was er een auto gestolen. Toen we alles goed bekeken hadden gingen we naar buiten waar verschillende politiewagens stonden opgesteld.
We gingen eerst naar de speurhond. Zo'n hond moet een mensenlucht vier uur bij zich houden en dan moet hij het nog gemakkelijk kunnen vinden. Ik vind het erg knap. De opleiding van een speurhond duurt 6 maanden. Na de speurhond kregen we verschillende politiewagens te zien.
Eerst „de patatkraam"; zijn eigenlijke naam weet ik niet meer.
Daarin zit alles wat men nodig heeft bij ongevallen enz. Toen kregen we een blauw volkswagenbusje te zien. Dat noemt men „het manusje van alles", het heeft alles maar van alles nog net niet genoeg. We kwamen ook allemaal op de foto. De jongens op een motor en de meisjes in een witte politie-opel. Er werd ook nog een klassefoto gemaakt. Als aandenken van deze leuke middag kregen we een boekje over de politie en een vaantje mee.
Het was een welbestede middag waar we veel geleerd en gezien hebben over de politie."

◇ ◇ ◇

de moraal

Dat we in Assen beschikken over een districtscommandant die dit streven bevordert en stimuleert door onder andere de brugklas van de openbare Mavo-scholengemeenschap uit te nodigen en door één middag als gastheer op te treden voor deze jeugd is bijzonder verheugend en prettig.
Zeker is dat wij, bij leven en welzijn, over 4 jaar verzekerd zijn van een Mavo-examenklas waar wij, als voorlichtingsambtenaren van het Korps Rijkspolitie, met open armen en als oude vrienden vreugdevol zullen worden ontvangen.

Van top tot teen werd alles bekeken!

Waar wegmarkeerders al niet voor kunnen dienen.

. . . even proberen . . .

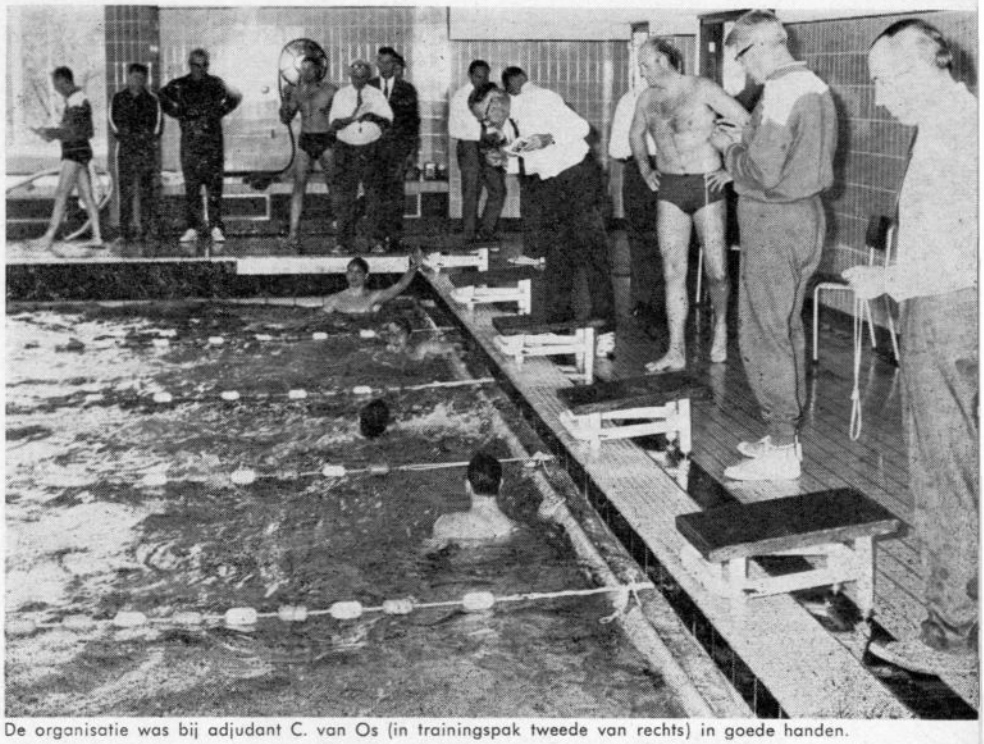

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Den Bosch zwem- en algemeen kampioen

Den Haag gooide hoge ogen

TEKST: OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN
FOTO's: TECHN. RECHERCHE DEN BOSCH

De organisatie was bij adjudant C. van Os (in trainingspak tweede van rechts) in goede handen.

Als besluit van de Korpskampioenschappen organiseerde de RPSZ in het fraaie Brabantbad in Den Bosch de zwemkampioenschappen. Er is daar, overigens met sportieve middelen, fel om de punten gevochten. Den Haag gaat zo'n zwemkampioenschap altijd met opgeheven hoofd tegemoet. Het beschikt nu eenmaal over een Van Zijl, zoals Den Bosch bij de atletiek Lesterhuis als „commando" naar voren kan schuiven. Een dergelijke crack in de ploeg betekent een slok op een borrel. Hetgeen niet wil zeggen, dat de Hagenaars het cadeau hebben gekregen. De Bie en Polderman legden echter op het nummer 50 meter schoolslag, als respectievelijk eerste en tweede, een goede basis voor de uiteindelijke overwinning. Voeg daarbij nog eerste plaatsen op de nummers 100 meter schoolslag, 100 meter borstcrawl en 3 x 25 meter wisselslag persoonlijk van Van Zijl, plus een Haagse eerste plaats in de 3 x 50 meter wisselslag estafette en een overwinning in de 5 x 50 meter vrije slag estafette, dan is de eindzege van Den Haag snel verklaard. Amsterdam bleef de kampioen nog het beste bij, maar noteerde toch nog een achterstand van 15 punten.

In de achterhoede leverden de rijkspolitie te water en Alex een fel gevecht om de vierde plaats. De watermannen bleven met 1 punt meer precies een neuslengte voor.

Een pluim op de hoed verdienen de veteranen, die hun baantjes nog best meetrekken.

Generaal De Gast, die de prijzen uitreikte, stelde dan ook met voldoening vast, dat enerzijds de „verjonging" een verheugend verschijnsel is, maar dat anderzijds ook het elan en de wilskracht van de „oudjes" onmisbaar zijn voor

. . . hoge Gast(en) . . .

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

een hecht Korpsverband, ook op sportgebied. De generaal was overigens overrompeld door de traditionele Brabantse gastvrijheid, tengevolge waarvan hij slechts het laatste nummer daadwerkelijke in ogenschouw had kunnen nemen. Voldoende echter om te kunnen vaststellen, dat de sfeer, organisatie, inzet en kameraadschapsgeest alle reden gaven om met voldoening op deze zwemkampioenschappen terug te zien.

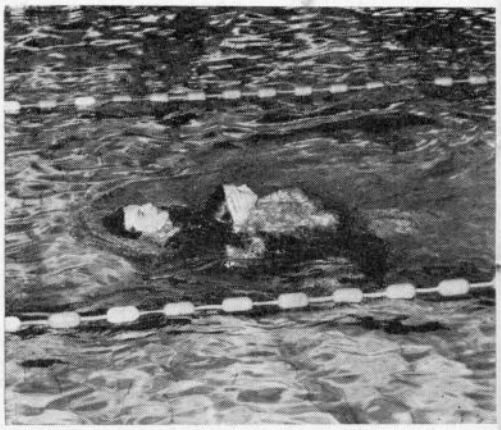
kampioen-generaal

Aangezien het zwemkampioenschap — zoals reeds gememoreerd — het laatste Korpskampioenschap vormde, kon tevens de balans worden opgemaakt in het klassement van de kampioen-generaalbeker. Deze beker is beschikbaar gesteld door de vrouwelijke officieren van het Korps Rijkspolitie voor de „generale" kampioen (tafeltennis, volleybal, voetbal, schieten, atletiek en zwemmen).

De beker werd in 1968 gewonnen door Den Bosch, dat ditmaal opnieuw met de eer was gaan strijken, ware het niet, dat Den Haag door zijn overwinning bij het zwemmen precies evenveel punten (30) had verzameld als de zuiderlingen. En aangezien ook het aantal 1e, 2e en 3e plaatsen van Den Bosch en Den Haag geen haarbreed van elkaar verschilden, moest — evenals enkele jaren geleden bij de schietkampioenschappen — een Salomons-oordeel de winnaar aanwijzen.

Dat oordeel luidde: Den Bosch mag de trofee nog een jaar in zijn prijzenkast houden en stuurt de beker dan (netjes verpakt) naar Den Haag, ter uitstalling in de Luctor-vitrines.

De gedetailleerde en de totaaluitslag van de zwemkampioenschappen zijn als volgt:

„Popduiken" is een zinvol nummer op de Korps zwemkampioenschappen

. . . volledige concentratie . . .

50 meter schoolslag:

H. Bie, Den Haag	37,8
J. Polderman, Den Haag	38,6
Buitinga, Groningen	38,8
v. Reenen, Amsterdam	38,9
Peeters, 's-Hertogenbosch	40,8
H. Köhler, Amsterdam	41,1

50 meter borstcrawl:

Raspe, Amsterdam	29,3
Welmers, 's-Hertogenbosch	31,0
Oosterbaan, 's-Hertogenbosch	31,2
Bergman, R.P. te Water	32,1
v. Dijk, Arnhem	32,2
v. Dongen, Den Haag	32,8

50 meter rugslag:

Heykoop, R.P. te Water	35,1
Evertse, Amsterdam	35,6
Wijnstok jr., 's-Hertogenbosch	36,3
Raspe, Amsterdam	36,4
v. Dijk, R.P. te Water,	38,0
Polderman, Den Haag	39,3

100 meter schoolslag:

v. Zijl, Den Haag	1.19,6
Wijnstok jr., 's-Hertogenbosch	1.30,3
v. Vliet, Den Haag	1.30,6
Köhler, Amsterdam	1.32,0
v. Reenen, Amsterdam	1.35,5
IJbema, Groningen	1.39,5

3 x 50 meter wisselslag estafette:

Den Haag,	1.47,4
Amsterdam	1.51.0
R.P. te Water	1.56,8
Groningen	2.01,2
Arnhem	2.05,5
's-Hertogenbosch	1.45,6

Popduiken:

Gabriel, Arnhem	25,9
Oosterbaan, 's-Hertogenbosch	26,6
Bie, Den Haag	27,3
Henzel, Den Haag	27,5
Brummelkamp, Amsterdam	28,1
Justus, Amsterdam	30,2

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

100 meter borstcrawl:

v. Zijl, Den Haag	1.07,0
Raspe, Amsterdam	1.08,9
v. d. Lee, Amsterdam	1.15,3
Wijnstok jr., 's-Hertogenbosch	1.17,1
Passchier, Den Haag	1.17,9
v. Dijk, R.P. te Water	1.17,9

50 meter gekleed zwemmen:

Buitenga, Groningen	51,2
Nagelmaker, 's-Hertogenbosch	51,9
v. Vliet, Den Haag	54,3
Köhler, Amsterdam	58,2
Brummelkamp, Amsterdam	1.09,5
Knevelbaard, Groningen	1.10,9

3 x 25 meter wisselslag persoonlijk:

v. Zijl, Den Haag	55.6
Polderman, Den Haag	1.00,3
Evertse, Amsterdam	1.00,4
v. Oorschot, 's-Hertogenbosch	1.00,7
Oosterbaan, 's-Hertogenbosch	1.01,1
Bergman, R.P. te Water	1.01,9

5 x 50 meter vrije slag estafette:

Den Haag	2.42,7
's-Hertogenbosch	2.44,3
Amsterdam	2.44,4
Arnhem	—.—
Groningen	3.11,8
R.P. te Water	3.19,6

25 meter schoolslag veteranen:

Wezenberg, 's-Hertogenbosch	17,1
't Lam, R.P. te Water	19,9
Bansema, Groningen	20,3
Wijnstok sr., 's-Hertogenbosch	20,4
Nooyen, 's-Hertogenbosch	20,7
Tuin, 's-Hertogenbosch	21.8

25 meter vrije slag veteranen:

Bansema, Groningen	15,8
't Lam, R.P. te Water	16,8
Wijnstok sr., 's-Hertogenbosch	17,0
Wezenberg, 's-Hertogenbosch	17,6
Nooyen, 's-Hertogenbosch	22,4
Tuin, 's-Hertogenbosch	24,6

25 meter rugslag veteranen:

Wijnstok sr., 's-Hertogenbosch	19,4
Bansema, Groningen	20,3
Wezenberg, 's-Hertogenbosch	20,4
v. Genugten, 's-Hertogenbosch	23,9
Tuin, 's-Hertogenbosch	25,5
't Lam, R.P. te Water	26,3

Van Zijl (Den Haag) ontvangt één van zijn vele prijzen uit handen van de generaal W. de Gast.

TOTAAL UITSLAG:

1. Den Haag	77 punten
2. Amsterdam	62 punten
3. 's-Hertogenbosch	48 punten
4. R. P. te Water	23 punten
5. Groningen	22 punten
6. Arnhem	13 punten

De eindstand in de kampioen-generaalbeker is als volgt:

1. Den Bosch en Den Haag	30 punten
2. Groningen	21 punten
3. Amsterdam	16 punten
4. Arnhem	14 punten
5. Rijkspolitie te Water	9 punten
6. R.P. „Alex"	8 punten

DIT EMBLEEM UW WAARBORG VOOR VEILIGHEID EN VOORDEEL.

sampermans voor autobanden

20 Speciaalzaken in Limburg en Brabant staan voor u klaar met 'n geweldige en prettige service. Grote sortering, vooral ook in Rallye, Sprint en Sport-banden.

DANKBETUIGING

Als ouders van wachtmeester J. M. van Leeuwen en namens de ouders van mej. G. Geertsma, zijn verloofde, de twee jonge mensen die op 4 oktober j.l. zo onverwacht om het leven kwamen, willen wij gaarne het Korps Rijkspolitie in zijn geheel onze innige dank betuigen voor alle steun, hulp en medeleven, welke wij in die moeilijke dagen mochten ondervinden. Het is ons onmogelijk om allen, die hebben meegeleefd en meegewerkt om onze taak te verlichten, persoonlijk te bedanken. Wij willen echter niet nalaten hen te doen weten welk een steun en troost het voor ons was. De waarheid van het gezegde: Het Korps Rijkspolitie is één grote familie, is ons in deze wel gebleken.

de heer en mevrouw VAN LEEUWEN

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

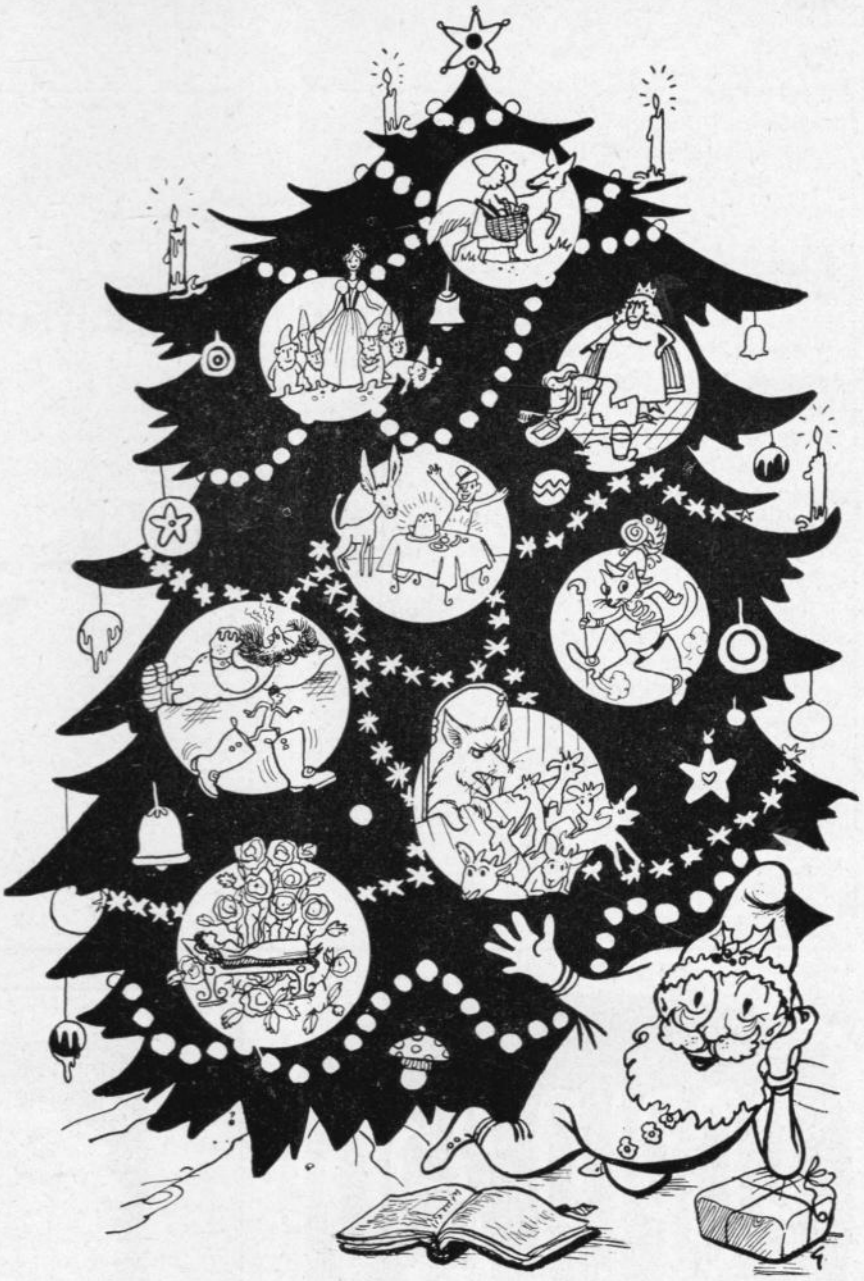
RP.ORG KB1969_12_dec_Nr.04

sprookjespuzzel voor de jeugd

Onder de goede oplossers verloten wij 3 boekenbonnen nl. van 15, 10 en 5 gulden.

De oplossingen moeten vóór 9 januari 1970 worden gezonden aan:

Puzzelredacteur
Korpsblad Rijkspolitie
Burg. Patijnlaan 63
Den Haag

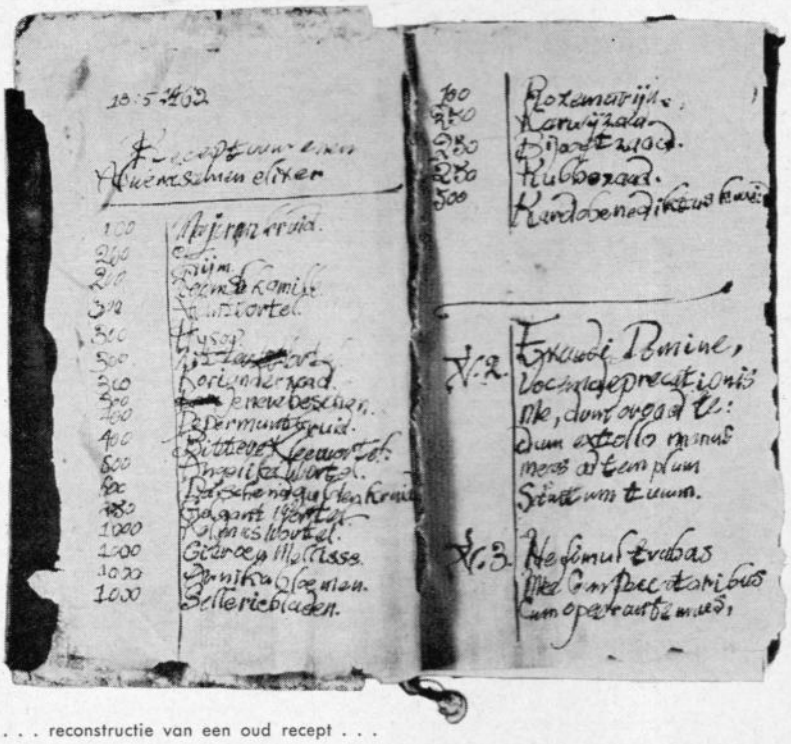
Wisten jullie, dat de kerstman zoveel hield van sprookjes vertellen? Ja, daar kijken jullie van op zeker. Toch is het zo. Toen ik zelf een keer ziek was, kwam de kerstman aan mijn bed om te vertellen van de IJskoningin. Hij vertelde het zó mooi, dat de koorts direct overging, want ik kreeg het koud van zijn ijselijke verhaal uit het ijspaleis.
En nu heeft de kerstman een kerstboom versierd met louter bekende sprookjes. Acht heel bekende. Hij had er eigenlijk wel meer in kunnen hangen, want hij bezit er boeken vol, maar ja, de kerstboom is maar klein en als hij er nu ook nog een lelijk jong eendje in moest vastmaken en een paar zware kinderen als Hans en Grietje, met een huis van koek en suikergoed . . . nou, dan viel de denneboom helemaal om. Het blijft dus bij acht.

WIE KAN DIE ACHT SPROOKJES RADEN?

Schrijf ze maar eens op en stuur het briefje met de *juiste namen* van de uitgebeelde sprookjes aan de puzzelredacteur.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen ONS BELANG te Amersfoort

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

. . . reconstructie van een oud recept . . .

PROOST!

Ofschoon de feestdagen in december niet primair behoren te worden beheerst door spijzen en dranken, is het toch een feit dat die wel een bijdrage leveren tot de gezelligheid.

Pepernoten, taaipoppen, speculaas, borstplaat en marsepein horen vanouds bij het Sint Nicolaasfeest, zoals kersttulband, kerstkrans, kip, konijn of kalkoen bij kerstmis of oliebollen bij oudejaarsavond, hoe weinig al deze zaken in de kern ook te maken hebben met die feestelijke dagen. Voor wat betreft de dranken is er meer sprake van een verschuiving. De slemp van vroeger is verdrongen door de chocolademelk, de bowl of het spuitwater door wijn.

Maar toch zijn het doorgaans dezelfde dranken die bijdragen tot een goede, liefst vreedzame stemming. Plotseling is er nu een nieuwe drank, die uitstekend past bij deze dagen die immers ook een sfeer hebben van overpeinzing, van bespiegeling, namelijk een echte Friese kloosterbitter. Het recept daarvan was eeuwenlang zoek, maar werd kort geleden teruggevonden en opnieuw „gearrangeerd", wat tot de produktie heeft geleid van een drank, die eigenlijk even mysterieus is als het klooster waar die eens moet zijn bereid.

De man, die bij het nasnuffelen van oude annalen over farmacie en kruidentuinen bij oude kloosters en stinsen in Friesland dat recept vond, was de 24-jarige medisch student P. D. Boomsma.

Het kloosterbitter moet in 1462 voor het eerst zijn bereid door een zekere Broeder Jacob, kruidenmeester in het Cisterciënser klooster Klaarkamp bij Rinsumageest. In die dagen werd veel geëxperimenteerd met kruidendranken, waarbij men hoopte erin te zullen slagen een soort levenselixer samen te stellen. Kruidendranken gaven genezing of verlichting bij alle mogelijke kwalen. Zo moet Broeder Jacob uit de gezegende distel, de wortel van satanskruid, melisse en een reeks andere kruiden — getrokken op alcohol — een drank hebben bereid waardoor de gejaagden tot rust kwamen en de droevigen blij werden. Hoe het allemaal is gegaan met dat recept nadat het klooster tegen het eind van de zestiende eeuw werd gesloopt, weet geen sterveling. Feit is, dat er nu, enige honderden jaren later opnieuw is geëxperimenteerd met dat kloosterbitter.

De medisch student gaf namelijk het recept aan zijn vader, de distillateur A. R. Boomsma, met de boodschap dat het de moeite waard kon zijn kloosterbitter te gaan maken. Het bleek dat diverse kruiden van het recept nauwelijks te krijgen waren en vooral dat de smaak van vandaag waarschijnlijk nogal wat afwijkt van die van Broeder Jacob. Bovendien wilde de heer Boomsma geen drankje maar een drank maken. Het eerste probeersel was niet te drinken, zo bitter, maar tenslotte stond de oude Claerkampster Cloosterbitter herboren in een fles van berookt glas; een nieuwe drank op basis van een oud recept. Men liet overal mensen proeven en de reacties varieerden van „zeer smakelijk" tot „een matig medicijn".

Het Claerkampster is inderdaad een mysterieuze drank van een groenachtig-bruine kleur en een boeiende smaak. Zo staat, wat waarschijnlijk eens de monniken dronken in kloosters als Klaarkamp, Sion, Genezareth of het klooster Bethlehem, nu in vele huiskamers om zo te zeggen bij de kerstboom. En, dat is even opmerkelijk als die drank zelf. Prosit! En, met de beste wensen voor feestdagen en jaarwisseling!

Marianne.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

N.V. HEI- EN
BOUWBEDRIJF

GEKA

DORDRECHT
Kilkade 10

Ontwerp en uitvoering van

**funderingen,
utiliteits- en
waterbouwkundige
werken**

Tel. 01850 - 3 32 91, 4 38 31

hebt U reeds de fraaie blauwe KRP-band?

Bestel direct zo'n band door f 7.80 te storten op postrekening 83 31 11 van Schaafsma & Brouwer te Dokkum, met vermelding „KRP-band" en jaargang no.

ambtsjubilea

Ressort Amsterdam

Wmr. 1e kl. A. Ponne, Uithoorn	25 jaar op 31-12-'69
Owmr. M. J. de Zwart, Hensbroek	25 jaar op 9- 2-'70
Owmr. D. Blom, Nederhorst den Berg	25 jaar op 12- 2-'70
Owmr. J. M. C. Voets, Jutphaas	25 jaar op 14- 2-'70

Ressort 's-Gravenhage

Owmr. M. P. C. v. Aert, Arnemuiden	25 jaar op 14-11-'69
Wmr. 1e kl. A. C. Rademakers, Terneuzen	25 jaar op 14-11-'69
Wmr. 1e kl. A. W. N. Nelisse, Nieuwdorp	25 jaar op 28-11-'69
Owmr. J. Mieras, Yerseke	25 jaar op 4-12-'69
Wmr. 1e kl. C. M. Verwijs, Burgh	25 jaar op 1- 1-'70

Ressort Groningen

Owmr. L. Uitham, Zeegse	25 jaar op 9- 1-'70
Wmr. 1e kl. J. Zijlstra, Twijzel	25 jaar op 10- 2-'70

District Breda

Owmr. B. M. de Wijs, Zundert	25 jaar op 21- 1-'70
Owmr. C. C. Helmons, Oudenbosch	25 jaar op 9- 2-'70
Owmr. C. Huismans, Alphen-N.B.	25 jaar op 9- 2-'70
Wmr. 1e kl. J. P. A. Koolen, Chaam	25 jaar op 9- 2-'70
Wmr. 1e kl. P. J. A. Neele, Wernhout	25 jaar op 9- 2-'70
Wmr. 1e kl. J. Verhagen, Steenbergen	25 jaar op 9- 2-'70
Wmr. 1e kl. A. van Meer, Zevenbergen	25 jaar op 9- 2-'70
Wmr. 1e kl. B. P. van Eggermond, Zevenbergen	25 jaar op 12- 2-'70
Wmr. 1e kl. A. J. Cas, Breda	25 jaar op 12- 2-'70
Wmr. 1e kl. A. Hermes, Bavel	25 jaar op 12- 2-'70
Wmr. 1e kl. L. A. v. d. Klundert, Alphen-N.B.	25 jaar op 12- 2-'70
Owmr. J. P. C. v. d. Riet, Etten-Leur	25 jaar op 12- 2-'70
Owmr. S. v. Biene, Halsteren	25 jaar op 12- 2-'70
Wmr. 1e kl. J. Th. A. de Wilde, Kaatsheuvel	25 jaar op 13- 2-'70

District Eindhoven

Owmr. A. P. Boudewijns, Hoogeloon	25 jaar op 14- 1-'70
Owmr. P. Rombout, Aarle-Rixtel	25 jaar op 10- 2-'70
Wmr. 1e kl. A. P. H. Kuijs, Best	25 jaar op 10- 2-'70
Owmr. S. M. Broere, Leende	25 jaar op 12- 2-'70

District 's-Hertogenbosch

Owmr. P. Augustijn, Heeswijk-Dinther	25 jaar op 9- 2-'70
Wmr. 1e kl. A. v. d. Bogaert, Den Dungen	25 jaar op 10- 2-'70
Owmr. A. Brok, Esch	25 jaar op 10- 2-'70
Wmr. 1e kl. L. Brok, Heeswijk-Dinther	25 jaar op 10- 2-'70
Owmr. J. J. van Drunen, Zeeland	25 jaar op 10- 2-'70
Owmr. P. J. van der Steen, Nuland	25 jaar op 10- 2-'70
Owmr. P. J. van Vught, Engelen	25 jaar op 10- 2-'70
Wmr. 1e kl. J. Versteeg, Drunen	25 jaar op 10- 2-'70
Wmr. 1e kl. M. E. H. v. d. Bergh, Cuyk	25 jaar op 13- 2-'70
Wmr. 1e kl. M. J. van Grinsven, Uden	25 jaar op 13- 2-'70
Owmr. W. van Roosmalen, Schijndel	25 jaar op 13- 2-'70
Owmr. C. T. M. Somers, Waspik	25 jaar op 13- 2-'70
Wmr. 1e kl. J. G. van Huizen, Boxtel	25 jaar op 14- 2-'70
Owmr. F. J. W. van Rooij, Overloon	25 jaar op 14- 2-'70

District Roermond

Adjudant H. Brouwer, Heythuysen	40 jaar op 7- 2-'70
Wmr. 1e kl. P. J. Jansen, Helden-Panningen	25 jaar op 9- 2-'70
Owmr. A. C. Jongeneelen, Swalmen	25 jaar op 9- 2-'70

. . . wat verwacht jij van 1970?

„Doorgaan!"

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-11-'69: C. Mondria, adjudant, van Leusden naar Nijmegen; J. Bark, owmr., van De Koog naar Ben Burg; M. Brouwer, wmr. 1e kl., van IJsselstein naar Maarssen.
Per 8-11-'69: D. v. d. Brink, wmr. 1e kl., van Amsterdam naar Driebergen; P. v. Beekum, owmr., van 's-Graveland naar Amsterdam.
Per 16-11-'69: B. J. Breithor, owmr., van Driebergen naar De Bilt; M. Visser, wmr. 1e kl., van Den Oever naar Harenkarspel; L. J. Malherbe, owmr., van Castricum naar Berlicum.
Per 1-12-'69: H. A. Tiemessen, wmr., van Monnikendam naar Dinxperlo; P. Snel, owmr., van Wijk bij Duurstede naar Maarssen.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 15-9-'69: F. Pettinga, techn. contr., van Leiden naar Driebergen.
Per 1-10-'69: A. G. Clement, wmr. 1e kl., van Groede naar Arnhem
Per 11-10-'69: R. Fidder, wmr., van Papendrecht naar Barendrecht; A. de Jongh, wmr., van Barendrecht naar Papendrecht.
Per 15-10-'69: G. Klomp, wmr. 1e kl., van Leiden naar Middelburg.
Per 1-11-'69: A. v. Essen, wmr. 1e kl., van Nootdorp naar 's-Gravenhage; A. A. Bliek, owmr., van Zierikzee naar Middelburg; S. v. Biene, owmr., van Rilland-Bath naar Halsteren; J. Bouman, owmr., van St. Maartensdijk naar Heiloo; C. A. H. Schenk, wmr., van Nieuwkoop naar Ter Aar.
Per 3-11-'69: G. A. C. v. Kan, wmr., van 's-Gravenhage naar Driebergen.
Per 15-11-'69: A. Janse, wmr. 1e kl., van Zaamslag naar Axel.
Per 16-11-'69: H. de Schepper, wmr. 1e kl., van St. Jansteen naar Biervliet.
Per 1-12-'69: L. Groenendijk, wmr. 1e kl., van Leiden naar Bodegraven; M. Groen, owmr., T. F. Zuidbroek, owmr. en P. Kouprie, wmr. 1e kl., allen van Leiden naar 's-Gravenhage.

RESSORT ARNHEM

Per 27-10-'69: B. de Boer, wmr. 1e kl., van Giethoorn naar Raalte.
Per 1-11-'69: B. J. Bannink, wmr. 1e kl., van Gramsbergen naar Enter.
Per 3-11-'69: H. J. Wullink, owmr., van Almelo naar Apeldoorn; G. Markus, wmr., van Nijmegen naar Zwolle.
Per 8-11-'69: H. Post, owmr., van Dodewaard naar Hooghalen; I. J. v. d. Walle, adjudant, van Vriezenveen naar Borger; J. H. Weusthof, wmr. 1e kl., van Almelo naar Nijmegen.
Per 16-11-'69: W. G. v. d. Pol, wmr. 1e kl., van Wijchen naar Haelen; P. G. Roos, owmr., van Ubbergen naar Wamel.

RESSORT GRONINGEN

Per 11-10-'69: J. H. Grave, wmr. 1e kl., van Roden naar Ruinen.
Per 15-10-'69: K. Munting, owmr., van Odoorn naar Zuidlaren.
Per 1-11-'69: K. Buist, wmr., van Diever naar Veenoord; K. Luinge, wmr. 1e kl., van Scharnegoutum naar Arum.
Per 3-11-'69: S. T. Hoekstra, wmr., van Leeuwarden naar Driebergen; J. H. Pragt, wmr., van Groningen naar Driebergen.
Per 17-11-'69: A. E. v. d. Bos, adsp., van Arnhem naar Oude Pekela.

DISTRICT BREDA

Per 13-9-'69: A. B. v. d. Burg, wmr. 1e kl., van Tilburg naar 's-Hertogenbosch.
Per 1-11-'69: J. J. de Beije, owmr., van Tilburg naar Breda.
Per 3-11-'69: G. de Jager, wmr. 1e kl., van Oudenbosch naar Driebergen; J. A. N. v. Oosterhout, wmr., van Breda naar Roermond.
Per 16-11-'69: H. Westbroek, wmr. 1e kl., van Zevenbergen naar Willemstad; B. Wielstra, adjudant, van Gilze Rijen naar Horst.
Per 17-11-'69: Van Opl.school Horn onderstaande adspiranten j.c. naar: A. M. Kanters, Made en Drimmelen; J. T. P. M. Quik, Etten-Leur; M. J. M. v. d. Ven, Gilze en Rijen en A. A. C. M. v. d. Wegen, Zundert.

DISTRICT EINDHOVEN

Per 8-11-'69: H. J. Velthaak, wmr. 1e kl., van Oirschot naar Best.
Per 15-11-'69: A. Nijenbanning, wmr. 1e kl., van Heeze naar Smilde.
Per 1-12-'69: E. Wacht, wmr. 1e kl., van Best naar Heeze.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH

Per 16-11-'69: A. J. van Amstel, adjudant, van Berlicum naar 's-Hertogenbosch.
Per 17-11-'69: H. E. M. v. Rosmalen, adspirant, van Opl.school Horn naar Grave.

DISTRICT MAASTRICHT

Per 1-11-'69: L. B. Heijnen, wmr. 1e kl., van Berg en Terbleyt naar Geulle; J. P. Smeets, owmr., van Slenaken naar Valkenburg.
Per 16-11-'69: R. J. Pepping, wmr. 1e kl., van Maastricht naar Ulestraten (dienst Luva).
Per 17-11-'69: H. H. C. Rossel, adsp., van Opl.school Horn naar Simpelveld.

DISTRICT ROERMOND

Per 3-11-'69: L. M. M. v. Duurling, wmr. 1e kl., van Horn naar Driebergen.
Per 15-11-'69: A. Beuving, wmr. 1e kl., van Venray naar Horst.
Per 17-11-'69: P. Göerts, wmr. 1e kl., van Wellerlooi naar Velden; W. H. Janssen, wmr. 1e kl., van Mook naar Milsbeek; B. H. Harbers, wmr. 1e kl., van Stramproy naar Mook; J. Th. J. Rondeel, wmr., van Grathem naar Stramproy.
Per 1-12-'69: J. J. Nohlmans, owmr., van Thorn naar Cadier en Keer.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-11-'69: J. G. H. C. v. Ockenburg, wmr., van Amsterdam naar Aalsmeer.
Per 15-11-'69: J. L. M. van Dijk, wmr. 1e kl. van Amsterdam naar Nigtevecht.
Per 1-12-'69: J. Bron, adjudant, van Wemeldinge naar Dordrecht.

aanwijzing voor funktie

RESSORT ARNHEM

Per 16-11-'69: Adjudant P. G. Roos tot groepscommandant te Wamel.

DISTRICT BREDA

Per 16-10-'69: Adjudant J. Nuytinck tot adjudant alg. dienst te Breda.
Per 1-11-'69: Adjudant J. J. Beije tot groepscommandant verkeersgroep te Breda.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH

Per 16-11-'69: Adjudant L. J. Malherbe tot groepscommandant te Berlicum.

DISTRICT ROERMOND

Per 16-11-'69: Adjudant B. Wielstra tot groepscommandant te Horst.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-12-'69: Adjudant J. Bron tot groepscommandant te Dordrecht.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot adjudant:
Per 16-11-'69: B. J. Breithor te De Bilt.
tot opperwachtmeester:
Per 16-11-'69: M. Visser te Harenkarspel.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot opperwachtmeester:
Per 1-11-'69: A. v. Essen te 's-Gravenhage.
Per 16-11-'69: H. de Schepper te Biervliet.
tot wachtmeester:
Per 1-11-'69: A. Dijkhuizen te Voorschoten.
tot adm. ambt. C 2e kl.:
Per 1-10-'69: L. de Nooijer te Kapelle.
tot parketwachter A:
Per 1-7-'69: H. A. Simonis te 's-Gravenhage.

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:
Per 16-11-'69: P. G. Roos te Wamel.
tot opperwachtmeester:
Per 1-11-'69: B. J. Bannink te Enter.
Per 16-11-'69: W. G. van de Pol te Haelen.

RESSORT GRONINGEN

tot Officier der Rijkspolitie 1e kl.:
Per 1-4-'69: P. Compaan te Assen.
tot opperwachtmeester:
Per 1-10-'69: E. Remerie te Groningen.
Per 1-11-'69: K. Luinge te Arum.
tot wachtmeester:
Per 1-11-'69: G. van Hielkema te Appingedam.
Per 1-12-'69: A. E. v. d. Bos te Oude Pekela.
tot parketwachter A:
Per 1-7-'69: A. Bel en R. van Santen te Groningen.

DISTRICT BREDA

tot adjudant:
Per 16-10-'69: J. Nuytinck te Breda.
Per 1-11-'69: J. J. Beije te Breda.
tot opperwachtmeester:
Per 16-10-'69: D. C. van Leeuwen te Moerdijk; S. A. Graver te Lage Zwaluwe.
Per 16-11-'69: H. Westbroek te Willemstad.
tot wachtmeester:
Per 1-11-'69: R. v. d. Knaap te Steenbergen.
Per 1-12-'69: A. M. Kanters te Made

Bokma het allerbeste!
Oude genever ★ Bessenrood ★ Citroen jenever
OUDE GENEVER

en Drimmelen; J. T. P. M. Quik te Etten-Leur; M. J. M. v. d. Ven te Rijen; A. A. C. M. v. d. Wegen te Zundert.

tot parketwachter A:
Per 1-7-'69: G. J. Harmsen te Breda.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH

tot adjudant:
Per 16-11-'69: L. J. Malherbe te Berlicum.

tot wachtmeester:
Per 1-12-'69: H. E. M. van Rosmalen te Grave.

tot fotograaf B 2e kl.:
Per 1-9-'69: G. P. J. Rovers te 's-Hertogenbosch.

DISTRICT MAASTRICHT

tot opperwachtmeester:
Per 1-11-'69: L. B. Heijnen te Geulle.

tot wachtmeester 1e kl.:
Per 1-12-'69: E. L. Groeneveld te Nieuwenhagen.

tot wachtmeester:
Per 1-11-'69: J. G. M. Habets te Schaesberg.
Per 1-12-'69: H. H. C. Rossel te Simpelveld.

tot parketwachter A:
Per 1-7-'69: M. B. Damen en J. P. J. Dreuw te Maastricht.

tot adm. ambt. C 2e kl.:
Per 1-11-'69: J. H. H. Machiels te Maastricht.

tot schrijver A:
Per 1-11-'69: A. J. v. Houtum te Maastricht.

DISTRICT ROERMOND

tot adjudant:
Per 1-10-'69: L. A. A. van Horrik te Roermond.
Per 16-11-'69: B. Wielstra te Horst.

tot opperwachtmeester:
Per 16-11-'69: W. G. v. d. Pol te Haelen.

tot wachtmeester 1e kl.:
Per 1-11-'69: G. B. I. Boer te Gennep.

tot wachtmeester:
Per 1-11-'69: R. P. Vervoort te Swalmen.

in dienst getreden

RESSORT AMSTERDAM
Per 1-12-'69: G. J. R. ter Schegget, kok-hofmeester te Amsterdam;
J. Koning, onderh.monteur te Amsterdam.

RESSORT 's-GRAVENHAGE
Per 1-11-'69: J. C. de Groot, schrijver A te 's-Gravenhage.
Per 10-11-'69: T. Kik, schrijver A te Hardinxveld.
Per 17-11-'69: Mevr. V. S. van Soest-Hamming, commies te 's-Gravenhage.

RESSORT GRONINGEN
Per 1-11-'69: R. A. Arends, schrijver A te Roden; R. W. Bouma, schrijver A te Assen; J. Huizenga, schrijver A te Groningen.

RIJKSPOLITIE TE WATER
Per 1-12-'69: P. Woortman, rijksambt. E i.t.d. (mag.knecht/vakman) te Amsterdam.

STAF ALGEMENE INSPECTIE
Per 2-11-'69: W. C. A. van Kappel, dir. officier 3e kl. te 's-Gravenhage.
Per 1-12-'69: A. F. Hogervorst, rijksambtenaar F (bode) i.t.d. te 's-Gravenhage.

ALGEMENE VERKEERSDIENST
Per 16-10-'69: G. J. Stoffer, schrijver op a.c.
Per 1-11-'69: J. Gerritse en H. E. ter Maat, schrijver A op a.c.; mevr. F. A. E. Eterman-Leeuwrik, mevr. W. Hermans-Schipperus, mevr. D. H. Klein-Labots, typiste A.
Per 10-11-'69: T. E. de Vries, schrijver A op a.c.
Per 16-11-'69: Mej. S. van Breene, typiste A.
Per 1-12-'69: M. P. J. Bruin, schrijver A op a.c.
allen te Driebergen.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH
Per 1-11-'69: B. Boersma, owmr. te 's-Hertogenbosch.

DISTRICT MAASTRICHT
Per 1-11-'69: W. J. Beissman, adm. ambt. C 3e kl. te Eijsden.

DISTRICT ROERMOND
Per 1-11-'69: C. M. J. v. Dommelen, schrijver A te Roermond.

RESERVE RIJKSPOLITIE
Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-11-'69: K. R. Heinrichs, 's-Hertogenbosch; A. M. van Gorp, Breda; T. C. G. Baetsen, Roermond; P. Boverhof, Assen.
Per 1-12-'69: D. Balk, Utrecht; A. A. van Wingerden, 's-Gravenhage; A. J. Laurens en M. F. H. van Loon, 's-Hertogenbosch; J. W. B. van Gils, Breda; C. F. van Duren, Eindhoven; F. W. Janssen, Roermond; H. J. A. Bouwmeester, Apeldoorn; J. Brink en L. J. Katerberg, Assen; P. Krijger, J. Mollema, J. Roukema en P. Zeilstra, Leeuwarden.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM
Per 1-12-'69: J. Grift, wmr. 1e kl. te Utrecht.

RESSORT 's-GRAVENHAGE
Per 1-11-'69: E. F. Dengering, adm ambt. C 2 te Bodegraven; W. v. d. Ster, adjudant te Leiderdorp; G. Dorresteijn, wmr. 1e kl., te Rijnsburg; N. W. Balder, owmr. te Vianen; E. J. Massink, owmr. te Oegstgeest.

RESSORT ARNHEM
Per 1-11-'69: E. Sijnstra, adjudant te Zutphen; H. Tigelaar, adjudant te Delden; J. G. Visser, owmr. te Losser.
Per 1-12-'69: W. G. v. d. Berk, owmr. te Heilig Land; J. Spa, wmr. 1e kl. te Wilsum.

RESSORT GRONINGEN
Per 1-11-'69: J. de Kleine, adjudant te Borger; W. Dik, parketwachter te Assen.
Per 1-12-'69: H. Herder, wmr. 1e kl. te Bolsward.

RIJKSPOLITIE TE WATER
Per 1-12-'69: M. Boom, adjudant te Dordrecht; L. Hoek, mag.knecht/vakman te Amsterdam.

ALGEMENE VERKEERSDIENST
Per 1-12-'69: Mevr. F. A. E. Eterman-Leeuwrik, typiste A te Driebergen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM
Per 1-12-'69: L. Driessen, rijksambtenaar G te Arnhem.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN
Per 1-12-'69: J. H. Stammen, rijksambtenaar G te Horn.

DISTRICT BREDA
Per 1-11-'69: W. P. v. d. Enden, owmr. te Fijnaart; J. H. W. Besseling, adjudant te Breda; J. A. Hagenbeek, adm. ambt. C 2 te Udenhout.

DISTRICT EINDHOVEN
Per 1-12-'69: S. J. Kostermans, owmr. te Leende.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH
Per 1-11-'69: M. Aarts, vakman B te 's-Hertogenbosch.

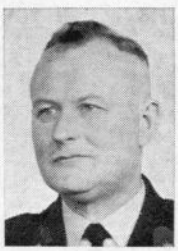
DISTRICT MAASTRICHT
Per 1-11-'69: P. W. H. Kersjes, owmr. te Cadier en Keer; W. Riksen, adjudant te Bunde; W. J. Beissman, wmr. 1e kl. te Heer.

DISTRICT ROERMOND
Per 1-10-'69: W. Tymensen, owmr. te Venray.
Per 1-11-'69: H. C. Smeets, owmr. te Hunsel.

Wij herdenken

Wmr. 1e kl.
J. F. Akkerhof
Bolsward
ressort Groningen
☆ 1-11-1927
† 20-11-1969

Owmr.
J. H. Denkers
Rekken
ressort Arnhem
☆ 26-11-1913
† 21-11-1969

Res.-wmr. 1e kl.
J. van der Veen
verk.gr. Apeldoorn
ressort Arnhem
☆ 10-10-1922
† 8-12-1969

Res-wachtm.
J. van der Velde
gr. Tietjerksteradeel
ressort Groningen
☆ 29- 3-1924
† 17-11-1969

Adjudant
T. de Vries
Apeldoorn
ressort Arnhem
☆ 19- 5-1913
† 1-10-1969

In het novembernummer van het Korpsblad Rijkspolitie zijn tot onze spijt de foto en de geboortedatum uitgevallen van de adjudant T. de Vries te Apeldoorn, die op 1 oktober overleed.
Het is daarom dat wij hierbij de foto met de volledige data – van geboorte en overlijden – alsnog publiceren.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

10e Jaargang
No. 5 - januari 1969
Verschijnt 1 x per maand

deze maand

Minister Polak stelt vlaggeschip R. P. te Water in dienst

Ere wie ere toekomt

Huisvesting

Merkwaardige gebeurtenissen rond Arnhemse buste . . .

Generaal De Gast opende „hot-line"

Fotomontage 1968

Groep Heemskerk nu wnd. gemeentepolitie

R.P.-vliegtuig vervangen

Een boot uit oude autodaken

Puzzel

Moeder en kind

Personalia

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem
Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen
Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen
Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen
J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage
Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen
Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem
Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg
Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Maarssen

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228
Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11
Abonnementsprijs f 10,— per jaar bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

De generaal W. de Gast begroet op het sportpark te Terneuzen de minister van Justitie, Z. E. prof. mr C. H. F. Polak, die per militaire helikopter naar Terneuzen vloog om het vlaggeschip van de Rijkspolitie te Water officieel in dienst te stellen.

(foto: Opperw. J. J. H. v. Aerssen te Nijmegen)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05

minister Polak stelt vlaggeschip van rijkspolitie te water in dienst

TEKST EN FOTO:
OPPERWACHTMEESTER
J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

Op 18 december 1968 heeft de minister van justitie, Z. E. prof. mr C. H. F. Polak, het nieuwe vlaggeschip van de rijkspolitie te water — de R.P. 10 — officieel in dienst gesteld. Per militaire helikopter was de minister daartoe, in gezelschap van de secretaris-generaal, dr A. Mulder, de directeur-generaal, hoofd van de directie politie van het ministerie van justitie, mr W. J. van Eijkern en het plv. hoofd van de directie politie, mr A. M. van Liere, naar Terneuzen gevlogen, alwaar hij op het plaatselijke sportpark werd begroet door de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie, generaal W. de Gast. In diens gezelschap bevonden zich de districtscommandant der rijkspolitie te water te Vlaardingen, majoor mr A. P. Spaanderman en de Korpschef van gemeentepolitie te Terneuzen, hoofdinspecteur E. Hubregtsen.

In de haven van Terneuzen werd de minister welkom geheten door de commandant der rijkspolitie te water, kolonel H. E. Overbeek, waarna het gezelschap zich aan boord begaf voor een tocht over de Westerschelde. Tijdens deze tocht vond de officiële indienststelling plaats. Dit gebeurde door het hijsen van de Rijkspolitiewimpel door de minister.

hulpverlening

In een korte toespraak wees Zijne Excellentie op de belangrijke taak welke voor de rijkspolitie te water op deze niet alleen drukst bevaren maar tevens ook zeer gevaarlijke zeearm van West-Europa, is weggelegd. Niet alleen op het punt van de handhaving der rechtsorde, maar vooral ook op het punt van de hulpverlening. Na in een kort resumé de roemrijke geschiedenis van de „nu afgeloste" R.P. 10 te hebben vermeld (het schip speelde o.a. een hoofdrol in een wervingsfilm en bij de ramp van 1953), zei de minister onder meer, dat het werk op de gevaarlijke Westerschelde hoge eisen stelde aan

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05 30

de bemanning. „Voor dit werk," zo zei hij, „is niet alleen deskundigheid, maar tevens ook grote moed nodig."
Voortgaande zei de minister groot vertrouwen te hebben in de dienst der rijkspolitie te water en gaf als zijn overtuiging te kennen, dat met het in dienst stellen van dit vaartuig een flinke bijdrage was geleverd in de daadwerkelijke handhaving der rechtsorde en hulpverlening aan hen die deze behoeven en wenste hij commandant en bemanning van de R.P. 10 een behouden vaart. Tenslotte bracht Z. E. dank aan allen die op enigerlei wijze aan de bouw en de totstandkoming van het vaartuig hadden meegewerkt.

modern vaartuig

Het nieuwe vlaggeschip is gebouwd bij de scheepswerf N.V. Schouten te Muiden en ontworpen door het ingenieursbureau voor scheepsbouw H. W. de Voogt & Zn. C.V. te Haarlem, onder toezicht van de Rijksvaartuigendienst te Den Haag. Het schip heeft een „lengte over alles" van 27.18 m, lengte op de waterlijn van 24.30 m, bij een breedte van 5.20 m. De holte bedraagt 3.01 m en de diepgang is 2.15 m. Het schip heeft een waterverplaatsing van 103 ton en wordt voortgestuwd door een Bolnes-motor, type 6 DNL met drukvulling. Het motorvermogen is 600 pk. Elektriciteit 24 V gelijkstroom. Het vaartuig is voorzien van: Radarinstallatie, Decca 217; Atlas-echolood, marifoon en mobilofoon. Ook aan de accommodatie voor de bemanning is de nodige zorg besteed, zodat met het vaartuig langdurige diensten kunnen worden gedaan. Over 3 onderdekse hutten verdeeld, vinden 8 personen er slaapgelegenheid.
Op het dek boven de motorkamer is een Zodiac (opblaasbare rubberboot) geplaatst, voorzien van een 30 pk Mercury-buitenboordmotor. Alle hutten en de machinekamer staan in verbinding met het stuurhuis door middel van een intercom huistelefooninstallatie.

ere wie ere toekomt

In het november-nummer werd een foto geplaatst van klasse G van de Opleidingsschool te Horn, derde prijswinnaar op de laatst gehouden Airborne-mars. Althans zo had het moeten zijn. Helaas is tengevolge van een misverstand de verkeerde foto in het blad gekomen. De geplaatste foto vertoont niet klasse G, die inderdaad de derde prijs won, maar klasse H, welke een 7e prijs verwierf. Hierbij alsnog de „echte" 3e prijswinnaars klasse G van de Opleidingsschool-Zuid.

Sectie Bijzondere Verkeerstaken wordt Algemene Verkeersdienst Rijkspolitie

De ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken hebben de Eerste Kamer een nota gezonden naar aanleiding van het eindverslag over wetsontwerp nr. 9511 tot wijziging van de Politiewet. De kern van dit wetsontwerp betreft de politietaak ten aanzien van het verkeer, in het bijzonder op de grote wegen buiten de bebouwde kommen.

In haar eindverslag had de Vaste Commissie voor Justitie van de Eerste Kamer gevraagd naar de personele en materiële bezetting van de nieuwe Algemene Verkeersdienst Rijkspolitie, die in het wetsontwerp wordt voorgesteld.

Deze dienst, aldus de Ministers, zal bij de aanvang ongeveer de sterkte krijgen van de huidige Sectie voor Bijzondere Verkeerstaken, die als voorloper van de dienst te beschouwen is. De sterkte van de sectie is al zover mogelijk opgevoerd en bedraagt nu 176 personeelsleden in een executieve Rijkspolitierang en 61 in een burgerrang, totaal 237. Gezien de krappe personeelsbezetting van het Korps Rijkspolitie zal de werkelijke sterkte van de nieuwe dienst slechts geleidelijk kunnen worden opgevoerd. In 1969 zal er vermoedelijk ruimte zijn voor uitbreiding tot 275 man, waarna in 1970 de sterkte tot 310 man zou kunnen worden opgevoerd. (De organieke sterkte van de sectie is per 1 oktober 1968 vastgesteld op 328 man).

Ook voor het materieel van de Algemene Verkeersdienst kan worden uitgegaan van de huidige situatie bij de sectie. Het motormaterieel omvat nu 50 snelle surveillance-auto's, 5 radarauto's, 4 surveillance-auto's voorzien van Traffipaxapparatuur, 2 auto's ingericht voor de controle van het zware wegverkeer, 2 auto's ingericht voor het optreden bij verkeersongevallen en 2 mobiele radio-containers. Verder beschikt de sectie over de nodige verkeerstechnische uitrusting, zoals verkeersgeleidings- en beveiligingsmateriaal, mobilofoons, portofoons, electronische snelheidsmeters, verplaatsbare verkeerslichtinstallaties, afzethekken en noodstroomapparatuur. Tenslotte is in het berichtencentrum van de sectie, bestaande uit de verkeerscentrale en de alarmcentrale, de nodige verbindingsapparatuur ondergebracht.

Het ligt in de bedoeling ook de materiële uitrusting van de nieuwe dienst in de komende jaren geleidelijk uit te breiden.

Rijkspolitie en ANWB coördineren wegeninformatie

Onder de naam Verkeersinformatie Rijkspolitie-ANWB verzorgen Rijkspolitie en ANWB sinds 1 januari samen de wegen- en verkeersinformatie via radio, televisie en pers. Tot dusver verstrekte de rijkspolitie de informatie over de toestand op de weg (ongelukken, filevorming, omleidingen en dergelijke), de ANWB over de toestand van de weg (gladheid, wegwerken enz.).

VAN PERS TOT BOEKENPLANK

In de — onder hoofdredactie van dr H. Musaph verschijnende Sex Libris-reeks van de Nederlandse Vereniging voor Sexuele Hervorming, verscheen kort geleden „Ontucht in Nederland" geschreven door dr M. Zeegers.

De auteur richt zich in dit boekwerkje niet tot de vakmensen, maar hoopt een breder publiek te bereiken. In goed begrijpelijke taal bespreekt hij vele facetten van het in de titel aangegeven onderwerp. Daarbij betreedt hij het spanningsveld, dat nu eenmaal bestaat, tussen de publieke opinie over en de wetenschappelijk medische- en juridische benadering van de zedendelinkwent. Deze laatste zal toch in de meeste gevallen als een patient moeten worden gezien, maar dit is dan dikwijls slecht verteerbaar voor het slachtoffer en diens directe omgeving. Schrijver gaat onder meer in op de wettelijke bepalingen ten opzichte van het zedenmisdrijf en de delinkwent. Hij belicht de juridische en medische begeleidende mogelijkheden, na een gehele of gedeeltelijke ontoerekeningsvatbaarheidsverklaring, alsmede de eventueel noodzakelijke medische behandeling. Deze laatste blijkt dan nog een stiefkind te zijn binnen de scala der mogelijkheden. Het boekje werd mij voorgelegd met de vraag of het speciale betekenis kon hebben voor de politieambtenaar. Wat betreft de juridische aspecten mag de politieambtenaar toch wel gerekend worden tot de vakmensen en als zodanig bevat dit boek dus geen nieuws voor hem. De medische aspecten zijn hem mogelijk minder bekend, maar juist als hij iets meer zou willen weten, gaat het boek niet verder en biedt het hem dus te weinig.

Als samenvattend, niet diepgaand overzicht van het onderwerp: aanbevolen. Zoekt u er echter niet meer achter.

De uitgave is zeer eenvoudig gehouden en biedt niets meer dan wat men van een goedkope pocket- — die voor een breed publiek bestemd is — mag verwachten.

C. Th. Klemann, Korpsarts R.P.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05

Dit soort groepsbureaus behoort gelukkig tot het verleden,

HUISVESTING

DOOR OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN

„Snap jij nou, waarom dat zo lang moest duren? Waarom nu dat groepsbureau in X zonodig moest worden gebouwd, terwijl wij hier al jaren zowat onder de blote hemel huizen? Joost mag weten, wat die kerels van „huisvesting" feitelijk uitvoeren."

Het zijn zo van die verzuchtingen, welke men in het Korps hier en daar kan beluisteren en — laten we eerlijk zijn — waaraan we onszelf ook wel eens hebben bezondigd.

Daarom, gedachtig aan het spreekwoord „alles weten, is alles begrijpen", liepen we al geruime tijd met het voornemen rond over het hoe en waarom van de huisvesting van het Korps eens iets te publiceren. Een telefoontje van een collega, naar aanleiding van een artikel over de opening van een nieuw groepsbureau, gaf het laatste stootje. „Jij schrijft nu wel mooie artikelen over nieuwe groepsbureaus," zei hij een beetje verwijtend doch niet onvriendelijk, „maar als je ook eens wat anders wilt zien, dan moet je maar eens bij ons komen kijken."

Dat hebben we toen maar gedaan en inderdaad: representatief kon men het onderkomen van het betreffende onderdeel niet noemen. Om nog maar niet te spreken van praktisch en economisch, terwijl „arbeidsklimaat" in deze dienstruimten bepaald sinister klonk.

Wat doe je in zo'n geval? Geraden! Je klopt die collega eens bemoedigend op de schouder, zegt dat je begaan bent met zijn lot, dat je er jammer genoeg ook niets aan kunt doen, maar dat je „te bevoegder plaatse" eens zult informeren waarom ze nu juist hem in de puree hebben laten zitten, terwijl de groepscommandant in X er zo comfortabel bij kwam te zitten. En aangezien belofte schuld maakt, zijn we te rade gegaan bij een man die precies weet waar de klok én de klepel hangen, namelijk het „hoofd van de onderafdeling gebouwen en materieel van de Directie Politie van het Ministerie van Justitie (geen letter meer en geen letter minder, al mag je tegenwoordig zonder onbeleefd te zijn alles met een kleine letter schrijven), de heer M. Molenmaker.

Waarop zich prompt het merkwaardige, maar misschien ook wel niet merkwaardige doch gewoon voor de hand liggende feit openbaarde dat diezelfde heer Molenmaker reeds lang zat te popelen om zijn „ontevreden klanten" eens haarfijn uit de doeken te doen hoe de vork nu precies in de steel zit. Waarom Jantje wel en Pietje niet kan worden geholpen. Waarom het soms zo lang duurt en dat het bouwen van een districts-, groeps- of postbureau nu niet direct een kwestie is van het bestellen van een bouwpakket, maar dat er heel wat kloven van financiële, econo-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

merkwaardige gebeurtenissen rond een Arnhemse buste . . .

„Om 03.30 tijdens een ronde geconstateerd dat het borstbeeld uit de tuin is verdwenen." Aldus de zeer korte, bondige maar tegelijk merkwaardigste bijzonderheid van het afgelopen jaar in het wachtrapport van de Opleidingsschool der Rijkspolitie aan de Velperweg te Arnhem.

Uit de verdwijning van de buste kwamen bovendien enige vreemde gebeurtenissen voort. Aangezien moest worden aangenomen dat het beeld niet uit eigen beweging aan de haal was gegaan en sinds de verdwijning een met eikels gevuld glas op de sokkel prijkte, werden allerlei potentiële ontvoerders bedacht en verworpen. Het raadsel werd niet opgelost en de opleiding ging voort. Totdat de directeur „ener concurrerende firma uit het Oosten des lands" besloot om zijn collega van de opleidingsschool der Rijkspolitie te Arnhem opheldering te vragen over een beeld van een vrouw, hem zomaar in de schoot geworpen, hetgeen hem niet lekker lag. Directeur D. van de Kraats van de politieopleidingsschool Noordoost Nederland te Lochem had oog in oog gestaan met het vrouwelijk schoon in steen, dat op het bordes van zijn kasteel stond en niet thuis te brengen was, niet zozeer vanwege het gewicht, maar vooral omdat de afzender onbekend was. Na combineren en deduceren werd de blik gericht op Arnhem, een succes waaraan ik niets wil afdoen, hoewel bij een onderzoek iets wat er wel is doorgaans meer houvast biedt dan iets wat er niet is.

Zo kreeg de majoor B. van der Meer de vraag voorgelegd of hij ook iets miste. Er ontstond een gesprek tussen twee verheugde mannen, de een blij van haar af te zijn, de ander blij haar terug te krijgen, zij het dat de Arnhemmers het dan zelf moesten halen. Zodat een aantal adspiranten onder leiding van de kapitein Th. van Dolderen naar Lochem reisde om het onttrokkene weer onder eigen gezag te plaatsen.

Het beeld was echter inmiddels ingegraven en de adspiranten dienden het met pollepels weer tevoorschijn te brengen. En passant versloegen zij de Gempo collega's gloeiend in een volleybalwedstrijd.

Ofschoon echter het vrouwenbeeld, ontdaan van vuil en voorzien van nieuwe make-up nog witter dan tevoren op haar oude vertrouwde plaats stond te staan en iedereen dacht dat de zaak „rond" was, bleek dat laatste helemaal niet het geval.

Er kwam een nachtelijk anoniem telefoontje: „Als u het beeld wilt houden, dan moet u het glas met eikels terugbrengen."

Inderdaad, er was nog altijd geen dader voor de schaking gevonden. De Cloesenaren hadden zich wel zeer verdacht gemaakt door het beeld te laten vinden, het in de grond te verstoppen en een prestatie te verlangen van de rechtmatige eigenaren, alvorens het af te geven. Maar anderzijds had de directeur zich van de zaak gedistancieerd door te verklaren dat onder zijn leerlingen geen schakers schuilen en hadden die leerlingen bij hoog en bij laag verzekerd niet schuldig te zijn aan de ontvoering, zulks tot ongenoegen van hun instructeurs, die hen verhoorden en weliswaar verheugd konden zijn over de resultaten van hun lessen opsporingsleer, in casu verhoortechniek, maar duidelijk het gevoel schenen te hebben dat er toch iets niet klopte.

De telefonische sommatie om het glas met eikels terug te brengen kwam om 00.15 uur. Drie minuten later werd de opdracht herhaald. En de wachtcommandant zei: „Kom het maar halen."

De verantwoordelijken op dat uur, de wachtcommandant en de planton, troffen direct enige noodzakelijke voorbereidingen. Zij gooiden de preventieve taak overboord en deden het licht uit in het wachtvertrek dat uitziet over de Velperweg. De wachtcommandant dook bovendien de struiken in. Het scheen, dat aan de uitnodiging het glas te komen halen gevolg zou worden gegeven. Knorrend deinde een met vier forse knapen duidelijk te zwaar beladen 2 C.V. naderbij uit de richting centrum, minderde vaart en stopte in een zijstraat in het zicht van de school. Een van de inzittenden stapte uit en nam met een belangstelling, een politieman op patrouille waardig, terrein en gebouw van de school op. In die ogenblikken deed de wachtcommandant het enige juiste: hij sprong over het hek en waagde zich zo dicht bij de verdachte auto dat hij het kenteken kon opnemen. Toen kwamen de vier jongemannen op hem af. Zich herinnerend, dat wij in een gekke, gekke wereld leven waarin studenten zelfs pogen een geacht parlementariër te ontvoeren, dacht hij: waarom hij wel en ik niet en

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05

sprong hij ijlings terug over het hek dat hij vervolgens als borstwering gebruikte. De vier jongelingen gaven voor studenten uit Wageningen te zijn, die de weg zochten in Arnhem en met name naar het park Sonsbeek. De wachtcommandant beluisterde in de spraak van de woordvoerder hetzelfde accent als dat in de anonieme telefoonstem. Bovendien bleek dat de vier minder bekende punten dan het Sonsbeekpark wel wisten te vinden. De vier gingen huns weegs.

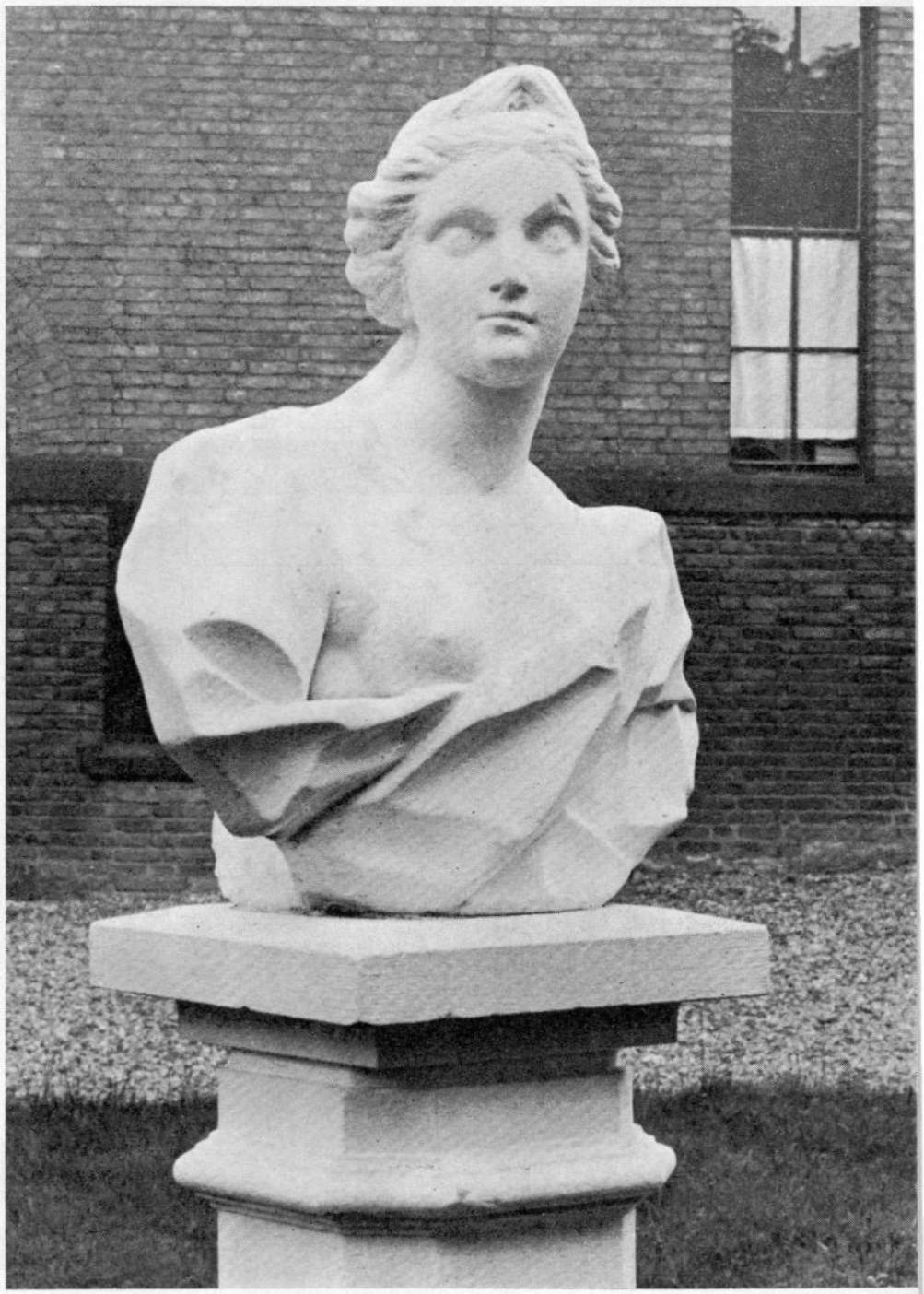
Als laatste zin in het wachtrapport van die nacht staat: „Daarna verscherpte controle op het beeldje uitgeoefend."

De balans werd weer opgemaakt: het beeld was er nog, het glas met eikels ook, er waren nog geen bekende verdachten, maar er was nu ook een rapport. Er volgde een nader onderzoek. Met eigen personeel en materieel werd de zaak geklaard. Gebruikmakend van ambtelijke en andere instanties werd een spoor gevonden dat van Arnhem via Ede en Dronten weer naar Arnhem leidde.

En daar concentreerde het onderzoek zich op een jongeman, leerling van de Hogere Bosbouw- en Cultuurtechnische School. De combinatie: eikels-bosbouw was hoopgevend. Het bleek dat aan die school een vereniging floreert onder de naam „Quercus". Een speurtocht in geheugen en woordenboeken leerde: Quercus: de eik. Dus toch eikels als naamkaartje. Het glas werd gevuld met verse rijkseikels. De rand werd aan de binnenzijde beplakt met beeltenissen van het beeld en naar de secretaris van de vereniging gezonden met een schrijven waarin onder meer werd gezegd: Ofschoon van oudsher, ja zelfs in mijn jeugd de quercus het zinnebeeld was van trots, betrouwbaarheid en onbeweeglijkheid, blijken toch hedendaagse dienaren van deze boom zich uit zijn schaduw te verwijderen en zich bezig te houden met zaken, een eikelaar niet waardig. Immers, ofschoon het ook nu nog plezierig is voor mij op mannenhanden gedragen te worden, het getuigt niet van stijl om een dame op een vreemde plaats uit de auto te gooien en halfnaakt in het duister achter te laten."

De brief waarin het hart tenslotte meer spreekt dan het recht was ondertekend met J. U. Stitia, Justitia in nieuwe gedaante, zonder blinddoek, de weegschaal bij het ijkwezen? En, zonder zwaard, want dat mag niet meer.

Collega's van de gemeentepolitie zijn dus toch te vertrouwen en in de opleidingsschool is gezegd: gelukkig worden wij niet vergeleken met de vruchten van de eikeboom.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

generaal W. de Gast opende „hot-line" tussen wegenwacht-station Houten en Berichten-centrum Rijkspolitie

Zo stelde de generaal de „hot-line" in gebruik, v.l.n.r. de heer Blankert, de generaal De Gast, de opperwachtmeester Van Beusekom en geheel rechts mr A. E. M. A. Bakker van het Ministerie van Justitie.

De Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie, de generaal W. de Gast, heeft eind oktober de zogenaamde „hot-line" tussen het wegenwachtstation van de ANWB bij Houten en de Sectie Bijzondere Verkeerstaken van het Korps Rijkspolitie officieel in gebruik gesteld.

Via de „hot-line" staan alle „praatpalen" van de rijkspolitie op de rijksweg 12 (Woerden-Utrecht) in rechtstreeks contact met het berichtencentrum van de Sectie.

Pechmeldingen kunnen nu worden doorverbonden met het Wegenwachtstation Houten, zodat de Wegenwacht zelf met de pechvogel kan spreken.

De generaal De Gast zei in zijn openingswoord ondermeer: „Met deze „hot-line" wordt een belangrijke schakel toegevoegd aan de communicatiemogelijkheden tussen de weggebruiker en de instanties die hem kunnen bijstaan wanneer hij in moeilijkheden is geraakt. Dat dergelijke verbindingen zowel door de commissie „Alarmeing" als door de mensen van de praktijk sterk werden voorgestaan is bekend en wij hebben dan ook graag aan de totstandkoming van een en ander meegewerkt."

De generaal wees erop, dat de ANWB zelfs de kosten van de lijn voor haar rekening nam en zei het niet nodig te vinden eraan te herinneren dat er verschillen in opvatting bestaan omtrent het punt waar de melding het eerst dient binnen te komen, bij de politie of bij het Wegenwachtstation.

„Evenmin," zo zei hij, „behoef ik de verschillen in opvatting over de vraag of de verbindingen per radio of per telefoonlijn dienen te geschieden, te memoreren. De regeringsbeslissing in deze materie is u allen bekend. De totstandkoming van deze „hot-line" is het resultaat van goed overleg, uitgaande van de opzet dat via de praatpalen gevoerde gesprekken binnenkomen bij de politie-instantie, die de berichten voor de Wegenwacht via een speciale schakeling doorgeeft. Ik spreek de verwachting uit dat dit tot beider genoegen zal worden uitgevoerd, waarbij ik zou willen stellen dat wij liever een bericht teveel ontvangen dan een te weinig. De goede samenwerking, die thans reeds bestaat tussen Rijkspolitie en Wegenwacht stemt mij hoopvol. Laat ons bedenken, dat het gaat om de weggebruiker, die zo snel mogelijk hulp verlangt en om de verkeersveiligheid. Ons beider taak, voortvloeiende uit onze doelstellingen is het verlenen van hulp aan hen die zulks behoeven. Op dit punt trekken onze organisaties één lijn. Moge de lijn die nu officieel in gebruik wordt genomen een symbool zijn van onze gezamenlijke inspanning, de weggebruiker snel die hulp te verlenen, die hij nodig heeft en de verkeersveiligheid te bevorderen."

Directeur W. Blankert verklaarde bij deze plechtigheid onder meer: „Het is goed dat wij ambitieus geijverd hebben. Wij hebben daardoor elkaar gestimuleerd en in de berichtgeving elkaar nu hier ontmoet. Wij zijn blij met deze samenwerking."

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPS RIJKSPOLITIE

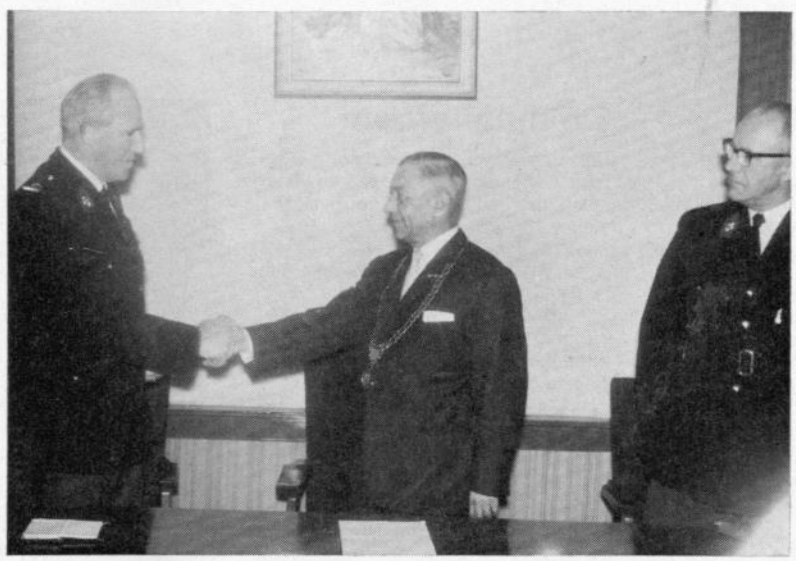

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

groep Heemskerk van rijkspolitie is nu „waarnemend korps gemeente-politie"

Burgemeester Nielen van Heemskerk met twee leden van zijn korps „rijks-gemeentepolitie"

Met ingang van 15 oktober is ingevolge Ministeriële beschikking te Heemskerk gemeentepolitie ingesteld. Na jaren een post te zijn geweest van de groep Castricum en sedert 1 januari 1957 een groep, was nu, als gevolg van een stormachtige ontwikkeling van de gemeente Heemskerk het einde gekomen van de groep rijkspolitie. In rijkspolitiekringen is dit een bijzonder gebeuren; het komt niet dikwijls voor, dat een gemeente de 25.000 inwonergrens passeert en gemeentepolitie krijgt. Uniek is wel, dat in dit geval slechts werd volstaan met een formele instelling van een korps gemeentepolitie, in verband met een fusieontwerp om de drie IJmondgemeenten Velsen, Beverwijk en Heemskerk tot één gemeente samen te voegen. Het aanwezige personeel der rijkspolitie werd in zijn geheel gedetacheerd bij het formele korps gemeentepolitie en de tot die datum dienstdoende groepscommandant, de adjudant P. Vijn, werd belast met de waarneming van het korpscommando.

Om nu dit unieke feit van heengaan en komen te herdenken kwam het personeel van de groep Heemskerk in de raadzaal van het gemeentehuis te Heemskerk in plenaire zitting bijeen.

Een lofwaardig idee van de burgemeester van Heemskerk, de heer Nielen, was hiervan de oorzaak. Hij wilde op waardige wijze afscheid nemen van zijn groep rijkspolitie en tegelijk zijn formele korps gemeentepolitie een welkom toeroepen. De groep had op dat moment precies 11 jaar, 9 maanden en 15 dagen bestaan. De meeste groepen is een langer leven beschoren.

In deze bijeenkomst was ook aanwezig de districtscommandant der rijkspolitie te Amsterdam, de majoor Honcoop, vergezeld van de luitenant Bordewijk. De burgemeester ging uitvoerig in op de geschiedenis van de rijkspolitie te Heemskerk, waar hij sinds 1945 burgemeester is. Hij gaf blijk van grote waardering voor de rijkspolitie en zei dat hij als burgemeester geen behoefte had aan de verandering in gemeentepolitie en ingenomen te zijn met het experiment van formele instelling van het gemeentelijk politiekorps, mits het aantal leden van dit korps in overeenstemming is met het zielental van zijn gemeente en bovendien de voorzieningen zijn aangepast zoals dit bij een gemeentelijk politiekorps behoort te zijn.

Vervolgens sprak de districtscommandant op de hem eigen wijze, waarbij hij er de nadruk op legde, dat hij in burgemeester Nielen een ambassadeur in de ware zin des woords voor het Korps Rijkspolitie had gevonden. Immers door diens persoonlijke inzet en met instemming van de Commissaris der Koningin en de Procureur-Generaal, waren de Ministers bereid, hangende de fusieprocedure deze oplossing te creëren.

Hij sprak de verwachting uit, dat de nu getroffen regeling het bewijs zou leveren, dat het Korps Rijkspolitie ook in de grotere gemeenten in staat is om op alleszins bevredigende wijze de politiedienst te verrichten. Hiermee wordt een bijdrage geleverd aan een toekomstige ontwikkeling op politiegebied. Hij wenste de oud-groepscommandant, nu waarnemend korpschef, van harte geluk met het op deze wijze uitgesproken blijk van vertrouwen en riep hem en zijn detachement op om zich tot het uiterste in te spannen aan het gedane appèl te voldoen.

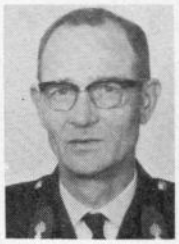
Tot slot werd nog het woord gevoerd door de waarnemend korpschef, de adjudant Vijn. Hij bracht dank aan de burgemeester en de districtscommandant voor het in hem gestelde vertrouwen gedurende de tijd dat hij als groepscommandant fungeerde en hoopte als waarnemend korpschef dit vertrouwen ook in de toekomst waar te kunnen maken. De uitgesproken waardering zag hij gaarne als te zijn gericht aan het personeel, dat heel vaak onder een wel zeer benauwend personeelsbestand moest werken. Juist hiervoor verdient het gehele personeel alle dank en waardering. Gezien de gang van zaken in het verleden en de aanvulling van personeel per 1 oktober j.l., benevens de toezegging van aanvulling in de nabije toekomst, kan met vertrouwen de komende tijd worden tegemoet gezien, zei hij.

⊡

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05 39

adjudant J. van Houwelingen groepscommandant Veere

De adjudant J. van Houwelingen is met ingang van 1 januari 1969 aangewezen als groepscommandant Veere. Hij werd op 10 december 1911 te Ridderkerk geboren en trad op 5 april 1934 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. Op 9 april 1940 werd hij aangesteld als gemeenteveldwachter te Goedereede. Op 1 maart 1943 werd hij ingedeeld bij de Staatspolitie (Marechaussee) en op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Goedereede. Op 1 december 1953 werd hij verplaatst naar Rockanje en op 1 mei 1956 als postcommandant naar Hellevoetsluis, waar hij op 19 januari 1964 werd aangewezen als plaatsvervangend groeps- tevens rayoncommandant. Op 1 juli 1965 werd hij in gelijke functie verplaatst naar de groep Oost en West Souburg. Hij werd op 1 januari 1956 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 januari 1969 tot adjudant.

hoovercraft in nationale rijtest

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER C. STEKELENBURG TE DE BILT

In samenwerking met de K.N.A.C. en het Verbond voor Veilig Verkeer presenteerde de A.V.R.O. de 4e „Nationale rijtest", waarin ook een nieuw vraagstuk aan de orde kwam: de Hoovercraft.

Ook deze test was, evenals de voorgaande, afgestemd op omstandigheden, waarmee de Nederlandse automobilist kan worden geconfronteerd. Voor genoemde organisaties hebben deze tests geen andere bedoeling dan het geheugen van de vele chauffeurs weer eens op te frissen. Gezien de reacties en het enthousiasme waarmee in de huiskamers aan deze tests wordt deelgenomen slaagt men daarin bijzonder.

Het nieuwe probleem dat in de 4e nationale rijtest naar voren kwam was de „Hoovercraft". Voor ongeveer f 3000,— kan men zo'n voer- of vaartuig kopen. Maar wat kan men er mee doen. Mag men er mee op de weg of op het water komen. Is het een voertuig of een vaartuig of misschien wel (duur) speelgoed. Zoals op bijgaande foto is te zien zijn er al heel wat van deze vervoermiddelen in aanmaak, die straks toch een eigenaar zullen vinden. Wacht men af hoe dit vehikel zich gaat ontwikkelen of bepaalt men tevoren onder welke categorie vervoermiddelen de „Hoovercraft" gaat behoren. De snelheid is omstreeks 10 km per uur. Levertijd ongeveer 14 dagen. De Hoovercraft heeft een 1 cylinder 2 tact-motor in de 1-persoonsuitvoering. Ter confrontatie enkele exemplaren op bijgaande foto.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

V. l. n. r. : de generaal b.d. J. Gerritsen, de kolonel H. A. van Steenis en de adjudant H. Kuik.

adjudant H. Kuik (met functioneel leeftijdsontslag) bepleit meer waardering voor administratie

Op 27 november 1968 werd op het bureau van de Territoriaal Inspecteur Amsterdam afscheid genomen van de adjudant H. Kuik, in verband met diens functioneel leeftijdsontslag. De adjudant Kuik heeft meer dan 25 jaar de functie van chef-de-bureau vervuld, waaronder een groot aantal jaren onder bijzondere omstandigheden.
Bij het uitbreken van wereldoorlog II was hij geplaatst op de brigade Watergraafsmeer van het district Amsterdam van het Wapen der Koninklijke Marechaussee. Naast de diensten van de brigade, was hij tevens voor „bureelwerkzaamheden" toegevoegd aan de toenmalige districtscommandant. Na de capitulatie van de Nederlandse krijgsmacht werd door de bezetter een grote uitbreiding van de politie noodzakelijk geacht met o.m. tot gevolg dat het district Amsterdam uitgroeide tot een Divisie Marechaussee, vanaf 1 maart 1943 genoemd Marechaussee Gewest, korte tijd na de bevrijding weer Divisie Koninklijke Marechaussee, daarna weer Rijkspolitie Gewest en vanaf 1 januari 1958 Inspectie in het ressort Amsterdam. De uitbreiding en reorganisatie van 1940 deed stromen papier loskomen — men sprak toen niet ten onrechte van een „papieren oorlog" — en de adjudant Kuik heeft in al die jaren leiding gegeven aan de administratie en zijn kennis van zaken ter beschikking gesteld op het verschillende malen van naam verwisselde bovengenoemd bureau.

Doordat een groot aantal commandanten en personeelsleden van buiten de politiegelederen bij de toenmalige Staatspolitie (zowel marechaussee als gemeentepolitie) werden aangesteld, werden de bureaukrachten en zeker zij die daar leiding moesten geven met zorg uitgekozen en werd zowel de functie als de persoon zeer gewaardeerd. Hoewel de waardering voor de persoon is gebleven, is de waardering voor de functie op een bureau belangrijk minder geworden, hetgeen oorzaak was, dat dit afscheid, gelukkig alleen op dit punt, van een lichte schaduw vergezeld ging.

De adjudant Kuik heeft de papierstroom steeds bij kunnen houden en in de goede richting kunnen leiden.
In bovenstaande zin werd hem veel lof gebracht door de generaal b.d. J. Gerritsen, die hem persoonlijk in verschillende functies heeft werkzaam gezien, door de kolonel H. A. van Steenis die zoveel waardering had voor de functie en de wijze waarop deze door de adjudant Kuik was vervuld, dat hij bepaald had dat door deputaties het gehele ressort vertegenwoordigd was. De adjudant A. Kohn, bureauchef van het district Amsterdam bracht dank voor het prettige plaatselijke contact, terwijl de opperwachtmeester G. B. Schothorst sprak namens het bureaupersoneel. Ook buiten zijn bureaufunctie was

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

de adjudant Kuik actief op verschillend rijkspolitieterrein. Uit het dankwoord van de overste F. M. C. Offermans bleek dat de Rijkspolitiekapel in hem een bijzonder gewaardeerd contactman ging missen, de heer L. G. Karper schetste de prettige samenwerking in de werkgroep administratie Korps Rijkspolitie, waarbij de adjudant Kuik zowel in het tot stand komen van de nieuwe administratie als in de opleiding van het personeel in cursusverband, een werkzaam aandeel heeft gehad.
De adjudant J. Ranselaar bracht namens de redactie van het Korpsblad Rijkspolitie dank voor de bereidheid om naast reeds zoveel andere functies ook nog gedurende een groot aantal jaren als correspondent „oog en oor" te hebben willen zijn voor de redactie. Maar als oud-medewerker van de adjudant Kuik kon spreker niet nalaten enkele saillante punten tijdens en na de bezetting in herinnering te brengen.
Vanzelfsprekend ontbraken de cadeaus niet en werden mevrouw Kuik verschillende bloemstukken aangeboden. In zijn dankwoord zei de adjudant Kuik o.m. er moeite mee te hebben na het passeren van de 60-jarige leeftijd, niet meer deel te hebben aan het daadwerkelijke leven van het Korps Rijkspolitie.

De tumultueuze bezettingsjaren bleken nog goed in zijn geheugen te liggen en hij bepleitte met klem, dat bij de reorganisatie welke zich nu weer aan het voltrekken is, het bureaupersoneel en de bureauchefs een waardige plaats zullen krijgen toegewezen.

R.

stereo-LP van kapel komt half februari

De stereolangspeelplaat van de Rijkspolitiekapel (met acht attractieve werken), komt half februari op de markt. Deze derde grammofoonplaat van de kapel gaat in de handel f 13,90 kosten, maar leden van het Korps Rijkspolitie, die nu bestellen bij de secretaris van de kapel (p.a. Koningskade 8, 's-Gravenhage), krijgen een korting van bijna vijf gulden. Zij betalen namelijk slechts negen gulden, hetgeen zeker niet teveel is om de Rijkspolitiekapel in huis te halen en altijd voor een optreden ter beschikking te hebben!

---

adjudant F. Los groepscommandant Heiloo

Met ingang van 1 oktober 1968 is de adjudant F. Los aangewezen als groepscommandant Heiloo.
Hij werd op 10 februari 1916 te Oudshoorn geboren en trad op 22 juli 1940 in dienst bij de Marechaussee, waarna hij op 1 maart 1943 overging naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Borne. Op 1 maart 1947 werd hij verplaatst naar Berghuizen en op 1 juli 1955 naar de verkeersgroep Almelo waar hij op 1 februari 1958 werd aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant.
Hij werd op 20 december 1949 bevorderd tot wachtmeester 1e kl., op 1 september 1956 tot opperwachtmeester en op 1 oktober 1968 tot adjudant.

adjudant M. Sinke groepscommandant Venray

De adjudant M. Sinke is met ingang van 12 oktober 1968 aangewezen als groepscommandant Venray.
Hij werd op 18 mei 1919 te Kloetinge geboren en trad op 2 september 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 maart 1943 ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee), waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie. Op 1 februari 1948 werd hij verplaatst naar Terheijde, op 3 december 1953 naar Oud Gastel, op 20 november 1958 als postcommandant naar St. Willebrord, op 1 juni 1962 als plaatsvervangend groeps- tevens rayoncommandant naar Dongen en vervolgens op 1 juni 1965 in gelijke functie naar Valkenburg. Hij werd op 1 augustus 1959 bevorderd tot opperwachtmeester en op 12 oktober 1968 tot adjudant.

adjudant B. Reitsma groepscommandant Baarderadeel

Met ingang van 9 december '68 is de adjudant B. Reitsma aangewezen als groepscommandant te Baarderadeel. Hij werd op 9 december 1918 te Leeuwarden geboren en trad op 15 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 maart 1943 ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Wanswerd. Op 12 januari 1950 werd hij verplaatst naar Harkema Opeinde, op 1 maart 1950 naar de parketgroep Groningen, op 15 mei 1951 naar Kornwerderzand, op 1 oktober 1952 als postcommandant naar Vlieland en op 21 mei 1963 als plv. groeps- tevens rayoncommandant naar Menaldumadeel. Hij werd op 1 juli 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 9 november 1968 tot adjudant.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05 42

„ROMEO PAPPA LIMA" vervangen door gloednieuwe „ROMEO PAPPA BRAVO"

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER
W. H. HOFFMEISTER, SCHIPHOL

Op de foto het afgeschreven vliegtuig PH-RPL, het drie jaar oude vliegtuig PH-RPA en het nieuwe vliegtuig PH-RPB.

Na een diensttijd van ruim 7 jaar is het rijkspolitievliegtuig PH-RPL (RP 200) met, laten we zeggen, functioneel leeftijdsontslag.
De PH-RPL werd in 1961 gekocht en als een „kant-en-klaar" pakket per boot uit Amerika aangevoerd. Wat waren we in die tijd trots toen we met dit voor onze begrippen „super-toestel" vanaf Schiphol opstegen. En nu na ruim 4000 vlieguren is hij in burgerhanden (via Domeinen) overgegaan.
Aangezien de organieke sterkte van het vliegtuigenpark nog steeds op twee staat, is de Romeo Pappa Lima vervangen door een nieuw toestel van hetzelfde type met de roepnaam PH-RPB (Romeo Pappa Bravo).
Dit vliegtuig is door de Cessnafabrieken te Reims geassembleerd en van het vliegveld te Reims overgevlogen naar Nederland. Na de inbouw van de elektronische apparatuur en mobilofooninstallatie werd met de RPB (RP 202) de eerste assistentie op 12 november 1968 verleend aan de Sectie Bijzondere Verkeerstaken van het Korps ter gelegenheid van de verkeersmoeilijkheden bij het klaverblad Oudenrijn.

Wommels kreeg nieuw groepsbureau

Eind oktober werd in Wommels in de Friese gemeente Hennaarderadeel het nieuwe groepsbureau geopend. De overste J. Rodenhuis, commandant van het district Leeuwarden, stak zijn voldoening over de totstandkoming hiervan niet onder stoelen of banken. De ingebruikstelling werd behalve door de leden van de groep ook bijgewoond door onder meer de burgemeester van Franekeradeel, mr R. F. H. Hempenius, de officier van justitie mr L. Janssen en de directeur van de Rijksgebouwendienst ir J. L. van der Vliet. Men was het erover eens dat het nieuwe groepsbureau zowel voor de rijkspolitie als voor de gemeente een aanwinst betekent. Burgemeester R. Alta bood een „ûleboerd met barometer" aan.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

adjudant J. van Rooy districtsadjudant Roermond

De adjudant J. van Rooy is met ingang van 1 januari 1969 aangewezen als districtsadjudant te Roermond. Hij werd op 25 juni 1917 te Druten geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 maart 1943 ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Schermerhorn. Op 1 juli 1946 werd hij verplaatst naar Wervershoof, op 1 januari 1947 naar Heiloo, op 1 mei 1951 naar de verkeersgroep Alkmaar, op 1 oktober 1958 als postcommandant naar Wieringerwerf en op 1 augustus 1962 als groepscommandant naar Nederweert. Hij werd op 1 januari 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 augustus 1962 tot adjudant.

adjudant A. C. L. van Hove groepscommandant Hulst

Met ingang van 15 nov. 1968 is de adjudant A. C. L. van Hove aangewezen als groepscommandant Hulst. Hij werd op 1 december 1917 te Koewacht geboren en trad op 13 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee en ging op 1 maart 1943 over naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Retranchement. Hij werd op 1 april 1949 verplaatst naar Eede-Z. op 1 februari 1950 naar Ovezande, op 4 april 1958 als rayoncommandant naar Hansweert en op 1 maart 1965 als plaatsvervangend groeps- tevens rayoncommandant naar Axel. Op 1 april 1960 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 15 november 1968 tot adjudant.

adjudant J. N. van Dijl commandant parketgroep 's-Hertogenbosch

De adjudant J. N. van Dijl is met ingang van 1 dec. 1968 aangewezen als commandant van de parketgroep 's-Hertogenbosch. Hij werd op 21 juni 1914 te Gendt-G. geboren en trad op 8 april 1937 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, verkeersgroep Maastricht. Op 15 september 1957 werd hij aangewezen als plaatsvervangend commandant van de verkeersgroep Eindhoven. Op 1 juni 1957 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 december 1968 tot adjudant.

adjudant A. Wentink groepscommandant Wisch

Met ingang van 1 dec. 1968 is de adjudant A. Wentink aangewezen als groepscommandant Wisch. Hij werd op 10 februari 1918 te Zelhem geboren en trad op 20 december 1939 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 10 augustus 1940 werd hij aangesteld bij de Marechaussee en ging op 1 maart 1943 over naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Wadenoyen. Hij werd op 18 maart 1946 verplaatst naar Silvolde, waar hij op 1 juli 1955 werd aangewezen als postcommandant. Vervolgens werd hij op 1 juli 1960 aangewezen als plaatsvervangend groeps- tevens rayoncommandant te Wisch. Vanaf 1 maart 1966 tot 1 december 1968 was hij als districtsrechercheur ingedeeld bij de staf van het district Doetinchem. Hij werd op 1 januari 1959 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 december 1968 tot adjudant.

adjudant A. Gersie groepscommandant Urk

De adjudant A. Gersie is met ingang van 1 december 1968 aangewezen als groepscommandant Urk. Hij werd op 29 maart 1920 te Voorburg geboren en trad op 14 oktober 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Heusden. Hij werd op 1 november 1954 verplaatst naar Eethen, op 15 oktober 1955 naar de verkeersgroep Eindhoven, op 2 mei 1960 naar de verkeersgroep Alkmaar en op 1 december 1961 naar de verkeersgroep Zwolle. Hij werd op 1 december 1962 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 december 1968 tot adjudant.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05

wachtmeester 1e kl. J. van der Sluis te Coevorden bouwde (met buurman) boot uit oude autodaken . . .

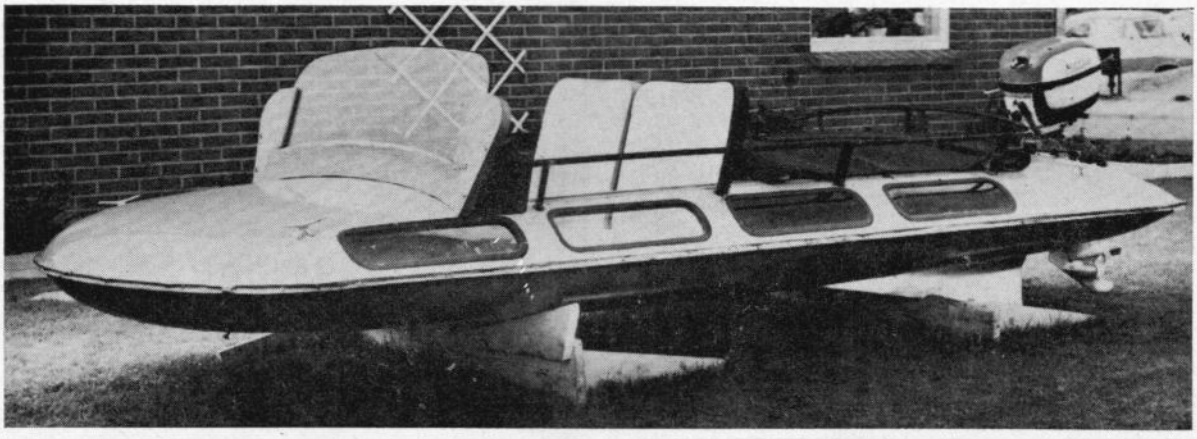
DOOR DE OPPERWACHTMEESTER D. N. W. TITS TE ASSEN

Men neme: Vijf onderdelen van oude auto's (bijelkaar gezocht op een autokerkhof); een wachtmeester der rijkspolitie 1e klasse (met een klein technisch knobbeltje), een buurman van deze wachtmeester (met gevoel voor knutselwerk) en . . . men make: een motorboot!

Het lijkt onvoorstelbaar, maar wie het resultaat ziet, is met stomheid geslagen, dat zoiets mogelijk is.

De wachtmeester der rijkspolitie 1e kl. J. van der Sluis van de groep Coevorden en zijn buurman — de heer A. Stock — geraken, na een kopje koffie, op de praatstoel over hun schepping.

„Wij zijn uitgegaan van de drijfkracht van de V.W.," aldus de wachtmeester 1e kl. J. van der Sluis. „Ik zag op een gegeven ogenblik, dat een visser gebruik maakte van het dak van een V.W.-bus. Hierop kwam bij mij de gedachte boven om een boot te maken. Samen met mijn buurman hebben wij hier verscheidene malen over gesproken en uiteindelijk kwamen we tot de conclusie, dat er van oud afvalmateriaal toch nog wel iets te maken is. De bodem van onze boot is één dak en het bovenstuk is ook één dak van een V.W.-busje. Beide delen werden door ons op elkaar gemaakt met schroeven en kit. Het bovenste gedeelte was het dak, waarin een schuifdak en glasramen aanwezig waren. Als zitplaatsen gebruikten wij de stoeltjes van een DAF. Het zoeken naar een stuurmechanisme heeft nogal lang geduurd, maar uiteindelijk bleek dat we onderdelen van de raamconstructie van een Opel moesten hebben, waarop het stuur van een Ford-Anglia bevestigd kon worden. Ook de voorruit was niet eenvoudig, maar na lang nadenken en proberen, konden wij uiteindelijk de achterruit van een Renault gebruiken."

De bouw leverde vele technische problemen op en over het geheel is ongeveer 2 maanden — zuiver uit liefhebberij en vrijetijdsbesteding — gewerkt.

„Indien wij momenteel zo'n boot weer in elkaar zouden zetten, dan denk ik dat we binnen een week klaar zullen zijn, wanneer tenminste alle onderdelen direct te krijgen zijn.

De boot vaart zeer licht en kan eventueel ook geduwd worden. De enige grote uitgave voor deze boot was die voor de motor. Ook dit was nog een probleem, want toen wij het met een 15 pk motor probeerden leek het net een speedboot Uiteindelijk hebben we een Solo-combi met een vermogen van 4 pk gekocht. Deze motor heeft ook nog weer het voordeel dat die als grasmaaimachine, waterpomp en dergelijke te gebruiken is."

Waarmee ik maar wil zeggen dat de wachtmeester 1e kl. J. van der Sluis en zijn buurman, de heer A. Stock, een vaartuig wrochtten dat zeker aandacht verdient.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05

winnaars van de kerstpuzzel

De Kerstpuzzels hebben een groot aantal korpsleden bezig gehouden. Er waren ruim 200 inzendingen, waarin overigens vrij veel fouten voorkwamen. Na loting kwamen de volgende winnaars uit de bus, aan wie de boekenbonnen inmiddels werden verzonden.

1e prijs boekenbon f 20,—:
J. H. van Bergen, Kweldam 16, Tienhoven-Z.H., post Ameide.

2e prijs boekenbon f 15,—:
J. W. Masselink, Nic. Maesstraat 16, Twello.

3e prijs boekenbon f 10,—:
P. F. Hoogendoorn, Ambachtsherenlaan 868, Zoetermeer.

Kerstpuzzel voor de jeugd

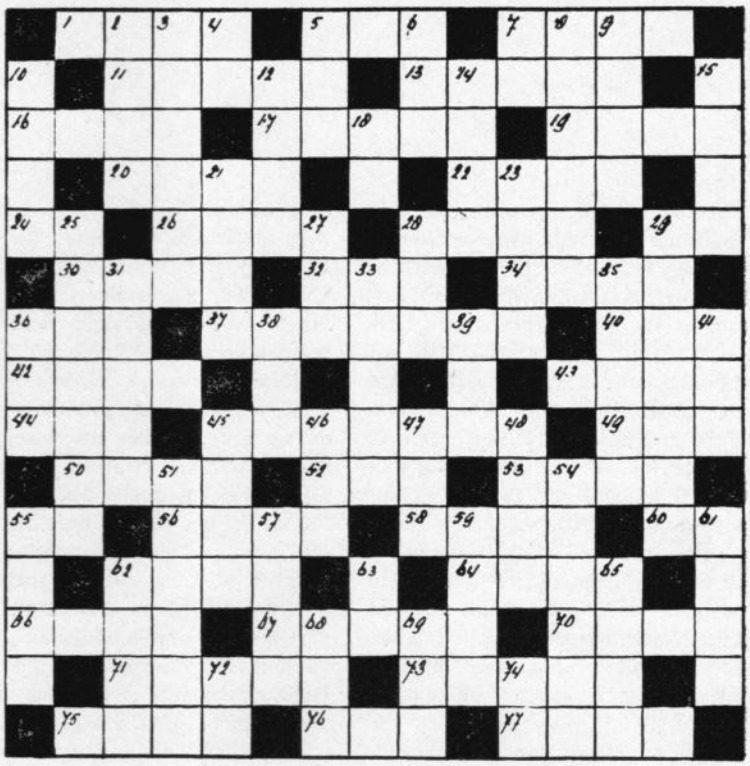
1e prijs boekenbon f 15,—:
Renny Bollema, Ericalaan 14, Hoogeveen-Dr.

2e prijs boekenbon f 10,—:
Hennie Lenders, Maasbreeseweg 8 Helden-Panningen-L.

3e prijs boekenbon f 5,—:
Anja Goor, Prins Bernhardlaan 7, Muiden-N.H.

puzzel van de maand

Oplossingen als brief gefrankeerd vóór 21 februari te zenden aan:
PUZZELREDAKTEUR KORPSBLAD RIJKSPOLITIE
Burgemeester Patijnlaan 63 - DEN HAAG

HORIZONTAAL:

1. verpakkingsmiddel.
5. nagerecht.
7. putemmer.
11. lichaamsholte.
13. modern electronisch snufje.
16. traag.
17. koorgezang.
19. inwendig orgaan.
20. hetzelfde.
22. stookruimte.
24. selenium (afk.).
26. reus.
28. Frans pers. voornaamwoord.
29. briefaanhef (Lat. afk.).
30. strafwerktuig.
32. boom.
34. iedere.
36. jongensnaam.
37. voortreffelijk.
40. leeftijd (Eng.).
42. deel van de voet.
43. plan.
44. europeaan.
45. cijferen.
49. gemeenschappelijke weide.
50. larve.
52. in orde.
53. plaats.
55. pers. voornaamw.
56. soort zwijn.
58. broos.
60. maanstand (afk.).
62. jongensnaam.
64. schrijfgerei.
66. jongensnaam.
67. ooievaar.
70. eenmaal.
71. aaneengesloten rij.
73. rangtelwoord.
75. watervogel.
76. alpenweide.
77. gast.

VERTICAAL:

2. germ. godheid.
3. vogel.
4. soort schip (afk.).
5. ongedierte.
6. oppervlaktemaat.
7. de somma van
8. aromatische zelfstandigheid.
9. Ierland.
10. gewas.
12. meisjesnaam.
14. koraaleiland.
15. kleur.
18. duur van eb en vloed.
21. einde (Duits).
23. soort vaartuig.
25. zelfzuchtigheid.
27. steen.
28. plaats op de Veluwe.
29. volksoverlevering.
31. meisjesnaam, persbureau.
33. plaats in Friesland.
35. raam, lijst.
36. Engels lidwoord.
38. bijwoord.
39. ontkenning.
41. eikenschors.
45. droom (Fr.).
46. visnet.
47. keurig.
48. deel van de dag.
51. wiegen.
54. groep muzikanten.
55. algemeen gebruik.
57. omhulsel.
59. land in Europa.
61. scheiding tussen zee en land.
62. edelknaap.
63. als volgt (afk.).
65. hoofd (Fr.).
68. meisjesnaam.
69. rivier in Utrecht.
72. Here zij lof (Lat. afk.).
74. zangnoot.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

wat krijgen we voor ons geld?

Welkom in dit gloednagelnieuwe jaar, dat wij ongetwijfeld zijn begonnen met de beste voornemens, waarvan ik de meeste al heb vergeten. Er is echter één afspraak met mezelf, waaraan ik mij wil houden omdat die zeer praktisch is, namelijk om dit jaar meer dan ooit prijsbewust te zijn. Het is immers — en dat waarachtig niet alleen vanwege de recente invoering van de beruchte B.T.W. enzo — dat het steeds meer de vraag is wat wij eigenlijk voor ons geld krijgen, of wij ons niet dikwijls laten verleiden door aanlokkelijke reclame, cadeaubonnetjes, lokartikelen of een aantrekkelijke verpakking.

Alleen al op het punt van verpakkingen gaan per jaar miljarden guldens om. De omzet van de verpakkingsindustrie neemt bovendien van jaar tot jaar toe. Knappe koppen, tekenaars, tekstschrijvers, marktonderzoekers en weet ik wie allemaal, breken zich in opdracht van fabrikanten het hoofd om verpakkingen en verkoopmethoden uit te dokteren waardoor die fabrikant zijn produkten zo goed mogelijk kwijt kan. De resultaten zijn in alle supermarkten te zien of anders wel in advertenties en televisiereclames, hetgeen u en ik allemaal moeten bekostigen.

De tijd waarin de kruidenier de groene zeep of stroop uitwoog in door de klant meegebrachte potten, de suiker, erwten, bonen en het meel allemaal in zakken moest doen, is reeds lang voorbij. De meeste artikelen zijn niet meer „los" verkrijgbaar; wij moeten die toch wel dure verpakking erbij nemen en betalen.

De geschiedenis van die verpakkingen moet volgens de overlevering meer dan een eeuw geleden zijn begonnen toen meneer William Lever z'n stukken zeep niet langer in een stuk krant wilde afleveren en een wikkeltje liet drukken met de naam Sunlight erop. Waar het allemaal ophoudt is echter op geen stukken na te zeggen. Na de wikkels kwamen de doosjes, vervolgens deden het blik, cellofaan en het plastic hun intrede. De „weggooifles" of -jampot zijn al heel gewoon, evenals melk in karton of azijn in een plasticfles. En met de mogelijkheden voor vacuumverpakkingen van alle mogelijke artikelen is het hek helemaal van de dam. Pakjes met een paar plakken ham, worst of kaas zijn al bijna ingeburgerd en doen aanslagen op onze portemonnee. Want, kijk eens wat normaal een ons ham of kaas kost en wat de prijs is van het vacuum verpakte produkt. Niet voor niets willen sommige grote kaasproducenten het liefst hun hele produktie op deze manier verkopen. Zij besteden grote bedragen om een bepaald merk voor die verpakkingen te populariseren en het is dan ook de beste mogelijkheid om een dubbeltje of zo per ons meer te maken. Het hele spel is eigenlijk hetzelfde als wat is gespeeld met de overgang van andere, vroeger uitgewogen, produkten naar een doosverpakking.

En die reclamemensen maar denken en de hele campagne afstemmen op allerlei factoren die de verkoop van bepaalde artikelen kan vergroten. Er wordt rekening gehouden met de vraag voor wie het produkt bestemd is, voor mannen, vrouwen of tieners. Er wordt gewikt en gewogen over de vraag of een vrouw jonger wil lijken dan zij is, of ze misschien een wittere was begeert dan de buurvrouw, of dat het de meeste vrouwen niets kan schelen.

Het is merkwaardig, maar reclame en verpakking bepalen de verkoopbaarheid van het produkt en dan pas komt de kwaliteit aan de orde. Soms vraag ik mij af of fabrikanten en hun verpakkingsontwerpers of reclame-adviseurs zich niet stuk lachen om de manier waarop de doorsnee huisvrouw zich laat beinvloeden, of dat zij misschien alleen maar trots zijn op hun eigen succesvolle bedenksels. Dat laatste is graag gegund, maar het eerste stemt tot nadenken. En, als ik dat kritisch doe, kom ik tot de ontdekking dat ik mij dagelijks laat verleiden dingen te kopen, die

misschien niet eens zo nodig waren of bepaalde merken niet koop omdat een ander merk opeens een praktischer of aantrekkelijker verpakking heeft, waarbij dan achteraf blijkt dat wel de prijs gelijk is, maar bijvoorbeeld de inhoud niet enzovoort.

U vraagt wat wij dan als eenlingen moeten doen tegen de legers handige lieden die naar de gunsten van de consument dingen.

Wel, we kunnen er weinig anders tegen doen dan alleen maar prijskoop-en kwaliteitbewust te zijn. En dan nu meteen maar, aan het begin van een nieuw jaar!

MARIANNE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

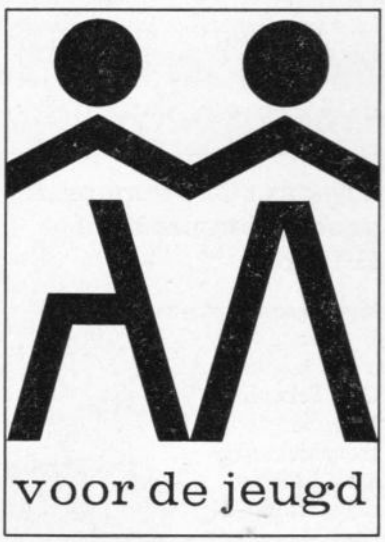
SCHIP OP DE WESTERGRONDEN

BAS DEN OUDSTEN

Zesendertig maal in totaal kwam de „Brandaris" langszij van het in nood verkerende schip en zesendertig maal sprong er iemand over. Ettelijke keren dreigde de „Brandaris" te pletter te slaan tegen de romp van het grote schip, maar nauwelijks twee uur later draaide schipper Cupido voor de laatste maal de reddingboot weg van de stalen scheepswand.

Een stampvolle reddingboot voer terug naar de haven van West-Terschelling en het trotse zeekasteel, dat nog geen twaalf uur tevoren onderweg was van Hamburg naar Marseille, zat verlaten en muurvast op de banken

van de Westergronden, waarop in de loop der eeuwen al menig schip te gronde was gegaan. Het stoomschip was een willoze prooi van de golven in de pikzwarte duisternis en het angstaanjagend gehuil van de storm. Op de „Brandaris" keken redders en geredden elkaar aan zonder een woord te zeggen en de schipper streek even vluchtig zijn hand over het hoofd van de jongen, die vermoeid in elkaar gedoken zat in een hoekje naast het grote stuurwiel, waarmee de schipper zijn boot met vaste hand door Stortemelk en het Schuitengat loodste. Op dat ogenblik scheen het dat de storm iets afvlakte. Op dat ogenblik ook had men de situatie langs de polderdijk in de macht.

„Het water zakt, geloof ik," zei meneer Hendriks. Hij schoof zijn zuidwester iets achterover en veegde zich het zweet van het voorhoofd.

De Terschellinger polder was opnieuw door het oog van een naald gekropen.

„What about das Schiff"

De vuurtoren Brandaris wentelde nog altijd met dezelfde regelmaat zijn stralenbundels over het eiland en de Noordzee, maar het scheen iets helderder geworden, toen de reddingboot nog hobbelend als een schichtig paard de haven van West-Terschelling indraaide. De zee kookte nog, en hoewel de storm iets afgenomen scheen, loeide de wind nog over de huizen. Touwen klepperden met luguber geluid tegen de masten van enkele vissersboten die in de haven gemeerd lagen. Maar wie meent, dat de inwoners van West onder een stapel dikke dekens naar de wind lagen te luisteren of reeds sliepen, zit er glad naast. Half West-Terschelling stond samengedromd bij de haven, in de luwte van het huisje het „Wakend oog", een gebouw met een steen in de gevel, waarin een wijd geopend oog was gebeiteld en dat eens een Terschellinger burgemeester had geschonken aan de zeelieden die nu voorgoed met pensioen op het eiland teruggekeerd waren en hier een ruimte vonden waarin zij in hun gesprekken de oude tijden van hun levens op zee konden laten herleven. Als het „Wakend oog" spreken kon over wat daar werd verhandeld, vooral op stille winteravonden als de vlammen er door de kachelpijp snorden . . . daar zouden ettelijke boeken over te schrijven zijn.

Maar niemand die daar nu in de storm stond, dacht daaraan. Half West-Terschelling was uitgelopen, toen op de visserijband het bericht ontvangen werd van schipper Cupido, waarin hij meedeelde, dat de hele bemanning van de „Silver Star" veilig en wel aan boord van de „Brandaris" was, zesendertig man in getal, zesendertig uitgeputte zeelui met druipnatte kleren en zonder enig bezit.

„Zesendertig man, toe maar, alsof je een emmertje leeggooit," zei iemand aan de haven.

Er ging een daverend gejuich op, toen de „Brandaris" meerde en schipper Cupido in zijn zeelaarzen aan wal stapte in het nog ongeveer voetdiepe water dat op de kaden stond.

Toen sjouwden de schipper en de bemanningsleden van de „Brandaris" de zesendertig mannen op hun ruggen naar het „Wakend oog", waar de kachel snorde en waar de kapitein sprak met burgemeester Wielsma. De burgemeester wenste schipper Cupido geluk met de geslaagde reddingstocht en verdeelde de schipbreukelingen over de hotels in het dorp, waar zij droge kleren kregen en een warm bed. Bij dit alles dreigde er soms even een Babylonische spraakverwarring te ontstaan, want van alle Chinezen, die plotseling op Terschelling waren ge-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

komen, spraken slechts enkelen Engels en de rest hield zich bij het Chinees.
Een van de Chinezen, een magere kerel die met zijn sluik haar en spleetogen ook nooit anders dan een Chinees zou kunnen zijn, bleek echter ook nog gebroken Engels, Nederlands en Duits te spreken. En deze man scheen in tegenstelling tot de meesten van zijn landgenoten helemaal niet uitgeput te zijn. Integendeel. In Hotel Zeezicht, waar hij met een aantal anderen was ondergebracht en waar ook schipper Cupido aan de lesstafel zat om wat op verhaal te komen, ging hij naar de schipper toe. Hij drukte hem de hand en dankte voor de redding. Achter hem stonden, voor zij naar bed gingen en voor zij nog een bord hete soep voorgezet kregen, de andere Chinezen. Stuk voor stuk dankten zij de schipper en de andere bemanningsleden van de „Brandaris" met een stevige handdruk.
Maar de lange magere Chinees bleef staan en wilde kennelijk een praatje met de schipper maken. Hij draaide wat om Cupido heen, maar scheen niet precies te weten hoe te beginnen. Toen stootte hij een paar vreemde klanken uit en vroeg: „What about das Schiff?"
De schipper keek hem aan, haalde zijn schouders op en zei: „I don't know, de sleepboten Holland en Stortemelk zijn nog in de buurt, afwachten." En ofschoon de schipper half Engels en half Nederlands had gesproken, deed de Chinees alsof hij het had begrepen.
Een uur later werd het stil op Terschelling. In bijna alle huizen was het al donker. Er was niets anders te horen dan het rommelen van de branding, dat leek op het geluid van een sneltrein, die in de verte voorbijraasde, en dan nog het ruisen van de wind in de dennenbossen.
In Midsland lag Cor van Bergen naar het raam van zijn kamer te kijken, naar het regelmatig terugkerende flitsen van de „Brandaris", dat hij nu heel anders bekeek. Hij kon van moeheid bijna niet slapen en zijn laatste gedachte die avond was niet voor het eiland Terschelling, waarvan hij had gedacht dat het er zo verschrikkelijk saai zou zijn, maar voor Gijs Cupido, die hij eigenlijk toch wel een kerel uit één stuk vond.

En in het huis van Cupido brandde nog licht. In de huiskamer vertelde de schipper van de redding en daar ook vertelde zijn vrouw hoe Gijs onmiddellijk nadat de „Brandaris" in de haven was teruggekeerd, stilletjes was thuisgekomen, door de achterdeur naar binnen was geslopen en direct zonder iets te zeggen naar boven was gegaan. „Toen ik hem even later achterna ging om zijn natte kleren te halen, lag hij op zijn knieën. Hij dankte God voor de redding en voor jullie terugkeer uit de kokende zee," zei moeder Cupido.
„Hij heeft zich kranig gehouden," zei de schipper en daarmee was in de huiskamer het laatste woord over de avontuurlijke tocht van Gijs Cupido gesproken.
Maar Terschelling sprak nog dagenlang over deze redding en Terschelling niet alleen.

adjudant W. Hoving nam afscheid

De commandant van de groep Gaasterland, de adjudant W. Hoving — ruim 25 jaar groepscommandant — ging op 31 december 1968 met functioneel leeftijdsontslag. Op een drukbezochte afscheidsbijeenkomst, waarop de burgemeesters van Gaasterland en Sloten alsmede vele anderen het woord voerden, werd hem o.a. namens de leden van de Staf en de collega's groepscommandanten door de districtscommandant, de majoor mr A. J. Dek een oorkonde aangeboden, vervaardigd door de wachtmeester 1e klasse P. de Jong uit St. Johannesga.

foto: H. Hiemstra, adm. ambt., Heerenveen.

adjudant G. Temmingh groepscommandant Hillegom

Met ingang van 7 dec. 1968 is de adjudant G. Temmingh aangewezen als groepscommandant Hillegom. Hij werd op 14 september 1918 te Amsterdam geboren en trad op 19 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Diever. Op 22 mei 1955 werd hij verplaatst naar de verkeersgroep Assen, op 31 juli 1958 naar de verkeersgroep Heerenveen en op 1 juli 1962 naar Diever, waar hij werd aangewezen als plv. groepstevens rayoncommandant. Op 31 juli 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 7 december 1968 tot adjudant.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG
RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 9-11-'68: G. W. van Holst, wmr. 1e kl., van Driebergen naar Sectie B. V. te Driebergen; J. Dijkstra, owmr. ,van Midwoud naar Groesbeek; P. v. d. Zee, wmr., van Bunnik naar Doorn; J. Siersema, owmr., van Venhuizen naar Hoogwoud.
Per 15-11-'68: J. H. A. Overmars, owmr., van Cothen naar Wijk bij Duurstede; F. Bergsma, wmr. 1e kl., van Bergen-Binnen naar Schagerbrug; J. F. A. Schaaf, wmr., van Opmeer naar Bergen-Binnen.
Per 1-12-'68: B. v. Dalen, wmr. 1e kl., van Midden-Beemster naar Z. O.-Beemster; M. W. Jaarsveld, wmr., van Utrecht naar 's-Hertogenbosch; R. Vonk, wmr. 1e kl., van Doorn naar Heerewaarden.
Per 7-12-'68: P. van Wakeren, wmr. 1e kl., van Hoogwoud naar Lelystad; P. Veenstra, wmr. 1e kl., van Assendelft naar Egmond-Binnen; D. de Fluiter, wmr. 1e kl., van Rhenen naar Driebergen.
Per 12-12-'68: W. Hartenberg, wmr. 1e kl., van Andijk naar Wieringerwerf.
Per 19-12-'68: A. Buizert, wmr. 1e kl., van de Meern naar Loosdrecht.
Per 27-12-'68: H. G. Visser, wmr., van Amsterdam naar Roermond; J. B. Groeneveld, wmr., van Monnickendam en Katwoude naar Maastricht; K. Geertsma, wmr., van Heemskerk naar Zwolle; de wmrs. W. Th. Gerritsen van Amsterdam, H. D. de Boer van Diemen, H. A. Derksen van Montfoort en W. A. Herder van Abcoude, allen naar S.B.V. te Driebergen.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 9-11-'68: L. J. Nelis, wmr. 1e kl., van Axel naar Ovezande; D. Blom, wmr., van Boven-Hardinxveld naar Nederhorst den Berg; A. M. Buteijn, wmr. 1e kl., van Spijkenisse naar Driebergen; D. L. Bravenboer, wmr. 1e kl., van Rozenburg naar Driebergen; W. J. Lagendijk, owmr., van Oudenhoorn naar Stad Delden; G. A. Buhler, wmr. 1e kl., van Oegstgeest naar Hillegom.
Per 15-11-'68: A. C. L. v. Hove, owmr., van Axel naar Hulst.
Per 1-12-'68: J. J. den Dekker, wmr. 1e kl., van 's-Gravenhage naar Utrecht; J. v. Maastricht, wmr. 1e kl., van Rotterdam naar Utrecht.
Per 7-12-'68: E. Lutjes, owmr., van Berkenwoude naar Bodegraven; B. Lolkema, wmr. 1e kl., van Rijnsburg naar Zelhem.
Per 16-12-'68: P. A. Veltman, wmr. 1e kl., van Middelharnis naar Ooltgensplaat; M. v. Schelven, wmr. 1e kl., van Middelharnis naar Dussen.
Per 27-12-'68: C. J. Groenesteijn, wmr. 1e kl., van Meeuwenplaat naar Bilthoven; H. A. Gommers, wmr., van 's-Gravenzande naar Assen; de wmrs. K. J. J. Doove en J. C. M. Jacobs van 's-Gravenhage, E. R. Smits van Alblasserdam en C. M. A. A. Kouwenhoven van Boskoop, allen naar Driebergen.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-7-'68: A. J. van Houtum, schrijver, van 's-Hertogenbosch naar Maastricht.
Per 9-11-'68: G. H. Vincent, wmr. 1e kl., van Etten naar Ossendrecht; Th. J. v. d. Veen, wmr., van Lith naar Berghem.
Per 15-11-'68: D. N. Oppedijk, wmr. 1e kl., van Kaatsheuvel naar Heiloo.
Per 1-12-'68: J. N. van Dijl, owmr., van Eindhoven naar 's-Hertogenbosch.
Per 2-12-'68: A. A. Valkenburg, owmr. van 's-Hertogenbosch naar Rijen.
Per 3-12-'68: G. W. Oberink, wmr. 1e kl., van St. Oedenrode naar Zuidwolde.
Per 7-12-'68: C. T. M. Somers, wmr. 1e kl., van St. Michielsgestel naar Waspik; M. H. A. Bourgonje, wmr., van Hunsel naar Helden-Panningen.
Per 16-12-'68: M. v. Schelven, wmr. 1e kl., van Middelharnis naar Dussen; A. Bleumink, owmr., van Moergestel naar Oisterwijk.
Per 20-12-'68: L. J. Müris, wmr. 1e kl., van Stein naar Woudenberg.
Per 27-12-'68: H. G. Sollie, wmr., van Fijnaart naar Utrecht; M. P. Baggerman, wmr., van Breda naar Dordrecht; P. Marrevee, wmr., van Made en Drimmelen naar Breda; Th. J. Ophelders, wmr., van Schijndel naar Roermond; H. H. J. Plass, wmr., van Nijmegen, H. P. Meijer, wmr., van Someren en J. B. Groeneveld, wmr., van Amsterdam, allen naar Maastricht; H. G. Visser, wmr., van Amsterdam naar Roermond; H. R. R. Kuiper, wmr., van Etten naar Zwolle; C. P. P. G. v. Boven, wmr. 1e kl., van Deurne naar S.B.V. Driebergen.
Per 1-1-'69: J. v. Rooij, adjudant, van Nederweert naar Roermond; K. de Maat, officier 1e kl., van S.B.V., naar Breda.
Per 4-1-'69: P. A. Pruijsers, wmr. 1e kl., van Chaam naar Rucphen; J. P. A. Koolen, wmr. 1e kl., van Steenbergen naar Chaam; K. Coppoolse, wmr. 1e kl., van Raamsdonksveer naar Halsteren; W. J. Kranenburg, wmr. 1e kl., van Heusden naar Drunen; A. C. Jongeneelen, owmr., van Stramproij naar Swalmen.
Per 1-2-'69: E. de Heus, owmr., van Hulsberg naar Bladel; J. H. de Jong, owmr., van Waubach naar Valkenburg.

RESSORT ARNHEM

Per 9-11-'68: J. H. F. Ammerlaan, wmr. van Elst-G. naar Ochten.
Per 11-11-'68: J. H. v. Assen, wmr. 1e kl., van Doetinchem naar Driebergen S.B.V.; J. B. Bruggeman, wmr. 1e kl., van Goor naar Driebergen S.B.V.
Per 27-11-'68: H. Schrap, wmr., van Almelo naar Denekamp.
Per 1-12-'68: G. H. Hummel, owmr., van Groenlo naar Sijbekarspel; J. H. Olthof, owmr., van Zieuwent naar Groenlo; C. Looge, owmr., van Blokzijl naar Zwartsluis; A. Wentink, owmr., van Doetinchem naar Wisch; A. Gersie, owmr., van Zwolle naar Urk.
Per 7-12-'68: K. W. de Oude, wmr. 1e kl., van Dalfsen naar Blokzijl; F. G. Veltink, owmr., van Duiven naar Neede.
Per 16-12-'68: G. Ziel, wmr. 1e kl., van Vriezenveen naar Westerhaar.
Per 27-12-'68: W. F. Houthuijse, wmr., van Apeldoorn naar Amsterdam; H. H. J. Plass, wmr., van Nijmegen naar Maastricht; J. Beugels, wmr., van Almelo naar Assen; de wmrs. H. J. Oost van Oldebroek, A. J. Palstra van Voorst en J. F. ter Schure van Beuningen, allen naar Driebergen S.B.V.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-11-'68: H. Ax, wmr., van Beilen naar Wijster.
Per 9-11-'68: G. H. K. Woltjer, wmr. 1e kl., van Workum naar Bolsward; H. P. Vis, wmr. 1e kl., van Joure naar Driebergen S.B.V.; B. Reitsma, owmr. van Menaldum naar Mantgum; P. Speulman, wmr. 1e kl., van Schoonebeek naar Nieuwe Niedorp.
Per 15-11-'68: L. Steensma, wmr. 1e kl. van Oosterwolde naar Zuidbroek.
Per 4-12-'68: H. Kaman, wmr. 1e kl., van Diever naar Pesse.
Per 7-12-'68: J. S. Kloosterman, wmr. 1e kl., van Groningen naar Zuidwolde-Gr.; B. Zijlstra, wmr. 1e kl., van Joure naar Oosterwolde; J. Nagelhout, owmr., van Annen naar Roden; J. L. Hoogesteger, owmr., van Hallum naar Menaldum; G. de Graaf, wmr. 1e kl., van Leeuwarden naar Stiens; R. B. van der Molen, wmr., van Zuidlaren naar Nieuw Schoonebeek; G. Temmingh, owmr., van Die-

wij herdenken

Wmr. 1e kl.
C. v. d. Steege
Haarlem
ressort Amsterdam
☆ 24- 6-1916
† 25-11-1968

Owmr.
P. Niehof
Akkrum
ressort Groningen
☆ 17- 3-1912
† 20-11-1968

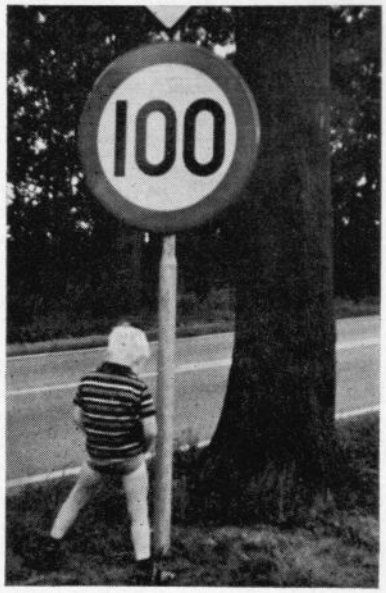

Wmr. 1e kl.
M. de Groot
Nijmegen
Rijkspolitie te Water
☆ 28- 4-1912
† 12-11-1968

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05

langs de weg gezien

Nooit hebben wij erbij stilgestaan dat het bord met het rood omcirkelde getal honderd op een wit veld voor tweeërlei uitleg vatbaar is. Die gedachte wordt blijkens deze foto — gemaakt door de wachtmeester 1e kl. N. de Kroon, Van Nes van Meerkerklaan 1 te Kortenhoef (gem. 's-Graveland) — waarschijnlijk pas geboren bij zeer hoge nood die noopt tot een sanitaire stop. De jongeling op dit plaatje langs de weg overschrijdt in elk geval de maximumsnelheid niet, dat is een feit, ook al demonstreert hij tegelijk een zeker achteloosheid.

ver naar Hillegom; D. Keuning, wmr. 1e kl., van Oosterwolde naar Coevorden.
Per 19-12-'68: J. Bijlsma, wmr. 1e kl., van Dronrijp naar Buitenpost.
Per 27-12-'68: K. W. Post, wmr., van Bedum naar Alkmaar; L. Sijtsma, wmr., van Leeuwarden naar Driebergen S.B.V.; P. A. Klompmaker, wmr., van Heerenveen naar Driebergen S. B.V.
Per 1-1-'69: G. L. Prins, wmr., van Stadskanaal naar Blijham; K. Wubbema, wmr. 1e kl., van Hoogkerk naar Aduard; T. Spijk, wmr. 1e kl., van Hoogkerk naar Bedum; A. Kosters, owmr., van Oosterhogebrug naar Groningen; H. Bonsema, wmr. 1e kl., van Noordbroek naar Nieuwolda; H. Brander, wmr. 1e kl., van Wildervank naar Roden; G. Nieuwenhuis, wmr. 1e kl., van Wildervank naar Coevorden; W. Herder, wmr. 1e kl., van Stadskanaal naar Coevorden; H. Bosscher, wmr. 1e kl., van Drieborg naar Beerta; J. v. d. Wal, wmr. 1e kl., van Hoogkerk naar Zuidlaren; J. Maring, wmr., van Hoogkerk naar Zuidhorn; P. de Boer, wmr. 1e kl., van Wildervank naar Annen; E. Timmer, adm. ambt. C II, van Wildervank naar Buitenpost.
Per 4-1-'69: A. Spelbrink, wmr. 1e kl., van Aduard naar Ten Boer; H. Kamphof, owmr., van Kloosterburen naar Vollenhove.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 1-12-'68: J. J. H. van Aerssen, owmr., van R.P. te Water Nijmegen naar Alg. Insp. Bureau Werving te Utrecht.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

Per 1-12-'68: L. J. C. van Leeuwen, wmr. 1e kl., van Bilthoven naar Vleuten-de Meern.

DIENST LUCHTVAART

Per 7-12-'68: M. W. Kuijk, owmr., van Schiphol naar Utrecht.

aanwijzing voor funktie

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-12-'68: Adjudant J. N. van Dijl tot groepscommandant parketgroep te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 1-12-'68: Adjudant A. Wentink tot groepscommandant te Wisch; adjudant A. Gersie tot groepscommandant te Urk; owmr. R. Vonk tot postcommandant te Heerewaarden.
Per 7-12-'68: Wmr. 1e kl. K. W. de Oude tot postcommandant te Blokzijl.
Per 16-12-'68: Wmr. 1e kl. G. Ziel tot rayoncommandant te Westerhaar; owmr. F. G. Veltink tot postcommandant te Neede.

RESSORT GRONINGEN

Per 9-11-'68: Adjudant B. Reitsma tot groepscommandant te Mantgum.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot opperwachtmeester:

Per 7-12-'68: D. de Fluiter te Driebergen.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-10-'68: A. Kinderman te Bilthoven.
Per 1-11-'68: J. W. Brummelkamp en G. R. Heij te Bilthoven; P. J. v. d. Burgt te Maarssen; J. S. A. F. Gademan te Vinkeveen en Waverveen; H. A. Hilhorst te Weesp; B. J. W. Klip te Diemen; M. J. Nieuweboer te Zaandijk; J. M. Raadsveld en J. Stam te Alkmaar; J. H. Reimus en T. Vlok te Volendam; W. H. Ritsema te Bovenkarspel; J. F. A. Schaaf te Opmeer.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot adjudant:

Per 15-11-'68: A. C. L. v. Hove te Hulst.
Per 7-12-'68: G. Temmingh te Hillegom.

tot opperwachtmeester:

Per 9-11-'68: L. J. Nelis te Ovezande; G. A. Buhler te Hillegom.
Per 16-12-'68: P. A. Veltman te Ooltgensplaat.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-10-'68: H. J. Brandse te Hellevoetsluis.
Per 1-11-'68: N. A. Blom te Waddinxveen; K. R. Schut te Hillegom; H. v. d. Veen en Chr. Tol te Ouddorp; J. W. Hogenbirk en M. W. Blom te Boskoop; J. W. Schewe te Wateringen; M. C. den Ouden en J. J. de Korte te 's-Gravenhage; W. G. v. d. Vlekkert te Sassenheim; D. v. d. Linden en C. Horneman te Noordwijkerhout; B. H. de Bruin en B. B. Oldenburg te Bodegraven; J. C. Zwijgers te Krimpen a. d. IJssel; G. M. Brasser te Capelle a. d. IJssel; A. P. M. de Clercq te Middelburg.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-6-'68: E. Montizaan te 's-Gravenhage; L. Laceulle te Voorschoten.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot adjudant:

Per 1-12-'68: J. N. van Dijl te 's-Hertogenbosch.

tot opperwachtmeester:

Per 9-11-'68: G. H. Vincent te Ossendrecht.
Per 7-12-'68: C. T. M. Somers te Waspik.
Per 16-12-'68: M. van Schelven te Dussen.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-10-'68: J. W. M. de Jong te Veghel.
Per 1-11-'68: W. Kats te St. Willebrord; W. F. Moors te Gulpen; E. A. J. de Kleine te Gemert; S. Zijlstra te 's-Hertogenbosch; E. M. J. Houniet te Berkel-Enschot; J. Gramsma te Nederweert; K. Coppoolse te Raamsdonksveer; A. Poelman te St. Michielsgestel; A. J. van de Weerd te Deurne; A. Beuving te Venray; H. G. Sollie te Willemstad; L. Westera te Terheyden; B. H. Lesterhuis en A. H. A. de Jonge te Waalre; J. Schoemaker en M. G. J. Leune te Rijen; J. M. A. Klaus te Horst; L. K. W. Peters te Rosmalen; J. H. Foppen te Oirschot; H. H. Collaris te Helden Panningen; A. Hage te Made en Drimmelen; M. W. Welten te Bakel; K. W. Kreyenbroek te Stein; J. H. Scheeringa en H. J. Berkhout te Oudenbosch; P. A. van de Ven te Drunen; M. T. A. M. Grielis en G. S. Rensink te Maastricht; M. C. M. Manders te Haelen; J. C. de Groot en H. G. Kregmeier te Dongen; W. J. Jonkers te Schijndel; W. H. Beerens te Roermond; H. Meerman te Werkendam; L. M. M. van Duurling te Horn; W. A. Streefland te Kaatsheuvel; H. A. Severs te St. Oedenrode; T. Fijn te Oisterwijk; H. de Bruin te Uden; C. Huyer te Heesch; L. P. van der Hoff te Well; A. Hoen te Grave; G. W. Heusinkveld te Udenhout; F. H. A. Tiethof te Susteren; B. J. Wennink te Cuyk.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-11-'68:A. v. d. Dussen te Helvoirt; J. Verhaaren te Oploo.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:

Per 1-12-'68: A. Wentink te Wisch; A. Gersie te Urk.

tot opperwachtmeester:

Per 7-12-'68: K. W. de Oude te Blokzijl.
Per 16-12-'68: G. Ziel te Westerhaar.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-10-'68: W. Drijver te Aalten.
Per 1-11-'68: C. J. M. de Jong te Groesbeek; E. J. W. Marks en G. J. Visschedijk te Zevenaar; A. C. van Eck te Hedel; J. v. d. Heuvel te Zaltbommel; J. G. v. Donkelaar te Nijkerk; J. Hulleman te Rijssen; A. B. M. Karnebeek te Nijmegen; E. v. d. Oosterkamp te Wijchen; A. de Vries te Hattem; G. H. ten Pas te Aalten; W. Rademaker te Doesburg; S. J. Kingma te Dalfsen.
Per 1-1-'69: A. Potgieter te Goor.

tot rijksambtenaar E:

Per 1-10-'68: W. W. Pieters te Arnhem.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 9-11-'68: B. Reitsma te Mantgum.

tot opperwachtmeester:

Per 15-11-'68: L. Steensma te Zuidbroek.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-11-'68: E. Dekker te Akkrum; J. de Groot te Lemmer; B. Trof te Oude Pekela; P. Dijkstra te Oosterwolde; H. Hooghiemstra te Metslawier; G. de Leeuw te Opende; H. Ax te Wijster; F. J. Smit te Harkema-Opeinde; W. Bouland te Smilde; B. Uneken te Appingedam; M. Aalderink te Appelscha; P. Nanninga te Witmarsum; S. de Gries te Middelstum.

RIJKSPOLITIE TE WATER

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-10-'68: J. A. Sannes te Amsterdam.
Per 1-11-'68: P. J. Heijkoop te Zaandam.

DIENST LUCHTVAART

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-11-'68: H. J. A. Remers te Schiphol.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-11-'68: F. Apotheker, H. Fool, P. J. Mazereeuw, J. A. Boeser, J. Bennink, J. C. Goos, A. Goodijk, H. Doppenberg en C. Vreugdenhil, allen te Driebergen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-12-'68: Mej. W. G. M. Kupers te Arnhem.

in dienst getreden

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-12-'68: P. M. Boonstoppel, adm. ambt. C 3e kl. te Uitgeest.
Per 1-1-'69: J. R. Jacobs, rijksambtenaar F te Amsterdam.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-12-'68: P. Riemens en J. A. C. Muller, schrijver A te Middelburg; L. Querido en R. K. de Hoog, schrijver A te 's-Gravenhage.
Per 1-1-'69: A. R. Kraaijeveld, schrijver A te Dordrecht.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-12-'68: G. M. M. v. d. Linden, schrijver A te Eindhoven; Th. M. A. van Meeteren, schrijver A te Breda.

RESSORT ARNHEM

Per 1-12-'68: G. A. H. Nijland, schrijver A te Almelo.
Per 1-1-'69: P. W. de Lange, schrijver A te Zwolle; S. Dijkstra, schrijver A te Zwolle.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 1-12-'68: L. A. Heine en A. van der Smit, schrijver A te 's-Gravenhage.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 12-11-'68: F. H. C. J. de Witte, schrijver te Driebergen.
Per 1-12-'68: Mej. N. Knook te Driebergen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-12-'68: G. W. Stempher, rijksambtenaar E op a.o. te Arnhem.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-12-'68: J. B. L. Musters, 's-Gravenhage; A. J. A. de Kruijf, Utrecht; J. Overdorp, Leiden; W. J. G. Brinkmans en W. G. A. Versteegen, Roermond; A. H. van Velde, Apeldoorn; F. J. Reterink, Almelo.
Per 1-1-'69: C. T. Lekkerkerker, K. B. F. M. Zwetsloot en W. Noppen, Amsterdam; J. C. van Zutphen, P. W. M. van Reijbroek en A. G. van Helvoort, 's-Hertogenbosch; A. van Dalfsen, Zwolle.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-12-'68: H. Kuik, aadjudant te Amsterdam; L. Londo, owmr. te Z.O. Beemster; P. M. Boonstoppel, owmr. te Uitgeest.
Per 1-1-'69: J. C. Wessels, wmr. 1e kl. te Amsterdam; A. H. M. Evers, wmr. 1e kl. te Utrecht; W. P. Spaeny, parketwachter te Utrecht; P. v. Breugel, parketwachter te Utrecht.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-12-'68: F. J. J. Leferink, parketwachter te 's-Gravenhage; H. van Dam, adm. ambt. C 2e kl. te Krimpen a. d. IJssel; J. A. Geelhoed, adjudant te Veere; H. S. Freen, wmr. 1e kl. te 's-Gravenzande.
Per 1-1-'69: K. R. Schut, wmr. 1e kl. te Hillegom; M. J. de Kok, wmr. 1e kl., G. S. Eerkes, owmr., R. H. de Vries, wmr. 1e kl., L. Verhoef, wmr. 1e kl., W. J. M. Pieters, wmr. 1e kl., J. de Lange, wwmr. 1e kl., P. Peters, wmr. 1e kl. en P. C. v. d. Steen, wmr. 1e kl., allen te 's-Gravenhage; A. W. v. Aanholt, wmr. 1e kl. te Voorschoten; W. Theuns, wmr. 1e kl. te Wateringen; C. Reedijk, owmr. te Veere; G. J. Schurman, owmr. te Hillegom; H. Leijten, owmr. te Serooskerke; W. A. v. d. Plas, adm. ambt. C 2e kl. te Leidschendam.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 9-11-'68: F. A. Gehrman, wmr. 1e kl. te Wouw; C. J. Reichgelt, wmr. 1e kl. te Veghel.
Per 1-12-'68: A. C. van Gestel, wmr. 1e kl. te Breda; E. Blaauw, adm. ambt. C 2 en D. Herlaar, wmr. te Schijndel.
Per 1-1-'69: J. J. Naus, adjudant te Roermond.
Per 1-2-'69: W. J. de Boer, adjudant te Maastricht; J. H. Peeters, owmr. te Bladel; H. A. Eestermans, wmr. 1e kl. te Mierlo.

RESSORT ARNHEM

Per 1-12-'68: L. Bulthuis, owmr. te Zwartsluis; B. H. Tieman, adjudant te Doetinchem; W. Varekamp, wmr. 1e kl. te Geldermalsen.
Per 1-1-'69: C. J. v. Overbeeke, adjudant te Geldermalsen; R. W. v. d. Veen, wmr. 1e kl. te Ammerzoden; A. A. Mos, wmr. 1e kl. te Borne; A. de Meij, wmr. te Hengelo-G.

RESSORT GRONINGEN

Per 18-11-'68: W. Rijneker, adm. ambt. C 3e kl. te Groningen.
Per 1-12-'68: H. Duut, owmr. te Finsterwolde.
Per 1-1-'69: H. Bos, wmr. 1e kl. te Stadskanaal; W. Hoving, adjudant te Balk; H. C. Keizer, wmr. te Zwaagwesteinde; G. Gelderloos, wmr. 1e kl. te Stiens; B. van Dijken, owmr. te Hoogkerk; J. J. Keuning, wmr. 1e kl. te Hoogkerk; H. W. Bergman, wmr. 1e kl. te Engelbert; J. C. de Rooij, adm. ambt. C 3e kl. te Nieuwolda; G. C. Poelman, adm. ambt. C 3e kl. te Kollum.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-12-'68: A. I. van der Meer, wmr. 1e kl. te Warmond.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 30-11-'68: J. S. Koopman, fotograaf B 3e kl. te Driebergen.

INSPECTIE MOTORMATERIEEL

Per 1-1-'69: Mej. J. Trebels, schrijver te 's-Gravenhage.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-1-'69: A. C. M. Zijlstra, adsp. te Arnhem.

ambtsjubilea

Wmr. 1e kl.
H. J. B. Jansen
Mierlo
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 3-1-1969

Adjudant
P. M. Rouvroije
Meerssen
ress. 's-Hert.bosch
40 jaar op 23-2-1969

Wmr. 1e kl.
S. Kleen
Staphorst
ressort Arnhem
25 jaar op 1-2-1969

Wmr. 1e kl.
A. Hoving
Eelde
ressort Groningen
25 jaar op 26-1-1969

Wmr. 1e kl.
P. Oldenburg
's-Gravenhage
Rijkspolitie te Water
25 jaar op 15-2-1969

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_01_Jan_Nr.05 52

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

10e JAARGANG No. 6 - FEBRUARI 1969

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

10e Jaargang
No. 6 - februari 1969
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Maarssen

Vaste medewerker Mr A. J. Dek
substituut-officier van justitie
te 's-Gravenhage

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228
Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling

Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

De tentoonstelling „raad & daad" — aanvankelijk opgezet voor één jaar — is aan de zevende jaargang door Nederland begonnen en werd al door circa 300.000 personen bezocht. Meer daarover elders in dit nummer.

(foto: Opperw. J. J. H. v. Aerssen te Nijmegen)

deze maand

„raad & daad" ging zevende jaargang in
⊡
Onderwatervisserij ook in Nederland
⊡
St. Pieter in Grouw
⊡
Installaties D.C.'s in Apeldoorn en Den Bosch
⊡
Afscheid majoor Dek
⊡
Korpsarts: geen reden tot ongerustheid
⊡
Nieuw gebied voor RP in wording
⊡
Oud-Alg. Inspecteur A. W. de Koningh overleden
⊡
In memoriam J. Ruig
⊡
Generaal reikte N.S.F.-diploma's uit
⊡
Oud-adjudant Van Weert nog niet vergeten
⊡
Moeder en kind
⊡
Filatelie
⊡
Personalia

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Alleen vertegenwoordigers
voor de Benelux
van de
uiterst betrouwbare

LOADOMETER

★

Wieldrukmeters voor voertuigen, met een weegbereik per wieldrukmeter van 10.000 kg.

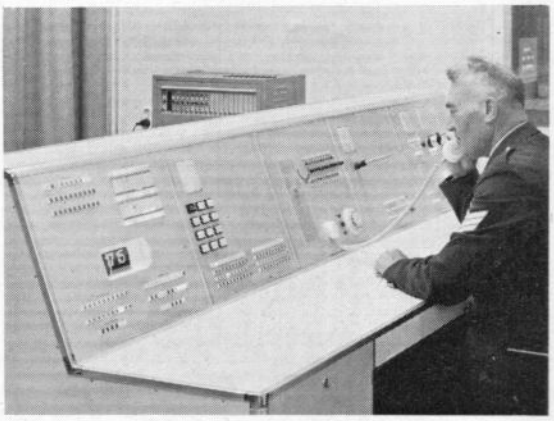
N.V. Technische Handel Mij.

AKKERMAN & CO.

Mercuriusweg 20 – 's-Gravenhage
Telefoon 070 - 85 99 07

BEVEILIGING - SPECIALISTENWERK

Dag en nacht is de politie op haar post om te waken over de veiligheid van personen en bezittingen. Bij het eerste teken van onraad mobiliseert zij hulp waar dat nodig is.

Meldtafel Politiebureau Roosendaal

De N.V. NHTM is zich wel bewust van het belang van haar aandeel in deze beveiligingstaak, t.w.:

HET INSTALLEREN VAN ZWAKSTROOMSYSTEMEN OP POLITIEBUREAUS

De exploitatie van gemeentelijke beveiligingssystemen met politie/alarmering bij ongeval, inbraak en brand.

N.V. NEDERLANDSCHE HUISTELEFOON Mij.

Pegasusstraat 5-11 – 's-GRAVENHAGE – Tel. 070 - 85 83 00

"raad & daad" ging zevende "jaargang" in en trok al ruim 300.000 bezoekers

De reizende Rijkspolitietentoonstelling „raad & daad" is het zevende jaar van omzwervingen door het hele land ingegaan en heeft inmiddels meer dan 300.000 bezoekers gehad. Momenteel circuleert de tentoonstelling in het district Roermond, de rest van dit jaar in Noord Brabant en volgend voorjaar komen Utrecht en Noord Holland aan de beurt, waarmee de tournee door Nederland rond is. De tentoonstelling is destijds opgezet op initiatief van de huidige Algemeen Inspecteur W. de Gast. Het was aanvankelijk de bedoeling dat „raad & daad" gedurende één jaar zou bijdragen tot een betere verhouding publiek-politie door uitgebreide voorlichting. De wachtmeesters 1e kl. J. J. den Dekker en J. van Maastricht waren er daarmee niet af, want een en ander sloeg zo goed aan, dat het eenvoudig zonde en jammer werd gevonden om er na zegge en schrijve twaalf maanden een punt achter te zetten. De beide wachtmeesters hebben nu zes jaar achter de rug waarin zij elke maand de tentoonstelling een keer of drie opbouwen, afbreken en elders weer inrichten. Bovendien verzorgen zij de explicaties, zo vaak gegeven, dat er in de commerciële sector best een „gouden plaat" in had gezeten.
De wachtmeester Den Dekker zei ons: „Alleen al uit de schooljeugd krijgen we zo'n achthonderd tot duizend bezoekers per week. Daar komen de volwassenen nog bij. Er zijn uitschieters tot ongeveer 1800 personen en we draaien veertig weken per jaar."
Tot dusver was „raad & daad" te zien in Zuid Holland, Zeeland, Gelderland, Overijssel, Groningen,

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

De wachtmeesters 1e kl. J. J. den Dekker (midden foto) en J. van Maastricht (niet op de foto) zijn met ,,raad & daad'' vergroeid Op de foto F. W. van Heumen (Gennep).

De tentoonstelling ,,draait'' op het ogenblik in Limburg. De wachtmeesters Den Dekker en Van Maastricht worden steeds door ,,plaatselijke'' collega's bijgestaan. Hier vertelt de wmr. B. Th. J. Peters (Gennep) alles over P. A. Raat.

De verkeerstafel heeft steeds de bijzondere aandacht

De film geeft aanleiding tot veel hilariteit.

Friesland, Drente en momenteel in Limburg. „Het resultaat is in elk geval dat op deze manier belangstelling wordt gekweekt voor het Korps Rijkspolitie en ook begrip voor het optreden van de politieman, waarmee ook de verhouding jeugd-politie wordt verbeterd," aldus de wachtmeester Den Dekker. „Dat blijkt ook uit vele reacties als bijvoorbeeld opstellen en tekeningen."

De tentoonstelling zwerft verder, maar na zo'n 300.000 bezoekers lijkt het niet overdreven om even aandacht te besteden aan twee wachtmeesters der rijkspolitie, op tournee met enige dozijnen panelen, die samen een tentoonstelling maken. Daarom hierbij behalve het bekende overzicht van tentoonstellingsdata ook enige foto's van de tentoonstelling „in vol bedrijf" — gemaakt door de opperwachtmeester J. J. H. van Aerssen — ergens in het Limburgse.

BAS DEN OUDSTEN

raad & daad in district Roermond

De tentoonstelling „raad & daad" van het Korps Rijkspolitie is te zien in diverse plaatsen in het district Roermond, volgens bijgaand schema:

REUVER (Beesel)
24 t.m. 28 febr. '69: Luxor Theater, Rijksweg 18, Reuver, tel. 04704-1234.

HELDEN-PANNINGEN
3 t.m. 7 maart '69: Gemeenschapshuis, Raadhuisstraat 2-4, Helden, tel. 04760-2251-2467.

VENRAY
10 t.m. 14 en 17 t.m. 21 maart '69: Cultureel Centrum, Hensiusplein, Venray, tel. 04780-2468.

THORN
24 t.m. 28 maart '69: Zaal W. C. Cober, Wilhelminalaan 6, Thorn, tel. 04856-484.

ECHT
14 t.m. 18 april '69: Zaal „Stoba", Bovenstestraat 34, Echt, tel. 04754-1351.

POSTERHOLT
21 t.m. 25 april '69: Julianazaal, Hoofdstraat 39, Posterholt, tel. 04742-313.

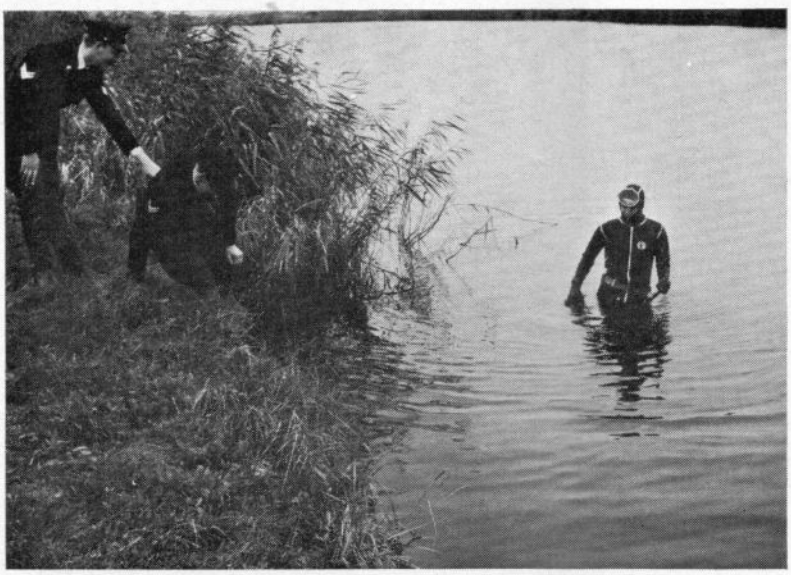
MAASBRACHT
28 april t.m. 2 mei '69: Zaal C. C. Engelman, Havenstraat 7, Maasbracht, tel. 04746-1945.

VELDEN (Arcen)
5 t.m. 9 mei '69: Zaal Het Centrum, Markt 4, Velden, tel. 04702-214.

BROEKHUIZEN
12 t.m. 16 mei '69: Zaal Het Brouwershuis, Veerweg 15, Broekhuizen, tel. 04763-514.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

doet de onderwatervisserij ook in Nederland zijn intrede?

Kikvorsvisserman bij Heenvliet . . . daar is geen acte voor . . .

Dat de populaire sport van onderwatervissen niet alleen in trek is bij toeristen die o.a. de landen rondom de Middellandse Zee bezoeken, hebben twee jonge wachtmeesters van de groep Spijkenisse ervaren. Patrouillerende langs de Kanaaldijk te Heenvliet zagen de wachtmeesters A. Visser en C. Twigt een auto langzaam langs het naast deze weg liggende viswater rijden.

De wagen inhalend met de bedoeling te vragen waarom de bestuurder de grasberm verkoos boven het harde wegdek, bemerkten beide wachtmeesters dat de bestuurder iets onder de achterbank trachtte weg te duwen. Bij verder onderzoek bleek zich achter in de auto een witte plastic zak te bevinden, gevuld met een aardig partijtje vis, namelijk 2 snoeken van 90 en 65 cm en een flinke paling. Deze vissen vertoonden een vreemde wond midden in het lichaam. Toen de bestuurder gevraagd werd hoe hij aan deze vissen was gekomen, werd geantwoord: „Zijn door mijn vriend gevangen."

Op de vraag waar deze vriend dan wel was gebleven — in de nabije omgeving was namelijk niemand te bekennen — wees hij op het water. Beide wachtmeesters keken elkaar een ogenblik aan en dachten: „Wat is hier gebeurd, is er een ernstig misdrijf gepleegd?"

Terwijl zij nog wat argwanend naar het stille water van het kanaal tuurden, kwam het plotseling

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

in beroering. Tegen de rietkant aan klonk een hevig geplons en het leek of een grote zwarte, glimmende en monsterachtig grote vis naar de oppervlakte zwom.
„Dat is mijn vriend," riep de bestuurder.
In duikerspak gekleed, kwam daar een menselijke gedaante boven water. Na op verzoek op de wal te zijn gekomen, bleek het een jongmens te zijn, gekleed in een volledig duikerspak en uitgerust met helm, zwemvliezen en snorkel. Aan zijn gordel droeg hij een lange dolk. Een van de beide wachtmeesters — zich plotseling een tafereeltje aan de Middellandse Zee herinnerende — schoot lukraak de vraag af: „Waar is het onderwatergeweer?" De even overdonderde duiker wees naar het water, dook op gedaan verzoek weer en haalde een onderwaterharpoengeweer op.
Uiteraard is de twee betrokkenen gewezen op de hier in Nederland verboden wijze van vissen. Procesverbaal, alsmede inbeslagname van vis en uitrustingsstukken volgde.
Bij behandeling van de visserijwet op de opleidingsschool zullen deze wachtmeesters bij bespreking van de verboden vangmiddelen, nimmer gedacht hebben aan het gebruik van een harpoengeweer in ons land. Niettemin constateerden zij deze overtreding die wel tot de uitzonderlijkste van hun politiecarrière zal blijven behoren.

. . . wonderlijke gedaante in GSA.

samen op voor een veiliger verkeer

FINA

De mannen in de witte Porsches leiden het verkeer in goede banen. Zij regelen, zij corrigeren, zij helpen ook als dat nodig is.

Op zijn eigen wijze helpt de FINA pompbediende ook mee het verkeer veilig te houden. Hij helpt door de beste olie en benzine te leveren, hij helpt door u een goed zicht door schone ruiten te geven. Hij helpt ook door uw banden op de juiste spanning te houden . . .

Rijd met FINA dan rijdt u met vertrouwen!

SUPERFINA FINA MULTIGRADE MOTOR OIL

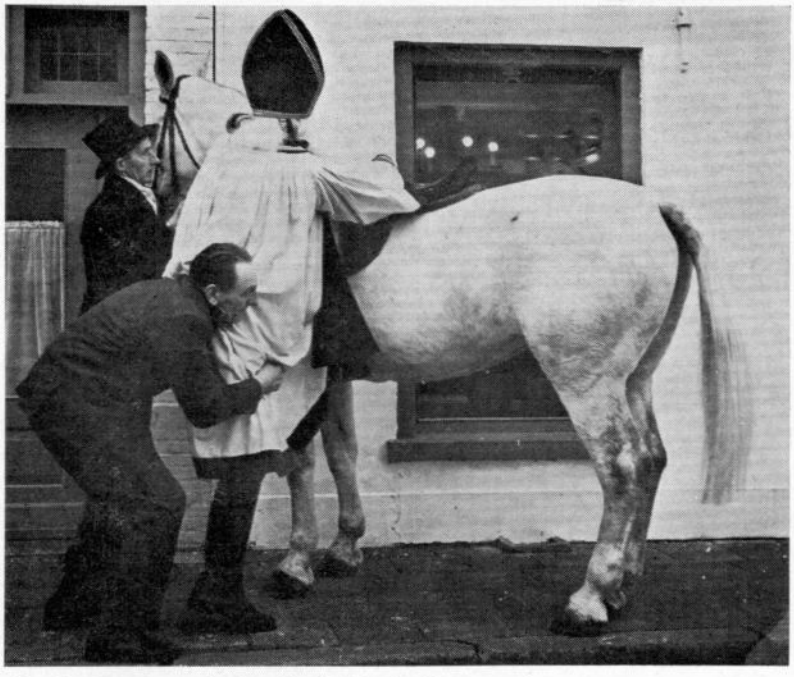
WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

21 FEBRUARI:

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

SINT PIETER IN GROUW

Sint Pieter wordt een dagje ouder: bij het bestijgen van zijn schimmel krijgt hij „een kontje" van een hulpvaardige Grouwster.

De onbekende in Frieslands dreven, die op 21 februari Grouw aandoet, krijgt de indruk dat Sint Nicolaas er een paar maanden te laat komt. Maar, de goedheilig man, die daar op die dag aankomt per boot en vervolgens per arreslee of per paard een rondrit maakt door het dorp, begeleid door zijn knecht Hantsje Plus, die wel in het zwart gekleed, maar zelf niet zwart is, alsmede door een lid van het Korps Rijkspolitie, is Sint Pieter. Hij speelt in Grouw dezelfde rol als Sint Nicolaas overal elders. De kinderen zetten mandjes klaar, waar hij zijn geschenken in deponeert.

Het Sint Pieterfeest van Grouw is uniek en overoud. Waarschijnlijk is het in het grijs verleden ontstaan als voorjaarsfeest. Er werden door de eeuwen heen Sint Pieterkoeken gebakken en aan de lentegoden geofferd, dan wel opgegeten.

Feit is in elk geval dat de Grouwsters al in de twaalfde eeuw hun Sint Pieterkerk bouwden en dat Sint Pieter, patroon van de vissers en schippers, juist de bewoners van dit dorp in het waterland altijd bijzonder heeft aangesproken. Een nogal onwaarschijnlijke, maar niet onaardige overlevering is, dat Sint Nicolaas en Sint Pieter broers waren, maar lang geleden bij Grouw ruzie kregen over de vraag of eerst Leeuwarden, dan wel Grouw moest worden bezocht.

Sint Nicolaas trok boos verder naar de Friese hoofdstad en nam alle geschenken mee. Sint Pieter reisde terug naar Spanje om nieuwe geschenken voor de Grouwsters te halen, waarmee hij op 21 februari aankwam. Sindsdien bleef Grouw trouw aan Sint Pieter, die er ieder jaar door de burgemeester wordt toegesproken en door iedereen vereerd. De onderwijzers en onderwijzeressen uit het dorp voeren zelfs een door een van hen geschreven sprookje op voor hem, diens knecht (die vanouds iets te maken heeft met de wijkende winter) en trouwens voor heel jong en oud Grouw.

En zo komt het, dat op de Rijkspolitiekalender voor dit jaar op het februariblad een foto prijkt van een lid van het Korps Rijkspolitie bij de begeleiding van een Sinterklaasachtige figuur, die in werkelijkheid Sint Pieter is

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Generaal sprak (bij installatie te Apeldoorn en Den Bosch) over de taak van de districtscommandant

DOOR OPPERWACHTMEESTER
J. J. H. v. AERSSEN TE NIJMEGEN

De Algemeen Inspecteur heeft dezer dagen de dirigerend officieren der rijkspolitie 2e kl. G. J. Botterweg en F. M. C. Offermans geïnstalleerd als districtscommandant respectievelijk te Apeldoorn en 's-Hertogenbosch.

In een toespraak belichtte de generaal bij deze gelegenheden uitvoerig de taak van de districtscommandant. Hij stelde, dat deze taak globaal is vastgelegd in de Politiewet en dat er in de Memorie van Toelichting nader op wordt ingegaan. De districtscommandant is belast met het beheer en de organisatie van het district, alsmede met het toezicht op de dienstuitvoering van het personeel. Zijns inziens omvat de laatstgenoemde taak echter heel wat meer dan alleen maar een toezichthoudende functie. Juist hierdoor komt de districtscommandant in onmiddellijke aanraking met de executieve dienst.

„Een district," zo zei generaal De Gast onder meer, „is een „vereniging van groepen". Elke groep vormt op zichzelf een eenheid, waarbinnen de groepscommandant belast is met de uitoefening van de politiedienst. Eén van de eerste taken van de districtscommandant is — in samenwerking met zijn staf — de groepscommandanten bij de uitvoering van de hun opgedragen taak te begeleiden. Hij (de districtscommandant) zal de „vereniging van groepen" tot een zekere eenheid moeten samensmeden. De groepscommandanten hebben behoefte aan de steun van de districtscommandant en zijn medewerkers.

Een en ander moet gebeuren in nauw overleg met de bestuurlijke en justitiële autoriteiten (commissarissen der koningin, burgemeesters, procureurs-generaal, fungerend directeuren van politie en officieren van justitie), die ieder voor zich, op grond van hun verantwoordelijkheid geïnteresseerd zijn in de wijze waarop de politiedienst binnen hun ambtsgebied wordt uitgeoefend. Die verantwoordelijkheid brengt met zich mee, dat deze autoriteiten op de hoogte willen en moeten zijn van de gang van zaken. Het behoort tot de taak van de districtscommandant hen daarover te informeren, terwijl het omgekeerd van belang is dat de districtscommandant geïnformeerd is over de zienswijze en het oordeel van deze autoriteiten."

personeelsbelangen

Een zeer belangrijke taak van de districtscommandant noemde de generaal, het behartigen van de geestelijke en stoffelijke belangen van het personeel. Alhoewel het grote aantal mensen in een district het volledig op de hoogte zijn van ieders moeilijkheden in de weg kan staan, achtte generaal De Gast het toch van het grootste belang dat de districtscommandant zoveel als enigszins mogelijk geïnformeerd zal zijn over de (ook persoonlijke) omstandigheden waaronder het personeel in zijn district moet leven en werken.

Aangezien het goed uitoefenen van deze taken voor één man onuitvoerbaar is, zullen — aldus de Algemeen Inspecteur — in de naaste toekomst de districts-staven worden uitgebreid met een aantal functionarissen (officier algemene dienst, officier-verkeerszaken en officier-recherchezaken), die de districtscommandant terzijde zullen staan.

Als straks de nieuwe districtsstaven zijn opgebouwd, zal het zaak zijn hechte teams te vormen. Om hiermee efficiënt te kunnen werken, zal een goede wisselwerking — zowel naar binnen als naar buiten, binnen de staven en ook tussen de staven en de groepen — onontbeerlijk zijn.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06

Op de foto de generaal De Gast en de overste Offermans temidden van de groepscommandanten, medewerksters en medewerkers van de staf van het district Den Bosch.

(foto: Techn. Recherche Den Bosch)

de overste Offermans districtscommandant Den Bosch

De overste F. M. C. Offermans (56). zoon van politiecommissaris te respectievelijk Kerkrade en Heerlen, was — na gymnasiaal onderwijs te hebben gevolgd — enige tijd administratief werkzaam bij de Dominiale Mijn te Kerkrade en op het Paleis van Justitie te Maastricht. Hij voelde zich evenwel sterk aangetrokken tot het politie-ambt en werd in september 1934 surnumerair bij de gemeentepolitie te Hoensbroek. Na het behalen van het inspecteursdiploma werd hij in november 1936 adjunct-inspecteur (tit.) te Hoensbroek, in maart 1938 inspecteur te Roermond en per 1 januari 1940 inspecteur-korpschef van gemeentepolitie te Vught. In 1943 werd hij als korpschef ontslagen door de bezetter en verplaatst naar de gemeentepolitie Amsterdam tot de bevrijding van het zuiden, waar hij was blijven wonen. In oktober 1944 werd hij weer aangesteld als korpschef te Vught en nadien aangewezen als waarnemend commissaris van politie te Roermond en commandant Politie Reserve Nederland. Bij Koninklijk Besluit van 1 mei 1948 werd hij officier der Rijkspolitie 2e kl. en toegevoegd aan de commandant van het district Amsterdam, per 1 januari 1949 officier der Rijkspolitie 1e kl. en per 1 september 1952 hoofd van het Bureau Reserve Rijkspolitie. Op 1 januari 1956 volgde zijn bevordering tot Dirigerend Officier der Rijkspolitie 3e kl. en een jaar later werd hij toegevoegd hoofd-officier bij de Gewest Commandant Arnhem, later Territoriaal Inspecteur. Op 1 juli 1957 werd hij aangewezen als Hoofd Bureau Verkeerszaken. Zijn bevordering tot Dirigerend Officier 2e kl. kwam op 1 mei 1964 en per 1 januari 1966 werd hij toegevoegd hoofd-officier bij de Territoriale Inspectie 's-Hertogenbosch. Per 16 januari 1969 werd hij commandant van het District 's-Hertogenbosch.

Als voorzitter van de Werkgroep Administratie Korps Rijkspolitie was de overste Offermans belast met opzet en uitvoering van een eenvormige postbehandeling en archiefbeheer bij de onderdelen van het korps. Voorts was hij belast met opzet en opleiding van de Mobiele Eenheden en is hij sinds jaar en dag voorzitter van de Rijkspolitiekapel.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

De majoor Dek kreeg bij zijn afscheid vele geschenken aangeboden.

(foto: adm. ambt. H. Hiemstra te Heerenveen).

afscheid districtscommandant Heerenveen

In hotel „Gaasterland" te Rijs werd op 30 januari afscheid genomen van de dirigerend officier der rijkspolitie 3e kl. mr A. J. Dek, als commandant van het district Heerenveen der rijkspolitie. De bijeenkomst werd bijgewoond door de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie, de generaal W. de Gast. Voorts waren aanwezig de Stafleden van het district, de groepscommandanten en enkele oud-groepscommandanten.

De vergadering stond onder leiding van de overste J. Rodenhuis, commandant van het district Leeuwarden, die tevens is belast met de waarneming van het district Heerenveen tot de opheffing hiervan.

Tijdens deze bijeenkomst werd door meerdere sprekers het woord gevoerd en werden aan de scheidende functionaris nuttige cadeaus overhandigd, terwijl aan mevrouw Dek enkele malen bloemen werden aangeboden. De scheidende districtscommandant werd veel lof toegezwaaid voor de wijze waarop hij het district Heerenveen gedurende 4½ jaar heeft geleid. Er is gesteld dat de leiding door majoor mr A. J. Dek in een goed evenwicht is gehouden. De sprekers werden door majoor Dek beantwoord. Ook de leden van de Staf werden ieder voor zich bedankt voor de hulp en steun die de districtscommandant heeft ondervonden.

De districtscommandant, mr A. J. Dek, heeft per 1 februari 1969 zijn functie neergelegd en heeft tevens de politie-uniform uitgetrokken, in verband met zijn benoeming in twee functies namelijk substituut-officier van justitie in het arrondissement 's-Gravenhage en hoofd bureau Verkeerszaken bij het Ministerie van Justitie.

mr A. J. Dek verliet Korpsbladredactie

In de jongste vergadering van het Korpsblad Rijkspolitie te Driebergen heeft de majoor mr A. J. Dek, afscheid genomen als lid van de redactie van het Korpsblad, waaraan hij als vaste medewerker verbonden blijft.

De redactievoorzitter, de kolonel P. Oom, herinnerde aan de belangrijke diensten die mr Dek gedurende vele jaren aan het Korpsblad heeft bewezen en bood een fraaie pijp en een langspeelplaat (klassiek) aan. Mr Dek verklaarde onder meer: „Dit is de meest plezierige commissie waarvan ik ooit deel uitmaakte — wellicht omdat er ook particulieren zitting in hebben — het is ook vooral om de sfeer en omdat de resultaten van de besprekingen elke maand verschijnen. Het gaat met een beetje smart dat ik na 17 jaar rijkspolitiedienst vele zaken moet achterlaten."

de adjudant b.d. B. Henstra overleden

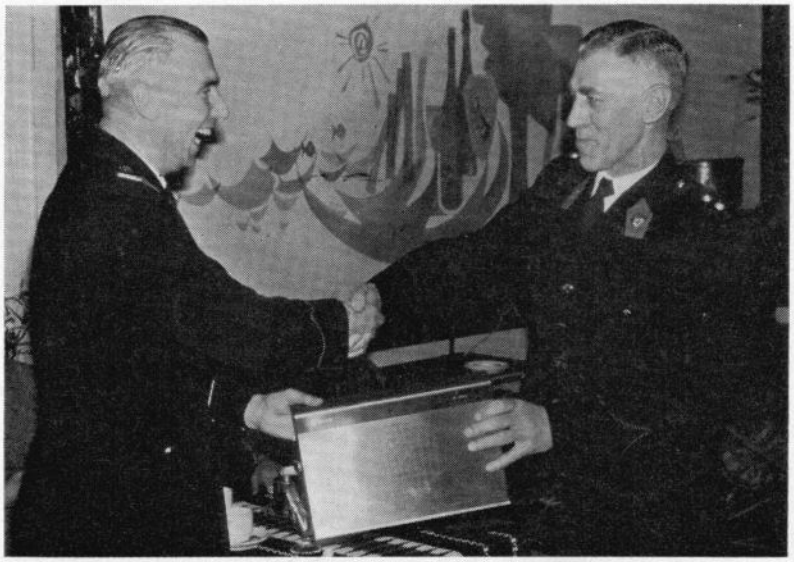

Op de leeftijd van ruim 61 jaar overleed op 27 januari jl. de oud-commandant verkeersgroep Heerenveen, de adjudant b.d. B. Henstra.

Zijn ter aarde bestelling had plaats onder zeer grote belangstelling, ook van de zijde van vele oud-collega's.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 63

De majoor Dek kreeg bij zijn afscheid vele geschenken aangeboden.

(foto: adm. ambt. H. Hiemstra te Heerenveen).

afscheid districtscommandant Heerenveen

In hotel „Gaasterland" te Rijs werd op 30 januari afscheid genomen van de dirigerend officier der rijkspolitie 3e kl. mr A. J. Dek, als commandant van het district Heerenveen der rijkspolitie. De bijeenkomst werd bijgewoond door de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie, de generaal W. de Gast. Voorts waren aanwezig de Stafleden van het district, de groepscommandanten en enkele oud-groepscommandanten.

De vergadering stond onder leiding van de overste J. Rodenhuis, commandant van het district Leeuwarden, die tevens is belast met de waarneming van het district Heerenveen tot de opheffing hiervan.

Tijdens deze bijeenkomst werd door meerdere sprekers het woord gevoerd en werden aan de scheidende functionaris nuttige cadeaus overhandigd, terwijl aan mevrouw Dek enkele malen bloemen werden aangeboden. De scheidende districtscommandant werd veel lof toegezwaaid voor de wijze waarop hij het district Heerenveen gedurende 4½ jaar heeft geleid. Er is gesteld dat de leiding door majoor mr A. J. Dek in een goed evenwicht is gehouden. De sprekers werden door majoor Dek beantwoord. Ook de leden van de Staf werden ieder voor zich bedankt voor de hulp en steun die de districtscommandant heeft ondervonden.

De districtscommandant, mr A. J. Dek, heeft per 1 februari 1969 zijn functie neergelegd en heeft tevens de politie-uniform uitgetrokken, in verband met zijn benoeming in twee functies namelijk substituut-officier van justitie in het arrondissement 's-Gravenhage en hoofd bureau Verkeerszaken bij het Ministerie van Justitie.

mr A. J. Dek verliet Korpsbladredactie

In de jongste vergadering van het Korpsblad Rijkspolitie te Driebergen heeft de majoor mr A. J. Dek, afscheid genomen als lid van de redactie van het Korpsblad, waaraan hij als vaste medewerker verbonden blijft.

De redactievoorzitter, de kolonel P. Oom, herinnerde aan de belangrijke diensten die mr Dek gedurende vele jaren aan het Korpsblad heeft bewezen en bood een fraaie pijp en een langspeelplaat (klassiek) aan. Mr Dek verklaarde onder meer: „Dit is de meest plezierige commissie waarvan ik ooit deel uitmaakte — wellicht omdat er ook particulieren zitting in hebben — het is ook vooral om de sfeer en omdat de resultaten van de besprekingen elke maand verschijnen. Het gaat met een beetje smart dat ik na 17 jaar rijkspolitiedienst vele zaken moet achterlaten."

de adjudant b.d. B. Henstra overleden

Op de leeftijd van ruim 61 jaar overleed op 27 januari jl. de oud-commandant verkeersgroep Heerenveen, de adjudant b.d. B. Henstra.

Zijn ter aarde bestelling had plaats onder zeer grote belangstelling, ook van de zijde van vele oud-collega's.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 64

korpsarts dokter R. G. Pieters: geen reden tot ongerustheid over gezondheidstoestand van leden korps rijkspolitie

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER
J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

„De gezondheidstoestand van het Korps is naar mijn mening niet achteruit gelopen. Integendeel zelfs, als ik het ziektecijfer van het personeel van het Korps Rijkspolitie vergelijk met dat van andere bedrijven dan is dit met nog geen 5% bij het Korps en 6% in die andere bedrijven zelfs relatief laag te noemen en een compliment voor het Korps waard. Ik vind de gezondheidstoestand bij het Korps niet onrustbarend." Dit zegt de Korpsarts, dokter R. G. Pieters, als we met hem en dokter C. Th. Klemann een gesprek hierover hebben. Het gesprek vindt plaats naar aanleiding van nogal alarmerende berichten in enkele vakorganisatie-bladen, die op hun beurt weer een gevolg waren van in de „Algemene dienstcommissie Korps Rijkspolitie" over de gezondheidstoestand van het Korps gestelde vragen.
Wij op onze beurt hebben de beide Korpsartsen bij het gesprek een aantal vragen gesteld.
De eerste daarvan luidde:
„In antwoord op een verzoek van de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie hem te willen informeren over de gezondheidstoestand van het Korps, zulks naar aanleiding van publikaties en uitlatingen in kringen van het Korps zelf als zou de gemiddelde leeftijd van overlijden van de nederlandse politieambtenaar „enige jaren lager" liggen dan die van beoefenaars van andere beroepen, komt u — na op verschillende facetten van ziekten in het algemeen en die van hart- en vaatziekten in het bijzonder te zijn ingegaan — tot de eindconclusie, dat, alhoewel u niet over vergelijkende gegevens beschikt, zelf niet de indruk hebt dat de gezondheidstoestand van het personeel van het Korps Rijkspolitie achteruitgang vertoont. Kunt u dit nader preciseren en aangeven waarop deze veronderstelling is gebaseerd?"
In de aanhef van dit artikel is reeds een deel van het antwoord van dokter Pieters weergegeven. „Omdat," zo zegt hij voortgaande, „wij hier geen eigen statistiek bijhouden, moeten we wat het ziekteverzuim betreft kwalitatief vooral op een indruk afgaan. Kwantitatief zijn er exacte gegevens bekend uit de kwartaal-rapporten van de Rijks Geneeskundige Dienst. Uit die cijfers blijkt duidelijk, dat het ziektecijfer bij het Korps zonder meer gunstiger ligt dan bij de overige groepen ambtenaren."

statistiek

In Rotterdam, aldus onze volgende vraag, schijnt — i.v.m. de kwestie van de vervroegde pensionering — een vergelijkend onderzoek te zijn ingesteld tussen bepaalde groepen burgers en politieambtenaren. Daarbij bleken de jongere leeftijdsgroepen politieambtenaren qua gezondheid boven de burgers uit te steken, terwijl juist boven de leeftijd van 45 jaar het omgekeerde bleek.
Alvorens op deze vraag nader in te gaan, zegt dokter Pieters nadrukkelijk, dat naar zijn mening het goed lezen van statistieken een bepaalde deskundigheid vereist. „Het is met cijfers," zegt hij, „net als met de vragen die u mij stelt. Ze zijn feitelijk te concreet, al kunnen vanzelfsprekend statistieken op zichzelf waardevol zijn. Bij niet goed lezen ervan kunnen echter gemakkelijk verkeerde gevolgtrekkingen worden gemaakt."
Verder voegt dokter Pieters er nog aan toe dat het duidelijk is dat jongere politieambtenaren — dankzij strenge keuring en selectie — natuurlijk gezonder zijn dan een overeenkomstige groep willekeurige burgers. Tevens is best mogelijk dat de leeftijdsgroep van boven de 45 bij het Korps op dit moment wat minder gunstig is, omdat hier diegenen bij zijn die wellicht met minder strenge keuring en selectie bij het Korps zijn gekomen (hoe voortreffelijk zij overigens kunnen werken) en die dus nu — omdat zij veel zwaarder belast worden dan een willekeurige groep burgers — wat minder uit de bus komen. Eén onderzoek zegt echter niets. Het zou zinvol zijn een dergelijk onderzoek regelmatig te herhalen, zodat we er meer waarde aan kunnen toekennen, zo menen de korpsartsen.

vlucht in de ziekte

Op onze vraag of het naar zijn mening mogelijk is dat mensen die hun werk niet meer aankunnen een

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 65

„vlucht in de ziekte" als uitweg kunnen zoeken, antwoordt dokter Pieters, dat dit naar zijn mening zeer wel mogelijk is. De moeilijkheid is alleen dit te onderkennen, temeer, daar dit bij het Korps slechts sporadisch voorkomt. En dan is er vaak nog wel wat tegen te doen. Het is overigens een normaal verschijnsel, aldus beide artsen, dat iemand die ziek is geweest een soort „drempelvrees" moet overwinnen om weer aan de slag te komen. En in het zware politievak kunnen die „drempels" wel eens hoog zijn.

stille ziekte

Ten aanzien van een van bepaalde zijde naar voren gebrachte suggestie als zouden zich in het Korps een aantal zogenaamde „stille zieken" bevinden, zeggen de beide korpsartsen: „Stille zieken zijn zieken die niet in bed liggen, maar mét hun gebreken nog in staat zijn tot een min of meer volledige taakvervulling. Deze zieken zijn in veel gevallen niet als zodanig bekend bij de korpsleiding en soms zelfs niet bij de Korpsarts, omdat begrijpende groeps- en districtscommandanten rekening houden met de beperkte mogelijkheden van de man en hem niet overmatig belasten. Ongetwijfeld zijn er stille zieken in het korps, vooral in de oudere leeftijdsgroepen. De problemen ontstaan bij een eventuele functieverandering of overplaatsing, waarna de betrokken politieambtenaar ineens zijn werk niet meer aan kan. De „mantel der liefde", die zijn lichamelijk of geestelijk falen steeds heeft bedekt is weggetrokken en hij staat daar in zijn toestand van „niet anders meer kunnen". Zonder dat iemand eigenlijk een verwijt kan worden gemaakt is er dan dus een toestand ontstaan, die nadelig is voor de patient. Dit probleem is kortelings zowel bij de Korpsleiding als bij de korpsarts, in studie genomen.

geen ongerustheid, wel „overgewicht"

U hebt gezegd, dat er geen reden tot ongerustheid bestaat, maar hoe is dit te rijmen met de gevallen van plotseling overlijden, die in het Korps nogal eens voorkomen?
„Ik vind," zegt dokter Pieters, „dat de gevallen van plotseling overlijden in het Korps niet op een „noodsituatie" duiden. Het politieberoep is zeker niet „gevaarlijker" dan welk ander beroep ook. De „interne communicatie" bij het Korps Rijkspolitie is echter zo frequent, dat als vandaag een man in Groningen iets overkomt, men het morgen al in Maastricht weet. Daar is de tam-tam nog maar kinderspel bij. Het lijkt dan al gauw alsof het bij het Korps vaker voorkomt dan elders. Ik vind deze gevallen van plotseling overlijden gewoon een „welvaartsziekte". Het is een gevolg van een jarenlange verkeerde leefwijze. Te weinig lichaamsbeweging, vooral ook in de vrije tijd. Ondoelmatig en overmatig eten. Teveel kopjes koffie en teveel roken. Gevolg: een veel te hoog lichaamsgewicht. Bijna alle (vaak ook jonge politieambtenaren) die hier komen „lijden" eraan. Dat gaat dan lange tijd goed, totdat op een gegeven moment — om welke reden dan ook — de spanning te groot wordt. Dan „springt de veer", die eigenlijk al lang zijn veerkracht verloren heeft en dus geen veer meer is. Wij noemen dat het „trigger-effect". Het „trigger-effect" is een uitwendig gebeuren met heftig effect bij iemand die — om wat voor reden ook — was voorbestemd om op d i t incident z ó te reageren. Daarom is een acute hartdood eigenlijk nooit terug te voeren

op een dienstongeval, ook al trad de aanval of de acute dood op tijdens een dienstuitoefening, of vlak daarna. In de burger-maatschappij zien we ditzelfde in niet mindere mate gebeuren. Maar daar horen we veel minder van. Ik zei toch al, dat het Korps een zeer goede interne communicatie heeft. We mogen dat niet vergeten.
Een zekere mate van ongerustheid is wel begrijpelijk, maar nodig is het niet."

geen sensatiezucht

Wanneer we dokter Pieters naar zijn oordeel vragen over publikaties op dit gebied, luidt het antwoord, dat dergelijk soort publikaties dan pas zin hebben als zij kunnen dienen om eventuele ongerustheid weg te werken. Helaas is sensatiezucht vaker reden geweest van niet te verdedigen angstwekkende artikelen. Deze vorm van publiceren en „voorlichten" (lees misleiden) is uiteraard verwerpelijk.
En daar willen wij het dan maar bij houden.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

nieuw „gebied"
voor
rijkspolitie
in wording

rond pinksteren: lauwerszee geen zee meer

Een enkele maal slinkt het rijkspolitiegebied als een gemeente een eigen korps krijgt, soms ook groeit het, bijvoorbeeld met gebieden als Zuidelijk Flevoland. In het komende voorjaar komt er weer een nieuw bewakingsgebied bij: de dertien kilometer lange afsluitdijk van de Lauwerszee, met de haven voor veerboten, vissersschepen en watersporters en in de toekomst het afgesloten gebied van 9000 hectare land en water, dat een bijzonder karakter zal krijgen. Die afsluitdijk en het toekomstige Lauwerszeegebied zullen ook ten aanzien van organisatie en dislocatie van het Korps Rijkspolitie de nodige aandacht vragen. Om te beginnen zullen binnen afzienbare tijd duizenden over die afsluitdijk van Friesland naar Groningen willen rijden of omgekeerd. Dergelijke projecten trekken ook vele buitenlanders, vooral uit de Scandinavische landen. De ervaring heeft geleerd, dat het verkeer op de afsluitdijk tussen Friesland en Noord Holland in het hoogseizoen voor ruim een derde bestaat uit Noorse, Zweedse en Deense auto's. Afgezien van de vraag of Lauwersoog in de toekomst wellicht een apart rayon zou worden, waaromtrent nog geen enkele beslissing is gevallen, is de afsluiting van de Lauwerszee een dusdanig groots en boeiend stuk van de Deltawerken, dat wij daaraan in dit nummer aandacht besteden.

Op drie kilometer voor de kust van Noordoost Friesland is de ouverture ingeluid voor een groots project in het kader van de Deltawerken, namelijk de afsluiting van de Lauwerszee, die dit jaar rond Pinksteren definitief dicht gaat. In de reusachtige bouwput op Lauwersoog, het werkeiland in de oude monding van de Lauwerszee, dat inmiddels met de Groninger kust is verbonden, worden in deze dagen proeven genomen met zesentwintig grote caissons en zes kleintjes, waarmee dit jaar april het 900 meter brede sluitgat tussen Lauwersoog wordt gesloten.

Dat gebeurt in een periode van dood tij. Niet alleen dat tijdstip, maar de gehele operatie is nauwkeurig berekend door de Dienst Lauwerszeewerken te Leeuwarden, die onder leiding van ir. C. van der Burgt afrekent met een zee die zo'n tweeduizend jaar geleden nog land was met moerasbos en nu een gebied wordt van 7000 hectare land en 2000 hectare water.

Nederland wordt „binnendijks" derhalve 9000 hectare groter. Het noorden krijgt bovendien meer veiligheid tegen stormvloeden, een betere afwatering en grootse recreatiemogelijkheden.

Alles samen zoveel redenen tot voldoening, dat de Stichtingen Noord Friesland en Noord Groningen een werkgroep hebben gevormd, die een aantal festiviteiten rond de sluiting zal organiseren die zich zowel op Lauwersoog, op de dijk, als op het omringende oude land zullen afspelen.

Voorlopig klinkt op het voormalig werkeiland heel andere muziek als die van korpsen.

In de bouwput worden proeven genomen met de enorme doorlaatcaissons van 30 meter lang, 12 meter hoog en 30 meter breed, kosten 8 ton per stuk, gewicht 1800 ton elk. Weliswaar zijn de maten voor die caissons zeer nauwkeurig berekend, de lengte op grond van de noodzakelijke sterkte, de breedte vanwege de „vaarkwaliteiten", de hoogte op grond van het feit dat de caissons een sluitgat met een diepte van 6,50 m moeten dichten, maar men neemt geen enkel risico. In de bouwput waar in de afgelopen twee jaar hard is gewerkt om de speciaal aan dit project aangepaste caissons klaar te krijgen, vaart nu een motorvlet tussen de gevaartes door. Elk caisson wordt apart afgezon-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

sluiting afsluitdijk met 25 „loeders" van caissons . . .

ken, om de dertig seconden wordt op het sein van een claxon de inzinking genoteerd en nagegaan wordt of de caisson met afwijking op de bodem komt te staan. En wanneer de kleppen worden geopend en het water met kracht binnendringt met een baaierd van schuim, moet dat de werkers aan dit project in de oren klinken als een soort generale repetitie voor „Van der Burgt's Watermusic" rond Pinksteren dit jaar.

Dat er geen risico's worden genomen blijkt ook uit het feit dat er 26 caissons staan en nog wat kleinere, terwijl er maar 25 nodig zijn. Er is een caisson extra gemaakt „voor het breken" en een paar kleinere staan klaar voor het geval er onverhoopt nog een gat te vullen zal zijn. Over een maand of wat worden de caissons (diepgang 3.60 m) twee aan twee uit de bouwput naar het sluitgat gesleept. Vorig jaar is in de afsluitdijk van de Lauwerszee, die straks 13 kilometer lang zal zijn, het dijkvak gereedgekomen dat het werkeiland met de Groninger kust verbindt en dat nu met klei wordt bekleed. Ook de weg naar Lauwersoog is klaar.

Hoe fascinerend deze werken zijn en ook hoe onberekenbaar de zee is, blijkt uit de aanzienlijke wijzigingen die door de sluiting van de Zuidwal (Lauwersoog-Groningen) ontstonden in de waterloopkundige toestand op de zuidelijk van het dijkvak gelegen ballastplaat. Het geulenstelsel veranderde totaal. Nieuwe uitlopers van het Nieuwe Robbengat baanden zich een weg door de plaat. Enige malen werd de plasticbuis die vanuit de Groninger kust het werkeiland van water voorzag, vernield en dan zaten de werkers van het werkeiland weer zonder. Inmiddels hebben die geulen zich weer gestabiliseerd.

Vorig jaar zijn ook de bouwputdijken rond de uitwateringssluizen en de schutsluizen weggebaggerd, zoals dat dit voorjaar gebeurt met de dijk van de caissonsbouwput, die straks een jachthaven zal zijn. Momenteel wordt voor de uitwateringssluizen een bezinking aangebracht van een nieuw soort dunne zinkstukken van riet, rijshout en een zanddicht nylonweefsel. In het sluitgat zelf wordt gewerkt aan afwerken van het „bed" waarop straks in een uur of vijf, zes de 25 caissons worden afgezonken. Dan als de bovenkant van de caissons van ballast is voorzien om ze op hun plaats te houden en de in totaal 150 stalen kleppen de stroomgaten in de caissons afsluiten, dan is de Lauwerszee dicht, een project van rond 170 miljoen gulden nagenoeg voltooid.

Achter die dijk zal dan een gebied ontstaan van 1300 hectare landbouwgrond, een boezemmeer van omstreeks 2000 hectare en 5800 hectare natuurgebied, dat unieke recreatiemogelijkheden gaat bieden. Daarom worden er festiviteiten georganiseerd, zelfs al zit het 't Noorden danig in de weg dat defensie hier de beschikking krijgt over 2475 hectare oefenterrein, waarvan een deel geheel en een ander deel beperkt voor het publiek toegankelijk zal zijn. Voorlopig worden de caissons nog beproefd in de bouwput, waar afzinktijden van 4 minuten worden genoteerd en afwijkingen van 2 graden.

Nu heeft de Rijkspolitie op Lauwersoog en de afsluitdijk nog weinig te zoeken. Maar dat wordt anders, ná Pinksteren.

Bas den Oudsten

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

bij het overlijden van de oud Algemeen Inspecteur van rijkspolitie A. W. de Koningh

DOOR DE INSPECTEUR-GENERAAL DER RIJKSPOLITIE B.D. J. GERRITSEN TE OOSTERBEEK

Op 25 januari 1969 overleed te 's-Gravenhage in de ouderdom van 83 jaren de eerste Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie August Willem de Koningh. Geboren te Geertruidenberg op 11 maart 1885, ving hij 16 september 1904 zijn militaire loopbaan aan als kadet der infanterie bij de K.M.A. te Breda en hij werd op 12 juli 1907 benoemd tot 2e luitenant. Hij doorliep bij de infanterie alle subalterne rangen en was als kapitein geruime tijd gedetacheerd bij het voormalige Korps Politietroepen.

Op 1 oktober 1924 werd hij in die rang overgeplaatst naar het Wapen der Koninklijke Marechaussee en achtereenvolgens belast met het commando over de districten Assen en Zwolle. Op 1 november 1934 werd hij — na bevordering tot majoor — commandant van de 1e Divisie der Kon. Marechaussee te 's-Hertogenbosch; op 1 maart 1938 volgde zijn bevordering tot luitenant-kolonel en op 1 mei 1940 tot kolonel, waarbij hij tevens benoemd werd tot Inspecteur der Kon. Marechaussee.

Gedurende de bezetting was hij korte tijd Inspecteur-Generaal der Nederlandse Politie en heeft hij in nauwe samenwerking met de „goede" justitie-autoriteiten — o.a. met de toenmalige Secretaris-Generaal mr Tenkink — getracht de zaak in goede Nederlandse banen te houden. Dit had echter negatief succes, want op 30 april 1941 werd hij door de bezetter ontslagen. Ook mr Tenkink verdween tijdelijk van het toneel.

In mei 1942 werd de toenmalige kolonel De Koningh als krijgsgevangene weggevoerd. Na de bevrijding van ons land werd hij door het Militair Gezag als „Inspecteur der Algemene Nederlandse Politie" aangewezen, bij K.B. van 30 november 1945 werd hij benoemd tot Algemeen Inspecteur van Rijkspolitie.

Onder de min of meer chaotische omstandigheden kort na de bevrijding heeft generaal De Koningh met zeer deskundige hand en met grote voortvarendheid orde weten te scheppen bij de vormgeving van het Korps Rijkspolitie. De ouderen onder ons die aan deze ontwikkeling mochten medewerken zullen deze eerste na-oorlogse jaren nimmer kunnen vergeten.

Dank zij de briljante geest van generaal De Koningh en zijn groot organisatievermogen op het gebied van de politie heeft hij het fundament kunnen leggen waarop het Korps thans nog rust. Door zijn stijlvolle houding en omgangskunst met justitiële- en bestuurlijke autoriteiten genoot hij een hoog aanzien.

Op 1 oktober 1950 werd hem op zijn verzoek eervol ontslag verleend onder dankbetuiging voor de vele en gewichtige diensten door hem aan den lande bewezen. Zij die zich de naaste medewerkers van de overledene mochten noemen weten hoezeer deze dank verdiend was.

Men kan de nagedachtenis van generaal De Koningh niet méér eren dan in zijn geest de opdracht van het Korps voort te zetten.

De generaal W. de Gast brengt een laatste saluut aan de oud-generaal De Koningh.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

in memoriam J. RUIG

DOOR DE COMMANDANT DER
RIJKSPOLITIE TE WATER
H. E. OVERBEEK TE AMSTERDAM

Te Amsterdam overleed op 26 januari de commandant van het voormalige district Noord der Politie te Water, J. Ruig, in de leeftijd van ruim 77 jaar. De overste Ruig was Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

Als oudste zoon van een Terschellinger loods is hij altijd zeer nauw met het water en de zee verbonden geweest. Toen zijn vader verdronk bij de uitoefening van zijn functie op de Terschellinger Bank was de jonge Ruig reeds vroeg genoodzaakt zijn eigen brood te verdienen en hij koos daartoe — hoe kon het anders — een loopbaan als stuurman op de grote vaart.

Toch waren er na enige jaren particuliere omstandigheden die hem dwongen van betrekking te veranderen en hij ging over naar de Amsterdamse Gemeentepolitie.

De ouderen van dit korps zullen zich zijn opmerkelijke en bijzondere persoonlijkheid nog kunnen herinneren. Hij bezat een grote werkkracht en een doorzettingsvermogen, die maar weinigen bezitten. Het is een bekend feit, dat de toenmalige Inspecteur van Politie J. Ruig vaak werd ingezet op zeer moeilijke plaatsen en door zijn optreden en de wijze van leidinggeven steeds respect afdwong.

Door zijn verleden als zeeman werd hij door de toenmalige Hoofdcommissaris al gauw belast met het toezicht op de vaartuigen van de Amsterdamse Gemeentepolitie en de zorg voor een regelmatige en doelmatige surveillance in de Amsterdamse havens en grachten.

Toen na de 2e Wereldoorlog werd besloten tot de organisatie van een District Noord der Politie te Water (als onderdeel van het Korps Rijkspolitie) lag het voor de hand, dat de Overste Ruig de eerste Commandant werd van dit District. Daarna bleek al gauw weer over welke grote werkkracht en doorzettingsvermogen deze officier beschikte. Een bijzondere eigenschap van hem was de gave anderen enthousiast te maken. Hij deed dit o.a. door steeds van zijn grote interesse te doen blijken voor zijn personeel en zijn zorg voor het materieel. Onder zijn bezielende leiding is veel tot stand gekomen van hetgeen thans nog bestaat.

Ondanks het feit, dat de Overste Ruig slechts bij het Korps Rijkspolitie heeft gediend van 1 januari 1946 tot 1 mei 1953, heeft hij door zijn krachtige persoonlijkheid een eigen stempel op de dienst der Rijkspolitie te Water weten te drukken.

Welke plaats hij heeft ingenomen onder zijn superieuren, collega's en anderen is wel duidelijk gebleken bij zijn officieel afscheid in het Vondelparkpaviljoen, dat plaats had in 1953 en waarvoor overweldigende belangstelling bestond.

Wij zullen de naam, de persoonlijkheid en het karakter van onze oud-commandant steeds in hoge ere houden.

De uitvaart van de overste J. Ruig, wiens stoffelijk overschot te Driehuis-Westerveld werd gecremeerd.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 70

generaal reikte diploma's NSF uit

De algemeen inspecteur, de generaal W. de Gast, temidden van de rijkspolitieambtenaren aan wie hij het diploma voor vaardigheid van de Nederlandse Sport Federatie uitreikte te Zwartewegsend.

In hotel E-10 te Zwartewegsend bij Leeuwarden heeft de generaal W. de Gast dezer dagen het diploma vaardigheidsproeven van de Nederlandse Sport Federatie uitgereikt en de bijbehorende insignes opgespeld aan dertig politieambtenaren. Tot de geslaagden behoorden de majoor mr A. J. Dek, toen nog commandant van het district Heerenveen en de overste J. Rodenhuis, commandant van het district Leeuwarden. De majoor Dek kreeg extra waardering van de generaal omdat hij (45) het diploma voor de twaalfde maal in successie verwierf.

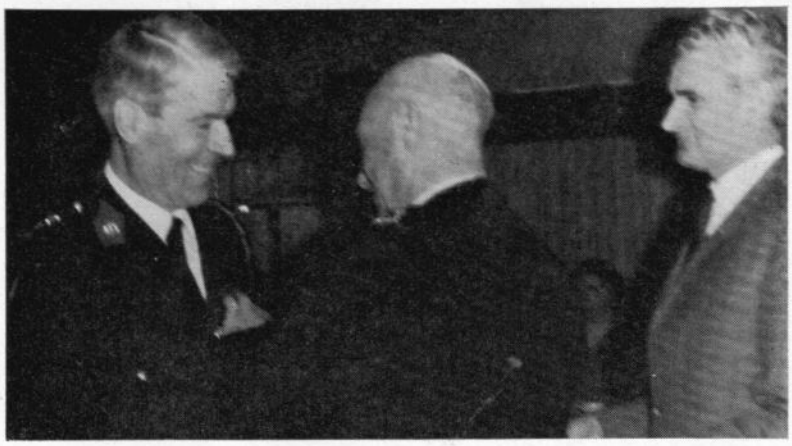
Voorzitter G. van Schaick (uit Assen) van het district Noord van de Politie Sportbond verklaarde bij deze gelegenheid dat sportbeoefening zeer noodzakelijk is voor de politie-ambtenaar, speciaal in een tijd van „happenings" en demonstraties. De heer S. M. Lansink van het N.S.F. wees erop dat 75 deelnemers der rijkspolitie zich voor het afleggen van de proeven hadden laten inschrijven. Dat niet allen daarvan slaagden, terwijl de lichamelijke eisen om bij de rijkspolitie te kunnen dienen zwaar zijn, is een indicatie ten aanzien van de pittigheid van de N.S.F.-proeven, zo zei hij.

Onder auspiciën van de werkgroep vaardigheidsproeven van de N.S.F. organiseerde district Noord van de Nederlandse Politie Sport Bond deze feestelijke bijeenkomst.

Een opmerkelijke prestatie leverde de overste J. Rodenhuis (districtscommandant Leeuwarden) door op 55-jarige leeftijd voor de eerste maal aan de eisen te voldoen (zie foto). Overigens deed districtsadjudant Timmer op niet minder lofwaardige wijze (52 jaar) hetzelfde.

De (landmacht) majoor H. Handgraaf en de heer S. Lansink waren namens de N.S.F. aanwezig.

foto's: H. Hiemstra, adm. ambtenaar, Heerenveen

De namen van de geslaagden zijn:

A. J. Dek, G. Zijlstra en G. J. Tragter te Heerenveen.
J. van Nieuwenhoven en P. de Jong te Grouw.
H. A. Tiesenga, Heeg.
H. Woppenkamp, Leeuwarden.
B. Pegels, Wehe.
F. W. Gedeler, Murmerwoude.
M. Dijkstra, Tiendeveen.
S. Paulusma, Koudum.
H. A. Bergsma, Bolsward.
B. Reitsma, Menaldum.
B. Uneken, Appingedam.
G. de Leen, Opende.
H. Biek, Nieuweschans.
H. W. Meertens, Dalen.
J. van Dalfsen, Havelte.
G. Haandrikman en G. Schipper te Borger.
P. Frieling, Rolde.
R. B. van de Molen, Zuidlaren.
H. W. de Jong, Rauwerd.
C. J. Dokter, Makkum.
A. Seubers, Stiens.
P. Bosma, H. C. Timmer en J. Rodenhuis te Leeuwarden.
W. de Haan, Dokkum
K. Woppenkamp, Delfzijl.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

oud-adjudant Van Weert nog niet vergeten . . .

DOOR J. J. H. VAN AERSSEN

Ritmeester b.d. H. Wilbrenninck feliciteert zijn oud-administrateur met zijn 75ste verjaardag.

„Old soldiers never die . . .” Daaraan moesten wij denken, toen dezer dagen oud-adjudant der rijkspolitie A. v. Weert, temidden van vele leden van de „Vriendenkring vm. 1ste en 2e Eskadron Pantserwagens 1936-1940”, in hotel Metropole te Arnhem zijn 75-ste verjaardag vierde.

De vele vrienden wilden de oprichter van hun kring op deze dag niet alleen fêteren, maar hem ook duidelijk maken dat zijn grote inspanningen als secretaris van de kring bijzonder op prijs worden gesteld. Dit gebeurde bij monde van de ritmeester b.d. H. Wilbrenninck, de voormalige commandant van de opperwachtmeester-administrateur A. v. Weert, nadat de adjudant M. v. Asperen, die als ceremoniemeester fungeerde, een inleidende toespraak had gehouden.

Na de mei-dagen van 1940 ging de opperwachtmeester Van Weert over naar het directoraat-generaal van politie, na de bevrijding werd hij bureauchef in het „gewest” Arnhem. Hij is oprichter en erevoorzitter van de SRGA (Sportvereniging Rijkspolitie Gewest Arnhem) en daarom was de opperwachtmeester B. G. L. Jurriëns aanwezig, om de ere-voorzitter te feliciteren, hem nog eens de erkentelijkheid van de SRGA over te brengen en hem te zeggen dat hij nog steeds niet vergeten is. Dat zou overigens ook moeilijk kunnen, aangezien de oud-adjudant Van Weert bij vele sportgebeurtenissen in het Korps Rijkspolitie aanwezig is en hij op grond daarvan niet alleen binnen het ressort Arnhem, doch ook ver daarbuiten bekendheid geniet.

De huidige bureauchef van het ressort Arnhem, de opperwachtmeester J. v. d. Wetering, was er om — namens de voormalige discipelen van de adjudant Van Weert — geluk te wensen.

Alle sprekers hoopten niet alleen vurig dat de heer Van Weert nog vele jaren in goede gezondheid in hun midden mocht blijven, maar zij hadden ook geschenken meegebracht. Een gouden tientje en een gouden vijfje van de Vriendenkring. Een „historische” foto van het 1ste eskadron pantserwagens, onder de ristrictie dat de heer Van Weert er gedurende zijn leven het „vruchtgebruik” van mag hebben. Enveloppes, met inhoud uiteraard, van de SRGA en de voormalige ondergeschikten.

Een onvergetelijke middag voor de oud-adjudant Van Weert, wiens echtgenote helaas wegens een lichte ziekte niet aanwezig kon zijn, maar die was vergezeld van zijn twee dochters. De laatsten deelden in de eer en kregen bloemen aangeboden.

district Winschoten opgeheven

Het district Winschoten der Rijkspolitie is in het kader van de reorganisatie van het Korps Rijkspolitie per 1 februari officieel gevoegd bij het district Groningen. De districtscommandant, de majoor J. H. Ittman is aangewezen als Officier Algemene Dienst in het district Apeldoorn. Het personeel van de staf, inclusief de districtsadjudanten zijn met ingang van half februari ten dele werkzaam in Groningen. Districtsrecherche en het personeel van de Verkeersgroep blijven voorlopig nog in Winschoten, in afwachting van een nadere regeling. Daarna zal het bureau worden gesloten.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 72

filatelie

bijzondere frankeerzegels Nederland (internationale arbeidsorganisatie)

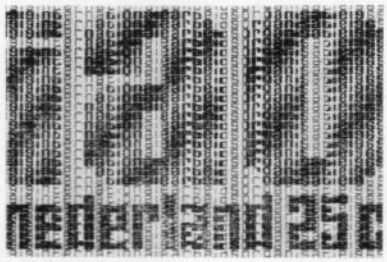
De I.A.O. werd opgericht bij de Vrede van Versailles op 28 juni 1919 en was aanvankelijk aangesloten bij de Volkenbond. Toen deze organisatie werd opgeheven, sloot de I.A.O. zich in 1946 als eerste gespecialiseerde organisatie bij de Verenigde Naties aan. Het internationaal secretariaat is gevestigd te Genève. Ook thans nog gaat de I.A.O., waarbij zich meer dan honderd landen hebben aangesloten, voort met haar werk de arbeidsomstandigheden en de levensstandaard waar ook ter wereld te verbeteren. Het vijftigjarig bestaan van de I.A.O. zal, voor zover thans bekend, door 88 landen met de uitgifte van bijzondere zegels worden gehonoreerd. Het jubileumjaar zal voorts worden opgeluisterd door een filatelistische tentoonstelling welke op de I.A.O. betrekking heeft. Deze zal plaatsvinden in juni 1969 in het Paleis des Nations te Genève gedurende de Internationale Arbeidsconferentie en gedurende juli en augustus in het secretariaat.

Ter herdenking van het vijftigjarig bestaan van de Internationale Arbeidsorganisatie (I.A.O.) zullen van 25 februari t.m. 29 maart 1969 — of zoveel langer als de voorraad strekt — twee bijzondere frankeerzegels zonder toeslag op alle Nederlandse postinrichtingen worden verkocht. De voorstelling van de zegels wordt gevormd door 28 maal de tekst „1919 internationale arbeidsorganisatie 1969", waarbij de letters „i a o" alsmede land- en waardeaanduiding door variaties in de dikte van de letters zijn aangegeven. Het ontwerp is van de heer J. Schrofer uit Amsterdam.

Waarden en kleuren zijn als volgt:
25 cent rood en zwart
45 cent blauw en zwart
De prijs per serie is f 0,70.

Technische gegevens:
Zegelformaat: 36 x 25 mm; Beeldformaat: 33 x 22 mm; Tanding: 14 : 12.75; Papier: zonder watermerk, fosforescerend; Gomming: synthetische gom; Velindeling: 5 x 10 = 50 zegels; Druktechniek: plaatdruk; Drukkerij: Joh. Enschedé & Zonen, Grafische Inrichting N.V., Haarlem.

De geldigheidsduur voor de frankering is niet beperkt.

voorlopig overzicht van de postzegel-uitgifteprogramma's van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen voor 1969

Nederland

februari: 2 Postzegelboekjes; 1 van 4 x 25 ct. en 1 van 8 x 12 ct. + 4 x 1 ct. Prijs per boekje fl. 1,—.
25 februari t.e.m. 29 maart: International Labour Organization (ILO); 2 waarden.
Prijs per serie fl. 0,70.
15 april t.e.m. 31 mei: Zomerzegels; 5 zegels met toeslag.
28 april t.e.m. 31 mei: Europazegels; 2 waarden.
Prijs per serie fl. 0,70.
12 aug. t.e.m. 6 sept.: KWF-zegels (Koningin Wilhelmina Fonds); 3 waarden met toeslag.
1 sept. t.e.m. 27 sept.: Benelux; 1 zegel à fl. 0,25.
30 sept. t.e.m. 1 november: Herdenking Erasmus; 1 zegel à fl. 0,25.
november: Kinderzegels; zegels met toeslag + velletje.
december: Herdenking 15 jaar Statuut voor het Koninkrijk; 1 zegel à fl. 0.25.

Suriname

2 april: Paasweldadigheidszegels; 5 zegels met toeslag. Prijs per serie Sur. fl. 1,50 = Hfl. 3,—.
juli/augustus: Dierentuinzegels; 3 waarden. Prijs per serie Sur. fl. 0,55 = Hfl. 1,10.
2 oktober: Herdenking 100e geboortedag Mahatma Gandhi; 1 zegel van Sur. fl. 0,25 = Hfl. 0,50.
29 oktober: Herdenking 50 jaar „International Labour Organization" (I L O); 2 zegels. Prijs per serie Sur. fl. 0,35 = Hfl. 0,70.
21 november: Kinderpostzegels; 5 zegels met toeslag. Prijs per serie Sur. fl. 1,50 = Hfl. 3,00. Prijs per velletje (3 zegels) Sur. fl. 0,60 = Hfl. 1,20.
15 december: Herdenking 15 jaar Statuut voor het Koninkrijk; 1 zegel van Sur. fl. 0,25 = Hfl. 0,50.

Nederlandse Antillen

februari: Radio Nederland Wereld Omroep; 1 zegel Ant. fl. 0,25 = Hfl. 0,50.
april: Kerkenzegels; 3 zegels.
mei-juni: Herdenking 100 jaar Hof van Justitie op de Ned. Antillen.
juni: 4 zegels met toeslag ten bate van Sociale en Culturele instellingen.
augustus: 2 zegels ter herdenking van de International Labour Organization (ILO).
november: Kinderzegels; 4 zegels met toeslag.
december: Herdenking 15 jaar Statuut voor het Koninkrijk; 1 zegel.

N.B. Nadere gegevens zijn nog niet bekend.
Het is mogelijk dat dit programma nog met uitgiften wordt uitgebreid en dat wijzigingen in de data van uitgifte etc. nog zullen plaatsvinden.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

bijzondere frankeerzegels Nederlandse Antillen (opening relaystation Bonaire)

Toen Trans World Radio in 1964 een krachtig omroepstation op het eiland Bonaire, Nederlandse Antillen, oprichtte, sloot Radio Nederland Wereldomroep een akkoord met dit station ter relayering van een aantal zijner programma's bestemd voor het Caraïbische gebied, Noord-Amerika, Latijns-Amerika en West-Afrika. Deze uitzendingen werden verzorgd in het Nederlands, Engels en Spaans. Het succes van deze uitzendingen via Bonaire was zo groot, dat Radio Nederland Wereldomroep besloot om op dat eiland een eigen krachtig relaystation te bouwen bestaande uit twee zenders met ieder een vermogen van 300 kW, die uitzenden op de korte golf tussen 13 en 49 meter.
Met deze zenders kunnen luisteraars in het gehele Westelijk halfrond, Australië, Nieuw-Zeeland, West-Afrika en Zuid-Europa dagelijks worden bereikt.
Door deze combinatie van zenders, Trans World Radio en Radio Nederland Wereldomroep, is Bonaire thans een van de zeer grote radio-omroepcentra ter wereld geworden.

In verband met de opening van het nieuwe relaystation van Radio Nederland Wereldomroep op Bonaire zal de postadministratie van de Nederlandse Antillen van 6 maart 1969 t.e.m. 5 maart 1970 een bijzondere postzegel in de waarde van 25 cent zonder toeslag uitgeven. De postzegel, die uitgevoerd is in de kleuren groen, blauw en zwart, heeft als voorstelling een plattegrond van het eiland Bonaire alsmede een gestileerde afbeelding van een zendermast met daaromheen de bijzondere tekst „*Radio Nederland Wereldomroep*" en voorts „*Relaystation Bonaire*". Het ontwerp is van de heer Oscar Ravelo Nadal, Willemstad.
De prijs van de postzegel is in Nederlandse valuta f 0,50.

Technische gegevens:

Beeldformaat: 25 x 33.4 mm; Zegelformaat: 28 x 36.4 mm; Tanding: 13.25 : 14.25; Papier: zonder watermerk; Gomming: Arabische gom; Velindeling: 5 x 10 = 50 zegels; Druktechniek: offset; Drukkerij: Joh. Enschedé & Zonen, Grafische Inrichting N.V., Haarlem.

De geldigheid van de postzegel voor de frankering is onbepaald.

adjudant D. W. van Amerongen groepscommandant Oudewater

Met ingang van 1 februari 1969 is de adjudant D. W. van Amerongen aangewezen als groepscommandant te Oudewater. Hij werd op 10 september 1911 te Soest geboren en was van 9 februari 1931 tot 31 oktober 1935 agent van politie te 's-Gravenhage, waarna hij op 1 november 1935 in dienst trad bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezettingsjaren ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en op 1 januari 1946 werd hij in de rang van opperwachtmeester aangesteld bij het korps rijkspolitie ter standplaats Driebergen. Op 1 januari 1949 werd hij aangewezen als groepscommandant Kortenhoef en op 1 november 1959 werd hij districtsadjudant te Leiden. Hij werd op 1 januari 1955 bevorderd tot adjudant. Ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. de Koningin werd hem op 30 april 1967 de Ere-medaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in goud toegekend.

adjudant A. den Hollander commandant parketgroep Middelburg

De adjudant A. den Hollander is met ingang van 1 februari 1969 aangewezen als commandant van de parketgroep Middelburg. Hij werd op 3 maart 1913 te Oostkapelle geboren en trad op 7 februari 1936 in dienst bij het Korps Politietroepen. In de bezettingsjaren ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van opperwachtmeester aangesteld bij het korps rijkspolitie, ter standplaats Middelburg (parketgroep). Op 11 april 1958 werd hij aangewezen als plaatsvervangend commandant van deze parketgroep. Met ingang van 1 februari 1969 werd hij bevorderd tot adjudant.

adjudant A. A. Karel groepscommandant Denekamp

Met ingang van 1 februari 1969 is de adjudant A. A. Karel aangewezen als groepscommandant te Denekamp. Hij werd op 1 september 1918 te Kampen geboren en trad op 23 mei 1940 in dienst bij de toenmalige Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij de rijkspolitie ter standplaats Nieuw Schoonebeek. Op 1 december 1948 werd hij postcommandant te Zorgvlied en op 20 september 1950 ging hij in gelijke functie naar Vledder.
Op 15 augustus 1961 werd hij aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant, tevens rayoncommandant te Denekamp. Hij werd op 1 juni 1959 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 februari 1969 tot adjudant.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 74

uitdager en inhakers nog niet uitgepraat . . .

De adjudant H. Dontje te Groningen leverde voor het Korpsblad Rijkspolitie van mei 1968 een bijdrage waarin onder meer naar aanleiding van twee tekeningen enige vragen werden gesteld en beantwoord, zulks met de vraag „Wie haakt in".
Er is door enkele korpsleden sedertdien inderdaad ingehaakt. Hun schriften zijn ter kennis gebracht van de adjudant Dontje, die een en ander weer van uitgebreid commentaar voorzag. Het „inhaakdossier" is daarmee zo omvangrijk geworden, dat er enige nummers van het Korpsblad Rijkspolitie mee zouden kunnen worden gevuld. Repliek en dupliek zijn daarbij zo technisch dat de redactie van het Korpsblad besloot, de stukken buiten de korpsbladkolommen om uit te wisselen tussen uitdager en inhakers, zulks uiteraard onder danzegging voor de door partijen genomen moeite, die tot een interessante polemiek heeft geleid.

RIJKSPOLITIE KRIJGT WEER NEDERLANDSE PAARDEN

„Zo, we kunnen elkaar weer verstaan . . ."

(Friese Koerier)

geen verleden maar realiteit

„Dit soort groepsbureaus behoort gelukkig tot het verleden" stond onder bovenstaande foto bij het artikel over „Huisvesting" in het januarinummer van het Korpsblad. „Was dat maar zo," riep het personeel van de groep Coevorden terecht verontwaardigd. Het is namelijk helemaal niet zo. De groep Coevorden is nog steeds gehuisvest in dit „riante" bureau. Waarvan acte, plus verontschuldiging voor ons wat wrang aandoende optimisme ten aanzien van Coevorden.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 75

opperwachtmeester C. A. de Vogel met functioneel leeftijdsontslag

Op 31 januari 1969 werd i.v.m. het bereiken van de 60-jarige leeftijd, afscheid genomen van de opperwachtmeester C. A. de Vogel, postcommandant te Krimpen a. d. Lek. Zijn loopbaan is typerend voor een rijkspolitieambtenaar van zijn generatie. Bij zijn in dienststreding — ruim 38 jaar geleden — bestond de Nederlandse politie uit — om in „vogeltaal" te spreken — „vogels van diverse pluimage": Koninklijke Marechaussee, Rijksveldwacht (beide korpsen toen samen vormende de Rijkspolitie), gemeentepolitie, gemeenteveldwacht en Politietroepen (militaire politie). In de bezettingstijd werd het op politiegebied „koekoek één zang" en na de bevrijding werd het Korps Rijkspolitie opgericht en kwam er weer gemeentepolitie.

Opperwachtmeester De Vogel begon zijn loopbaan bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee, werd gemeenteveldwachter te Goedereede en Nieuwerkerk a. d. IJssel, ging in de bezetting over naar de Staatspolitie (Marechaussee),

V.l.n.r.: Burgemeester A. van Dienst, districtsadjudant J. Ranselaar en opperwachtmeester C. A. de Vogel.

werd na de bevrijding aangesteld als wachtmeester 1e kl. bij het Korps Rijkspolitie, werd agent van politie te Alphen a. d. Rijn en kwam tenslotte weer bij het Korps Rijkspolitie. Dit alles werd in herinnering gebracht tijdens een door het gemeentebestuur van Krimpen a. d. Lek aangeboden receptie.

Burgemeester A. van Dienst dankte de scheidende functionaris voor hetgeen hij ruim 13 jaren voor de gemeenschap is geweest en bood boeken aan, de districtsadjudant J. Ranselaar bracht — wegens verhindering van de districtscommandant de overste W. M. Rehorst diens taak voor zijn trouwe plichtsvervulling over, de groepscommandant, de adjudant G. C. van den Bergh, nam van hem afscheid als een gewaardeerd postcommandant, de gemeentesecretaris sprak namens de vereniging „Veilig Verkeer", terwijl hem ook namens de speeltuinvereniging — zonder opperwachtmeester De Vogel zou die er niet zo vlot gekomen zijn, werd gezegd — hulde werd gebracht voor zijn initiatief en daadwerkelijke hulp.

R.

AMBTENAREN... EEN LENING
van de N.V. Nationale Volksbank betekent:
- Binnen enkele dagen contant geld.
- Bedragen van ƒ 500,- tot ƒ 9000,-.
- Aflossing in max. 3 jaar.
- Geheel schriftelijke behandeling mogelijk.

NVB

Amsterdam	Westeinde 10	tel. 237271
Arnhem	Mariënburgstr. 10	tel. 27561
Den Haag	Riviervismarkt 4	tel. 639586
Nijmegen	Van Welderenstr. 127	tel. 26200
Rotterdam	Mauritsweg 45	tel. 135743

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen ONS BELANG te Amersfoort

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06

Op de „Napoleonsweg" tussen Baarlo en Kessel-L. troffen we de wachtmeester G. H. P. Hampsink (24 jr) en de wachtmeester j.c. W. J. M. Rovers (18 jr) aan, bezig met een verkeerscontrole (documenten). Beiden zijn van de opleiding 1967/1968. De wmr. Hampsink kreeg zijn opleiding in Arnhem, de wmr. Rovers in Horn. Nadat de wmr. Hampsink de auto's naar de kant van de weg heeft gedirigeerd, controleert de wmr. Rovers of „de papieren" in orde zijn.

(Foto's: Opperwachtmeester J. J. H. van Aerssen te Nijmegen)

winnaar puzzel

De puzzelprijs van de maand - een boekenbon - is ditmaal gewonnen door H. Willemsen, Jan Oliemeulenstraat 3 te Schayk. Er waren 99 inzendingen. Deze maand kan helaas wegens ruimtegebrek geen nieuwe puzzel worden opgenomen. Die houden de puzzelaars derhalve tegoed.

„Rien ne va plus" voor politie

Van onze correspondent

LOOSDRECHT - De Rijkspolitie dacht gisteravond een flinke slag te slaan in pension Najade in Oud-Loosdrecht. Buiten was duidelijk de kreet „Rien ne va plus" te horen en bij goed luisteren hoorde men zelfs het balletje tollen met op de achtergrond geanimeerd gelach en gepraat.
Eenmaal binnen merkten de agenten dat een bandopname-apparaat de geluiden veroorzaakte. De pensionhouders zaten rustig naar de televisie te kijken.

(Algemeen Dagblad)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

personeel...

Nu het jaargetijde nadert, waarin wij traditiegetrouw het huis van zolder tot kelder met bezemen plegen te keren teneinde alle onrein uit te bannen, ben ik tot de conclusie gekomen, dat het misschien toch wel gemakkelijk zou zijn als elke vrouw over personeel beschikte en dat personeelstekort om zo te zeggen niet slechts de mannelijke maar ook de vrouwelijke helft van het Korps Rijkspolitie plaagt, zij het in geheel ander verband.

Bij zogeheten „bespiegelingen" pleegt altijd van het een het ander te komen en het is daarbij goed om te vergelijken, dat kan een gevoel van onbehagen en zelfmedelijden vanwege al het werk dat blijft liggen, wellicht wegnemen.

Welnu: het gebrek aan huispersoneel is bijna zo oud als de mensheid. In het grijs verleden werd daarin voorzien met de aankoop van slaven. Veelal werden ze niet eens gekocht, maar gewoon gehaald. Om maar een willekeurig voorbeeld aan de historie te ontrukken: zelfs de eerste Vikings die in de negende eeuw uit het roerige Scandinavië vertrokken om op IJsland een rustiger maatschappij te gaan opbouwen, voeren eerst naar Ierland om slaven te halen. De redenen waarom zij weggingen zijn trouwens even boeiend als de taak van een van die slaven.

De Viking Ingolfur Arnarsson en z'n stiefbroer stapten in het jaar 874 aan boord van hun Vikingschip met bestemming IJsland omdat er voortdurend oorlog was. Dat kwam onder meer voort van de passie die een van de vele kleine koninkjes had opgevat voor een vrouw. Hij, Koning Harald, liet twaalf jaar lang z'n haar groeien teneinde die vrouw te kunnen behagen. Maar, zij wilde deze zeer vroege Beatle met blauw bloed desondanks niet. De verblinde koning gooide het toen over een andere boeg en dacht: als ik nou 'es veel macht aan haar voeten leg. En hij begon de andere koninkjes te vuur en te zwaard te bevechten.

Hoe die eenzijdige romance is afgelopen doet wellicht nogeens een van de bekende damesbladen uit de doeken. Dat zal wel moeten, want Harald Mooihaar, zoals hij werd genoemd, is zo langzamerhand de enige figuur van vorstelijke bloede, wiens intieme leven nog niet door deze bladen uit de doeken is gedaan. Feit is in elk geval dat Ingolfur en nog een paar mannen genoeg hadden van de sfeer van moord en doodslag en via Ierland mét slaven op IJsland aankwamen. Een van die slaven kreeg daar tot taak om dagelijks een berg in de buurt van de uit lava- en steenblokken opgetrokken huizen met zoden daken te beklimmen, teneinde te gaan zien hoe het weer zou worden. Ingolfur zat kennelijk goed in het huispersoneel.

Het land dat volgens overlevering altijd het voorbeeldigste huispersoneel had, was Engeland. De butlers, zoals die bijvoorbeeld uit de romans van P. G. Wodehouse plegen te stappen, zijn ongeëvenaard.

Maar op IJsland plegen nu gegoede families meisjes van het Europese vasteland voor een jaar in te huren, waarbij de reiskosten worden betaald en in Engeland gebeurt hetzelfde. Nu zijn butlers, dienstboden, koks of ander huispersoneel niet te vergelijken, heel andere kasten zogezeid, maar ze hebben gemeen dat ze schaars worden. Er is pas een publicatie geweest over een recent Engels onderzoek op dit punt. Daaruit blijkt, dat er in 1931 op elke duizend huishoudingen in Engeland 48 inwonende personeelsleden waren, nu nog slechts 4.

Ongeveer 22.000 ongehuwden, waarvan 1.470 mannen, hebben nog een of meer bedienden, maar in tegenstelling tot voor de oorlog zijn er nu veel meer werkgevers die huispersoneel zoeken, dan dat er dienstboden, koks of butlers om een baantje verlegen zijn. In Engeland en Wales zijn momenteel nog 64.510 inwonende personeelsleden, tegen 706.800 in 1931.

Dienstpersoneel is schaars en dat heeft tot gevolg, dat een goed keukenmeisje momenteel 120 gulden per week „schoon" kan verdienen en de beschikking kan krijgen over een eigen kamer met t.v. en een eigen badkamer. Vele families aan de overkant van de Noordzee hebben inmiddels geleerd zichzelf te redden, hetgeen weer tot gevolg heeft dat jongelui die ondanks de goede sociale verzorging van de wieg tot het graf en allerlei andere goede beroepsmogelijkheden tóch butler willen worden, vrijwel geen gelegenheid hebben voldoende ervaring op te doen.

Nou ja, daarmee zijn we ongeveer weer thuis, waar onze met veel moeite gevonden werkster na twee ochtenden komt vertellen dat wij het verder wel kunnen vergeten omdat zij last heeft van haar rug,

in verwachting is, niet meer mag van haar man, vindt dat zij teveel moet doen of er geen zin meer in heeft.

Het weerbericht krijgen we „vanzelf". Zullen wij dan maar weer, getroost door het feit dat wij niet de enigen zijn die de schoonmaak alleen moeten „versieren", net als tegenwoordig de Engelse huisvrouw, onszelf redden? Of zullen we maar wat minder schoonmaken, tenslotte hangen de stofdraden nog niet in de soep.

MARIANNE.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 78

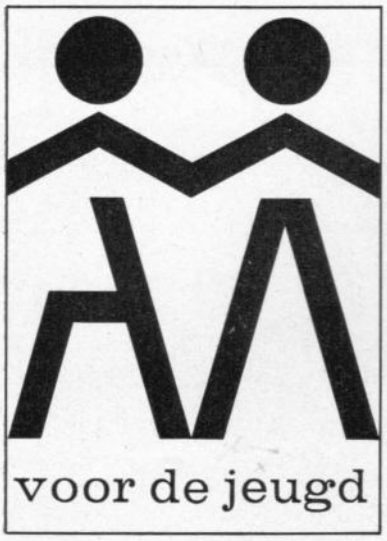
SCHIP OP DE WESTERGRONDEN

BAS DEN OUDSTEN

VII. PLANNEN . . .

Twee dagen later stonden de jongens bij de ulo van Midsland bij elkaar. De „Silver Star" was het onderwerp van gesprek.
„Het schip zit er nog altijd. M'n vader zegt dat het er ook wel niet af zal komen," zei Jurjen de Beer. „Het ding moet muurvast liggen, en met z'n tienduizend ton is het waarachtig geen kano, die je er zo maar aftrekt."
„'t Is nogal zonde," meende Cor van Bergen. „Ik heb horen vertellen, dat het schip met de lading verzekerd is voor zo'n dertig miljoen gulden."

„Dat hoef jij niet te betalen, wel!" informeerde Jan Oegema. En hij vervolgde: „Ik zal jullie wat vertellen, jongens. Mijn vader zegt dat als het schip er niet afkomt, dan slaat het bij de eerste de beste storm kapot en alles wat erin en eraan zit is dan voor de jutters."
„Dan moet ik toch geloof ik overwegen om jutter te worden," grinnikte Cor en Jan Oegema reageerde direct met te zeggen: „Denk jij dat je dat zomaar worden kunt. Nee, knaap, zoiets is aangeboren. Een eilander heeft het jutten in het bloed en jij bent import.."
„Haha," lachte Jurjen, „moet je hem horen! Er zit natuurlijk wel wat in, maar ik kan je een mooi bericht voorlezen uit de krant van gisteren, een pracht bericht over een paar jutters. Hier, verdraaid, heb ik die krant nou niet meer?"
Jurjen zocht z'n zakken na en ten slotte kwam er een verfrommelde krant tevoorschijn. Hij sloeg hem open en z'n ogen zochten de kolommen af..
„Waar is 't nou?" zei hij. „O ja, hier staat het. Moet je horen. „Kapers op de kust," staat erboven.

Hier, luister maar:

„Het gebeurde op Terschelling. Op het strand aldaar. Uit tegengestelde richtingen slenterend, speurend naar buit, naderden — op nog grote afstand — twee jutters elkaar langs de vloedlijn op het strand. Jutters hebben elkaar reeds in de gaten als een ander mens zich nog geheel en al verlaten waant in een volkomen uitgestorven eenzaamheid. Dat is het instinct des jutters. Toen ontdekte een van de twee nu nog vreedzame rivalen ongeveer halverwege de afstand, die hem nog van zijn concurrent scheidde, iets van tamelijk grote afmetingen in de zee voor hem. Zich bewust van de aanwezige concurrentie versnelde hij zijn pas. Echter niet zonder daarbij nauwkeurig acht te slaan op de bewegingen van de „kaper op de kust". Die gaf er echter ook blijk van dat hij z'n ogen goed open had en gooide ook een schepje op zijn tempo. Allengs werden de snelheden opgevoerd tot ongeveer als in een Olympiade met als slot een daverende sprint op leven en dood. Tegelijkertijd stortten de beide strandlopers zich buiten adem op de intussen aangespoelde kist, om dan tot de ontdekking te komen, dat ze vader en zoon waren. De vader moet zijn jongen voor kwajongen enzovoort uitgemaakt hebben en de zoon zijn papa voor . . . Och, wat heeft een buitenstaander eigenlijk met intieme familie-aangelegenheden te maken? In ieder geval; de kist is blijven liggen. Die was het meenemen niet eens waard . . ."

Jurjen had het bericht nog niet uitgelezen of alle jongens lagen krom van het lachen.
„Hahaha," lachte Jurjen, „wie zouden dat wel geweest zijn en wat zou die zoon wel tegen z'n vader hebben gezegd? Weet jij daar soms meer van, Jan Oegema? Jij zei toch net iets over aangeboren jutterstalent en zo?"
„Stik," zei Jan Oegema.
„Foei," zei Jurjen, „zeg jij zo maar stik tegen je vader? Je moest je schamen, knaapje."
„Ik zeg stik tegen jou," antwoordde Jan en hij draaide zich om. Maar Cor van Bergen voegde zich direct bij hem en zei: „Dat vond ik laf om de indruk te wekken, dat jij het geweest zou zijn met je vader." Zonder dat ze het merkten was Gijs Cupido nu ook bij hen geko-

(vervolg op pag. 31)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 79

Het doet mij genoegen u mede te delen, dat

pension „De Vollemolen"

LINDELAAN 23 – VALKENBURG

per 1 maart a.s. door mij in beheer zal worden gegeven aan de heer en mevrouw L. CHRISTIAANS - VAN HEZIK. Voor het door u in mij gestelde vertrouwen dank ik u allen hartelijk.

Hoogachtend,
J. HENSSEN.

Hopende met hetzelfde vertrouwen de zaak voort te zetten, hebben wij het genoegen u mede te delen, dat wij **Pension „DE VOLLEMOLEN"** per 1 maart a.s. in beheer zullen overnemen van de heer J. Henssen.

Hoogachtend,
L. CHRISTIAANS - VAN HEZIK
Pension „De Vollemolen"
Lindelaan 23 - VALKENBURG-L.
Telefoon 04406 - 23 72

De Nederlandsche Fotografische Industrie N.V. te Soestduinen is fabrikant van specialistische produkten voor beeldformatie.
De DALCO-produkten bestrijken de terreinen van de fotografie, de reprografie, de chemigrafie en het Dalcopy fotokopieersysteem.

DALCO

om in het oog

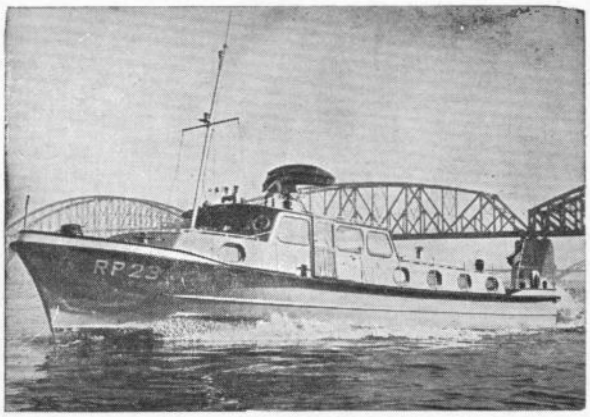
te houden

Verkoopkantoor voor de Benelux:
Molenstraat 142 Soest, telefoon 02955-4057*

langs de weg gezien

Deze foto van lege zetel van de „levensmoede hengelaar" bij het bord met de blij kaatsballende drenkeling werd door de adjudant J. Kooistra te Joure gemaakt in het „Schar" bij St. Johannesga. Nee, van misdrijf was geen sprake.

OOK DE „RP 23"
dankt zijn verbluffende vaareigenschappen aan de
SCHOTTEL-ROERPROPELLER
de ideale voortstuwing en besturing voor
Patrouille-, Directie- en Werkboten
Uitvoerige inlichtingen worden verstrekt door
SCHOTTEL-NEDERLAND N.V.
Saturnusstraat 89 – Postbus 809 – DEN HAAG
Telefoon 070 - 81 47 31

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 80

men. Gijs zei niet veel sinds die tocht naar de „Silver Star".
En Jan Oegema zei mokkend: „Gemeen zei je, watte. Misschien wel, maar het ellendige is, dat m'n vader en ik het juist waren met die kist. Hoe ze er bij die krant achter gekomen zijn mag Joost weten, maar een echte jutter praat niet over die dingen."
„Nee, en een redder praat niet over zijn tochten," zei Cor, „want Gijs heeft nog geen woord gezegd."
„Stik," zei nu Gijs, maar Cor reageerde er niet op. „Het enige, wat ik nu van de redding weet is wat er gisteren in onze krant stond," zei hij. „Hier, ik heb ook een stukje uitgeknipt om te bewaren."
„Wat stond er dan van in die krant? Jullie lezen zeker nog de krant uit Hilversum," zei Gijs.
„Ja," zei Cor, „dat wilde m'n moeder graag. Kijk, hier staat het:

(wordt vervolgd)

Adjudant B. Pegels verongelukt

Terugkerend van een dienstbespreking te Leeuwarden is op 17 februari de adjudant B. Pegels, groepscommandant Wehe te Noord-Bergum verongelukt en zo ernstig gewond dat hij de volgende ochtend in het Diaconessenhuis te Leeuwarden bezweek. De adjudant Pegels (58 jaar oud en vader van vier kinderen) slipte door sneeuwval met een groepssurveillanceauto die precies achter een tegenligger langs in een bermsloot kantelde. De adjudant kon pas uit de G.S.A. worden bevrijd toen het voertuig door een tractor op de wal was getrokken. Hij werd met ondermeer een schedelbasisfractuur naar het ziekenhuis vervoerd, waar hij overleed.

personalia

MUTATIES OFFICIEREN

P. Paul, dirigerend officier der Rijkspolitie 2e kl., m.i.v. 1-1-'69 nader ingedeeld bij de staf van het district 's-Gravenhage en aangewezen als officier toegevoegd aan de commandant van dat district.

Mej. M. A. van Haselen, officier der Rijkspolitie 1e kl., per 1-2-'69 op eervolle wijze ontheven van haar indeling bij de territoriale inspectie te 's-Hertogenbosch, nader ingedeeld bij de territoriale inspectie te Amsterdam en belast met de functie van vrouwelijk officier van jeugdzaken, met als ambtsgebied het district Utrecht.

P. Oom, dirigerend officier der Rijkspolitie 1e kl., m.i.v. 1-2-'69 tijdelijk mede belast met de functie van territoriaal inspecteur van het Korps in het ressort Groningen.

J. Rodenhuis, dirigerend officier der Rijkspolitie 2e kl., m.i.v. 1-2-'69 mede belast met de tijdelijke waarneming van het commando over het district Heerenveen, zulks onder eervolle ontheffing van de hem opgedragen waarneming van de functie van territoriaal inspecteur van het Korps in het ressort Groningen.

J. H. Ittmann, dirigerend officier der Rijkspolitie 3e kl., m.i.v. 1-2-'69 op eervolle wijze ontheven van het commando over het district Winschoten in verband met de opheffing van dat district; per 1-3 aangewezen als officier algemene dienst in het district Apeldoorn.

P. J. Plattel, dirigerend officier der Rijkspolitie 3e kl., per 16-1-'69 op eervolle wijze ontheven van de tijdelijke waarneming van het commando over het district Apeldoorn.

Th. C. G. J. M. Vrijhoef, dirigerend officier der Rijkspolitie 3e kl., m.i.v. 16-1-'69 op eervolle wijze ontheven van de tijdelijke waarneming van het commando over het district 's-Hertogenbosch.

Mr. A. J. Dek, dirigerend officier der Rijkspolitie 3e kl. Op zijn verzoek m.i.v. 8-2-'69 eervol ontslag verleend uit de dienst bij het Korps, zulks i.v.m. zijn benoeming tot substituut-officier van Justitie in het arrondissement 's-Gravenhage.

Overleden oud-Officieren

Op 25 januari 1969 overleed te 's-Gravenhage de per 1 oktober 1950 als inspecteur-generaal der Rijkspolitie eervol ontslagen heer A. W. de Koningh in de leeftijd van 83 jaar.

Op 26 januari 1969 overleed te Amsterdam de per 1 mei 1953 als dirigerend officier der Rijkspolitie 2e kl. eervol ontslagen heer J. Ruig in de leeftijd van 77 jaar.

Op 2-2-'69 overleed te 's-Gravenhage de per 1 januari 1967 als dirigerend officier der Rijkspolitie 2e kl. eervol ontslagen Jhr. W. A. Gevers Deynoot in de leeftijd van 62 jaar.

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 4-1-'69: J. H. A. Overmars, owmr. van Wijk bij Duurstede naar Cothen.
Per 16-1-'69: G. J. Botterweg, dir. off. 2e kl., van Amsterdam naar Apeldoorn.
Per 23-1-'69: L. W. Sjollema, wmr., van Muiden naar 's-Graveland; J. J. Kaarsemaker, wmr., van Kortenhoef naar Muiden.
Per 1-2-'69: P. v. d. Kamp, owmr., van Edam naar Wijk bij Duurstede; W. Kooistra, wmr., van Purmerend naar Ouderkerk a. d. Amstel; H. J. Michel, wmr. 1e kl., van Den Burg naar De Koog.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 4-1-'69: J. Hoekman, wmr. 1e kl., van Oosterland naar Nisse; J. C. Wisse, wmr. 1e kl., van Middelburg naar 's-Heerenhoek; M. Kamperman, wmr. 1e kl., van 's-Gravenhage naar Eibergen; M. C. den Ouden, wmr. 1e kl., van 's-Gravenhage naar Lochem.
Per 16-1-'69: L. G. Kramer, wmr. 1e kl., van Sluis naar Nieuwvliet.
Per 30-1-'69: H. J. Kramer, wmr. 1e kl. van 's-Gravenhage naar Wateringen.
Per 1-2-'69: M. Potman, wmr. 1e kl., van Berkel en Rodenrijs naar Den Hoorn; D. J. v. Houten, wmr. 1e kl., van Barendrecht naar Rotterdam; E. Boom, wmr. 1e kl., van Oudewater naar Berkenwoude; H. Naaktgeboren, wmr. 1e kl., van Schoonhoven naar Krimpen a. d. Lek; L. Löke, wmr., van Voorschoten naar Aalsmeer; J. J. Lucieer, wmr. 1e kl., van Papendrecht naar Dordrecht; H. Rutgers, owmr., van Scherpenisse naar Axel; D. W. van Amerongen, adjudant, van Leiden naar Oudewater; A. J. Smal, wmr. 1e kl., van Dirksland naar Herkingen.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 31-12-'68: A. Kleine, wmr. 1e kl., van Voerendaal naar Susteren.

wij herdenken

Wmr. 1e kl.
J. H. Opgenoorth
St. Odiliënberg
ress. 's-Hert.bosch
☆ 4-7-1912
† 7-1-1969

Owmr.
M. Brouwer
Elst-G.
ressort Arnhem
☆
† 9-2-1969

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06

Per 1-1-'69: J. P. C. v. d. Riet, owmr., van Leur naar Etten-Leur.
Per 15-1-'69: P. H. M. Claessen, wmr. 1e kl., van Noorbeek naar Schinnen; G. H. M. Vervoort, wmr. 1e kl., van Budel naar Best.
Per 16-1-'69: P. J. van Vught, wmr. 1e kl., van Rosmalen naar Engelen; C. Ouborg, wmr. 1e kl., van Eijsden naar Noorbeek.
Per 1-2-'69: M. v. d. Wiel, owmr., van Baexum naar Heythuysen; C. H. Slabbekoorn, wmr., van Halsteren naar Willemstad Rp. t. W.; P. J. Ootes, adsp., van Horn naar Grathem.
Per 3-2-'69: Th. Fijn, wmr. 1e kl., van Oisterwijk naar Urk.
Per 15-2-'69: H. J. de Feiter, wmr., van Geertruidenberg naar Oud Gastel.

RESSORT ARNHEM

Per 1-2-'69: A. Bakker, owmr., van Doetinchem (verk.gr.) naar Doetinchem (Staf distr.); J. Wolters, wmr. 1e kl., van Teuge naar Oudenhoorn; J. Oosting, wmr. 1e kl., van Den Hulst naar Lelystad; L. J. Baltes, wmr. 1e kl., van Urk naar Raalte.

RESSORT GRONINGEN

Per 7-1-'69: E. v. d. Wal, wmr. 1e kl., van Coevorden naar Borger.
Per 1-2-'69: L. v. d. Ploeg, wmr. 1e kl. van Stadskanaal naar Kollumerzwaag.
Per 3-2-'69: J. H. de Haan, wmr., van Kornwerderzand naar Rinsumageest.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 4-1-'69: J. C. E. Bruijstens, owmr. van Staf A. I. naar parketgr. 's-Gravenhage.

aanwijzing voor funktie

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 15-11-'68: Adjudant A. C. L. v. d. Hove tot groepscommandant te Hulst.
Per 7-12-'68: Adjudant G. Temmingh tot groepscommandant te Hillegom.
Per 1-1-'69: Adjudant J. van Houwelingen tot groepscommandant te Veere.
Per 1-2-'69: Adjudant A. den Hollander tot groepscommandant te Middelburg; Adjudant D. W. v. Amerongen tot groepscommandant te Oudewater.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-12-'68: Adjudant P. J. J. Grothauzen tot hoofd techn. recherche te Roermond; owmr. L. A. A. van Horrik tot plv. hoofd techn. recherche te Roermond.
Per 16-1-'69: Dir. Off. 2e kl. F. M. C. Offermans tot districtscommandant te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 1-2-'69: Owmr. H. Kamphof tot plv. groeps- en rayoncommandant te Vollenhove; owmr. J. A. v. d. Vegt tot postcommandant te Genemuiden; owmr. W. Waas tot postcommandant te Waardenburg; owmr. J. Oosting tot rayoncommandant Zuid Flevoland te Lelystad; adjudant A. A. Karel tot groepscommandant te Denekamp.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot wachtmeester:

Per 1-2-'69: C. J. M. de Graaf te Uithoorn; J. H. Hameter te 's-Graveland; J. van Rossum te Driebergen; J. M. Versteeg te Maarssen; H. J. Vredenburg te Aalsmeer; J. J. v. Arkel te Breukelen; G. A. Diephuis te Tevel (Den Burg); A. J. Leppers te Purmerend; D. A. Olden te Diemen; H. J. Overmeen te Bunschoten; K. Th. Schilder te Jutphaas; W. Verbeek te Heiloo, allen afkomstig van de opleidingsscholen.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot adjudant:

Per 1-1-'69: J. van Houwelingen te Veere.

tot opperwachtmeester:

Per 4-1-'69: J. Hoekman te Nisse; J. C. Wisse te 's-Heerenhoek.
Per 16-1-'69: L. G. Kramer te Nieuwvliet.
Per 1-2-'69: M. Potman te Den Hoorn; A. den Hollander te Middelburg; D. J. van Houten te Rotterdam; J. Wolters te Oudenhoorn; H. Naaktgeboren te Krimpen a. d. Lek; E. Boom te Berkenwoude.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot opperwachtmeester:

Per 16-1-'69: P. J. van Vught te Engelen.

tot wachtmeester:

Per 1-2-'69: J. E. H. J. van Berkel te Geertruidenberg; H. G. J. J. M. Gozé te Beek-L.; A. G. M. Janssen te Wouw; R. B. Klok te Halsteren; J. M. Mesters te Deurne; J. T. J. Rondeel te Grathem; H. A. J. Schouwenaars te Someren; B. A. H. Toebes te Boxmeer; R. P. A. M. Beekmans te St. Michielsgestel; J. H. van Dijk te Terheijden; H. S. M. Dijkman te St. Oedenrode; J. G. G. Goossens te Udenhout; J. G. B. Lonij te Waubach; W. J. M. Niessen te Melick en Herkenbosch; A. J. van Osta te Dongen; K. O. Schoots te Woensdrecht; P. P. J. Tilmans te Schaesberg; M. J. M. Tubée te Horst; J. Veenendaal te Linne.
Per 1-3-'69: A. A. M. van Wijlick te Baarle Nassau.
Allen afkomstig van opleidingsschool Horn.

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:

Per 1-2-'69: A. A. Karel te Denekamp.

tot opperwachtmeester:

Per 1-2-'69: J. A. v. d. Vegt te Genemuiden; W. Waas te Waardenburg; J. Oosting te Lelystad.

tot wachtmeester:

Per 1-2-'69: J. W. Brandriet en E. H. Kruit te Borne; A. van Burg te Hengelo-G.; R. Houtop te Vorden; B. F. Klein Swormink te Huissen; J. L. Morshuis te Vriezenveen; W. H. Reede te Elst-G.; T. v. d. Steege te Dinxperlo; J. de Vries te Nijkerk; R. Wildering te Geldermalsen.
Allen afkomstig van opleidingsschool Horn.

RESSORT GRONINGEN

tot wachtmeester:

Per 1-2-'69: O. Bakker te Bedum; J. P. R. G. Markus te Warffum; H. Top te Uithuizen; K. Flikkema te Oude Pekela; H. de Vries te Witmarsum; P. Nijmeijer te Zwaagwesteinde; D. de Vries te Kornwerderzand; G. Lammersma te Joure.
Allen afkomstig van opleidingsschool Horn.

RIJKSPOLITIE TE WATER

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-2-'69: W. W. Idema te Amsterdam.

in dienst getreden

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-2-'69: J. J. M. Mathot, schrijver A te Leiden.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-3-'69: F. J. J. Maes, adm. ambt. C 3e kl. te Kessel.

RESSORT ARNHEM

Per 6-1-'69: C. J. Suurland, wmr. 1e kl. te Hattem.
Per 1-2-'69: G. Drent, adm. ambt. C III te Ulft.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 1-2-'69: B. W. Speelberg, personeelsconsulent in de rang van hoofdcommies in vaste dienst te Zwolle.
G. A. Wortman, schrijver A o.a. voor de duur van 3 maanden te Utrecht.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 15-1-'69: J. Helder, schrijver o.a. te Driebergen.
Per 1-2-'69: Mevr. M. L. Wijnveld-Hoogen, typiste A i.t.d. te Driebergen.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-1-'69: G. Terpstra, Amsterdam; A. Botbijl en N. G. Krijns Locker, Middelburg; J. A. van der Sijden, Breda; H. A. M. Steinschuld, Maastricht; J. P. Zwiep, Apeldoorn; S. de Jong, Leeuwarden.
Per 1-2-'69: G. P. Braas, Alkmaar; H. L. M. Verkaar en G. Hendrikx, Breda; C. J. F. M. Nikkelen, Eindhoven; J. H. Stammen en W. J. Jacobs, Roermond; G. Nuwolt, Assen

de dienst verlaten

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-2-'69: L. de Vries, adjudant te Middelburg; J. Bos, adjudant te Oudewater; C. A. de Vogel, owmr. te Krimpen a. d. Lek; Th. C. de Kock, wmr. 1e kl. te Hulst; A. M. Kortlever, wmr. te Hansweert.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-3-'69: F. J. J. Maes, wmr. 1e kl. te Horst; B. Lankhuizen, owmr. te Urmond; H. J. Sas, adjudant te Eersel; H. F. P. Postma, wmr. te Roermond.

RESSORT ARNHEM

Per 1-2-'69: G. Drent, wmr. 1e kl. te Gendringen.

RESSORT GRONINGEN

Per 15-1-'69: J. Eisen, wmr. 1e kl. te Oldeboorn.
Per 1-2-'69: J. van Oudheusden, owmr. te Assen; J. Vos, owmr. te Smilde; N. van Zanten, owmr. te Kollumerzwaag; Th. J. Dijkstra, wmr. 1e kl. te Hoogkerk; Mr. A. J. Dek, dir. off. 3e kl. te Heerenveen.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-2-'69: M. Kollen, wmr. 1e kl. te Amsterdam; mej. A. M. Rhebergen, schrijver te Amsterdam.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 1-2-'69: H. J. Ringeling, adjudant te Apeldoorn; A. J. Doeser, schrijver A te Utrecht; mej. A. H. v. d. Meer, schrijver te 's-Gravenhage.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-2-'69: D. M. Harms, J. G. ter Laak en P. Sj. Smit, allen adspirant te Arnhem.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 1-2-'69: F. J. M. Joosten, adspirant te Horn.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_02_Feb_Nr.06 82

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

10e JAARGANG No. 7 - MAART 1969

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

10e Jaargang
No. 7 - maart 1969
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem
Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen
Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen
J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage
Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen
Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem
Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg
Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Maarssen
Vaste medewerker Mr A. J. Dek
substituut-officier van justitie
te 's-Gravenhage

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228
Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11
Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

De wachtmeester 1e kl. T. van der Wal, de adjudant-groepscommandant C. Bakker en enkele biologen staan machteloos bij slachtoffers van een massamoord op duizenden vogels.

(foto: Bas den Oudsten)

deze maand

Rijkspolitie machteloos tegenover massamoord op vogels

Flight 673: sprong over de oceaan naar Canada

Public relations via de „buutte"

Aflossing van de wacht in Leidschendam

16 km — boeren wegwezen?

Ken uw pappenheimers

bevoegdheden justitie en politie t.a.v. in groter verband gepleegde strafbare feiten in studie

Kind

SVO voor GSA

Personalia

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 84

Door stookolie „lek" geworden en niet meer in staat voedsel te zoeken uit zee, wachtten honderden vogels uitgeput op de dood.

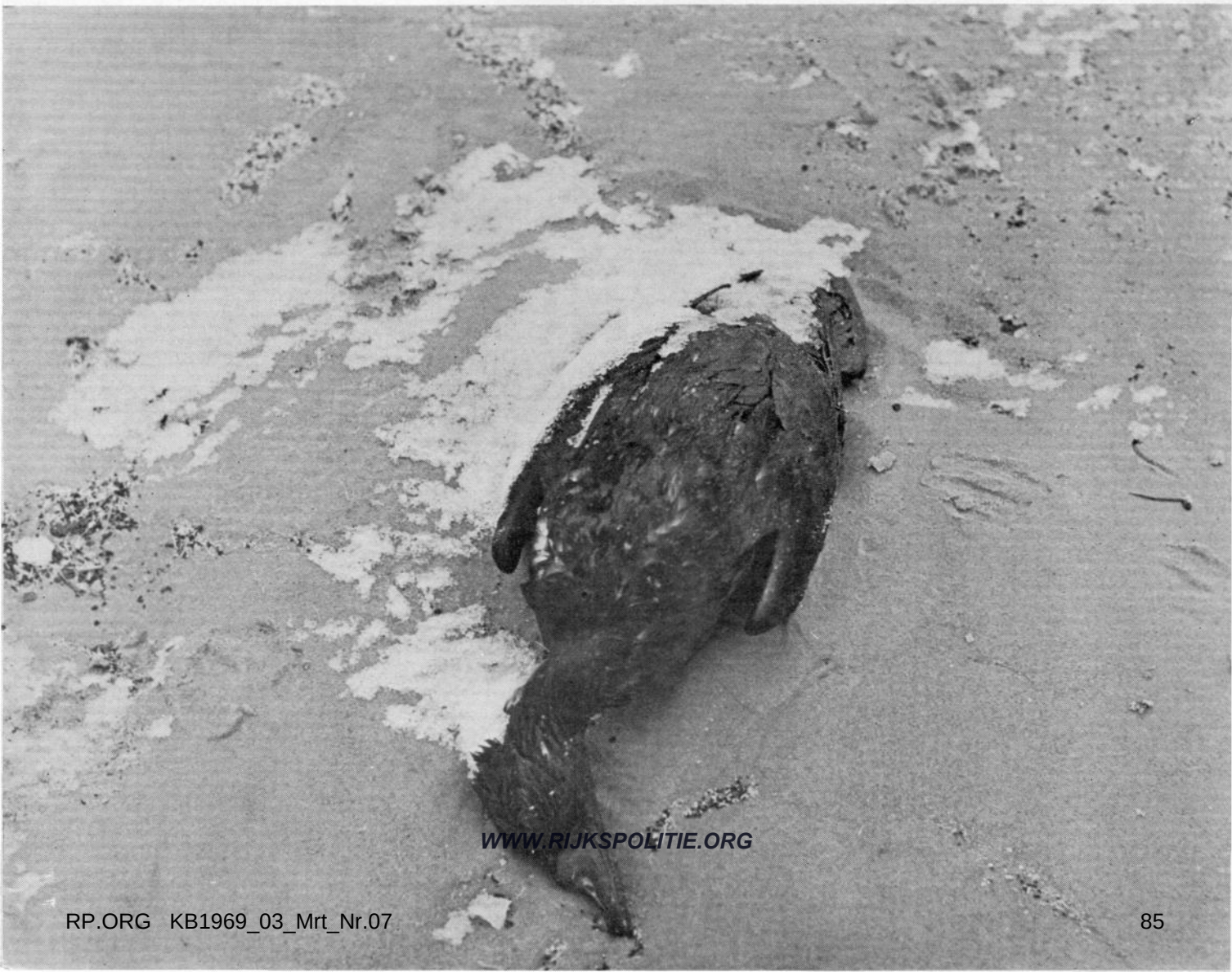
★

foto onder:
Zo lagen in de afgelopen weken vele duizenden vogels op de eilander stranden.

rijkspolitie machteloos tegenover massamoord op duizenden vogels

In het Waddengebied heeft zich in de afgelopen maand een van de grootste rampen voltrokken die ooit de vogelwereld in Nederland hebben getroffen. Rond 25.000 vogels, voornamelijk zwarte zee-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

De adjudant C. Bakker bij enige olieslachtoffers, van enkele meters afstand bijeengebracht: „Wij staan machteloos" . . .

eenden, eidereenden, stierven door nodeloos op zee geloosde olie, vermoedelijk van een tankschip dat de E.T.-route benoorden de Waddeneilanden van Noordzee naar de Duitse bocht passeerde. Biologen konden slechts spreken van het zoveelste voorbeeld van verontreiniging van ons leefmilieu, vogelredders van de Stichting Vogelolieslachtoffers probeerden nog een aantal dieren te redden, de rijkspolitie vervoerde leerlingen van de zeevaartschool Willem Barentsz. te West Terschelling, die waren ingeschakeld bij de reddingspogingen — evenals eilander particulieren —, naar en mét aangetaste vogels van het strand, waar reeds honderden dode vogels lagen in stookolie en sneeuw en waar honderden vogels stierven door olie en uitputting in een snijdende poolwind.

De adjudant C. Bakker, groepscommandant der rijkspolitie op Terschelling zei onder meer: „Het is onmogelijk de dader op te sporen of na te gaan waar de stookolie precies geloosd is. Het gebeurt buiten de territoriale wateren, tegen de internationaal gemaakte overeenkomst in. Wie de honderden half dode vogels ziet zitten kan de zeelui alleen maar smeken dit nooit weer te doen."

Een van de biologen van het biologisch station Schellingerland zei bitter: „Wat kan een of andere Panamees de vogelwereld van het Waddengebied schelen. Maar, intussen is een feit dat al meer rampen de vogels van het Wad hebben getroffen. Enige jaren geleden waren er nog ongeveer 20.000 broedparen Grote Sterns, nu 600 omdat in Pernis isecticiden zijn geloosd, die in het Wad, via plankton in vis terechtkwamen en zo de visetende Sterns vergiftigden. Verleden jaar werden de eidereenden door olie getroffen, nu vooral de Zwarte zee-eenden, die hier overwinteren en de eiders. Welke gevolgen een en ander voor de populatie betekent is niet te zeggen. Er kan blijkbaar alleen iets gebeuren bij rampen, die de mens treffen. Internationale afspraken over lozing van olie halen niets uit wanneer niemand let op de naleving daarvan."

„Wij staan machteloos," aldus de adjudant Bakker, „maar het is goed dat de jongens van de zeevaartschool, die straks zelf op zee zijn, dit gezien hebben, die lozen vast niet op zee."

Maar, op de eilander stranden stierven duizenden vogels, en niemand weet hoeveel andere, „lek" geworden door stookolie, voor de kust zijn verdronken en het lijkt een merkwaardige zaak, dat in een tijd waarin de maan door uiterste perfectie bereikbaar wordt, niemand er iets aan zou kunnen doen dat de zee een vuilnisvat wordt, dat het dier en straks ook de mens bedreigt.

Tekst en foto's: Bas den Oudsten

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 86

Flight 673: sprong over de oceaan naar Canada

TEKST EN FOTO's:
BAS DEN OUDSTEN

„'t Is een merakel," zegt opa Bosma „op de bok" van de DC 8.

Flight 673, Amsterdam-Montreal. Daar zit grootvader J. Bosma uit Aduard — sigaar aan — „op de bok" van de KLM DC 8 (kosten 25 miljoen gulden) op 35.000 voet boven Glasgow. In de woestijn van meters en knoppen wijst de snelheidsmeter ruim 900 kilometer per uur aan, maar grootvader Bosma wordt er niet anders van. De man, die eigenlijk net zo lief niet op reis was gegaan en enkele dagen tevoren zei: „Van mij hoeft het allemaal niet," zegt nu: „'t Is een merakel, je merkt haast niet dat we varen." En hij kijkt door gaten in het witte wolkendek dat als een zonovergoten poollandschap ver onder de kist ligt, naar de wegglijdende westelijkste eilanden voor de Schotse kust. Achterin het toestel ontwaakt grootmoeder Bosma-Rozema uit een hazeslaapje na de lunch, die met Frico kaas en Condens Melacto ten dele een Friese coöperatieve aangelegenheid was en zij begint een gesprek over koetjes en kalfjes in Groningen en over kinderen en kleinkinderen in Canada met de

Stewardess Greet van Haeringen en grootmoeder Bosma praten op 35.000 voet hoogte of ze elkaar al jaren kennen.

„Zo," zeggen ze, „dus dat is nou de zuidpunt van Groenland" . . .

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

stewardess Greet van Haeringen. Haar man in de cockpit heeft andere dingen aan het hoofd.
Captain Willem P. Wesly (piloot sinds 1935: „Ik ben al een ouwe") spreekt met het radarstation Ulster en zegt tegen de eerste officier M. G. Leyfeldt: „Er komt een andere kist aan op dezelfde koers, alleen 2000 voet hoger."
En tegen grootvader Bosma: „Het stikt hier boven de oceaan van de

„'t Is gek," zegt captain Willem Wesly, „maar hier rust ik uit."

vliegtuigen." En hij wijst op een naderend wit kronkelend lijntje aan de horizon. „Dat is 'm".
Boordmecaniciën G. W. Oost bespeelt de knoppen van „'t orgel". Captain Wesly legt uit dat er niets „in de weg is" en dat in de vleugels, waaraan vier machtige straalmotoren zo'n 140.000 kilo over de oceaan scheuren, ongeveer 50.000 liter kerosine is meegenomen, waarvan na de nonstopvlucht naar Montreal nog zo'n 10.000 liter over zal zijn. Hij steekt een sigaar aan, gaat er gemakkelijk bij zitten en zegt: „'t Klinkt gek, maar hier rust ik uit. Thuis ligt altijd een waslijst van achterstallige karweitjes, hier doe ik maar één ding."
Purser J. A. Dhert komt zeggen dat de koffie geserveerd wordt en grootvader Bosma wandelt bedaard naar zijn vrouw. Hij zegt nogeens: „'t Is merakels. D'r wordt geeneens gestuurd. Dat gaat allemaal automatisch. Je moet daar voorin 'es gaan kijken."
En, grootmoe Bosma, enkele uren tevoren rustig thuis in Aduard, wandelt op kousevoeten naar voren.

Zo gaan tientallen ouders van emigranten de oceaan over voor een bezoek aan hun kinderen, bejaarden die direct na de aanloop van de bulderbaan, direct nadat de bemanning bij een snelheid van 157 knopen al „aan de kist is gaan trekken", hun nervositeit kwijtraken en in de uren daarna ontdekken dat hun kinderen helemaal niet zo ver weg wonen als zij altijd hadden gedacht.
„Toen ik 18 jaar geleden begon te vliegen," zegt purser Dhert, „toen vlogen alleen directeuren of andere mensen, die door grote maatschappijen werden uitgestuurd. Anderen gingen per boot of helemaal niet. Nu is dat heel anders geworden. Wie bij wijze van spreken een goede duizend gulden bijelkaar gespaard heeft denkt: kom, ik ga maar 'es naar Amerika."
Terwijl ijs wordt geserveerd, glijden beneden — als een passende entourage — de zuidpunt van Groenland en de ijsbergen voor de kust van Labrador weg.
„'t Verveelt me nog geen zier," aldus grootvader Bosma, als de DC 8 boven de woeste, lege ruimte van Labrador al begint te zakken. Niet lang daarna, precies zeven uur na het vertrek van Schiphol, hebben ze in de aankomsthal van het vliegveld bij Montreal kinderen en kleinkinderen in de armen. De afstand van zo'n zesduizend kilometer, overbrugd door een zilveren DC 8, betekent op dat moment niets.
„'t Is een merakel," zegt grootvader Bosma nogeens. „Nou hebben we zeven uur gevlogen, we zijn om half twee vertrokken en nou is het nog maar half vier."
Dan stappen ze in de Crysler van schoonzoon Marten Kuipers, die getrouwd is met Martje Bosma, Montreal tegemoet, de twee miljoen inwoners tellende hoofdstad van de separatistische Franstalige provincie Quebec, eerste stop op een rit van ruim vijfhonderd kilometer, naar Bowmanville in het zuiden van Ontario.

. . . klaar voor de resterende 500 km van Montreal naar Bowmanville, in tijd een evenlange „zit" als Schiphol-Montreal.

Zo zetten vele emigrantenouders voet op Canadese bodem.

Nog geen 7 uur na vertrek hebben ze — na jaren — de kinderen in de armen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

„muzikaal verbaal" uitgereikt in Tweede Kamer

DOOR DE WACHTMEESTER
G. H. PETERINK

Een belangrijke dag in het 20-jarige bestaan van de Rijkspolitiekapel was woensdag 19 februari, waarop de eerste langspeelplaat van de kapel is aangeboden aan de Minister van Justitie, ad interim, mr. H. K. J. Beernink. De voltallige kapel was er uiteraard bij.

Dat de Rijkspolitiekapel zich in een goede belangstelling mag verheugen, bleek deze dag nog weer eens overduidelijk. De rooksalon van het gebouw van de Tweede Kamer was voor een groot gedeelte gevuld met belangstellenden. Buiten minister Beernink, die als vervanger optrad van minister Polak, die op dat moment in Zwitserland verbleef, was er de Vaste Commissie van Justitie, met als woordvoerder mr. Geertsema, het Kamerpresidium, met aan het hoofd mr F. J. M. van Thiel, Generaal W. de Gast en nog vele anderen, waaronder ook een flink aantal vertegenwoordigers van pers, radio en televisie.

Nadat de voorzitter van de kapel, overste F. M. C. Offermans, de aanwezigen welkom had geheten, kwamen achtereenvolgens mr Van Thiel, mr Geertsema en mr Beernink aan het woord. Allen onderstreepten ze de woorden van overste Offermans, die er in zijn toespraak op had gewezen, dat de muziek, die de kapel in vele en veel-soortige toonaarden bedrijft een aantrekkelijke schakel is in de goodwill-missie, die tot doel heeft verbetering te brengen in de verhouding publiek-politie.

Ook minister Beernink had veel waardering voor de prestaties en het nut van de Rijkspolitiekapel.

Mevrouw Witteveen overhandigde de muzikale verbalen, hier aan mr Van Thiel, terwijl mr Beernink en de dirigent van de kapel de kapitein Hoogervorst toekijken.

Hij beloofde zijn collega van Justitie, minister Polak, te adviseren de eventuele bezuinigingen niet door te laten werken op de Rijkspolitiekapel. Het departement van Binnenlandse Zaken zou op haar beurt weer opdracht krijgen, om een subsidie van gemeentewege verstrekt aan de kapel, nooit te mogen weigeren. Tevoren had hij namelijk op de „flaphoes" van de grammofoonplaat gelezen, dat de geldmiddelen voor de kapel komen van muziekminnende rijkspolitiemensen en van (nog slechts?) enkele (Rijkspolitie)-gemeentebesturen.

Mr van Thiel stelde een verbaal zoals hij dit keer had gekregen bijzonder op prijs en sprak de hoop uit, dat de goede relatie die „zijn" huis steeds met de politie heeft gehad ook voor de toekomst behouden mag blijven. Overigens had hij ook geen reden tot klagen, want het muzikaal-verbaal, zoals de titel van de plaat luidt, ontving hij uit handen van de charmante echtgenote van luitenant P. Y. Witteveen, de vice-voorzitter van de kapel.

Na afloop van het officiële gedeelte was er nog een kort informeel samenzijn.

Tijdens een lunch dankte overste Offermans alle medewerkers aan de grammofoonplaat nog eens bijzonder, terwijl hij tevens meedeelde, dat het voltallige bestuur van de Rijkspolitiekapel de langspeelplaat tezijnertijd aan minister Polak, de „echte" minister van Justitie zou aanbieden, als hij terug was van zijn verblijf in Zwitserland.

Radio en televisie besteedden ruime aandacht aan de aanbieding van de eerste langspeelplaat.

's Middags op Hilversum III, 's avonds in het televisieprogramma Scala en op Hilversum II in het programma Parlementair.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07

Na afloop van een grote galazitting wordt wachtmeester Jorna bewonderend toegesproken door de bekende acteur Johan Kaart.

public relations via de „buutte"

ovaties van publiek voor wachtmeester Jorna

DOOR DE WMR. 1e KL. J. A. SCHUURMANS TE VALKENBURG

Dat de boog niet altijd gespannen moet blijven, is een gezegde, dat maar al te waar is. De werkende mens moet zich bij tijd en wijle eens kunnen ontdoen van alle zorgen en lasten, die zijn werk of beroep meebrengen. Dit geldt evengoed voor politiemensen. Het is goed eens af en toe uit de plooi te komen en het keurslijf, waarin we gegoten werden, toen we ons ambt aanvaardden, af te leggen en de vreugden van het leven onbevangen en met volle teugen te genieten.

Deze vreugde wordt verdubbeld, als men de kunst verstaat ook de medemensen om ons heen te laten meedelen in die vreugde. Wie daarnaast ook nog in staat is een grote dosis „goodwill" te kweken, of „public relations" te plegen, moet zich wel een gelukkig mens voelen.

Zo'n gelukkig mens luistert naar de naam Ton Jorna, in het dagelijks leven wachtmeester der rijkspolitie 1e kl. van de verkeersgroep Roermond. Reeds jaren achtereen weet hij in Limburg en ver daarbuiten volle zalen te trekken en successen te boeken. Jorna heeft zich namelijk opgewerkt tot een van Limburgs beste en veelgevraagde „Buuttenreedners", de lachkanonnen in de karnavalstijd. Hij vertegenwoordigt in deze hoedanigheid de Karnavalsvereniging „De doorgeschoten Ui" van de Rijkspolitie te Roermond. Als bijzonderheid mag hier worden opgemerkt, dat het personeelstekort bij het Korps Rijkspolitie zich ook hier laat voelen, want de „Raad van Elf" van deze vereniging telt nog slechts vijf leden.

Reeds zes maal deed Jorna mee aan de provinciale buuttenreednerskampioenschappen, die elk jaar worden gehouden en ook zes maal wist hij via de voorronden tot de finaleplaatsen door te dringen. Driemaal eindigde hij in die finales bij de eerste drie.

Begonnen als „rijschoolhouder", daarna als „nakomertje" en als „dokter", wist hij de volle zalen te boeien. In 1968 ontpopte hij

De zoveelste decoratie door een Prins Carnaval.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07

zich als „ontvluchte arrestant" en dit jaar kwam hij te Stein bij de kampioenschappen als „bokskampioen" op de proppen. In deze laatste creatie kon hij het echter niet voor elkaar boksen om als winnaar te worden aangewezen en moest hij genoegen nemen met de tweede prijs. Op de gala-avond daags hierna, in dezelfde zaal, kreeg hij echter van de 1600 aanwezigen heel duidelijk de „publieksprijs" en werd hij als het ware op handen gedragen, iets

Wachtmeester Ton Jorna in de „buut" bij „de Knoerissen" te Uden.

wat het publiek met een politieman niet gauw doet.
Als het publiek reeds enthousiast is over het door Jorna gepresteerde, dan groeit dat enthousiasme uit tot ware ovaties, als na zijn optreden bekend gemaakt wordt, dat hij wachtmeester der rijkspolitie is. Een en ander heeft dus een duidelijk positieve weerklank. De verslaggevers van de plaatselijke en provinciale bladen, die stellig deskundig zijn, steken het dan ook niet onder stoelen of banken, dat het optreden van Jorna, de buuttenreedner-politieman, zeer hoog gewaardeerd wordt door het publiek.
Op een gala-avond in Uden-N.B., waar ook de alom bekende Johan Kaart als eregast aanwezig was, bewonderde deze Jorna om zijn spitsvondige teksten en gaf als zijn mening te kennen, dat dit optreden ver boven het normale amateurisme lag. Ook de cabaretier-acteur in opkomst Herman van Veen was daar aanwezig en kwam niet uitgepraat over de „boksersbuut" van Jorna. Ongetwijfeld ook een grote pluim op de hoed van mevrouw Jorna, die samen met haar man de teksten van de „buutten" bedenkt en in elkaar zet.
Niet alleen als buuttenreedner, maar ook in karnavalsoptochten weet Jorna de aandacht op zich te vestigen. Hij treedt dan meestal op met een groep kinderen om de een of andere groep van mensen uit te beelden. Dit leverde hem reeds acht maal een 1e prijs op. Een van zijn grootste successen was het vertegenwoordigen van een bevolkingsgroep uit Roermond op het paleis Soestdijk, tijdens de nationale hulde op 1 mei 1967, waarbij hij met zijn groep kinderen een „mannenkoor" voorstelde en waarbij hij aan de Koninklijke familie werd voorgesteld. Dankbrieven van de Koningin en Prins Claus benadrukten het succes van zijn optreden.
Bij de opening van de Prins Willem Alexander-haven in Roermond viel aan Jorna de eer te beurt om met zijn „mannenkoor" een kleine hulde te brengen aan Prinses Beatrix.
Vele duizenden mensen in Limburg en Brabant hebben de conferences van Jorna in de loop der jaren aangehoord en vier grote plakboeken met kranteknipsels getuigen er van, dat het onderhouden van „public-relations" niet altijd officieel en afgemeten behoeft te zijn. Dat hij in de karnavalskringen een voorname figuur geworden is, moge blijken uit het feit, dat hij bestuurslid is van de Limburgse Vereniging van Karnavalsartisten, waarin alle buuttenreedners, duo's, trio's en soortgelijke gezelschappen zijn ondergebracht.
Jorna's dank gaat uit naar zijn chefs en collega's, die hem steeds weer terwille zijn met dienstruilingen e.d., als dat voor hem nodig is om op te kunnen treden.
Dat is dan weer „goodwill" in engere zin!

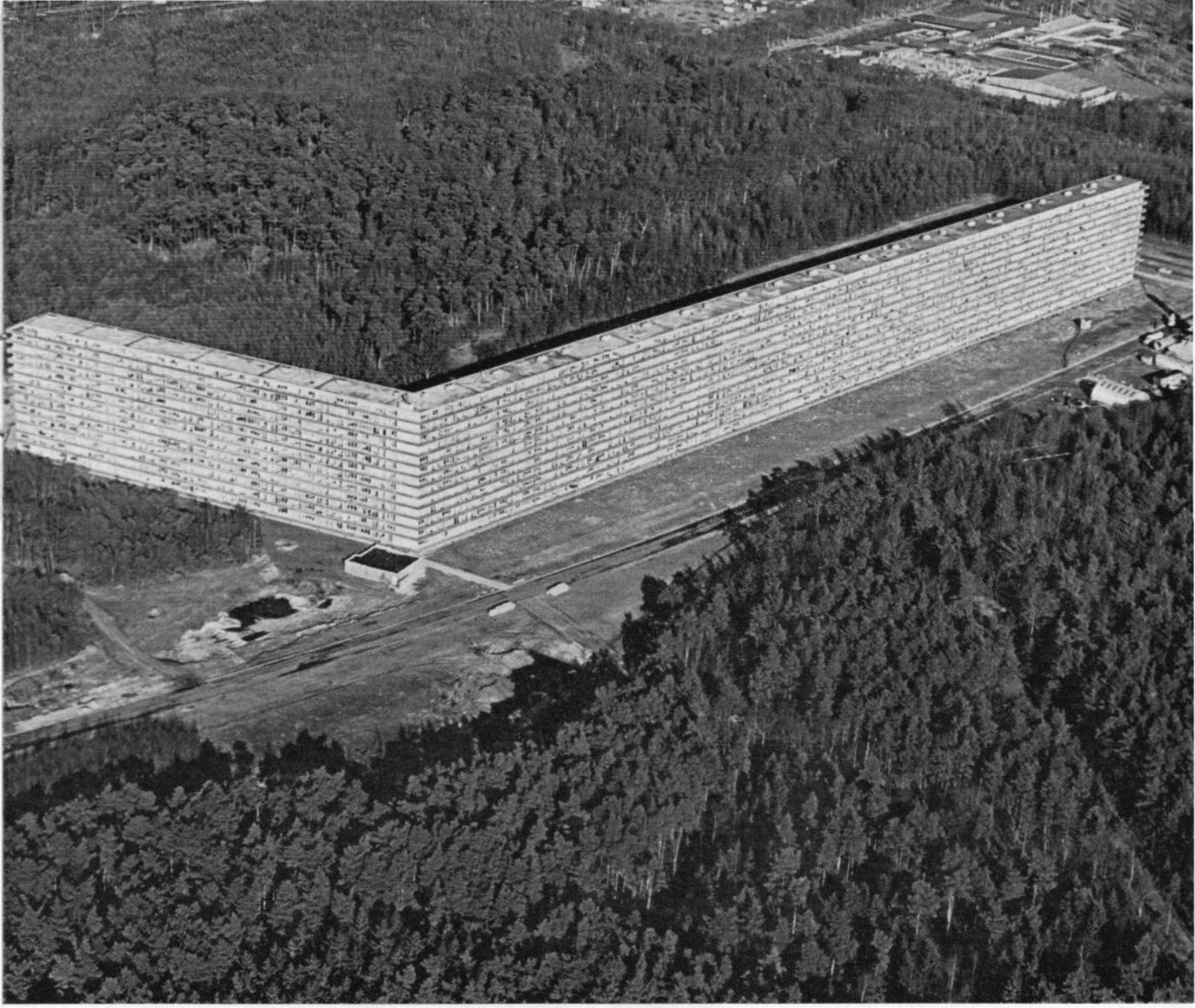
VUREN . . .!

DOOR DE
OPPERWACHTMEESTER
D. N. W. TITS TE ASSEN

Bij de voortgezette opleiding voor Wachtmeesters j.c. in het district Assen, gebeurde het volgende: De instructeur, bezig met de handelingen van de Winchesterkarabijn, vertelde met veel animo en ijver hoe men tot: „In draaghouding - Geweer" moet komen. Na enige stuntelige bewegingen kwamen de jonge wachtmeesters tot de bewuste eindhouding.
De instructeur vertelde aan zijn leerlingen dat ze nu één handeling konden verrichten met de karabijn, maar dat er nog meer geleerd moest worden, onder meer het brengen van eerbewijzen.
„Weet één van jullie misschien ook een commando, dat betrekking heeft op deze eerbewijzen?" zo vroeg hij. Er kwam geen antwoord en de instructeur wilde zijn leerlingen wat helpen. Hij zei: „Als nu de Koningin of de Prins of iemand anders van het Koninklijk Huis ons op dit moment zou bezoeken, welk eerbewijs zouden wij dan moeten brengen?"
De wachtmeesters keken elkaar onderling eens aan, daarna kwam bedeesd van één van de wachtmeesters het antwoord: „In den arm - Geweer."
„Ja, juist," sprak de instructeur en moed vattend: „En als nu de Generaal of de Districtscommandant of een andere Officier, hier zou verschijnen, welk commando moet er dan gegeven worden?"
Grote en langdurige stilte heerste er nu, want niemand wist hier op dit moment een antwoord op.
„Nu, wat dachten jullie," vroeg de instructeur nog eens.
Eén van de wachtmeesters sprak toen: „Vuren."

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 91

rijkspolitie in grootste flat van Europa

Ongeveer twee dozijn rijkspolitie-ambtenaren, leden van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken te Driebergen, wonen met hun gezinnen in hetzelfde flatgebouw bij Zeist. Daar is niets tegen, aangezien zij in dit gebouw elkaar nauwelijks kunnen terugvinden. Deze flat in de bossen van het plan Vollenhove is namelijk de grootste van Europa. Het gebouw — waarvan hierbij een door de Dienst Luchtvaart gemaakte foto — bevat 728 woningen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

aflossing van de wacht in Leidschendam: rijkspolitie beëindigde taak

politie in Leidschendam voorheen en thans

Op 1 januari 1938 werden de toenmalige gemeenten Veur en Stompwijk samengevoegd en ontstond de gemeente Leidschendam. (Voorheen bestond de naam Leidschendam al, waarmede de omgeving van de ook thans nog aanwezige sluizen en bruggen werd aangeduid). Het aantal inwoners van de nieuwe gemeente bedroeg ongeveer 8000. Bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog bedroeg het aantal inwoners ongeveer 10 000. De politiedienst werd toen verricht door 8 gemeenteveldwachters, inbegrepen de chef-veldwachter. Toen in 1946 het korps rijkspolitie werd opgericht waren er in de gemeente Leidschendam bijna 11 000 inwoners, waarvoor een groep werd geformeerd ter sterkte van 20 man. Bij de overdracht van rijks- naar gemeentepolitie op 2 januari 1969 bedroeg het aantal inwoners ruim 27 000. De organieke sterkte van de groep rijkspolitie bedroeg in 1968 totaal 24 man, met een feitelijke bezetting van 16 man.

Het raadhuis van de gemeente Leidschendam stond dezer dagen in het teken van de politie: 's morgens werd afscheid genomen van het detachement rijkspolitie en 's middags vond de installatie plaats van het gemeentelijk politiekorps. Bij Ministeriële beschikking is met ingang van 1 juli 1968 te Leidschendam gemeentepolitie ingesteld. Aangezien de aanwijzing van een korpschef en de opbouw van het nieuwe korps geruime tijd vergde, werd tot 2 januari 1969 in de politiedienst voorzien door een detachement rijkspolitie onder leiding van de adjudant T. W. Geense, tot 1 juli 1968 groepscommandant te Leidschendam.

De groep Leidschendam heeft haar taak beëindigd.

In aanwezigheid van wethouders, leden van de gemeenteraad, oudburgemeester Banning, de districtscommandant 's-Gravenhage, hoofden van gemeentediensten, besturen van plaatselijke verenigingen, vertegenwoordigers van de middenstand, doktoren, geestelijken, hoofden van scholen, functionarissen van rijks- en provinciale waterstaat, vertegenwoordigers van omliggende gemeentepolitiekorpsen, leden van de v.m. reserve-rijkspolitie en de plaatselijke pers, nam burgemeester E. J. M. Kolfschoten afscheid van de rijkspolitie. Hierbij wees hij er op dat destijds de overgang van de gemeenteveldwacht via de oorlogsjaren naar de rijkspolitie, zonder enig vlagvertoon was geschied. Nu de politietaak in de gemeente Leidschendam door de rijkspolitie wordt beëindigd en overgedragen wordt aan een korps gemeentepolitie, wilde hij dit niet ongemerkt laten gebeuren. In de Politiewet gold tot voor kort dat het aantal van 25000 inwoners bepalend was voor de wijze waarop in een gemeente in de politiedienst werd voorzien. Het bekende „stopwetje" brengt daar voor een vijftal jaren wijziging in. Maar burgemeester Kolfschoten vond deze tijdelijke regeling niet belangrijk. Al heeft Leidschendam weliswaar vlak voor de inwerkingtreding van de bepalingen daarvan gemeentepolitie gekregen, meende hij dat Leidschendam het niet volledig zou hebben betreurd indien ook deze gemeente binnen deze stopwet zou zijn gevallen. Een 20-jarige ervaring in resp. 4 gemeen-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 93

de wijze waarop zij eigenlijk een „onmenselijke taak" hadden verricht. Niet alleen speelde daarbij het personeelstekort een grote rol, maar ook de spanningen welke nu eenmaal verbonden zijn aan een komende overgang van rijks- naar gemeentepolitie.
Mede namens de Algemeen Inspecteur en de Territoriale Inspecteur dankte hij de burgemeester voor de wijze waarop hij de politie-

Adjudant T. W. Geense heeft de sleutels van het politiebureau overhandigd aan hoofdinspecteur E. J. Jansen.

ten gaf hem daarvan de overtuiging. De Politiewet is nu eenmaal een compromis met voor- en nadelen zowel t.a.v. de gemeentepolitie als de rijkspolitie.
Het personeel van de groep Leidschendam heeft ondanks een langdurige en grote onderbezetting in alle opzichten beantwoord aan hetgeen met redelijkheid mocht worden verwacht. Technisch en kwalitatief werden goede prestaties geleverd. Daarom had hij veel waardering voor de adjudant Geense en het rijkspolitiepersoneel, en reikte aan allen als aandenken een ballpoint met inscriptie uit, terwijl de adjudant Geense bovendien een polshorloge ontving.
De districtscommandant, de overste W. M. Rehorst, zei, dat van hem niet verwacht mocht worden hier en bij deze gelegenheid in te gaan op de aspecten van het Nederlandse politiebestel, maar dat hij met veel voldoening naar de waarderende woorden had geluisterd over hetgeen door de adjudant Geense en het personeel van de groep Leidschendam is verricht onder wel uitzonderlijk moeilijke omstandigheden. Gaarne onderstreepte hij dan ook de lof voor aangelegenheden steeds heeft benaderd en het daarbij betoonde begrip voor de moeilijkheden waarvoor de rijkspolitie stond, in het bijzonder dat door het personeelstekort de personeelsbezetting te Leidschendam geen gelijke tred kon houden met de snelle groei van het inwonertal.
Heeft het Korps Rijkspolitie als leus: „Plichtsgetrouw en steeds Paraat", op het embleem van de gemeentepolitie komt het devies tot uitdrukking: „Waakt opdat de burgers (kunnen) rusten". Hierin zag hij gesymboliseerd de gelijke opdracht en taak voor rijks- en gemeentepolitie. De nieuwe korpschef, de hoofdinspecteur E. J. Jansen, wenste hij in alle opzichten succes en een goede toekomst.
De adjudant T. W. Geense zag zich geplaatst voor een viervoudig afscheid: van het gemeentebestuur en de gemeenschap Leidschendam die hij gedurende 12 jaren mocht dienen; van het personeel van de groep, waarvan het grootste gedeelte overgaat naar het nieuw gevormde korps; van zijn functie als groepscommandant; van het district 's-Gravenhage, aangezien hij als adjudant-toegevoegd is geplaatst bij de „Afdeling Toezicht Recherchediensten" bij de Algemene Inspectie van het Korps Rijkspolitie.
Deze niet eenvoudige taak volbracht hij op een waardige en zeer bekwame wijze. Voor alle aanwezigen met wie hij uit hoofde van de politiedienst contact had onderhouden wist hij met een enkel woord de goede verhoudingen in herinnering te brengen.
's Middags vond de installatie plaats van de korpschef, hoofdinspecteur E. J. Jansen, voorheen korpschef te Naarden en het nieuwe korps gemeentepolitie Leidschendam, bestaande uit 2 adjudanten, 5 brigadiers, 25 (hoofd) agenten van politie en 2 administratieve krachten.
De 's morgens als wnd. korpschef afgetreden adjudant T. W. Geense sloot hierbij de rij sprekers af met een laatste, belangrijke daad: de overhandiging van de sleutels van het politiebureau aan de nieuwe korpschef.

R.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

boeren wegwezen? welnee: samen verkeren

In „19-nu", een tweemaandelijkse uitgave van de Stichting Public Relations Land- en Tuinbouw besteedde Alfred van Dijk kort geleden aandacht aan de problemen van agrarisch en gewoon verkeer op dezelfde wegen. Dat is een actuele zaak waarmee ook de rijkspolitie dikwijls wordt geconfronteerd, reden waarom wij verheugd zijn dit artikel hierbij in zijn geheel te kunnen publiceren.

De landbouw is in feite een geweldig transportbedrijf. Dat wordt duidelijk a's we eens nagaan hoeveel transport enkele hectaren bieten al nodig maken. Laten we eens veronderstellen, dat een boer op twee kilometer van huis een perceel bieten van 6 ha heeft. In het voorjaar moet hij daarop grondbewerkingsarbeid verrichten, zaaien en later verzorgingswerkzaamheden doen. Daarvoor moeten steeds werktuigen van huis worden gehaald en weer teruggebracht. Gedurende het groeiseizoen worden de bieten door de boer zelf of door een loonwerker met bestrijdingsmiddelen bespoten. Ook daarvoor is weer vervoer nodig. Maar in 't najaar begint het pas goed. Er wordt gerooid en er komt per hectare ongeveer vijftig ton bieten uit de grond, die bovendien twintig ton bieteblad en bietekoppen opleveren. De bieten gaan naar het dichtstbijzijnde verlaadstation op laat ons zeggen: 8 kilometer afstand. Van dit perceel van zes hectaren moeten dus 300 ton bieten daarheen. Als de boer beschikt over twee aanhangwagens met een laadvermogen van vijf ton elk, kan hij deze achter elkaar aan zijn trekker haken en aldus tien ton per rit vervoeren. Hij moet dan dertig maal een rit van een half uur heen en een half uur terug maken. Alleen al voor de afvoer van de bieten zijn dus dertig rijuren nodig van een trekker met twee wagens. In die dertig uren kan menige automobilist zich ergeren over zo'n transport. Bieteblad en -koppen leveren minder transportproblemen op. Die worden vaak over veel korter afstand naar een veebedrijf gebracht of door een beroepsvervoerder getransporteerd.

„De landbouw moet maar van de weg af," sprak een wachtmeester eerste klasse der rijkspolitie.
„Die boeren zitten je altijd in de weg," klaagde een automobilist en vele mede-automobilisten knikten met diep-gevoelde instemming.
„Moet de landbouw maar wegwezen? De boeren voelen zich toch al vaak de wezen van de weg," sprak de landbouwer wrang en hij manoeuvreerde zijn trekker met aanhangwagen behoedzaam in een uitwijkplaats van de smalle polderweg om een auto gelegenheid te geven te passeren.
En daar hebben we dan een bron van misverstanden, wrokkig gewijs

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG
RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07

naar voorhoofden en ongeduldig geloei van claxons. Het is een schrale troost, dat we het helemaal aan ons zelf te wijten hebben.
Hadden we alles bij het oude gelaten en trekschuit alsmede postkoets beschouwd als het hoogste wat op vervoersgebied bereikt kon worden, dan heerste er nu geen verbittering op menige (smalle) weg, waar een ieder die er gebruik van maakt zich door de ander tekort gedaan voelt. Maar we willen nu eenmaal met ons autootje de paden op, de lanen in, vooruit met flink wat gas. En dan is het hard om de bevrijdende snelheid te moeten vertragen voor een raadselachtig, breed maar vooral traag landbouwwerktuig.
De Cultuurtechnische Dienst liet het bij de presentatie van haar jaarverslag aan de pers al beknopt maar duidelijk weten: het personenautoverkeer op de landbouwwegen groeit naar verhouding gelijk mee met het verkeer op de rijkswegen. Wegen die tot voor kort alleen door de landbouw werden gebruikt, zijn ontdekt door de automobilist op zoek naar recreatie. Landbouwer en gemotoriseerde recreant waren wel wat verbaasd elkaar te ontmoeten. En die ontmoeting blijkt niet zonder gevaar, al was het maar door het grote snelheidsverschil. Het landbouwvervoer mag niet harder dan zestien kilometer per uur voortkruipen, terwijl de paardekrachten van de automobilist op heel wat forser snelheden zijn afgericht.
Hoe vaker de ontmoeting tussen landbouw en stedelijk automobilist plaatsvindt, hoe vaker de hierboven aangehaalde verzuchtingen in allerlei — maar doorgaans krachtiger — variaties worden vernomen.
Waarom verschijnt de landbouw zo vaak op de weg? Is dat nu werkelijk nodig? Nou en of. Er zijn in ons land maar heel weinig boerenbedrijven waar niet van de openbare weg gebruik gemaakt moet worden om van de bedrijfsgebouwen naar het land te komen. De ruilverkaveling brengt daar wel wat verandering in, maar het probleem wordt er niet door opgelost, zeker niet op korte termijn. Bovendien kent de landbouw veel eigen vervoer met trekkers en aanhangwagens. Suikerbieten moeten naar spoor, schip of fabriek worden gebracht; zaaizaad, pootgoed en kunstmest haalt de boer vaak zelf bij spoor of leverancier. Verder brengt hij de oogstprodukten naar de opslagplaats. Dat kan het eigen bedrijfsgebouw zijn, maar ook bij de landbouwcoöperatie, bij de handelaar of bij de veiling. Van alle landbouwwerkzaamheden op een bedrijf bestaat ruim de helft uit transportwerkzaamheden (met inbegrip van het halen en brengen van landbouwwerktuigen). Dat maakt duidelijk waarom er zo'n levendig landbouwverkeer op de wegen heerst als de voorjaarswerkzaamheden worden verricht of als de oogst wordt binnengehaald.
Misschien stemt deze wetenschap de automobilist die zich zit te ver-

bijten achter enig traag landbouwtransport wat milder. Wellicht kan hij dan, zachtkens voortsukkelend tot er gepasseerd kan worden, wat mediteren over het ontstaan van de wegen:
In den beginne was er het paadje, uitgesleten door de voeten van de boeren die naar de dichtstbijzijnde marktplaats wandelden om er produkten van hun bedrijfjes te ruilen tegen zout en wat later koloniale waren werden genoemd. Het paadje werd karrespoor, werd een primitieve weg. Maar altijd met als voornaamste doel de landbouw te dienen. Daarin is na eeuwen waarin vrijwel niets veranderde, in onze tijd plotseling verschrikkelijk veel veranderd. De weg kreeg een ander karakter. Maar de landbouw bleef via de polderlasten financieel en technisch aansprakelijk voor een groot deel van het wegennet. Het is dus nogal onbillijk om te zeggen dat de landbouw van de weg af moet die hij notabene zelf betaalt.
We hebben de indruk dat de landbouw thans min of meer wordt bejegend als de bromfietser van het eerste uur. In zo'n twintig jaar heeft de bromfietser zijn eigen plaats in het verkeer gekregen. Hij hoort erbij. Merkwaardig genoeg wordt de landbouw die veel oudere rechten als medegebruiker van de weg heeft, als zodanig niet geaccepteerd. Daar is natuurlijk wel een verklaring voor te vinden. Namelijk de geweldige mechanisatie die zich in de landbouw voltrekt.
De meest uiteenlopende machines en werktuigen komen in gebruik, die bijzonder opvallende verschijningen zijn op de weg. De machines zijn soms ook indrukwekkend breed, ware agrarische slagschepen. Er zijn al maaidorsers met een werkbreedte van 5.40 meter. Eén man kan daarmee binnen het uur een hectare graan (en dat is altijd nog 10.000 m²) maaien en dorsen. Het staat vast dat dergelijke machines (er is er een die de veelzeggende type naam Armada heeft) bij vervoer over de openbare weg ware obstakels zijn. Dat is constructeurs en fabrikanten niet ontgaan. De zogenaamde snijtafel, het breedste gedeelte, kan er gemakkelijk afgenomen worden en wordt op een aanhangwagentje meegevoerd. Daardoor wordt zo'n machine tot de aanvaardbare transportbreedte van drie meter gereduceerd.
Een ander lastig verschijnsel op de weg is de melkrijder. Hij moet er voor zorgen, dat er jaarlijks zo'n 6½ miljard kilo melk van de vaderlandse boerderijen naar de melkfabrieken wordt gebracht. Dat gebeurt met trekker en aanhangwagen, vaak met een vrachtwagen, maar meer en meer ook met een tankauto. Van boerderij naar boerderij rijdend op zijn ronde blijkt de melkrijder noodgedwongen nogal eens een hindernis op de landelijke wegen.
Het ziet er niet naar uit, dat de landbouw het in de nabije toekomst zonder wegvervoer zal kunnen stellen. Evenmin mogen wij verwachten, dat de recreatie zeker

(vervolg op pag. 19)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

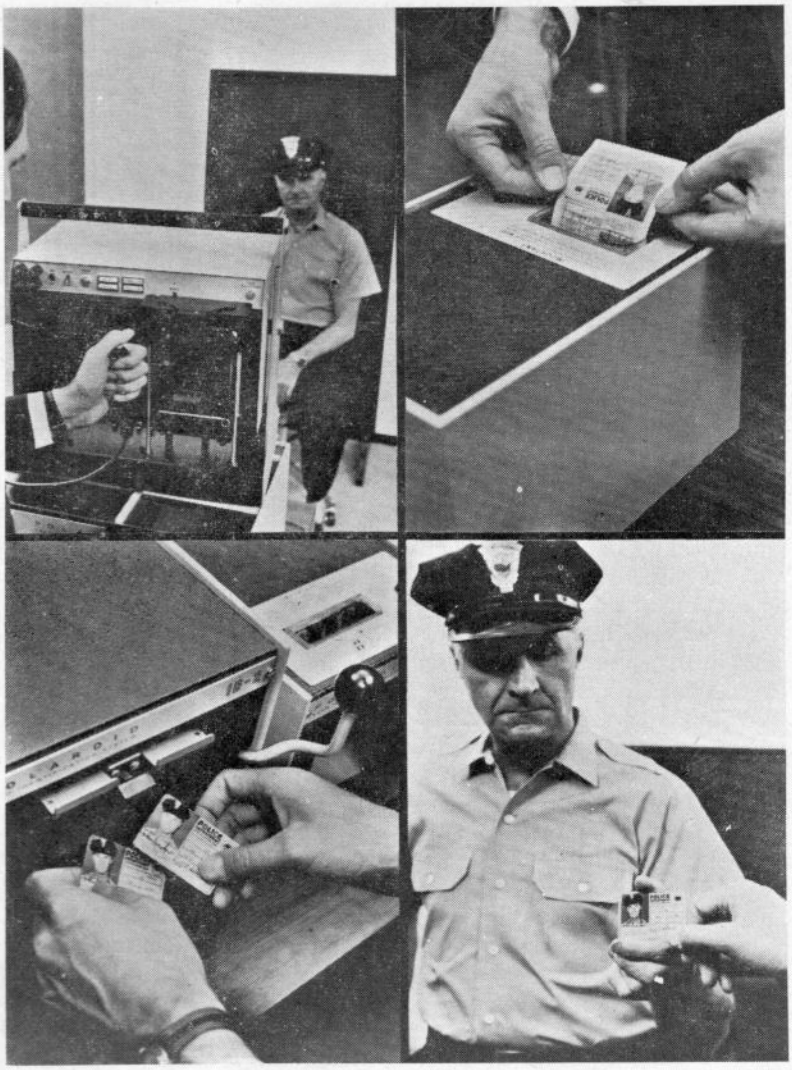
RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 96

Foto links boven:
Een politie-functionaris zit voor de camera met een gekleurd scherm als achtergrond.

Foto rechts boven:
De na 60 seconden ontwikkelde legitimatie-kaartjes gaan in het plastificeer-apparaat.

Foto links onder:
Het snij-apparaat snijdt de geplastificeerde foto in twee gelijke legitimatie-kaartjes.

Foto rechts onder:
Na twee minuten wordt het kant-en-klare kaartje overhandigd, terwijl het tweede identieke kaartje in het archief gaat.

snel registratie systeem

Sinds enige tijd is het Polaroid ID-Systeem een nieuwe, snelle methode om per uur 200 personen te voorzien van een direct-klaar, geplastificeerde legitimatie-kaart in kleur. Iedere kaart bestaat uit een kleuren pasfoto en de nodige personalia en is voorzien van een officiële handtekening of stempel.
De kaart met (allerlei) personalia, welke achter in de camera wordt geschoven, en het gezicht van de persoon worden in één opname gefotografeerd. Men kan op één film in één opname twee gelijke, of in twee opnamen twee verschillende kaarten maken. De ID-kaartjes zijn klaar in 60 seconden en worden daarna geplastificeerd, uitgesneden en in een plastic hoesje verzegeld. Het procédé maakt het onmogelijk de kaartjes te vervalsen. De gehele procedure duurt twee minuten!
In verschillende staten van Amerika wordt het Polaroid Identification Systeem door de politie gebruikt. Het is vooral de snelheid en onvervalsbaarheid die de politie heeft doen besluiten deze apparatuur aan te schaffen. Eén staat in Amerika past dit systeem toe voor het vervaardigen van rijbewijzen.

(vervolg van pag. 17)

. . boeren wegwezen? . .

voortaan uitsluitend per rijwiel de stad zal ontvluchten. Boerentransport en gemotoriseerde stedeling zullen elkaar dus steeds vaker tegenkomen op smalle agrarische wegen. Dat behoeft niet tot problemen en verhoogde bloeddruk te leiden als beide categorieën de regels van professor Belinfante in acht nemen en wat begrip voor elkaars wensen en moeilijkheden kunnen opbrengen. De landbouw probeert hieraan al een bijdrage te leveren door middel van het verkeersonderwijs op de landbouwscholen.

Alfred van Dijk

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

moord in viervoud

Aldus de titel van een geschreven documentaire over het drama te Grootegast op 18 januari 1929, waarin Eije Wijkstra vier politiemannen doodschoot, veertig jaar na dato verschenen bij Miedema Pers te Leeuwarden, van de hand van de oud-adjudant R. Visser van de gemeentepolitie te Leeuwarden. Het boekje is geen wereldliteratuur, maar bijzonder boeiend, al was het alleen maar omdat het doodschieten van vier veldwachters door een intelligente plattelander uniek is in de annalen van de vaderlandse criminaliteit.

Over deze viervoudige moord verscheen eerder een roman, getiteld „vier schoten voor een vrouw".

Die titel gaf precies de aanleiding weer. Eije Wijkstra, metselaar van beroep, speelman met harmonica op bruiloften en partijen en bij moeder inwonende vrijgezel, laat zich verleiden door vrouw Wobbes, echtgenote van een van zijn in de gevangenis terechtgekomen kornuiten. De vrouw laat haar zes kinderen in de steek en trekt bij Eije in, hetgeen niet mocht.

Veldwachter Mient van der Molen brengt een dagvaarding, die door Eije wordt verscheurd. Vrouw Wobbes moest niettemin voor de Groninger rechtbank verschijnen en aangezien het aannemelijk was dat zij niet zou komen, gingen de veldwachter en vier van zijn collega's op pad om haar te halen. Eije schoot eerst Van der Molen neer, die voor de gesloten deur riep dat vrouw Wobbes mee moest en vervolgens de drie andere veldwachters, van wie een hem wist te verwonden. Wijkstra vluchtte met een vriend naar Groningen, waar hij zich wilde laten verbinden, maar werd gearresteerd. Hij werd tot levenslang veroordeeld en stierf in 1941 in de psychiatrische inrichting te Eindhoven.

„Moord in viervoud" is een vrij sober verhaal, eigenlijk een verhaal met bittere armoede als decor, geschreven met de pen van de oud-politieman. Het is wellicht speciaal ten aanzien van de vrouw weinig genuanceerd. Niettemin is het boekje zeer de moeite waard, vooral vanwege reprodukties van foto's uit die tijd, doch bovenal door het feit dat de levensgeschiedenis van Eije Wijkstra, zoals hij die zelf schreef in het huis van bewaring, erin is opgenomen. Het boekje kost f 6,50.

B. den O.

„ouderwijs"

blad voor ouder wordende mensen

Na enkele jaren voorbereiding is de Stichting „Ouderwijs" begonnen met de uitgave van een 14-daags blad onder dezelfde naam, dat zich speciaal richt tot de ouder wordende mens, een belangrijke groep van het Nederlandse volk, namelijk tot de ongeveer 3.000.000 oudere volwassenen.

Het gaat niet slechts om de boven 65-jarigen. Ten aanzien van het terrein, dat dit speciale tijdschrift wil gaan bestrijken kan in het bijzonder worden gedacht aan: pensioenvoorbereiding, huisvestingsproblemen, inkomensvraagstukken, tijdsbestedingsmogelijkheden, enz. Een aantal personen die direct of indirect met het werk ten nutte van de ouder wordende mens te maken hebben, besloot tot de vorming van de bovengenoemde Stichting, die zich ten doel stelt te bevorderen dat ouderen een geïntegreerde plaats in de samenleving behouden.

Het is duidelijk, dat hier een zo ruim mogelijke voorlichting moet worden gegeven. De menselijke geest heeft wel de middelen gevonden om het leven te verlengen, maar soms is er een gevoel van machteloosheid ten aanzien van de taak het leven van miljoenen mensen na de afsluiting van de beroepsbezigheden een inhoud, een doel en daardoor pas echte levenswaarde te geven. Met het beëindigen van de beroepstaak zien ontelbaren zich plotseling in een situatie geplaatst waarop zij innerlijk niet zijn voorbereid en waarin zij maar al te vaak — zichzelf en hun omgeving tot last — tekortschieten.

De gerontoloog dr W. J. M. Mulders stelde in zijn inleiding bij het verschijnen van het eerste nummer van „Ouderwijs" het volgende: „Het bestuur van Ouderwijs durft de stelling te verkondigen dat het in feite een sociale onrechtvaardigheid is dat er zo weinig gedaan wordt om de mensen op een zo belangrijke fase als de „oude dag" voor te bereiden, terwijl het blijkbaar wel normaal is (en terecht) dat de voorbereiding van de jonge mens op zijn vóór hem liggende levensfase „alle tijd en alle geld" mag kosten."

Een abonnement op dit 14-daags tijdschrift van omstreeks 32 pagina's kost f 15,— per jaar, f 8,— per half jaar of f 4,25 per kwartaal.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 98

in memoriam Jhr. Gevers Deynoot

Op donderdag 2 februari 1969 overleed te Wassenaar — 62 jaren oud — de oud-commandant van het district 's-Gravenhage, overste Jhr. W. A. Gevers Deynoot. Nadat overste Gevers op 1 januari 1967 met functioneel leeftijdsontslag was gegaan, werd hij benoemd tot conservator bij het Centraal Bureau voor de Genealogie te 's-Gravenhage. De trouwe lezers van het Korpsblad zal dat toen niet vreemd voorgekomen zijn.

Stammend uit een zeer oud hollands geslacht — Kenau Simons Hasselaar, wier portret het huis van de overste Gevers sierde, was één van de duidelijk aanwijsbare voorouders — had de overste een grote interesse voor de geschiedenis van zijn familie en voor de tijden waarin zij leefden. In vele nummers van het Korpsblad verschenen van zijn hand artikelen over heraldiek, genealogie en onze koninklijke familie.

Helaas heeft overste Gevers niet lang van zijn nieuwe leven — buiten de sfeer van de politie — mogen genieten. In de zomer van 1968 openbaarde zich een ongeneeslijke ziekte die hem spoedig tot algehele rust dwong. Op meer dan voorbeeldige wijze wist hij met de hem eigen zin voor realiteit te beseffen en te aanvaarden wat tenslotte onontkoombaar bleek. Hij bereidde zich voor op de laatste reis en het is in deze tijd geweest dat hij bij ieder, die hem toen bezocht, respect wist af te dwingen voor de adeldom van zijn oprechte berusting. Nimmer zag en onderging men zijn volle-menszijn zo als toen.

Hoevelen meenden hem te kennen en kenden hem niet?

De kracht waaruit hij putte in zijn laatste levensfase, was dezelfde kracht waarmee hij jaren geleden een stervende wachtmeester van zijn district op onnavolgbare wijze toesprak. Het vertrouwen dat hij ondanks alles nog koesterde voor een toekomst, was hetzelfde vertrouwen dat hij als liberaal denkend mens anderen zo ruimschoots wist te schenken. De humor, die ook toen bij hem niet ontbrak, had hetzelfde doeltreffend karakter als voorheen en wist de ernst die zij verpakte steeds weer aanvaardbaar te maken.

Op donderdag 6 februari brachten vele familieleden, vrienden en oud-collega's de ontslapene naar zijn laatste rustplaats. De toespraken getuigden niet alleen van de liefde van de vader voor zijn gezin, van het organisatievermogen van de officier der rijkspolitie, van zijn trouwe vriendschap in de kring der bekenden, maar ook en vooral van de mens die in zijn laatste levensfase zo duidelijk gestalte gaf aan datgene wat nimmer onder woorden te brengen valt.

W. Frackers

Reproduktie: Fotodienst SBV

Wie nog mocht twijfelen aan de verjonging die ons Korps de laatste 5 jaren ondergaat, hij doet er goed aan de langspeelplaat van dé Kapel — de Rijkspolitiekapel wel te verstaan — te grijpen en te draaien.

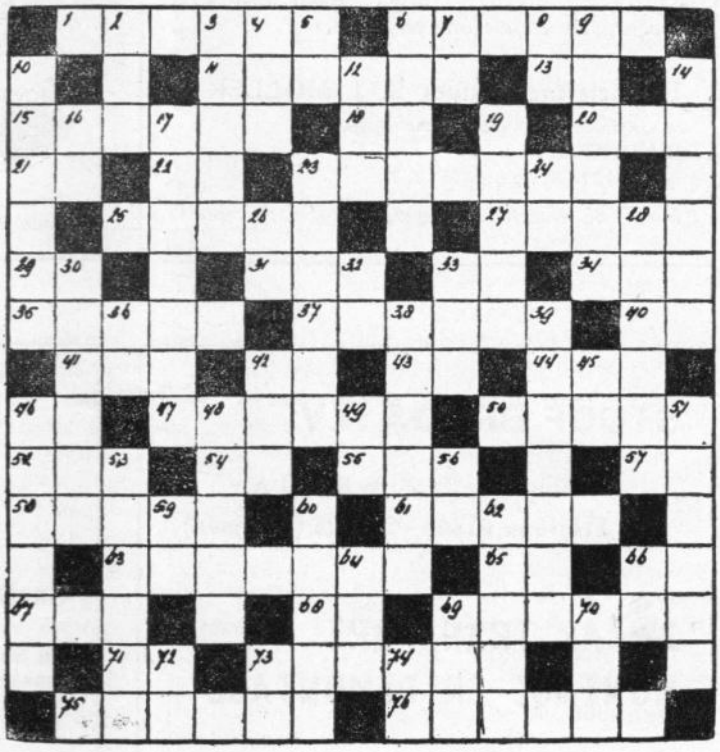
Hij zal dan, al luisterend, de frisheid, de vlotheid en het jeugdig temperament van de rijkspolitiemusici ondergaan. Hij zal dan weten, dat de verjonging inderdaad plaatsvindt en dat de kapel één van haar exponenten is. Met een ongelofelijk élan wordt woderne muziek op stijlvolle wijze gebracht en is het een plezier daar naar te kunnen en te mogen luisteren. De jarenlange grondige aanpak van de dirigent, de kapitein Hoogervorst, heeft het mogelijk gemaakt dat dit resultaat bereikt werd, de inzet van alle musici stond garant voor het glansrijke succes. Ook de verpakking — de hoes — is een kleurrijk geheel en wij feliciteren de kapel met deze langspeelplaat en het Korps met deze kapel. Als het Korps zich ook zo manifest weet te verjongen, dan is de toekomst voor haar weggelegd.

W. Frackers

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 99

puzzel van de maand

Horizontaal:

1. hoofdsteun.
6. verdachtmaking.
11. gespuis.
13. frans onbep. voorn.woord.
15. vis.
18. vervoersmaatschappij (afk.).
20. voorzetsel.
21. romeins imperium (afk.).
22. jongensnaam.
23. bestuurders.
25. deel van een trap.
27. meisjesnaam.
29. verlaagde toon.
31. deel van Amerika (afk.).
33. voegwoord.
34. duits telwoord.
35. despoot.
37. besloten door.
40. landbouwwerktuig.
41. lidwoord.
42. dubbelklank.
43. voorzetsel.
44. plaats (Duits).
46. wintervoertuig.
47. gedachten gebruiken.
50. eens.
52. opstootje.
54. bevel.
55. slang.
57. pers. voornaamwoord.
58. persbureau.
61. elipsvormig.
63. mongool.
65. familielid.
66. lidwoord.
67. klein beetje.
68. laatstleden.
69. deel van een breuk.
71. kippenprodukt.
73. hond.
75. soort storm.
76. octrooi.

Verticaal:

2. vogel.
3. taststaafje.
4. nauw.
5. deel van de bijbel (afk.).
6. plaats in Zuid-Holland.
7. naamloze vennootschap (duitse afk.).
8. meisjesnaam.
9. ingang.
10. pigmentvlak.
12. frans lidwoord.
14. niet zachtzinnig.
16. tandeloos zoogdier.
17. land in Europa.
19. bouwval.
23. bepaalde ruimte.
24. plaats der oudheid.
26. duits pers. voornaamwoord.
28. onbelangrijk.
30. tooien.
32. uitroep.
33. boom.
36. zangnoot.
38. vol van klank.
39. volgens de normen.
42. meisjesnaam.
45. zangnoot.
46. land in Azië.
48. bewijs van beleefdheid.
49. getij.
51. sinds.
53. deel van het alfabet.
56. als volgt (afk.).
59. kindergroet.
60. niet beantwoorden aan de verwachtingen.
62. pertinent.
64. zangstem.
66. lidwoord.
69. thee (Eng.).
70. touw.
72. persoonlijk voornaamwoord.
73. naamloze vennootschap (franse afk.).
74. ter plaatse (afk.).

Oplossingen dienen uiterlijk 5 april te zijn ingezonden aan:
Puzzelredacteur
Korpsblad Rijkspolitie,
Burg. Patijnlaan 63,
's-Gravenhage.
Voor de prijswinnaar ligt al een boekenbon van vijf gulden klaar.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 100

bevoegdheden justitie en politie t.a.v. in groter verband gepleegde strafbare feiten in studie

De Minister van Justitie, mr C. H. F. Polak, heeft dezer dagen de commissie ter bestudering van de rechterlijke bevelen tot handhaving van de openbare orde, geïnstalleerd. De bewindsman zei daarbij onder meer: „Uw commissie heeft de volgende taakomschrijving gekregen: Of, en zo ja, op welke wijze wijziging en aanvulling van de wettelijke voorschriften — in het bijzonder van titel VII van het vierde boek van het Wetboek van Strafvordering — wenselijk zijn teneinde de justitiële autoriteiten de beschikking te geven over zodanige bevoegdheden, dat, in samenhang met de middelen waarover de politie beschikt ter handhaving van de openbare orde, een meer doeltreffend optreden tegen in groter verband gepleegde strafbare feiten mogelijk wordt, een en ander met inachtneming van de beginselen van een behoorlijke rechtspleging.

De redaktie zelf geeft al een aanwijzing, dat u voor moeilijk te grijpen problemen wordt gesteld. Eén punt springt er duidelijk uit: het gaat om het optreden tegen in groter verband gepleegde strafbare feiten. Dat uitgangspunt bepaalt de aard van de problemen.

Deze is in zekere zin van recente datum. Natuurlijk, van oudsher zijn politie en justitie geconfronteerd met ordeverstoringen, die gepaard gaan met strafbare feiten. Nieuw is, dat men aan het optreden daartegen hoge eisen van persoonlijke rechtsbescherming stelt. Dat sluit aan bij de wijze waarop de strafrechtswetenschappen in moderne zin de praktijk wegwijs maken. Die wetenschappen leggen immers de nadruk op individuele benadering van de dader en van een strafbaar feit. Ook het Wetboek van Strafvordering gaat van individualisatie uit.

Daarin zit een belangrijk, ja onmisbaar, stuk rechtsbescherming. Het gaat om de regel, dat de overheid niet mag optreden, zonder dat feiten en omstandigheden aanwijzingen geven, dat een bepaald persoon voor bepaalde gedragingen verantwoordelijk is. Tast zij eens mis, dan kan de betrokkene zijn recht zoeken.

Er zijn echter ook schaduwzijden. De eis van individualisatie bij het justitieel optreden kan er toe leiden, dat het optreden tegen een massa geheel aan de politie zou worden overgelaten. Deze heeft o.m. tot taak de openbare orde te handhaven. Die orde komt, bij massaal overtreden van de wet, ongetwijfeld in het gedrang. Ordehandhaving nu richt zich niet tegen individuen, maar tegen de massa zelf. Deze twee-sporigheid in de politietaak roept weer extra problemen op.

Daar komt nog bij, dat de strafwet in haar normstelling ook misdrijven kent, die in groter verband worden gepleegd. Ik denk aan de verboden betreffende samenspanning, openlijke geweldpleging en samenscholing. Worden dergelijke delicten echter gepleegd tijdens ongeregeldheden op groter schaal, dan stelt het individualiseren van de daders de politie toch voor vele moeilijkheden.

De geschetste problematiek komt in de eerste plaats op de politie af. Haar mogelijkheden worden evenwel weer bepaald door die der justitie. Beide zijn afhankelijk van de wet. Daarom is een studie van de wettelijke voorschriften in de taakomschrijving vóóropgesteld.

Sommige schrijvers zijn van oordeel, dat ook het optreden ter handhaving van de openbare orde speciaal bij een wet zou moeten worden geregeld.

Voorlopig meen ik, dat de Politiewet en de Gemeentewet voor dit optreden voldoende grondslag bieden. De vraag lijkt mij niet óf de politie mag optreden, maar hoever zij mag gaan. Beter gezegd: hoever zij moét gaan. Immers, het optreden is steeds onderworpen aan de eisen van opportuniteit en evenredigheid. Ik ga daar thans niet dieper op in.

Intussen is het duidelijk dat de vraag hoever de politie moet gaan mede afhangt van de mogelijkheden die de strafwet biedt. Ik noemde al de wettelijke regels van strafvordering. Ook de opsporing zelf verdient daarbij aandacht.

Men zou zich kunnen voorstellen dat deze bij de huidige en toekomstige technische ontwikkeling kan worden verbeterd. Dit is van belang om hen, die gevat worden, het gevoel te ontnemen, dat zij door toevallige omstandigheden als zondebok moeten dienen.

Uitgaande van het feit echter, dat de dader van het in massaal verband gepleegde strafbare feit eenmaal is opgespoord, ontmoeten wij de problemen, die met de verdere behandeling verband houden.

Hierbij zijn verschillende gevallen te onderscheiden:

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

1. Er is een misdrijf begaan, waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten. Hierbij doen zich, afgezien van de beslissing over het al of niet toepassen van de voorlopige hechtenis, geen problemen voor.

2. Er is een misdrijf waarvoor geen voorlopige hechtenis is toegelaten, of een overtreding gepleegd. De rechterlijke bevelen tot handhaving van de openbare orde, en de mogelijkheden van zogenaamd snel recht, komen nu in het beeld.

De rechterlijke bevelen hebben in het verleden slechts zelden toepassing gevonden. Bij de invoering van dit instituut heeft de wetgever ook bepaald niet uitsluitend het optreden tegen massaal gepleegde delicten voor ogen gehad. Toch is er in de afgelopen jaren nog vrij veel gebruik van gemaakt; dit verliep niet alleszins bevredigend, daar vooral het inzicht omtrent de inhoud van dergelijke bevelen weinig scherp omlijnd is.
Ik hoop dat uw commissie dit inzicht kan verduidelijken. Zo nodig zal zij hieromtrent voorstellen tot wetswijziging moeten doen.
De toepassing van het zgn. snel recht ontmoet bezwaren van andere aard. De termijn, waarbinnen de zaak ter zitting moet zijn aangebracht, is zeer kort; de uitspraak van de rechter is niet definitief, hoger beroep blijft mogelijk; de mogelijkheden voor de verdediging zijn door tijdgebrek beperkt en kunnen tot uitstel van de behandeling leiden. Ook deze punten vragen uw bijzondere aandacht.
Naast deze strafvorderlijke problemen is er nóg een belangrijk aspect aan deze zaak. Het is de vraag of het Wetboek van Strafrecht in voldoende mate voorziet in strafbaarstelling van feiten, die specifiek zijn voor datgene wat tijdens massale bijeenkomsten aan ontoelaatbaars kan worden gepleegd.
Ik denk hierbij in de eerste plaats aan artikel 186 van het Wetboek van Strafrecht, dat met zijn drie verplichte waarschuwingen in deze tijd met nieuwe technische middelen wat ouderwets aandoet. Het is dan ook niet bruikbaar gebleken. Voorts zijn vele strafbare feiten, die uit massademonstraties voortkomen, gebaseerd op allerlei, plaatselijk verschillende algemene politieverordeningen.
Ik heb niet aangegeven in welke richting oplossingen kunnen worden gevonden; ik heb alleen de problemen zelve aangeduid. De oplossingen laat ik met een gerust hart aan u over; de brede samenstelling van uw commissie, die vertegenwoordigers van de centrale overheid op het gebied van politie en justitie, van het plaatselijk bestuur, de rechterlijke macht, de gemeentepolitie, de balie en de wetenschap omvat, is mij een waarborg daartoe. Min of meer over uw hoofden heen, daar ik weet hoezeer u allen het met mij eens zult zijn, wijs ik nog op de noodzaak, dat een oplossing van de aangegeven problemen geen afbreuk zal mogen doen aan een goede rechtspleging. Ik moge dan ook de nadruk leggen op het slotgedeelte van de taakomschrijving, die voor de commissie is vastgesteld. Het gaat er om de efficiëncy van het overheidsoptreden te vergroten zonder de geldende algemene rechtsbeginselen aan te tasten."

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

„DIE POLITIE HONDEN ZIJN FANTASTISCH GOED AFGERICHT, VIND JE OOK NIET?"

langs de weg gezien

Uit Cadzand bereikte ons met grote vertraging een merkwaardige foto, die laat zien hoe een lid van een verkeersgroep toch hoog te paard kan zitten, hetgeen niet elke dag voorkomt.
De foto kwam tot stand toen de wachtmeester 1e kl. van de bereden groep Wassenaar in het bureau moest zijn van de opperwachtmeester M. Kuiperij, postcommandant te Cadzand. Omdat het niet aanging de trouwe viervoeter Lexo zonder toezicht in het gazon te laten grazen, gaf hij de teugels over aan de wachtmeester 1e kl. Millenaar van de Verkeersgroep Terneuzen, die juist per solomotor arriveerde. Dit simpele gebeuren resulteerde in het feit, dat de wachtmeester 1e kl. Millenaar tenslotte te paard zat, zonder sporen en bepaald soldatesk. Overigens veranderde er niets definitief, want beide wachtmeesters keerden per „eigen" vervoermiddel terug. Slechts het gazon vol paardevoetjes en deze foto bleven over.

Fa. WKW

Modern ingericht carrosserie-bedrijf lasserij-, uitdeuk- en spuitinrichting.

Inbouw van Coenen patent-schuifdaken

Ulgersmaweg 14 - Groningen
Tel. 05900-32733

AMBTENAREN... **EEN LENING**
van de N.V. Nationale Volksbank betekent:
- Binnen enkele dagen contant geld.
- Bedragen van ƒ 500,- tot ƒ 9000,-.
- Aflossing in max. 3 jaar.
- Geheel schriftelijke behandeling mogelijk.

NVB

Amsterdam	Westeinde 10	tel. 237271
Arnhem	Mariënburgstr. 10	tel. 27561
Den Haag	Riviervismarkt 4	tel. 639586
Nijmegen	Van Welderenstr. 127	tel. 26200
Rotterdam	Mauritsweg 45	tel. 135743

Auto-Verzekeringen voor Politie per 1-2-1969 duurder ? ? ?
voor de goede rijder: N E E N

Vanaf 1-2-'69 krijgt iedere Politieman die elders 30% heeft
50 % NO-CLAIM KORTING
Onderstaande tabel geeft u duidelijk de besparing aan (Premies zijn **inclusief Groene Kaart**) na aftrek 50% no-claim

Cataloguswaarde	ALL-RISK	W.A.	ALL-RISK	W.A.
f 5.001,– t.m. f 5.500,–	f 457,80	f 171,85	f 228,90	f 85,95
f 5.501,– t.m. f 6.000,–	f 468,30	f 171,85	f 234,15	f 85,95
f 6.001,– t.m. f 6.500,–	f 493,50	f 171,85	f 246,75	f 85,95
f 6.501,– t.m. f 7.000,–	f 509,60	f 180,95	f 254,80	f 90,50
f 7.001,– t.m. f 7.500,–	f 520,10	f 180,95	f 260,05	f 90,50
f 7.501,– t.m. f 8.000,–	f 530,60	f 180,95	f 265,30	f 90,50

Alle inlichtingen worden u op verzoek gratis verstrekt.

Assur.bedrijf OUDE WOLBERS, REITH en BORKENS
POSTBUS 370 – ENSCHEDE – TELEFOON 05420-2 54 61

MOBIELE KRANEN
hefvermogen tot 350 ton

ZWAAR TRANSPORT
laadvermogen tot 340 ton

VAN TWIST - DORDRECHT
's-Gravendeelsedijk 57 – Tel. (01850) 4 30 77* – Telex 22124

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

adjudant J. M. Graat groepscommandant Nederweert

De adjudant J. M. Graat is met ingang van 16 februari 1969 aangewezen als groepscommandant Nederweert. Hij werd op 23 augustus 1918 te Eindhoven geboren en trad op 12 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Schijndel. Op 15 april 1952 werd hij aangewezen als postcommandant te Empel en op 1 januari 1956 ging hij in gelijke functie naar Baarlo, waar hij op 1 januari 1960 tevens werd aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant Kessel. Op 1 april 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 februari 1969 tot adjudant.

adjudant H. Oosting groepscommandant Westerbork

Met ingang van 1 maart 1969 is de adjudant H. Oosting aangewezen als groepscommandant Westerbork. Hij is op 27 januari 1916 te Borger geboren en trad op 15 maart 1940 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. Tijdens de bezetting ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Garmerwolde. Op 14 oktober 1957 werd hij postcommandant te Ten Boer, waar hij op 1 mei 1961 werd aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant. Op 16 mei 1965 werd hij aangewezen als plaatsvervangend groeps- tevens rayoncommandant te Beilen. Hij werd op 1 juli 1957 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 maart 1969 tot adjudant.

adjudant C. van Dijk commandant parketgroep Dordrecht

De adjudant C. van Dijk is met ingang van 1 maart 1969 aangewezen als commandant van de parketgroep Dordrecht. Hij werd op 18 februari 1916 te Dordrecht geboren en trad op 20 mei 1937 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 1 augustus 1940 werd hij aangesteld bij het Korps Rijksveldwacht en ging in de bezettingstijd over naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Dordrecht (verkeersgroep). Op 1 augustus 1958 werd hij aangewezen als plaatsvervangend commandant van de verkeersgroep Dordrecht. Op 1 juni 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 maart 1969 tot adjudant.

Wat de wachtmeester 1e kl. J. de Ru vanuit een SAS-Porsche zag is inderdaad opmerkelijk. Die van de SAS verloochenen hun afkomst niet en ze worden ook nog geregeld gewassen.

Wegens enorm succes kunnen wij de winterprijs t.m. 31 maart verlengen.

BENZO SUPER SPORT

geheel compleet ondanks B.T.W.

slechts **f 139,-**

Vraagt gratis prijscourant

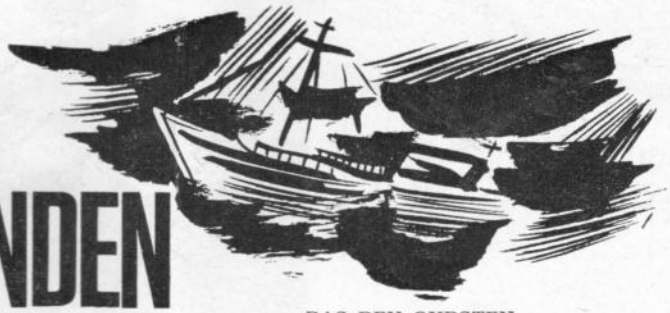
BENZO RIJWIELFABRIEK VLAARDINGEN

Ged. Biersloot 50 - Tel. 010-34 24 74

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

SCHIP OP DE WESTERGRONDEN

BAS DEN OUDSTEN

Cupido: „In twee uur hadden we ze eraf . . ."

PRACHTIGE REDDING TIJDENS FELLE STORM

„Silver Star" strandde en stootte lek bij Terschelling

(van onze correspondent)

In eenvoudige en sobere woorden vertelde gisteravond laat de schipper van de reddingboot „Brandaris" van Terschelling, Jannes Cupido, ons het verhaal van een redding, die de „Brandaris" net tevoren had volbracht. Een redding van 36 mensen uit de hel van de Westergronden, enkele mijlen ten westen van Terschelling, waar het stoomschip „Silver Star" aan de grond liep en lek stootte. Het schip meet 9.972 bruto register tonnen en was onderweg van Hamburg naar Marseille. Deze redding bij storm en sneeuw kan met gulden letters in de annalen van het reddingwezen langs onze kust worden geschreven.

Met de „Silver Star", die om ongeveer zes uur aan de grond liep en lek stootte, raakten 36 mensen in nood, 32 Hongkong-Chinezen en 4 Engelsen. Direct na de stranding ontdekte men op de vuurtoren de Brandaris, wat er was gebeurd."

„Dat is niet waar," zei Jan Oegema, want wij hebben het 't eerst ontdekt. Het moet toen een uur of vijf geweest zijn."

„Hou jij je hoofd," zei Gijs. „Laat Cor dat stukkie nou eerst uitlezen."

„Nou, moet je horen," hervatte Cor:

„Er werden noodseinen afgeschoten en kort daarna kwam West-Terschelling in beweging. De reddingboot „Brandaris" en de sleepboten „Holland" en „Stortemelk" kozen zee en waren een goed uur later al bij het in nood verkerende schip.

Toestand werd kritiek

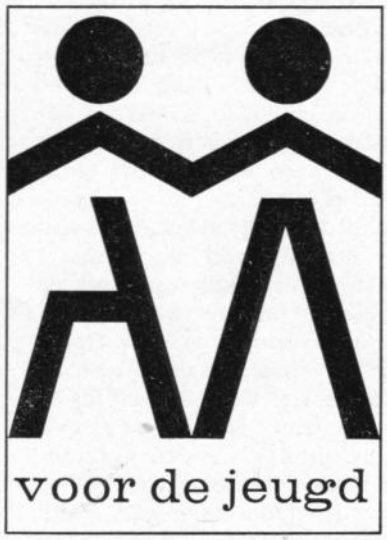
De „Brandaris" voer langszij en radiografisch werd gevraagd of men het schip wilde verlaten. Het was niet mogelijk langszij te blijven door de hoge zee en een sterke ebstroom. Men probeerde met kabels verbinding te maken. Even later werd het bericht opgevangen dat de toestand van het schip kritiek was en dat de gehele bemanning graag van boord wilde.

In een woeste zee hebben daarop de bemanningsleden van de „Brandaris" een prachtig staaltje reddingwerk verricht. Men moest daarbij gebruik maken van de stormladder en zo heeft men de bemanning als het ware van het gestrande schip geplukt. Enkelen zag nog kans een paar kledingstukken mee te nemen, maar de meesten hebben alleen het vege lijf kunnen redden.

„Na twee uur hadden we ze eraf," vertelde Cupido. „Ze waren allemaal gezond en wel en mankeerden niets. Ze vonden het reusachtig, dat we hen eraf kwamen halen en waren dolblij. Wij zijn er ook goed afgekomen; alleen de „Brandaris" heeft schade. De kop van de boot is ingedeukt doordat het schip een paar maal tegen de scheepswand van de „Silver Star" werd geslagen."

Avontuur van hun leven

De Chinezen hebben met deze stranding wel het avontuur van hun leven meegemaakt. Twee dagen geleden waren ze per vliegtuig van Hongkong in Hamburg aangekomen en nu stonden ze plotseling op Terschelling, omstuwd door de inwoners van West, die voor het merendeel op de been waren toen de „Brandaris" gisteravond de haven binnenliep. De sleepboten Holland en Stortemelk zijn bij de „Silver Star" gebleven. Of men kans zal zien het schip te behouden is twijfelachtig. „Het schip zit bar ongunstig," zei men op Terschelling.

De Chinese marconist Tan Tat Hin, zei vol lof te zijn over de snelle hulp die de „Brandaris" verleende. Cupido had prachtig gemanoeuvreerd in de woeste branding. Hij is volgens de marconist een „first class seaman".

„Nou, hou nou maar op, het is mooi geweest," zei Gijs en hij trok Cor het knipsel uit de handen. „Hier, berg op," drong hij.

„Eigenlijk is één ding niet helemaal juist," meende Jan Oegema, „want vermoedelijk is onze nieuweling hier de eerste geweest, die de vuurpijl boven de Westergronden heeft gezien."

(wordt vervolgd)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 105

SVO voor GSA

DOOR DE
WACHTMEESTER 1e KL.
A. K. HAKHOFF TE ARCEN

Sedert het moment dat de Groepssurveillanceauto's uitgerust werden met een tapleymeter, grijze schijf, fototoestel met alle benodigdheden, gereedschap e.d. werd het de politieambtenaren mogelijk binnen hun bewakingsgebied kleine onderzoeken in te stellen bij aanrijdingen, t.a.v. de bij een ongeval betrokken voertuigen. Ook werd het mogelijk om het euvel van opgevoerde bromfietsen beter te kunnen tegengaan, door deze bromfietsen voor zover nodig uit elkaar te sleutelen en de afwijkende onderdelen in beslag te nemen. De G.S.A. werd hierdoor een semi-verkeerswagen.

Daardoor ontstond de noodzaak om het personeel te instrueren zodat op de juiste wijze met de verstrekte uitrustingsstukken gewerkt zou kunnen worden. Op de Verkeersschool van de Rijkspolitie te Bilthoven werd een cursus in elkaar gezet, speciaal afgestemd op het gebruik van deze verkeersuitrusting. Uiteraard zou het te ver voeren om deze cursus een Verkeerscursus te noemen zodat de naam Semi-Verkeersopleiding (S.V.O.) werd ontworpen.

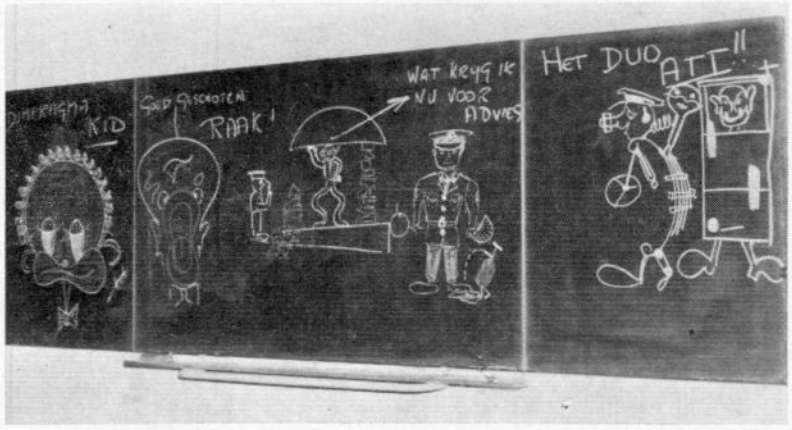
Gedurende deze vierweekse cursus wordt er in de navolgende onderwerpen door instructeurs van de opleidingsschool les gegeven: Automobieltechniek, bromfietstechniek, elektrotechniek, fotografie, verkeerstechniek, behandeling verkeersongeval en motortechniek. Tevens wordt les gegeven op welke wijze met de tapleymeter, grijze schijf, gradenboog en fototoestel moest worden gewerkt.

Verschillende cursussen waren er al geweest toen wij op de Verkeersschool te Bilthoven aankwamen. Natuurlijk kregen wij, wachtmeesters en wachtmeesters 1e kl. een raar gevoel in onze magen toen wij in een leslokaal de tafels met harde stoelen zagen staan waarop wij vier weken moesten zitten. Achteraf bezien valt het mee. Het programma bleek in het algemeen boeiend. Uiteraard waren er lessen die bijzonder in de belangstelling stonden en lessen waarvoor de interesse wat minder was. Na enige dagen waren wij al vertrouwd met het lesschema waarop de letters „att.atp, vvt. ob. rt" en dergelijke voorkwamen, een vorm van geheimtaal die voor de ingewijden wel bekend moet zijn. Gedurende deze weken wrongen adjudanten, opperwachtmeesters en wachtmeesters 1e kl. van de verkeersschool zich in alle bochten om ons in deze eigenlijk te korte tijd zoveel mogelijk parate kennis mee te geven als mogelijk was.

Niet alle uren werden versleten in het leslokaal, vooral het praktijk gedeelte werd buiten deze ruimte verricht, hierbij denk ik bijvoorbeeld aan het werken met de grijze schijf op de zolder van een der gebouwen naast de manege, het

Foto boven: Deelnemers aan een SVO, die nu behalve politie-ambtenaar ook „sleutelaars" zijn.

Ere-saluut in krijt . . .

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 106

werken met een tapleymeter in een oude GSA die na de cursus vermoedelijk afgevoerd moest worden, het rijden, scheefremmen en zweven met een opzettelijk defect gemaakte Zephyr (ex-verkeersgroepwagen), het autoritje door de schone dreven rond Bilthoven waarbij Draeckensteijn en het Koninklijk paleis naast allerlei verkeerssituaties werden getoond en vooral niet te vergeten de dag op de slipbaan van ons korps waar wij in Volkswagens werden rondgeslingerd als hadden wij nimmer een stuur in onze handen gehad. Voor de laatste week kwamen er andere lettertjes op ons lesprogramma namelijk „TST". Men hoeft er maar één letter tussen te plaatsen en men begrijpt wat deze onsympathieke letters betekenen. Er werd toen 's avonds niet meer gekaart maar degelijk gestudeerd. Standpunten werden ingenomen en meningen verkondigd en verdedigd wat uiteindelijk toch tot gevolg had dat wij de volgende dag naar de school gingen met de gedachte: laat ze maar komen.
Een van de cursisten was kennelijk zijn roeping misgelopen. Hij ontpopte zich als een uitmuntend tekenaar. Vele komische situaties werden op het bord in het leslokaal geplaatst. Op de laatste dag van de cursus werd er een eresaluut in krijt aan de instructeurs gebracht.

Uit de foto die hiervan gemaakt is zullen allen die deze S.V.O. hebben doorlopen de verschillende instructeurs herkennen, van links naar rechts: opperwachtmeester Den Ouden (foto-opper), adjudant Kristelijns (Goed geschoten Raak), adjudant Kockelman (als een der pilaren van onze maatschappij), opperwachtmeester Hermans (met brandblusser), wmr. 1e kl. De Moor (als veerpakket), wmr. 1e kl. Brouwer (als veerdemper op de rug van het veerpakket) en adjudant Kemper (als lopende accu).

show t.v. programma alarmeerde rijkspolitie

Op 17 februari 1969 werd vanuit Treslong te Hillegom een T.V.-carnaval-show uitgezonden, welke eindigde in een complete vechtpartij. In het programma was ook een pseudo-politieman opgetreden. De vechtpartij werd zo overeenkomstig de werkelijkheid gespeeld, dat vele kijkers in den lande meenden dat er sprake was van een echte vechtpartij. Het gevolg was dat de rijkspolitiegroep Hillegom telefonisch daarop attent werd gemaakt met het verzoek aan de vechtpartij een eind te maken. Sommigen waren zo verontwaardigd dat zij meedeelden desnoods zelf de orde te zullen herstellen, als de politie niets deed. Ook was er kritiek op dat de politieman, die toch blijkens het geboden programma aanwezig was, „maar niet tegen de vechtersbazen optrad". Een zeeman die 27 jaar gevaren had en dus wel wat had meegemaakt zei: „nog nooit zo'n rotzooi te hebben gezien".
Een en ander was voor de rijkspolitie Hillegom aanleiding een onderzoek in te stellen, waarbij bleek dat Treslong het vertrouwde rustige beeld bood.
Het was namelijk geen T.V.-life uitzending, maar het programma was 5 dagen eerder, op 12 februari 1969 opgenomen, compleet met vechtpartij. De aandachtige kijker moet wel begrepen hebben dat het hier geen echte vechtpartij was, want via de opname-camera — waarbij steeds weer dezelfde personen uit het publiek in beeld kwamen — heeft hij als het ware het conflict zien ontstaan en zien uitgroeien tot een ware vechtpartij. Overigens alle hulde aan de bekwame acteurs!

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 17-2-'69: T. Jaarsma, wmr. 1e kl., van Purmerend naar Deil-Enspijk.
Per 1-3-'69: H. A. P. v. Sambeek, wmr. 1e kl., van Ouderkerk a. d. Amstel naar De Rijp; D. Duinsbergen, wmr. 1e kl., van Breukelen naar Leersum.

wij herdenken

Wmr. 1e kl.
J. Hendriks
Oosterhout-G.
ressort Arnhem
☆
† 28-2-1969

Adjudant
B. Pegels
Wehe
ressort Groningen
☆ 31-10-1910
† 18- 2-1969

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 15-2-'69: H. C. v. d. Pluijm, owmr. van Schelluinen naar Eethen.
Per 17-2-'69: Chr. de Rijke, wmr. 1e kl., van Kruiningen naar Sluis.
Per 18-2-'69: J. H. Eiting, wmr., van Berkel en Rodenrijs naar Pijnacker; C. J. Barelds, wmr., van Pijnacker naar Berkel en Rodenrijs.
Per 1-3-'69: A. B. v. Koert, owmr., van Oostvoorne naar Schelluinen; J. C. Doelman, wmr. 1e kl., van Heinenoord naar Zuidland.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 16-2-'69: J. M. Graat, owmr., van Baarlo naar Nederweert.
Per 24-2-'69: N. B. Overpelt, wmr. 1e kl., van Dongen naar Opmeer.
Per 1-3-'69: J. Beeke, wmr. 1e kl., van Sprang Capelle naar Spijkenisse; A. J. Stroobant, wmr. 1e kl., van Swalmen naar Horst; N. Over de Vest, owmr., van Vessem naar Someren; P. J. Bessems, wmr. 1e kl., van Nieuwenhagen naar Schimmert; H. W. M. Willems, wmr., van Grathem naar Swalmen.
Per 3-3-'69: J. L. M. v. d. Elzen, owmr. van Hoogeloon naar Asten.
Per 29-3-'69: J. F. M. Klomp, wmr., van Helden Panningen naar Lottum.

RESSORT ARNHEM

Per 16-2-'69: E. Poelakker, wmr. 1e kl., van Losser naar Wijk en Aalburg; B. J. Huisman, wmr. 1e kl., van Beltum naar Zieuwent.
Per 17-2-'69: A. v. Meteren, owmr., van Deest naar De Rijp.
Per 1-3-'69: D. W. Bruil, wmr. 1e kl., van Rekken naar Haaksbergen; G. H. Simmelink, wmr. 1e kl., van Dinxperlo naar Rekken; J. Pottjewijd, van Eibergen naar Kootstertille.

RESSORT GRONINGEN

Per 15-2-'69: M. W. J. Wachter, wmr., van Appingedam naar Finsterwolde.
Per 1-3-'69: K. L. Mossel, owmr., van Dwingeloo naar Utrecht; J. Meinema, wmr. 1e kl., van Wommels naar Hallum; H. Oosting, owmr., van Beilen naar Westerbork; J. H. Ittmann, dir. officier 3e kl., van Winschoten naar Apeldoorn.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 17-2-'69: W. Bohle, wmr. 1e kl., van Sectie Bijz. Verkeerstaken naar Verkeersschool R.P.

aanwijzing voor funktie

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-3-'69: Adjudant C. van Dijk tot groepscommandant parketgroep Dordrecht.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 16-2-'69: Owmr. J. M. Graat tot groepscommandant te Nederweert.

RESSORT ARNHEM

Per 1-3-'69: Owmr. B. J. Huisman tot rayoncommandant te Zieuwent.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-3-'69: Adjudant H. Oosting tot groepscommandant te Westerbork.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-3-'69: J. N. D. Mulckhuijse te Maarssen; L. P. A. Robert te Schagen.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot adjudant:

Per 1-3-'69: C. van Dijk te Dordrecht.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-3-'69: R. de Bondt te 's-Gravenhage; G. G. M. Bergsma te Strijen; E. de Vries te Nieuwerkerk a. d. IJssel.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-10-'68: H. J. Kraak te Terneuzen.

tot wachtmeester:

Per 1-2-'69: C. Buissant des Amorie en J. v. d. Wal te Barendrecht; G. J. Kamp, B. C. D. Leeuwenburgh en J. P. v. d. Walle te Voorschoten; J. W. C. v. Meppelen Scheppink te Boskoop; J. L. F. Moens te Ben. Hardinxveld; G. v. Norel te Papendrecht; H. v. d. Bie en H. G. Tebbenhof te Wateringen; J. v. d. Boon te Oegstgeest; C. A. Goossen te Hulst; J. de Lange te Poortugaal; C. L. G. Maat te Pijnacker; H. W. B. v. d. Marel te De Lier; J. de Pagter te Kapelle; W. de Rooij te Rhoon; H. J. Struik te 's-Gravenzande; M. S. v. d. Stijl en B. G. v. d. Sijde te Hendrik-Ido-Ambacht.
(allen van de Opleidingsschool Horn).

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot adjudant:

Per 16-2-'69: J. M. de Graat te Nederweert.

tot opperwachtmeester:

Per 16-2-'69: E. Poelakker te Wijk en Aalburg.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-3-'69: C. J. M. van Riel te Gemert; W. H. Ritzen te Maastricht; A. G. A. de Vries te Mierlo; J. van Driel te Oisterwijk.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-1-'69: W. N. Horstmanshoff te Breda.
Per 1-2-'69: J. F. Verberkt te Boxmeer.

RESSORT ARNHEM

tot opperwachtmeester:

Per 16-2-'69: B. J. Huisman te Zieuwent.

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-12-'68: A. M. ten Heuvel te Wijhe.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 1-3-'69: H. Oosting te Westerbork.

tot opperwachtmeester:

Per 1-3-'69: J. Pottjewijd te Kootstertille; J. Meinema te Hallum; H. Stoppels te Ide; J. Smouter te Veenoord.

RIJKSPOLITIE TE WATER

tot adjudant:

Per 1-3-'69: J. Maliepaard te Vlaardingen.

tot wachtmeester:

Per 1-2-'69: L. A. Bakker te Vlaardingen; G. J. de Bruijn te Amsterdam; G. A. Leek te Vreeswijk; J. Ph. van Weede te Amsterdam.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

tot adjudant:

Per 1-3-'69: M. E. Fukkink te Arnhem.

in dienst getreden

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-3-'69: G. Bloem, schrijver te 's-Hertogenbosch.
Per 1-4-'69: G. A. B. M. Schut, leerling-fotograaf te Roermond.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-3-'69: B. Zweers, rijksambtenaar G o.a. te Arnhem.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 1-2-'69: D. de Iongh, administrateur bij het Korps R.P. in de functie van hoofd van de bij de Alg. Insp. Korps R.P. in te stellen Inspectie Materieel te 's-Gravenhage.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-2-'69: M. W. Struijcken, Tilburg; A. G. J. Neijts, Eindhoven; J. G. Arentsen en W. D. J. Hupkes, Doetinchem; J. Hekert, Assen; H. Visser, Leeuwarden.
Per 1-3-'69: M. H. F. M. Dortmans, H. A. v. Berlo, G. J. H. J. v. d. Heijden, P. M. H. Brekelmans en A. H. P. v. d. Broek, allen 's-Hertogenbosch; H. A. G. v. Eekelen, Breda; A. G. M. Verheijen, Eindhoven; J. Janssen, Assen.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-3-'69: P. Russchen, adjudant te Blokker; M. A. v. d. Kuil, wmr. 1e kl. te Maartensdijk.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-3-'69: G. Kruis, adjudant te Dordrecht.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-2-'69: G. M. M. v. d. Linden, schrijver A te Eindhoven; H. v. d. Honing, schrijver A te Tilburg.
Per 1-3-'69: J. J. A. M. Roijakkers, adm. ambt. C 2 te Kessel; J. M. M. A. van Bokhoven, wmr. te Venray.
Per 1-4-'69: Th. M. A. van Meeteren, schrijver A te Breda; B. A. Bontjer, adjudant te Bladel; A. A. van Meer, wmr. 1e kl. te Zevenbergschenhoek; F. J. M. Boeren, wmr. te Oudenbosch; J. Balder, owmr. te Goirle; N. H. P. M. v. d. Berg, adm. ambt. C 2 te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 1-3-'69: J. Udes, adjudant te Arnhem; A. M. Küschel, adm. ambt. C 2 te Almelo.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-3-'69: R. Heeling, adjudant te Westerbork; W. Blokzijl, techn. contr. te Winschoten; H. Boersma, wmr. te Workum.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-3-'69: A. J. van Wijk, J. Kruger, A. Pol, W. Broersma, W. H. Moorman.
allen adspirant te Arnhem.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 1-3-'69: J. J. M. Heylaerts, M. F. B. M. v. Boxtel, W. B. M. Janssen. J. J. Zwart.
allen adspirant te Horn.

ambtsjubilea

Wmr. 1e kl.
S. A. Graver
Bergen-Binnen
ressort Amsterdam
25 jaar op 29-3-1969

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_03_Mrt_Nr.07 108

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

10e JAARGANG No. 8 - APRIL 1969

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

10e Jaargang
No. 8 - april 1969
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester J. M. van Leeuwen
te Maarssen

Wachtmeester G. H. Peterink
te Neede

Vaste medewerkers:
Mr A. J. Dek
substituut-officier van justitie
te 's-Gravenhage
Adjudant J. W. Vis
te Arnhem, filatelie

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228, Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,— per jaar bij vooruitbetaling

Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

De kapitein H. C. Hoogervorst was de enige, die aan Z.K.H. Prins Bernhard werd voorgesteld op de officiële ingebruikstellings-gala-avond van het Nederlands (Europa's grootste) Congresgebouw in Den Haag op 14 maart 1969. Van die gelegenheid werd gebruik gemaakt de Prins de nieuwe stereo-langspeelgrammofoonplaat van de Rijkspolitiekapel aan te bieden; de kapel trad hierbij op.

deze maand

Korps tot ridder geslagen
⊡
Korps Tafeltennistoernooi
⊡
Politieverbindingen
in Denemarken
⊡
Nieuw postbureau
Aarle-Rixtel in gebruik genomen
⊡
R.P. bij unieke verhuizing
⊡
Dirigent van R.P. mannenkoor
kreeg Culturele Prijs
van provincie Groningen
⊡
Canada - Montreal
⊡
Uitreiking vrijwilligers- en n.s.f.-medailles district Amsterdam
⊡
Filatelie
⊡
Twee Reebokken bij Wanroy
gered uit strikken
⊡
Moeder
⊡
Puzzel van de maand
⊡
Personalia

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

De majoor R. den Breejen (mét ridder) tijdens zijn woord van dank.

korps tot ridder geslagen

DOOR OPPERWACHTMEESTER J. J. H. v. AERSSEN TE NIJMEGEN

„De directie van Chevron Petroleum Maatschappij (Nederland) n.v. te 's-Gravenhage, heeft de eer het Korps Rijkspolitie te benoemen tot Chevronridder 1969. De benoeming geschiedde op grond van de grote verdiensten die het gehele Korps Rijkspolitie zich verwierf voor de veiligheid van het verkeer in de ruimste zin des woords. De benoeming kwam tot stand na ampele overweging en na ruggespraak met deskundigen in het bijzonder het Verbond voor Veilig Verkeer."

Zo luidt de tekst van de oorkonde, door de heer G. H. Thomas, directeur van Chevron Nederland, op 27 maart uitgereikt aan majoor R. den Breejen, hoofd van het Bureau Verkeerszaken van de Algemene Inspectie van het Korps Rijkspolitie.

De uitreiking vond plaats in het internationale perscentrum Nieuwspoort in Den Haag, in tegenwoordigheid van ondermeer de Algemeen Inspecteur van het Korps, generaal W. de Gast, de commandant van het district 's-Gravenhage, overste W. M. Rehorst, majoor A. C. Vogel, commandant van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken, kapitein P. van der Molen, toegevoegd officier bureau Verkeerszaken, majoor E. Spierenburg, commandant Verkeersschool, kapitein E. Gerritsen, commandant Dienst Luchtvaart, directieleden van Chevron Nederland en vertegenwoordigers van pers en radio. Majoor Den Breejen stond aan het hoofd van een delegatie, samengesteld uit vertegenwoordigers van de onderscheidene takken van dienst van het Korps.

gehele korps geëerd

De feitelijke uitreiking geschiedde door jhr. mr H. G. van Holthe tot Echten, secretaris van het Verbond voor Veilig Verkeer.

Hij zei onder meer: „De Chevron Petroleum Maatschappij Nederland is overgegaan tot het instellen van een jaarlijks uit te reiken prijs aan die organisaties, welke zich op bijzondere wijze verdienstelijk hebben gemaakt voor de bevordering van een veiliger verkeer. De maatschappij is met het Verbond voor Veilig Verkeer in overleg getreden ten aanzien van de vraag aan wie de prijs dit jaar zou moeten worden toegewezen. Hoezeer wij ons hierover verheugen, het zal u duidelijk zijn dat het moeilijk is deze vraag te beantwoorden. Het is toch immers zo, dat van meerdere instanties, verenigingen enzovoort gezegd kan worden, dat zij zich voortdurend beijveren voor een veiliger verkeer. Niettemin," aldus jhr. Van Holthe tot Echten, „hebben wij gemeend te mogen adviseren de prijs dit jaar uit te reiken aan het Korps Rijkspolitie. De destijds door het Verbond in samenwerking met onder andere de Rijkspolitie gevoerde actie Zwarte Zes heeft ertoe geleid, dat in één aspect van het menselijk gedrag in het verkeer een aantoonbare verbetering is ingetreden, namelijk het invoegen op autosnelwegen.

Moge dit een specifieke reden zijn voor het Verbond te adviseren om de prijs aan het Korps Rijkspolitie toe te kennen, daarnaast zijn er vele andere activiteiten, waarin tot uiting komt, dat de verkeersveiligheid een zaak is, die dit Korps zeer ter harte gaat."

Jhr. Van Holthe tot Echten noemde in dit verband onder meer de concrete en daardoor waardevolle

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08

verkeersinformaties, die vanuit Driebergen aan de weggebruikers gegeven worden. „Maar meer nog," zo zei hij, „ware te denken aan de wellicht minder spectaculaire maar daarom zeker niet minder belangrijke inspanningen van de rijkspolitieman op het platteland, die zich beijvert om door middel van verkeersvoorlichting weggebruikers tot een veiliger weggedrag te brengen. Dit manifesteert zich in adviezen en hulp bij het verkeersonderwijs op de lagere school, maar ook in het geven van cursussen en informatie aan volwassenen. Vele leden van het Korps menen hun taak niet te moeten beperken tot de zuiver politiële, maar zijn bereid het hunne — zowel in uniform als in burger — bij te dragen aan de bevordering van de verkeersveiligheid en de vorming van de weggebruikers."

Op grond van dit alles beschouwde jhr. Van Holthe tot Echten het als een grote eer om, namens het hoofdbestuur van het Verbond voor Veilig Verkeer, de waardering tot uitdrukking te brengen voor het vele en belangrijke werk, dat door het Korps Rijkspolitie op dit terrein is en wordt verricht.

ridder en 1000 dollar

Naast de oorkonde en de „zilveren chevron-ridder" is aan de veilig verkeer-prijs een geldsbedrag van 1000 dollar verbonden. Het Korps zal dit geld besteden voor de aankoop van een „Instant responce system apparatuur", waaraan op de Verkeersschool van het Korps reeds lang behoefte bestaat. Met deze apparatuur van Amerikaanse oorsprong is het de instructeur aan de Verkeersschool mogelijk, meteen na de instructie te peilen hoe het geïnstrueerde klassikaal is overgekomen.

Majoor R. den Breejen dankte voor de verleende onderscheiding en de daaraan verbonden prijs. Met grote nadruk beklemtoonde hij, dat deze onderscheiding moet worden gezien als waardering voor het gehele Korps Rijkspolitie. Daarom was ook van alle executieve onderdelen van het Korps een afvaardiging aanwezig.

Spreker meende, dat wanneer er ooit eens een vaandel voor het Korps Rijkspolitie zou komen, dit „wapenfeit" naast het aloude devies „plichtsgetrouw en steeds paraat" zou worden ingeborduurd. Waarbij hij, naast zijn gevoel voor romantiek, echter blijk gaf een man van „deze tijd" te zijn, door het oude devies als volgt te interpreteren „bekwaam, beheerst en taktisch".

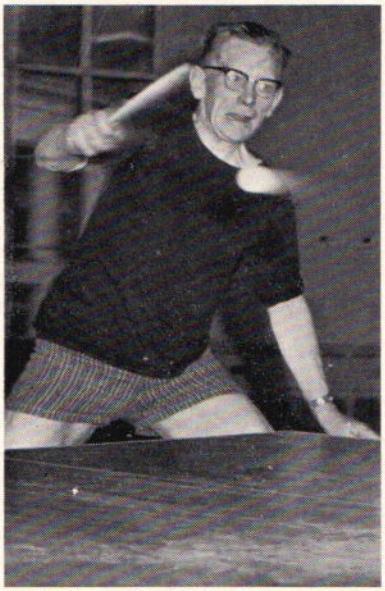
De bijeenkomst in Nieuwspoort werd ingeleid door de heer Albert Vogel, die een zeer interessante beschouwing hield over de oorsprong van de „chevron", waarmede hij tevens een op het perscentrum ingerichte tentoonstelling „op de keper beschouwd" opende. De tentoonstelling gaf een aanschouwelijk beeld van de ‚chevron' door de eeuwen heen.

Foto boven: De ridderslag voor het Korps Rijkspolitie, gegeven door mr G. H. Thanas op de schouder van de majoor R. den Breejen.

Foto onder: Afgevaardigden uit alle geledingen van het Korps waren bij de plechtigheid tegenwoordig.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08 112

Korps tafeltennistoernooi

Groningen won op eigen terrein

DOOR OPPERWACHTMEESTER D. N. W. TITS TE ASSEN

De Sportcommissie Rijkspolitie ressort Groningen organiseerde op 13 maart het Korpstafeltennis-kampioenschap 1969, dat voor de organisatoren een daverend en zeer verrassend sportief succes opleverde: Groningen legde namelijk beslag op de eerste plaats.
De wedstrijden hadden een uitermate spannend verloop, waarbij de uitslag — zoals reeds gezegd — een volkomen verrassing opleverde.
Groningen startte met een overwinning op Den Bosch (3-5). Den Haag sloeg Arnhem met 3-5 en de voor de eerste maal deelnemende vereniging Alex moest met een 5-0 nederlaag tegen Den Bosch genoegen nemen. Den Haag-Groningen bracht opnieuw sensatie, want de Groningers zagen kans om Den Haag te kloppen (4-5).
Alex bleek wel over ijverige tafeltennissers te beschikken, die echter niet over voldoende technische capaciteiten beschikten om een rol van betekenis te kunnen spelen in dit toernooi. Tegen Arnhem werd eveneens met 5-0 verloren. Den Bosch nam revanche voor de nederlaag tegen Groningen, waarvan Den Haag de dupe werd (5-4). De Groningers versloegen daarna Alex met 5-0, terwijl Den Bosch met 5-4 zegevierde over Arnhem. Den Haag had daarna weinig moeite met Alex (5-0) en vervolgens klopte Arnhem de Groningers met 5-3.
Het gevolg van dit alles was, dat Den Bosch en Groningen ieder met 6 punten eindigden, zodat het game-gemiddelde moest beslissen voor het kampioenschap.
Het gemiddelde van Den Bosch bedroeg 38-29 en dat van Groningen 40-18, zodat de eerste prijs duidelijk naar Groningen toeging, met Den Bosch als zeer goede tweede. Arnhem en Den Haag kwamen ieder tot 4 punten, zodat ook hier de gamescore de volgorde moest bepalen. Arnhem stond op 38-28 en Den Haag op 38-29, zodat Arnhem met zeer klein verschil derde werd en Den Haag vierde. Alex werd uiteindelijk vijfde en laatste.
Het ressort Amsterdam berichtte op 20 februari dat er twee man

Het winnende team van Groningen v.l.n.r.: Ekkelenkamp, Aardema, adj. Van der Sluis (teamleider), Grave en Ebbens.

De kolonel P. Oom reikt de 1e prijs uit aan Aardema, v.l.n.r. Aardema, mej. M. A. Boom, de kolonel P. Oom en de adjudant Van der Sluis.

De gedetailleerde uitslagen luiden:

Den Bosch-Groningen	3-5
Arnhem-Den Haag	3-5
Alex-Den Bosch	0-5
Den Haag-Groningen	4-5
Arnhem-Alex	5-0
Den Bosch-Den Haag	4-5
Alex-Groningen	0-5
Arnhem-Den Bosch	4-5
Den Haag-Alex	5-0
Groningen-Arnhem	3-5

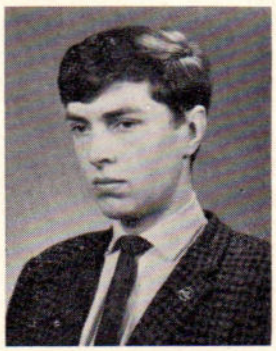
Einduitslag:

1. ressort Groningen	6 p. (40-18)
2. ressort Den Bosch	6 p. (38-29)
3. ressort Arnhem	4 p. (38-28)
4. ressort Den Haag	4 p. (38-29)
5. Alex	0 p. (0-40)

Namens de Algemeen Inspecteur, die helaas niet aanwezig kon zijn, reikte de kolonel P. Oom met een toepasselijk woord de prijzen uit. Het winnende team van Groningen bestond uit: Aardema, Ekkelenkamp, Grave en Ebbens. Ploegleider was hoofd-sportinstructeur, adjudant S. v. d. Sluis.

ziek waren en één gedetacheerd, zodat van deelname moest worden afgezien. Was op 20 februari reeds te voorzien dat deze mensen ook op 13 maart nog ziek zouden zijn, zo vroeg men zich in het Noorden af. En: waren er werkelijk geen drie mensen te vinden, die aan dit toernooi konden deelnemen?

toekomstig adspirant helpt inbraken oplossen

Tonny Mulier is nog te jong om een opleiding te volgen aan de Opleidingsschool te Horn. Daarom is hij sinds 1 december 1968 als schrijver A werkzaam op het districtsbureau te Middelburg. De dagelijkse omgang met toekomstige collega's heeft hem echter geleerd dat het voor een politieman zaak is steeds oren en ogen goed open te hebben.

Dat speelde hem wellicht ook door het hoofd toen hij in maart op een zondagavond zijn ouderlijke woning in Vlissingen naderde en twee jongemannen de voortuin van de buren zag verlaten. Het viel hem op dat de jongelui niet aan de kant van de straat liepen waar een trottoir is, doch aan de overzijde. Muller kreeg ook de indruk dat ze hem wilden ontwijken. Kort daarop kwam buurman thuis. Even later belde hij in paniek op en vertelde dat er ingebroken was. Muller ging er heen en gaf het advies: overal afblijven! Onmiddellijk kwamen de twee jongelui weer in zijn gedachten terug. Toen een rechercheur arriveerde kon hij hem dan ook een vrij goed signalement opgeven. Later herinnerde hij zich ook dat een van de jongens wel eens met bloemen had gevent.

Daar men vermoedde dat de jongens zich hier of daar in een café zouden ophouden, nam de recherche Muller mee om in diverse dergelijke inrichtingen een kijkje te nemen. Het lukte niet de jongelui op te sporen, maar dank zij het door Muller verstrekte signalement kon de recherche wel de volgende dag de twee jongens aanhouden. Eén van hen had inderdaad vroeger met bloemen gevent.

Ze bekenden niet alleen de inbraak bij de buurman van Muller, maar eenmaal aan het praten vertelden ze ook nog een tiental andere inbraken te hebben gepleegd.

Geen wonder dat de Vlissingse commissaris van politie in zijn nopjes was met de hulp van Muller en hem in een vriendelijke brief hartelijk bedankte!

C. den Otter

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08

In bijgaand artikel vertelt ir E. Kroeze, directeur van de Politieverbindingsdienst, een en ander over de verbindingen van de Deense politie. Dat geschiedt naar aanleiding van een recent bezoek aan het berichtencentrum van de Deense politie te Kopenhagen. Het artikel geeft ook meer algemene voorlichting over de politie in Denemarken.

POLITIEVERBINDINGEN

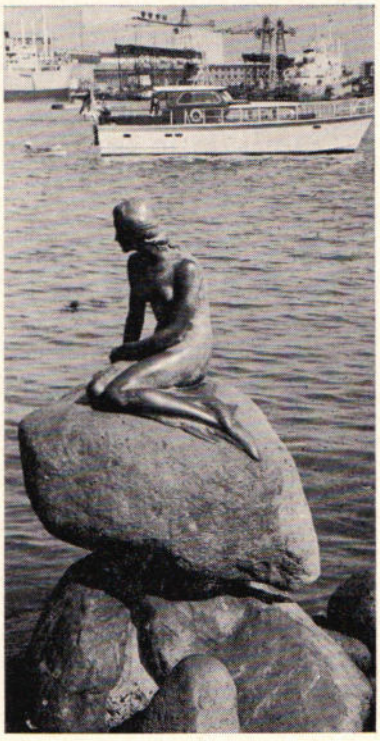
Aangezien Kopenhagen een stad is, die qua omvang kan worden vergeleken met onze grote steden, zal worden ingegaan op de opzet van speciaal de draadloze verbindingen. Daarbij is het van belang van te voren enkele duidelijke verschillen tussen Deense en Nederlandse omstandigheden op te sommen, althans voor zover deze van invloed hebben kunnen zijn op de ontwikkeling van de politie-verbindingen.

1. In Denemarken kent men geen geprononceerd onderscheid tussen stedelijke politiekorpsen en Rijkspolitie. Hierdoor is een harmonische ontwikkeling van de verbindingen mogelijk geweest, welke zich over steeds grotere gebieden rond Kopenhagen (en rond andere grote steden) heeft uitgebreid.
2. Kopenhagen zelf heeft weinig nauwe straten, het verkeer heeft nog steeds vrij veel ruimte, en er zijn procentueel minder auto's dan in Nederland (ze zijn bijzonder duur).
3. Denemarken heeft maar een betrekkelijk korte landsgrens (met Duitsland) in een agrarisch gebied. Er is dientengevolge belangrijk minder „internationale" misdaad. Wellicht mede hierdoor schijnt de criminaliteit geringer te zijn, dan in vele andere West Europese landen.
4. Door de vele brede waterbarrières zijn er t.a.v. politie-optreden duidelijk af te bakenen regio's ontstaan.
5. In Denemarken heeft men ongetwijfeld meer geïnvesteerd in goede politie communicatiesystemen. Wellicht houdt dit verband met een hoger welvaartspeil en/of met geringere inspanningen op ander gebied. (b.v. wegenbouw).
6. Er is in Denemarken geen Staatsbedrijf der PTT met monopolistische tendensen op het gebied van de verbindingen maar er zijn maatschappijen, welke de openbare verbindingen verzorgen. Uiteraard stellen deze N.V.'s ook hun eisen, maar deze zijn niet vastgelegd in de vorm van wetten.

de regionale radio-verbindingen

Vanuit het berichtencentrum wordt zowel het stadsgebied Kopenhagen als de regio bediend. Het stadsgebied omvat ca. 1 miljoen inwoners, terwijl de regio een geografische eenheid vormt, n.l. de eilanden Sjælland (het grootste met Kopenhagen), Lolland en Falster (beide ten zuiden van Sjælland). Zowel in de stad als in de regio past men het diversity principe toe, d.w.z., dat men op hiervoor geschikte punten zend-ontvangstations inricht voor de verschillende mobilofoon-netten. De berichten worden per telefoonlijn doorgegeven van en naar het centrale berichtencentrum in Kopenhagen. Beide diversity systemen zijn ingericht door de fa. Pye, en wel op zodanige wijze, dat steeds automatisch het beste ontvangstsignaal wordt geselecteerd. Dit is nodig, omdat anders verwarring zou ontstaan, doordat in het berichtencentrum via 2 of meer ontvangers hetzelfde signaal zou worden ontvangen. Dit selectieve keuzesysteem laat alleen het beste signaal door en onderdrukt de eventuele andere signalen volkomen.
In het berichtencentrum kan men aan controlelampjes zien, welke ontvanger een bepaald signaal doorgeeft. Voor het wederwoord wordt de corresponderende zender ingeschakeld. Dit regioverkeer wordt geheel centraal geleid, en is simplex-verkeer. Met

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG
RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08 115

IN DENEMARKEN

dit systeem is het mogelijk, alle vaste- en mobiele stations van de regio, in één net onder te brengen. Hiervoor is een bepaald kanaal gereserveerd. Dit algemene politiekanaal heeft in heel Denemarken dezelfde benaming, hoewel om technische redenen in een andere regio op een andere frequentie kan worden gewerkt (in tegenstelling tot onze opvatting wordt een kanaalnummer voor een bepaald *doel* gereserveerd, niet voor een bepaalde *frequentie;* de operators van de berichtencentra weten en merken hier niets van).

Hoewel Denemarken qua oppervlakte te vergelijken is met Nederland, zijn de afstanden groter, dit tengevolge van de vele eilanden. Zo is de grootste rechtstreekse afstand, waarover in de regio Kopenhagen zo'n diversity lijn moet worden gehuurd, ca. 110 km, terwijl de oppervlakte weinig groter is dan de provincie Gelderland. Om een indruk te geven van de kosten van het huren van deze interlokale diversity lijnen. Lijnhuur ca. f 75,— per kilometer per jaar, hetgeen voor heel Denemarken neer komt op ca. f 250.000,— per jaar. Hiet staat tegenover, dat men voor het opstellen van geschikte zend-ontvangstations gebruik kan maken van bestaande hoge punten (masten, torens) van de telefoonmaatschappij.

Het doorschakelen van de ene regio naar de andere is bij het toegepaste systeem niet mogelijk. Hieraan is duidelijk veel minder behoefte dan bij ons, tengevolge van de geografische situatie. Een andere reden is, dat men minder frequenties beschikbaar heeft.

Daarom heeft men grotere netten (méér mobilofoons per net; in Kopenhagen stad werkt men maar op 2 kanalen), en werkt men voor het regionale verkeer slechts op één frequentie (simplex).

telex

Men beschikt over een landelijk, niet geautomatiseerd politietelex systeem, wat, evenals bij ons, van de telefoonmaatschappij wordt gehuurd. Hiermee kan men de andere regio's gemakkelijk en snel genoeg bereiken.

Er is een begin gemaakt met *data-transmissie,* via deze telexverbindingen, naar een centraal autonummerregister (5-unit codesysteem). Het opvragen van gegevens is thans een kwestie van seconden. Alle aangeslotenen op het politie-telexnet kunnen hiervan gebruik maken.

berichtencentrum

De schakellessenaars werden voor het merendeel ontworpen en gebouwd door de fa. Pye. De apparatuur is ondergebracht in een aparte apparatenkamer.

De chef zit aan het begin van het berichtencentrum recht tegenover het plotbord. Hij heeft alle verbindingsmogelijkheden direct onder zijn bereik, zodat het voor hem mogelijk is, iedere verbinding van het andere personeel over te nemen. Hij kan ook met iedere verbinding meeluisteren.

Met behulp van drukknoppen kan men al naar gelang de positie allerlei schakelhandelingen verrichten, zoals het kiezen van het gewenste mobilofoonkanaal, het tot stand brengen van doorverbindingen, het in- en uitschakelen van tape-recorders, het koppelen van posities en netten en het bedienen van het plotsysteem. Dit systeem heeft een letter en cijfercode en werd geleverd door A.E.G.-Telefunken (kosten ca. f 250.000,—). Men kan per stadswijk vanaf elke

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

mobilofoonpositie aangeven, welke wagen in bedrijf is, en op welk mobilofoonkanaal deze wagen werkt. Men heeft 1 mobilofoonpositie geplaatst tegenover telkens 2 telefoonposities.
Het contact geschiedt direct, over de tafel heen. Dit levert geen bijzondere problemen of geluidshinder op, omdat de bezetting meestal niet groter is dan 7 man, en de geluidsisolatie van de ruimte voortreffelijk is.
Overigens deelde men desgevraagd mede, dat gecombineerde telefoon-mobilofoonposities wellicht praktischer zouden zijn geweest. Het totaal aantal personeelsleden van het berichtencentrum is 30 man.

alarmnummer 000

Dit nummer is al jaren in gebruik. Het komt in Kopenhagen binnen bij de brandweer (2 operators) en wordt vandaar, indien het alarm voor de politie bestemd is, direct doorgeschakeld. Gemiddeld komen per dag op dit nummer 80 meldingen binnen, bestemd voor de politie. Mocht de politie „bezet" zijn dan wordt de alarmmelding automatisch op een band gezet, en via een 2de bandrecorder naar de meldkamer doorgegeven, zodra een telefoonpositie vrij is. Dit systeem is in wezen een eenvoudig magneetbandgeheugen. Het werd door Telefunken gebouwd, met gebruikmaking van 2 Revox-bandrecorders. Het opslaan van het bericht duurt gewoonlijk slechts enkele seconden; het doorgeven begint meestal al, terwijl het bericht nog niet eens door de eerste recorder is opgenomen.
Voor een stad als Kopenhagen is een totaal van 80 meldingen per dag betrekkelijk gering. Echter komen lang niet alle alarmberichten binnen op 000, omdat lang vóór het invoeren van dit landelijk nummer (wordt regionaal, per telefoondistrict afgehandeld) de politie in Denemarken overal te bereiken was onder nummer 1448. Ook dit nummer is gemakkelijk door het publiek te onthouden. Bij het groeien van het aantal telefoonabonnees plaatste men eerst een 4, en daarna een 1 voor dit nummer. Zo is de politie in Kopenhagen te bereiken onder 141448.

bandrecorders

Elke lessenaar (zowel mobilofoon als telefoon) heeft z'n eigen op afstand bedienbare bandrecorder. Ze zijn allemaal 2-sporig, van het fabrikaat Revox (in totaal 16), en ze zijn opgesteld in de apparatenkamer.
Men is tegen veelsporige recorders, omdat men dikwijls, onafhankelijk van andere opnamen, bepaalde gesprekken wil kunnen terugluisteren.

bankalarmering

In verband met de vele overvallen van de laatste 2 jaren denkt men over het invoeren van een direct meldsysteem. Er is echter nog geen keuze gemaakt. De banken in Denemarken hebben bedenkingen tegen snelle komst van de politie bij een overval, dit i.v.m. eventuele schietpartijen. In Kopenhagen, en elders in Denemarken is het n.l. al herhaaldelijk voorgekomen dat de politie ter plaatse arriveerde tijdens een overval. Men vermoedt, dat dit komt vanwege de grote mobiliteit, het minder drukke verkeer en de goede radioverbindingen. De overvallers blijken in verreweg de meeste gevallen Denen te zijn. Ze duiken doorgaans onder in de grote stad.

portofoonnetten

Portofoons worden in Denemarken nog niet op grote schaal toegepast, zelfs niet in Kopenhagen. In de praktijk heeft alleen de gemotoriseerde politie de beschikking over draadloze verbindingsmiddelen, en dat zijn dan mobilofoons. Aparte portofoon-netten kent men helemaal niet. Aan toepassing van frequenties in de 450 Mc band is men nog niet toe. Uiteraard is deze opvatting t.a.v. portofoongebruik mede een gevolg van de in het begin van dit rapport opgesomde verschillen. Men zou, i.v.m. de frequentieschaarste, genoodzaakt zijn, portofoons onder te brengen in de bestaande mobilofoonnetten, en men wordt dan onmiddellijk geconfontreerd met het probleem van de veel geringere reikwijdte.
Overigens gelooft men in Denemarken, dat het bij een goede netdiscipline mogelijk is, 70 à 80 mobilofoons in één net onder te brengen. Zo zijn in het stadsgebied Kopenhagen maar 2 operationele kanalen in bedrijf.
Resumerende, kan men zeggen, dat men weinig te voet surveillerende agenten aantreft in Denemarken, en dat men momenteel, ook om technische redenen, weinig heil ziet in portofoongebruik op uitgebreide schaal.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Het dochtertje van de wmr. 1e kl. H. Keizer biedt burgemeester Janssens de sleutel aan.
(foto: owmr. J. J. H. van Aerssen)

postbureau Aarle-Rixtel officieel in gebruik gesteld

Met echt Brabantse gemoedelijkheid, doch desalniettemin op stijlvolle wijze, is dezer dagen het nieuwe postbureau der rijkspolitie in Aarle-Rixtel officieel in gebruik genomen. In de raadszaal van het gemeentehuis ontving burgemeester E. P. A. M. Janssens, in gezelschap van enkele raadsleden, een aantal genodigden, waaronder de districtscommandant Eindhoven, majoor J. Vermeulen, diens toegevoegd officier, luitenant B. T. Bouma, de toegevoegd officier voor jeugdzaken mej. M. Th. van Beelen, de districts-adjudant H. J. A. Awater en de groepscommandant (als naober) van Gemert, adjudant P. van Lee.
Onder de „burgerlijke" genodigden bevonden zich ondermeer de architect van het fraaie gebouw, de heer J. Elbers uit Cuyk en enkele vertegenwoordigers van de Rijksgebouwendienst.
Na de ontvangst begaf het gezelschap zich naar het nieuwe postbureau, alwaar de voltallige groep Beek en Donk, onder commando van adjudant J. Th. Schikhof, stond aangetreden.
In korte toespraken wezen zowel burgemeester Janssens als majoor Vermeulen op de uitstekende verstandhouding tussen politie, burgerlijke overheid en publiek in Aarle-Rixtel en de noodzakelijkheid van een efficiënte en prettige huisvesting voor de politie. Het contact met het publiek zal er ongetwijfeld door worden bevorderd.
Na het hijsen van de nationale driekleur stak burgemeester Janssens de sleutel, hem door een dochtertje van de wachtmeester 1e kl. H. Keizer aangeboden, in het slot, waarmede het postbureau officieel bij het Korps werd „ingelijfd".
Met instemming van de „bezuinigingscommissie" van de gemeente Aarle-Rixtel onthaalde het gemeentebestuur daarna het personeel van de groep en de genodigden op een korte receptie in het „Chalet Lohengrin".

J. J. H. van Aerssen.

Het postbureau te Aarle-Rixtel (foto: Techn. Recherche Den Bosch)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

de adjudant A. J. Sas nam afscheid

DOOR OPPERWACHTMEESTER J. J. H. v. AERSSEN TE NIJMEGEN

In aanwezigheid van tal van bestuurlijke, justitiële en politieautoriteiten nam op 27 februari de groepscommandant van Eersel, adjudant A. J. Sas, afscheid in verband met functioneel leeftijdsontslag. De plechtigheid vond plaats op het gemeentehuis te Eersel. Het woord werd er gevoerd door de burgemeesters van Eersel en Vessem, de districtscommandant Eindhoven, de majoor J. Vermeulen, die de speciale kwaliteiten als „jachtman" van de scheidende groepscommandant naar voren bracht, mr J. M. Hulleman, substituut-officier van justitie, die het hoofd van het arrondissementsparket vertegenwoordigde, adjudant N. L. C. van Genugten, namens de „broederschap van adjudanten in het district Eindhoven", de heer C. A. Ooms, ambtenaar-toegevoegd voor de reserve-rijkspolitie, adjudant W. W. Weijmans, namens de R. K. Politiebond St. Michaël en opperwachtmeester A. J. Grefelman, als plaatsvervangend groepscommandant.
Onder de genodigden bevonden zich, naast het voltallig personeel van de groep Eersel, de pastoor van Eersel, vertegenwoordigers van de Koninklijke Marechaussee, de Philips Bewakingsdienst, douane Valkenswaard, gepensioneerde collega's en gemeentepolitie Eindhoven.
Alle sprekers legden de nadruk op de uitstekende kwaliteiten van adjudant Sas als politieman, collega en als mens. De stoffelijke blijken van waardering werden daarbij niet vergeten, terwijl mevrouw Sas deelde in de aan haar echtgenoot gebrachte hulde. Terecht, omdat — zoals de scheidende groepscommandant in zijn dankwoord zei — zij voor hem een onmisbare steun bij zijn werk is geweest.

lezers grijpen de pen!

meer ganzen in Assen

Naar aanleiding van een fotopublicatie van de „ganzengroep" voor het districtsbureau der rijkspolitie te Assen in het korpsblad van januari 1969, moge ik mij de vrijheid veroorloven — teneinde ook aan de „wildstand" in de provincie Drenthe op dit punt recht te doen wedervaren — uw redaktie erop opmerkzaam te maken, dat niet v i e r ganzen als symbool der waakzaamheid voor dit bureau staan opgesteld, maar het symbolische heilige en volmaakte getal z e v e n. Dit heilige getal heeft ook de schepper, de heer R. D. Meyer, te Groningen bewust gekozen bij het aanvaarden van zijn opdracht.

De commandant van het district, de dir. officier der rijkspolitie 3e kl.,
L. P. Bergsma.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

De opperwachtmeester J. van der Zee en de wachtmeester W. de Haan van de post Holwerd hielden een oog in het zeil, waarbij de G.S.A. van de groep Westdongeradeel goede diensten bewees.

rijkspolitie bij unieke verhuizing

Holwerd beleefde dezer dagen de merkwaardigste verhuizing van deze eeuw: het complete restaurant Land en Zeezicht, 160 vierkante meter groot, tegen de dertig ton zwaar, werd in zijn geheel twee kilometer verplaatst en staat nu op de kop van de pier, om zo te zeggen middenin de Waddenzee, op een nieuw fundament, 6.40 m boven NAP. Tot dusver stond het restaurant aan het begin van de pier tegen de zeedijk. „Nu hebben we een unieke plaats," zei directeur J. Dijkema (41), „geen ander restaurant staat twee kilometer uit de kust."

De verhuizing van het twintig meter lange en acht meter brede restaurant was intussen een forse operatie, onder de slechtst mogelijke omstandigheden uitgevoerd, namelijk in ijzige kou, harde wind en regen en ook nog op de dertiende. Maar zelfs de ruiten bleven heel. Twee immense kranen en een zware trailer, bediend door lieden voor wie geen transport te gek is, knapten het karwei op, waarvoor de hele pier urenlang voor het verkeer gesloten was. De rijkspolitie had trouwens weinig moeite om het verkeer van vele kijkers in toom te houden want er kon eenvoudig niets langs toen het restaurant eenmaal boven de weg schommelde en op de trailer werd geplaatst die — merkwaardige bijzonderheid — naar het dorp moest om te draaien. Een van de vele kijkers merkte op: „Het is toch eigenlijk wel erg bezopen om een café-restaurant voor bij te zien rijden."

Bas den Oudsten

district Almelo opgeheven

Met ingang van 1 april is het district Almelo van het Korps Rijkspolitie opgeheven en zijn de onderdelen van dat district gevoegd bij het district Zwolle. Hiermee vindt de reorganisatie van het Korps Rijkspolitie, waarbij het aantal districten te land — zoals bekend — zal worden verminderd van drieëntwintig tot zeventien, voortgang. De commandant van het district Almelo, de dirigerend officier der Rijkspolitie 3e kl. J. Zijp is eervol uit zijn functie ontheven en aangewezen als Officier Algemene Dienst bij het district Zwolle, waarvan de grens nu samenvalt met die van de provincie Overijssel en dat onder leiding staat van de dirigerend officier der Rijkspolitie 2e kl. A. W. de Vrieze, wiens bureau vooralsnog gevestigd blijft op de Wipstrikkerallee 169 te Zwolle. Reeds eerder werden de districten Winschoten en Heerenveen ingevoegd in de districten Groningen en Leeuwarden.

KSA: Koffie Surveillance Auto

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08 120

dirigent van rijkspolitie mannenkoor kreeg Culturele Prijs van provincie Groningen

DOOR OPPERWACHTMEESTER F. DE VRIES TE GRONINGEN

De „versierselen" behorende bij de Culturele Prijs.

Uitreiking van de Culturele Prijs door de Commissaris der Koningin mr Fock.

Overleg op hoog niveau tijdens de receptie, tussen v.l.n.r. de generaal De Gast, de majoor J. Elzinga en hoofdcommissaris K. J. Müller.

In de Statenzaal van het Provinciehuis te Groningen werd op 17 februari de Culturele Prijs 1968 van de provincie Groningen uitgereikt aan Th. Westen, dirigent van het „Mannenkoor Rijkspolitie Groningen".

De uitreiking geschiedde door de Commissaris der Koningin in de provincie Groningen, mr C L. W. Fock, in aanwezigheid van de Gedeputeerde Staten en vele genodigden onder wie onder meer de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie W. de Gast, de commandant van het district Groningen J. H. G. C. Elzinga, de burgemeester der gemeente Groningen J. J. A. Berger, de hoofdcommissaris van politie te Groningen K. J. Müller, bestuur Groninger Politie Muziekvereniging, bestuur „Mannenkoor Rijkspolitie Groningen" en vele vooraanstaanden uit het culturele leven.

Voor de toekenning van de Culturele Prijs 1968 aan de heer Westen bestond zowel bij het College van Gedeputeerde Staten als bij de Gewestelijke Culturele Raad volledige overeenstemming, zo deelde mr Fock mee.

Sedert een groot aantal jaren heeft de heer Westen naast de uitoefening van zijn hoofdberoep als cellist in het Noordelijk Filharmonisch Orkest, in vele functies en

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08 121

verbanden in de provincie Groningen bijzonder verdienstelijk werk verricht op het terrein van de amateuristische kunstbeoefening. Hierbij is volgens de commissaris de grote veelzijdigheid van de heer Westen opgevallen, zowel in dienst van de harmonie- en fanfarekorpsen, als van koren en zangverenigingen. „De directie, het componeren en het jureren wordt door u met grote animo en deskundigheid verricht", aldus mr Fock. „Alleen daarom al is uw rol in het culturele leven in deze provincie belangrijk."

Na het openingswoord van de commissaris der Koningin werd door blazers van het Noordelijk Filharmonisch Orkest de inleidende muziek gespeeld voor het bevrijdingsspel „Herrijzenis", geschreven door mr A. T. Vos, gecomponeerd en gedirigeerd door Th. Westen.

Vervolgens sprak mr R. A. de Vos in gloedvolle bewoordingen over Westen en zijn werk. In zijn rede liet hij uitkomen, dat Westen o.m. ook bij de drie openluchtspelen, geschreven door wijlen zijn vader, de muziek had gecomponeerd.

Mr Vos liet daarna de opgang van de heer Westen de revue passeren naar de allround musicus die hij nu is.

Reeds op 21-jarige leeftijd schreef hij zijn eerste stuk voor symfonieorkest Poème Romantique, hetgeen prompt werd uitgevoerd door de G.O.V. — het latere N.F.O. — onder leiding van Kor Kuiler; later ook onder Jan van Epenhuysen. Vele composities volgden; ook voor koor, o.a. vier kerkmissen. Behalve de muziek voor de reeds eerdergenoemde openluchtspelen, componeerde Westen enkele Groninger operettes en zangspelen, alsmede een enorm aantal nieuwe Groninger liedjes.

Spreker noemde de heer Westen een dirigent van formaat, die menigmaal de G.O.V. — later N.F.O. genaamd — leidde, doch wiens dirigentenarbeid bijzondere vruchten heeft afgeworpen op het terrein van de Koorzang en de harmoniemuziek.

Momenteel dirigeert hij zeven koren, ook bij de uitvoering van grote oratoriumwerken. Onder deze koren bevinden zich o.m. het „Mannenkoor Rijkspolitie Groningen" en het „Groninger Politie Dameskoor" (Rijks- en Gemeentepolitie).

Van de muziekgezelschappen noemen wij het Gronings Politie Muziekkorps, dat hij in 10 jaar tijds naar de hoogste afdeling van de Federatie leidde, n.l. de Vaandelafdeling, waarin dit korps zich nog steeds weet te handhaven en zelfs in het landelijk top-concours van de afdeling te Arnhem de eerste prijs verwierf. Spreker noemde Westen de culturele prijs in alle opzichten waardig.

De heer Westen in zijn dankwoord.

Vervolgens werd door blazers van het N.F.O. onder leiding van de heer Westen het Salve Regina, voorspel voor een openluchtspel, door hemzelf gecomponeerd, uitgevoerd.

Hierna sprak de heer Westen, zichtbaar onder de indruk van het geheel, een dankwoord op de hem eigen wijze.

Tijdens de receptie, die hierna volgde, zong het studentenkoor Terpsichore (één van de zeven koren van Westen) het „Grunnens Laid" in een fraaie zetting van de prijswinnaar.

In het gebouw van het ministerie van Justitie werd door het bestuur van de Rijkspolitiekapel een exemplaar van de eerste langspeelplaat van de kapel „Muzikaal verbaal" aangeboden aan de minister van Justitie, prof. mr C. H. F. Polak.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

MONTREAL: metropole van Frans eiland in Engelse federatie

5000 taxi's als razende mustangs in miljoenenstad

TEKST EN FOTO'S:
BAS DEN OUDSTEN

Winkelen in Montreal

's Morgens winkelen in Amsterdam, 's middags aan de voet van de (bescheiden) wolkenkrabbers van Montreal, dat kan.
Maar, 's morgens in Montreal en 's middags in Toronto, dat doet niemand. Want, de Greyhoundbus doet — met één stop in Kingston — bijna evenlang over de afstand tussen die twee steden, zo'n 600 km, als de KLM-DC 8 over de rond 6000 kilometer tussen Schiphol en Montreal. Canada is geen land, maar een werelddeel, bijna zo groot als Europa en van noord tot zuid zo lang als van de Noordkaap tot in Egypte. Zesenhalf uur in een bus, zelfs al is het een Greyhound mét toilet, is voldoende om „gaar als boter te worden". Bovendien is er behalve de afstand in kilometers ook nog een geestelijke.
Montreal is de Franse metropole van Canada en van de provincie Quebec, het Franse eiland in de Engelse federatie. En dat zelfs met federalistische tendenzen, meer gebaseerd op historische, religieuze en politieke achtergronden dan op gezond verstand, meer emotioneel dan praktisch dus.
Canada is een smeltkroes van volken. Er zijn Nederlandse, Russische, Italiaanse, Maltese, Chinese, Litause, Duitse, Griekse en Japanse gemeenschappen (om er maar een paar te noemen), die zelfs hun eigen kranten in hun eigen taal hebben. Maar, de Canadien of Frans-Canadees heeft eeuwenlang tegenover de Engelstalige gestaan, eigenlijk sinds eeuwen geleden in het kolonisatietijdperk een Franse en een Engelse expeditie elkaar ontmoetten en het vechten geblazen was, hetgeen wel de eerste maar niet de laatste keer was. De Canadien is niet typisch

Montreal: metropole van „Frans eiland" in Engelse Federatie

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08 123

Canadees, evenmin typisch Frans, maar Frans-Canadees, als het om handhaving van eigen gewoonten, gebruiken, om de eigen taal, om werkelijke of slechts vermeende achterstelling gaat, gevoeliger en feller dan de Breton.

Quebec stapte in 1867 niet van harte in de Confederatie en maakt in vele opzichten de indruk zich er nog altijd niet helemaal in thuis te voelen. De Canadien verwijt alles wat niet deugt aan de federale regering, tot en met de achterstand die is ontstaan omdat tientallen jaren het eigen provinciaal bestuur meer zin had voor traditie dan voor de toekomst. De Frans-Canadezen vormen samen een groep van ongeveer zes miljoen mensen, waarvan 85% in Quebec woont en daarvan weer een derde in Montreal, met twee miljoen inwoners de grootste stad van Canada. Die stad is ook het centrum van extreme separatistische groepen, waarvan de leiders best weten, dat Quebec met Montreal, een van de grootste binnenhavens ter wereld op een eiland in de St. Lawrencerivier, het economisch wellicht zou redden. Maar er komt (gelukkig) bitter weinig van terecht, ook al door de verdeeldheid in en onder die extreme groepen zelf. Bovendien hebben de separatisten het slecht getroffen met de onlangs gekozen president Pierre Elliott Trudeau, leider van de Liberale Partij (48), een vooruitstrevend politicus, die verder kijkt dan provincie- of landsgrenzen. Terwijl de inwoners van Quebec zich ergeren aan invloeden van zakenlui uit Ontario in de industrie van Quebec, maakt Trudeau zich meer zorgen over de greep van businessmen uit de Verenigde Staten op handel en industrie in Canada. Hij staat kritisch ten opzichte van de Amerikaanse buitenlandse politiek, maar evenzeer tegenover het separatisme in Quebec.

De federatie kan niet zonder Quebec en Quebec niet zonder de federatie, zegt Trudeau. En terwijl blijkens de uitslag van de verkiezingen de Canadezen in meerderheid achter de slogan staat „Canada has found a man for today and tomorrow", ontstond in Montreal een wilde betoging van

. . . barbecue in het hart van Montreal

Franstalige separatisten, waarbij 135 gewonden vielen en 290 arrestaties werden verricht en waarin werd geschreeuwd: „Trudeau aan de galg".

Normaal is voor de outsider van dat alles weinig te merken en presenteert Montreal zich als het Rotterdam van Canada; een sprankelende metropole met veel schreeuwende lichtreclames in drukke winkelstraten en met als grootste gevaar de rond vijfduizend taxi's waarvan de chauffeurs rondrossen als Indianen op een wilde Mustang maar dan met Frans temperament.

De gevolgen van de sentimenten van de Canadien spreken er slechts aan in het feit dat de diensters in menig restaurant, zoals zovele inwoners van Quebec, alleen maar Frans spreken en verstaan. Wellicht is dat een van de redenen waarom er naar verhouding tot bijvoorbeeld Ontario zo bar weinig Nederlandse emigranten in Quebec wonen. De meeste emigranten spraken nauwelijks Engels, laat staan Frans.

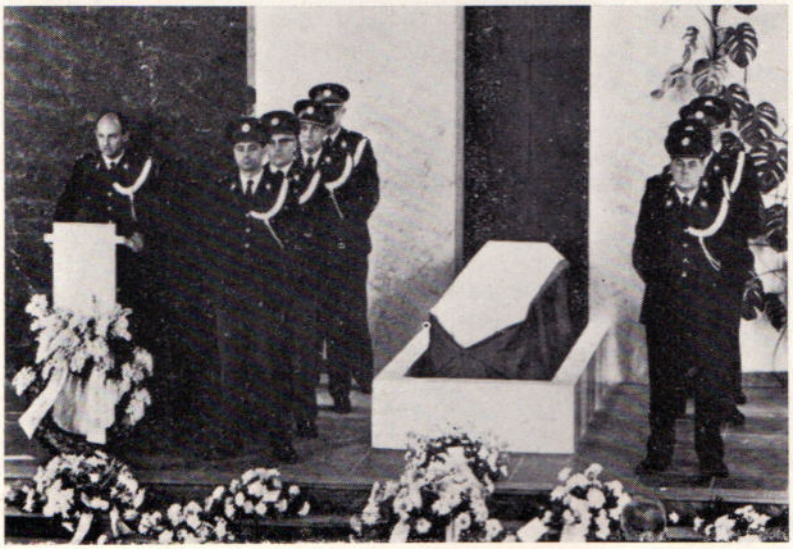
Zij bemoeien zich niet met de tegenstelling Canadien-Canadees en hadden vooral in de eerste jaren op vreemde bodem ook wel andere dingen aan het hoofd.

Zodat wij, als duizenden van hen, de Greyhoundbus naar Toronto hebben genomen, waarin een Canadien zat af te geven op Trudeau om diens politieke inzichten en omdat Trudeau in een zwembad een mooie journaliste vroeg om ook in het water te komen en toen zij weigerde, aangezien zij geen badpak bij zich had, antwoordde: „Marilyn Monroe heeft dat nooit een bezwaar gevonden". Hetgeen een president niet behoort te doen, aldus de Canadien, zelfs niet al doet hij dat maar in Toronto . . .

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08 124

uitvaart adjudant B. Pegels te Groningen

. . . laatste eer voor wijlen adjudant Pegels . . .

Op vrijdag 21 februari vond te Groningen de crematie plaats van het stoffelijk overschot van de adjudant B. Pegels (58), die op 18 februari bezweek aan de verwondingen die hij een dag tevoren opliep toen hij slipte met een GSA, zoals reeds eerder gemeld.
De aula, waar het stoffelijk overschot stond opgebaard, was geheel gevuld met familieleden, vrienden en belangstellenden. De kist was bedekt met de Nederlandse driekleur en een erewacht, gevormd door collega's groepscommandanten uit het district Groningen onder leiding van de Officier der Rijkspolitie 2e kl. F. J. C. M. van Etten, stond opgesteld.
Tijdens de plechtigheid voerde als eerste het woord de districtscommandant Groningen, de dirigerend officier der Rijkspolitie 3e kl J. H. G. C. Elzinga. Hij sprak van bijzondere waardering voor de adjudant Pegels, die voor de belangen van het personeel steeds op de bres stond. Groot respect toonde de districtscommandant ook voor zijn doorzettingsvermogen, waarbij hij onder meer wees op het feit, dat de adjudant in 1968 voor de vierde achtereenvolgende maal het N.S.F.-diploma wist te behalen en bovendien nog regelmatig het district Groningen vertegenwoordigde op de diverse schietwedstrijden.
Vervolgens sprak burgemeester W. H. Ausma der gemeente Leens, mede namens zijn ambtgenoten te Kloosterburen en Ulrum. Hij sprak zijn waardering uit over de gedegen en weldoordachte adviezen, welke de overledene uitbracht.
De heer A. K. Mud, voorzitter van de Nederlandse Politie Bond, zei o.m. dat het gehele hoofdbestuur diep geschokt was door dit tragische heengaan. In de overledene verloor de N.P.B. niet alleen een goede vriend en collega, doch ook een waardevolle representant van de Rijkspolitie in het hoofdbestuur.
Tot slot sprak nog ds. Bijlsma, Ned. Herv. predikant te Groningen, voorheen te Warfhuizen, die nauwe relaties heeft met de familie Pegels.

adjudant Bontjer te Bladel kreeg brommer bij afscheid

De adjudant B. A. Bontjer, groepscommandant te Bladel, nam op 25 maart afscheid in verband met functioneel leeftijdsontslag per 1 april 1969. Uit het grote aantal aanwezige wereldlijke en geestelijke autoriteiten bleek duidelijk, dat de adjudant Bontjer zich als groepscommandant een uitstekende reputatie heeft verworven. Dat werd nog eens geaccentueerd door de lovende en waarderende woorden aan zijn adres gericht. Burgemeester P. G. Ballings sprak namens de burgerij van Bladel en die van de gemeenten Hoogeloon en Reusel, waarvan de „eerste burgers" eveneens aanwezig waren.
De heer Ballings zette zijn woorden kracht bij met de aanbieding van een bromfiets, als tastbaar bewijs van erkentelijkheid voor het vele dat door adjudant Bontjer tot stand is gebracht.
Majoor J. Vermeulen, districtscommandant te Eindhoven wees op de „werkelijke inbreng" van de scheidende adjudant, die steeds met nieuwe ideeën en gedachten zijn omgeving stimuleerde. Hij overhandigde een geschenk van het sympathiefonds.
Adjudant W. W. Weijmans, voorzitter van de R.K. Politiebond St. Michaël, prees adjudant Bontjer als een trouw en actief lid.
Adjudant A. N. Voets bracht de scheidende dank namens de „broederschap van adjudanten in het district Eindhoven", voor diens collegialiteit.
Dat de adjudant Bontjer ook in de oorlogsjaren de „juiste koers heeft gevaren" bleek uit de woorden van een oud-verzetsstrijder, de heer Goorhuis. Hij bracht de dank van het voormalig verzet over, waarbij bleek dat de adjudant Bontjer op zijn beurt reden tot dankbaarheid had, omdat een groep verzetslieden — waaronder de heer Goorhuis — hem had gered uit een cel waar hij op de uitvoering van zijn doodvonnis wachtte.
De opperwachtmeester Spanjers

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08 125

verlolkte tenslotte de gevoelens van het personeel van de groep Bladel, dat in adjudant Bontjer een goed en collegiaal chef „verloor".
Onder de aanwezigen bevonden zich verder nog overste H. W. Weerts als voormalig d.c. Eindhoven, de substituut-officier van justitie mr J. M. Hulleman, de dominee en de pastoor van de gemeente Bladel, vertegenwoordigers van de Belgische Rijkswacht, douane-recherche, Philips' bewakingsdienst, Koninklijke Marechaussee, brandweer, hoofden van dienst van de gemeente Bladel, alsmede de officieren-toegevoegd en alle groepscommandanten van het district Eindhoven.

. . . Zou er nou nog reorganisatie aan de voet komen?

bed en gezag

Toen onlangs in een district een wettencompetitie werd gehouden voor de reservisten keek de commissie, die de antwoorden op de gestelde vragen moest beoordelen, toch vreemd op na het lezen van het volgende:

Vraag: Noem een geval van huisvredebreuk.

Antwoord: Als een man, met buurman z'n vrouw, in buurmans woning naar bed gaat, maar dan moet buurman hier nog bezwaren tegen hebben.

Vraag: In welke gevallen vergaderen de 1e en 2e Kamer der Staten-Generaal gemeenschappelijk?

Antwoord: Bij ontbinding van het gezag.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen ONS BELANG te Amersfoort

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

uitreiking vrijwilligers- en n.s.f.-medailles district Amsterdam

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER
J. C. KOOYMAN TE AMSTERDAM

Gebruik makend van de geboden gelegenheid tot versteviging van het onderling contact tussen de reservisten en het beroepspersoneel reikte de commandant van het district Amsterdam tijdens een gecombineerde bijeenkomst de in 1968 toegekende vrijwilligers- en n.s.f.-medailles uit.
Deze uitreiking, alsmede die van de prijzen districtswettencompetitie res.-Rijkspolitie, vond plaats op 13 maart in het gebouw „De Lindenboom" te Koog aan de Zaan. De districtscommandant, de majoor C. H. Honcoop, was vergezeld van de kapitein J. A. H. Stokreef, officier-toegevoegd, terwijl de heer S. M. Lansink de avond bijwoonde als vertegenwoordiger van de Nederlandse Sport Federatie.
De wisselbeker van de wettencompetitie — sedert 1967 in handen van de reservisten van de groep Edam — werd overgedragen aan de reservisten van de Verkeersgroep Amsterdam, die daarop in 1968 met een totaal van 287 punten beslag hadden gelegd. Een aantal deelnemers, die individueel 288 of meer punten hadden gescoord, kreeg de gelegenheid een keuze te maken uit diverse ter beschikking gestelde prijsjes. De majoor zette de res.-wachtm. D. Bakker van de groep Edam extra in het zonnetje, omdat hij 300 punten had behaald door alle 30 vragen foutloos te beantwoorden.
Na de pauze kregen de aanwezigen een interessante voorlichtingsfilm te zien, aangeboden door het bestuur van de N.S.F. Hierna speldde de districtscommandant de n.s.f.-medailles op. Hij vestigde in het bijzonder de aandacht op de parketwachters Groen en Van Rijn, die de vaardigheidsproeven voor de eerste maal hadden afgelegd. De majoor gaf als zijn mening te kennen dat een verhoogde lichamelijke vaardigheid de parketwachter bij de vervulling van zijn taak zeker tot nut zal strekken. De opperwachtmeester J. C. Kooijman bracht namens de geslaagden dank aan de sportinstructeur, opperwachtmeester A. van Zuilichem, zulks in rijm.

Aan de volgende reservisten werd een „Vrijwilligersmedaille" uitgereikt:

J. Borst en A. van der Schaar, groep Heemskerk en W. Dekker, groep Castricum.

De majoor C. H. Honcoop reikt de wisselbeker van de wettencompetitie Reserve Rijkspolitie uit aan de plaatsvervangend groepscommandant verkeer Amsterdam, de opperwachtmeester D. H. Poldervaart.

geslaagden n.s.f. vaardigheidsproeven 1968

RESSORT AMSTERDAM			
W. Kristelijn	adjudant	Staf T.I. A.'dam	10
District Alkmaar			
M. de Bakker	wmr. 1e kl.	Hoogwoud	8
H. J. Mosk	wmr. 1e kl.	Grootebroek	6
P. van Wakeren	wmr. 1e kl.	Hoogwoud	6
J. H. Tellegen	wmr. 1e kl.	Broek op Langedijk	6
J. Hotting	wmr. 1e kl.	Schagen	3
J. Blonk	wmr. 1e kl.	Schagen	3
D. Obbes	wmr. 1e kl.	Staf D.C. Alkmaar	2
District Amsterdam			
E. Harmelink	owmr.	Beemster	8
J. C. Kooijman	owmr.	Staf D.C. A.'dam	6
P. van der Kamp	owmr.	Edam	5
J. Christiaans	owmr.	Wormer	5
I. M. Quist	wmr. 1e kl.	Beemster	5
J. A. v. Ringelenstijn	wmr. 1e kl.	Landsmeer	5
G. J. van Limbeek	wmr. 1e kl.	Heemskerk	4
J. Rook	wmr. 1e kl.	Castricum	4
J. Olthof	wmr.	Heemskerk	2
C. J. M. Krijger	wmr.	Haarlemmerliede	2
G. J. Rookhuizen	wmr.	Haarlemmerliede	2
S. W. Heugen	wmr.	Koog aan de Zaan	1
L. W. Sjollema	wmr.	Muiden	1
G. Groen	parketw.	Haarlem	1
G. M. van Rijn	parketw.	Haarlem	1
J. Felix	parketw.	Haarlem	1
District Utrecht			
Th. Koer	owmr.	IJsselstein	5
RESSORT 's-GRAVENHAGE			
M. Oudeman	adjudant	Staf T.I. Den Haag	11
District Dordrecht			
A. Zee	luitenant	Staf D.C. Dordrecht	9
W. B. Wisse	owmr.	Hellevoetsluis	7
B. Eland	wmr.	Roozenburg	1
G. C. v. d. Boogert	wmr.	Roozenburg	1
P. Brouwer	wmr. j.c.	's-Gravendeel	1
District 's-Gravenhage			
W. P. van Zijl	wmr. 1e kl.	Staf D.C. 's-Hage	10
A. S. van der Oost	wmr. 1e kl.	Den Haag (verk.)	5
A. A. Contant	wmr. 1e kl.	Berkel en Rodenrijs	3
J. G. A. van Zijl	wmr. 1e kl.	Den Haag (verk.)	2
J. van der Schee	wmr. 1e kl.	Wateringen	2
L. J. Vlugt	wmr. 1e kl.	Nieuwerkerk aan de IJssel	2
W. van Weert	wmr. 1e kl.	's-Gravenzande	2
C. J. Barelds	wmr. 1e kl.	Pijnacker	2

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

A. F. M. Engelbert	wmr. 1e kl.	Voorschoten	1
R. G. N. Both	wmr. 1e kl.	Schoonhoven	1
M. C. Oosthoek	wmr. 1e kl.	Haastrecht	1
V. van Schelt	wmr. 1e kl.	Wateringen	1
J. L. Buise	wmr. 1e kl.	Leidschendam	1

District Leiden:

W. van Atten	wmr. 1e kl.	Boskoop	7
M. Groen	owmr.	Staf District	6
F. Engelage	wmr. 1e kl.	Sassenheim	3
J. W. Hogenbirk	wmr. 1e kl.	Boskoop	3
P. J. Beelen	wmr. 1e kl.	Lisse	3
K. R. Schut	wmr. 1e kl.	Hillegom	2
W. G. v. d. Vlekkert	wmr. 1e kl.	Sassenheim	2
Th. Spelt	wmr. 1e kl.	Oegstgeest	2
P. H. J. Beereboom	wmr. 1e kl.	Nieuwkoop	2
F. J. Helversteijn	wmr.	Bodegraven	2
A. Kalsbeek	wmr. 1e kl.	Oudewater	1
A. van Vliet	wmr. j.c.	Bodegraven	1

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

District Breda

P. J. Beckers	owmr.	Zundert	15
J. H. Fijnenberg	owmr.	Staf District	15
F. W. J. Schutte	owmr.	Nieuw Ginneken	14
W. A. van Dijk	wmr.	Zevenbergen	3
G. J. M. Volmerink	wmr. 1e kl.	Oudenbosch	2

District Eindhoven

H. Bos	wmr. 1e kl.	Staf District	3
G. J. de Valk	wmr.	Heeze	1
J. Westerhuis	wmr.	Waalre	1

District Roermond

G. W. Assendelft	wmr. 1e kl.	Staf District	5

RESSORT ARNHEM

District Apeldoorn

H. J. Jansen	wmr. 1e kl.	Apeldoorn (verk.)	8
A. C. Rensen	wmr. 1e kl.	Apeldoorn (verk.)	4
J. Zwemer	wmr. 1e kl.	Apeldoorn (verk.)	4
J. Quist	wmr. 1e kl.	Elburg	4
E. Leurink	wmr. 1e kl.	Oldebroek	2
J. G. van Donkelaar	wmr. 1e kl.	Nijkerk	2
J. B. Ruijsink	parketw.	Zutphen	2
M. G. W. Boekholt	parketw.	Zutphen	2

RESSORT GRONINGEN

District Groningen

B. Pegels †	adjudant	Leens	4
G. de Leeuw	wmr.	Grootegast	2

District Heerenveen

Mr A. J. Dek	majoor	Staf District	12
J. v. Nieuwenhoven	adjudant	Idaarderadeel	5
G. J. Tragter	owmr.	Staf District	5
P. de Jong	wmr. 1e kl.	Idaarderadeel	5
G. Zijlstra	wmr. 1e kl.	Heerenveen (verk.)	5
H. A. Tiesinga	wmr. 1e kl.	Wymbritseradeel	4
S. Paulusma	wmr.	Hem. Oldeferd	3
B. Reitsma	adjudant	Baarderadeel	3
H. A. Bergsma	res.-wmr. I	Bolsward	2
H. W. de Jong	wmr.	Baarderadeel	1

District Leeuwarden

H. Woppenkamp	wmr. 1e kl.	Staf District	5
F. W. Schedeler	wmr. 1e kl.	Dantumadeel	4
J. Rodenhuis	overste	Staf Leeuwarden	1
H. C. Timmer	adjudant	Staf Leeuwarden	1
P. Bosma	wmr. 1e kl.	Leeuwarden (verk.)	1
W. de Haan	wmr. 1e kl.	Westdongeradeel	1
A. Seubers	wmr. 1e kl.	Het Bildt	1
C. J. Dokter	wmr.	Wonseradeel	1

District Assen

M. Dijkstra	wmr. 1e kl.	Beilen	3
G. Schipper	wmr. j.c.	Borger	1
G. Haandrikman	wmr.	Borger	1
W. H. Meertens	wmr.	Schoonebeek	1
R. B. v. d. Molen	wmr.	Schoonebeek	1
P. Frieling	wmr. 1e kl.	Gieten	1
J. van Dalfsen	wmr.	Ruinerwold	1

District Winschoten

B. Uneken	wmr. 1e kl.	Appingedam	2
H. Biek	wmr.	Appingedam	1

SECTIE BIJZONDERE VERKEERSTAKEN

J. Plasmans	wmr. 1e kl.	Driebergen	6
C. M. A. A. Kouwenhoven	wmr. 1e kl.	Driebergen	2
P. Meijers	wmr. 1e kl.	Driebergen	1

OPLEIDINGSSCHOOL Korps Rijkspolitie afd. HORN

D. Smit	wmr. 1e kl.	Horn	10
J. Schoonoord	adjudant	Horn	9
D. A. Beerens	adspirant	Distr. Nijmegen	1
J. van der Velden	adspirant	idem	1
H. A. Tiemessen	adspirant	Distr. Amsterdam	1
Ch. P. A. de Mari	adspirant	Distr. Utrecht	1
M. P. Beckers	adspirant	Distr. Maastricht	1
A. H. C. Elshof	adspirant	idem	1
W. J. M. Essers	adspirant	idem	1
F. F. M. Dijkstra	adspirant	idem	1
P. A. Lamers	adspirant	idem	1
J. M. Rademakers	adspirant	idem	1
Th. P. de Vries	adspirant	idem	1
G. H. M. A. F. Walz	adspirant	idem	1
J. M. A. van Berlo	adspirant	idem	1
J. P. C. M. de Bont	adspirant	idem	1
C. A. M. Fleerakkers	adspirant	idem	1
S. N. P. Klaver	adspirant	idem	1
L. N. M. Valentijn	adspirant	idem	1
A. P. W. van Hoogstraten	adspirant	Distr. 's-Hert.bosch	1
W. S. G. van Horen	adspirant	idem	1
M. A. de Ruiter	adspirant	idem	1
J. M. M. Peters	adspirant	Distr. Breda	1
M. M. den Haan	adspirant	idem	1
F. W. Rietveld	adspirant	idem	1
N. H. J. M. Conradi	adspirant	Distr. Roermond	1
J. M. Moors	adspirant	idem	1
J. C. J. Laros	adspirant	Distr. Tilburg	1
M. E. S. M. Godschalk	adspirant	idem	1
G. J. M. Vromans	adspirant	idem	1
D. van der Graaf	adspirant	Distr. 's-Gr.hage	1
R. Boon	adspirant	idem	1
W. A. M. Collignon	adspirant	idem	1
W. van Schaik	adspirant	idem	1
N. W. Bakker	adspirant	Distr. Dordrecht	1
R. P. Bandberg	adspirant	idem	1
G. C. v. d. Boogert	adspirant	idem	1
L. A. van Donge	adspirant	idem	1
P. A. Eland	adspirant	idem	1
M. J. W. Henzel	adspirant	idem	1
S. Klink	adspirant	idem	1
R. Revenich	adspirant	idem	1
J. W. de Ruyter	adspirant	idem	1
W. Verschoor	adspirant	idem	1
F. G. de Jonge	adspirant	Distr. Middelburg	1
J. C. M. Warmerdam	adspirant	idem	1

Voorts zijn nog voor de eerste keer geslaagd de volgende adspiranten te Horn:

R. P. A. M. Beekmans	P. Nijeijer
H. S. M. Dijkman	H. J. Overmeen
J. G. G. Goossens	D. A. Olden
R. Houtop	H. A. J. Schouwenaars
J. G. B. Lonij	T. van de Steege
H. W. B. van der Marel	B. A. H. Toebes
W. H. Reede	W. Verbeek
J. van Rossum	J. P. van der Walle
K. O. Schoots	J. Ph. van Weede
H. J. Struik	R. Wildering
H. Top	A. A. M. Wijlick
J. Veenendaal	O. Bakker
L. A. Bakker	H. van der Bie
J. E. H. J. van Berkel	J. W. Brandriet
A. Bos	J. H. van Dijk
G. A. Diephuis	C. A. Goossen
A. van Burg	J. P. R. G. Markus
A. G. M. Janssen	G. J. M. de Graaf
G. J. Kamp	W. de Rooij
B. F. Klein Swormink	J. M. Tersteeg
B. C. D. Leeuwenburg	M. J. M. Tubee
J. W. C. van Meppelen Scheppink	H. J. Vredenburg
	H. de Vries
J. L. F. Moens	J. van der Wal
J. M. Mesters	A. J. van Osta
J. L. M. Orshuis	

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08 128

filatelie

DOOR ADJUDANT
J. W. VIS
TE ARNHEM

4% BTW op sommige zegels

Teneinde u onnodige kosten te besparen geef ik u onderstaand een overzicht van de bij de filatelistenloketten en de Filatelistische Dienst PTT te 's-Gravenhage verkrijgbare postzegels. De zegels van het Internationaal Gerechtshof zijn uitsluitend in Den Haag verkrijgbaar. Deze zegels en die van Suriname en de Nederlandse Antillen zijn sedert 1 januari '69 met 4% B.T.W. belast!
Bestellingen bij de Fil. Dienst kunnen geschieden door overschrijving van het verschuldigde bedrag op postrekening no. 50 69 00 ten name van deze dienst. U kunt de uitvoering van uw bestellingen vergemakkelijken door de bestelnummers van de gewenste uitgifte op uw girokaart te vermelden.

Bestel no.	Omschrijving	Prijs p. serie
6101	Postzegels Kon. Juliana: 10, 12, 15, 18, 20, 24, 25, 30, 35, 37, 40, 45, 50, 60, 70, 80, 85, 95 ct	8.26
6102	Idem: f 1.—, f 2.50, f 5.—, f 10.—	18.50
6105	Idem: (fosforescerend): 12, 15, 20, 25, 45 ct	1.17
6103	Cijfertype: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 ct	0.36
6104	Landschapstype: 4, 6, 10 ct	0.20
	Luminescerende zegels: 4, 12 ct	0.16
6107	Kon. zegel „Juliana Regina": 1.25	1.25
6202	Luchtpostzegel voor bijzondere vluchten (alleen ongestempeld)	0.25
6301	Postzegels: 1, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 16, 20, 24, 25, 26, 30, 35, 40, 50, 60, 90, 95, f 1.—, f 1.75	8.78
6401	Postzegels Internationaal Gerechtshof (alleen gestempeld): Vredespaleis: 2, 3, 4, 5, 6, 7 ct Kon. Juliana: 6, 10, 12, 15, 20, 25, 30, en f 1.— totaal f 2.45, incl. B.T.W. f 2.55	
6530	Int. Arbeidsorganisatie: 25 en 45 ct	0.70
PB 5	Postzegelboekje geel : 10 x 10 ct	1.—
PB 6	Postzegelboekje grijs : 5 x 20 ct	1.—
PB 7	Postzegelboekje groen: 5 x 12 en 2 x 20 ct	1.—
PB 8	Postzegelboekje rood : 8 x 12 en 4 x 1 ct	1.—
PB 9	Postzegelboekje oranje: 4 x 25 ct	1.—
	Postzegelboekjes 6, 7, 8 en 9 ook fosforescerend	

Hieronder een opgave van de postwaarden van Suriname en de Nederl. Antillen die bij de Filatelistische Dienst der P.T.T. te verkrijgen zijn. Op deze zegels is de B.T.W. van toepassing. Hieronder de prijzen in Nederlandse munt inclusief B.T.W.

SURINAME:

	serie in Holl. geld incl. B.T.W.
Vogelserie: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10 ct	0.82
Luchtpostzegels: 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 65, 75 ct	9.68
Kon. Juliana zegels: f 1.—, f 1.50, f 2.50, f 5.00	20.80

NED. ANTILLEN:

Vlaggenserie: 1, 2, 3, 4, 5, 6 ct	0.44
Eilandenserie: 7½, 8, 10, 12, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 50 ct, f 1.—, f 1.50, f 2.50, f 5.—	26.06
Luchtvaartserie: 10, 20, 25 ct	1.15
Relaystation R.W.O. op Bonaire: 25 ct	0.52

Voorts kondig ik u nog de uitgifte aan van een drietal series van N.O.G.

SURINAME:

Op 2 april 1969 zal een serie van 5 bijzondere zegels met bijslag worden uitgegeven (de zgn. Paasweldadigheidszegels).
De zegels zijn ontworpen door de heer N. C. Loning te Paramaribo en gedrukt bij N.V. Joh. Enchede en Zonen te Haarlem.

De beschrijving van de zegels luidt als volgt:

(in Surinaamse munt)

10 en 5 ct	groen en donkerblauw
15 en 8 ct	lichtgeel en donkergrijs
20 en 10 ct	lichtblauw en donkergroen
25 en 12 ct	okergeel en bruin
30 en 15 ct	grijs en violet

Voorstelling: De zegels tonen het westelijk halfrond van de aarde door de volle maan beschenen; deze voorstelling is gekozen wegens de samenhang tussen de eerste volle maan in de lente en de datum waarop het paasfeest op aarde wordt gevierd.
De prijs van de serie bedraagt f 3.12 (Holl. munt) incl. B.T.W.

Druktechniek: offset; beeldformaat: 21.1 x 35 mm; zegelformaat: 24.1 x 38 mm. Bijzondere tekst: voor alle waarden: „Paasweldadigheidszegels 1969".

De zegels zullen verkrijgbaar zijn van 2 april 1969 af tot en met 31 mei 1969.

NED. ANTILLEN:

De postadministratie van de Ned. Antillen zal 16 april 1969 een serie van 3 bijzondere zegels zonder toeslag (Kerkenserie) uitgeven. De zegels zijn ontworpen door de heer Oscar Ravelo Nadal te Willemstad (Curaçao) en gedrukt te Haarlem.

De beschrijving van deze zegels luidt als volgt:

10 cent	Interieur van Sint Annakerk in Otrabanda
20 cent	Interieur van Synagoge in Punda
25 cent	Interieur van Fortkerk in Fort Amsterdam

De zegels zijn uitgevoerd in de kleuren: rood, geel, blauw, zwart, goud.
De prijs in Ned. munt (incl. B.T.W.) is f 1.15.

Bijzonderheden:

Druktechniek: rasterdiepdruk; beeldformaat: 27 x 33 mm; zegelformaat: 30 x 36 mm.
Bijzondere tekst: 10 cent: Sint Annakerk 1752
20 cent: Synagoge 1732
25 cent: Fortkerk 1769

De zegels zijn verkrijgbaar vanaf 16 april 1969 tot en met 15 april 1970.

NEDERLAND:

De zomerpostzegels zullen dit jaar van 15 april tot en met 31 mei op alle postinrichtingen verkrijgbaar worden gesteld. De frankeerwaarde van de serie (in 5 waarden) bedraagt f 1.17 en de bijslag f 0.58. (Totaalprijs der serie dus f 1.75). De netto-opbrengst boven de frankeerwaarde is bestemd voor steun aan daarvoor in aanmerking komende instellingen, welke binnen het Koninkrijk een cultureel belang dienen,

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

op het terrein der volksgezondheid werkzaam zijn of het maatschappelijk werk bevorderen.
De zegels zijn ontworpen door de kunstenaar R. J. Draijer te 's-Gravenhage. De belettering is verzorgd door de typografisch ontwerper P. C. Cossee te 's-Gravenhage.

De beschrijving van de zegels is als volgt:

12 en 8 ct	Villa Huis ter Heid 1915 R. van 't Hof	**bruin** en grijs
15 en 10 ct	Woonhuis Utrecht 1924 G. Rietveld	**blauw**, grijs en rood
20 en 10 ct	Eerste Openluchtschool Amsterdam 1911 J. Duiker	**blauw**/violet en groen/grijs
25 en 10 ct	Burgerweeshuis Amsterdam 1960 Aldo van Eyck	**groen** en grijs
45 en 20 ct	Nederlands Congresgebouw 's-Gravenhage 1969 J. J. P. Oud	**grijs**, blauw en geel

(de hoofdkleuren zijn vet gedrukt)

De zegels zijn gedrukt bij Joh. Enschede en Zonen te Haarlem.

Druktechniek: rasterdiepdruk; zegelformaat: 36 x 25 mm; beeldformaat: 33 x 22 mm.

De zegels blijven voor onbepaalde tijd geldig voor frankering.

langs de weg gezien

De wachtmeester 1e klasse A. K. Hakhoff te Arcen en Velden zond bijgaande foto in van een bord dat door een „onbekend persoon" werd geplaatst langs de weg te Arcen. En de controlerende korpsleden maar niet begrijpen waarom iedereen opeens zo voorbeeldig binnen de perken bleef.

Sollicitanten naar de functie van opperwachtmeester-ploegcommandant dienen onder meer een feilloos richtinggevoel te bezitten. Een en ander inspireerde de wachtmeester 1e klasse Huig Meyer van de SAS tot het inzenden van deze foto van een „adspirant-ploegcommandant".

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

twee reebokken bij Wanroy gered uit strikken

Stropers zijn actief in de Staatsbossen rond de gemeente Wanroy, de rijkspolitie echter ook. In het weekeind van 21 tot 23 maart vonden de opperwachtmeester G. van Beek en de wachtmeester 1e kl. B. Wilt circa een dozijn wildstrikken, vervaardigd van een soort versnellingskabeldraad. De volgende dag konden zij een circa drie jaar oude reebok, die met zijn gewei verstrikt was geraakt, bevrijden. De dag daarop troffen zij een reebok van ongeveer zes jaar aan, waarbij de strik om het middel van het dier klemde. De bok had al circa twee dagen in de strik gezeten, was ernstig gewond en zo vermoeid dat hij vertwijfeld water dronk uit de hand van de wachtmeester Wilt. De achterpoten van de reebok waren door belemmerde bloedsomloop al koud. De strik werd snel verwijderd en een te hulp geroepen dierenarts behandelde een wond met een doorsnee van circa 35 centimeter. Ongeveer drie kwartier later rende de bok het bos in. Hij blijft volgens de dierenarts leven.

De laffe stropers, die op deze wijze de wildstand te lijf gaan konden helaas nog niet worden gegrepen, maar zij kunnen er zeker van zijn, dat het personeel van de post Wanroy attent is.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

BLOOT EN MODE

Als het aan de Italiaanse modeontwerpers ligt, kleedt de vrouw zich in de komende zomer nogal ondeugend en geraffineerd, nogal „sexy" om het zo maar te zeggen. De ontwerpers zijn voor inspiratie te rade gegaan bij het Indiase liefdeshandboek Kama Sutra en hebben zacht gezegd nogal gewaagde jurkjes getoond, waarbij zij bovendien duidelijk van oordeel zijn dat er goud zit in doorkijkblouses. Zeer dunne stoffen in flauwe pasteltinten en doorzichtige zwarte japonnen voor 's avonds zijn „in" en als de ontwerpers hun zin krijgen gaan de rokken nog een beetje verder boven de knie.
Nogal wat bloot, van tijd tot tijd op de beeldbuis te zien, is helemaal geen punt meer, voor wie kennis neemt van de jongste ontwikkelingen in de badmode. En, dat moet wel, want als de Italiaanse couturiers voor gewoon gebruik op de doorzichtige toer gaan, rijst meteen de vraag wat een vrouw, die dan nog een beetje mee wil doen in 's hemelsnaam op het strand moet dragen.
Het mag zo zijn, dat de familiefoto-albums groot vermaak verschaffen voor zover daar badfoto's van „oma en tante" uit de twintiger jaren in voorkomen, gekleed in een soort badhansop. Maar toen was er al sprake van een revolutionaire ontwikkeling, want er was voor die tijd opeens veel bloot te zien: blote armen en blote benen-onder-de-knie. Degenen die voorspelden dat de wereld naar het eind moest lopen hadden ongelijk, want dat was maar het begin. Er kwamen zwemhemden, zwemcorsetten, zwempakken met décolleté, zebra-achtig gestreept, maar bij voorkeur nogal donker. Onder de gordel bleven echter de driekwart pijpjes, de schortjes, voorschootjes, rokjes en wat dies meer zij toch zoveel verhullen dat, volgens de annalen, op sommige stranden mannen uit de nabijheid van dameskleedgelegenheden werden geweerd. Zelfs werden op het strand, bij het baden en zonnen, de schapen en de bokken soms gescheiden.
Zedenprekers kregen nog in de dertiger jaren een nieuwe klap door de zeer gedurfde mode van het badkostuum, dat een deel van het middel liet zien. En sinds het einde van de oorlog heeft het badkostuum om zo te zeggen steeds minder om het lijf. Na de zeer bescheiden bikini kwam ook nog de monokini, ten aanzien waarvan de Nederlandse vrouw nooit enthousiast is gebleken. Waarvan sommige ontwerpers kennelijk weer zo schrokken dat de slipjes groter werden en zelfs voorzien van pijpjes. Voor dit jaar zijn echter de minikini's aan de beurt, bikini's met zeer minimale broekjes en ook de semikini's, eendelige badpakken met uitsnijdingen in de maagstreek. De minikini's worden voor wat betreft de broekjes versierd met lintjes, strikjes of heupbedelkettingen.
Gelukkig krijgt ook het eendelige badkostuum de nodige aandacht. Voor grotere maten komt het met ingebouwde foundation op de markt. Afro-aziatische motieven zijn in trek, evenals de kleuren groen, blauw, roze en geel.

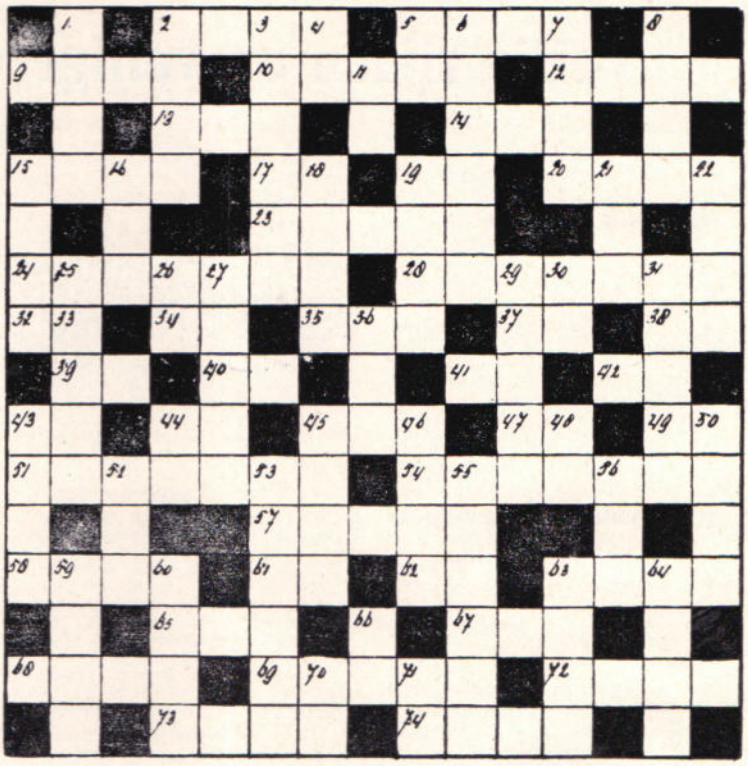
En dat voortbestaan van het eendelige badkostuum is wat mij bijzonder verheugt. Want, het mag zo zijn dat de bikini al in het grijs verleden gedragen werd door de Romeinse meisjes, zij het slechts bij sportbeoefening, want zwemmen deden ze naakt en dat de huidige modekoningen in Italië het op het minimale en het doorzichtige houden, maar wij wonen een tikkeltje meer naar het Noorden in een — om het zacht te zeggen — ietwat koeler klimaat, hetgeen z'n uitwerking niet mist op de instelling van de mens ten opzichte van de mode, waarmee het klimaat toch nog een goede kant heeft.

MARIANNE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG
RP.ORG KB1969_04_April_Nr.08 132

puzzel van de maand

Prijswinnaar van de maart-puzzel werd mevrouw C. Veenbrink-van Impelen, Boslaan 20 te Montfoort (U.).
De boekenbon werd haar reeds toegezonden.

Horizontaal:

2. oud letterkundig werk.
5. rivier in Duitsland.
9. opschik.
10. wallekant.
12. vruchtbare plaats.
13. beletsel.
14. oppervlaktemaat.
15. bergplaats.
17. naschrift (afk.).
19. stofmaat.
20. stevige wandeling.
23. unieke.
24. muziekstuk voor koper.
28. vriendschapsverdrag.
32. zoals de akten getuigen (afk. Lat.).
34. meisjesnaam.
35. pret.
37. oude vreemde munt (afk.)
38. stofmaat.
39. godsdienst (afk.).
40. duur van eb en vloed.
41. onmeetbaar getal.
42. heilige (afk.).
43. idem (afk.).
44. zangnoot.
45. grote bijl.
47. voegwoord.
49. eerwaarde heer (Lat. afk.).
51. cijferen.
54. Aziaat.
57. jong dier.
58. bergplaats.
61. ambtshalve (Lat. afk.).
62. afstandsmaat (afk.).
63. venster.
65. duits voegwoord.
67. op de wijze van.
68. telwoord.
69. herkauwer.
72. overal.
73. verdedigingswerk.
74. karakter.

Verticaal:

1. lekkernij.
2. land in Europa.
3. bedrukking.
4. als eerder (afk.).
5. dubbelklank.
6. treuzelen.
7. eer.
8. zijrivier van de Donau.
11. deel van Amerika (afk.).
15. hefwerktuig.
16. Spaanse titel.
18. spoedig.
19. insecteneter.
21. voorzetsel.
22. paar.
25. wereld.
26. zangnoot.
27. jongensnaam.
29. plaats in Duitsland.
30. titel (afk.).
31. vlekkenwater.
36. eveneens.
43. land in Azië.
44. lidwoord.
45. in het jaar.
46. menselijk geluid.
48. deel van de bijbel (afk.).
50. grote groep mensen.
52. liefkozing.
53. voordien, vroeger.
55. grote vloot.
56. oosterse titel.
59. meisjesnaam.
60. brandstof.
63. advies.
64. godheid.
66. bevestiging.
70. rang in het leger (afk.).
71. voorzetsel.

Oplossingen dienen uiterlijk 8 mei te zijn ingezonden aan:
Puzzelredacteur
Korpsblad Rijkspolitie,
Burg. Patijnlaan 63,
's-Gravenhage.
Voor de prijswinnaar ligt al een boekenbon klaar.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

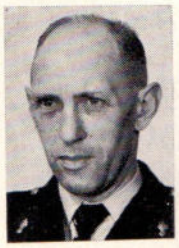
personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 17-3-'69: P. A. v. d. Doel, owmr., van Broek in Waterland naar Amsterdam; A. v. Meteren, owmr., van De Rijp naar Arkel; J. Baars, owmr., van De Rijp naar Nunspeet.

wij herdenken

Owmr.
J. F. Evers
Maarheeze
ress. 's-Hert.bosch
☆ 22-8-1917
† 2-4-1969

Wmr. 1e kl.
P. J. v. Engeldorp
Gastelaars
Wapenveld
ressort Arnhem
☆ 14-2-1920
† 13-3-1969

Res.-Wmr.
R. C. Overbeek
Utrecht
ressort Amsterdam
☆ 29-8-1925
† 7-3-1969

Res.-Wmr.
J. de Wit
Rhenen
ressort Amsterdam
☆ 20-5-1912
† 10-4-1969

Res.-Wmr.
J. E. Bogaert
Middelburg
ess. 's-Gravenhage
☆ 17-11-1921
† 4- 3-1969

Res.-Wmr. 1e kl.
P. H. Lemmen
Helden-Panningen
ress. 's-Hert.bosch
☆ 18-3-1922
† 8-4-1969

Res.-Wmr.
K. Garst
Zwolle
ressort Arnhem
☆ 12-12-1918
† 1- 3-1969

Res.-Wmr.
K. van Dijk
Loppersum
ressort Groningen
☆ 5-4-1936
† 13-4-1969

Per 1-4-'69: A. H. Streefkerk, wmr. 1e kl., van Odijk-Werkhoven naar Venhuizen.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 15-3-'69: G. Majoor, owmr., van Langerak naar Diever.
Per 17-3-'69: H. Berkelder, owmr., van IJzendijke naar Duiven; H. Verweij, owmr., van 's-Gravenhage naar Middelburg.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 3-3-'69: A. J. M. van Corler, wmr. 1e kl., van Baarle Nassau naar Dongen.
Per 7-3-'69: J. Scholte, wmr., van Mierlo naar Nuenen.
Per 13-3-'69: L. Bouman, owmr., van Rucphen naar Blaricum; L. Meeuwisse, owmr., van Sprundel naar Rucphen.
Per 17-3-'69: J. v. Oosterbosch, owmr., van Schaesberg naar Eersel; H. J. M. v. d. Mast, wmr. 1e kl., van Horst naar Schiphol (Dienst Luva).
Per 1-4-'69: H. Th. Spanjers, owmr., van Reusel naar Bladel; P. J. Lenssen, wmr. 1e kl., van Velden naar Stramproij; F. J. J. v. d. Heuvel, wmr. 1e kl., van Beek naar Urmond.
Per 15-4-'69: V. H. J. Dusink, owmr., van Dinther en Heeswijk naar Benthuizen.
Per 16-4-'69: W. F. A. van Rooij, wmr. 1e kl., van Oisterwijk naar Moergestel.

RESSORT ARNHEM

Per 14-3-'69: H. J. Eisenga, wmr. 1e kl., van Rouveen naar Den Hulst.
Per 18-3-'69: K. Visser, owmr., van IJsselmuiden naar Balk.
Per 17-3-'69: H. A. Boeijen, wmr. 1e kl., van Lichtenvoorde naar Siebengewald; H. Holt, wmr. 1e kl., van Laren-G. naar Harkema-Opeinde.
Per 25-3-'69: H. de Haan, wmr. 1e kl., van Raalte naar Rouveen.
Per 1-4-'69: H. J. Huibers, wmr. 1e kl. van Haaften naar Heusden.

RESSORT GRONINGEN

Per 17-3-'69: E. Zondag, wmr. 1e kl., van Beilen naar Annen.
Per 22-3-'69: G. Nieuwenhuis, wmr. 1e kl., van Coevorden naar Appingedam.
Per 1-4-'69: J. Platje, wmr. 1e kl., van Annen naar Oosterhesselen; T. Jager, owmr., van Marssum naar Sexbierum; G. Nijzing, wmr. 1e kl., van Heerenveen naar Assen; A. de Vries, wmr., van Joure naar Beilen; J. Piening, wmr., van Groningen naar Donkerbroek; H. Stolte, wmr. 1e kl., van Buinermond naar Norg; G. J. Zwart, wmr. 1e kl., van Appingedam naar Akkrum.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 29-3-'69: J. W. Appel, owmr., van Driebergen naar Zwolle.

aanwijzing voor funktie

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 17-3-'69: Adjudant J. van Oosterbosch tot groepscommandant te Eersel.
Per 1-4-'69: Adjudant H. Th. Spanjers tot groepscommandant te Bladel.

RESSORT ARNHEM

Per 17-3-'69: Owmr. H. Berkelaar tot postcommandant te Duiven.

RESSORT GRONINGEN

Per 16-3-'69: Adjudant K. Visser tot groepscommandant te Balk.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot opperwachtmeester:

Per 1-4-'69: P. v. d. Spek te Edam; A. H. Streefkerk te Venhuizen.

tot wachtmeester:

Per 1-3-'69: A. Bos te Purmerend.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot opperwachtmeester:

Per 1-4-'69: H. M. Opdam te Hillegom.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot adjudant:

Per 17-3-'69: J. van Oosterbosch te Eersel.
Per 1-4-'69: H. Th. Spanjers te Bladel.

tot opperwachtmeester:

Per 17-3-'69: H. A. Boeijen te Siebengewald.
Per 1-4-'69: H. J. Huibers te Heusden; P. J. Lenssen te Stramproij; F. J. J. v. d. Heuvel te Urmond; H. J. Kollenbrander te Waubach.
Per 16-4-'69: W. F. A. van Rooij te Moergestel.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-4-'69: W. B. Burger te Waalre.

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:

Per 1-4-'69: D. v. Ludolphy te Gramsbergen.

tot schrijver:

Per 1-4-'69: F. A. M. Willems te Nijmegen.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 16-3-'69: K. Visser te Balk.

tot opperwachtmeester:

Per 17-3-'69: H. Holt te Harkema-Opeinde; E. Zondag te Annen.
Per 1-4-'69: J. Platje te Oosterhesselen; G. J. Zwart te Akkrum.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-4-'69: J. H. Grave te Roden.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-4-'69: J. Weekhout te Arnhem.

in dienst getreden

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-3-'69: W. J. Spinhoven en H. Zwerver, owmrs. te 's-Gravenhage.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-4-'69: A. C. Beekwilder, typiste A te 's-Hertogenbosch, Staf T. I.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 17-3-'69: M. A. J. van Kuilenburg, fotograaf B 3e kl. i.t.d. te Driebergen; B. Beker, leerling-fotograaf i.t.d. te Driebergen.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

Per 17-3-'69: Mej. H. L. van Dijk, schrijver i.t.d. te Bilthoven.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten: Per 15-3-'69: H. A. Joosse, Amsterdam; L. M. Heijstek en M. J. Zandee, Middelburg; P. P. Beaart en Ch. P.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

G. M. van Breugel, 's-Hertogenbosch; H. Th. Hegger, J. P. Hendrix en P. L. Schuurmans, Roermond; H. Morsink, Doetinchem.
Per 1-4-'69: P. Muntjewerf, Alkmaar; J. Beaart, 's-Hertogenbosch; G. P. v. Oosterhout en A. J. Jacobs, Eindhoven; J. A. N. A. Vroegop, Doetinchem; D. Wagenaar, Groningen; F. F. Abrahams en G. P. Nienhuis, Assen.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-4-'69: G. J. Bosman, owmr. te Haarlem; J. Zweed, adjudant te Amsterdam.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-4-'69: G. Overbeeke, adjudant te Kapelle; M. H. W. M. Diepstraten, adm. ambt. C 3e kl. te Leiden.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-5-'69: S. Louwerse, adjudant te Tilburg; P. J. van Hegelsom, wmr. 1e kl. te Echt; D. J. de Groot, hfd v. adm. te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 1-4-'69: R. Sieben, wmr. 1e kl. te Vriezenveen; P. W. de Lange, J. A. M. Broeks en S. Dijkstra, schrijver A te Zwolle; Th. H. Nijenhuis, schrijver A te Doetinchem.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-4-'69: H. J. Helder, owmr. te Groningen; A. Alberda, wmr. 1e kl. te Buitenpost; K. de Vries, owmr. te Oosterhesselen; mr M. A. Boom, dir. officier 3e kl. te Groningen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 5-3-'69: C. P. de Jong, adspirant te Arnhem.
Per 1-4-'69: M. J. Lukkes, adspirant te Arnhem.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 1-4-'69: B. Knieriem, opzichter te 's-Gravenhage; G. A. Wortman, schrijver A te Utrecht.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 7-3-'69: N. D. van Donselaar, schrijver te Driebergen.
Per 1-4-'69: Mevr. H. J. M. Luka Suk-van Mook, serveerster; mevr. J. L. H. Peer-Mook, telefoniste-typiste en F. H. C. J. de Witte, schrijver, allen te Driebergen.

ambtsjubilea

Owmr.
J. G. H. Heijmans
Schoot
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 1-6-1969

Owmr.
J. W. Appel
Zwolle
Sectie Bijz. Verk.
25 jaar op 4-5-1969

DIT EMBLEEM UW WAARBORG VOOR VEILIGHEID EN VOORDEEL.

sampermans
voor autobanden

20 Speciaalzaken in Limburg en Brabant staan voor u klaar met 'n geweldige en prettige service. Grote sortering, vooral ook in Rallye, Sprint en Sport-banden.

VEILIG VERKEER EIST DE **BESTE** WEG!

bruil-arnhem nv

Hoofdkantoor:
Driepoortenweg 22, Arnhem

Aannemers- en Wegenbouwbedrijf
Telefoon 08300 - 5 10 00 *

Een volledig prospectus van onze uitgaven:

Politie Studie Bibliotheek

de bekende taalboekjes v/d politie, inleiding tot de psychologie v/d politie, politiepraktijk, techniek en tactiek van het opsporingsonderzoek, enz. zenden wij gaarne op aanvraag.

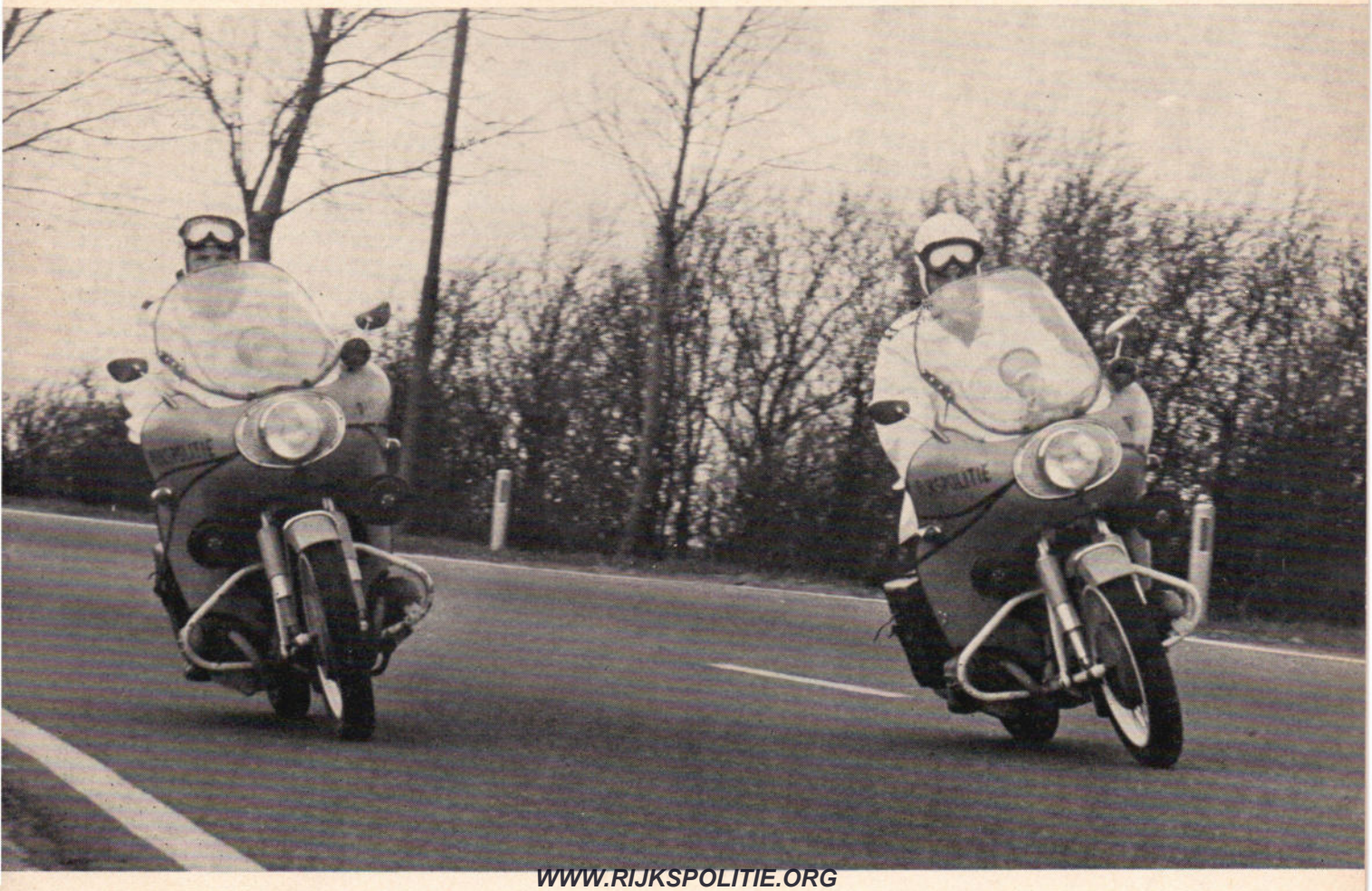
Ook via de boekhandel.

VERMANDE ZONEN
uitgevers - ijmuiden.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

10e JAARGANG No. 9 - MEI 1969

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

10e Jaargang
No. 9 - mei 1969
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester J. M. van Leeuwen
te Maarssen

Wachtmeester G. H. Peterink
te Neede

Vaste medewerkers:
Mr A. J. Dek
substituut-officier van justitie
te 's-Gravenhage
Adjudant J. W. Vis
te Arnhem, filatelie

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228, Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,— per jaar bij vooruitbetaling

Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

De nieuwste kuipmotoren van de Motor Surveillance Groep van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken in gebruik voor surveillance op éénbaanswegen met twee rijstroken, o.a. Aalsmeer-Hilversum.

(Foto: Sectie Bijzondere Verkeerstaken)

deze maand

Aanstaande journalisten en groepscommandanten samen bij RP te Water

⊡

Afscheid in ressort Groningen

⊡

Lange veldloopkampioenschappen N.P.S.B.

⊡

Canada

⊡

Koninklijke onderscheidingen

⊡

Grenspalen in Overslag

⊡

Computers bij politie in V.S.

⊡

Puzzel van de maand

⊡

Personalia

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Streven naar goede verhoudingen. Deze leerling-journaliste ervaart dat de politie bereid is de pers met „open armen" te ontvangen.

aanstaande journalisten en groepscommandanten samen bij Rijkspolitie te water

TEKST EN FOTO's: OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN

In het kader van de vormingscursus voor aanstaande groepscommandanten zijn de deelnemers aan deze cursus een middag de gasten van de rijkspolitie te water, om nader kennis te maken met het politietoezicht op het water. „Rijn en Waal", Europa's grootste waterverkeersader, is hiervoor een bij uitstek geëigend object, waarbij als gelukkige bijkomstigheid komt, dat deze verkeersader als het ware onder de rook van Arnhem stroomt, waar de Kaderopleidingsschool van het Korps Rijkspolitie is gevestigd.

Het is ongetwijfeld een gelukkige gedachte geweest van de commandant van de school, majoor H. v. Laar, om op de dag van de excursie een aantal leerlingen en docenten van de School voor de Journalistiek naar Arnhem te nodigen om een indruk te krijgen van de wijze waarop groepscommandanten op hun toekomstige taak worden voorbereid.

Ook de „human relations", welke ons inziens door een soms wel eens al te frequente uitvoering van de „public relations" op de achtergrond dreigen te raken, kunnen hierdoor wat meer aan hun trekken komen. Straks zal menig aanstaande journalist van thans met de groepscommandant in de praktijk te maken krijgen. Kennis van elkaars werkzaamheden, met de daaraan verbonden eigen specifieke moeilijkheden, benevens een juist gevoel voor de „menselijke verhoudingen", zullen dan ongetwijfeld het onderling begrip gunstig beïnvloeden.

Dat van de zijde van „de pers" dit kontakt op prijs wordt gesteld moge blijken uit hetgeen dr. M.

Aan boord van de „Karelstad" gaf kapitein J. G. W. Bär een uiteenzetting over het wezen en de taak van de Dienst van de R. P. te Water.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_05_Mei_Nr.09

Na de theorie de praktijk.
Kapitein Bär geeft tekst en uitleg over de binnenvaart en het optreden van de R. P. te Water.

Schneider, de directeur van de School voor de Journalistiek, na afloop van de excursie in een schrijven aan majoor Van Laar liet weten. Dr. Schneider schreef: „Met veel genoegen heb ik kennis genomen van de gastvrije en instructieve bijeenkomst, die donderdag in uw opleidingsinstituut is gehouden. De leerlingen en de stafdocenten drs. Zijlstra en De Vos zijn met leerzame informaties ten aanzien van uw opleiding naar huis teruggekeerd.
Uw initiatief om ook de politie te water in het informatieve gedeelte te betrekken waardeer ik ten zeerste."

Het programma voor de excursie hield ondermeer in, dat docenten en leerling-journalisten (waaronder twee vrouwelijke) in de morgenuren de lessen aan de school in Arnhem bijwoonden, waarbij ruimschoots gelegenheid bestond voor informatie en discussie. 's Middags toog het gezelschap per bus naar Nijmegen, van waaruit met een rondvaartboot „De Karelstad" een tocht werd gemaakt op Rijn en Waal.
Aan boord van de Karelstad werd door kapitein J. W. G. Bär, toegevoegd officier aan de commandant van het district Nijmegen der rijkspolitie te water, een uiteenzetting gegeven over organisatie, taak en werkwijze van de rijkspolitie te water.
In groepjes konden „landrotten" en journalisten daarna aan boord van de R.P. 23, het vlaggeschip van het district Nijmegen, de theorie aan de praktijk toetsen.
Tot besluit was er tijdens een gezamenlijke maaltijd aan boord van een aan de Waalkade in Nijmegen liggend „drijvend restaurant" gelegenheid over de opgedane ervaringen onderling van gedachte te wisselen.
In het belang van een goede verhouding pers-politie lijkt het ons zinvol het initiatief van majoor Van Laar op een ruime schaal in het Korps toe te passen.

proces verbaal potdorie

(Historische notitie van Mark van Dael in het stadsblad van Breda)

In een dorp in de omgeving van onze goeie stad, werd enkele weken terug een veldwachter op 't matje geroepen. Zijn chef foeterde tegen hem en zei: Nou bende al vijf jaar veldwachter bij ons en ik heb nog geen enkel procesverbaal van oe gezien. Kunde soms nie schrijven? Jawel, antwoordde de veldwachter, maar ik tracht altijd het volk tijdig van het kwaad af te houden, vandaar. Kan me niks verrekke, brieste de chef, wanneer ge binnen een uur nie mee een procesverbaal binnenkomt, trap ik oe er uit. De veldwachter stoof naar buiten en hield den eerste den beste aan die hij op straat tegenkwam. Was toevallig de pastoor op een damesfiets. Stop, brulde de veldwachter, ge krijgt 'n procesverbaal want oe remmen deugen niet.
De pastoor wilde tegensputteren nadat hij met veel moeite van het vehikel op aarde was neergedaald. Mond houen, schreeuwde de veldwachter, oe bel is ook nie in orde. Maar beste man, zei de pastoor, ben toch eens even redelijk, ziede nie dat ik mee onze Heer op de fiets zit? Nog een proces-verbaal, riep de veldwachter, ge moogt nie mee twee personen op één fiets rij'en.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

afscheid in ressort Groningen

De vervangend wnd. territoriaal inspecteur, de overste J. Rodenhuis, sprak woorden van waardering en dank.

. . . Zij die gingen . . .
Majoor J. H. Ittmann, districtscommandant Winschoten naar district Apeldoorn als staf-officier algemene dienst;
majoor mr A. J. Dek, districtscommandant Heerenveen naar parket 's-Gravenhage als substituut-officier van justitie;
mej. mr M. A. Boom met functioneel leeftijdsontslag;
majoor J. Schouten, officier toegevoegd territoriaal inspecteur als stafofficier afdeling toezicht algemene dienst van de algemene inspectie te 's-Gravenhage.

De officier toegevoegd voor jeugdzaken te Groningen, de dirigerend officier 3e klasse mejuffrouw mr M. A. Boom ging per 1 april met functioneel leeftijdsontslag. De officieren uit het ressort Groningen met hun dames waren voor een afscheidsbijeenkomst bijeen in Paterswolde, bij welke gelegenheid behalve aan mej. Boom ook cadeaus werden aangeboden aan drie andere collega's die in de nieuwe organisatie geen deel meer zullen uitmaken van het ressort.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

mej. mr. M. A. Boom met functioneel leeftijdsontslag

Nadat na het bereiken van de 60-jarige leeftijd haar dienstverband nog met een jaar was verlengd, is de officier jeugdzaken, de dirigerend officier 3e klasse mej. mr M. A. Boom met 1 april 1969 functioneel leeftijdsontslag verleend.

Geboren te Zwolle op 9 maart 1908 behaalde ze in 1926 haar eind-examen gymnasium aldaar.

Haar daarop volgende studie in de rechtsgeleerdheid aan de universiteit van Utrecht bekroonde ze met een doctoraal examen in december 1930.

Nadat ze een paar jaar repetitor voor doctoraal examen rechten was geweest en bijlessen had gegeven aan gymnasiasten, werd ze in 1934 beëdigd als advocaat en procureur te Zwolle, in welke hoedanigheid ze praktijk deed tot haar vertrek naar Den Haag eind 1946. Tot datzelfde tijdstip deed ze 1½ dag per week dienst als waarnemend griffier bij de arrondissementsrechtbank te Zwolle na haar beëdiging als zodanig in 1936.

Vele maatschappelijke functies vervulde ze in die tijd: secretaresse van Pro Juventute, secretaresse-penningmeesteres afdeling Zwolle van het Nederlands Genootschap tot Reclassering, lid van de voogdijraad, verspreiding van „Vrij Nederland" in de provincie Overijssel gedurende de laatste jaren van de bezetting, lid van de Politieke Opsporings Dienst vlak na de oorlog en redactielid van „Het Vrije Dagblad".

Begin 1947 gaat ze naar Den Haag waar ze secretaresse is van de semi-overheidsstichting voor maatschappelijk werk ten platte-lande welke stichting via de ministeries van landbouw en sociale zaken tenslotte onder het ministerie van maatschappelijk werk komt te ressorteren.

Op 1 oktober 1955 trad mej. mr. Boom als gewestdeskundige voor jeugdzaken toegevoegd aan de gewestcommandant Groningen in dienst van het korps rijkspolitie. Ze bekleedde toen de rang van officier 1e klasse. Oorspronkelijk waren de drie noordelijke provincies haar werkterrein. Na de benoeming van mej. mr. Dijksma als officier jeugdzaken in de provincie Friesland, fungeerde ze als officier jeugdzaken — inmiddels per 1-1-1963 bevorderd tot dirigerend officier 3e klasse — in de districten Groningen, Winschoten en Assen.

nieuw gezicht in Korpsbladredactie

De redactie van het Korpsblad Rijkspolitie is aangevuld met de wachtmeester G. H. Peterink van de post Neede (groep Borculo). De wachtmeester Peterink kan de pen hanteren, want op de Opleidingsschool te Arnhem was hij redacteur van „De Eénpitter". Met zijn intrede is de Korpsbladredactie opnieuw verjongd; de wachtmeester Peterink werd enkele maanden geleden meerderjarig. Hij maakt ook deel uit van de Rijkspolitiekapel.

adjudant J. van Oosterbosch groepscommandant Eersel

De adjudant J. v. Oosterbosch is met ingang van 17 maart 1969 aangewezen als groepscommandant te Eersel. Hij werd op 21 mei 1918 te Ossendrecht geboren en trad op 26 april 1939 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 15 juli 1940 ging hij over naar de Marechaussee en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Schaesberg. Op 20 januari 1951 werd hij als postcommandant verplaatst naar Spaubeek en op 1 oktober 1959 werd hij aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant tevens rayoncommandant te Schaesberg. Hij werd op 1 juni 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 17 maart 1969 tot adjudant.

adjudant H. Th. Spanjers groepscommandant Bladel

Met ingang van 1 april 1969 is de adjudant H. Th. Spanjers aangewezen als groepscommandant Bladel.

Hij werd op 20 april 1918 te Budel geboren en trad op 1 maart 1939 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 15 juli 1940 ging hij over naar de Marechaussee en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Luijksgestel. Op 1 maart 1948 werd hij verplaatst naar Reusel waar hij op 1 januari 1960 werd aangewezen als postcommandant. Op 1 juni 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 april 1969 tot adjudant.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_05_Mei_Nr.09 141

lange veldloop-kampioen-schap NPSB voor Van Ginkel en Nijstad

TEKST EN FOTO's:
OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

De Sportcommissie van de Raad van Leerlingen van de Nederlandse Politie Akademie in Apeldoorn organiseerde op 20 maart de jaarlijkse Lange Veldloopkampioenschappen van de NPSB. In de prachtige omgeving van de Akademie was een schitterend, door enkele „klimmetjes" en afdalingen, pittig parcours met een lengte van 2½ kilometer uitgezet. Er werd gestart in twee afdelingen, veteranen en senioren (A en B-klassers). In de veteranen-klasse, met slechts acht deelnemers niet al te zwaar bezet, was — hoe kan het anders — de 52-jarige atletiek-matador Jan van Ginkel van de PSV Baarn heer en meester. Hij finishte met een voorsprong van bijna 1 minuut op Smit van PSV Nijmegen. Jammer was, dat zijn grote rivaal W. van Atten (Rijkspolitie-ressort Den Haag) op het appél ontbrak.
In een kort gesprekje vlak voor de start deelde Van Ginkel ons mee, dat hij van plan is zich geleidelijk aan uit de wedstrijdsport terug te trekken. Hij traint nu nog driemaal per week en heeft ook Baarnse jeugd-atleten onder zijn hoede. Het volgende jaar wil hij de training terug brengen op tweemaal per week en zich vervolgens — zoals een goed atleet betaamt — langzaam „laten uitlopen". Het zal wel vreemd zijn als we zijn naam niet meer op de deelnemerslijst vermeld zullen vinden.
De ex-Nederlandse kampioen Egbert Nijstad van PSV Arnhem werd, volkomen volgens de verwachtingen, bij de senioren door niemand bedreigd. Zijn voorsprong

Jan van Ginkel, 52 jaar en „still going strong".

Egbert Nijstad finishte onbedreigd als eerste.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_05_Mei_Nr.09 142

op Van Griensven (PSV Den Bosch) en Guikema (Kon. Mar. Z.H.), die in een „close-finish" over de streep gingen (26.11.2) bedroeg 1½ minuut. Waarbij nog moet worden aangetekend, dat Nijstad — volgens zijn eigen verklaring — zich nog geenszins in topvorm bevond. In totaal verschenen 99 senioren aan de start, waarbij het verschil tussen Nijstad en nummer laatst, Hoogervorst van HPSV, ruim 21 minuten bedroeg. Dit verschil vinden wij voor een kampioenschap te groot. Het lijkt ons dienstig dat voor een „kampioenschapswedstrijd" een scherpere selectie wordt toegepast. Het aantal deelnemers zal er van-

Enkele deelnemers in „de fuik".

VETERANEN:

1.	van Ginkel P.S.V. Baarn	20.06.0
2.	Smit P.S.V. Nijmegen	22.57.3
3.	van Es P.S.V. Haarlem	24.11.9
4.	Marcelis Hermandad	24.35.8
5.	Monsma —	25.15.4
6.	Gerritsen P.S.V. Arnhem	26.36.2
7.	de Haan H.P.S.V.	28.41.9
8.	List —	30.14.2

SENIOREN (A en B KLASSE)

1.	Nijstad P.S.V. Arnhem	24.44.4
2.	van Griensven P.S.V. Den Bosch	26.11.2
3.	Guikema KON. Mar. Z.-H.	26.11.2
4.	van Tilburg Kon Mar. N.B.	26.17.9
5.	de Vries D, R.S.P.V.L.	26.43.5
6.	van Bastelaar Kon. Mar. N.B.	27.30
7.	Spee Kon. Mar. L	28.30.6
8.	van der Sluis S.D.K.M.	28.36.6
9.	Bisschop S.P.M.	28.42.2
10.	Siebenlist A.P.G.S.	28.48.8
11.	Gaasbeel S.D.K.M.	28.49
12.	Maat Kon. Mar. N.B.	29
13.	Pollemans Kon. Mar. N.B.	29.02
14.	Groot A.G.P.S.	29.14
15.	Vogelzang N.P.A.	29.20
16.	Looijen Kon. Mar. G.	29.28
17.	Heerschap N.P.A.	29.35
18.	Koenders N.P.A.	29.40
19.	Poirot Kon. Mar. N.B.	29.45
20.	Pannekoek Hermandad	29.50
21.	Burger Hermandad	29.54
22.	Glastra S.P.M.	29.58
23.	Eissens N.P.A.	30.10
24.	Jansen P.S.V. Haarlem	30.21
25.	de Vries B.P.S.V.	30.25

Links (in burger) bondsgedelegeerde en oud-speerwerpkampioen N. Lutkeveld.

zelfsprekend sterk door worden ingekrompen, maar het lijkt ons toe dat het wedstrijd-element er zeer door wordt verhoogd. De overige atleten waren dan in een soort „toeristen-klasse" onder te brengen, waarmee ook zij volledig aan hun trekken komen.
Na afloop werden in de sociëteit der NPA de prijzen uitgereikt. Een woord van dank en waardering aan het adres van de Sportcommissie van de N.P.A., voor de uitstekende organisatie, is zeker op zijn plaats.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_05_Mei_Nr.09 143

„wipperswerk" in de Betuwe

TEKST EN FOTO's:
OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

Het gebeurde onder Kesteren in de Betuwe. Daar bracht een „wipper" (u kent ze wel, de bestuurders die met plotselinge uithalen passeren), doordat hij pardoes zijn neus achter een wegkolos uitstak, de bestuurder van een tegemoetkomend Morrisje in verwarring. Die ging op de rem staan, raakte in een slip en pikte de „wipper", die ijlings weer in zijn schulp trachtte te kruipen, in de flank. Het Morrisje bleef met een zwaar gehavend voorfront precies op de rand van een sloot hangen, de „wipper" - in een snelle BMW 2000 - dook met een enorme snoeksprong rechts de weg af en kwam - total loss - in een sloot tot stilstand, terwijl de bestuurder van een achteropkomende grote vrachtauto met kunst- vliegwerk zijn gevaarte juist op de weg kon houden, maar zich toch muurvast wurmde in de zachte wegberm. Wonder boven wonder bleven de persoonlijke ongelukken beperkt tot wat builen en schrammen bij de BMW-bestuurder.

De wachtmeester 1e klasse C. Blankenstijn en de wachtmeester J. de Goeyen van de groep Valburg, met hun GSA naar elders onderweg, moesten voorgenomen werkzaamheden noodgedwongen uitstellen, evenals de adjudant H. Ynema, commandant verkeersgroep Nijmegen, die mèt de opperwachtmeester J. Bergakker, een afspraak aan de SBV in Driebergen niet op tijd kon nakomen.

En dat allemaal omdat er, ondanks alle waarschuwingen, nog altijd mensen zijn die maar niet willen inzien dat haastige spoed slechts zelden goed is.

Wachtmeester J. de Goeyen (groep Valburg) houdt de weg „schoon" voor het verkeer.

. . . geen visserslatijn maar een uitleg aan de wmr. 1e kl. Blankenstyn.

Voor de wachtmeesters Blankenstyn en De Goeyen zaten er nog wel enkele uren „schrijfwerk" aan vast.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Toronto heeft Farizeïsche drankwet, Nederlandse uitgever en eigen prater

3

Tekst en foto's: BAS DEN OUDSTEN

„Drinking intoxicants prohibited," aldus een merkwaardig aandoend schild in de bus naar Toronto, de bijna twee miljoen inwoners tellende hoofdstad van de welvarende provincie Ontario, waarin tienduizenden Nederlandse emigranten wonen. Een van hen, de vroegere Nederlandse jurist en journalist Ton Diening, nu uitgever van enige Nederlandstalige bladen, behorend tot de Diening Publishing Company Limited, maakt duidelijk dat het te maken heeft met een Farizeïsch stuk drankwetgeving waarom Toronto dikwijls is bespot, voordat hij aan zijn eigen levensverhaal begint.

Eén van de uitgaven van Ton Diening.

Hij doet dat in het zeer gedempte licht van de bar van The Lord Simcoe Hotel, aan de voet van tot tweehonderd meter oprijzende wolkenkrabbers, die het Lake Ontario markeren. „Het drinken van alcohol is een zonde," zegt hij. „Zonden bedrijf je niet in het openbaar, zeker niet in de bus, maar zowat in het donker, zoals hier. De drankwetgeving is overal anders. Hier mag je officieel de in gouvernementswinkels gekochte flessen drank niet eens vervoeren, maar het wordt oogluikend toegestaan. Een aangebroken fles mag je helemaal niet bij je hebben. Dames mogen niet zonder escorte de kroeg in. Dat wil niet zeggen dat men hier zo zedig is, maar bewijst wel dat de wet alleen op uitwendig gedrag let en dus Farizeïsch is."

De wet heeft overigens niets vreemds voor Ton Diening, vijftiger, jurist van professie, emigrant met een merkwaardige carrière.

Op de vraag hoe hij in Canada terechtkwam zegt hij: „Heel simpel. Ik ben in de oorlog afgestudeerd, ging in 1945 naar Zwitserland en deed daar radiowerk. Ik was nooit thuis. Een jaar of tien zat ik in de juristerij en dat ging uitstekend, maar ik was een ongelukkig mens."

Diening werd adjunct-hoofdredacteur van de Nieuwe Limburger. „Maar, Nederland werd mij te benauwd. We maakten studie van emigratielanden en we vertrokken met onze zeven kinderen naar Canada waar het in het begin helemaal hardstikke niks was," zegt hij. „Eerst kreeg ik een functie waarin ik gelden bijeen moest brengen voor kerkenbouw en dergelijke, maar ik wilde eigenlijk in de handel. Af en toe trad ik op als adviseur. Zo kreeg ik een opdracht om voor iemand naar Florida te gaan om te kijken wat er aan de hand kon zijn met zijn sinaasappeltuinen, waarvan de opbrengst steeds terugliep. Ik maakte een rapport met prognoses en toen die man jaren later toch failliet ging, zei de curator: weet je wel dat jouw prognose heeft geklopt tot op twintig Dollar? Ik dacht dat ik doodviel. Enfin, ik werd inkoper bij een foto-importzaak en in 1960 nam ik de Nederlandse Courant over. Het niet zo gunstige imago dat de vorige eigenaar had geschapen kreeg ik er gratis bij. Maar deze „independent weekly" die toen een oplaag had van 2.500 stuks, heeft nu 8.500 abonnees. Bovendien hebben we de Nederlandse Post en de Dutch Free Press overgenomen. Vroeger verschenen we in boekdruk, maar sinds 1962 in offset."

De hele onderneming is een familiebedrijf geworden. „We doen bijna alles zelf, behalve drukken,"

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

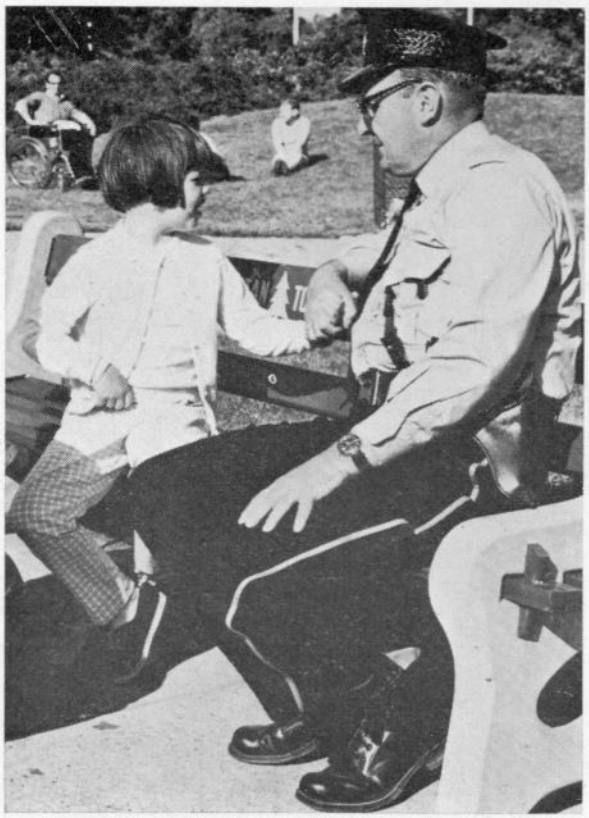
Toronto, gezien vanaf het stadhuis.

Klassieke ponten varen over het meer van Ontario.

aldus Diening. „We werken samen met de Wereldomroep en er zijn in heel Canada mensen die voor ons schrijven. We hebben veel succes met een speciale rubriek waarin we vechten tegen de „red tapes" voor abonnees die overhoop liggen met de overheid of met bedrijven. We behandelen familiekwesties, juridische kwesties, zwendelcontracten, bijvoorbeeld voor grammofoonplaten. We kraken harde noten en het geeft veel werk, maar het is „like magic" hoe het werkt. Ze zijn er als de dood voor. Een briefje: meneer, zeven maanden geleden heb ik 27 Dollar gestort voor een werphengel, maar het ding komt niet. Gegarandeerd dat het ding er binnen twee dagen is, mét verontschuldigingen. Wij zijn de enige Nederlandse krant die dat doet. Dat geeft veel nieuwe lezers, maar de advertenties moeten het doen en Tom Poes. Als ik die er uit laat, dan is dat 't end." Jawel, Tom Poes in Canada, gedrukt in Toronto, de miljoenenstad waar Ton Diening in de weekends in een sportvliegtuig overheen vliegt, op weg naar wijde verten, op zondagochtend al voordat om een uur of elf de stad traag ontwaakt, als Canadezen en buitenlanders op weg gaan om het 27 etages hoge, ellipsachtig

. . . wachten op tante Isabel . . .

Ook in Toronto: mét portofoon te paard, vraagbaak, steun en toeverlaat van dagjesmensen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

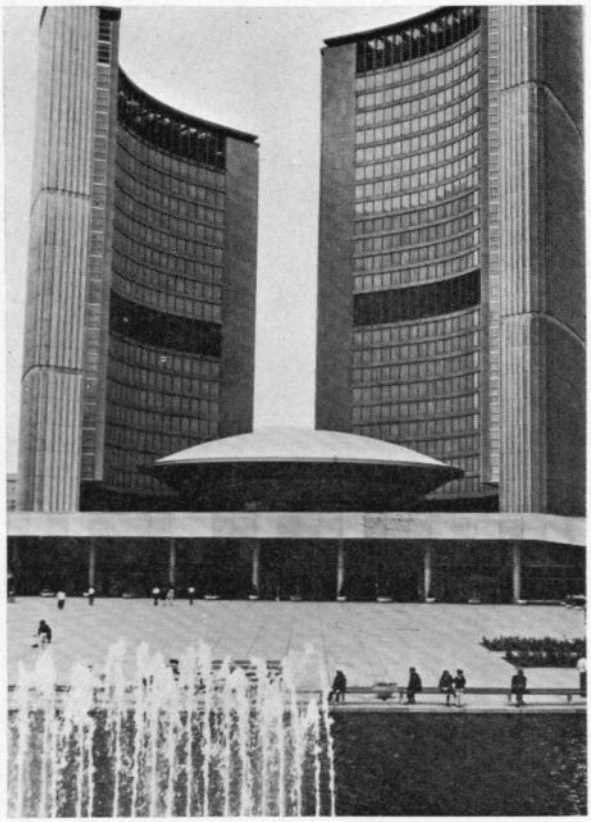
Gezicht op Toronto van het Prater-achtige eiland in het Ontariomeer.

Police Officer David Grice . . . levende entoerage voor Toronto's stadhuis . . .

gebouwde stadhuis te bezichtigen, dat het modernste gebouw van Toronto is en waarvoor de police-officer David Grice van de Toronto Metropolitan Police, fraai geüniformeerd te paard gezeten een levende entourage vormt.
Diening laat dan de zorgen achter zich, zoals de duizenden, die op zondagochtend met veerboten, die aan de pionierstijd doen denken, van wal steken naar het eiland in het Ontariomeer, dat het Prater of het bescheiden Tivoli voor Toronto is, compleet met kinderboerderij, Lilliputtrein, draaimolens, oude automodellen, verhuurinrichtingen van boten en fietsen, maar ook met legio rustige plekjes en tientallen picknicktafels. Velen slepen zelfs de barbecue mee en iedereen vermaakt zich, zonder dat er uitspattingen zijn. De enige politieman die wij er ontmoetten was een constable, die in de hete zon, met de schoenveters losgeknoopt op een bank zat te wachten met een weggelopen kind, dat haar tante Isabel kwijt was. Hij deelt mee, dat de Toronto Metropolitan Police ongeveer 3000 man omvat, inclusief de traffic police, de beredenen en het detective department. Er zijn nogal wat bankroven, maar 90% wordt opgelost. Nee, de politie mag niet mopperen: een constable eerste klas verdient zo'n 7500 Dollar per jaar. „Hoeveel belasting daar af gaat? Weet ik niet, heb ik nooit uitgerekend."
Toen kwam tante Isabel, die het met duizenden anderen tijd vond om op de pont terug te stappen. Waarbij de honderden wachtenden zonder dringen hetzelfde Engelse fatsoen demonstreren als bij tram of metro in de stad, als de automobilisten, die wanneer iemand een fout maakt, niet toeteren of schelden, maar de gelegenheid bieden die te herstellen. En thuis wacht de televisie, die het gebrek aan huiselijk leven moet aanvullen met diverse Canadese programma's of dat van Buffalo in de States en waarin, wie naar een film kijkt en passant, door minstens een stuk of zes onderbrekingen voor commercials ook nog aan de weet komt welk soort tandpasta, deodorant, badschuim of haarlak hij moet gebruiken om geen ongelukkig mens te zijn. En dat drijft de Nederlandse kijker dan weer naar Tom Poes in de Nederlandse Courant van Ton Diening.

⊡

Het zeer moderne stadhuis van Toronto.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

OOK VELE LEDEN VAN H

Tot Officier in de Orde van Oranje Nassau werd benoemd de Dirigerend Officier der Rijkspolitie 2e klasse H. W. Weerts, commandant van het district Maastricht.

oud-Adjudant
B. H. Tieman
(bij bevordering)
Doetinchem

De Eremedaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau in GOUD, werd verleend aan de adjudanten:

P. van Blanken
Uithuizen

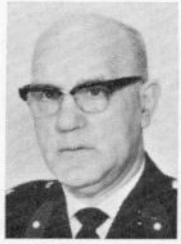
P. Blom
Heerenveen

B. Bol
Apeldoorn

G. H. R. Brunekreef
Almelo

N. Deegenaars
's-Gravenhage

T. Holwerda
's-Graveland

J. Jonk
Bellingwolde

A. Koole
's-Gravenzande

C. de Lang
Nijmegen

oud-Adjudant
A. A. J.
van de Leijgraaf
Wouw

J. van der Molen
Purmerend

C. den Otter
Middelburg

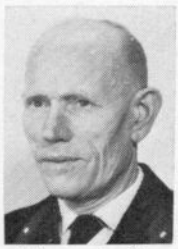
C. H. Oudshoorn
Dordrecht

J. C. Scherff
Breda

J. Schoenmaker
Appingedam

W. van der Ster
Leiderdorp

T. Verbree
's-Gravendeel

F. van Vliet
Almelo

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

HET KORPS RIJKSPOLITIE ONDERSCHEIDEN

De Eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau in ZILVER, werd verleend aan de opperwachtmeesters:

B. Bakker
Amsterdam

L. van Dijk
Raalte

N. P. van Dijk
Sleeuwijk

G. W. Hoefakker
Nieuwerkerk
aan de IJssel

P. Jansen
Doetinchem

J. G. M. Nijland
Maarn

J. Chr. Setz
Ravenstein

M. van Voorst
Bolsward

F. de Vries
Groningen

J. van de Wetering
Arnhem

Th. J. Wissing
Delfzijl

De Eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau in BRONS, werd verleend aan de wachtmeesters 1e klasse:

J. J. M. Bömer
Nijmegen

C. E. van den
Dikkenberg
Genemuiden

J. B. ter Haar
Heijen

Chr. Hemink
Oirschot

A. de Nijs
Amsterdam

W. J. Wieland
adm. ambt. C 2e kl.
Arnhem

Voor het front van 200 aangetreden adspiranten en de cursisten van de kaderopleidingsschool werd te Arnhem op stijlvolle wijze, aan de rij-instructeur W. J. Wieland, een Koninklijke onderscheiding uitgereikt.
De majoor B. van der Meer speldde hem het ere-metaal op de borst.

(Foto: Wmr. 1e kl. A. L. van Ooyen)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

dom with bronce Palm" de „British Empire Medal" en het „Croix de Guerre, avec l'étoile d'Argent á l'ordre de la division".
De nu aan hem uitgereikte eremedaille in brons, behorende bij de orde van Oranje-Nassau, moge er het bewijs van zijn dat de wachtmeester Ter Haar niet alleen als mens, maar ook als politieambtenaar een sieraad voor het Korps Rijkspolitie betekent.
Mogen we in hem al die Korpsleden huldigen, die op 30 april Koninklijke erkenning en waardering voor hun werken en optreden ontvingen.

„Piloten Joep" (ter Haar) nu ook als politieman onderscheiden

Onder de gedecoreerden op Koninginnedag 1969 bevond zich ook de wachtmeester der rijkspolitie 1e klasse, J. B. ter Haar, rayoncommandant te Heyen-L. De wachtmeester Ter Haar ontving de onderscheiding zoals in het ressort Den Bosch te doen gebruikelijk, gezamenlijk met de overige gedecoreerden van het ressort, tijdens een feestelijke bijeenkomst in de onderofficiersmess van de Frederik Hendrikkazerne te Vught. De Algemeen Inspecteur van het Korps, generaal W. de Gast, reikte aldaar op 29 april persoonlijk de onderscheidingen uit. De muzikale omlijsting van dit altijd zo treffende gebeuren werd verzorgd door het mannenkoor van het district Roermond van het Korps Rijkspolitie.
Wanneer we hier de wachtmeester Ter Haar nog even afzonderlijk naar voren halen, dan heeft dit vanzelfsprekend een bijzondere reden. Al is de wachtmeester Ter Haar zelf, het hiermee allerminst eens.
Waarom de wachtmeester Ter Haar? Om hierop een antwoord te geven, mogen we verwijzen naar het meinummer 1965, het herdenkingsnummer ter gelegenheid van het feit dat Nederland 20 jaar geleden werd bevrijd, waarin we over „Piloten Joep" een artikel schreven. Deze „Piloten Joep" is de wachtmeester 1e klasse J. B. ter Haar. Hij bracht in de donkere jaren van de bezetting meer dan 400 geallieerde neergeschoten en ontsnapte krijgsgevangen piloten door de linies naar de vrijheid.
Daarvoor ontving hij op 29 april 1953 uit handen van H.M. de Koningin persoonlijk de „Bronzen Leeuw". Voor „bijzonder moedige en beleidvolle daden in de strijd tegenover de bezetter", staat in de bij de onderscheiding behorende oorkonde vermeld. Daarvoor ook ontving hij de „Medal of Free-

district Tilburg opgeheven

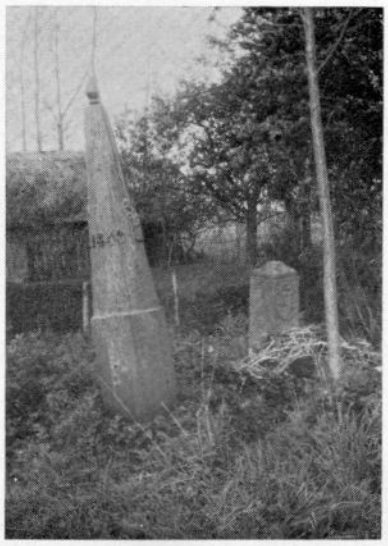
In het kader van de reorganisatie van het Korps Rijkspolitie en de daarmee verband houdende vermindering van het aantal districten van 23 tot 17, is met ingang van 1 mei het district Tilburg opgeheven. De onderdelen van het district zijn bij de districten Breda en 's Hertogenbosch gevoegd. De groepen Baarle Nassau, Dongen, Gilze en Rijen, Goirle, Hilvarenbeek, Loon op Zand, Oisterwijk en Udenhout, alsmede — tot nader order — de verkeersgroep Tilburg en de districtsrecherche, behoren nu tot het district Breda. Het district 's Hertogenbosch is uitgebreid met de groepen Drunen, Eethen, Sprang-Capelle, Werkendam en Woudrichem.
De commandant van het district Tilburg, de dirigerend officier der Rijkspolitie 3e klasse, Th. C. G. J. M. Vrijhoef, is aangewezen als Officier Algemene Dienst bij de staf van het district 's Hertogenbosch.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_05_Mei_Nr.09 150

Burgemeester houdt zelf toezicht op unieke grenspalen in Overslag

DOOR DE ADJUDANT
C. DEN OTTER TE MIDDELBURG

Grenspalen staan er overal langs de landsgrenzen. In Zeeuwsch-Vlaanderen alleen al staan er ruim honderd. Ze staan ook in Overslag, een kleine grensgemeente van 549 ha met 263 inwoners.
De meeste palen zijn van gietijzer vervaardigd, rond en naar boven taps toelopend. Ze zijn voorzien van het jaartal 1843 en de wapens van Nederland en België. Er staan in Overslag ook houten palen in de Zoute Vaart, een kreek waar over een afstand van 3 à 4 km de grens met ons buurland door loopt.
Burgemeester G. Dierick, sedert 1935 eerste burger van Overslag en sinds 1938 ook van de 2457 inwoners tellende grensplaats Koewacht, houdt geregeld toezicht op de grenspalen in zijn gemeente.
Hij is een liefhebber van de jacht en zo komt hij vaak langs de palen die de grens markeren. Elk jaar rapporteert hij aan de Commissaris der Koningin in Middelburg of alle palen nog op de juiste plaats staan en goed onderhouden zijn. Het onderhoud komt namelijk het ene jaar voor rekening van Nederland en het andere jaar voor rekening van België.

Elk jaar een rapport

Het is niet iets nieuws dat de burgemeester (en zijn ambtgenoten) zo'n rapport inzenden. Zijn voorgangers deden het ook al. In het Rijksarchief te Middelburg vonden we de bewijzen dat burgemeester J. M. Mattelé: „Ter voldoening aan artikel 1 van het reglement voor het onderhoud en instandhouding der grenspalen tusschen Nederland en België van den 28 junij, goedgekeurd bij Kon. Besluit van den 14 december 1849 (St.bl. no. 61)," zulks ook deed in 1860.
Hij rapporteerde daarin: „dat voormelde palen niet verplaatst of beschadigd zijn geworden, doch dat enige derzelver met roestplekken zijn bedekt, terwijl het verwen van al die ijzeren palen wenschelijk wordt geacht, waarvan de kosten zullen bedragen zeven gulden vijftig cents blijkens de hiernevens gevoegde begroting".
Die begroting was opgesteld door Chr. Gijsel op 18 juni 1860 en luidde: „Tweemaal geverwd aan vijf en zeventig cent per stuk dat voor tien stuks zeven gulden en vijftig cent."
In 1875 moesten de ijzeren palen weer eens grondig onder handen worden genomen. De begroting vermeldde toen: „Voor het verwen met roode menie als grondslag, oververwen met grijs en laatstelijk met zwart afgetekend, per stuk een gulden en vijftig cents". Kom daar nou-es om!
In 1860 rapporteerde de burgemeester van Clinge ook: „dat de palen grootendeels van verwen waren ontbloot".
Er kwamen ook nog andere dingen aan de orde. De burgemeester van St. Anna ter Muiden schreef op 2 mei 1874 dat „een steenen paal, omgevallen zijnde, op nieuw behoort te worden geplaatst. De kosten voor het op nieuw plaatsen van een steenen paal worden begroot op f 1,—."
In zijn rapport vermeldt burgemeester Dierick ook altijd dat de drie hardstenen grenspalen in zijn gemeente nog aanwezig zijn. „Die arduinen palen, dat is iets unieks," vertelde de burgemeester. „Voor zover ik weet moeten er op een paar andere plaatsen in Nederland ook nog enkele staan. In Overslag staan er drie, dicht bij elkaar."
In de rapporten van 1860 en 1875 schreef de toenmalige burgemeester echter steeds over „Vier steenen palen".
In tegenstelling met de ijzeren, vermelden de hardstenen palen geen jaartal. Ze zijn echter aanmerkelijk ouder dan de gietijzeren. Elke zijde van de vierkante stenen palen meet ongeveer 35 cm. Ze staan ruim 1,40 meter boven de grond. Aan de voorzijde vertonen de palen een wapen met de Oostenrijkse adelaar; aan de achterzijde zijn de woorden „Haar Hoogmogende" ingebeiteld.

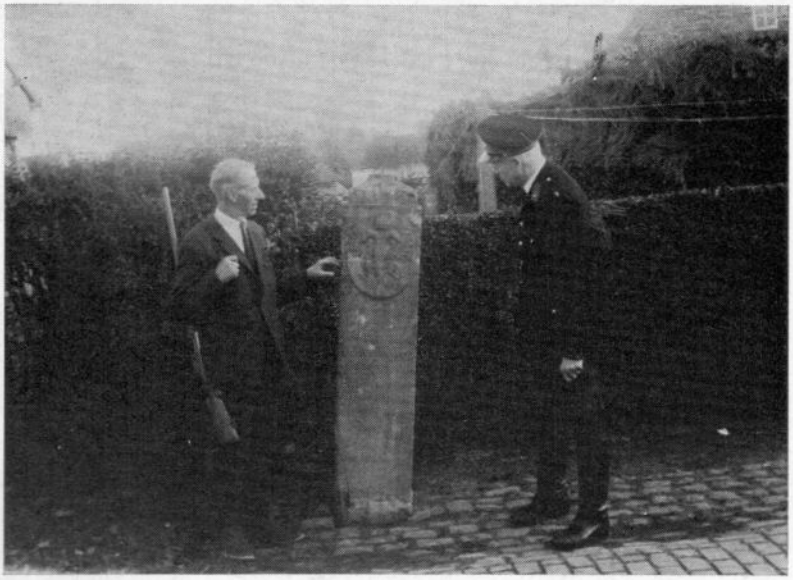
De vermiste grenspaal

Het is al weer jaren geleden, misschien wel 15 of 20, de burgemeester weet het niet meer, toen hij plotseling één van de drie stenen grenspalen miste. De verdwijning van zo'n markante paal viel hem uiteraard direct op. Uit een

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_05_Mei_Nr.09 151

diep sleepspoor viel af te leiden dat de ongeveer 1000 kg zware paal, na te zijn uitgegraven, met een trekker of een auto was weggesleept.
De burgemeester herinnerde zich direct het jaarlijks rapport aan de C. d. K. en begon een speurtocht. Hij ging de grens over en had al spoedig succes want hij trof de stenen grenspaal aan in een tuin van een Belgische grensgemeente. Men wilde de paal — overigens te goeder trouw — ten geschenke aanbieden aan een museum in Gent. Burgemeester Dierick meende dat de paal gemeenschappelijk bezit is van Nederland en België en dus weer terug moest naar zijn oude standplaats. Men had begrip voor de situatie en zo kwam de grenspaal weer te staan op de plaats waar hij nu nog staat. Dat grapje kostte toen heel wat meer dan één gulden in 1874!
In Overslag is momenteel geen politieman gestationeerd. De postcommandant van het nabij gelegen Zuiddorpe neemt er de dienst waar. Het is er ook niet zo druk. Er is maar één café met een verlof A en een vergunning ongeveer 5 km buiten de kom, te Bontekoe. Wie dus per sé in Nederland een borrel wil drinken, moet er voor op reis. Hij kan natuurlijk ook zijn dorst lessen in het watertje dat bekend staat als de „Keizersput" omdat daar ook het paard van keizer Napoleon zijn dorst zou hebben gelest, maar dat vijvertje bevat slechts gewoon slootwater . . .
Het wapen van Overslag is volgens besluit van de Hoge Raad van Adel van 31 julij 1817 „van blauw lazuur beladen met een overslag waarvan ter wederzijde een schip in goud". Vanwaar die overslag (een soort eenvoudige hijskraan) in het wapen? De burgemeester meent dat het komt omdat vroeger in de kreek mogelijk de overslag van goederen plaats vond tussen België en Nederland. Vroeger lag Overslag aan de zee. Momenteel bestaat nog de kaaidijk (net buiten het dorp). Grote schepen konden echter Overslag niet bereiken. De goederen werden overgeslagen op kleinere schepen die de koopwaar door vaarten naar de steden Gent, Lokeren, Wetteren (België) enz. brachten.
De vraag waar die stenen palen vandaan komen is helaas nog niet te beantwoorden.
Wel ontdekten we dat de grenspalen voorkomen op de „Voorlopige lijst van Nederlandse Monumenten van Geschiedenis en Kunst". Uit de aantekeningen die daarbij zijn gesteld moet afgeleid worden dat ze zijn geplaatst in de periode van 1750-1775 en als een grensaanduiding waren bedoeld tussen de Oostenrijkse Nederlanden (Generaliteitslanden) en het gebied van de Staten van Holland en Zeeland.

Burgemeester G. Dierick (juist terug van de jacht) vertelt de adjudant C. den Otter iets over de stenen grenspaal. Achter de paal is grondgebied van Wachtebeke (B.).

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Gebruik van computers bij politie in V.S. opent grote perspectieven voor misdaadbestrijding

Uitgebreide toepassing van computers bij de problemen van wetsovertreding is al lang geleden voorspeld. Snelle ontwikkelingen op landelijk- en locaal niveau in Amerika zitten de misdadiger danig op de hielen. Tegelijkertijd echter komt het vraagstuk van de persoonlijke vrijheid meer dan ooit in de belangstelling. Van deze buitengewoon boeiende ontwikkelingen geeft bijgaand artikel een indruk.

Een recent amerikaans overzicht betreffende toepassing van „e d p technology" bij de misdaadbestrijding (onder „e d p technology" verstaat men in Amerika de technische toepassing van electronische verwerking van gegevens) begint met het volgende typisch amerikaans-dramatische verhaal: Laat in de nacht, gedurende de afgelopen zomer, begon een politieauto op een eenzame autosnelweg in Idaho een zeer snel rijdende auto met een Missouri nummerplaat te volgen. Omdat de bestuurder van deze auto zich verdacht gedroeg, gaf de betrokken politieman het nummer door naar het hoofdbureau van politie van zijn staat in de stad Boise. Binnen 2 minuten ontving hij via zijn mobilofoon zodanige gegevens, dat hij besloot de auto te doen stoppen, en de bestuurder te benaderen met zijn getrokken revolver. Hij arresteerde en ontwapende deze bestuurder, die door de F.B.I. gezocht werd voor een grote diefstal in Californië en voor ontvoering en verkrachting in New York.

Computers in drie staten en in de federale hoofdstad Washington hadden in deze korte tijd zodanige gegevens verstrekt, dat de politieman kon verwachten, met een gevaarlijk misdadiger te doen te hebben. Het is zelfs zeer waarschijnlijk, dat deze gegevens ook het leven van de politieman in kwestie redden: indien hij de verdachte wagen ongewaarschuwd zou hebben benaderd, dan zou hij waarschijnlijk zijn neergeschoten.

Dit is slechts één kant van de pogingen, welke momenteel door plaatselijke en landelijke organisaties in het hele land in het werk worden gesteld om electronische verwerking van gegevens toe te passen bij 3 belangrijke gebieden van wetsovertreding:

1. Onderzoek — het oplossen van misdaden.
2. Analyse — het gebruik van statistieken betreffende misdadige activiteiten, om op deze wijze de politie-leiding te steunen bij het nemen van besluiten omtrent tactische- en strategische inzet van mankracht.
3. Direct ingrijpen — het reageren in situaties die misdaad doen vermoeden en het verstrekken van inlichtingen, zoals in bovenstaand verhaal.

Het rapport geeft vervolgens een opsomming van verschillende projecten, die inmiddels zijn gerealiseerd. Het zou te ver voeren, hier dit hele rapport te behandelen; echter zijn verschillende van de opgesomde projecten dermate interessant, dat ze wellicht ook in de toekomst ten voorbeeld kunnen strekken van nederlandse politieorganisaties. Daarom hierbij van elk van de hiervoor genoemde 3 toepassingsmogelijkheden één sprekend voorbeeld:

identificatie van vingerafdrukken

Verscheiden projecten voor het automatisch groeperen en vergelijken van vingerafdrukken zijn momenteel in uitvoering. De uiteindelijke vergelijking van vingerafdrukken zal wellicht om wettelijke redenen steeds nog een menselijke einduitspraak behoeven, maar het volledig met de hand uitzoeken zoals dat nu gebeurt en wat soms langer dan een week duurt, kan ongetwijfeld vervangen worden door een computer-systeem waarbij de zoektijd tot enkele minuten wordt gereduceerd. De Ampex Corporation ontwikkelt momenteel een beeldbandsysteem voor het opbergen en reproduceren van vingerafdrukken. Een combinatie van digitaal vastgelegde vingerafdrukkarakteristieken en beeldopnamen van vingerafdrukken zal in magneetbandgeheugens worden opgeborgen. De digitale informatie wordt gebruikt als een index waarnaar kan worden opgezocht, en zodra hieruit iets voortgekomen is van voldoende overeenkomst met de ingevoerde gegevens, wordt de hiermee overeenkomende afdruk zichtbaar gemaakt ter vergelijking.

„net wanneer we een belangrijke vingerafdruk nodig hebben, lijdt dat kreng weer eens aan een geheugenstoornis."

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Voor deze digitale index worden 19 kenmerken gebruikt. Het programma kan één of meer van deze 19 parameters achterwege laten om aldus het zoeken over een breder gebied mogelijk te maken. Dit kan bijvoorbeeld voorkomen, indien geen 100% goede vingerafdrukken aanwezig zijn. Bij dergelijke systemen moet wel bedacht worden dat de klassificatie (het juiste groeperen van de vingerafdrukken in het register, wat een groot onderdeel van het werk is) steeds met de hand zal moeten gebeuren.

Specialisten van het General Electric electronisch laboratorium in Syracuse, New York, hebben zojuist aangekondigd, dat ze een meer ambitieus project in studie hebben. Dit computersysteem groepeert vingerafdrukken volgens hoofdkenmerken. Iedere afdruk wordt door een optische aflezer (scanner) afgetast, en de kenmerken worden omgezet in een digitale code. Onbekende vingerafdrukken welke d.m.v. een systeem van supersnelle fototransmissie naar het onderzoekcentrum worden overgebracht, worden op gelijke wijze afgetast. De onbekende afdruk wordt dan vergeleken met de verschillende categorieën en een kleine groep van mogelijkheden wordt dan uitgezocht voor menselijke inspectie of voor „laser"-analyse.

Dit laatste project is nog in een beginstadium. Experts van General Electric trachten momenteel te bepalen of een computer de uiteindelijke identificatie met een voldoende nauwgezetheid kan doen. Men heeft al kunnen vaststellen, dat op z'n minst 80% exactheid mogelijk is.

Er zijn 2 grote moeilijkheden te overwinnen, voordat met de eigenlijke ontwikkeling kan worden begonnen: gebrek aan fondsen voor verdere research, en het ontbreken van een geheugen dat groot genoeg is om alle vingerafdrukken van alle bekende misdadigers te bevatten. General Electric-experts verwachten echter een proefinstallatie gereed te hebben in 1973. Het is hun bedoeling, een landelijk systeem voor de hele V.S. in te richten met één centraal geheugen, dat kan worden gebruikt door alle staten.

het bijhouden van de misdaad

Het administratieve personeel van het Chicago politiekorps kan worden beschouwd als voorloper van de toepassing van misdaadstatistieken bij het nemen van beslissingen. Gegevens over bedreven misdaden en ook over niet-misdadige voorvallen (ongeveer 80% van het politiewerk) worden verzameld. Elk voorval wordt gegroepeerd naar ernst, type, plaats, tijd, en uiteindelijke afloop, en wordt in de computer ingevoerd. Ieder van de 21 districtscommissarissen van de stad krijgt gedetailleerde rapporten, vermeldende wat er in hun eigen district gebeurt en vergelijkingen van het district met andere en met de stad als geheel. Zelfs weerberichten worden in verband gebracht met misdadige activiteiten — de misdaad neemt toe bij het stijgen van de temperatuur en met het dalen van het vochtigheidsgehalte.

De politieleiding gebruikt deze rapporten om een aantal administratieve beslissingen te nemen. De inzet van mankracht wordt twee maal per jaar herzien, opdat surveillance op die plaatsen wordt gedaan, waar dit het meest nodig is. Naar gelang de stad verandert en de socio-demografische factoren van het grote stadsleven zich wijzigen, wijzigt de behoefte aan mankracht eveneens. Ook de vraag of patrouillewagens bezet moeten zijn door 1 of 2 man, hangt af van de bevindingen uit de computer. Het systeem berekent de gevaarswaarschijnlijkheid, gebaseerd op de ernst van in het verleden gepleegde misdaden.

Andere gegevens, welke door het systeem worden verzameld, behelzen een lijst van gestolen voertuigen, die zes maal per dag wordt gemaakt; gezochte personen, eenmaal per dag; aangegeven misdaden, eenmaal per dag; arrestantenlijsten, drie maal per maand; en gegevens betreffende autokosten, eenmaal per maand.

„Dat heb je, wanneer en computer uitmaakt met hoeveel man een patrouillewagen bezet moet worden."

misdaadbestrijding in Kansas

Zoals al aan het begin van dit artikel werd vermeld, is de meest spectaculaire toepassing van het electronisch verwerken van gegevens de rechtstreekse operationele toepassing.

In Kansas City, Missouri, heeft men waarschijnlijk op dit gebied het meest moderne computersysteem van de Verenigde Staten. Het is het z.g. ALERT-systeem, hetgeen betekent Automated Law Enforcement Response Team. Dit ALERT-net is aangesloten op een IBM-computer, opgesteld in het hoofdbureau van politie. Als eindstations worden beeldschermen gebruikt, waarop de gegevens direct afleesbaar verschijnen, zonder tussenkomst van telex- of typemachi-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_05_Mei_Nr.09 154

nes. Het is een „on-line" systeem, d.w.z. dat de eindstations rechtstreeks, zonder tussenkomst van een mens, met de computer corresponderen. De gegevens in de registers omvatten lijsten van gezochte personen (met schuilnamen), veroordelingen, vingerafdrukcodes, personen die zich verzet hebben bij arrestatie, personen die wapens droegen, zelfmoordpogingen, namen van beroepsmisdadigers, personen waarvan bekend is dat zij in contact staan met de georganiseerde misdaad, lijsten van gestolen voertuigen en de bloedgroep van ieder korpslid.

De taak van het politiekorps van Kansas City is veelomvattend. Het patrouillegebied van dit 940 man sterke korps is 800 vierkante kilometer (meer dan de helft van de provincie Utrecht) met een totale bevolking van 1,2 miljoen.

De volgende aantallen misdaden werden in 1967 onderzocht:

Moord	62
doodslag	51
verkrachting	231
beroving	2130
aanrandingen	2126
inbraken	9455
autodiefstallen	4835
andere diefstallen	12938

Als voorbeeld hoe dit ALERT-systeem gebruikt kan worden, vermeldt het artikel de gang van zaken bij het localiseren en arresteren van een autodief. De surveillerende agent geeft het registratienummer van een auto die hem verdacht voorkomt, per mobilofoon door naar het berichtencentrum, met het verzoek hem nadere gegevens te willen verstrekken, bijvoorbeeld omtrent de eigenaar, het feit of de auto gestolen is en dergelijke. Via het toetsenbord van zijn beeldstation brengt de betrokken ambtenaar van het berichtencentrum de bij het verzoek horende code en het registratienummer van de betrokken auto over naar de computer. Het on-line systeem begint ogenblikkelijk in het massageheugen te zoeken. Indien er gegevens bekend zijn m.b.t. het voertuig, zoals de naam van de eigenaar, of hij gezocht wordt door de politie, of hij gevaarlijk is, of het voertuig gestolen is, dan worden deze zichtbaar op het scherm van het IBM-apparaat. Dit is een kwestie van weinige seconden. De meldkamer zendt deze gegevens per mobilofoon terug naar de surveillerende agent, vergezeld van een eventuele waarschuwing, indien het gaat om een gevaarlijke misdadiger. De betrokken agent is dan voorbereid op eventuele tegenactie. Op deze wijze kan een surveillant navraag doen naar 25 voertuigen in dezelfde tijd, die vroeger nodig was, om navraag te doen naar 1 voertuig (toen de meldkamer eerst moest bellen naar een afdeling, waar de gegevens met de hand moesten worden opgezocht uit kaartenbakken). Aangezien verreweg de meeste van dit soort verzoeken resulteren in negatieve antwoorden, kan veel meer effectief politiewerk worden gedaan met dezelfde mankracht.

Gedurende een recente periode van 3 weken werd een totaal van 24.000 verzoeken om inlichtingen afgehandeld waarvan er 15.000 zuiver administratief waren, terwijl de rest betrekking had op dit directe operationele werk (waarbij dus de surveillant vroeg om een zogenaamde „computercheck").

Het systeem produceert verder nog diverse staten en lijsten, enigszins op dezelfde wijze als vermeld onder II. Er zijn plannen, om de analyse-taak van het computersysteem nog aanmerkelijk uit te breiden. Men is er in Kansas City van overtuigd, dat het handhaven van de openbare orde hoe langer hoe meer een zakelijke aangelegenheid wordt. Evenals bij zakelijke ondernemingen is het succes voor een groot deel afhankelijk van het direct en snel beschikbaar hebben van de juiste gegevens. Daarom wil men in deze stad de computer nog meer inschakelen bij het analyseren van omstandigheden, trends en mogelijkheden, opdat in de toekomst met toenemend succes kan worden opgetreden bij het bestrijden van de misdaad en het beschermen van het publiek.

Tenslotte wordt nog vermeld, dat men om financiële redenen een enkelvoudige apparatuur had opgesteld, maar dat men dit jaar de computer zal verdubbelen, omdat men het systeem niet meer kan missen (voor onderhoudsbeurten moet men nu vaak 's nachts van 1 tot 6 uur uitschakelen).

Het artikel beschrijft verder nog het PIN systeem (Police Information Network) van de San Francisco agglomeratie (sedert 1965 in gebruik). Ook wordt nog nader ingegaan op de grote centrale computer van de F.B.I., welke in 1967 in gebruikgenomen werd, en waarop men gaandeweg allerlei politie-organisaties van de Staten en grote steden aansluit (in totaal 150 eindstations).

Momenteel heeft deze computer in zijn massageheugen al 600.000 complete gegevens, betrekking hebbende op gezochte personen, voertuigen, wapens, nummerplaten en gestolen goederen. Iedere maand worden er 30.000 aan toegevoegd, en men overweegt, ook gegevens in te voeren betreffende gestolen waardepapieren, reischeques, enz. Het centrum is continu in bedrijf, en het ontvangt tot 2.000 verzoeken om inlichtingen per uur over 35.000 kilometer huurlijnen. Hiermee is een nationaal register tot stand gekomen ten dienste van de hele politie in de Verenigde Staten.

„Zeg, nu je „'t Alert" toch aan de lijn hebt, vraag ze gelijk eens welke schuilnaam ik op dit ogenblik heb."

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

hulde . . . aan de amateurhelden van Bennebroek

„Ik gevoel mij bevoorrecht, aldus inzender, dat ook mijn auto-antenne jullie aandacht waard was. Die *f* 75,— schade heb ik er graag voor over. Ik weet zeker, dat de tientallen andere autobezitters die hun antennes zagen geknakt en — waar geen antennes waren — de ruitenwissers verbogen, even blij zijn als ik.

Wanneer ik in de kranten lees over de walgelijke, onverdiende lof die wordt toegezwaaid aan jullie misschien wel leeftijdgenoten Kees Verkerk, Ans Schut, Ajax en niet te vergeten dat blinde 20-jarige meisje dat beloond werd met *f* 2500,— voor haar onzinnige prestatie om net als de zienden een universitaire studie met succes te volgen, dan vraag ik me af: waar gaan we naar toe?

Het wordt hoog tijd, antennevrienden, dat men jullie bij het eerstkomende bloemencorso een ereplaats geeft op één van de wagens. Ard, Keessie en Stien hebben, volkomen ten onrechte dit voorrecht genoten. Het is een prestatie van de allereerste rang, wanneer je, nadat je moeder *f* 25,- kostgeld heeft ontvangen en je gedwongen bent geweest de rest van je niet zo karige weekloon op zaterdagavond en zondag op te maken in een of andere tent, toch nog de moed op kunt brengen in het duister van de avond links en rechts antennes en ruitenwissers van auto's te lijf te gaan. Ik weet wel, er zijn van die zielepoten die kwaad worden, wanneer hun troetelkind, hun autootje, vernield wordt. Deze stumperds, die in hun puberjaren gestudeerd hebben, die — in plaats van als flinke kerels hun geld en tijd te verdoen — gespaard hebben voor een auto, passen niet in deze tijd.

Ferme jongens, stoere knapen, Ivanhoe's in het duister! Er is een huldigingscomité in oprichting. De Vuist van Willem Duys, de Stoel van Mies gaan voor jullie komen. In afwachting van het bekend maken van het secretariaatsadres, kunnen jullie je voorlopig als te huldigen Ere-Bennebroeker opgeven bij de Groepscommandant van de Rijkspolitie te Bennebroek."

Een Antenneslopers-fan.

adjudant K. Visser groepscommandant Balk

Met ingang van 16 maart 1969 is de adjudant K. Visser aangewezen als commandant van de groep Gaasterland te Balk.

Hij werd op 1 mei 1917 te Gaasterland geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Spoolde. Op 1 september 1948 werd hij verplaatst naar de post IJsselmuiden, op 1 november 1950 als postcommandant naar Wilsum en op 1 oktober 1956 in gelijke functie naar Spoolde. Op 1 april 1960 werd hij als plaatsvervangend groepscommandant tevens rayoncommandant aangewezen te IJsselmuiden.

Hij werd op 1 januari 1956 bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 maart 1969 tot adjudant.

. . . zeg chevronridder rijden wij nog op shell? . . .

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_05_Mei_Nr.09 156

puzzel van de maand

Uit de vele inzenders van oplossingen van de puzzel in het aprilnummer kwam als winnaar tevoorschijn:

K. VAN DER BERG
Prins Hendrikstraat 9
St. Philipsland-Z.

De boekenbon werd hem reeds toegezonden.

◆

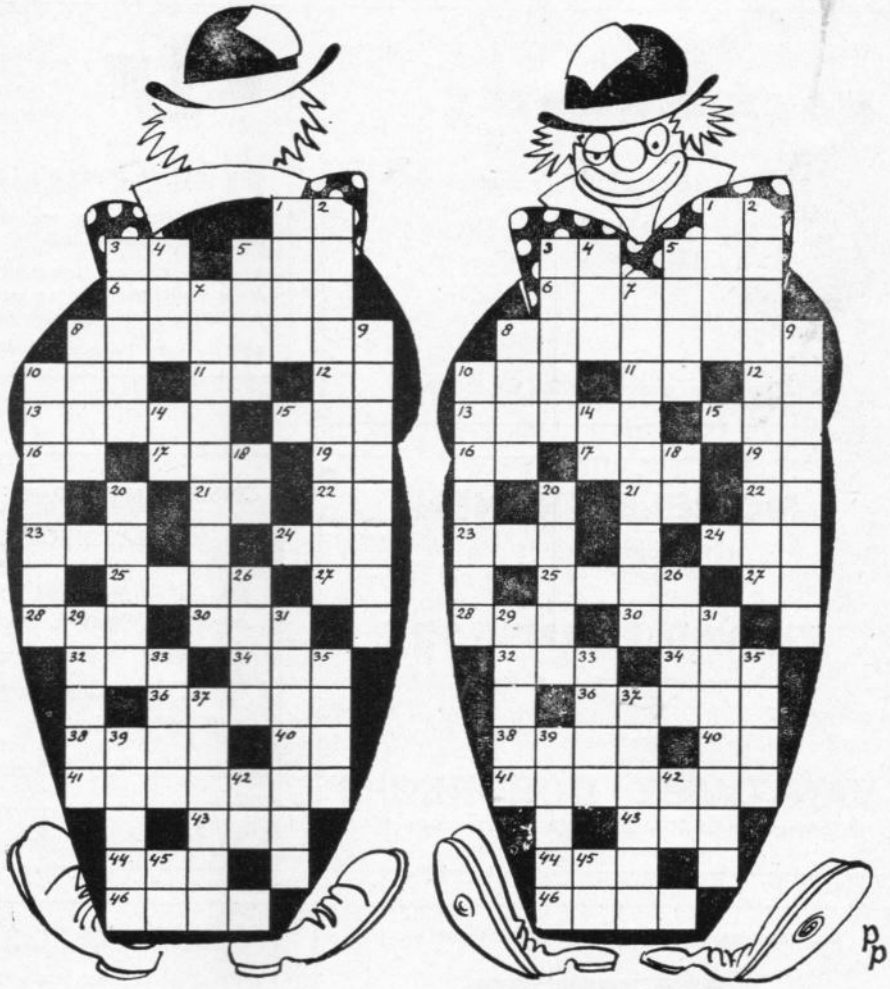
Ditmaal een tweeling-kruiswoordpuzzel. Achter de nummers vindt u twee begrippen. Het kan voorkomen dat het eerste begrip op de voorzijde van de clown ingevuld moet worden en het tweede woord op de achterzijde, of andersom.

De oplossingen worden ingewacht vóór 5 juni bij de

Puzzelredacteur
Korpsblad Rijkspolitie
Burg. Patijnlaan 63
's-Gravenhage

Als prijs wederom een boekenbon.

Tenslotte beste puzzelaars verzoek ik u er rekening mede te houden dat de P.T.T. voor een brief 25 ct. porto berekent en voor een briefkaart 20 ct.

HORIZONTAAL:

1. lengtemaat; en dergelijke.
3. spil; oude maat.
5. op de wijze van; groet.
6. mopperen; verzamelen.
8. beschroomd spreken; per communicatiemiddel bekend maken.
10. godin; groet.
11. technische school; vaartuig.
12. maatschappij; aanmoediging.
13. vrucht; deel van het lichaam.
15. Rotterdamse Tramweg Maatschappij; vallei.
16. voegwoord; voorzetsel.
17. onderricht; ogenblik.
19. noot; eerwaarde vader.
21. dwarshout; het Romeinse rijk.
22. telwoord; vogel.
23. speelgoed; droog.
24. Chinese leider; Bijbelse figuur.
25. gewoonterecht; meer in de Sowjet-Unie.
27. nummer; soort onderwijs.
28. tijdmaat; bevel.
30. onbep. vnw.; fout.
32. gravin van Holland; familielid.
34. paard; vordering.
36. beddegoed; vis.
38. bevroren neerslag; zoogdier.
40. wederk. vnw.; kindergroet.
41. gewoon; schoeisel.
43. tijdmaat; cijfer.
44. noot; roem.
46. slimme streek; kleurschakering.

VERTIKAAL:

1. nobel; scharnierend deksel.
2. Europees land; lichtstraal van een hemellichaam.
3. plaats in Drente; bloem.
4. schep; vod.
5. godheid; godheid.
7. stad in Zuid-Holland; Europese hoofdstad.
8. bakplaats; materie.
9. zoogdier; zonder naam.
10. ontijdige geboorte; dochter van Minos.
14. oude maat; heilige.
18. bergplaats; noot.
20. smet; rang.
26. vr. munt; spinachtige.
29. hoog gebouw; knolletje.
31. geeneen; dienstplichtige.
33. bloedvat; op buit loeren.
35. dierenverblijf; vlug.
37. plaats op de Veluwe; op een andere plaats.
39. regerend persoon; zetel van leder.
42. slee; andere elementen.
45. militair; vogelprodukt.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_05_Mei_Nr.09 157

personalia

wij herdenken

Res.-Wmr.
H. J. ter Maat
Lochem
ressort Arnhem
☆ 20-8-1911
† 18-4-1969

Res.-Wmr. 1e kl.
M. Wolsing
Vorden
ressort Arnhem
☆ 23-5-1914
† 18-4-1969

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 15-4-'69: W. v. Rooij, wmr. 1e kl., van Maarssen naar Oud-Zuilen.
Per 16-4-'69: P. v. d. Kamp, owmr., van Wijk bij Duurstede naar Amsterdam.
Per 1-5-'69: N. v. d. Berg, wmr. 1e kl. van Wijk bij Duurstede naar 's-Gravenhage; W. Magendans, wmr. 1e kl., van Vleuten-de Meern naar Arnhem; J. Heijndijk, owmr., van Heemskerk naar Blokker.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-3-'69: W. A. van Oosten, schrijver, van Leiden naar Oegstgeest.
Per 1-4-'69: J. A. v. d. Velde, owmr., van Waarde naar Veere; H. Verschoor, wmr. 1e kl., van Ooltgensplaat naar Maasdam.
Per 15-4-'69: J. Koopman, owmr., van Maasdam naar Rhenen; M. C. v. d. Kamp, wmr. 1e kl., van Noordwijkerhout naar Schiphol.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 24-3-'69: G. J. Dietzenbacher, wmr. van Diessen naar Valkenburg; J. W. L. Michiels, wmr., van Dongen naar Diessen.
Per 1-4-'69: C. J. M. Kuster, wmr. 1e kl., van Valkenburg naar Berlicum.
Per 11-4-'69: L. Westera, wmr. 1e kl., van Terheijden naar Urk.
Per 16-4-'69: S. M. Broere, wmr. 1e kl., van Zundert naar Leende.
Per 1-5-'69: J. Schuur, wmr. 1e kl., van Gulpen naar Roermond; C. M. P. Stam, wmr. 1e kl., van Oirschot naar Den Bosch; J. E. Franz, schrijver, van Loon op Zand naar Werkendam; W. Smit, adm. ambt. C 2, van Baarle-Nassau naar Loon op Zand; J. Kaptein, owmr., van Loon op Zand naar Meerkerk.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-5-'69: G. Toren, wmr. 1e kl., van Heerenveen naar Groningen.

bevorderingen

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot adjudant:
Per 1-5-'69: J. Kaptein te Meerkerk.

tot opperwachtmeester:
Per 16-4-'69: S. M. Broere te Leende.

tot adm. ambt. C 2e kl.:
Per 1-3-'69: M. J. Alers te Born.
Per 1-4-'69: E. G. Anthonio te Bergeijk; M. J. Dekkers te Heesch.
Per 1-5-'69: J. J. Cox te Swalmen.

RESSORT GRONINGEN

tot adm. ambt. C 2e kl.:
Per 1-4-'69: C. van Veen-Kerkhof te Leeuwarden.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

tot adm. ambt. C 2e kl.:
Per 1-12-'68: A. I. J. M. Peeze Binkhorst te Arnhem.

in dienst getreden

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-4-'69: H. Dé Moed, schrijver A te Leiden.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 1-5-'69: Mej. A. A. van Veen, schrijver i.t.d. (typiste A) te 's-Gravenhage.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 1-5-'69: G. L. Abelmans, M. Claessen en J. P. J. Jacobs, als rijksambtenaar G op a.c. te Horn.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-4-'69: P. Gaasterland, Alkmaar; Th. W. M. de Kruijf, Utrecht; R. J. van der Heijden, 's-Gravenhage; P. M. Provoost en G. Baart, Middelburg; P. G. J. Dreessen, Maastricht.
Per 1-5-'69: C. K. Schrama, Amsterdam; H. Groot Wesseldijk, Doetinchem.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-5-'69: T. Holwerda, adjudant te 's-Graveland.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-5-'69: A. Wiglema, owmr. te Ruinen.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-5-'69: Mevr. J. Mourik, schrijver A i.t.d. te Driebergen; A. S. Matadin, schrijver i.t.d. te Driebergen.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

Per 15-4-'69: P. Dissel, Officier R.P. 2e kl. te Bilthoven.

ambtsjubileum

Wmr. 1e kl.
W. A. Mul
Sassenheim
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 15-6-1969

DIT EMBLEEM UW WAARBORG VOOR VEILIGHEID EN VOORDEEL.

sampermans voor autobanden

20 Speciaalzaken in Limburg en Brabant staan voor u klaar met 'n geweldige en prettige service. Grote sortering, vooral ook in Rallye, Sprint en Sport-banden.

Uitsluitend autopremies voor ambtenaren

		A.R.	W.A.	
Cat.waarde tot	ƒ 5000,–	ƒ 416,–	ƒ 149,–	Zowel voor W.A.- als A.R.-
inclusief	ƒ 6000,–	ƒ 436,–	ƒ 149,–	verzekering na één jaar
groene kaart	ƒ 7000,–	ƒ 477,–	ƒ 164,–	schadevrij rijden. 25 % no-
	ƒ 8000,–	ƒ 497,–	ƒ 164,–	claim-korting; 2e jaar 33⅓ %.
	ƒ 9000,–	ƒ 517,–	ƒ 164,–	Max. overn. no-claim 25 %.

- Deze 25 % korting wordt direkt toegepast bij het aangaan der verzekering, indien u reeds elders één jaar schadevrij hebt gereden.
- W.A.: Verhaalschade wordt door ons **kosteloos** geregeld.
- All Risks: De schade aan uw auto wordt **binnen 7 dagen** na expertise uitbetaald.
- **Hogere** uitkering bij total loss.
- **Geen eigen risico** in binnen- en buitenland bij W.A.-schade.
- Lagere premies en hogere korting worden op aanvraag verstrekt.
- Wij bemiddelen uitsluitend voor solide maatschappijen.
- Telefonisch verzekeren mogelijk tot 22 uur, ook 's zaterdags.

ASSURANTIEKANTOOR „VERONICA" - Verschoof en Heidenreich
DEN HAAG
Juliana v. Stolberglaan 369 – Telefoon 070 - 85 45 35, 85 45 24 – Postbus 2157
(Privé A. B. Verschoof 070 - 66 01 43)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

10e JAARGANG No. 10 · JUNI 1969

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

10e Jaargang
No. 10 - juni 1969
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester J. M. van Leeuwen
te Maarssen

Wachtmeester G. H. Peterink
te Neede

Vaste medewerkers:

Mr A. J. Dek
substituut-officier van justitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. W. Vis
te Arnhem, filatelie

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228, Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,— per jaar bij vooruitbetaling

Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

De luitenant B. A. Lutken in gesprek met enkele renners in de Olympia's Tour, waarvan elders in dit nummer meer. Op de achtergrond de opperwachtmeester K. Kortes.

deze maand

Voorontwerp herziening Politiewet

Brand teisterde Algemene Inspectie

Owmr. Th. A. Leenders voorzitter IPA-Nederland

Nieuwe lichting Opleidingsschool Arnhem

Adjudant Vlaskamp overleden

Opleidingsschool in voetbaltoernooi N.P.A.

Groep Dalfsen organiseert al 10 jaar schoolvoetbaltoernooi

Nieuw groepsbureau te Weerselo

Olympia's Tour

Roode Kruis: Vrijetijdsbesteding van Amelander postcommandant

Puzzel van de maand

Personalia

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_06_Juni_Nr.10 160

vermindering aantal korpsen gemeentepolitie en meer coördinatie

De Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken hebben hun denkbeelden over de herziening van de Politiewet neergelegd in de vorm van een voorontwerp van wet met memorie van toelichting. Het ontwerp bevat een reeks voorstellen omtrent de verbeteringen die naar de aanvankelijke mening van de Ministers in het politiebestel dienen te worden aangebracht. Het stuk is ter bestudering en advies voorgelegd aan de commissarissen der Koningin, de procureurs-generaal, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, aan de Raad voor de Territoriale Decentralisatie en aan de politie-vakorganisaties. Bovendien is het ontwerp toegezonden aan de beide Kamers der Staten-Generaal. De beide bewindslieden hopen op 15 oktober van dit jaar over bevindingen en meningen te kunnen beschikken.

Voornaamste voorstellen

De hoofdtrekken van de bestaande politie-organisatie blijven in het ontwerp behouden. Het is nl. uit staatsrechtelijk, bestuurlijk en justitieel oogpunt niet wenselijk, dat de continuïteit in de ontwikkeling van die organisatie zou worden verbroken. Een rigoreuze breuk met de grondgedachten van de huidige Politiewet zou verder grote aanpassingsproblemen scheppen. Met name zou het instellen van één nationaal politiekorps niet aansluiten bij de historische ontwikkeling en desorganiserend werken.
Als hoofdtrekken van het huidige politiestelsel worden beschouwd:

— het naast elkaar bestaan van een aantal korpsen van gemeente-politie en een Korps Rijkspolitie;
— de nodige inspraak van de beide Ministers en van de betrokken autoriteiten van bestuur en justitie wat betreft het beheer over de politie;
— de eigen ongedeelde taak van de burgemeester t.a.v. de handhaving van de openbare orde en van het openbaar ministerie t.a.v. de opsporing van strafbare feiten.

Wel is een ingrijpende herziening aan de orde, omdat de maatschappelijke ontwikkeling steeds zwaardere eisen stelt aan de vervulling van de politietaak. De opgenomen voorstellen omvatten:

1. Het aantal beheers-eenheden wordt verminderd, vooral door vorming van korpsen van gemeentepolitie in stedelijke gebieden van meer gemeenten en het scheppen van de hiervoor noodzakelijke bestuurlijke bovenbouw.
2. De Rijkspolitie doet dienst in andere gebieden: gemeenten met een landelijk karakter, maar ook in gemeenten met niet te grote stedelijke kernen.
3. Een centraal personeelsbeleid voor de officieren van gemeentepolitie.
4. Een eenvoudiger regeling van de bijstand voor de handhaving van de openbare orde.
5. Meer coördinatie en samenwerking in recherche-aangelegenheden.
6. De grondslag voor een uniforme instructie voor de gehele politie, vast te stellen bij algemene maatregel van bestuur.

Gemeentepolitie voor groepen van gemeenten

Het grote aantal politie-korpsen belemmert een goede doorstroming van leidinggevend personeel. Kleine eenheden brengen ook bezwaren met zich mee op het terrein van de organisatie en efficiëncy. In het voorontwerp wordt als minimumsterkte van een korps gedacht aan 90 man, overeenkomend met een inwonertal van ongeveer 60.000. Het ontwerp kent politiekorpsen voor afzonderlijke gemeenten en voor groepen van gemeenten. De korpsen voor groepen van gemeenten worden gevormd voor stedelijke gebieden, waar de vervulling van de politietaak een duidelijke structurele samenhang vertoont. Men kan hierbij b.v. denken aan het verkeerstoezicht en de recherche.
In de voorstellen zijn lijsten opgenomen, waarin worden genoemd

a. de gemeenten met een afzonderlijk politiekorps;
b. groepen van gemeenten die samen een gemeentelijk politiekorps hebben;
c. gemeenten met een landelijk karakter en gemeenten met niet te grote stedelijke kernen, waar rijkspolitie is of zal komen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_06_Juni_Nr.10 161

Volgens die voorstellen zullen 45 korpsen van gemeentepolitie ten dienste staan van 126 gemeenten met een totaal inwonertal van 7.592.000 (Thans zijn er 127 korpsen voor 127 gemeenten). Het Korps Rijkspolitie zal dan dienst doen in de overige gemeenten met een totaal inwonertal van 5.169.000 (een toeneming van 518.000, vergeleken met de huidige situatie).
Een groep van gemeenten met één korps vormt een politiekring, met een bestuur waarbij de organisatie en het beheer van het korps berusten. Een politiekring is rechtspersoon, heeft een kringraad waarin in een in het ontwerp aangegeven verhouding leden van de gemeenteraden zitting hebben, en een dagelijks bestuur van de gezamenlijke burgemeesters. Een van hen is voorzitter. In het algemeen zullen de centrale diensten van het korps in zijn gemeente zijn gevestigd. In elk der andere gemeenten van de politiekring moeten afdelingen zijn.
De individuele burgemeester behoudt uiteraard de bevoegdheden m.b.t. de handhaving van de openbare orde. Zijn bijzondere positie komt verder in allerlei bepalingen tot uiting. Het vragen van bijstand is zijn zaak. Zonder zijn instemming mag de feitelijke sterkte van de afdeling in zijn gemeente niet onder een bepaald minimum dalen. Voorgeschreven wordt een voortdurend overleg tussen de politiechef en de burgemeester.

De officieren van gemeentepolitie

Ook bij het nieuwe stelsel zou doorstroming van het leidinggevend personeel een probleem blijven door het toch nog grote getal korpsen. Een afdoende oplossing voor een efficiënt gebruik van dit personeel is alle officieren van gemeentepolitie aan te stellen bij het Rijk, waarna de Minister van Binnenlandse Zaken hen plaatst bij de korpsen van gemeentepolitie. Ook zal de mogelijkheid bestaan hen te plaatsen bij andere diensten of ten departemente van Binnenlandse Zaken. Daardoor ontstaat ruimte voor een daadwerkelijk gericht personeelsbeleid en de vorming van all round officieren.
De toelichting legt er de nadruk op, dat dit personeelsbeleid zich natuurlijk geleidelijk moet ontwikkelen. Bovendien zal in de nog te ontwerpen overgangsbepalingen ruime aandacht worden besteed aan de belangen van de thans bij de gemeentepolitie dienstdoende officieren.

De recherche

De problematiek van de huidige politie-organisatie werkt sterk door op het gebied van de recherche. De spreiding over een groter gebied en zelfs internationalisering van de misdaad nopen tot vérgaande coördinatie en samenwerking tussen de korpsen, en van de korpsen met centrale instellingen: de Onderafdeling Opsporingsbijstand van het Ministerie van Justitie en Interpol, en de beide gerechtelijke laboratoria.
In het ontwerp wordt nu een basis gelegd voor die coördinatie en werkverdeling tussen de korpsen, voor een centraal beleid tot opvoering van de kwaliteit van het recherche-personeel en voor een centrale regeling van en voorzieningen voor moderne dure apparatuur. Van belang is bijvoorbeeld dat de registratie van voor de recherche belangrijke gegevens volgens een vast stramien wordt opgezet. De Ministers zullen op dit en op andere gebieden, de recherche rakende, samenwerking kunnen voorschrijven. Dit kan bijvoorbeeld ook betreffen de toekenning van recherchepersoneel boven de sterkte van een politiekorps, dat waar nodig andere korpsen tijdelijk kan versterken (de recherche-bijstand). In het belang onder meer van de ogenblikkelijke samenwerking tussen een aantal korpsen, nadat een ernstig strafbaar feit is gepleegd, kan de procureur-generaal, in overeenstemming met de commissaris der Koningin, voor zijn ressort een alarmeringsregeling vaststellen. Tenslotte vindt een adviescommissie voor recherche-aangelegenheden een plaats in het ontwerp.

De instructie voor de politie

De werkelijke inhoud van de politietaak moet voor de gehele politie in Nederland vast staan. Het ontwerp wil daarom de mogelijkheid scheppen voor de vaststelling voor één uniforme instructie voor de gehele politie bij algemene maatregel van bestuur. Dit wordt van grote betekenis geacht voor de vorming van de politie-ambtenaar en daarmee voor de zekerheid van zijn optreden. De beginselen inzake het gebruik van geweld — een onderdeel van de instructie — worden bij de wet geregeld.

Enkele andere onderwerpen

Volgens het ontwerp is de burgemeester niet langer opsporingsambtenaar en hulp-officier van justitie.
De waterschout behoeft geen politie-ambtenaar te zijn en wordt daarom niet teruggevonden in het ontwerp.
De onbezoldigde ambtenaren van gemeente- en rijkspolitie zijn in feite geen politie-ambtenaren, maar personen die voor de goede uitoefening van een andere functie opsporingsbevoegdheid nodig hebben. Zonder dat er materieel iets verandert, verdwijnen zij uit de Politiewet; hun opsporingsbevoegdheid zal worden geregeld in het Wetboek van Strafvordering. Het onlangs in de Politiewet opgenomen hoofdstuk over de coördinatie en samenwerking op het gebied van het verkeer is uiteraard in het ontwerp overgenomen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_06_Juni_Nr.10 162

volgens ontwerp herziening Politiewet meer zielen onder hoede van rijkspolitie

In het ontwerp voor de herziening van de Politiewet zeggen de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken het geboden te achten dat in onderstaande gemeenten, waar thans gemeentepolitie is, de politiedienst te doen uitoefenen door het Korps Rijkspolitie.

Noord-Brabant:
Oss, Waalwijk.

Limburg:
Venray, Weert.

Gelderland:
Barneveld, Culemborg, Doetinchem, Harderwijk, Tiel, Winterswijk, Zutphen.

Zuid-Holland:
Gorinchem, Leerdam, Monster, Naaldwijk, Woerden.

Noord-Holland:
Hoorn.

Zeeland:
Goes, Terneuzen.

Utrecht:
Veenendaal.

Friesland:
Harlingen, Heerenveen, Opsterland, Smallingerland, Sneek, Weststellingwerf.

Overijssel:
Hardenberg, Hellendoorn, Kampen, Noordoostpolder, Steenwijk.

Groningen:
Delfzijl, Hoogezand-Sappemeer, Stadskanaal (was: Onstwedde), Veendam, Vlagtwedde, Winschoten.

Drenthe:
Hoogeveen, Meppel.

Het totale inwonertal van deze 39 gemeenten bedraagt naar de gegevens van 1 januari 1968: 925 000.

Korpsen van gemeentepolitie voor één gemeente worden gehandhaafd in:

Noord-Brabant:
Helmond, Tilburg.

Limburg:
Maastricht, Roermond.

Zuid-Holland:
Alphen aan den Rijn, Delft, Gouda.

Noord-Holland:
Amsterdam, Den Helder.

Utrecht:
Utrecht.

Friesland:
Leeuwarden.

Overijssel:
Zwolle.

Drenthe:
Assen.

Het totale inwonertal van deze gemeenten bedraagt: 1 885 910.

Korpsen van gemeentepolitie voor groepen van gemeenten worden voorgesteld ten aanzien van:

Noord-Brabant:

1. Bergen op Zoom, Roosendaal en Nispen, *Wouw*.
2. Boxtel, *Esch*, 's-Hertogenbosch, Vught.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_06_Juni_Nr.10

3. Breda, *Nieuw Ginneken,* Oosterhout, *Teteringen.*
4. Eindhoven, Geldrop, Valkenswaard, Veldhoven, *Waalre.*

Limburg:

1. *Beek,* Geleen, Sittard, *Stein.*
2. Brunssum, Heerlen, Hoensbroek.
3. *Eijgelshoven,* Kerkrade, *Nieuwenhagen, Schaesberg, Ubach over Worms.*
4. Tegelen, Venlo.

Gelderland:

1. Apeldoorn, Epe.
2. Arnhem, Renkum, Rheden, *Rozendaal.*
3. Ede, Wageningen.
4. *Groesbeek,* Nijmegen.

Zuid-Holland:

1. *Barendrecht, Capelle aan den IJssel, Poortugaal,* Ridderkerk, *Rhoon,* Rotterdam, *Rozenburg, Spijkenisse.*
2. Dordrecht, *Dubbeldam, Hendrik-Ido-Ambacht, Papendrecht,* Sliedrecht, Zwijndrecht.
3. 's-Gravenhage, Rijswijk, Voorburg.
4. Katwijk, Noordwijk, Wassenaar.
5. Leiden, *Leiderdorp, Oegstgeest, Voorschoten.*
6. Leidschendam, *Zoetermeer.*
7. Maassluis, Schiedam, Vlaardingen.

Noord-Holland:

1. *Aalsmeer,* Amstelveen, *Ouder-Amstel, Uithoorn.*
2. Alkmaar, *Heiloo.*
3. *Bennebroek,* Bloemendaal, Haarlem, *Haarlemmerliede en Spaarnwoude,* Haarlemmermeer, Heemstede, Zandvoort.
4. Beverwijk, Heemskerk, Velsen.
5. *Blaricum,* Bussum, Hilversum, Huizen, Laren, Naarden.
6. *Koog aan de Zaan,* Wormerveer, Zaandam, *Zaandijk.*

Zeeland:

Middelburg, Vlissingen.

Utrecht:

1. Amersfoort, Soest.
2. Baarn, De Bilt, Zeist.

Overijssel:

1. Almelo, *Borne,* Enschede, Hengelo, Oldenzaal.
2. Deventer, *Diepenveen.*

Groningen:

Groningen, Haren.

Drenthe:

Emmen, *Schoonebeek.*

Hiervan hebben de *cursief* gedrukte gemeenten thans rijkspolitie. Het totaal inwonertal van deze *cursief* gedrukte 38 gemeenten bedraagt naar de gegevens van 1 januari 1968: 407 000.
Het voorstel betekent, dat de korpsen van gemeentepolitie ten dienste zullen staan van 126 gemeenten met een totaal inwonertal van 7 492 000. Het Korps Rijkspolitie zal dienst doen in de overige gemeenten met een totaal inwonertal van 5 169 000.
Ter vergelijking met het huidige stelsel diene, dat thans de gezamenlijke gemeenten met gemeentepolitie (inclusief Venray) 8 010 000 inwoners tellen en de overige gemeenten waar rijkspolitie dienst doet 4 651 000.
De voorstellen doen derhalve het gebied waar het Korps Rijkspolitie dienst doet, toenemen met 518 000 inwoners.

. . . zeg, sta jij ook al op de transferlijst? . . .
. . . nee, ik kom bij de rijksgemeentepolitie.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen ONS BELANG te Amersfoort

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

landelijk contact:

regionale politie en verantwoordelijkheid bij één minister

Bijna gelijktijdig met het verschijnen van het ontwerp tot wijziging van de Politiewet heeft het Landelijk Contact van Hoofdcommissarissen en Comissarissen van Gemeentepolitie in Nederland, waarin vrijwel alle politiechefs van gemeentepolitie in Nederland vertegenwoordigd zijn, enige beschouwingen gepubliceerd aangaande organisatie en beheer van de politie in Nederland.
Het ontwerp tot wijziging van de Politiewet en deze beschouwingen tonen aan, dat de gedachten nogal uiteenlopen. Aangezien duidelijk is, dat de beschouwingen van een belangrijk orgaan als het Landelijk Contact een interessante bijdrage tot de discussies zullen kunnen leveren, geven wij die beschouwingen, ondertekend door voorzitter J. H. A. K. Gualthérie van Weezel en secretaris dr C. N. Peijster, hierbij geheel weer.

Inleiding

Vrij algemeen is men momenteel, zowel in als buiten de politie, van oordeel, dat de bestaande politieconstellatie verbetering behoeft. Zowel op technisch/beheersgebied als in de taktische/operationele sfeer blijkt het in de huidige situatie niet mogelijk de politieproblematiek op een aan de eisen van de tijd aangepaste wijze tegemoet te treden. De intercommunalisering en internationalisering van de misdaad en van het verkeer enerzijds en de technische ontwikkeling in de samenleving, de urbanisatie en de met een en ander verband houdende behoefte aan nieuwe bestuursvormen anderzijds, vragen ook van de politie een andere aanpak.
De verwachting, dat de toepassing van enkele bepalingen van de Politiewet, bijv. op het stuk van de vrijwillige samenwerking, de oplossing van een deel van de problemen kunnen bieden, is door welke oorzaken dan ook niet in vervulling gegaan.
Het is belangrijk, dat deze problematiek thans door de Regering wordt onderkend en dat de voor de politie verantwoordelijke Ministers hebben aangekondigd een algemene herziening van de Politiewet te zullen voorbereiden.
Als richtlijn hebben zij de interdepartementale werkgroep, welke zij de bestudering van deze materie opdroegen, meegegeven, dat „zo enigszins mogelijk niet mag worden afgeweken van de hoofdtrekken van ons huidige politiebestel".
Het Landelijk Contact van Hoofdcommissarissen en Commissarissen van Gemeentepolitie in Nederland gevoelt de behoefte thans zijn geluid te laten horen in de veelheid van stemmen, welke opgaan naar aanleiding van deze door de Regering gedane stappen. Het Landelijk Contact voornoemd heeft in zijn vergaderingen te Amersfoort op 28 januari 1969 en op 15 april 1969 overwogen, dat onder de gegeven omstandigheden de meest effectieve werkwijze in verband hiermede is het uitspreken van enkele grondgedachten, welke een bijdrage tot de verdere discussie zullen kunnen leveren.
Deze beschouwingen vormen een samenvatting van de ter zake in deze kring levende gedachten.
De leden van het Landelijk Contact zijn in meerderheid van oordeel, dat er voor hen geen aanleiding is zich bij het bepalen van hun standpunt te binden aan de door de Ministers aan de bedoelde ambtelijke werkgroep meegegeven richtlijn.
Hierbij zij aanstonds opgemerkt, dat discussie mogelijk is over de vraag wat nu wel en wat niet tot de hoofdtrekken van het huidige politiebestel behoort.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Wezenstrekken van het huidige bestel kunnen genoemd worden het ontbreken van concentratie van macht, het gedeelde gezag over de politie (bestuur en justitie), de binding van de politie met het gemeentelijk organisme en de beperking in de bemoeienis van hoger gezag met de politie. Deze grondslagen worden in de visie van het Landelijk Contact, zoals hierna zal blijken, gehandhaafd.

Beheer

De huidige opzet van het politiewezen is in sterke mate gedecentraliseerd. Toch behoren tot die opzet onderdelen, voor welke een gecentraliseerde oplossing is gekozen. Deze betreffen voornamelijk beheersonderwerpen (men denke aan de bevoegdheden van de Kroon, genoemd in de artikelen 6 en 22 van de Politiewet).
Juist op het gebied van het beheer wordt de behoefte aan centrale voorzieningen in de praktijk steeds sterker gevoeld. Het Landelijk Contact acht het daarom aangewezen de taak van de Rijksoverheid met betrekking tot het beheer van de politie uit te breiden. Het denkt daarbij in de eerse plaats aan de taken van de Minister, genoemd in de artikelen 7 en 23 van de Politiewet (werving, opleiding, kleding, bewapening, uitrusting, keuring, e.d.), welke thans nog een facultatief karakter hebben. Daarenboven is er dringend behoefte aan landelijke voorzieningen op het gebied van voorlichting en research; wetenschappelijk speurwerk ten behoeve van de politie is nodig op het gebied van de gedragswetenschappen en op het gebied van de materieelvoorziening.
De facultatieve bevoegdheden van de Ministers op het gebied van de uitrusting der recherche en van de middelen van verreberichtgeving, genoemd in artikel 5, lid 3 van de Politiewet zullen eveneens tot een directe verantwoordelijkheid van de Rijksoverheid moeten worden omgebouwd. Het ook op dit gebied noodzakelijke wetenschappelijke speurwerk zal slechts dan verantwoord zijn als het kan resulteren in onder verantwoordelijkheid van het Rijk vallende aanschaffingen van apparatuur van landelijke betekenis (bijv. de inschakeling van computers voor het politiewerk). Naar de mening van het Landelijk Contact dient de verantwoordelijkheid voor de politie in handen van één in plaats van in handen van twee ministers te worden gelegd.

Operationele politietaak

Gaan de gedachten van het Landelijk Contact op het stuk van de beheersregelingen in de richting van een verdere centralisatie op Rijksniveau, in het operationele vlak neemt het een ander standpunt in.
Zonder te tornen aan de bijzondere eisen welke de schaalvergroting aan de organisatie van het politieapparaat stelt, dient er naar het oordeel van de meerderheid van de leden van het Landelijk Contact rekening mede gehouden te worden:

a. dat het bestuurlijke karakter van de politietaak de noodzaak medebrengt van een inpassing der politieorganisatie in de bestuurlijke opbouw van het land;

b. dat een belangrijk deel van het politiewerk steeds een locaal karakter en een locale betekenis zal behouden;

c. dat zich in de samenleving een proces van democratisering en individualisering voltrekt, waarmede bij het organiseren van de overheidstaken rekening moet worden gehouden.

Op grond van een en ander wordt door het Landelijk Contact de gedachte van een gecentraliseerde, nationale politie verworpen. Een grote meerderheid van de leden is van mening, dat de op het stuk van de executieve leiding over de politie gezochte schaalvergroting gevonden moet worden in een regionaal systeem.
Bij dat regionale systeem moet als uitgangspunt gelden, dat de politie-eenheden zullen ontstaan van zodanige omvang (naar sterkte en territoir), dat een verantwoorde, efficiënte vervulling van de politietaken, inclusief een redelijke specialisatie op verschillend gebied, verzekerd is.
Bij de bepaling van de grenzen van deze regio's dient acht te worden geslagen op eisen van doelmatigheid, welke de handhaving van de openbare orde, de uitoefening van het verkeerstoezicht en de bestrijding van de criminaliteit stellen. Bovendien zal daarbij aandacht besteed moeten worden aan een goede bestuurlijke inpassing.
Met betrekking tot de eisen, welke gesteld moeten worden voor een doelmatige handhaving van de openbare orde, moeten als bases dienen:

a. de algemeen gangbare opvatting over „openbare orde" in de desbetreffende regio, welke verband houdt met het streekeigen van de bevolking en met andere sociologische patronen;

b. de mate, waarin en de frequentie, waarmede ordeverstoringen en dus het herstel daarvan voorkomen.

Voor een doelmatige uitoefening van het verkeerstoezicht in een regio zal de aard en de omvang van het (interlocale) wegennet van belang zijn.
Doelmatige bestrijding van de criminaliteit stelt als hoofdeis een centrum, waar voldoende potentieel aanwezig is om aan vrijwel alle vormen van de criminaliteit het hoofd te bieden. Algemeen geldt hierbij als uitgangspunt, dat in principe de vereiste mankracht uit eigen kring kan worden opgebracht en zoveel hulpmiddelen in allerlei vorm beschikbaar zijn, dat geen hulp van buitenaf nodig is.
Voor de te vormen regionale politiekorpsen zal een minimum-sterkte vastgesteld moeten worden, welke naar het voorlopige oordeel van het Landelijk Contact in beginsel 400 à 500 man zal moeten bedragen.
Het bestuurlijke gezag over de politie (ook die der kleinste gemeenten) zal door middel van een Regionale Politie Commissie tot stand gebracht kunnen worden; de burgemeester blijve sleutelfiguur tussen politie en plaatselijke samenleving
Hierna wordt een beknopte puntsgewijze opsomming gegeven van enkele onderdelen van het systeem van

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_06_Juni_Nr.10 166

Regionale Politie, dat het Landelijke Contact voorstaat.

Opzet der Regionale Politie

I. Het land wordt verdeeld in een nader te bepalen aantal politie-regio's.

II. Behoudens het gestelde onder III gaan Rijks- en gemeentepolitie gezamenlijk op in de Regionale Politie. Iedere politieambtenaar ontvangt algemene opsporingsbevoegdheid in het gehele land. Het optreden buiten de eigen regio geschiedt in overleg met de betrokken politiechefs.

III. Indien dit voor een enkele taak nodig blijkt zal bij de Wet bepaald kunnen worden, dat voor die taak een landelijk of interregionaal orgaan wordt geformeerd. Hierbij wordt bijv. gedacht aan het politietoezicht in de lucht.

IV. De verantwoordelijkheid van het Rijk voor de politie ware in handen van één Minister te leggen.

V. De algemene leiding van de Regionale Politie berust bij de Regionale Politie Commissie, welke zich daarbij bedient van de Hoofdcommissaris van Politie. Voor zover deze niet aan het Rijk zijn voorbehouden geldt hetzelfde voor de organisatie en het beheer van de Regionale Politie.

VI. De Regionale Politie Commissie bestaat uit de burgemeesters van alle gemeenten, welke in de regio zijn gelegen.
Uit de Regionale Politie Commissie wordt een dagelijks bestuur geformeerd.
Indien daaraan behoefte blijkt te bestaan zou de Regionale Politie Commissie een bredere samenstelling kunnen krijgen door er andere leden aan toe te voegen.

VII. De Hoofdcommissaris van Politie geeft leiding aan de politiedienst in zijn regio. Hij beschikt daartoe over een aantal stafbureaus (bijv. voor openbare orde, verkeer, criminaliteit, algemene zaken en personeelszaken).

VIII. De regio's worden naar behoefte verdeeld in districten, met aan het hoofd een commissaris van politie.
In iedere gemeente is een politiefunctionaris belast met de dagelijkse leiding.

IX. De benoeming, enz. van hoofdcommissarissen en commissarissen van politie geschiedt door de Kroon, de Regionale Politie Commissie gehoord.
De benoeming van de overige ambtenaren van de Regionale Politie geschiedt door de Voorzitter van de Regionale Politie Commissie, op voordracht van de Hoofdcommissaris van Politie.

X. De indeling en plaatsing van de regionale politieambtenaren geschiedt door de Hoofdcommissaris van Politie, na overleg met de betrokken burgemeester. De plaatsing van chefs van districten en van gemeentelijke politie-onderdelen geschiedt na verkregen instemming van de betrokken burgemeester.

XI. In principe dient een regio met betrekking tot de uitoefening van de politietaken self-supporting te zijn. De noodzaak van bijstand wordt dus zeer beperkt. Specialisten of specialistische onderdelen kunnen desgevraagd hulp verlenen aan andere regio's.
Daartoe is overleg tussen de betrokken hoofdcommissarissen nodig.
Bijstand van kleine omvang (minder dan 50 man) dient verleend te worden na rechtstreeks overleg tussen de betrokken hoofdcommissarissen. Bijstand van grotere omvang of voor lange duur dient door de Voorzitter van de Regionale Politie Commissie rechtstreeks aangevraagd te worden op departementaal niveau.
Deze korte verbindingslijn (zonder inschakeling van Commissaris der Koningin en Procureur-Generaal, fgd. Directeur van Politie) garandeert de snelst mogelijke verlening van de gevraagde bijstand, waaraan grote behoefte bestaat.

XII. De burgemeester blijft in zijn gemeente hoofd van politie in de zin van het huidige artikel 35 van de Politiewet. Voor de handhaving van de openbare orde staat de in de gemeente dienstdoende Regionale Politie onder zijn bevelen. Met betrekking tot de verhouding tussen burgemeester, Openbaar Ministerie en Hoofdcommissaris van Politie ware een wettelijke regeling te treffen.

XIII. De minister ware expliciet bevoegd te verklaren tot het geven van aanwijzingen met betrekking tot de handhaving van de openbare orde als deze van landelijke aard is.

XIV. Vastgelegd dient te worden, dat de Regionale Politie Commissie voorstellen of aanbevelingen kan doen met betrekking tot de uitoefening van de politiezorg aan het hogere bestuur.

XV. Ten departemente zal een aantal bureaus moeten worden opgericht, welke tot taak hebben de planning, studie, research, voorlichting, coördinatie en het overleg op het terrein van de politie.
Ook overigens zal de vergrote beheerstaak van het Rijk ten opzichte van de politie een aanpassing der organisatie ten departemente vereisen.

Slotbeschouwing

Met bovenstaande beschouwingen heeft het Landelijk Contact niet de pretentie een pasklare oplossing van de politieproblematiek te bieden. Het is van oordeel, dat het een raam-voorstel biedt, dat een uitgangspunt kan vormen voor een plan tot reorganisatie van de Nederlandse politie op een wijze, welke haar in staat stelt haar taak naar de eisen van de tijd te vervullen, welke aansluit bij de historische ontwikkeling in ons land en welke bovendien in de staatsinrichting past.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

. . . het was een troosteloze aanblik . . .

De Generaal in gesprek met de heer A. van Min, rayon-inspecteur P.V.D., over het herstel van de verbroken verbindingen.

brand teisterde Algemene Inspectie

vóór brandstichting werden kasten opengebroken

Een zeer zware binnenbrand heeft zaterdagavond 7 juni de gebouwen van de Algemene Inspectie aan de Koningskade te 's-Gravenhage geteisterd. Het pand Koningskade 7 werd vrijwel verwoest, het naastgelegen pand liep schade op, onder meer in de kamer van de generaal W. de Gast. In de vuurzee ging het personeelsarchief met de persoonsdossiers vrijwel geheel verloren, evenals het archief „lopende dienst". De „inventarissen" van de administratie zijn bewaard gebleven. Het personeelsarchief dient opnieuw te worden opgebouwd uit de schaduwdossiers, die bij de Territoriale Inspecties berusten. De ravage was zo groot, dat 's maandags de personeelsleden van de Algemene Inspectie onder aanvoering van de chef staf, de kolonel T. J. Canter Visscher, gekleed in overalls, de chaos te lijf gingen.

Zaterdagsavonds werden de adjudant H. Schimmel, de opperwachtmeester B. Uiterwijk en de wachtmeester 1e kl. E. Reiber vrijwel gelijktijdig door de brandweer op de hoogte gebracht van het feit dat brand was uitgebroken in de Algemene Inspectie.

Over de vraag wie de brandweer het eerst heeft gewaarschuwd waren bij het ter perse gaan van dit nummer twee lezingen. Volgens de eerste was een bewoner van een achter de Algemene Inspectie gelegen pand bezig in zijn tuin toen hij vuur zag, volgens een ander verhaal werd de brandweer gewaarschuwd door een militair, die aan de overkant van de Koningskade woont en ontdekte dat hij niet, zoals anders, dwars door het pand Koningskade 7 kon heenkijken en zo de brandweer alarmeerde.

Feit is dat de rookontwikkeling zo groot was, dat het personeel van de Haagse brandweer niet zonder rookmaskers naar binnen kon. De vuurhaard bleek zich in het archief te bevinden. Toen de deuren werden geopend laaiden de vlammen hoogop en temperaturen van meer dan 500° Celsius noodzaakten de brandweerlieden in asbestpakken te opereren.

De generaal W. de Gast was ook spoedig ter plaatse om een en ander in ogenschouw te nemen. In het gebouw bleek, dat, voordat de brand was gesticht, kasten en bureaus waren opengebroken. Of er iets werd vermist kon in de ravage niet direct worden vastgesteld, evenmin werden directe aanwijzingen aangaande de daders of motieven voor de brandstichting gevonden.

De generaal voerde reeds op zondag 8 juni besprekingen met onder meer de Rijksgebouwendienst over tijdelijke huisvesting.

De chef-staf ditmaal als „voorman" van de opruimingsdienst.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

opperwachtmeester Th. A. Leenders algemeen voorzitter IPA-Nederland

Tijdens de te Amersfoort gehouden jaarvergadering van de Nederlandse Sectie van de International Police Association werd de opperwachtmeester Th. A. Leenders (44) gekozen tot algemeen voorzitter. De opper Leenders, een zeer actief man, wiens visie en contacten al sinds jaar en dag over de grenzen reiken, is werkzaam bij de SAS-staf van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken te Driebergen. Hij woont met zijn gezin (drie zoons) echter nog in Nijmegen en reist dagelijks „op en neer" zolang Driebergen of omgeving nog geen huis oplevert. Sinds 1955 is hij lid van de IPA waarvoor hij zich van meet af aan beijverde. In 1959 werd hij secretaris van het eerste IPA-district in Nederland, dat de provincies Gelderland, Limburg, Noord-Brabant en Zeeland omvatte. In hetzelfde jaar was hij mede-oprichter van het district Limburg, in 1960 van de districten Arnhem en Brabant-Oost, later voorzitter van het district Nijmegen en lid van het algemeen bestuur. Sedert 1960 is hij ook lid van de werkgroep „vorming". Hij zegt: „Ik ben van mening dat het van groot belang is over „de eigen muur" te kijken en door inleiders van faam uit vele landen voorgelicht te worden. Met onze informatieve, educatieve en professionele beroepsuitwisseling — om het maar eens gewichtig te zeggen — zitten we de vakbonden of de eigen dienstcursussen niet in de wielen en de IPA is zo, werkend volgens de leuze „Servo per amikeco" (dienst door vriendschap), een unieke associatie."

De nieuwe algemeen voorzitter heeft vele zaken „in het achterhoofd", zoals verbetering van de communicatie en het tot stand brengen van een eigen „home" dat als vakantie- en conferentie-oord kan worden gebruikt, zo mogelijk in samenwerking met enige buurlanden. De opper Leenders, die nog dit jaar de 25 dienstjaren vol maakt, is „in z'n vrije tijd" ook hoofdbestuurslid van St. Michaël.

adjudant J. Benedick groepscommandant Bunschoten

Met ingang van 1 mei 1969 is de adjudant J. Benedick aangewezen als groepscommandant Bunschoten. Hij werd 2 oktober 1914 te Jubbega geboren en trad op 8 oktober 1936 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingsjaren ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van opperwachtmeester aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Wildervank. Op 3 december 1953 werd hij als postcommandant verplaatst naar Joure. Op 5 oktober 1955 werd hij aangewezen als groepscommandant te Oude Tonge en op 1 april 1963 werd hij in gelijke functie verplaatst naar Putten. Hij werd op 1 maart 1957 bevorderd tot adjudant.

adjudant B. de Wilde groepscommandant Geldermalsen

De adjudant B. de Wilde is met ingang van 1 mei 1969 aangewezen als groepscommandant Geldermalsen. Hij werd op 18 januari 1920 te Schiedam geboren en trad op 13 juli 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezettingsjaren ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Budel, waar hij op 1 december 1950 werd aangewezen als postcommandant en op 1 april 1959 als plaatsvervangend groepscommandant.
Op 15 januari 1963 ging hij in gelijke functie naar Grave. Op 1 april 1960 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 mei 1969 tot adjudant.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_06_Juni_Nr.10 169

adjudant J. Kaptein groepscommandant Meerkerk

De adjudant J. Kaptein is met ingang van 1 mei 1969 aangewezen als groepscommandant Meerkerk. Hij werd op 19 juni 1917 te Amsterdam geboren en trad op 12 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 maart 1943 ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Udenhout. Op 1 oktober 1952 werd hij aangewezen als postcommandant te 's-Gravenmoer, op 1 augustus 1958 werd hij postcommandant te Kaatsheuvel en op 15 september 1958 plaatsvervangend groepscommandant te Loon op Zand. Op 1 augustus 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 mei 1969 tot adjudant.

adjudant L. de Visser groepscommandant Kapelle

Met ingang van 1 mei 1969 is de adjudant L. de Visser aangewezen als groepscommandant Kapelle. Hij werd op 16 mei 1918 te Axel geboren en trad op 15 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee en diende vervolgens in de bezettingsjaren bij de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Woudrichem. Hij werd op 1 oktober 1948 verplaatst naar Rilland Bath, op 1 juli 1950 naar Heinkenszand. Op 1 januari 1955 werd hij aangewezen als postcommandant te Bruinisse, waar hij op 17 januari 1958 werd aangewezen als pl.vervangend groepscommandant. Op 1 juli 1961 werd hij in gelijke functie verplaatst naar Wierden. Hij werd op 1 juli 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 mei 1969 tot adjudant.

adjudant J. Heijndijk groepscommandant Blokker

De adjudant J. Heijndijk is met ingang van 1 mei 1969 aangewezen als groepscommandant Blokker. Hij werd op 11 maart 1917 te Hellevoetsluis geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezettingsjaren ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Purmerend. Op 1 januari 1957 werd hij verplaatst naar Heemskerk, waar hij op 1 april 1958 werd aangewezen als postcommandant en op 1 oktober 1959 als plaatsvervangend groepscommandant. Nadat op 1 oktober 1968 Heemskerk werd aangewezen als gemeente met gemeentepolitie werd hij aangewezen als vervanger van de waarnemend korpschef bij het ingestelde detachement Rijkspolitie te Heemskerk. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 mei 1969 tot adjudant.

kolonel b.d. Oor verliet selectiecommissie

Tijdens een bijeenkomst van voorlichtingsambtenaren te Utrecht, heeft de kolonel b.d. J. F. M. M. Oor afscheid genomen als lid van de selectiecommissie. Kolonel Oor ging in 1964 met pensioen als territoriaal inspecteur in het ressort Den Bosch. Zijn pensionering betekende echter geenszins het einde van zijn activiteiten voor het Korps Rijkspolitie. Hij nam zitting in de selectiecommissie. Op de bijeenkomsten van de voorlichtingsambtenaren werd hij een zeer gewaardeerd stimulator en debater. Het „spel met de jeugd", zoals hij hetzelf uitdrukte, lag hem na aan het hart.

Majoor P. H. Borra, hoofd van het bureau werving, bracht de kolonel dank voor al hetgeen hij in de loop der jaren op het gebied van de selectie had verricht. Kolonel Oor zelf prees het werk van de voorlichtingsambtenaren. „Zonder uw belangrijk werk," zo zei hij, „zou het Korps eenvoudig niet kunnen voortbestaan." De samenwerking met majoor Borra noemde hij voortreffelijk. En kolonel Oor zou kolonel Oor niet zijn, als hij niet op retorische wijze de voorlichtingsambtenaren aanspoorde met „feu sacré" hun zeer belangrijk werk te blijven voortzetten, daarbij het debat niet schuwende, daar uit „le choc des opinions" naar zijn mening altijd iets goeds wordt geboren.

J. J. H. van Aerssen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_06_Juni_Nr.10 170

Staande van links naar rechts:

De Man, Rouw, Bos, Nieuwenhuizen, opperwachtmeester Koning, Ottens, Out, Hoedemakers, Smulders, opperwachtmeester Procee, Mentink, Flobbe, v. d. Bosch.

Gehurkt van links naar rechts:

Heimerink, Hoogendoorn, v. d. Lee, Tameling, Gabriël, Riep.

nieuwe lichting van opleidingsschool Arnhem

Voorafgaande aan de beëdiging van adspiranten van de Opleidingsschool der Rijkspolitie te Arnhem op 23 mei, werden bijgaande foto's gemaakt van de nieuwe lichting, hierbij gaarne gepresenteerd.

Staande van links naar rechts:

Opperwachtmeester Postma, adjudant Ten Ham, Spit, adjudant De Kock, Ankersmit, Markus, Hoekstra, Pragt, Van Hal, v. d. Velde, Van Beelen, Kleine, Van Oosterhout, Hunting, Pluim, Timmerman, Havinga, Feenstra, opperwachtmeester Van Laatum.

Gehurkt van links naar rechts:

Van Langen, Keijzer, Kuipers, v. d. Linden, Miedema, Meijer, Van Kan.

district Doetinchem opgeheven

Met ingang van 1 juni is in het kader van de reorganisatie van het Korps Rijkspolitie het district Doetinchem opgeheven. De groepen Aalten, Borculo, Eibergen, Groenlo, Hengelo-G. en Lochem zijn bij het district Apeldoorn gevoegd. Het district Nijmegen werd vergroot met de groepen Bergh, Didam, Doesburg, Gendringen, Herwen en Aerdt, Hummelo en Keppel, Wisch en Zevenaar. Tot nader order zijn ook de verkeersgroep en de districtsrecherche bij het district Nijmegen gevoegd. De commandant van het district Doetinchem, de overste W. C. Bijl de Vroe, is eervol uit die functie ontheven en zal, aldus een mededeling van de Algemene Inspectie, „eerlang een andere bestemming in het korps volgen".

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

begrafenis met korpseer voor verdienstelijk adjudant H. C. Vlaskamp

DOOR DE WMR. 1e KLASSE
C. J. DE GROOT TE NIJMEGEN

Adjudant der Rijkspolitie H. C. Vlaskamp die als zeer verdienstelijk Rijkspolitie-ambtenaar met korpseer begraven werd.

In de vroege ochtend van zaterdag 17 mei bereikte ons het droeve bericht dat de adjudant H. C. Vlaskamp tijdens zijn vakantie, op een kampeerplaats in Joegoslavië, was overleden.

Op maandag, 19 mei te 10.00 uur was er een herdenkingsbijeenkomst voor al het aanwezige personeel in de hal van het hoofdgebouw van de Sectie. Daar herdacht de kapitein Frackers, omlijst met stemmige muziek, de zo plotseling en onverwacht overleden adjudant op treffende en ontroerende wijze.

Op donderdag 22 mei werd het stoffelijk overschot met Korpseer ter aarde besteld op de Algemene Begraafplaats te Dordrecht, vanuit de Andreaskerk, waar de rouwdienst werd gehouden.

Onder de aanwezigen merkten wij o.m. op, de inspecteur-generaal; het hoofd van het bureau Verkeerszaken, de majoor Den Breejen; de commandant van de Verkeersschool, de majoor Spierenburg; de wnd.-commandant Sectie, de kapitein Frackers met echtgenote; de oud-commandant van de surveillancegroep autosnelwegen, de kapitein De Maat, alsmede de huidige commandant SAS, de luitenant Zee, als commandant van het erepeloton, gevormd uit 12 man uit de executieve onderdelen van de Sectie.

Als slippendragers fungeerden van de Verkeersschool, de adjudant Kokkelman en de adjudant Emmelkamp, alsmede van de Sectie, de adjudanten Hillebrand en Van der Heide.

Nadat het stoffelijk overschot de kerk was binnengedragen besteeg de wnd. commandant Sectie de kansel voor het — mede namens de in het buitenland vertoevende Commandant en het gehele personeel van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken — uitspreken van een herdenkingsrede.

Hierin schetste hij de adjudant o. m. „als een energiek en intelligent man die met ongekende kracht bezit van het leven nam en in dat leven een grote dadendrang aan de dag wist te leggen. Hij was

Na afloop van de uitvaartdienst werd op stijlvolle wijze de nationale driekleur over de baar ontvouwd.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

daarbij streng, rechtvaardig en tolerant. De vele uiterst nuttige adviezen die de leiding van de Sectie van hem kreeg, verloochenden die karaktertrekken niet. Wij zullen de adjudant Vlaskamp daar steeds dankbaar voor blijven, vooral ook omdat hij zonder opzien te baren zoveel goeds in het sociale vlak heeft gedaan. Hij was een goed organisator, die vol initiatieven zat en veel aandacht aan het welzijn van het personeel — waarmee hij in zijn gehele loopbaan samenwerkte — besteedde. De adjudant was iemand die zelden over zichzelf sprak, of aandacht voor zijn persoon vroeg, maar één ding was zeker en dat straalde zijn persoon — voor wie hem beter kende — duidelijk uit: zijn geloof in datgene, waarvoor hij werkte."

Tot slot richtte de kapitein Frackers zich tot mevrouw Vlaskamp: „De dank van de Sectie gaat ook uit naar u, mevrouw Vlaskamp, die met zoveel begrip voor de werklust van uw echtgenoot — een werklust die voor hem een levensvreugde was — de adjudant zoveel hebt afgestaan. Op deze wijze hebt u een levendig aandeel gehad in de vervulling van zijn veelomvattende taak. Wij wensen speciaal u veel kracht en wijsheid op de weg die u nu weliswaar, alleen zult moeten gaan, maar die toch vol blijmoedige herinneringen aan deze man zal zijn, waarvan wij als Rijkspolitieambtenaren trots zullen blijven zeggen: het was een voorrecht hem één der onzen te weten."

In de hierna volgende rouwdienst schetste de voorganger ds. Gras, in zijn prediking de adjudant Vlaskamp als een man die hem steeds weer trof door de levenslustige twinkeling in zijn ogen, als een man van weinig woorden die desondanks zo ontwapenend kon optreden. Als een man ook die zeer actief deelnam aan het kerkelijke leven: als ouderling, als lid van de kerkeraad en als lid van het kerkkoor.

Het was zijn geloof in het goede dat hem deed werken, niet opvallend, maar dienend. Met zijn hart stond hij achter zijn werk. Dat gaf hem zijn stralende gezicht, waar je nooit achter kon lezen, maar waarachter ongetwijfeld heel wat dingen leefden.

In het daarna volgende gebed stelde de voorganger dat de adjudant een persoonlijkheid was, waaraan je je durfde toevertrouwen. Hij trok een spoor in het leven: ook in ons leven. Een spoor van alles wat er is geweest, het goede — en omdat hij mens was — ook het minder goede.

Omstreeks 16.00 uur werd de adjudant ter aarde besteld na een laatste afscheidswoord door ds. Gras.

Met een laatste groet door alle vertegenwoordigers uit het Korps en vervolgens nogmaals door het erepeloton werd een laatste afscheid van de adjudant Vlaskamp genomen.

Zijn groeve werd gesierd met een tiental prachtige bloemenkransen waarvan één van het Korps Rijkspolitie, Sectie Bijzondere Verkeerstaken en een van de Personeelsvereniging „ALEX".

Politie opleiding bibliotheek

De aan moderne eisen aangepaste bibliotheek.
Na beëindiging van de studie geschikt als naslagwerk voor de praktijk.

Voor het politiediploma (6 banden): **f 67,60**

Voor het politiediploma en het B-diploma (8 banden): **f 88,50**

Aanvullingen en/of wijzigingen worden op korte termijn in de uitgave verwerkt.

Aanvullingen worden gedurende het eerste jaar na de aanschaffing gratis toegezonden.

Daarna berekening per pagina, doch met een maximum van f 15,– per jaar.

ook verkrijgbaar via de boekhandel

VERMANDE ZONEN UITGEVERS-IJMUIDEN
telefoon 02550 - 1 90 13 - toestel 35

persoonlijke leningen

Tot f 10.000 zonder borg en max. 60 maanden. Geheel schriftelijk, geen informaties. Voor een aanvraagformulier en verdere inlichtingen kunt u schrijven of telefoneren naar:

Financieringskantoor E. J. MÖLLER
St. Catharinastraat 1 (hoek Wilhelminaplein)
EINDHOVEN
Tel. 040 - 2 54 72 b.g.g. 04105 - 30 39

Door de overheid toegelaten geldschietbank.

VAN GEND & LOOS

organisatoren van elk vervoer

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

opleidingsschool tweede in voetbaltoernooi Nederlandse Politie Akademie

DOOR DE OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN

Onder het aloude, niet progressieve en daarom in deze keiharde tijd niet geliefde maar desalniettemin nog altijd ware motto „beter laat dan nooit", willen we niet nalaten alsnog een voetbaltoernooi in de herinnering te roepen, dat reeds enige tijd geleden heeft plaats gevonden, doch waarvan wij zeer tot onze spijt pas dezer dagen kennis kregen.

De reden waarom we dit toernooi toch nog aan de vergetelheid willen ontrukken ligt in het feit, dat hieraan voor de eerste maal — voor zover ons bekend — een elftal van de Opleidingsschool te Arnhem heeft deelgenomen.

Dat is verheugend omdat — in tegenstelling tot de opleidingsscholen van de gemeentepolitie — onze scholen tot nu toe nog niet in georganiseerd verband in sportevenementen uitkwamen, hoewel deelname de binding, zowel naar binnen als naar buiten, ten goede kan komen.

Nog verheugender is, dat het elftal van de Opleidingsschool meteen ook een fraai resultaat boekte, door op de tweede plaats beslag te leggen, met een gelijk aantal punten als het team van het ressort Arnhem.

Het toernooi vond plaats op het sportterrein van de Ned. Politie Akademie te Apeldoorn en werd georganiseerd door de — we mogen wel zeggen — zeer aktieve sportcommissie van de Akademie.

Deelnemende elftallen waren:

Utrechtse Politie Sportvereniging, Opleidingsschool gemeentepolitie Amsterdam, ressort Arnhem der rijkspolitie, Opleidingsschool rijkspolitie Arnhem en de Ned. Politie Akademie.

Het heeft er aan spanning niet ontbroken, want strafschoppen moesten uiteindelijk de beslissing brengen.

De prijzen werden na afloop uitgereikt door mr. J. Brink, de directeur van de Akademie.

Het was een sportieve en prettige dag en het was een lust om een dag de gast te mogen zijn van de Nederlandse Politie Akademie, zo meldt ons onze correspondent in Apeldoorn.

Zo blijkt dat sport dus toch kan verbroederen, al moet de grote G. B. Shaw het wel eens anders gezegd hebben.

De einduitslag luidde: 1. Ressort Arnhem der rijkspolitie, 9 punten. 2. Opleidingsschool der rijkspolitie Arnhem, 9 punten. 3. UPS, Utrecht, 3 punten. 4. NPA, Apeldoorn, 2 punten en 5. Opleidingsschool der gemeentepolitie, Amsterdam, 0 punten.

Van links naar rechts: de overste P. Paul, adjudant C. v. d. Plas, burgemeester J. G. Diepenhorst van Bergambacht, adjudant G. C. van den Bergh en burgemeester A. van Dienst van Krimpen a. d. Lek.

adjudant G. C. van den Bergh nam afscheid

In de raadzaal te Lekkerkerk is afscheid genomen van de adjudant G. C. van den Bergh, groepscommandant Lekkerkerk. De burgemeester van de groepsstandplaats, de heer M. J. Mulder, had waardering voor de wijze waarop de scheidende groepscommandant, ondanks het personeelstekort, zijn functie had vervuld.

Op gelijke wijze sprak de burgemeester van Bergambacht en Ammerstol, de heer J. G. Diepenhorst, mede namens zijn ambtgenoot te Krimpen aan de Lek, de heer A. van Dienst.

De districtscommandant, de overste W. M. Rehorst, zag in dit afscheid niet alleen een vertrek van een groepscommandant, maar ook van een vertegenwoordiger van de oude generatie. Verder werd nog gesproken namens de — voltallig aanwezige — kring van groepscommandanten en namens het personeel. Cadeaus en bloemen voor de echtgenote van de adjudant G. C. van den Bergh ontbraken niet, zodat de scheidende functionaris op een waardig afscheid kan terugzien.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Adjudant J. H. Kerkhoff spreekt het openingswoord.

groep Dalfsen organiseert al 10 jaar zonder onderbreking paas-school-voetbaltoernooi

DOOR DE WACHTMEESTER G. H. PETERINK TE NEEDE
FOTO's: H. JAN VAN LENTEREN TE DALFSEN

foto midden: ook spandoeken ontbraken niet.

foto onder: tijdens een „cup"-wedstrijd kan het wel eens „hard" toe gaan. De grensrechters (2 collega's) ontfermen zich over de „gevloerde".

„Rijkspolitie Dalfsen 1969 — 10 jaar School Voetbaltoernooi", staat met vergulde letters op het herinneringsvaantje vermeld, dat iedere medewerker aan dit voor de Rijkspolitie unieke toernooi heeft ontvangen.

Tien jaar geleden kwam opperwachtmeester Zelle van de groep Dalfsen op het idee om speciaal voor de lagere schooljeugd in de paasvakantie een voetbaltoernooi te organiseren. Nu is een dergelijk toernooi op zichzelf eigenlijk niets bijzonders, want er worden in veel gemeenten ieder jaar in de paasvakantie dergelijke toernooien georganiseerd. Het is echter slechts zelden, dat de politie er enige bemoeienis mee heeft. Wel zijn er enkele gemeentepolitiekorpsen die ook sportwedstrijden voor de jeugd organiseren, maar als groep van de rijkspolitie is Dalfsen nog de enige.

En dat een evenement, door de politie georganiseerd bij de jeugd, maar ook bij de ouderen goed aanslaat, daarover kan men in Dalfsen meepraten, want na die tien jaar is het toernooi nog altijd zeer populair. De jeugd begint reeds lang van te voren naar het toernooi toe te leven, maar ook vele

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

De gasten kijken gespannen toe: van rechts naar links: de heer Klarenbeek (gem.secretaris), wachtmeester Peterink, loco-burgemeester Diepman (de burgemeester was verhinderd), adjudant Kerkhoff, oud-adjudant Wieringa, mej. Olthof (officier jeugdzaken), mevr. Wieringa en mevr. Kerkhoff.

Een aanval op het doel van de onderwijzers.

volwassenen, onder wie vooral de zakenmensen, dragen een steentje bij, tot het welslagen van het toernooi. Menig zakenman schroomt niet, om als sponsor voor dit jeugdevenement op te treden.

„In het begin keek men wel eens vreemd, als ik vertelde waarvoor ik kwam," aldus opper R. Zelle. „Maar als ze mij nu zien komen, ligt het geld al op tafel, voor ik binnen ben."

Zoals ieder jaar zijn ook dit jaar weer tijdens de paasvakanties de voorrondes in drie verschillende poules gespeeld. Maar omdat een 10-jarig jubileum nu eenmaal niet onopgemerkt voorbij mag gaan, zijn de finalewedstrijden nog eventjes uitgesteld, om ze daarna met de nodige bijzondere festiviteiten, nog meer luister bij te zetten.

Daarom was voor de grote jubileum-finale een interessant programma samengesteld.

Allereerst natuurlijk de finalewedstrijd tussen de twee scholen, die kans maakten op de door de groep Dalfsen en mejuffrouw N. B. Olthof, Officier Jeugdzaken voor het district Zwolle, beschikbaar gestelde beker.

En alsof het een Europacupwedstrijd gold, was er voor de wedstrijd bij het presenteren van de elftallen aan het jeugdige en meelevende publiek, en tijdens de pauze, muziek door de plaatselijke muziekvereniging Excelsior.

Maar ook bij het laatste fluitsignaal van de (politie)scheidsrechter was er de echte sfeer, die past bij een kampioenswedstrijd. Met een trots gezicht en omringd door hun supporters verlieten de spelertjes van de Christelijke School uit Dalfsen het veld, om daarna uit handen van de loco-burgemeester de zo fel begeerde beker in ontvangst te gaan nemen, die ze definitief in hun bezit hebben, omdat ze de beker nu drie jaar achter elkaar hebben gewonnen.

Door mej. Olthof werd na het bekend worden van dit feit direct een nieuwe beker beschikbaar gesteld, die nu vermoedelijk de naam „mej. Olthof-bokaal" zal gaan dragen.

Daarna was er een wedstrijd van twee keer een kwartier tussen onderwijzers en politie, waarbij de onderwijzers die duidelijk favoriet waren bij het publiek, tenslotte toch hun meerdere moesten erkennen in de verbeten vechtende politiemannen.

Tot slot, was er speciaal ter gelegenheid van dit jubileum nog een voetbalwedstrijd voor de fijnproevers op dit gebied. Twee door de KNVB geselecteerde jeugdteams speelden met meer dan honderd procent inzet, omdat uit die twee teams één elftal geformeerd moest worden, dat op een later tijdstip ondermeer een reis naar Zeist zal gaan maken, om vervolgens overal in het land nog demonstratie-wedstrijden te gaan spelen.

Owmr. Zelle (rechts) overlegt met zijn collega-grensrechter, owmr. De Oude.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Opperwachtmeester H. Kortes en wachtmeester W. Slob gereed voor de start.

begeleiding van OLYMPIA's TOUR weer uitstekend verlopen

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSEN, NIJMEGEN

„We hebben er wel een beetje tegen op gezien, maar de samenwerking en onderlinge verstandhouding was uitstekend."
Dit zei opperwachtmeester K. Kortes, toen de rennerskaravaan van Olympia's Tour weer veilig in de Amsterdamse Tweede Van Swindenstraat was afgeleverd.
Die „we" dat zijn dan de mannen van de oude begeleidingsploeg en de bezorgdheid lag in het feit, dat dit jaar voor de eerste maal het begeleidingsteam voor de helft was samengesteld uit leden van verkeersgroepen en voor de andere helft uit personeel van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken. Waar oud en jong elkaar ontmoeten kan het weleens botsen. Dat het echter ook anders kan, is hiermede bewezen.
Als het over de begeleiding van Olympia's Tour gaat heeft opperwachtmeester Kortes recht van spreken. Dertien of veertien maal (ik weet het niet meer zo precies, zegt hijzelf) was hij de „eerste man", ofwel de man die de ren-

Wachtmeester 1e kl. A. B. M. Karnebeek (verk.groep Nijmegen) in zwart lederen jas en opperwachtmeester K. Kortes in gesprek met twee leden van de SBV en een coureur

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

de opperwachtmeester K. Kortes en de wachtmeester W. Slob (op de achtergrond de luitenant B. A. Lutken) klaar voor de volgende etappe.

nerskaravaan aanvoerde. Drie jaar geleden kreeg hij daarvoor van de Tourleiding de „gouden tourspeld".
Veel bewondering heeft Kortes ook voor de collega's, zowel van gemeente- als rijkspolitie, die plaatselijk orde op zaken stellen. Eveneens voor de zogenaamde „etappe-rijders", de motorrijders die per district assisteren. Zij kennen uiteraard het traject op hun duimpje.

Met de journalisten, die de begeleiding van een Nederlandse ronde vergelijken met de Ronde van Frankrijk is hij het niet eens. Hij vindt, en wij kunnen het hierin met hem eens zijn, dat het in Nederland veel moeilijker is.
„Kijk eens," zegt hij, „in Frankrijk sluiten ze al uren vóór de doortocht van de karavaan de wegen hermetisch af voor het verkeer, terwijl hier in Nederland het verkeer normaal doorgaat."

Hij is er terecht een beetje trots op, dat het verkeer hooguit vijf minuten last van de ronde ondervindt en dat al het materieel na ruim 1200 kilometer zonder een schrammetje uit het strijdperk is gekomen. Dat alles zo goed is verlopen schrijft hij toe aan de uitstekende voorbereiding. En dat mag dan als een pluim op de pet worden beschouwd van de luitenant B. A. Lutken, die dit jaar de algehele leiding in handen had.

---

de politie(wet) in de pers:

Moderner politie

De ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken zijn gekomen met een voorontwerp voor een nieuwe politiewet zoals zij al geruime tijd geleden onder aandrang van parlementaire en professionele zijde hadden toegezegd.
In het ontwerp zijn een aantal ingrijpende organisatorische veranderingen opgenomen, die vooral ten doel hebben de bestaande versnippering op het gebied van de politie terug te brengen tot kleinere proporties.
Die versnippering is velen al jarenlang een doorn in het oog, niet in het minst de politiemensen zelf, die in de uitoefening van hun diverse taken ernstige belemmeringen ondervonden van het gebrek aan coördinatie en uniformiteit.
Vooral de opleiding en personeelswerving ondervonden grote moeilijkheden, al werd de laatste jaren op initiatief van de politiële functionarissen en organisaties veel aan vergelijkende contacten gedaan.
Een groot nadeel voor een efficiënte uitoefening van de politiële taak was de beperking van de bevoegdheden van de gemeentelijke korpsen binnen de gemeentelijke grenzen. De verstedelijking en de agglomeratiegroei in ons land hebben deze toestand onhoudbaar gemaakt. In het ontwerp wordt dan ook voorgesteld, het aantal korpsen van de gemeentepolitie te verminderen en dat kleinere aantal bevoegdheden over samenliggende gemeenten te geven. Er zullen nu nog maar 45 korpsen overblijven voor 126 gemeenten, die samen zeveneneenhalf miljoen inwoners tellen. De overige vijf miljoen Nederlanders bevinden zich in gemeenten die onder de rijkspolitie zullen komen. Deze zal drastisch worden uitgebreid.
Een landelijke coördinatie op het gebied van de recherche was ook broodnodig. Deze wordt door het ontwerp aanbevolen in de vorm van een nationale recherche-centrale, met centralisatie van opsporingsgegevens en archieven.
Het voorontwerp streeft niet naar een nationalisatie van het politieapparaat. Deze is door sommige deskundigen wel aanbevolen, maar blijkbaar hebben de ministers de nadelen en gevaren van een al te strak gecentraliseerde politiemacht onderkend. Ook het naast elkaar

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_06_Juni_Nr.10 178

blijven bestaan van gemeentelijke en rijkspolitie ofschoon niet naar ieders zin heeft betekenis voor de betrouwbaarheid en democratische functionaliteit van de politie.
Nog tal van andere hervormingen worden voorgesteld, die min of meer een vooruitgang lijken te garanderen. De hervorming van het politieapparaat zoals die wordt nagestreefd, kan worden beschouwd als een voorzichtige aanpassing aan moderne maatschappelijke eisen en actuele behoeften. Er zullen echter bij de discussie over dit onderwerp nog wel straffere verlangens op tafel komen, maar ten aanzien van dit (zeer precaire) onderwerp zou een overijlde radicalisering gevaarlijk kunnen zijn.

(Haarlems Dagblad)

naar schaalvergroting bij de politie

De ministers van binnenlandse zaken en justitie hebben een voorontwerp van wet gepubliceerd tot herziening van de bestaande politiewet. Daarbij is uitgegaan van de gedachte dat ook voor wat het politie-apparaat betreft tot schaalvergroting moet worden gekomen, zij het dat de bewindslieden van één nationaal politiekorps nog geen heil verwachten; integendeel er alleen maar desorganisatie van vrezen. Ze hebben met name bezwaar tegen de eenhoofdige leiding die dan nodig zou zijn om het apparaat te laten werken.
Wij kunnen daarin komen omdat het hanteren van het politie-apparaat inderdaad een nogal subtiele aangelegenheid is, ten aanzien waarvan enige gespreide verantwoordelijkheid en gedifferentieerd gezag, onder bepaalde omstandigheden wel eens wenselijk zou kunnen zijn. Dat een landelijk politiekorps minder goed zou passen in de Nederlandse staatsrechtelijke verhoudingen, lijkt ons minder zwaarwegend, omdat het daarbij om een kwestie van gewenning gaat.
Nochtans, schaalvergroting zal ook op dit gebied onontbeerlijk zijn. Voor wat dat betreft lijkt ons de gedachte aan de formatie van grotere eenheden, i.c. politiekringen, wel acceptabel, zij het dat er natuurlijk altijd gevallen kunnen zijn, waarin deze bestuurlijk niet zo gelukkig uitkomen. De nieuwe opzet bedoelt een aantal gemeenten waar de rijkspolitie functioneert, aan grotere gemeenten toe te voegen om zo'n politiekring te krijgen. Anderzijds zullen enkele korpsen van gemeentepolitie opgeheven worden om voor rijkspolitie plaats te maken.
Het zal met name wel de hierbij gedachte indeling zijn waarop de bezwaren zich zullen concentreren. Opheffing van het gemeentelijk politie-apparaat in Doetinchem, Winterswijk, Zutphen en Barneveld b.v. lijkt ons niet zonder meer voor de hand liggen. Anderzijds zouden wij ons o.m. een combinatie kunnen indenken van de Utrechtse gemeente Veenendaal met de Gelderse gemeentegroep Ede-Wageningen, welke daardoor nog sterker geformeerd zou kunnen worden en daardoor ook beter geoutilleerd.
Dat in het algemeen gestreefd is naar handhaving van de continuïteit in de ontwikkeling van de politie-organisatie, lijkt ons een goede gedachte, maar we hebben wèl de indruk dat de ministers wat al te zwaar aankijken tegen aanpassingsproblemen, die een verdere integratie met zich zouden kunnen brengen.
In de nieuwe opzet zou een politiekring ook rechtspersoon zijn en te maken krijgen met een kringraad, waarin leden van de gemeenteraden zitting zouden hebben, alsmede met een dagelijks bestuur van de gezamenlijke burgemeesters. Of daarmee aan veler wens om inspraak te hebben in de wijze, waarop het politie-apparaat gehanteerd wordt, voldoende is tegemoet gekomen, staat nog te bezien
Wij verwachten derhalve een levendige discussie, waartoe de ministers alle mogelijke instanties hebben uitgenodigd.
Vooraleer de nieuwe politiewet in het staatsblad zal staan, zullen de huidige bewindslieden wel niet meer als zodanig optreden.
Op zichzelf genomen is dat niet zo erg, maar het zou wel jammer zijn als een volgend kabinet de hele materie weer in de ijskast zou stoppen. Zoals al zo vaak vertoond is.

(Gelderlander)

district Leiden opgeheven

Het district Leiden is per 1 juni officieel opgeheven, in het kader van de reorganisatie van het Korps Rijkspolitie en de daaraan verbonden vermindering van het aantal districten van 23 tot 17. De onderdelen van het district Leiden zijn bij het district 's-Gravenhage gevoegd. De districtscommandant, de overste L. J. van der Meulen, lic. crim., is eervol uit zijn functie ontheven en zal eerlang een andere bestemming in het korps volgen.

DIT EMBLEEM UW WAARBORG VOOR VEILIGHEID EN VOORDEEL.

sampermans
voor autobanden
20 Speciaalzaken in Limburg en Brabant staan voor u klaar met 'n geweldige en prettige service. Grote sortering, vooral ook in Rallye, Sprint en Sport-banden.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

ROODE KRUIS:
vrijetijdsbesteding van Amelander postcommandant

prinses Margriet opende vakantieweek voor veertig gehandicapten

Voldaan liet de opper Kalverda na afloop zijn waarderingsmedaille zien.

Veertig gehandicapte jongeren uit alle windstreken hebben een onvergetelijke vakantieweek op Ameland kunnen doorbrengen door de onvermoeibare activiteit van de postcommandant der rijkspolitie van dat eiland, de opperwachtmeester E. Kalverda, die de eilanders in beweging bracht voor de zieke medemens. De opper Kalverda, in zijn vrije tijd secretaris van de eilander afdeling van het Nederlandsche Roode Kruis, zag aan een en ander extra glans toegevoegd omdat Prinses Margriet als hoofdbestuurslid van het Roode Kruis bereid bleek naar het eiland te reizen om de vakantieweek officieel te openen.

Het begon in december allemaal heel gewoon: De Amelander middenstand zocht een doel voor de te voeren Sint Nicolaasactie en het idee werd geboren een aantal chronisch zieken een vakantieweek aan te bieden. Men sprak over een aantal van twintig, maar de opper, die altijd de oren spitst wanneer de naam Roode Kruis valt, hield het op veertig. In het bestuur werd gezegd: „Je doet maar, wij hebben geen ervaring met dat soort dingen."

De Sint Nicolaasactie van de middenstand bracht rond tweeduizend gulden op, onvoldoende om veertig zieken naar het eiland te halen. De opperwachtmeester toog op eigen houtje op pad en haalde nogeens drieduizend gulden bijeen, waarmee het door hem gestelde doel kon worden bereikt: veertig zieken kwamen naar het eiland. Prinses Margriet opende de vakantieweek door een gemetselde zuil te onthullen met het wapen van Ameland, het Roode Kruis en een plaquette die aan deze week herinnert. De zuil zal op het duin bij het strand worden geplaatst. Een van de gehandicapten, die juist in de vakantieweek zijn verjaardag vierde, bood Prinses Margriet bloemen aan en kreeg een ingelijste foto van Ameland. De opperwachtmeester Kalverda ontving uit handen van de waarnemend kringcommissaris, mr. P. K. Hofstee, de waarderingsmedaille van het hoofdbestuur.

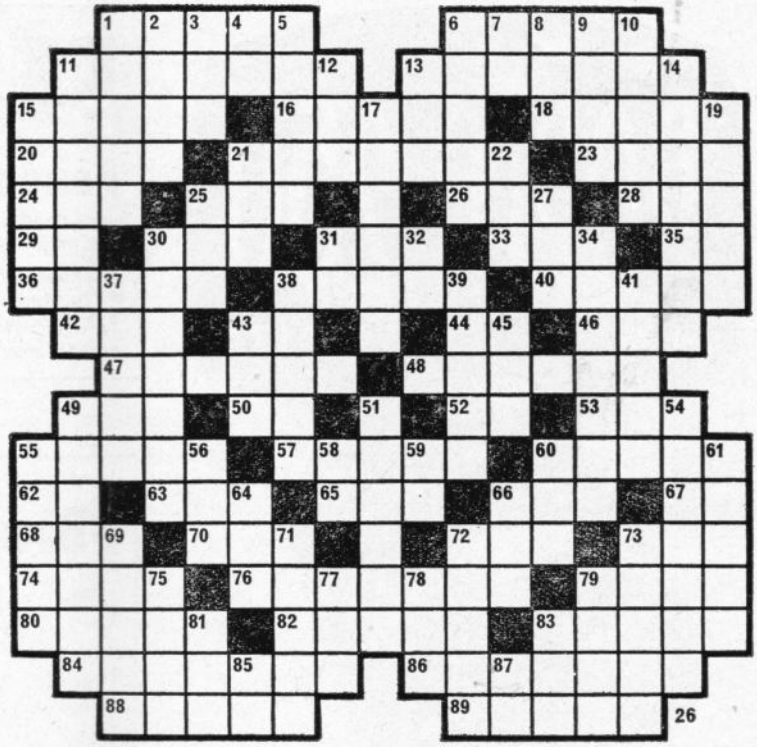
Zelf zegt hij: „Zoiets kost veel tijd, maar ik vind het nu eenmaal mooi werk".

Opper Kalverda bij de overhandiging van een fraaie herinnering door Prinses Margriet aan een jarige patiënt.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

puzzel van de maand

Uit de vele inzenders van oplossingen van de puzzel in het meinummer kwam als winnaar tevoorschijn:

H. G. VEEN
Schopperhofstraat 9
LEEUWARDEN

De boekenbon werd hem reeds toegezonden.

De oplossingen worden ingewacht vóór 5 juli bij de
Puzzelredacteur
Korpsblad Rijkspolitie
Burg. Patijnlaan 63
's-Gravenhage

Als prijs wederom een boekenbon. Tenslotte beste puzzelaars verzoek ik u er rekening mede te houden dat de P.T.T. voor een brief 25 ct. porto berekent en voor een briefkaart 20 ct.

HORIZONTAAL:

1. plaats in de Bommelerwaard.
6. gedrukte en gewoonlijk gekleurde plaat.
11. zangvogel.
13. koopman in geslachte vogels en wild.
15. niet overvloedig.
16. niet vrij (b.v. van een zitpl.).
18. soort grauwe erwt.
20. zo koud als ijs.
21. zwaar gebouwde, grove, wollige spanrupsvlinder.
23. toespraak.
24. wig om hout te klieven.
25. hakwerktuig.
26. onder (Latijn).
28. uitdrukking van ontkenning.
29. eminentie (afk.).
30. bittere vloeistof.
31. metaal.
33. danspartij.
35. den lezer heil (afk. Latijn).
36. procentuele handelskorting.
38. schoor, stut.
40. lang opperkleed van kloosterlingen.
42. duivenhok.
43. gehalte-eenheid van goud (afk.).
44. Amsterdams peil (afk.).
46. voormalig Ned. eiland.
47. reistas.
48. hekeldicht.
49. schaakterm.
50. nummer (afk.).
52. sint (afk.).
53. magertjes.
55. kletskous.
57. nieuwsorgaan.
60. suikersoort.
62. was getekend (afk.).
63. oude vochtmaat.
65. lichaamsdeel.
66. saai (figuurlijk).
67. voorzetsel.
68. vierhandig dier.
70. inhoudsmaat.
72. doortochtgeld.
73. enigszins luxueus ingericht café.
74. stad die de toegang tot de Rode Zee beheerst.
76. echtgenote (bijzondere stijl).
79. soort klem om een windmolen ineens te doen stilstaan.
80. plaats waar iets in voorraad gehouden wordt.
82. vloeistof.
83. reeks, rij.
84. plaats in Limburg.
86. soort papegaai.
88. sportevenement.
89. soort schaatsen.

VERTICAAL:

1. ruig.
2. onvergelijkelijk.
3. tijdruimte van 24 uur.
4. bijwoord.
5. insekt.
6. oude naam voor kaliumcarbonaat.
7. muzieknoot.
8. onbepaald voornaamwoord.
9. boonvormige klier.
10. symptoon.
11. onderaards bomvrij gewelf in permanente verdedigingswerken.
12. alvorens.
13. hoofddeksel.
14. billijk.
15. optisch instrument.
17. koele, zachte westenwind.
19. riviertje op de grens van Drente en Overijssel.
21. werptuig.
22. achterste gedeelte v. e. fuik.
25. slaghout bij het cricketspel.
27. uitroep.
30. door Polyphemus vergeefs beminde nimf.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_06_Juni_Nr.10 181

31. bekend sportevenement (afk.).
32. op het ogenblik.
34. boom.
37. legerplaats onder de blote hemel.
38. veel kracht hebbend.
39. voorzetsel.
41. drijftonnetje aan een haringvleet.
43. voorste ronding van de onderkaak bij de mens.
45. Ned. staatsbedrijf (afk.).
49. sierduif met rode ogen.
51. gereed.
54. lange, eentonige opsomming (figuurlijk).
55. boos, toornig.
56. jong van een schaap.
58. chemisch symbool.
59. deel van een dag (afk.).
60. insekteneter.
61. liichte stof.
64. insekt.
66. vreemde titel.
69. specerij.
71. Amerikaans republikein, als kandidaat presidentschap in 1944 en 1948 verslagen.
72. gewelddadig heerser.
73. adellijke titel.
75. taaie lekkernij.
77. Engels eiland.
78. Ned. rivier.
79. traditionele vijandschap.
81. korte tijdsduur.
83. Sociaal-Economische Raad (afk.).
85. laatstleden (afk.).
87. boksterm (afk.).

Uitsluitend autopremies voor ambtenaren

		A.R.	W.A.	
Cat.waarde tot	f 5000,–	f 416,–	f 149,–	Zowel voor W.A.- als A.R.-
inclusief	f 6000,–	f 436,–	f 149,–	verzekering na één jaar
groene kaart	f 7000,–	f 477,–	f 164,–	schadevrij rijden. 25 % no-
	f 8000,–	f 497,–	f 164,–	claim-korting; 2e jaar 33⅓ %.
	f 9000,–	f 517,–	f 164,–	Max. overn. no-claim 25 %.

- Deze 25 % korting wordt direkt toegepast bij het aangaan der verzekering, indien u reeds elders één jaar schadevrij hebt gereden.
- W.A.: Verhaalschade wordt door ons **kosteloos** geregeld.
- All Risks: De schade aan uw auto wordt **binnen 7 dagen** na expertise uitbetaald.
- **Hogere** uitkering bij total loss.
- **Geen eigen risico** in binnen- en buitenland bij W.A.-schade.
- Lagere premies en hogere korting worden op aanvraag verstrekt.
- Wij bemiddelen uitsluitend voor solide maatschappijen.
- Telefonisch verzekeren mogelijk tot 22 uur, ook 's zaterdags.

ASSURANTIEKANTOOR „VERONICA" - Verschoof en Heidenreich
DEN HAAG
Juliana v. Stolberglaan 369 – Telefoon 070 - 85 45 35, 85 45 24 – Postbus 2157
(Privé A. B. Verschoof 070 - 66 01 43)

Van links naar rechts: de groepscommandant, de adjudant A. Goosen, de burgemeester J. van Dijk, mevrouw Versteegt, de districtscommandant, overste W. M. Rehorst, de overste P. Paul en de opperwachtmeester J. Versteegt.

afscheid opperwachtmeester Versteegt

Op 29 mei 1969 werd in het gemeentehuis van Capelle a. d. IJssel door het gemeentebestuur een afscheidsreceptie aangeboden aan de waarnemend-groepscommandant, de opperwachtmeester J. Versteegt, die op 1 juni 1969 met functioneel-leeftijdsontslag de dienst verliet. De waardering voor zijn persoon en werk werd door verschillende sprekers tot uitdrukking gebracht en bloemen voor mevrouw Versteegt en cadeaus gericht op de vrijetijdsbesteding van de scheidende functionaris bevestigden de goede verhoudingen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

In Weerselo kregen PTT en rijkspolitie fraai nieuw onderdak

DOOR DE WACHTMEESTER G. H. PETERINK TE NEEDE
FOTO's: W. M. A. VALENTEIJN, TECHN. RECHERCHE ARNHEM

De sterke behoefte aan een nieuw groepsbureau en de dringende noodzaak van een nieuw postkantoor, zijn in Weerselo de belangrijkste factoren, die ertoe hebben bijgedragen, dat de rijkspolitie en de posterijen nu onder een dak wonen. Als het resultaat van dit samengaan, een gebouw dat zowel naar exterieur als interieur aan de modernste en tegelijk degelijkste eisen voldoet, in de toekomst even goed zal zijn als nu het begin, dan ziet het er in Weerselo niet somber uit. Vooral de verschillende werkruimten doen door de warme gezellige kleur van het hout soms meer denken aan een modern ingerichte woonkamer, dan aan een dienstvertrek. Maar ook de ruime binnenplaats en de grote garage vallen op door de ruime mogelijkheid die het personeel van de groep Weerselo kreeg, om bijvoorbeeld ook inbeslaggenomen auto's en dergelijke te herbergen.

Het heeft overigens wel even geduurd, vóór zowel de beschermelingen van „Tante Pos", als de mannen van „Vrouwe Justitia" over een zo goed onderdak konden beschikken. Het kantoor van de PTT is zelfs in geen honderd jaar van plaats veranderd en het maakt, nu het een keer ontruimd is, een goede kans om op de monumentenlijst geplaatst te worden.

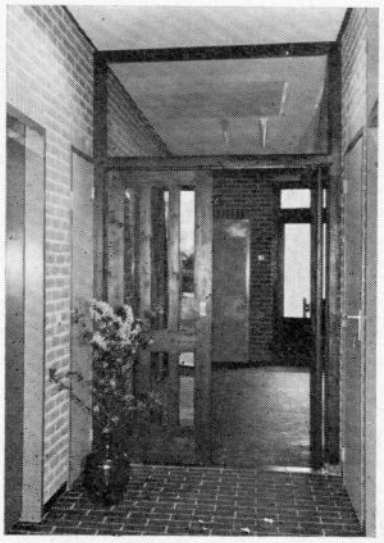
De mannen van de rijkspolitie daarentegen zijn sinds de oprichting van het korps in 1946 voortdurend verhuisd. Begonnen in een houten keet, die stond temidden van veldbloemen en rondscharrelend wild, is men via enkele vertrekken van het gemeentehuis tenslotte in dit nieuwe heim terechtgekomen.

Het was daarom op vrijdag 24 april 1969 een belangrijke dag voor zowel de PTT als de rijkspolitie in Weerselo, want door het omdraaien van de sleutel door de burgemeester, mr H. W. Scholtens, kregen beide de beschikking over een fraai gebouw.

Nadat 's morgens veel vertegenwoordigers van de PTT, Justitie, Politie, gemeente Weerselo en burgerij op het stadhuis van Weerselo waren ontvangen, bij welke gelegenheid tevens door diverse sprekers het woord werd gevoerd en waar door de gemeente Weerselo geschenken werden overhandigd aan de heer H. Brilman, kantoorhouder van de PTT en aan adjudant M. H. Snoek, groepscommandant, was er gelegenheid tot bezichtiging van het nieuwe postkantoor en het nieuwe groepsbureau.

Burgemeester mr H. W. M. Scholtens tijdens het hijsen van de vlag, geflankeerd door een rijkspolitie- en PTT-functionaris.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_06_Juni_Nr.10 183

muziek-uitvoering verstevigt contact met relaties

DOOR WACHTMEESTER
G. H. PETERINK TE NEEDE

Drie dagen lang hebben de muzikale geluiden van de Rijkspolitiekapel geklonken over de legerplaats Oirschot. Waar men normaal slechts het dreunen hoort van de vele tanks van de legerplaats, werd men nu regelmatig verrast door het exerceren en musiceren van de mannen van de Rijkspolitiekapel.

De jaarlijkse retraite van de R.P.-kapel vond dit jaar voor het eerst plaats temidden van de mannen van de Landstrijdkrachten in de rustieke in het schone Brabantse land gelegen legerplaats.

Van deze retraite heeft kolonel M. C. Ruigrok, T.I. van het ressort 's Hertogenbosch, dankbaar gebruik gemaakt, om de Bestuurlijke-, Justitie- en Politie-autoriteiten in de beide zuidelijke provincies van ons land, een concert, te geven door de R.P.kapel, aan te bieden, teneinde de contacten met hen, met wie men ambtshalve veel te maken heeft, uit te breiden en te verstevigen. En gezien de reacties na afloop van dit eerste, geheel door de R.P. verzorgde, avondvullende concert, mag men beslist aannemen, dat het niet de laatste keer is geweest, dat de Kapel een dergelijk evenement heeft verzorgd.

Maar buiten de vele burgemeesters, leger- en politie-officieren en de officieren van Justitie, die allen in groten getale aanwezig waren, was er ook reeds een flink aantal belangstellenden uit de verschillende groepen van het ressort 's Hertogenbosch, waaronder ook een flinke deputatie van de Reserve R.P.Kapel, Res. Dameskoor en het Beroepsmannenkoor uit het district Roermond.

En dat het optreden van de Kapel een inspirerende werking heeft gehad op de Res. R.P.Kapel, viel op 31 mei te beluisteren in het Brabantse Oisterwijk, waar werd medegewerkt aan een Wandeltocht. Helaas waren niet alle collega's uit het zuiden in staat om het concert bij te wonen, omdat er doodeenvoudig niet meer plaats was in de prachtige Theaterzaal van het Philips Ontspanningscentrum te Eindhoven.

Maar de kans is niet uitgesloten, dat het komende jaar, ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van het Korps Rijkspolitie in ieder district een dergelijk concert gegeven zal worden. De mogelijkheid bestaat dan tevens, dat men kennis zal kunnen maken met mejuffrouw Maathuis uit Eindhoven, die de verschillende onderdelen van het rijk gevarieerde programma, op eenvoudige maar toch stijlvolle wijze, aan elkaar praatte.

Het idee, om het eentonige achter elkaar doorspelen van de verschillende onderdelen van het programma, voorheen slechts afgewisseld door een dirigent die na ieder nummer doodmoe op een stoel neerzonk om daar met een smetteloze witte doek zijn soms zwaar bezwete voorhoofd af te drogen, zo nu en dan te laten onderbreken door een innemende omroepster, die de zaal telkens even liet bekomen van het voorafgaande, was bijzonder geslaagd en droeg beslist bij tot het welslagen van de avond.

personalia

verplaatsingen

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 26-4-'69: F. Nijmeijer, owmr., van Zuid-Beijerland naar Barendrecht.
Per 1-5-'69: P. Sintemaartensdijk, owmr., van Bleskensgraaf naar Oostvoorne; N. G. Wijburg, owmr., van Nieuw-Beijerland naar Nootdorp; J. J. de Puysseleijer, owmr., van Biervliet naar St. Jansteen; D. Hamerslag, owmr., van Arnemuiden naar Monnickendam; A. Vliem, wmr. 1e kl., van Pijnacker naar De Kaag.
Per 6-5-'69: C. P. v. d. Velde, wmr. 1e kl., van Brielle naar Middelharnis.
Per 15-5-'69: H. M. Opdam, owmr., van Hillegom naar Haarlem.
Per 16-5-'69: J. Timmer, owmr., van Meeuwenplaat naar Dwingeloo.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 26-4-'69: H. W. M. Willems, wmr., van Swalmen naar Montfort.
Per 1-5-'69: H. L. Schutter, owmr., van Giessen naar Ruinen; B. de Wilde, owmr., van Grave naar Geldermalsen; A. C. Buitenhuis, officier 2e kl., van Tilburg naar Opl.school Arnhem; Th. G. C. J. M. Vrijhoef, dir. off. 3e kl., van Tilburg naar 's-Hertogenbosch; W. A. de Kraker, officier 1e kl., van 's-Hertogenbosch naar Maastricht.
Per 5-5-'69: R. J. Z. Naber, wmr., van Stein naar Maarssen.
Per 8-5-'69: J. Coenen, owmr., van Mheer naar Schaesberg.
Per 12-5-'69: H. H. Engelaar, wmr. 1e kl., van Halsteren naar Rucphen.
Per 15-5-'69: J. A. E. Bok, wmr. 1e kl. van Breda naar S.B.V. Driebergen.
Per 16-5-'69: A. R. Appelhof, wmr. 1e kl., van Nuth naar Oegstgeest; F. de Haan, adjudant, van Tilburg naar S. B.V. Driebergen.

wij herdenken

Wmr. 1e kl.
R. J. van Laar
Westbroek
ressort Amsterdam
☆ 17-4-1914
† 6-5-1969

Wmr. 1e kl.
H. Verdoold
Schoonhoven
ress. 's-Gravenhage
☆
† 5-5-1969

Wmr. 1e kl.
J. H. Hermse
Zeddam
ressort Arnhem
☆ 22-12-1917
† 18- 5-1969

Res.-wmr. 1e kl.
J. Sterkenburg
Abcoude
ressort Amsterdam
☆ 23-2-1919
† 23-5-1969

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Per 21-5-'69: K. Coppoolse, wmr. 1e kl., van Raamsdonksveer naar Halsteren.
Per 23-5-'69: A. Reinds, wmr. 1e kl., Goirle naar Driel.
Per 24-5-'69: K. v. d. Woude, wmr. 1e kl., van Roermond naar Swalmen.
Per 1-6-'69: M. Aerts, wmr. 1e kl., van Stein naar Sprundel; A. P. Boudewijns, owmr., van Lage Zwaluwe naar Hoogeloon; M. Lindenbergh, wmr., van Ulvenhout naar Kamperland; J. W. Le Duc, wmr. 1e kl., van Tilburg naar de Bilt; A. J. Bremer, wmr. 1e kl., van Heesch naar Geffen.

RESSORT ARNHEM

Per 3-4-'69: L. Douwsma, wmr. 1e kl., van Olst naar Beilen.
Per 11-4-'69: L. Westera, wmr. 1e kl., van Terheyden naar Urk.
Per 1-5-'69: J. W. G. Bleumer, owmr., van Wamel naar Elst; L. de Visser, owmr., van Wierden naar Kapelle; I. Benedick, adjudant, van Putten naar Bunschoten; K. H. F. Ditshuizen, owmr., van Arnhem naar Zutphen; B. de Wilde, adjudant, van Grave naar Geldermalsen; C. A. v. d. Horst, wmr. 1e kl., van Zwolle (verk.) naar Zwolle (staf); P. Gouderjaan, wmr. 1e kl., van Urk naar Laren-G.; J. G. Hoedeman, adjudant, van Almelo naar Arnhem.
Per 24-5-'69: J. H. Heuver, owmr., van Havelte naar IJsselmuiden.
Per 25-5-'69: A. J. den Boer, wmr. 1e kl., van Driel naar Teuge.
Per 1-6-'69: C. J. Brilman, adjudant, van Doetinchem naar Ommen.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-4-'69: T. Jager, owmr., van Sexbierum naar Marssum.
Per 26-4-'69: F. Th. Elsinga, wmr., van Donkerbroek naar Appelscha.
Per 1-5-'69: H. P. Prak, wmr. 1e kl., van Wehe naar Kloosterburen; B. Baar, wmr. 1e kl., van Leens naar Baflo; E. Schuring, owmr., van Baflo naar Gieterveen; J. Schouten, dir. officier 3e kl., van Groningen naar 's-Gravenhage; H. Hiemstra en H. v. d. Weij, adm. ambt. C 2e kl., van Heerenveen naar Leeuwarden;.
Per 15-5-'69: J. Aardema, wmr. 1e kl., van Groningen naar Assen; G. Zijlstra, wmr. 1e kl., van Groningen naar Assen.
Per 16-5-'69: J. Maring, wmr., van Zuidhorn naar Wehe; D. Holman, owmr., van Assen naar Groningen; H. G. Dieterman, wmr. 1e kl., van Zuidbroek naar Milwoud.
Per 21-5-'69: A. J. Bijlsma, wmr. 1e kl., van Marssum naar Hardegarijp.
Per 24-5-'69: J. H. Heuver, owmr., van Havelte naar IJsselmuiden.
Per 1-6-'69: H. v. d. Woud, owmr., van Heerenveen naar Zwolle.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-5-'69: H. Alberts, wmr. 1e kl., van Amsterdam naar Zaandam; J. L. B. Gottmer, wmr. 1e kl., van Kampen naar Aalsmeer; L. D. Kootwijk, wmr. 1e kl., van Dordrecht naar Terneuzen; J. Kramer, wmr. 1e kl., van Zaandam naar Groningen.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 20-5-'69: P. M. Driessen, owmr., van 's-Gravenhage naar Middelburg.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 26-4-'69: A. M. Vreeke, wmr., van Driebergen naar Hansweert.

aanwijzing voor funktie

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-5-'69: Adjudant L. de Visser tot groepscommandant te Kapelle; adjudant J. Kaptein tot groepscommandant te Meerkerk.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-5-'69: Dir. off. 3e kl. Th. G. C. J. M. Vrijhoef tot officier alg. dienst te 's-Hertogenbosch; officier 1e kl. W. A. de Kraker tot officier alg. dienst te Maastricht.
Per 16-5-'69: Adjudant A. F. Heuskes tot groepscommandant verkeersgroep te Maastricht.

RESSORT ARNHEM

Per 1-5-'69: Adjudant B. de Wilde tot groepscommandant te Geldermalsen.; Owmr. J. W. G. Bleumer tot plaatsverv. groepscommandant te Elst.

RESSORT GRONINGEN

Per 16-5-'69: Adjudant D. Holman tot groepscommandant Verkeersgroep te Groningen.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-5-'69: Adjudant J. Maliepaard tot districtsadjudant te Vlaardingen; wmr. 1e kl. J. L. B. Gottmer tot bootcommandant te Aalsmeer; wmr. 1e kl. L. D. Kootwijk tot bootcommandant te Terneuzen; wmr. 1e kl. J. Kramer tot bootcommandant te Groningen; wmr. 1e kl. P. Scheepe tot bootcommandant te Utrecht.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot opperwachtmeester:

Per 16-5-'69: H. G. Dieterman te Midwoud.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-6-'69: B. L. v. d. Horst te Bilthoven; R. Janse te Uithoorn; L. Muller te Bennebroek.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot adjudant:

Per 1-5-'69: L. de Visser te Kapelle; J. Kaptein te Meerkerk.

tot opperwachtmeester:

Per 1-5-'69: A. Vliem te De Kaag.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-5-'69: J. J. van der Giessen te Hillegom; J. C. Dekker te Bodegraven.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot adjudant:

Per 16-5-'69: A. F. Heuskes te Maastricht.

tot opperwachtmeester:

Per 1-5-'69: J. F. van Scheppingen te Hulsberg; J. A. E. Bok te Driebergen.
Per 1-6-'69: M. Aerts te Sprundel.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-5-'69: H. P. Meijer te Maastricht.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-4-'69: J. B. A. Brouwers te Echt.

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:

Per 1-5-'69: B. de Wilde te Geldermalsen.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-9-'68: A. J. Werkman te Goor.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 16-5-'69: D. Holman te Groningen.

tot opperwachtmeester:

Per 1-5-'69: H. P. Prak te Kloosterburen; B. Baar te Baflo.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-6-'69: C. Woltjer en A. Hornstra te Leeuwarden; T. v. d. Wal te Bolsward.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-9-'68: G. H. de Jonge te Roden.
Per 1-5-'69: H. Delger te Bellingwolde.

RIJKSPOLITIE TE WATER

tot opperwachtmeester:

Per 1-5-'69: J. L. B. Gottmer te Aalsmeer; L. D. Kootwijk te Terneuzen; J. Kramer te Groningen; P. Scheepe te Utrecht.

in dienst getreden

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-5-'69: J. Sinke, adm. ambt. C 3e kl. te Middelburg.
Per 16-5-'69: A. W. van Kuijen, wmr. 1e kl. te Hillegom.
Per 1-6-'69: M. J. v. d. Boomgaard, adm. ambt. C 3e kl., te Middelburg.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-5-'69: J. Schuitert, wachtmeester te Valkenburg.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-5-'69: J. G. M. Fransen, 's-Gravenhage; H. P. W. Beurskens, Roermond; J. H. Peters, Zwolle.
Per 1-6-'69: J. J. G. Mulders, 's-Hertogenbosch; A. Supheert, Zwolle; H. G. Diersen, Doetinchem; H. Rutgers, Assen.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-6-'69: C. Gouverneur, owmr. te Heerhugowaard; A. Kohn, adjudant te Amsterdam; J. Wapstra, owmr. te Koog a. d. Zaan; A. Waal, adm. ambt. te Edam.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-5-'69: R. E. Ellenbürger, typiste A te 's-Gravenhage; J. J. v. d. Zee, adjudant te Meerkerk; J. v. d. Spek, adjudant te Dordrecht; G. C. v. d. Bergh, adjudant te Lekkerkerk; A. Wegewijs, owmr. te St. Jansteen.
Per 1-6-'69: J. Versteegt, owmr. te Capelle a. d. IJssel; A. K. Boogert, adjudant te Leiden; M. J. v. d. Boomgaard, owmr. te Kortgene.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-6-'69: S. J. M. Dijkman, adjudant te Horst; D. v. Barneveld, owmr. te Werkendam; Th. v. Drumpt, wmr. 1e kl. te Maastricht.

RESSORT ARNHEM

Per 1-5-'69: A. Jonkman, adjudant te Denekamp.
Per 15-7-'69: G. J. Alberts, wmr. 1e kl. te Staphorst.
Per 1-6-'69: D. de Vries, adjudant te Ommen; R. Hoen, techn. controleur te Almelo.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 10-3-'69: W. van Regteren, ra-G te Arnhem.
Per 22-4-'69: J. van der Meer, adsp. te Arnhem.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 1-6-'69: R. H. J. Coenen, ra-G te Horn.

VEILIGHEIDSDIENST KON. HUIS

Per 15-5-'69: A. C. v. d. Berg en M. C. v. d. Kaaden, owmrs. te Baarn/Soestdijk, wegens benoeming tot bijzonder ambtenaar van Rijkspolitie in de rang van Rijksrechercheur.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

10e JAARGANG No. 11 - JULI 1969

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

10e Jaargang
No. 11 - juli 1969
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester J. M. van Leeuwen
te Maarssen

Wachtmeester G. H. Peterink
te Neede

Vaste medewerkers:

Mr A. J. Dek
substituut-officier van justitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. W. Vis
te Arnhem, filatelie

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228, Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,— per jaar bij vooruitbetaling

Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

De Citroën Méhari (benaming van tamme drommedaris die in de woestijn als rijdier wordt gebruikt), is de nieuwste aanwinst onder de rijkspolitievoertuigen.
(Foto: Techn. Recherche, 's-Gravenhage)

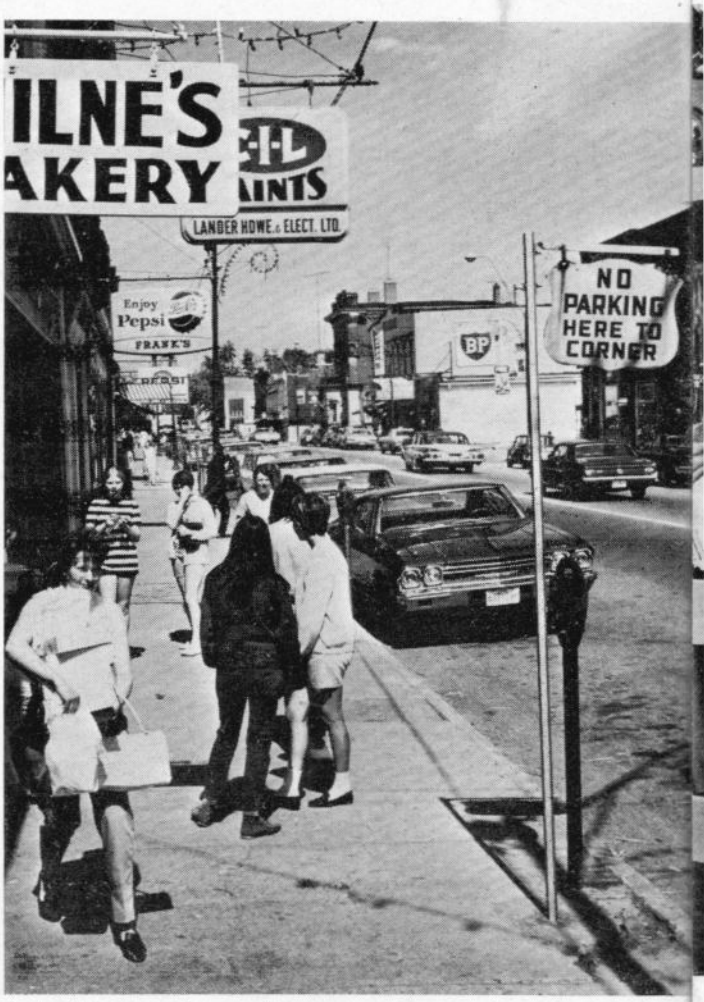
deze maand

Canada
⊡
Den Haag prolongeert volleybaltitel
⊡
de Algemene Inspectie na de brand
⊡
gestage uitbreiding opleidingsschool Zuid
⊡
het voormalig korps Politietroepen
⊡
geslaagd invitatie voetbaltoernooi van R.P. Alex te Driebergen
⊡
na reorganisatie blijft SRGA bestaan
⊡
wachtmeester Leyten nog altijd in actie voor Mentor
⊡
Puzzel van de maand
⊡
voor moeder
⊡
nieuwe wervingsfilm bijna gereed

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Bowmanville: Nederlands dorp in Canada

TEKST EN FOTO's: BAS DEN OUDSTEN

De hoofdstraat van Bowmanville

ondanks eerste indruk zeker geen „Black Joe in town"

De vreemdeling, die in de vallende schemering van een zwoele dag in Bowmanville (8000 inwoners), enkele tientallen kilometers oostelijk van Toronto de Greyhound verlaat, stapt tegelijk ogenschijnlijk in een Far-West-achtige sfeer; een voor de breedte van de hoofdstraat te lage bebouwing van nogal rommelige winkels met chips, popcorn, sweets, cowboylaarzen, een collectie revolvers in een ijzerwinkel, een verzameling geweren in de etalage van de stomerij. In de hoofdstraat zelf een stuk of wat forse gelaarsde knapen in spijkerbroek, met girlfriends in mini zittend op de motorkap van een oude car en een paar mannen, die de vreemdeling toetsen met een blik van „Hell, Black Joe is back in town" en vervolgens de overlevingskansen schijnen te bespreken. Het eerste huis ter plaatse is het Hotel Castle, een veredelde saloon, met een paar chauffeurs inplaats van cowboys als bezoekers en een eigenaresse, die vooruitbetaling verlangt voor een kamer waarin men rustig z'n laarzen aan kan houden. Dat doen ook de mannen in de gelagkamer, waar de door commercie verziekte televisie het enige vermaak is en vertelt „mr. Cean stays strong in water". Dat is dan de enige sterke man in de saloon waar de drank niet overvloedig stroomt, aangezien een glas niet te beste Canadese sherry 55 Dollarcents kost. En, men is verplicht er een sandwich bij te nemen. „That's the law", zegt de dienster berustend.

Sommige gasten brengen dan ook hun eigen, in cellofaan verpakte, keiharde sandwich van een paar weken oud mee en smijten die demonstratief als een steen op tafel met de kreet „bloody law", waarmee aan de wet is voldaan, want die sandwich moet er liggen.

Er dansen geen wulpse meiden op de tafels en slechts in het weekend siddert de hele tent op de cadans door versterkers tot een onuitstaanbaar aantal decibels verhoogde muzikale eruptie van „The blue river boys", die tenslotte zelf ook ietwat blauw, evenveel „fun" hebben als de gasten. Maar dan wil Bowmanville er ook wel af wezen. De volgende ochtend wordt de vloer geveegd als de gasten nog zitten te ontbijten. Pas daarna wordt de vreemdeling duidelijk dat Bowmanville een in-keurig stadje is met keurige villa's en bungalows aan even keurige straten achter de ietwat haveloze hoofdstraat. Bowmanville is bo-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Mevrouw Mulder-Apperloo en haar zoon, vroeger in Echtenerbrug, nu kledingzaak in Bowmanville

vendien voor de Nederlander een bijzonder stadje, waar Fries, Gronings of Nederlands bijna evengoed worden verstaan als Engels, aangezien het er stikt van Nederlanders.

Op de grens van Bowmanville en Oshawa — waar veel Nederlanders in de autofabrieken werken — wonen in een riant huis op een hectare tuin en bos Marten Kuipers met zijn vrouw Martje Bosma en hun vier kinderen. Marten Kuipers is concierge van de (separate) Knox-school en van de Maranatha Christian Reformed Church, een school met zo'n 180 blonde vlaskoppen, een kerk met 140 Nederlandse gezinnen. Bij Marten Kuipers ontmoetten wij de familie Bosma uit Aduard weer, na een paar dagen helemaal thuis, oma sokkenbreiend van het garen dat zij zelf uit Groningen heeft meegesleept, opa houthakkend in de tuin en met de kreet: „We zijn jaren te laat, we hadden veel eerder in dat vliegtuig moeten kruipen".

Niettemin: het leven in Canada is gans anders. Er is niet die door emigranten trouwens geïdealiseerde „Hollandse gezelligheid". „Een huisvrouw hier doet ook niet — zoals in Holland — elke dag het huis. Ik doe het maar twee keer in de week", zegt Martje Kuipers. „Je neemt dat hier niet zo nauw. De vrouwen hier bakken veel, groenten uit de tuin komen in de freezer, je naait veel. Bovendien knip je man en kinderen zelf, want knippen kost anderhalve Dollar (rond *f* 5,—) en dat kun je zelf verdienen. Eèn keer in de week ga ik boodschappen doen, één dag per week werk ik bij een zieke Nederlandse vrouw en ik zit in het bestuur van de vereniging voor gezinshulp „Helpt elkanders lasten dragen". Je hoeft hier echt geen gezin om het druk te hebben". Dat geldt ook voor de mannen, die dikwijls naast hun gewone werk het eigen huis onderhouden, schilderen, timmeren of de houten wanden bekleden met pasklaar verkrijgbare aluminiumplaten.

In Bowmanville zijn de buren dikwijls Nederlanders. Naast Kuipers woont de familie N. Bakker-Meina, hij uit Baflo, zij uit het Friese Heidenschap afkomstig wat verderop de familie Bierema en Prins. En net zo is het in Bowmanville zelf, waar ze elkaar allemaal kennen. De Foodmarket, een moderne zelfbedieningswinkel, die Robert (35) en Klaas (33) Dijkstra er drijven in de Kingstreet, de hoofdstraat, is ook een soort ontmoetingscentrum. Het eerste wat bij het binnenkomen opvalt is een rek met Nederlandse grammofoonplaten en dan vooral de l.p. „De beste fan Tetman en Jarich", zodat geen twijfel bestaat aan de Friese kom-af van de Dijkstra's (neven van Hendrik Algra), van wie Robert ook in de gemeenteraad zit. Zij zijn zoons van de kleine kruidenier Hendrik Dijkstra, die in 1949 met zijn vrouw en acht zoons emigreerde. „Beter boer in Canada, dan kruidenier in Follega", dacht Dijkstra, wiens gezin in Canada nog met een zoon werd uitgebreid. Het is anders uitgepakt. „We hebben", zegt Robert Dijkstra, „eerst wel bij boeren gewerkt, want dat kon niet anders. Toen kwamen we in een metaalfabriek. Vader werd werkloos en ging venten met Nederlandse kruidenierswaren in een oude auto. Dat ging zo best dat Klaas uit de fabriek stapte. Pa en Klaas trokken rond met twee trucks, maar vader Dijkstra kreeg hartklachten en Robert, die al een jaar of vijf in een Canadese kruidenierszaak had gewerkt stapte in het bedrijf. In 1959 zijn we met de foodmarket begonnen en sindsdien hebben we al driemaal uitgebreid", zegt hij. „Zowel Nederlanders als Canadezen komen bij ons naar binnen. Je moet in dit land niet alleen op de „Hollandse trade" werken. Nederlandse artikelen hebben wel een grote vraag, maar dat zakt natuurlijk met de komende generaties en dus gooien wij ons ook op Canadese artikelen op de Canadese consument".

Robert en Klaas zijn (evenals vier van hun broers) getrouwd met dochters van Nederlandse emigranten, Robert met Jean Benschop, afkomstig uit Krimpen aan de Lek, Klaas met Gladys de Haas uit Wijnaldum. In het bedrijf werken John Groen uit Heeg, de Nederlandse slager Garardus Krukkert, in de cassa staat Winnifred Gans uit Amsterdam en voorts komen we er Wilma Rijpstra uit Engelum tegen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Robert(s) en Klaas Dijkstra uit Follega met „de bêste fan Tetman en Jarich" en andere Nederlandse platen, die het best doen in Bowmanville

Ann Feddema en Joan Munneke kopen bloemen bij Leendert Koenderman

De Dijkstra's zijn op de oudste zoon na, die leraar is, allemaal zakenlui geworden, de twee jongste zoons studeren nog. Dus: geen boeren, maar ze boeren goed, evenals Leendert Koenderman (41), die in 1949 met Patricia Walinga uit Sneek naar Canada trok en nu een kwekerij en een bloemen- en zaadhandel heeft, waar ook zijn zoon (21) in werkt. Hij werkte eerst tien jaar in Oshawa maar ging toen terug in de bloemen. Van de zomer vloog hij nog even naar Friesland. „'t Gaat heel best, maar ik ben ook al een mooi poosje hier", zegt hij. Voor zijn door Jan van Oostrum uit Alphen aan de Rijn ontworpen winkel zoeken Ann Feddema (geboren in Canada uit een Sneker familie) en Joan Munneke een bloemetje uit de bakken voor thuis. Vlakbij, in de Réhoboth Christian Reformed Church — drie huizen van zijn met eigen handen gebouwde bungalow — werkt de timmerman Jan de Jong uit IJlst aan een verbouwing. Zestien jaar geleden trok hij naar Canada. Aanvankelijk werkte ook hij bij de General Motors in Oshawa en in z'n vrije tijd bouwde hij huizen voor anderen. „'t Is hier allemaal veel gemakkelijker dan in Nederland", zegt hij. „Voor verbouwingen tot 100 Dollar heb je geen building permit nodig, ook niet als het aanzicht verandert, zelfs niet al is 't midden in 't dorp".

Koster Jan Bruinsma (58) van de Rehobothkerk, die in de kerk tegels ligt te plakken en — zich opheffend tussen de banken — begroet met de vraag: „Is uw komst met vrede?" vindt het in Canada ook allemaal wat gemakkelijker. Hoewel het toen hij in 1951 met vrouw en vijf kinderen in Canada aankwam helemaal zo eenvoudig niet was als menigeen dacht. „We woonden eerst in Alberta en ik moest in de winter elke dag tien mijl fietsen naar m'n werk aan de spoorbaan, wat met 75 Dollarcents per uur schandalig slecht betaald werd. Maar wat doet een mens in een vreemd land? Enfin," zegt Bruinsma, „we mogen niet klagen. Toen hadden we vijf kinderen, nu acht en toen we hier zes jaar waren kregen we nog een navordering van de belasting in Nederland. Moet je niet lachen?"

„Voortman limited" succ
John de Boer: br

Bij Burlington, niet ver van Hamilton, staat een moderne fabriek die in feite symbolisch is voor het feit dat Nederlandse emigranten met vallen en opstaan en met veel energie in de vrije harde Canadese maatschappij tot groot succes kunnen komen. Tegen de gevel staat alleen in simpele letters „W. & H. Voortman limited", maar die naam is in heel Canada en een deel van de Verenigde Staten even bekend als twintig jaar geleden de bakkerij van Jan Voortman in Hellendoorn. Het is de fabriek van „Dutch style cookies", die nooit ontstaan zou zijn als Nederland geen probleem van de kleine bakkers had gekend en de Voortman's geen mensen waren die alsmaar voort willen.

Jan Voortman was een van de zestien bakkers in Hellendoorn, waar hij een uitzichtloos bestaan leidde van hard werken en weinig verdienen. Bovendien zag hij geen kansen voor zijn vier jongens en aangezien hij geregeld goede berichten hoorde over mogelijkheden in Canada, besloot hij de vraagstukken van de bakkerij achter zich te laten en de sprong te wagen, die trouwens gans andere even ernstige vraagstukken opleverde. Zijn zoons Bill en Arie vertellen erover op de manier van „it't all in the game". „Wij zijn eerst bij de boer geweest. Dat moest toen, een jaar lang. En het was niet zo erg, want vader had toch z'n plezier van de bakkerij af. Maar we hebben het jaar niet volgemaakt, want na zes weken lag hij al met bloedvergiftiging in het ziekenhuis en hij werd door de boer ontslagen".

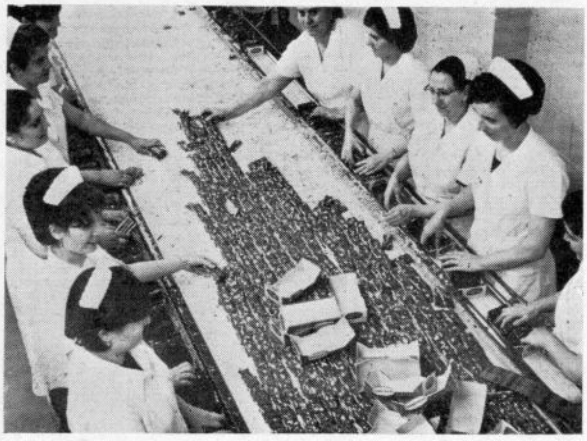
Arie en Willem gooiden het over een andere boeg en vader Voortman zag daar niets in: „We begonnen roggebrood en koek te bakken, in vrije tijd was de bedoeling. We konden van een paar Roemenen een kleine bakkerij huren van vier bij vier meter. Het bakken wilde wel, maar de afzet liep slecht. Met rog-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11 190

in „Dutch cookies" . . . Arie en Willem Voortman . . . succes

In de fabriek van de Voortman's . . . bakken en pakken voor 35 trucks . . .

es in „Dutch style cookies" uidstaarten en staal

gebrood en koek waren we vooral aangewezen op Nederlanders, maar die wonen over honderden mijlen verspreid wat ook weer problemen gaf ten aanzien van de houdbaarheid van het product. Toen kwam er iemand met een koekjesmachine uit Holland en de koekjes in combinatie met roggebrood en ontbijtkoek, wilden wel".

De koekjes zijn de hoofdzaak geworden. „We moesten wel erg wennen aan de vrij harde manier van zakendoen", zegt Bill, „maar we waren jong genoeg om ons aan te passen. We leveren nu over heel Canada, het meeste trouwens in Ontario en Quebec en we hebben al een aardig afzetgebied in de States. Dat is maar 80 mijl hier vandaan en er wonen bar veel mensen".

Behalve de „Dutch cookies" is ook het Dutch Eye Bread" bekend geworden onder de Canadezen en in de nieuwe fabriek bij Burlington, een sterk geautomatiseerd bedrijf, werken nu 150 personeelsleden. Vijfendertig eigen trucks vervoeren de producten, die nu ook in warenhuizen en supermarkten te krijgen zijn.

Het is niet vanzelf gekomen. „In de eerste vijf jaar was het een zaak van zes dagen werken met niet meer dan een uur of vier slaap per etmaal. We deden alles zelf; deegmaken, bakken, verpakken, verkopen", aldus Bill Voorman. „We hebben het eigenlijk aan vader te danken. Die zag er eerst wel een groot gat in, vooral als er weer machines moesten komen, maar hij liet ons onze gang gaan en hij heeft ons werken geleerd". In het bedrijf werken ook andere Nederlandse bakkers, als Jan Visser uit Haarlem, Dirk Schuurman uit Groningen en Wietze Martens uit Sneek. De Voortmans's zijn Canadezen geworden, ook al trouwden ze Nederlandse emigrantendochters. Willem met Froukje Mulder uit Diever, Arie met Annie van der Wal uit Oudega (Smallingerland). Af en toe stappen ze in een KLM-toestel om in Nederland familie te bezoeken of in Duitsland zaken te doen. „Maar, ik ben altijd blij als ik weer terug ben. Het is ons daar te vol en het gaat allemaal te moeilijk", zegt Bill. In de fabriek draaien de koekjes in velerlei soorten op de lopende band van de ovens naar de inpakkerij. De enige voor ons herkenbare zijn speculaasjes. Arie zegt: „Kijk, de Canadezen denken dat we Nederlandse koekjes bakken, maar in Nederland zouden ze zeggen: o, dus in Canada bakken jullie die koekjes".

Met zoete broodjes bakken komt men er in Canada niet. Dat ervoer een andere Nederlandse bakker, Jan (nu John) de Boer uit Sneek, die in 1952 met zijn vrouw en vier kinderen naar Canada trok. Zij wonen nu in een riante bungalow in de parkachtige buitenwijken van Hamilton. „Ik was banketbakker en we gingen weg om het beter te krijgen, maar dat had er eerst niet veel van", zegt De Boer. „We zouden eigenlijk naar Windsor bij Detroit, maar de autoriteiten vonden dat het Toronto moest zijn. Er was geen werk en er kwam geen werk. We spraken haast geen Engels en tenslotte kwamen we terecht bij een Italiaan die in Huntsville een restaurant had. We woonden in een hut op 10 mijl afstand.

„Ik heb er nog borden gewassen, maar het was allemaal niks", zegt mevrouw De Boer. Het echtpaar huurde een petatwagen en ging friten verkopen in Mackirow. Maar vier weken later, toen staangeld, huur van de wagen en dergelijke betaald waren, bleek er geen cent te zijn verdiend. De Boer werkte een hele winter als kok in een houthakkerskamp, maar vijftien jaar geleden kwam de familie „thuis" in Hamilton, waar De Boer pijpfitter is bij de Steelcompany. Hij zegt:: „Veertig uur werken per week in de ploegendienst, 3,76 Dollar per uur, ziektekosten en dergelijke vrij en genoeg tijd over om zelf de bungalow te onderhouden en genoeg mogelijkheden om nog een keer in Holland te kijken".

„Voor drie jaar zijn we er geweest, dat kost niet zoveel per vliegtuig", zegt mevrouw De Boer, die hele-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

John de Boer en zijn vrouw . . . no complains . . .

maal ver-Canadeesd is en als zij in vuur raakt, Nederlands spreekt in de stijl van veel Nederlanders in Canada. Op de vraag of zij terug zou willen zegt ze: „Nee, wij hebben no complains. Twee van de kids zijn getrouwd met Canadezen. We doen hier well. M'n moeder is hier nou, ze kwam over met de plane en wij voelen ons thuis. Er zijn hier veel Nederlanders. Hier achter ons woont John. Idsinga uit Hoorn en zelfs onze dokter is een Hollander, Job Roukema uit Dokkum. Hij is zeer in trek bij Nederlanders en Canadezen. Ze zeggen dat hij de beste dokter hier is en dat is „ie for sure".
Bij de bungalow staan twee auto's, een Dodge van John de Boer en een kleine Austin voor zijn vrouw. Ze zegt: „M'n man had een accidentje met de Dodge. Die heeft 'ie nou wel op laten fixen, maar hij gaat met mijn Autstinnetje naar de company".
De ex-banketbakker uit Sneek bakt nog wel: weddingcakes voor Nederlanders, maar daar zal nooit een eigen bedrijf uit groeien zoals de fabriek van de Dutch cookies in Burlington. Dat wil John. de Boer niet eens.

adjudant A. F. Heuskes commandant verkeersgroep Maastricht

Met ingang van 16 mei 1969 is de adjudant A. F. Heuskes aangewezen als commandant van de verkeersgroep Maastricht. Hij werd op 10 januari 1916 te Steenderen geboren en trad op 9 augustus 1938 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 16 november 1945 werd hij op verzoek eervol ontslagen en werd op 15 juli 1947 aangesteld bij het Korps Rijkspolitie in de rang van wachtmeester 1e kl., ter standplaats Heer.
Op 1 januari 1948 werd hij verplaatst naar de verkeersgroep Maastricht, waar hij op 1 juli 1960 werd aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant. Op 1 augustus 1957 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 mei 1969 tot adjudant.

adjudant C. W. Aardse groepscommandant 's-Graveland

Met ingang van 1 juni 1969 is de adjudant C. W. Aardse aangewezen als groepscommandant te 's-Graveland. Hij werd op 5 april 1916 te Overschie geboren en trad op 10 mei 1940 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Geldermalsen. Op 1 mei 1947 werd hij verplaatst naar Kloosterdijk als postcommandant, op 1 oktober 1954 naar Uitgeest waar hij op 1 januari 1958 werd aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant. Vervolgens ging hij als postcommandant naar Leersum op 1 februari 1964. Hij werd op 1 januari 1955 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juni 1969 tot adjudant.

adjudant C. J. Brilman groepscommandant Ommen

De adjudant C. J. Brilman is met ingang van 1 juni 1969 aangewezen als groepscommandant te Ommen. Hij werd op 7 maart 1945 te Alkmaar geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Diepenveen. Op 1 augustus 1948 werd hij verplaatst naar Etten, op 16 maart 1950 naar Laren-G., op 1 september 1954 als plaatsvervangend-bureauchef naar de staf van het district Doetinchem, waar hij op 15 augustus 1960 werd aangewezen als districtsrechercheur. Op 1 februari 1956 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 februari 1966 tot adjudant.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11 192

Deze „blokvorming" was niet effectief

den Haag prolongeert volleybaltitel

DOOR DE OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN
FOTO's: WMR. 1e KL. A. F. KIEVITS TE NIJMEGEN

In de fraaie sporthal „Grootstal" te Nijmegen is het ressort Den Haag (in likwidatie) er in geslaagd de verleden jaar verworven volleybaltitel van het Korps Rijkspolitie te prolongeren.
Met het maximum aantal te verwerven punten en slechts één verloren set toonden de Hagenaars zich onbetwist de sterksten. Dit kwam vooral tot uiting in het duel tegen de uiteindelijke nummer twee van het toernooi, Groningen. De noordelijken, jarenlang de ongekroonde koningen in het volleybalrijk van het Korps, maar verleden jaar door de oprukkende Hagenaars van de troon gestoten, bleken weer over een sterk en uitstekend spelend team te beschikken. Tegen de iets grotere homogeniteit van Den Haag bleek het team echter nog niet opgewassen.
„RP Alex", het team van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken, dat voor de eerste maal aan het korpsvolleybalkampioenschap deelnam, eindigde na Den Bosch op de vierde plaats. Een uitstekende prestatie van deze jonge loot in de rijkspolitie-sportgemeenschap.
Over het algemeen stond het spelpeil op een zeer behoorlijk niveau. Vooral Den Haag en Groningen lieten volleybal van uitstekend gehalte zien. Het treffen tussen deze beide tegenstanders was niet alleen van uitstekende kwaliteit, maar ook bijzonder sportief en met inzet van alle krachten. De sportiviteit van alle teams viel overigens te loven, evenals de wil om tot een goede prestatie te komen.

Belangstelling

De belangstelling voor het toernooi was minimaal. Waar is de tijd gebleven, dat de deelnemers van hun dames werden vergezeld? En waar blijven de supporters, om hun favorieten aan te moedigen?
Sportevenementen lenen er zich bij uitstek voor, om de onderlinge band in het Korps te verstevigen. Bovendien bieden zij een uitstekende ontspannings-mogelijkheid, ook voor de toeschouwer.
Wellicht dat wat meer publiciteit vooraf door de organiserende sportvereniging hierin verbetering kan brengen. Mits tijdig op de hoogte gesteld wil het Korpsblad hierbij gaarne medewerking verlenen.

Prijsuitreiking

Door de territoriaal inspecteur in het ressort Arnhem, kolonel P. Oom, die de Algemeen Inspecteur van het Korps verving, werden na afloop de prijzen uitgereikt.

De gedetailleerde uitslagen en eindstand luiden als volgt:

RP. Alex - Den Bosch	0-2
Den Haag - Amsterdam	2-1
Rp. te Water - Arnhem	2-0
Arnhem - Groningen	0-2
RP. Alex - Den Haag	0-2
Den Bosch - Amsterdam	2-0
Groningen - RP. Alex	2-0
Den Bosch - Den Haag	0-2
Amsterdam - Rp. te Water	0-2

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Den Haag - Rp. te Water	2-0
Amsterdam - Arnhem	0-2
Groningen - Den Bosch	2-0
Arnhem - RP. Alex	0-2
Den Bosch - Rp. te Water	2-0
Amsterdam - Groningen	0-2
Rp. te Water - RP. Alex	0-2
Arnhem - Den Bosch	0-2
Groningen - Den Haag	0-2
Rp. te Water - Groningen	1-2
RP. Alex - Amsterdam	2-0
Den Haag - Arnhem	2-0

Eindstand:

1.	ressort Den Haag	12 pt.
2.	ressort Groningen	10 pt.
3.	ressort Den Bosch	8 pt.
4.	RP. Alex	6 pt.
5.	Rijkspolitie te Water	5 pt.
6.	ressort Arnhem	2 pt.
7.	ressort Amsterdam	1 pt.

Spelmoment uit de wedstrijd Arnhem–Den Haag

verkeerszuil voor wachtmeester 1e kl. Van Rij

De wachtmeester 1e klasse W. van Rij van de groep Hendrik Ido Ambacht is één der vele rijkspolitieambtenaren, die zich door het geven van verkeersonderricht aan burgers verdienstelijk maken.
Dat dit werk wordt gewaardeerd blijkt uit bovenstaand plaatje, dat we in „Wegwijs" aantroffen.

Aan het eind van de cursus verrasten de cursisten hun cursusleider met een „zuil", waarbij ditmaal niet zozeer op het opschrift dan wel op de inhoud moest worden gelet. Een bijdetijdse surprise, die met „verzuiling" niets te maken heeft.

motorsurveillance ook op weg Breda-Tilburg

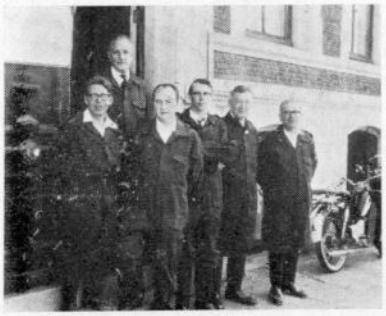
Leden van de Motor-surveillancegroep van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken surveilleren sinds eind mei ook op de rijksweg tussen Breda en Tilburg. Met de bekende witte, van een oranje kuip voorziene, snelle B.M.W.-motoren wordt voorlopig voor een jaar een gerichte, overlappende, sprongsgewijze surveillance uitgeoefend met het doel het grote aantal ongevallen op deze weg (rond 250 in 1968) drastisch te beperken.
Deze actie zal worden gecompleteerd door de geregelde inzet van onopvallende surveillance met Traffipaxwagens voor het vastleggen van verkeersovertredingen en radarcontrole op naleving van de snelheidsbeperkingen.
Zoals bekend hebben de aktiviteiten van de Motor-surveillancegroep op de weg Aalsmeer-Hilversum reeds geleid tot een sterke daling van het aantal ongevallen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

de Algemene Inspectie na de brand..

DOOR OPPERWACHTMEESTER
J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

Dat de Algemene Inspectie van het Korps Rijkspolitie door de brand „uit de brand" is geraakt, is natuurlijk overtrokken. Afgezien van de omstandigheid dat het weer opbouwen van een administratie — zowel de personeelsadministratie als de „zaken-dossiers" — bepaald geen sinecure betekent en in deze toch al overspannen tijd van de reorganisatie een extra belasting inhoudt, zal er op de inspectie zelf wel niemand te vinden zijn, die uit oogpunten van leefbaarheid en arbeidsklimaat om de gedwongen verhuizing ook maar één traantje zal laten. Feit is namelijk dat de panden op de Koningskade no. 7 en 8 niet alleen ondoelmatig waren, maar uit representatief oogpunt bezien ook volkomen onder de maat gebleven. Wat dat betreft is de inspectie dus zeker door de brand wel enigszins uit de brand geraakt, daar de nood-oplossing op beide punten zonder meer een vooruitgang inhoudt.

Zoals de zaken op dit moment staan, is de gehele inspectie — met uitzondering van de „inspectie materieel" — verhuisd naar de Zuid-Hollandlaan, nummer 6. In dit pand zetelde voordien de Raad van State. Dankzij de enorme in-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

zet van het gehele personeel van de inspectie, dat niet geschroomd heeft daadwerkelijk de handen uit de mouwen te steken, kon de verhuizing tijdens één weekeinde worden voltrokken.

De „inspectie materieel" is (voorlopig) ondergebracht op het adres Van Speijckstraat no. 7, naast de Inspectie Motormaterieel.

De telefoonnummers van de op de Zuid-Hollandlaan ondergebrachte afdelingen luiden: 18 23 25 t.m. 18 23 29. De afdelingen van de „inspectie materieel" aan de Van Speijkstraat zijn te bereiken onder de nummers 60 09 22 en 60 09 23.

Ofschoon de daders van de inbraak en brandstichting nog niet bekend zijn, wint meer en meer de overtuiging veld, dat deze gezocht moeten worden in losgeslagen jongeren. En dat niet alleen op grond van het feit, dat de versterker en microfoon van de huistelefoon zijn verdwenen . . . maar meer om het feit dat is komen vast te staan dat jongeren in de naast de „voormalige" inspectie leeg liggende panden de slopers een handje hebben geholpen en daarbij een „overstapje" hebben genomen.

Bijgaand nog enige foto's van na de brand, varierend van de generaal W. de Gast in een „bureau provisoire", via de „opruimploeg" tot de heer J. Schoneveld, die het ongetwijfeld altijd anders voor de geest had wanneer hij „de vernietiging van de archivalia" doceerde . . .

Zuid Hollandlaan

Algemene Inspectie nu . . .

Van Speijkstraat

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

gestage uitbreiding opleidingsschool Zuid

TEKST EN FOTO's: OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN

Aan de Opleidingsschool der rijkspolitie te Horn (L.) wordt niet alleen binnen de muren, maar ook daarbuiten, hard gewerkt. Bezijden de school, temidden van de bossen, is een exercitieterrein van 60 x 90 meter, geplaveid met rond de zestienduizend tegels, gereedgekomen. In afwachting van de aanleg van de sportvelden, welke achter de school aan de zuidzijde zijn geprojecteerd, wordt het exercitieterrein thans ook nog gebruikt voor het beoefenen van buitensporten. Met enthousiasme vertelt sportinstructeur D. Smit over de twee nieuwe sportvelden, waarvoor de grond reeds is geëgaliseerd. In verband met de bodemgesteldheid komen de beide velden niet op gelijke hoogte te liggen, hetgeen nauwelijks bezwaar oplevert. Er komen behalve voetbal- en volleybalvelden ook sintelbanen, dubbele hoog- en verspringbakken en twee ringen voor kogelstoten en discuswerpen. Dat doet bij ons de vraag rijzen, of hier straks wellicht de Korps-atletiekkampioenschappen kunnen worden gehouden.

Op de plaats waar thans nog het „koetshuis" staat, wordt een zogenaamd „Practicum" gebouwd. Hierin komen ondermeer een groepsbureau met cellen en een „café", zodat de leerlingen reeds enigermate nog tijdens de opleiding met de „praktijk" vertrouwd kunnen worden gemaakt.

De laatste praktische aanwinst van de school bestaat uit twee jonge vosjes. Bij Herkenbosch werd onlangs een nest met tien jonge vossen uitgegraven. Twee ervan zijn onder de hoede gekomen van de heer R. Rierink, die destijds in dienst was van de voormalige bewoners van Exaten, de paters Jezuïten en nu als „manusje-van-alles" zijn beste krachten aan de opleidingsschool wijdt. Lowieke, hierbij afgebeeld in de armen van de heer Rierink, gedraagt zich nog als een jonge hond, maar Petra, het vrouwtje, is nu al geen vosje meer om zonder handschoenen aan te pakken.

Oppasser Rierink met Lowieke

wandelsucces school Zuid

DOOR OPPERWACHTMEESTER Th. M. BOER TE HORN

Onder het motto: „Ontdek de schoonheid van het Brabantse vennengebied", besloot de commandant van de afdeling van de opleidingsschool te Horn met de „rijkspolitiemannen in wording" deel te nemen aan de Vennenwandeltocht met als vertrek- en eindpunt Oisterwijk. De deelnemers — en dat waren de gehele opleiding met de commandant, de kapitein Leers, de toegevoegd-officier, de kapitein Jorritsma en de instructeurs — hebben de vennentocht ervaren als een stukje puur wandelgenot in een ideale omgeving. De uitslag was:

Klas D - 1e prijs met de vermelding van de beste algehele indruk van alle deelnemende groepen.
Leiding: owmr. P. G. Hendriks.

Klas B - 3e prijs.
Leiding: owmr. G. H. van Engen.

Klas F - 5e prijs.
Leiding: owmr. P. Hendriks

Klas E - 6e prijs.
Leiding: owmr. G. L. M. Groot.

Klas C - 7e prijs.
Leiding: owmr. H. J. J. v. Mourik.

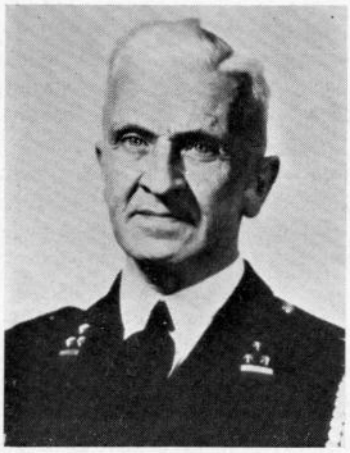
Klas A - 8e prijs.
Leiding: wmr. 1e kl. G. W. Assendelft.

Een deel van de sportvelden in aanleg

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

De geschiedenis van het korps Politietroepen is
— en dat zeker niet slechts voor degenen die hierbij dienden —
hoogst boeiend. Wij prijzen ons daarom gelukkig
in dit nummer van het Korpsblad Rijkspolitie te kunnen beginnen
met de publicatie van vijf artikelen over dit voormalige korps,
voor het Korpsblad geschreven door de bij uitstek
deskundige kolonel b.d. Th. B. W. van de Vliervoet.
Wij zijn ervan overtuigd dat deze verhandeling waarin zeer veel
feitenmateriaal is verwerkt, zowel door de oudere als
door de jonge lezers van het Korpsblad, met grote interesse
zal worden gelezen en betuigen de kolonel b.d.
Van de Vliervoet erkentelijkheid en waardering
voor dit belangrijk stuk werk.

een verhandeling over het voormalig korps Politietroepen

DOOR DE DIRIGEREND OFFICIER DER RIJKSPOLITIE 1e kl. b.d.
Th. B. W. VAN DE VLIERVOET

Geruime tijd geleden heeft een lid van de redactie van het Korpsblad Rijkspolitie mij gevraagd of ik bereid was een artikel te schrijven over het Korps Politietroepen (bij de ouderen misschien beter bekend onder de naam „Militaire Politie"), dat in de jaren tussen de 1e en 2e Wereldoorlog was opgenomen in de legerorganisatie.

Ik heb toen verwezen naar artikelen in:

a. Gedenkboek 100 jaren Politiewerk in Nederland, waarin een artikel voorkomt over „de Politietroepen" van de toenmalige Commandant van het Korps, de Luitenant-Kolonel H. van Dam;
b. Gegevens betreffende „De Geschiedenis van het Korps Politietroepen 1919 - 26 juni - 1934", samengesteld door de toenmalige Kapitein F. N. F. van der Schrieck, Kapitein-toegevoegd bij de Staf van het Korps Politietroepen;
c. „De Geschiedenis van het Wapen der Koninklijke Marechaussee", samengesteld omstreeks 1962/1963 door de Generaal-Majoor b.d. oud Commandant van het Wapen, Mr. W. van den Hoek. In dit boekwerk is een hoofdstuk opgenomen over het Korps Politietroepen (ik kom daar later op terug);
d. Een artikel in het „Tijdschrift voor de Politie", 25e jaargang no. 9, september 1963, van Jhr. Mr. Dr. L. H. K. C. van Asch van Wijk, oud Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden.

De redactie is blijven aandringen en nu — na zoveel jaren — wil ik dan mijn belofte inlossen.

Een tweetal opmerkingen vooraf:

1e Ik heb 't voorrecht gehad (dit is geen holle frase, maar ik meen dit oprecht) bij het Korps Politietroepen te mogen dienen van 20 oktober 1929 tot en met de oorlogsdagen in 1940 ('t Korps is nooit officieel opgeheven; 't is stilzwijgend niet meer in de legerorganisatie opgenomen; de taak is overgenomen door het Wapen der Koninklijke Marechaussee) en wel van eind 1929 — midden 1935 als Afdelingscommandant Venlo, van midden 1935 — midden 1936 als Onderafdelingscommandant 's-Hertogenbosch (de onderdelen van het Korps hadden een naamsverandering ondergaan, waarover straks meer) en van midden 1936 tot na de oorlogsdagen als toegevoegd-officier van de Korpscommandant te 's-Gravenhage.
2e Vanaf 1934 moet ik de gegevens putten uit mijn geheugen; het is derhalve niet onmogelijk dat er kleine onnauwkeurigheden zijn ingeslopen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11 198

eerste afdelingen politietroepen (1917-1918) beleefden woelige dagen

het ontstaan van het korps in de eerste wereldoorlog

Toen in augustus 1914 de mobilisatie werd bevolen van de Nederlandse Weermacht, werden grote legeronderdelen gedirigeerd naar de zuidelijke grenzen ter handhaving van onze neutraliteit. De militairen werden ingekwartierd bij de burgerbevolking; in kleine dorpen en gehuchten waren soms honderden militairen ondergebracht; deze toestand heeft 4 jaar geduurd. Onnodig te vermelden dat de criminaliteit — mede als gevolg van de steeds toenemende smokkelhandel — hand over hand toenam. De aanwezige Rijkspolitie (Koninklijke Marechaussee en Rijksveldwacht) en de plaatselijke Gemeentepolitie waren op een dergelijke abnormale toestand niet ingesteld. Bovendien bleek het niet uitvoerbaar, zonder de politiedienst te ontwrichten, om onderdelen van de Rijkspolitie vrij te maken en deze te belasten met de bijzondere taak van legerpolitie bij de militaire onderdelen.

Ook in andere landen deed men de ervaring op dat, wil een leger in oorlogstijd de beschikking hebben over een „noodzakelijke militaire politie", een gedeelte van dat leger als zodanig in vredestijd moet zijn opgeleid en geoefend.

Doch dan moet een dergelijk legeronderdeel zich in normale omstandigheden onthouden om zich te bewegen op het terrein van de Rijks- of Gemeentepolitie. Zou een dergelijk legeronderdeel worden opgenomen in de dagelijkse burgerpolitiedienst, dan gaat de waarde van dit onderdeel ongetwijfeld, na verloop van jaren, verloren voor het leger.

Ik wil hierbij nadrukkelijk verklaren dat de Korpsleiding dit principe nooit heeft losgelaten, niettegenstaande er wel eens stemmen van enkele commandanten in het Korps beluisterd konden worden, die een andere richting voorstonden.

De jarenlange mobilisatie eiste dat dit probleem werd opgelost: de Koninklijke Marechaussee (K.M.) moest weer geheel ter beschikking komen voor de Rijkspolitiezorg en het leger moest kunnen beschikken over een eigen politie, zowel ter bestrijding van de criminaliteit in het leger als ter bescherming van de burgerij tegen overlast van de militairen.

Daarom gaf de toenmalige Inspecteur der K.M., de Kolonel G. A. van Haeften, bij schrijven van 8 juli 1917, no. 1742 door tussenkomst van de Opperbevelhebber van Land- en Zeemacht (O.L.Z.) aan de Minister van Oorlog (M.v.O.) in overweging, andere militairen te belasten met zodanige politiediensten (toezicht op militairen enz.).

Hij stelde o.m. voor:

a. De te vormen Politieafdelingen komen bij verschillende legeronderdelen (Divisiën, Stellingen, Territoriale Commando's of andere onderdelen);
b. de Militaire Politieafdelingen zullen worden gevormd, na scherpe selectie, uit plichtsgetrouwe militairen, met deugdelijk kader en met officieren die o.m. toonden slag te hebben om zich te interesseren voor de dienstverrichtingen van ieder persoonlijk; bij de eisen voor aanneming zouden ijver, vastberadenheid en beleid, eigenschappen zijn, die tot aanbeveling strekten;
c. het personeel werd bij de Politieafdelingen gedetacheerd; het betrof dus geen vaste plaatsing;
d. de sterkte van elk dier afdelingen moest beperkt blijven; veelal bezette tijd, drukke dienst, zullen de waarde van die onderdelen slechts vermeerderen;
e. deze afdelingen zouden gescheiden van andere militairen worden gehuisvest, gevoed enz.;
f. de afdelingen zouden *niet* de naam behoren te dragen van Hulp-Marechaussee en *evenmin* de uniform van het Wapen mogen dragen;

V.l.n.r kolonel Heins, inspecteur Politietroepen, kolonel Thoden van Velzen, directeur Etappe-verkeersdienst, kapitein Th. B. W. v. d. Vliervoet, toegevoegd officier insp. korps P.T., kapitein Schouwman, toegevoegd officier dir. Etappe-verk. dienst en de luitenant Kengen, commandant Verkeersbrigade.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11 199

g. een eenvoudig onderscheidingsteken (vooral niet een band om het hoofddeksel of om de arm, doch b.v. een eenvoudige nestel van sprekende kleur) zou de preventieve en repressieve dienst van die afdelingen ten goede komen;

h. aan deze afdelingen zou een beperkte, naar omstandigheden telkenmale te veranderen en nader te omschrijven taak, moeten worden opgedragen, betreffende *het op militairen uit te oefenen* toezich enz.

(De O.L.Z. zond deze voorstellen met gunstig advies door aan de M.v.O.)
De Minister van Oorlog stemde in (bij Kabinetsaanschrijving van 21 aug. 1917 Litt Y No. 105) met het denkbeeld om de taak van de K.M. bij de gemobiliseerde troepen in hoofdzaak naar de daartoe op te richten politieafdelingen over te brengen.
De O.L.Z. werd verzocht te overwegen hoe de opleiding en de aanvulling van de politieafdelingen in vredestijd zou kunnen geschieden. De O.L.Z. vroeg bij schrijven van 11 oktober 1917 no. 95861 Geh. het gevoelen van de Commandant Veldleger en andere leger-autoriteiten. Hij vroeg naar de noodzakelijkheid van de oprichting van een politieafdeling bij hun onderdeel en zo ja, de aanvankelijke samenstelling om de mogelijkheid open te laten tot het vormen van nieuwe afdelingen.
De O.L.Z., op zijn beurt, informeerde naar de gedachten van de Commandant Veldleger en andere leger-autoriteiten. Hij (de Generaal Snijders), merkte daarbij o.m. op: „de ervaring die zal kunnen worden verkregen met de politieafdelingen die thans zullen worden samengesteld met het oog op de tegenwoordige bijzondere toestanden, zal van groot nut kunnen zijn om te zijner tijd te overwegen, in hoeverre op denzelfden weg zal behoren te worden voortgegaan."
Het zou nochtans tot september 1918 duren alvorens de eerste politieafdeling haar werk kon beginnen.
Dat de behoefte aan politieafdelingen in het leger heel sterk werd gevoeld moge tevens blijken uit het feit, dat bij enkele legeronderdelen de commandanten reeds in 1917 eigener beweging overgingen tot het vormen van politiedetachementen; het personeel werd op grond van het bepaalde in art. 50 van de „Wet op de Staat van oorlog en beleg" door het militair gezag tot opsporingsambtenaren aangewezen en als zodanig beëdigd. Dergelijke detachementen waren in december 1917 in de Nieuwe Hollandse Waterlinie reeds in functie en werden in 1918 in de politieafdelingen opgenomen.
De O.L.Z. gaf zijn gevraagde beschouwingen aan de M.v.O. op 14 januari 1918, waarop deze laatste autoriteit bij schrijven van 27 april 1918 Litt T no. 59 de O.L.Z. met spoed verzocht de oprichting van de politieafdelingen te verrichten. De M.v.O. verenigde zich in zijn oprichtingsbesluit met het voorstel van de O.L.Z., dat de politieafdelingen bepaaldelijk niet moeten worden gesteld onder rechtstreeks bevel of onder leiding van officieren of onderofficieren der K.M., maar dat, naar zijn mening, een algemeen „technisch" toezicht door één persoon bepaald nodig zou zijn om waarborgen te krijgen, dat de door politieafdelingen te verrichten politiedienst goed en binnen de verleende bevoegdheden zou worden uitgeoefend.
Voor het uitoefenen van dit toezicht werd door de M.v.O. de Inspecteur der K.M. aangewezen aan wie, zo nodig, een hoofd- of subaltern officier zou worden toegevoegd, waarmede dat Wapen dan zou worden uitgebreid.
Voorts gaf de Minister de voorkeur aan recrutering uit de gehele krijgsmacht boven het samenstellen van politieafdelingen uit de in het legeringsgebied aanwezige troepen.
De totale sterkte der afdelingen werd gesteld op 12 officieren en 500 onderofficieren en andere militairen.

In de eerste door de O.L.Z. uitgevaardigde richtlijnen voor de politieafdelingen stond onder meer:

a. Door de bijzondere omstandigheden als ordeverstoringen o.m. ook door militairen, wordt van de Koninklijke Marechaussee, de Rijks- en Gemeentepolitie veel meer gevergd dan in normale tijd, tengevolge waarvan in sommige streken ongelegenheid is ontstaan in de dienst der politie. Het is daarom nodig dat het leger zelf daartegen optreedt. Tot dat doel zullen in het leger Politieafdelingen worden opgericht;
b. Tot bevordering van de goede uitoefening van deze taak zullen de officieren en onderofficieren die het bevel voeren over politieafdelingen of onderdelen daarvan, kunnen worden beëdigd als onbezoldigd rijksveldwachter;
c. Na een korte opleiding zullen de politieafdelingen door de Inspecteur der K.M. worden ingedeeld in afdelingen van verschillende sterkte voor dienst bij de onderdelen van het leger;
d. Ook later zal, voor zover nodig, de verdeling der politieafdelingen over het leger door de Inspecteur der K.M., volgens door de O.L.Z. te geven instructies, kunnen worden gewijzigd;
e. De politieafdeling, ingedeeld bij een hoofdonderdeel van het leger (Divisie, Stellingcommando, Territoriaal Commando enz.), staat onder bevel van de commandant van dat onderdeel. Deze zal de politieafdeling, of gedeelten daarvan, kunnen stellen onder het bevel van zijn ondercommandanten; hiervan dient kennis te worden gegeven aan de Inspecteur der K.M.;
f. De Inspecteur der K.M. wordt belast met het (technisch) toezicht op de goede uitoefening van de dienst der politieafdelingen;
g. Aan de Inspecteur der K.M. wordt een officier toegevoegd, die namens hem overleg kan plegen en adviezen kan uitbrengen aan de betreffende commandanten;
h. De uniform van de militairen die tot de politieafdelingen behoren zal zijn die van het Korps van herkomst, waarbij als onderscheidingsteken wordt gedragen, ook op de overjas en de jekker, een enkelvoudige nestel van nader vast te stellen mo-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11 200

del. (Is na heel veel geschrijf tussen verschillende instanties, een enkelvoudige nestel geworden met 2 pennen);

i. Aan al het personeel wordt een bepaalde toelage per dag toegekend, verschillend voor de verschillende rangen. Deze toelage is in 1922 afgeschaft.

De Majoor J. C. C. Vermeulen van het Wapen der K.M. werd aangewezen om de Inspecteur der K.M. (I.K.M.) behulpzaam te zijn bij het toezicht op de uitoefening van de dienst der politietroepen.

De opleiding van het personeel zou ongveer een maand duren en zou plaats hebben bij de 1e, 2e en 3e Divisie der Koninklijke Marechaussee.

Op 20 augustus 1918 begint de eerste opleiding, zowel van officieren als onderofficieren, korporaals en soldaten. Tot februari 1919 werd deze 1e opleiding gevolgd door 3 andere; totaal waren toen 300 man opgeleid. Verschillende officieren van verschillende wapens en ook reserve-officieren waren bij de afdelingen ingedeeld.

Op 11 november 1918 werd de wapenstilstand gesloten en in het tijdvak 14-19 november begon de demobilisatie van het Nederlandse leger.

De eerste politieafdeling kwam tot stand in de stelling van de Nieuwe Hollandse Waterlinie door de reeds genoemde politiedetachementen op 5 augustus 1918 te vervormen tot een politieafdeling.

Daarna volgden:

1 een afdeling bij de IV Divisie, standplaats 's-Hertogenbosch, later Amersfoort;
2 een afdeling Stelling Amsterdam, standplaats Amsterdam;
3 een afdeling Commando Limburg;
4 een afdeling III Divisie, standplaats Oudenbosch, later Breda;
5 een afdeling Zuid-Holland, standplaats Rotterdam;
6 een afdeling Noord-Holland, standplaats Amersfoort;
7 een afdeling II Divisie, standplaats Zutphen;
8 Territoriale Bevelhebber Overijssel, standplaats Zwolle;
9 Territoriale Bevelhebber Friesland, standplaats Assen;
10 Territoriale Bevelhebber Commando Zeeland, standplaats Vlissingen.

Deze afdelingen hebben de eerste maanden van hun bestaan woelige dagen doorleefd; ik noem hier enige feiten:

a. De aankomst binnen onze grenzen van de Duitse Keizer op 10 november 1918, gevolgd door de Kroonprins;
b. de terugtocht van een gedeelte van het Duitse leger bij Maaseijk over Susteren 14 tot en met 23 november 1918 (innemen van wapens);
c. de revolutiedreiging in november 1918;
d. toezicht op Franse vluchtelingen te Lochem en bewaking van Servische krijgsgevangenen te Milligen;
e. december 1918 een detachement ter bewaking van gevaarlijke buitenlanders, een gezelschap intellectuele communisten van Russische, Poolse, Franse en Duitse nationaliteit; dit detachement is eerst in mei 1920 opgeheven;
f. de ernstige onlusten in november 1918 bij de in Harskamp gelegerde regimenten en in januari 1919 in Assen.

De demobilisatie verschoof met de troepen ook de politieafdelingen; het is niet mogelijk en naar mijn mening ook niet van belang deze verplaatsingen te vermelden.

Maar de demobilisatie knabbelde ook aan het personeel van de politieafdelingen dat niet vrijwillig wenste te blijven en naar hun haardsteden terugkeerde; dit veroorzaakte grote moeilijkheden om de afdelingen op sterkte te houden.

Eind 1918 werd de opleiding voor de aanvulling en uitbreiding van de politieafdelingen stopgezet; vacatures werden niet aangevuld.

Over de vraag of de Politieafdelingen na de demobilisatie moesten worden gehandhaafd liepen de meningen zeer uiteen.

Ik zal U niet vermoeien met de pro en contra's maar mij beperken tot de voornaamste meningen van verschillende autoriteiten.

Vraag: Hadden de politieafdelingen in de weinige maanden van hun bestaan in een bepaalde behoefte voorzien?

Op 7 januari 1919 stelde de O.L.Z. aan de M.v.O. voor de politieafdelingen gaandeweg op te heffen, doch hij schrijft o.m.:

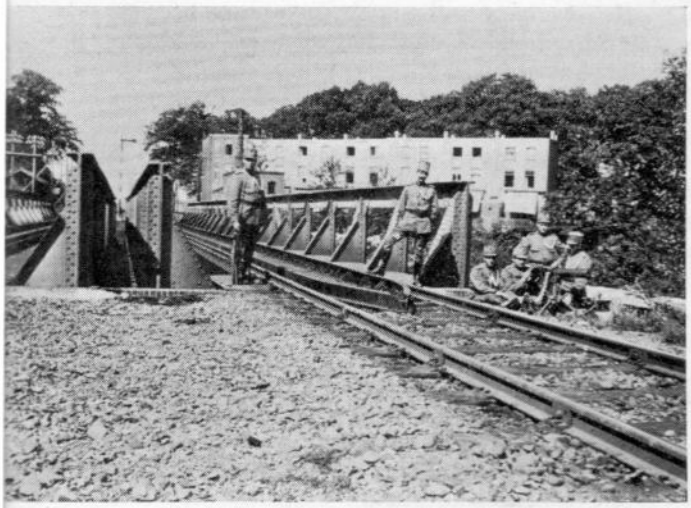
Over de resultaten van de dienst van de politieafdelingen ben ik tevreden; klachten zijn er niet, de verschillende chefs hebben meermalen om versterking gevraagd; de politieafdelingen hebben als noodmaatregel in crisistijd werkelijk aan een behoefte voldaan. Bij een eventuele volgende mobilisatie zullen politieafdelingen beschikbaar moeten zijn.

Het personeel kon in de mobilisatie in enkele maanden worden opgeleid; in 6 à 8 weken na de mobilisatie-opkomst zouden politieafdelingen kunnen worden gevormd.

Gezien de ervaring was het niet aannemelijk te achten dat direct bij het begin van een nieuwe mobilisatie

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

behoefte zou bestaan aan politieafdelingen.
Het in vredestijd doen voortbestaan zou gebaseerd moeten zijn op het nuttig effect dat van die instelling onder gewone omstandigheden te verwachten was.
In een enkel garnizoen zou een voldoende taak voor een politieafdeling geschapen kunnen worden. Maar zouden echter de ijver en de plichtsbetrachting blijven bij gebrek aan arbeid? Dit zou het gevolg kunnen hebben dat naar werk zou worden gezocht op het gebied van 't rijkspolitietoezicht.
Gevreesd werd voor een vierde categorie van politie, met 't risico van prestigeverlies.
14 Februari 1919 deelde de M.v.O. mede dat hij zich met de conclusie, om de politieafdelingen als zodanig niet in vredestijd voortdurend te doen voortbestaan, in het algemeen kon verenigen.
De moeilijkheid was, dat bij een volgende mobilisatie niets zou zijn voorbereid voor de dan weer in het leven te roepen politieafdelingen. Het minste wat in normale tijd te doen viel was de individuele opleiding

Spoorwegbewaking Roermond 1919.

van het personeel; de samenstelling van afdelingen kon desnoods tot mobilisatie worden uitgesteld.
De M.v.O. stelde het volgende plan op en vroeg het gevoelen van de Chef Generale Staf:

1. jaarlijks worden ten hoogste 100 miliciens van onbereden wapens toegelaten tot een vrijwillige verbintenis bij het politiepersoneel, na een eerste oefening bij hun Korps van ongeveer 4 maanden. Daarna verbinden zij zich vrijwillig onder de wapenen te blijven voor 14 maanden;
2. opleiding geschiedt door personeel van het Wapen der Koninklijke Marechaussee gedurende 2 maanden;
   De overige 12 maanden doen zij dienst bij de onbereden brigades der K.M. teneinde de marechaussee te ontlasten;
3. Reserve-officieren, daartoe genegen, ontvangen gedurende enkele weken een opleiding onder leiding van een marechaussee-officier en treden t.z.t. op als commandant der politieafdelingen;
4. een herhalingsoefening van 14 dagen om het personeel in politieafdelingen te verenigen voor diensten bij manoeuvres enz.

Op 17 april 1919 werd verslag uitgebracht over dit plan van de M.v.O. De I.K.M. had geen bezwaar tegen de voorgestelde recrutering, wel echter tegen de voorgestelde wijze van opleiding en de werkzaamheden op de brigades.
Bij aanvaarding van de vorming van politiepersoneel zou een opleiding nodig zijn buiten de troep.
Een voordeel hiervan zou zijn dat het politiepersoneel, georganiseerd in politie afdelingen, beschikbaar zou zijn voor het verrichten van politiedienst bij de troep; dit zou hun vorming ten goede komen en het leger had aan zulke afdelingen dringend behoefte o.m. omdat diefstal hand over hand toenam.
Men vond 100 man per jaar op een groot garnizoen te weinig; 250 man was minstens nodig.
Indien men bij mobilisatie wenste te beschikken over ongeveer 1000 man, werden, naar mate van de te nemen beslissing, de volgende stelsels voorgesteld:

a. 10 lichtingen, elk van 100 man per jaar, met een verbintenis van 14 maanden;
b. 4 lichtingen, elk van 250 man per jaar, die na 2 jaar en 4 maanden dienst, nog 2 jaar in reserve — onbepaald verlof — blijven.

De luitenants-afdelingscommandanten, bij voorkeur beroepsofficieren, herkomstig van *onbereden* wapens worden ten getale van 4 (stelsel a.) of 7 (stelsel b.) voor 5 jaar door de I.K.M. bij de politieafdelingen geplaatst, in overleg met de daarbij betrokken Divisiecommandanten.
De afdelingen staan onder rechtstreeks bevel van een Kapitein of hoofdofficier van de K.M.
Bij overgang uit de huidige toestand zouden de thans ingedeelde onderofficieren en minderen voorlopig bij de politieafdelingen kunnen blijven behoren, met een verbintenis voor een jaar.
De I.K.M. kon intussen niet wachten op de beslissingen van de M.v.O. De dienstplichtigen keerden geleidelijk huiswaarts; velen bleven vrijwillig onder de wapenen, omdat zij vreesden geen werk te kunnen vinden, aangezien zij zoveel jaren uit de burgermaatschappij waren geweest. Door de M.v.O. was d.d. 4 april 1919 bepaald dat met ingang van 1 juni 1919 in het genot van onbepaald verlof moesten worden gesteld alle alsdan nog onder de wapenen zijnde officieren en onderofficieren van het verlofspersoneel der Landmacht, uitgezonderd alleen diegenen, te wier aanzien het dienstbelang voortzetting van het verblijf onder de wapenen noodzakelijk maakt.
Moesten van het verlofspersoneel van de politieafdelingen de officieren en onderofficieren op 1 juni 1919 vertrekken, terwijl van alle zijden om hulp der politieafdelingen werd gevraagd, terwijl die hulp door gebrek aan personeel niet kon worden verleend?
De Inspecteur der Genie wenste politietoezicht evenals de Commandant van de Luchtvaartafdeling, de Directeur van het Algemeen Demobilisatiepark, de Garnizoenscommandant te Amersfoort enz.
Commandant IV Divisie schreef o.m. aan de I.K.M.:
„Het personeel van de politieafdelingen is met

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

meer dan gewone plichtsbetrachting werkzaam bij het opsporen van misdrijven, het uitoefenen van recherche-diensten, het rapporteren van overtredingen; de plaatselijke pers en de politieautoriteiten melden mij dat zij het optreden van de militaire politieafdelingen zeer op prijs stellen; de aanwezigheid van deze militairen werkt zelfs preventief in het belang van de rust in 't garnizoen.
Een woord van lof tegenover de politieafdelingen acht ik niet overbodig. Nu bovendien het onder de wapenen zijnde dienstplichtig personeel tot het uiterste verminderd wordt en dientengevolge het personeel dat met bewakingsdiensten is belast moet worden beperkt, zouden de politieafdelingen een zeer aanbevelenswaardig middel zijn om deze diensten op zich te nemen. Dat daardoor het Korps politiesoldaten moet worden uitgebreid acht ik geen bezwaar; integendeel, ik juich dit toe, omdat daardoor een Korps wordt uitgebreid waarvoor de burgerij zowel als de mindere militairen een diep respect hebben leren krijgen, een Korps dat mijns inziens op weg is een aanvulling van het Wapen der Koninklijke Marechaussee te worden."

Het opheffen der politieafdelingen leek een onmogelijkheid en de O.L.Z. zag zich dan ook genoodzaakt op zijn eerder genomen standpunt, tot opheffing van de politieafdelingen te adviseren, terug te komen.
Hij motiveerde zijn nieuw ingenomen standpunt, o.m. met de noodzakelijkheid, dat op de onder het beheer van het D.V.O. staande terreinen en eigendommen een krachtig toezicht door vertrouwd personeel was vereist.
Ook de auditeur in het Militaire Arrondissement drong er met kracht bij de minister op aan van het voornemen de afdelingen politietroepen op te heffen, af te zien. Integendeel zelfs, zo zei hij, zou het voorkeur verdienen, deze uit te breiden.
Uit het vorenstaande valt wel op te merken, hoe het pleit over de politieafdelingen zou worden beslecht.
Op 15 juli 1919 werden de leger-organisaties uitgebreid met een Korps Politietroepen.

Ter vervanging van eerder gegeven voorschriften werd bepaald:

1. de politietroepen zijn bestemd om toezicht te houden op gebouwen, inrichtingen en goederen onder beheer van het Departement van Oorlog, alsmede op militairen die zich aan overtredingen schuldig maken tegen de openbare veiligheid en orde, zoals
2. tegengaan van diefstal van ooft en veldvruchten, rijwielovertredingen, verboden herbergbezoek, verstoringen der orde op stations en openbare wegen en andere ongeoorloofde handelingen; overbrengen van verdachte en veroordeelde militairen, dienst bij militaire- en keuringsraden enz.; bij uitzondering kunnen zij worden belast met grenstoezicht; de politietroepen zullen zich niet tot doel stellen het handhaven van bijzondere wetten en zij moeten zich onthouden van handelingen, welke meer speciaal door beroeps-recherche behoren te worden verricht; dagvaardigen en betekeningen kunnen worden opgedragen;
3. officieren en onderofficieren die bestemd zijn om het bevel te voeren over onderdelen van de Politietroepen zullen, tot bevordering van de goede uitoefening van deze taak, kunnen worden beëdigd als onbezoldigd rijksveldwachter. Het overige personeel zal niet worden beëdigd, tenzij bijzondere omstandigheden dit noodzakelijk maken;
4. de bij de Politietroepen in te delen militairen, zullen een korte opleiding ontvangen;
5. voortgezet onderricht wordt gegeven door de zorg van de commandanten van de onderafdelingen;
6. indeling: standplaats commandant 's-Gravenhage; 't Korps wordt verdeeld in 3 compagnieën: 1. compagnie 's-Gravenhage; 2. compagnie Deventer; 3. compagnie 's-Hertogenbosch;
elke compagnie wordt verdeeld in afdelingen, onder bevel van officieren; elke afdeling wordt verdeeld in groepen, onder bevel van een onderofficier; deze organisatie zal zo spoedig mogelijk in werking treden;
7. een militaire autoriteit die politietoezicht wenst, deelt dit mee aan de naastbijzijnde groep; de Groepscommandant moet, voor zoveel mogelijk, daaraan voldoen;
8. de afdelingen en de groepen worden *niet* gesteld onder rechtstreeks bevel of onder leiding van officieren of onderofficieren der Koninklijke Marechaussee; officieren en onderofficieren, niet behorende tot het Korps Politietroepen, zijn niet gerechtigd om aan deze afdelingen bevelen te geven;
9. Politie- en transportdiensten zullen in beginsel niet gezamenlijk met andere militairen worden verricht; alle diensten geschieden, zo mogelijk, door 2 hoofden;
10. samenwerking op 't gebied van militair-politietoezicht met Koninklijke Marechaussee, Rijks- en Gemeentepolitie, alsmede met militairen en burgerautoriteiten, die terzake bemoeiingen hebben, moet worden bevorderd;
11. de I.K.M. wordt belast met het toezicht op de goede uitoefening van de dienst der Politietroepen, in hoofdzaak betreffende de uitoefening van de dienst volgens de wettelijke voorschriften;

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

12. de commandant der Politietroepen heeft de bevoegdheid van Korpscommandant;
13. de uniform der tot de Politietroepen behorende militairen zal zijn, die van het Wapen van herkomst, waarbij als onderscheidingsteken zal worden gedragen een eenvoudige nestel, ook op de overjas en jekker;
14. bewapening van de militairen beneden de rang van officier: klewang en karabijn M 95 N 43; zij worden van handboeien en, voor zoveel zulks noodzakelijk zal blijken, van rijwielen voorzien;
15. de tot de Politietroepen behorende militairen zullen zich nooit anders dan gewapend (en wel buiten dienst met de klewang) in het openbaar vertonen;
16. de groepen voeren detachementsadministratie en leveren die in bij de compagnieën; deze laatste voeren eigen administratie;
17. de compagniescommandanten zorgen voor de huisvesting echter gescheiden van militairen van andere wapens en nimmer in kazernementen der Koninklijke Marechaussee; als regel worden de militairen in de menage gevoerd bij een door de plaatselijke- of garnizoenscommandant aan te wijzen Korps;
18. personeel dat niet geschikt blijkt voor hun taak, zal door de Korpscommandant worden teruggezonden naar het onderdeel van herkomst;
19. zij die met onbepaald verlof zijn vertrokken, zullen zich bij mobilisatie moeten melden bij de compagnie politietroepen waarbij zij zijn ingedeeld:

Dan volgen nog enkele punten, zoals eisen voor toetreding (20 jaar, lengte 1.67, goed gedrag, ijver, vastberadenheid en beleid).

---

26. de totale sterkte der politietroepen wordt vastgesteld voorlopig op ten hoogste 17 officieren en 1000 onderofficieren en mindere militairen.

Hoewel de legerorganisatie werd uitgebreid met een Korps Politietroepen, bleef het Korps het tijdelijke karakter behouden, dat het bestaan van de politieafdelingen had gekenmerkt.
De vermeerdering van het personeel tot 1000 hoofden en de toename van het aantal standplaatsen van politieafdelingen, maakten een trapsgewijze bevelvoering noodzakelijk.
De I.K.M. bleef belast met het toezicht op de goede uitoefening van de dienst der politietroepen; de afdelingen kwamen nu in compagniesverband onder rechtstreeks commando van de Korpscommandant. Een belangrijk winstpunt was, dat tengevolge van deze indeling de verdere vorming van het personeel, het handhaven van de tucht, de eenheid van opvatting over de dienstvervulling enz. nu eerst stelselmatig in de juiste banen konden worden geleid.
Aan de wijziging in de organisatie was reeds verandering in de taak van de politietroepen voorafgegaan. In de mobilisatietoestand moesten de politieafdelingen de burgerbevolking beschermen tegen handelingen van militairen, welke de veiligheid van personen, goederen en van de openbare orde in gevaar brachten. Dit werk verminderde naarmate de demobilisatie vorderde.
Doch toen kwamen andere eisen: het beschermen van het leger tegen anti-militairistische invloeden van buiten die de krijgstucht in niet geringe mate aantastten en bewaken van rijkseigendommen tegen vernieling en ontvreemding. Voorts bleken de politietroepen een goed bruikbare reserve te vormen voor Rijks- en Gemeentepolitie onder omstandigheden, dat deze op krachtige wijze de burgerbevolking moesten beveiligen tegen de excessen van de marxistische stromingen. Een belangrijke taak wachtte het personeel in de grensstreken ter bestrijding van de smokkelhandel en voor het verrichten van grensbewakingsdiensten.
Als eerste commandant van het Korps trad op Majoor J. G. C. Vermeulen van het Wapen der K.M., aan wie werd toegevoegd als dd. adjudant de 1e Luitenant A. W. de Koningh.
Naast de te vormen compagnieën werd nog opgericht een opleidingsdetachement te Millingen, dat tot augustus 1922 aldaar gevestigd is gebleven.
Op 1 januari 1920 beschikte de Commandant van het Korps Politietroepen voor de uitvoering van de dienst over 17 officieren en 636 onderofficieren en minderen en op 1 juli 1920 waren deze getallen onderscheidenlijk 26 en 1246.

langs de weg gezien

Deze foto van een „vooruitgeschoven handelspost" van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken, werd gemaakt door de wachtmeester 1e klasse G. W. Klein - Nuland.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11 204

geslaagd invitatie-voetbaltournooi van R.P. Alex te Driebergen

DOOR L. A. PROVILY

Op de vier fraaie velden van het sportpark „De Woerd" te Driebergen werd het eerste invitatie voetbaltoernooi gehouden van de Sportvereniging R.P. Alex, die na het district Utrecht en de gemeentepolitie Amersfoort eervolle derde werd.

Begin van dit jaar ontstond het idee een invitatie-voetbaltoernooi te organiseren voor de politiesportverenigingen in de prov. Utrecht, die spontaan reageerden. De Wegenwacht te Houten completeerde het achttal.

De voorzitter van de R.P. Alex, de adjudant J. van der Heide, opende het toernooi in aanwezigheid van o.m. de burgemeester van de gemeente Driebergen-Rijsenburg, mr R. W. baron van Boetzelaar, die ook de „aftrap" verrichtte.

De elftallen waren ingedeeld in twee pools.

Pool A

Utrecht, Rijkspolitie distr. Utrecht, Marechaussee distr. Utrecht, Wegenwacht Houten.

Pool B

Amersfoort, Zeist, Soest, Alex.

De weergoden waren wel zeer willig, in de middaguren steeg het kwik tot ongekende hoogte, 28°. Amechtig vielen de helden van het groene tapijt na de wedstrijden neer op datzelfde tapijt, waarop zij hadden gestreden.

Er heerste een prima sfeer. Oude vriendschapsbanden werden aangehaald, nieuwe werden gesmeed. In de pools werd een halve competitie gespeeld. In pool A stuitte het toch gerenommeerde elftal van Utrecht op hardnekkige tegenstand. De uitslagen liegen er niet om. Van de Koninklijke Marechaussee en de Wegenwacht wonnen zij met slechts 1 doelpunt

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

verschil (1-0), terwijl de wedstrijd tegen het district Utrecht van de Rijkspolitie op het nippertje met 3-2 werd gewonnen. De Marechaussees eindigden in deze pool op de 2e plaats, terwijl RSODU, dat enigszins tegenviel, als derde eindigde. De Wegenwachters weerden zich dapper, maar moesten alle andere elftallen in de pool laten voorgaan.

In pool B leed het wat onfortuinlijke (of onkundige) elftal van de Alex een — welhaast traditionele — nederlaag tegen Amersfoort.

Amersfoort, waarvan de gemiddelde leeftijd van de spelers toch aanmerkelijk hoger lag dan van Alex, sloeg in de slotfase toe. De 1-0 achterstand werkten zij weg, waarna hun middenvoor op prachtige wijze het 2e doelpunt scoorde. Zij wonnen van Soest hun buurman met 4-0! Zeist, waar is de oude glorie, eindigde op de laatste plaats. Soest werd derde.

De in de middag gespeelde wedstrijden tussen de nummers 1, 2, 3 en 4 van elke pool vormden het sluitstuk van deze geslaagde dag. Utrecht won op regelmatige wijze van Amersfoort (3-0) in een partij, die alleszins het aankijken waard was. Alex boekte in de strijd om de derde plaats de grootste overwinning van het toernooi (8-1) tegen de Marechaussee.

De eindstand was:

1. Utrecht
2. Amersfoort
3. Alex
4. Marechaussee
5. Rijkspolitie Utrecht
6. Soest.
7. Zeist
8. Wegenwacht Houten

Namens de Commandant van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken reikte de kapitein W. F. K. J. F. Frackers de wisselprijs, beschikbaar gesteld door genoemde Commandant en zijn officieren, aan de aanvoerder van Utrecht uit.

Utrecht, Amersfoort en Alex kregen de 1e, 2e en 3e prijs, terwijl de overige verenigingen een herinneringsvaantje werd overhandigd.

oproep voor foto's vaartuigen R.P. te Water

In opdracht van de Korpsleiding is een gedetailleerd verslag samengesteld onder de titel „Rijkspolitie te Water voorheen en thans".

Dit verslag wordt geïllustreerd met foto's vanaf de zeilschouw tot en met de nieuwe R.P. 10. Er zijn echter — in 't bijzonder voor wat betreft de R.P.-vaartuigen uit de vooroorlogse periode — minder scherpe foto's bij, terwijl een aantal vaartuigen uit die tijd nog ontbreekt.

De vraag is nu, wie beschikt nog over scherpe foto's van een of ander R.P.-vaartuig of een extra mooie scherpe actie-foto van R.P.-vaartuigen uit deze tijd en zo ja, bent u bereid deze voor een week ter beschikking te stellen voor reproduktie.

De wachtmeester 1e kl. De Jong in Amsterdam die de reprodukties vervaardigt, is daarbij sterk afhankelijk van de kwaliteit van de foto.

Wanneer u genegen bent eventuele foto's voor dit doel beschikbaar te stellen, vermeld dan uw naam en adres aan de achterzijde van de foto's om de terugzending te vergemakkelijken en zend de foto's toe aan adjudant J. C. van der Hilst te Vlaardingen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11

na reorganisatie blijft S.R.G.A. toch bestaan

DOOR DE WACHTMEESTER
G. H. PETERINK TE NEEDE

T.I. Arnhem verdwijnt, maar niet de sportvereniging

Dat met de herindeling van de districten van het Korps Rijkspolitie niet alles is gezegd, bleek tijdens de jongste algemene buitengewone ledenvergadering van de S.R.G.A., de Sportvereniging Rijkspolitie van het Gewest Arnhem, die werd gehouden in de Sociëteit te Doetinchem. Met de opheffing van de Territoriale Inspectie Arnhem in het verschiet, leek ook het bestaan van de S.R.G.A., welke naam ook eigenlijk al is verouderd, vrijwel ten einde.
Toch is het zover niet gekomen. Op de vergadering te Doetinchem, waar voor de laatste keer zes districten de onderafdelingen van de S.R.G.A. vormden, moest worden beslist, of de S.R.G.A. zou worden ontbonden, dan wel zou blijven voortbestaan. Er is tenslotte besloten tot het laatste, maar niet zonder meer.
Op het eerste gezicht lijkt het ook een vreemde zaak, om een vereniging die voordien heeft bestaan in (en dankzij) een Inspectie na het ontbinden van die Inspectie toch te laten voortbestaan. Toch zijn hiervoor verschillende gegronde redenen.
Weliswaar zijn er nu binnen de S.R.G.A. drie nieuwe, één voor ieder district nieuwe stijl, die slechts bij elkaar worden gehouden door een soort overkoepelend orgaan, dat dan de naam S.R.G.A. zal blijven dragen. Maar in enkele gevallen zullen de drie afdelingen, die organisatorisch en financieel helemaal zelfstandig zijn, via het overkoepelend orgaan toch naar buiten treden, als één vereniging. Tijdens de vergadering bleek namelijk, dat het voor de Algemeen Inspecteur wel erg bezwaarlijk was, om met zeventien of misschien wel met nog meer sportverenigingen te moeten werken. Om nu aan de wens van de Algemeen Inspecteur en aan die van de districtsbesturen tegemoet te komen, is op de vergadering besloten om tot drie zelfstandige afdelingen te komen. Immers de districten nieuwe stijl zijn daar groot genoeg voor. Ieder district nieuwe stijl kan nu geheel zelfstandig opereren, maar toch kan via het overkoepelend orgaan, waarvan de leden gekozen worden uit elk der aangesloten districten, naar buiten als één vereniging worden opgetreden. Op deze manier kan de S.R.G.A. nieuwe stijl dus fungeren als één van de vier of vijf sportverenigingen, zoals de Generaal die graag zou zien, daarmee vasthoudend aan de sportverenigingen zoals die nu nog bestaan in de vijf Inspecties.
Bovendien behoudt de S.R.G.A. nieuwe stijl de Koninklijk goedgekeurde Statuten, kan het S.R.G.A.-orgaan, het verenigingsblad van de S.R.G.A. normaal blijven voortbestaan en houden de ere-leden van de S.R.G.A. oude stijl nog een „thuis".
Tijdens deze vergadering werd tevens afscheid genomen van de voorzitter van de S.R.G.A., majoor A. C. van Dijk, die met ingang van 1 juni 1969 is vertrokken naar de staf van het district Alkmaar. Namens de districtsbesturen bracht de adjudant W. van 't Sant, van de afdeling Nijmegen, de scheidende voorzitter dank voor het vele en goede werk, dat hij voor de vereniging heeft verzet. Tevens werd het woord gevoerd door de adjudant G. A. Tönies, namens het hoofdbestuur van de S.R.G.A. en door de ere-voorzitter van de S.R.G.A., de heer A. van Weert, die hun woorden vol lof over het werk van de scheidende voorzitter, vergezeld lieten gaan van een kleine attentie.
Tot slot dankte de voorzitter majoor A. C. van Dijk iedereen voor het in hem gestelde vertrouwen en sprak daarbij tevens de hoop uit, dat de S.R.G.A. nieuwe stijl ook een goede toekomst tegemoet zal gaan.

filatelie

De postadministratie van de Nederlandse Antillen heeft ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van het Hof van Justitie een serie van 2 bijzondere postzegels uitgegeven.
Deze zegels zijn ontworpen door Oscar Ravelo Nadal te Willemstad (Curaçao), en gedrukt bij het bekende adres te Haarlem.
De beschrijving der zegels luidt als volgt:

Waarde in Ant. munt: 20 cent
Voorstelling: Wetboek
Bijz. tekst : 1869-1969 100 jaar Codificatie

Waarde in Ant. munt: 25 cent
Voorstelling: Weegschaal met zwaard
Bijz. tekst : 1869-1969 100 jaar Hof van Justitie

De zegel van 20 cent is uitgevoerd in de kleuren: lichtgroen, donkergroen en goud.
De zegel van 25 cent in de kleuren: lichtblauw, donkerblauw, goud en rood.
De prijs van de serie in Nederlandse munt — inclusief BTW — is f 0,94.

Bijzonderheden:
druktechniek: rasterdiepdruk;
beeldformaat: 30 x 25.4 mm;
zegelformaat: 33.4 x 28.6 mm.
De zegels zijn verkrijgbaar van 19 mei 1969 af tot en met 18 mei 1970.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

wachtmeester Leyten nog altijd in actie voor „Mentor"

wat doet u?

Tekst en Foto: OPPERWACHTMEESTER J. J. H. v. AERSSEN te Nijmegen

Het gaat goed met Mentor. Onlangs hebben we hem opgezocht in het Nationaal rusthuis voor paarden te Soest. Hij graasde weldoorvoed en goed verzorgd, temidden van zijn „huisgenoten" in de weide achter de stallen.
U herinnert zich Mentor: het rijkspolitiepaard van de wachtmeester 1e klasse Leyten uit Bergen (N.-H.), dat als gevolg van een actie uit de burgerij aan het eind van zijn politieloopbaan in plaats van in het abattoir in de „Paardenkamp" terecht kwam om er van een welverdiend pensioen te kunnen genieten. Enige tijd geleden hebben we er uitgebreid aandacht aan besteed. Er waren toen collega's (en die zijn er jammer genoeg nog) die het met de gang van zaken niet eens waren. „Waarom Mentor wel en al die andere paarden niet", zeiden ze.

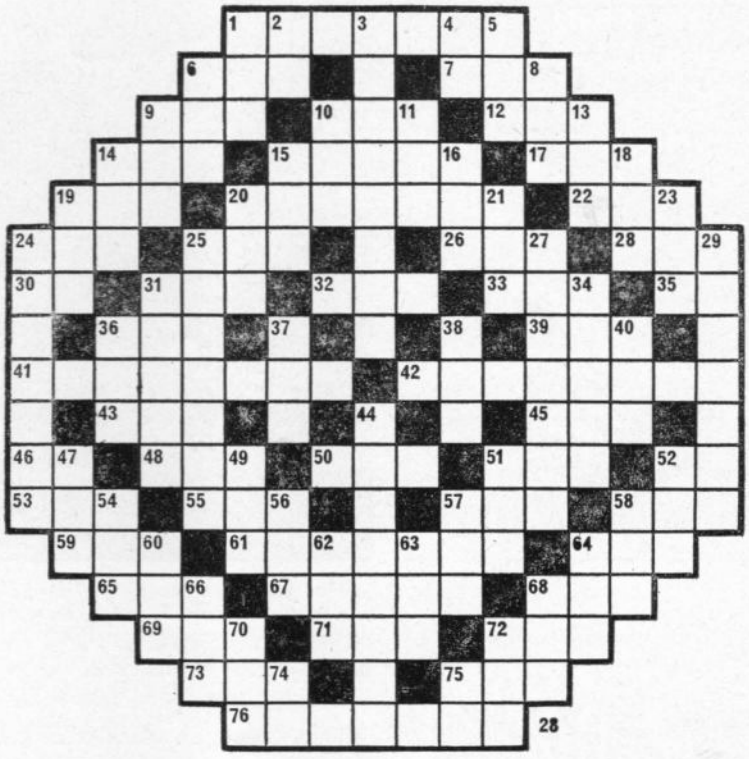
Mentor doet zijn bijnaam van „het zoenend paard" nog steeds eer aan, v.l.n.r. verzorgster Sylvia van Duuren, verzorger P. Groen en de secretaris van „de Paardenkamp" C. J. 't Hart.

In het bewuste artikel hebben we het toen ook al gezegd; dat komt omdat het eenvoudig niet kan. Paarden die voor de politiedienst zijn afgekeurd, gaan onherroepelijk naar het slachthuis. Een „A. O.W." voor paarden bestaat niet en zal er ook wel nooit komen. Tenzij er mensen worden gevonden welke bereid zijn de slachtprijs te betalen en verder ook daarna het geld voor de „bejaardenzorg" op tafel te brengen. Al zitten er in de „Paardenkamp" ook „mee-eters", waarvoor geen cent pensiongeld wordt betaald. Mentor is er zelfs min of meer zo eentje. Hij krijgt uit de Staatskas geen enkele ondersteuning.
Gelukkig laat zijn oude baas hem niet in de steek. Zowel financieel als door middel van propaganda voor de Stichting „De Paardenkamp" dragen de wachtmeester Leyten en zijn echtgenote aan het levensonderhoud van Mentor bij. Dat laatste mag hier wel eens gezegd worden, want daaraan wordt, zo is ons gebleken, hier en daar in het Korps wel eens getwijfeld. Dat is niet fair ten opzichte van de wachtmeester Leyten en daarom hebben we het de heer 't Hart, secretaris van de Stichting „De Paardenkamp" op de man af gevraagd. Zijn antwoord luidde letterlijk: „Zowel de heer Leyten als zijn vrouw doen alles voor Mentor. Zowel financieel als door middel van het organiseren van bepaalde evenementen ten gunste van de Stichting. Geregeld komen beiden hem hier nog opzoeken, waarbij blijkt dat Mentor zijn oude baas nog niet is vergeten."
We hebben destijds in onze reportage het gironummer van de Stichting bekend gemaakt, in de hoop dat vele Korpsleden een kleine bijdrage voor Mentor en de „ouden van paarden" zouden storten. Het is geen onverdeeld succes geworden. Toch wagen we het er nog eens op: giro no. 63.16.24, t.n.v. de Stichting „De Paardenkamp" te Soest.
Zet nu alle (voor)oordelen eens opzij. Een beetje medegevoel, romantiek, of sentimentaliteit zo u wilt, kan in deze wereld van keiharde zakelijkheid geen kwaad, dachten we.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

puzzel van de maand

Winnaar van de puzzel in het juninummer is:

B. MUILWIJK,
Vlielandsestraat 33
Scheveningen.

De boekenbon werd inmiddels toegezonden.

De oplossingen worden ingewacht vóór 5 augustus bij de

Puzzelredacteur
Korpsblad Rijkspolitie
Burg. Patijnlaan 63
's-Gravenhage.

Als prijs wederom een boekenbon.

Tenslotte wijzen wij erop dat voor een brief 25 cent porto en voor een briefkaart 20 ct. verschuldigd is.

HORIZONTAAL:

1 hoofdbestanddeel van pepermuntolie.
6 roofdier.
7 rekenkundig vraagstuk.
9 grot, spelonk.
10 woonschip.
12 grove stof.
14 kikvorsachtig dier.
15 verstand (fig).
17 dik en plomp.
19 arm van een boom.
20 één der spelers van een voetbalelftal.
22 alvorens.
24 niet bevestigd.
25 kledingstuk.
26 sterk alcoholische drank.
28 huisdier.
30 Amsterdams peil (afk.)
31 voorwerp waarmee men schrijft.
32 vrijgevig.
33 toiletartikel.
35 te weten (afk.).
36 vaartuig.
39 gesloten, dicht.
41 grappenmaker.
42 militaire rang.
43 onbep. voorn.woord.
45 kloosterzuster.
46 klaar, gereed.
48 korte tijdsduur.
50 halsdoek.
51 afgelegen.
52 bolgewas.
53 Japanse munt.
55 proper.
57 overvloed, grote menigte (figuurlijk).
58 jong varken.
59 duw, stoot.
61 oudhollands meubelstuk.
64 bittere vloeistof.
65 vordering krachtens recht of macht.
67 uitkering van bijzondere aard.
68 bosgewas.
69 oogholte.
71 duivenhok.
72 waterkering.
73 loopplaats v. kippen.
75 vier geweren tegen elkaar gezet met de kolven op de grond.
76 3-wielige vrachtfiets.

VERTICAAL:

1 insekteneter.
2 loofboom.
3 waadvogel.
4 trekdier.
5 loterijbriefje.
6 oude lap.
8 lengte- en afstandsmaat.
9 spade met gekromd blad.
10 vlaktemaat.
11 gezichtseinder.
13 vrouwelijk rund.
14 schrede, stap.
15 mannelijk dier.
16 grappenmaker
18 draaiende kap boven op een schoorsteen.
19 hoogste punt.
20 titel in Spanje.
21 vlaag van eigenzinnigheid.
23 knaagdier.
24 gas met narcotische werking.
25 schoolvak.
27 middagvoorstelling.
29 telwoord.
31 ovaalvormig verfplankje.
34 drijvende, stuwende kracht (figuurlijk).
36 lichaamsdeel.
37 niet grof.
38 het dalen tot een lager niveau (b.v. van water).
40 telwoord.
44 zeesoldaat.
47 hoofddeksel.
49 Ned. rivier.
51 niet mager (b.v. van vlees).
52 nachtroofvogel.
54 ontkenning.
56 aanhangend strookje (b.v. aan een postzegel).
57 telwoord.
58 zangstem.
60 niet harde klap.
62 platvis.
63 telwoord.
64 kleverige lijmstof.
66 plaaggeest.
68 wijde, slappe open mand voor vijgen.
70 wijnsoort.
72 saai, niet opwekkend (figuurlijk).
74 voorzetsel.
75 muzieknoot.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

nieuwe wervingsfilm bijna gereed

TEKST EN FOTO's:
OPPERWACHTMEESTER
J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

Van de examenklas van de Koningin Julianaschool werd veel geduld gevergd. Cameraman Rob Lemaire, met rechts naast hem ass. cameraman Jan Mey en links Wim Povel.

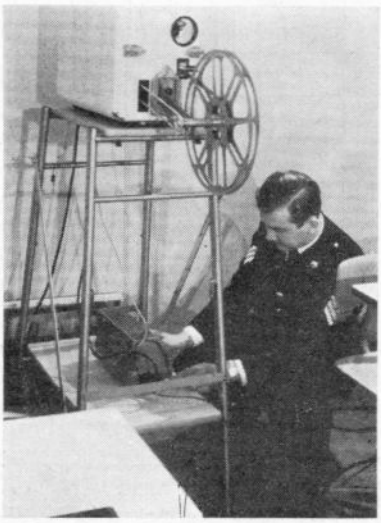

foto links: voorlichtingsambtenaar, wachtmeester 1e kl. W. de Jong als filmoperateur.

Binnen enkele maanden is de première te verwachten van een nieuwe wervingsfilm. De film, vervaardigd door n.v. Cinecentrum te Hilversum, is gebaseerd op „ware verhalen" en is speciaal gericht op de Mulo-jeugd.
Eind juni zijn de laatste opnamen gemaakt en momenteel is men druk bezig met de montage. We waren in de gelegenheid in de Koningin Julianaschool voor Mavo te Zuilen de opnamen mee te maken en kwamen daarbij toch wel onder de indruk van het werk dat aan het vervaardigen van een dergelijke film vastzit. Vooral ook omdat de medewerkenden geen van allen beroeps-artisten zijn, hetgeen vanzelfsprekend voor de regisseur extra moeilijkheden oplevert.
De film wordt geregisseerd door Wim Povel, die tevens het scenario schreef. Na de première hopen we uitvoeriger op de film terug te komen.

---

diabeticus gedraagt zich soms als beschonkene

voorlichting doeltreffend aangepast

De Nederlandse Vereniging van Suikerzieken heeft het korps Rijkspolitie en korpsen van gemeentepolitie voorzien van documentatiemateriaal ter voorlichting van het personeel ten aanzien van de verschijnselen van suikerziekte. Het gedrag van een diabeticus verschilt bij een insuline-reactie niet veel van dat van iemand onder invloed van alcohol. Dat heeft in januari van dit jaar in Den Haag aanleiding gegeven tot een vergissing.
Ter voorlichting van politie en publiek heeft de Vereniging voor Suikerzieken nu diverse activiteiten ontplooid.
De Vereniging heeft — als eerste vereniging op dit gebied in de wereld — een zakboekje voor diabeten samengesteld.
In de rode plastic omslag zit een identiteitskaart, waarop in zes talen staat vermeld, dat de eigenaar van het zakboekje suikerziek is, alsmede het verzoek — indien hij zich abnormaal gedraagt — hem suiker, snoepgoed, vruchtensap of een zoete drank te geven. Indien de patiënt niet in staat is te slikken, of indien hij zich niet onmiddellijk herstelt, wordt verzocht een dokter te laten komen of hem naar een ziekenhuis te brengen. Tevens staat aangegeven welke soort en hoeveelheid tabletten of insuline de drager pleegt te gebruiken, alsmede de adressen van huisarts en behandelende specialist.
Met het oog op verblijf in het buitenland, is dit verzoek ook in het

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11 210

Frans, Engels, Duits, Spaans en Italiaans gesteld. In meer dan dertig landen over de gehele wereld bestaan organisaties van suikerzieken. Ook de adressen van deze organisaties zijn in het zakboekje opgenomen, zodat een diabeet, indien hij tijdens een verblijf in een van deze landen, raad en daad nodig heeft, weet tot welke zusterorganisatie van de NVS hij zich kan wenden. Deze organisaties hebben zich — evenals de NVS — verenigd in de Internationale Diabetes Federatie, waarvan het secretariaat in Nederland is gevestigd. Voorts bevat het boekje praktische gegevens voor de suikerzieken, zoals een dieetlijst, een lijst van voor diabeten in Nederland goedgekeurde artikelen; de adressen van de secretariaten van de ongeveer 70 afdelingen van de NVS en tips voor belastingaftrek in verband met de kosten verbonden aan een dieet.

Voor diabeten stelt de NVS ook beschikbaar een medaillon, dat om de pols of de hals kan worden gedragen, waarop staat vermeld: „Diabetes Mellitus — nadere gegevens in kleding".

Het is raadzaam dat diabeten een dergelijk verwijzingsteken dragen. Indien zij al dan niet door hun ziekte — bijvoorbeeld door een verkeersongeluk — hulp behoeven, worden degenen die deze hulp bieden, direct verwezen naar het zakboekje, waarin bijzonderheden over de patiënt staan vermeld.

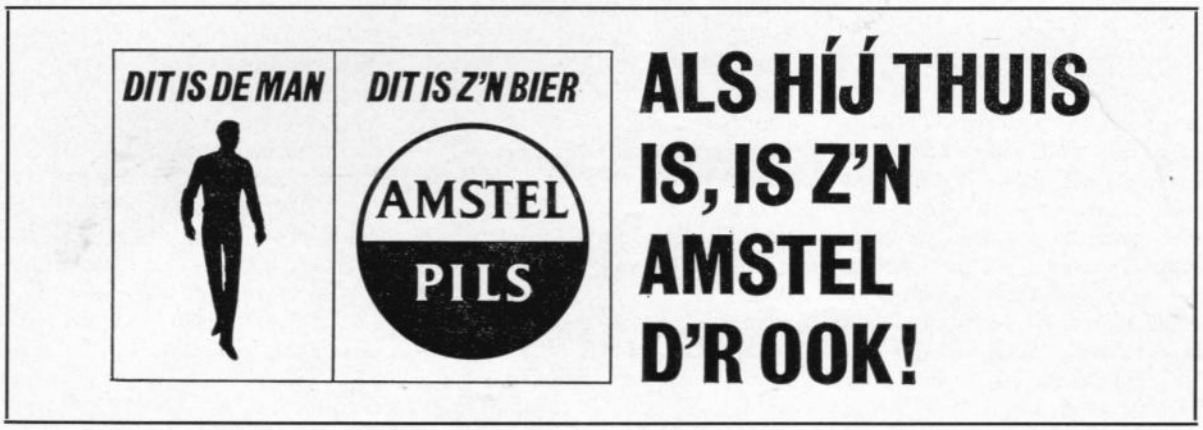

bedrijfstelevisie voor arrestantenbewaking in Amsterdam

In het hoofdbureau van politie te Amsterdam is bedrijfstelevisie in gebruik genomen voor de controle van de cellengangen, luchtplaats en toegangspoort. Daardoor zal de wachtcommandant in het Amsterdamse hoofdbureau voortdurend in staat zijn, de gang van zaken in het arrestanten-complex vanuit zijn bureau te bewaken. Het voordeel van deze nieuwe wijze van bewaking is vooral, dat minder personeel nodig zal zijn voor controle, waardoor meer aandacht besteed zal kunnen worden aan de individuele arrestant.

In totaal installeerde de Rotterdamse onderneming Vanandel N.V. 9 camera's en 3 monitoren van het fabrikaat Pye. Alle camera's zijn zodanig uitgerust, dat de camera-instelling op afstand gewijzigd kan worden. De camera's die buiten zijn opgesteld, zijn bovendien voorzien van ruitenwissers en een automatische licht-afsluiter. Deze laatste voorziening verhindert, dat in geval van buiten gebruik stelling, het inwendige van de camera beschadigd wordt, door ongewenste lichtinval.

In het bijzonder heeft de afdeling telecommunicatie van Vanandel N.V., die gespecialiseerd is in telecommunicatie-apparatuur en bedrijfstelevisie o.a. voor politiedoeleinden, aandacht besteed aan een uitvoering, die slechts zelden om onderhouds- en servicebeurten vraagt. Voor zover bekend, is deze toepassing van bedrijfstelevisie voor de bewaking van arrestanten, de eerste in Nederland.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

INBRAAK·

door E. Brouwer

De heer Brouwer verzocht ons de drukker erop te wijzen, dat er achter Inbraak een punt moet komen. Anders zouden de lezers misschien denken, dat hij een inbraak had gepleegd!

Inbraken plegen te worden vastgelegd in verbalen en tenslotte in krantenverslagen. Zelden of nooit komt tot uitdrukking hoe het publiek een inbraak en de daaruit voortvloeiende politie-activiteiten ervaart, behalve dan nu in het personeelsorgaan van de Ritmeester Sigarenfabrieken. Daarin beschrijft de heer E. Brouwer te Bladel een van de inbraken, die de rijkspolitie kreeg op te lossen in de Ritmeestervestiging te Hapert, waar de heer Brouwer de leiding heeft, zodat op een nacht duidelijk tegen hem werd gezegd: „Komt u even mee naar de fabriek, wij geloven dat er iets hapert." Wat er gebeurt was en gebeuren ging vindt u in dat smeuïige verhaal, hierbij afgedrukt.

Snerpend sneed de elektrische bel mijn nachtrust in flarden en op het weifelend gazon in mijn voortuintje ontwaarde ik een, in schemer gehulde, forsgebouwde politiefunktionaris, die mij met gedempte stem toeriep: „Ken u effe meekomme? Er is in de fabriek ingebroken".

Weinig minuten later stuitte ik bij de fabriek in het nachtelijk duister op een andere politieman en twee mannen van de nachtveiligheidsdienst, die mij triomfantelijk de opengebroken deur toonden, waardoor de inbrekers hun weg hadden gezocht. In het kantoor gromde de wanorde mij tegen en de plaats waar de radio en bandrecorder pleegde te staan was maagdelijk leeg benevens alle laden en schappen, waarvan de inhoud ten burele was gedeponeerd. Het „bekende gele Pikeur blikje" waarin enig geld wordt bewaard, lag achteloos weggesmeten en zelfs een Livarde doosje met luttele losse centen, was van zijn inhoud ontdaan.

De chaos werd gecompleteerd door de volkomen integratie op mijn bureel van allerhande formulieren, die voordien korrekt op soort en maat hun plaats vonden in de kast. Een accijnsformulier „voor dekking" lag dwars over een formulier „voor zuivering", vanaf een ongevallenwetsformulier kwamen mij, in dikke rode letters, de treffende woorden tegemoet „aan de getroffene" terwijl van een solicitatieformulier, mij als een zweepslag de slogan trof: „Hebt u liefhebberijen?" janeeenzojawelke?

„U mag nergens aankomen" zei de politieman, terwijl hij met een nikkelen tangetje een voorwerp pikte en in een plastic zakje schudde. Het was nog steeds nacht en ik vroeg mij af, of politiemensen 's nachts in uniform slapen, je komt ze nooit in pyjama tegen.

„Mis u iets of mis u niks?" riep het hoofd van de nachtveiligheidsdienstman, die als een jachttrofee om de deur kwam hangen. 't Was om een sigaar te doen, dus gaf ik hem er een. „Ik kan altijd roken en zeker een goeie, ze magge mij derom wakker make", sprak hij puffend. De speurhond bleef in zijn kooi in de „politie lelijke eend" met blauw zwaailicht: er viel niets te snuffelen. Er was namelijk met een auto gewerkt. De speurhondgeleider sprak van „rot donders" en hem aanziende bemerkte men terstond, dat hij geen supporter was van kruimeldieven en lieden van aanverwant allooi. Later op de dag kwam de technische recherche, in de persoon van een rustige sympathieke heer, die met uit een soort penhouder schietende kwastjes en doosjes poeder allerhande zaken bestreek en prachtige vingerafdrukken tevoorschijn toverde. „Ze kunnen wel van mij zijn", weifelde ik. „Nee meneer, 't is een cirkel en u hebt een lus", sprak hij na een ampele blik op mijn nog ongewassen klavieren. Wij dronken samen koffie en het bleek, dat hij suikerzakjes spaarde. „Voor een neefje", zei hij verontschuldigend. Als iemand liegt, beginnen de halsslagaders te kloppen, bij deze man bleven ze volkomen rustig.

Men zegt wel eens, dat een misdadiger op de plaats van de misdaad terug komt, uitgaande van deze theorie, stond een ontvangst-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11 212

comité van de heilige Hermandad dan ook gereed toen de heren inbrekers een week later ons industrieterrein weer met een werkbezoek kwamen vereren. 't Was een Belg, die momenteel geen mars op Brussel onderhanden had en een Duitser, die in de mening verkeerde, dat zijn voorgeslacht nog iets in Nederland was vergeten mee te nemen.

Ondertussen was het vreemd stil in de fabriek, de arbeid werd zonder vitaminen verricht, wat onwennig zaten de mensen met hun doelloze oren te klapperen.

Na een paar dagen werd ik op het politiebureau ontboden en daar, netjes onder een oude handdoek, stond ongeschonden onze arbeidsvitamine-leverancier, geflankeerd door drie Belgische rechercheurs. Woorden van dank stamelend wilde ik het lawaaikistje onder mijn arm pakken, maar de ene Belg gaf mij een, hoewel welwillend, doch corrigerend duwtje in de rug. „Awel, vermits dit apperaat in het Koninkrijk België is in beslag genomen geworden, zal het eerst vanwege de procureur des Konings worden moeten vragegeven. Vooraleerst zal protocol worden moeten opgemaakt en wa zule menier verwittigen, als et teruug ge'aald kan worden", de handdoek ging er weer over.

Er was weer een stille week voorbij gegaan, toen plotseling een politieman kwam vertellen, dat ons radiotoestel in Turnhout kon worden afgehaald. Persoonlijk en met bewijsstukken, dat het eigendom was van de N.V. In Turnhout op het politiebureau werd ik verwezen naar de Rijkswacht een paar straten verder. De gehele omgeving van de markt was geblokkeerd vanwege de kermis en tussen gillende, gierende en knallende instrumenten zocht ik mijn weg naar de Rijkswacht.

„Hier bellen!" vermeldde ten overvloede een emaille plaatje naast de koperen bel. Een vriendelijke gendarme opende de zware houten poort en bracht mij, over een binnenplaatsje met geraniums, in het oude gebouw. Nadat we vele gangen, hokken en alkoven doorkruist hadden, kwamen we in een somber donker vertrek, waar zelfs de meest hardvochtige killer wenend tot een bekentenis zou komen. En daar, in een duistere hoek, stond een langwerpig voorwerp, met een handdoek als dekkleed liefdevol overhangen, als betrof het de schimmel van de schillenboer op een regenachtige herfstdag.

Een politie-officier keek mij glashard aan, probeerde vervolgens de vingerbeentjes van m'n rechterhand te verbrijzelen en vroeg, na mijn doopceel te hebben gelicht: „Allé kende Ga dit apperaat?"

Ontkennen baatte niet dus ik beaamde en dacht: „Jammer dat zo'n handdoek zo lang buiten gebruik is". Ondertussen strekte ik mijn armen, teneinde het toestel onder mijn oksel te frommelen en naar zijn rechtmatige eigenaar te vervoeren.

„Vermits het protocol nog niet is opgemaakt, kunt Ga het apperaat niet meenemen zulle! Buitendien zal een vrijgeleide worden moeten afgegeven om de grens te passeren. Uw komst hier was gans alleen gemeend als konfrontasie met het corpus delict."

Overmits, mitsgaders, desalniettemin, nochtans ik dus gans naar Turnhout was gebold, stond ik subiet weer op de hobbelige macadam, knarsetandde, terwijl mijn hele wezen in opstand verkeerde, hardgrondig: „Spaaitig".

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11 213

onvoorstelbaar . . .

Het is eigenlijk een onvoorstelbare zaak, hoe eenzaam mensen kunnen zijn, of zij nu helemaal alleen in dit leven staan, dan wel familie hebben. In een wereld waarin afstand niet meer bestaat, de communicatiemogelijkheden op allerlei terrein nooit groter zijn geweest, waarin — heb ik soms de indruk — nooit zoveel is gepraat als nu, zijn er vele duizenden mensen, die snakken naar begrip, naar een klankbodem, naar gezelschap, naar vriendelijkheid, vriendschap of liefde, dikwijls als het effe kan nog wat meer en in toenemende mate vooral dat „meer". Waarbij de mens bereid blijkt paden te bewandelen, die door een groot deel van het volk nog altijd als hoogst merkwaardig worden gekwalificeerd. In een wereld waarin de mensheid bezig is zich te ontdoen

voor moeder

van allerlei oude normen die samen de moraal bepaalden en — toegegeven — een stuk schijnheiligheid, worstelen duizenden zich van de ene dag in de andere en van de ene nacht naar de volgende in een niet aflatend streven het bestaan inhoud te geven, de eenzaamheid te vergeten, contact te hebben, avontuur te zoeken en vooral bevrediging te vinden in en met het bestaan.

Deze ietwat in het wilde uit de pen vloeiende kreten komen niet alleen voort uit beschouwing van het dagelijks bestaan, maar uit overwegingen met betrekking tot de vraag wat vandaag de dag eigenlijk als normaal beschouwd mag worden, nu allerlei zaken, die tot voor kort als verderfelijk werden beschouwd als normaal worden bestempeld, zowel door de jeugd als door „ouderen", waarbij ouderen zeggen de jeugd niet meer te begrijpen is en de jeugd zegt op menig punt van ouderen anders te hebben verwacht.

Een beeld van een en ander of zo u wilt van de oude moraal op drift, geven advertentiepagina's van sommige bladen. En dan bedoel ik niet zozeer de advertenties over „body-building" in de geest van „spieren om in te bijten", buste-ontwikkeling" of de opening van „Lady Home", waarmee na Zweden en Denemarken ook de Benelux een vestiging zou hebben van „het grootste en goedkoopste postorderbedrijf op sex-gebied".

Ik heb vooral het oog op de persoonlijke annonces van individuele lieden van alle leeftijden en groepen.

Omdat de jeugd de toekomst heeft eerst een greep uit de advertentiekolommen van „Muziek-express" waaruit blijkt dat muziek weliswaar verbroedert maar dat verbroedering zonder muziek geenszins uitgesloten is: „Boy, 16 jr, zoekt hippe girl 14-16 jr". Dat is zeer duidelijk. Conclusie: wat waren wij vroeger toch laat rijp en trouwens ook weinig vlot, lang niet zo als: „Madeliefjes, 19 en 21 jr, 1.72 m, zoeken kennismaking met twee paardebloemen om de weekends uit te gaan."

Beheersing van de taal speelt geen rol: „IJsbeer, 22 jr. wil ontdooit worden door lief en sexy zeemeermin." Maar, het blijft in dit blad bepaald nog in het nette.

Een geheel andere kijk op het bestaan komt nog tevoorschijn uit de advertenties in „Vrij Nederland", die sommigen met afkeer, anderen met walging, nog weer anderen met gevoelens tot lachen en ook sommigen met het idee veel gemist te hebben, zullen vervullen.

„Echtpaar, 34 en 36 jaar, z.k.m. een vriend en een vriendin of een echtpaar uit beschaafd milieu, voor gezellige omgang."

„Lady Chatterley's Lover. Bel Liesbeth in Rotterdam."

„Vlot echtpaar z.k.m. beschaafde gelijkgestemden voor weekends in villa of boot. Leeft. tussen 23 en 38."

„Welk piepjong meisje wordt graag verwend door een lieve ervaren vent?"

„Scholier, 21 jr. zoekt actieve vriend tot 30 jr."

„Jongeman, 35 jr. i.b.v. rijbewijs zoekt vriend met zware motor."

„Heer, 66 jr., alleenwonend in Den Haag, zoekt kennismaking met Jonge Man, leeftijd 21 tot 31 jaar, geen bartype."

„J. vrouw, blond, 37 jaar, 1.68 m en 2 k. vrije opv. akad. mil. omg. Utr. zkt vriend om eens gezellig tegenaan te leunen. Geen huw."

„Heer, midden 30, min. 1.70 m., acad. gevormd, zoekt intieme vriendschap met alg. ontw. jonge vrouw, sexy-minded en sexy-looking. Discr. verzekerd."

„Zakenman, 45 jr. 1.90 m zoekt lieve vriendin voor de zaterdagavond."

„Jonge zelfdenkende volwassen vrouw zoekt vriend en minnaar in de leeftijd van 40 tot hooguit 50 jaar (liever geen huwelijk). Zij denkt hierbij aan een volwassen, evenwichtig, hartelijk en geïnteresseerde man, die in de denksfeer zover is gevorderd dat hij in staat is in de omgang met de andere sexe zichzelf met enig critisch inzicht te beschouwen, zowel op zijn uiterlijke als innerlijke mérite. Genre „onbegrepen man", „sexfantasten", infantiele „gelukzoekers", opgeschroefde „casanova's", opgeblazen hanen, „carrièrejagers" etc. komt niet in aanmerking."

Ik geloof dat ik hopeloos ouderwets ben geworden als ik eindig met de eerste woorden van deze overpeinzing: het is eigenlijk een onvoorstelbare zaak. Maar het zou onjuist zijn te verzwijgen dat ik mij er wel bij voel.

MARIANNE.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_07_Juli_Nr.11 214

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

10e JAARGANG No. 12 - AUGUSTUS 1969

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

10e Jaargang
No. 12 - augustus 1969
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester J. M. van Leeuwen
te Maarssen

Wachtmeester G. H. Peterink
te Neede

Vaste medewerkers:

Mr A. J. Dek
substituut-officier van justitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. W. Vis
te Arnhem, filatelie

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228, Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,— per jaar bij vooruitbetaling

Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

Rijkspolitie te Water en watersporters zijn bepaald „vrienden" geworden.
(foto: Bas den Oudsten)

deze maand

Alarmnummer 0011
in Tilburg in gebruik
⊡
Vlootschouw R.P. te Water
⊡
Rijkspolitiedag in Lienden
⊡
Het voormalig korps
Politietroepen (II)
⊡
Adjudant van Asperen
nam afscheid
⊡
Verdovende middelen
ook al ten plattelande
⊡
Propaganda voor werving
⊡
Puzzel van de maand
⊡
Filatelie
⊡
Gesprek Pers-Politie
⊡
Spannend voetbaltoernooi
⊡
Nieuw groepsbureau
te Barendrecht
⊡
Adjudant Schraven
verliet de dienst
⊡
Personalia

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12

Alarmnummer 0011 in technisch telefoondistrict Tilburg in gebruik

DOOR DE ADJUDANT
H. J. KLOEZEMAN

FOTO's: TECHN. DIENST
GEMEENTEPOLITIE TILBURG

„Voor een mens in nood is het van het grootste belang dat hij zo snel mogelijk in contact komt met de instantie waarvan hij hulp mag verwachten. Ik denk hierbij vooral aan de politie, de brandweer en de ambulancediensten. Maar elk van deze instanties heeft doorgaans haar eigen telefoonnummer. Bovendien verschillen de nummers nog van gemeente tot gemeente. Het is duidelijk dat door het zoeken naar de juiste telefoonnummers vertraging kan optreden; soms met noodlottige gevolgen."
Dit zei de minister van Binnenlandse Zaken, mr H. K. J. Beernink, op 30 juni bij de ingebruikneming van het algemeen alarmnummer 0011 in het hoofdbureau van politie te Tilburg. De belangstelling voor een centraal alarmnummer in Nederland is al oud. In 1964 stelde de PTT de nummers 0011 en 0013 beschikbaar voor de invoering van een centraal alarmnummer voor politie, brandweer en ambulancediensten.
„Mede doordat in Noord-Brabant zo'n grote belangstelling voor deze zaak bleek te bestaan, verklaarden alle betrokkenen zich met dit voorstel akoord. Een speciale werkgroep, onder voorzitterschap van de Commissaris der Koningin en bestaande uit de burgemeesters van Tilburg en Breda, vertegenwoordigers van het departement van Justitie, van Sociale Zaken en Volksgezondheid, van mijn departement en een groot aantal plaatselijke deskundigen, heeft met grote voortvarendheid de voorbereidingen ter hand genomen," aldus de Minister.
De proef start met een voorlopige installatie. De eigenlijke apparatuur zal nog dit jaar ter beschikking komen.
Zij, die in het technisch telefoondistrict Tilburg wonen, krijgen, indien zij 0011 draaien, rechtstreeks contact met de meldkamer op het hoofdbureau van politie te Tilburg. Vandaar kan men via rechtstreekse lijnen verbinding krijgen met de brandweer en GGD in Tilburg en het districtsbureau van de Rijkspolitie te Breda.
Door afzonderlijk te spreken met de bezetting in de brandweerkazerne en gemeentelijke geneeskundige en gezondheidsdienst te Tilburg en in het districtsbureau der rijkspolitie te Breda verklaarde de minister Beernink dat het algemeen alarmnummer 0011 in gebruik was gesteld.
Terwijl de overste H. W. L. van Nijnanten, commandant van het district Breda, zich bevond tussen de autoriteiten en genodigden in het hoofdbureau van politie te Tilburg ten tijde van de toespraak van Zijne Excellentie de Minister van Binnenlandse Zaken, mr Beer-

Minister Beernink stelt onder het toeziend oog van de Commissaris der Koningin in de provincie Noord-Brabant, dr C. N. M. Kortmann, het alarmnummer 0011 in gebruik. Achter laatstgenoemde de Officier van Justitie mr R. Grasso te Breda.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

nink, zat men in Breda in een zekere spanning tot het tijdstip zou aanbreken waarop men verbinding kreeg met genoemde bewindsman. Deze eer was in Breda weggelegd voor de wachtmeester 1e klasse H. J. Veltmeijer, ingedeeld bij de meldkamer te Breda. Op vaardige wijze beantwoordde hij de mededeling van minister Beernink dat ook deze lijn in gebruik is gesteld.

Tot zover het officiële gedeelte van de ingebruikstelling van dit alarmnummer, dat van grote betekenis is. De minister zei het al „een mens in nood moet op de meest vlugge en gemakkelijke wijze contact kunnen zoeken met een instantie waarvan hij hulp kan verwachten".

Op de dorpen waar ieder iedereen kent zal men in bijna alle gevallen de plaatselijke politie bellen, al duurt dat nog zo lang. Dat is men gewend en zo zal het wel moeten blijven. En dat is nu juist de clou in deze. Het publiek zal moeten leren dat men de beschikking heeft over zo'n middel om te kunnen alarmeren. Het is moeilijk een scherp omlijnd criterium vast te stellen, omdat het publiek zelf bepaalt of het de plaatselijke politie, dan wel 0011 alarmeert.

Het district Breda van het korps rijkspolitie is wel nauw betrokken bij het ingebruik nemen van het alarmnummer 0011, daar tal van groepen, zijnde Baarle-Nassau, Goirle, Hilvarenbeek, Oisterwijk, Udenhout, een gedeelte van Dongen (de Wildert) en Loon op Zand (de Moer), bij deze proef zijn betrokken.

Al het personeel van genoemde groepen is terzake geïnformeerd zodat het — waar nodig — het publiek kan inlichten en eventueel kan voorlichten omtrent het alarmnummer.

Wat gebeurt er nu als men „iets" meldt aan de centrale te Tilburg. Betreft het iemand die in de gemeente Tilburg woont, dan kan naar aanleiding van zijn melding zeer snel de politie, de brandweer of de ambulanceauto ter plaatse komen. Is er iets aan de hand buiten Tilburg, dus in het gebied van de hiervoor genoemde groepen, dan belt de centralist te Tilburg eerst naar het groepsbureau c.q. woning groepscommandant. Dit geschiedt tussen 08.00 - 24.00 uur. Kan men niet snel genoeg verbinding krijgen, dan wordt verbinding gezocht via de speciale lijn naar het districtsbureau te Breda, van waaruit men met gebruikmaking van de ten dienste staande middelen contact zoekt met de plaatselijke politie, o.a. per mobilofoon. In het tijdvak 24.00 - 08.00 uur gaan alle berichten eerst naar Breda en vervolgens naar de plaatselijke politie.

Tot slot rijst de vraag „wat" kan men melden via het nummer 0011. De politie-ambtenaar weet zeer goed met wat voor futiliteiten men soms aan het bureau komt. Zeker zal het voorkomen dat een dame meldt dat er een poesje voor haar huis in een boom zit en het beestje er op eigen kracht niet uit kan komen. Mogelijk kan de politie hier iets aan doen. Maar als men meldt dat kinderen op de spoorbaan lopen of proberen een drukke verkeersweg over te steken, of er een defect aan een verkeerslicht, een gat in een wegdek gekomen, een T.V.-antenne van het dak op de weg gewaaid, jeugd een leegstaand pand aan het vernielen is, een stel opgeschoten knapen op brommers door een straat crost, ja, dan moet er iets aan gedaan worden.

Maar heeft een mens een ongeluk gekregen b.v. tamelijk ver van de bebouwde kom of er wordt een brand ontdekt, dan kan men via het alarmnummer snel de plaatselijke politie en andere hulpinstanties inlichten.

De toekomst zal moeten uitwijzen of het instellen van dit alarmnummer — nu voor het technisch telefoondistrict Tilburg en later voor andere delen van ons land — een haalbare kaart zal zijn. In ieder geval moet het een hulpmiddel kunnen zijn voor het publiek dat niet direct op de plaatselijke politie een beroep kan doen — en dat is onder de huidige omstandigheden op het platte land vaak aan de orde — om bij een gebeurtenis snel politie, brandweer of ambulanceauto ter plaatse te krijgen.

Het is wel zaak dat via pers, radio en T.V. het publiek wordt ingelicht omtrent de mogelijkheden van deze wijze van alarmeren.

Overste van Nijnanten o.a. luistert ingespannen naar de uiteenzetting van de technische kant van de alarminstallatie. Achter hem de in Rijkspolitiesportkringen bekend zijnde Commissaris Chr. van Osta.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 218

vlootschouw R.P. te water

Voor de 19e maal na de bevrijding van ons land vond in het district Vlaardingen der rijkspolitie te water de jaarlijkse vaartuig-inspectie plaats. Het is in dit district gewoonte geworden deze gebeurtenis, welke dit jaar in Dordrecht plaats vond, aan te grijpen om de banden — zowel naar binnen als naar buiten — te verstevigen en te vernieuwen. Naast de „vlootschouw" is er daarom een inleider, die het personeel over een of ander interessant gebeuren of voorval informeert en wordt na afloop van de inspectie een gezamenlijke maaltijd genuttigd.
Is het niet zo, dat onder een dineetje de beste zaken worden gedaan?
Als spreker trad dit jaar op de Rotterdamse hoofdinspecteur J. A. Blaauw. In een bijna drie uur durende rede gaf de heer Blaauw een buitengewoon boeiend en vooral ook leerzaam relaas over het onderzoek in de in 1963 gepleegde gruwelijke roofmoord op een Rotterdamse weduwe en haar 12-jarig zoontje, de zogenaamde „Brekersveldzaak", welke helaas nog niet is opgelost.
De aanwezigen kwamen onder de indruk van het enorme werk dat door de Rotterdamse politie in de vijf achter ons liggende jaren is verricht en nog wordt verricht. Want de zaak heeft nog steeds de volle aandacht.
Na de inspectie volgde op de Oude Maas een zogenaamde „varende inspectie". Deze werd bijgewoond door de burgemeester van Dordrecht, mr J. J. van der Lee, de officier van justitie, hoofd van het Arrondissementsparket te Middelburg, mr P. J. van Roscam-Abbing, de Commissaris van Politie, mr L. C. H. Mutsaers en een aantal persvertegenwoordigers.
Als inspectievaartuig fungeerde de in Willemstad gestationeerde R.P. 9, terwijl in totaal 12 vaartuigen, onder commando van de adjudant J. Bron, eerst in kiellinie en daarna in een gedeeltelijke frontformatie aan de R.P. 9 voorbij voeren.
Het geheel maakte op de aanwezigen een uitstekende indruk, hetgeen nadien in verscheidene persverslagen tot uitdrukking kwam.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Serenade voor het gemeentehuis . . .

Presentatie van de kapel door kapitein Hoogervorst. De generaal W. de Gast staat temidden van burgemeester J. C. Hoftijzer en mevr. Hoftijzer, daarachter kolonel P. Oom, terr. insp. in het ressort Arnhem, mr J. A. Kopp, subst.-officier van justitie en majoor P. J. Plattel, D.C. te Nijmegen.

Het geëxposeerde verkeersmaterieel.

Burgemeester Hoftijzer wilde het „kuipje", onder de toeziende blikken van generaal De Gast en de groepscommandant Lienden, adjudant D. Gotink, zij het stilstaande, wel even proberen.

Belangstelling voor het verkeersmaterieel. De verkeersman op de voorgrond heeft er kennelijk een zwaar hoofd in.

Het Betuwse dorp Lienden vierde zijn 1000-jarig bestaan onder andere met het organiseren van een Rijkspolitiedag. Op een stralende zomerdag heeft het Korps Rijkspolitie er zich met een aantal onderdelen gepresenteerd. Dat een en ander werd vastgelegd met een „muzikaal verbaal" van de Rijkspolitiekapel spreekt wel haast voor zichzelf.
Tijdens een korte ontvangstplechtigheid op het gemeentehuis door burgemeester J. C. Hoftijzer wees deze op het grote belang van een goede onderlinge verstandhouding.

Rijkspolitiedag in Lienden

TEKST EN FOTO's:
OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

Zowel op het front van de beleidvoering tussen burgerlijke autoriteiten en de politieleiding, alsook in de praktijk tussen de burgerij en de executieve politie. Daarom vond hij manifestaties als deze bijzonder nuttig.
De Algemeen Inspecteur van het Korps, generaal W. de Gast, sloot zich vanzelfsprekend gaarne bij de woorden van de burgemeester aan. Hij maakte tevens van de gelegenheid gebruik om van de zijde van de burgemeesters „clementie" in te roepen als tengevolge van dergelijke activiteiten een lid van de rijkspolitiekapel niet op zijn standplaats aanwezig kan zijn. Hij wees erop, dat de kapelleden allen zuivere „amateurs" zijn en in de normale executieve politiedienst zijn ingeschakeld.
Burgemeester J. C. Hoftijzer bracht dank aan de luitenant P. Vellinga,

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

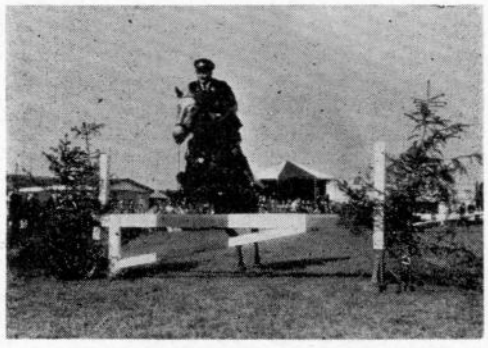
Demonstratie van de afd. Groesbeek van de Ned. Bond voor de Diensthond. Hier laat „Winston" duidelijk zien dat men de handen van zijn baas, de wmr. 1e kl. B. Barten uit Puiflijk, moet afhouden.

Zo is het beter . . .

Beredenen van de groep Apeldoorn (Hulshorst) onder commando van adjudant W. Vochteloo, in „de volte".

Owmr. J. H. v. d. Kamp met „Kitty" tijdens het springconcours.

toegevoegd officier aan de districtscommandant te Nijmegen, voor diens bijzondere inspanningen in verband met de organisatie van de politiedag.
De manifestatie trok van de zijde van het publiek flinke belangstelling.

noodlanding van wegenwacht-eend leidde tot arrestatie

In eerste aanleg zou van bijgaande foto's gezegd kunnen worden: dat is nu symbolisch voor de Wegenwacht; altijd meteen er bovenop. Hetgeen niet de aanleiding is geweest tot het creëren van deze situatie, aangetroffen én vastgelegd op de rijksweg 43 bij Nijland onder Sneek, door de wachtmeester 1e klasse Th. F. Bollen van de verkeersgroep Heerenveen. Oorzaak was het feit dat de Wegenwachtauto frontaal in botsing kwam met een van een tegenligger losgeraakte aanhangwagen en na enige vreemde capriolen een geslaagde noodlanding maakte op de kofferbak van een geparkeerd staande Opel-Kapitän, waarvan de bestuurder lag te slapen en zich wild schrok om twee redenen. Hij werd namelijk kort daarna gearresteerd aangezien bleek dat hij in het opsporingsregister stond vermeld. Waarmee maar gezegd wil zijn dat de Wegenwacht zelfs bij een noodlanding met een eend z'n verdienste heeft.

B. den O.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

De geschiedenis van het korps Politietroepen is — en dat zeker niet slechts voor degenen die hierbij dienden — hoogst boeiend. Wij prijzen ons daarom gelukkig in dit nummer van het Korpsblad Rijkspolitie de publicatie te kunnen voortzetten met het tweede van vijf artikelen over dit voormalige korps, voor het Korpsblad geschreven door de bij uitstek deskundige kolonel b.d. Th. B. W. van de Vliervoet. Wij zijn ervan overtuigd dat deze verhandeling waarin zeer veel feitenmateriaal is verwerkt, zowel door de oudere als door de jonge lezers van het Korpsblad, met grote interesse zal worden gelezen en betuigen de kolonel b.d. Van de Vliervoet erkentelijkheid en waardering voor dit belangrijk stuk werk.

een verhandeling over het voormalig korps Politietroepen (II)

DOOR DE DIRIGEREND OFFICIER DER RIJKSPOLITIE 1e kl. b.d.
Th. B. W. VAN DE VLIERVOET

grensbewaking

Tijdens de mobilisatie-toestand stonden langs de landsgrenzen militaire wachten, die ook na 1918 gedeeltelijk gehandhaafd werden onder het bevel van de Territoriale Bevelhebber; de taak van deze wachten, die hun opstelling hadden nabij de doorlaatposten, was toezicht uitoefenen op de toelating van vreemdelingen; hun sterkte was begin 1920 ± 2400 man; dit aantal liep voortdurend sterk terug omdat de militairen met groot verlof vertrokken.

Al spoedig bleek dat na de oorlog de normale verhoudingen in het onderlinge verkeer der volkeren niet binnen afzienbare tijd zouden zijn hersteld; terugkeer naar de toestand van vóór 1914 leek onmogelijk. Nederland was buiten de oorlog gebleven, had stoffelijke winsten geboekt, er was voldoende werk en werd uit dien hoofde derhalve een groot trekpleister voor vreemdelingen, ook voor hen die geen geestelijke vrijheid in eigen land konden vinden. De stroom werd steeds groter, het toezicht moest strenger worden; nieuwe bepalingen moesten worden vastgesteld. Bewakingsgebieden werden aangewezen; personen, wier aanwezigheid binnen deze gebieden in het belang van de grensbewaking niet kon worden geduld, moesten kunnen worden verwijderd of in bewaring genomen.

De centrale leiding van de grensbewaking betreffende de vreemdelingendienst werd opgedragen aan de I.K.M., aan wie werd toegevoegd de Luitenant-Kolonel F. C. A. v. d. Minne van het Wapen der K.M.

De taak, in het bewakingsvoorschrift aan de Politietroepen toebedeeld, bestond in hoofdzaak in het bij voortduring verrichten van patrouille-diensten op de hoofd-, bij- en buitenwegen, zowel langs de landsgrenzen, als door het gehele bewakingsgebied.

Met ingang van 1 mei 1920 trad het bewakingsvoorschrift in werking. Bij L.O. 1920 werd de datum van oprichting van 7 compagnieën politietroepen op 10 maart 1920 gesteld.

De I.K.M. drong aan om in beginsel alleen actief dienende officieren voor de Politietroepen te bestemmen omdat het zich liet aanzien dat zich voor een tijdelijke functie niet de beste krachten van het verlofspersoneel beschikbaar zouden stellen.

Veel werk moest worden verricht; personeel moest worden opgeleid; voor 84 grensgroepen moest logies verzorgd worden; barakken werden gebouwd.

De grensbevolking was allerminst ingenomen met de bepalingen voor het grensverkeer.

De Politietroepen hebben de nieuwe taak met grote

aktiviteit en plichtsvervulling verricht. Dagelijks zagen de patrouilles zich geplaatst voor feiten, welke, met inachtneming van de voorschriften, een resoluut, flink en beleidvol optreden vereisten.
In het begin zijn natuurlijk ook fouten gemaakt. Deze kwamen voor het forum van de publieke opinie, maar ontgingen ook niet aan de chefs, waardoor weldra slechts zelden een klacht over het optreden van het personeel werd vernomen.
Vele burgemeesters van grensgemeenten hadden aanvankelijk bezwaren tegen de voorgestelde regeling, omdat zij meenden dat een klein aantal mensen van de Politietroepen de taak niet zou kunnen vervullen, welke door de grenswachten van een vaak 5-voudige sterkte werd verricht. De praktijk heeft het tegendeel bewezen.
Een enkel voorbeeld moge ik vermelden.
In het zuiden van ons land werd op 26 april 1920 een groep uitgezet ter sterkte van 2 sergeanten, 1 korporaal en 1 soldaat (ik noem met opzet geen namen). Ook aan de andere zijde van de grens zou een wijziging worden aangebracht in de grensafsluiting; daar was bepaald dat in het bezette gebied van Duitsland de Belgische bezetting van de Duits-Nederlandse grens zou worden teruggetrokken in de nacht van 30 april op 1 mei 1920; de daar geplaatste prikkeldraadafsluiting zou vervallen; deze afsluiting met een hoogte van 3 m werd door de grensbevolking in de vroege morgen van 1 mei 1920 neergehaald.
Het hek was van de dam; een losbandige menigte vreemdelingen overstroomde de grens. De groep werd enkele malen versterkt en geleidelijk werd orde geschapen in de chaos.
Per week werden door die Groep 1000-1500 vreemdelingen over de grens teruggevoerd. Op een weiland bij de Groep werden tientallen vreemdelingen, die zich ten onrechte in het bewakingsgebied ophielden door de patrouilles bijeengebracht en in ploegen over de grens uitgeleid; de grensbewakingsvoorschriften gaven tot deze onmiddellijke uitgeleidingen de bevoegdheid.
De smokkelhandel was van invloed op het aantal vreemdelingen dat ongeoorloofd de genzen overschreed. Het waren niet alleen de beroepssmokkelaars, doch ook en vooral de Duitse grensbewoners (vrouwen en kinderen), die in eigen land niet of onvoldoende — en dan nog tegen zeer hoge prijzen — levensmiddelen konden krijgen; zij haalden deze uit Nederland zonder voorzien te zijn van de vereiste papieren. Naast levensmiddelen waren tabak, sigaretten en cognac zeer gewilde smokkelartikelen.
In Duitsland waren grote hoeveelheden vuurwapenen in handen van de burgerbevolking en men trachtte deze in Nederland als ruilobject te gebruiken. In samenwerking met belastingambtenaren werden herhaaldelijk invallen gedaan in de zogenaamde „smokkelboeden", dat waren kelders, schuren enz., waar de smokkelaars en smokkelaarsters hun waren „onderpakten" om deze in de vroege morgen over de grens naar Duitsland te smokkelen. Onvoorstelbare toestanden werden daarbij aangetroffen.
Zij die niet voorzien waren van de nodige papieren werden voorgeleid voor het hoofd van politie en, indien zij voor een verblijfsontzegging in aanmerking kwamen, voor een 3 of 4-tal dagen opgeborgen in de arrestantenverblijven, in afwachting van hun verblijfsontzegging.
De overigen werden in colonne met vieren, vrouwen voorop, naar de doorlaatpost gebracht en over de grens geleid.
Het dicht bevolkte industriegebied in de onmiddellijke nabijheid van onze Oost-grens, waar honger werd geleden, waar inflatie een gedemoraliseerde bevolking verarmde, waar moeilijkheden ontstonden tussen bevolking en vreemde militaire bezetters, was oorzaak van deze na-oorlogse toestanden. Veel werkloze arbeiders uit geheel Europa zochten werk in onze snel uitbreidende kolenproduktie; de mijndirecties konden hun eisen voor aanneming hoog stellen en op deze wijze hebben zij zich toen kunnen voorzien van een uitstekend korps mijnwerkers.
In de Achterhoek van Gelderland deed zich de nabijheid van het Roergebied gevoelen, vooral tijdens de onlusten in 1920.
Aanvankelijk werd het personeel van de grensgroepen veel verplaatst, gelet op de ervaringen met de

Oude tijden herleven in groepsfoto's als deze.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 223

grenswachten opgedaan; langer dan een maand werd niemand op dezelfde plaats gehandhaafd.
Al heel spoedig bleek dat, gezien de wijze van dienstdoen, op deze maatregel kon worden teruggekomen; de gehuwden kregen zodoende de gelegenheid zich met hun gezin te verenigen.
Tengevolge van deze intensieve grensbewaking werd op 30 juli 1921 besloten tot oprichting van de 8e compagnie, waarmee het Korps zijn grootste sterkte en zijn grootste werkzaamheid bij de grensbewaking bereikte.
De kosten van de grensbewaking vorderden voor de politietroepen in 1921 een bedrag van ruim 3 miljoen gulden; men begon te bezuinigen.
Op verzoek van de minister van justitie stelde de I.K.M. daarom in 1922 voor:

1. het toezicht aan de Belgische grens, voor wat betreft de medewerking van de Politietroepen, op te heffen;
2. het bijzondere toezicht in Limburg, vanaf Vaals tot Sittard te handhaven;
3. in de overige streken langs de Oost-grens het bijzondere toezicht, betrefffende de medewerking door de Politietroepen in te krimpen naarmate de grenstoestanden zulks veroorloofden;
4. de sterkte van de grensbewaking te brengen van 1100 op 550 man.

Op deze wijze bleef het toezicht nog slechts in preventieve zin waarde houden, maar het zou voldoen aan de eis dat het belangrijk minder kostte. Reserves om bij invasies de grens af te sluiten — zoals plaats hadden aan de Zuid-grens door honderden Russen en aan de Oost-grens bij Dinxperlo door duizenden Duitsers — waren niet meer aanwezig.
Aan de Belgische grens was het toezicht aanmerkelijk verbeterd door een intensiever toezicht tengevolge van de uitbreiding van de Gendarmerie aldaar. De Regering hechtte haar goedkeuring aan deze voorstellen. 22 april 1922 werd de verboden strook langs de Zuid-grens opgeheven; op die datum werden de Politietroepen uit de groepen aan die grens teruggetrokken; het personeel werd met een opzeggingstermijn van 5 maanden ontslagen.
Aan de Oost-grens werden geen onderdelen opgeheven, doch de groepen werden geleidelijk gedund. De burgemeesters aan de Oost-grens wezen op de gevaren van deze sterke vermindering van de Politietroepen; zij vonden de toestand nog niet rijp om deze vermindering zo drastisch door te voeren, aangezien de plaatselijke politie niet bij machte was om geregeld toezicht te houden op 't grensverkeer. De regering besloot toen de vermindering aan de Oost-grens met omzichtigheid voortgang te doen vinden. Deze maatregel bleek later terecht te zijn genomen want in 1923 werd in Duitsland de bevolking fel beroerd door uiterst linkse politieke strijd, door separatistische actie in het Rijnland, maar bovenal door de ellende tengevolge van de inflatie.
De onveiligheid nam in vele delen van het bewakingsgebied in sterke mate toe. Versterking van de grensbewaking werd tijdelijk gegeven vanuit de binnenlandse groepen.

Deelnemers aan cursus schermen, boksen en worstelen (1922).

De snelle rijwielpatrouilles van de „Kordemänner" (dit was de naam die de Duitsers de Politietroepen gaven om de nestels die zij droegen) waren door onze Oosterburen gevreesd.
Door autoriteiten en de pers werd bij herhaling er op gewezen dat het noodzakelijk was de grensbewaking door de Politietroepen te handhaven en de getalsterkte niet te verminderen.
Niettegenstaande dit alles werd in 1924 de sterkte der Politietroepen, belast met de grensbewaking eerst teruggebracht van 300 op 250 man en kort daarop van 250 op 185 hoofden. Het betreden van de verboden strook voor Nederlanders en ingezetenen werd bij Besluit van de M. v. J. d.d. op 9 september 1924 opgeheven.
Tengevolge van de vermindering aan personeel werden op die datum de grenscompagnieën gereorganiseerd.
Een grensdetachement in Zuid-Limburg werd ingesteld. Tussen januari en november 1927 daalde de grensbewaking geleidelijk van 185 tot 44 man.
Op 1 november 1927 werden de Politietroepen benoorden Sittard uit de grensbewaking genomen.
Het grensdetachement Zuid-Limburg werd als afdeling Heerlen ingedeeld bij de 3e compagnie Politietroepen. Deze afdeling Heerlen was nog in functie bij het uitbreken van de oorlog in mei 1940.
„Aan de grens heeft het Korps Politietroepen een niet genoeg te waarderen scholing doorgemaakt; daar werd personeel gekweekt, dat met gezag en tact leerde optreden, daar werden in de praktijk van de politiedienst plichtsgetrouwe mannen van de daad gevormd."
Aldus het gezaghebbende oordeel van de kapiteintoegevoegd der Politietroepen F. N. F. van der Schrieck in zijn „Gegevens betreffende de geschiedenis van het Korps Politietroepen".

de strijd om voortbestaan

Bij de behandeling van de Staatsbegroting voor 1920 werd naar de voornemens van de Regering gevraagd

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12

met betrekking tot de militaire politie. Het antwoord van de M. v. O. kwam in 't kort hierop neer:

De militaire politie-afdelingen waren in de mobilisatietijd opgericht om een deel van de taak der K. M. — het houden van politietoezicht in het leger — over te nemen. Later zijn zij ingezet bij de grensbewaking. Vooralsnog kunnen zij niet worden gemist. Het ligt niet in de bedoeling om de Politieafdelingen als zodanig in de Vredes-organisatie van het leger op te nemen. Wel wordt overwogen een kleine kern te handhaven om als opleidingsschool te dienen voor een aantal dienstplichtigen met het doel om bij een nieuwe mobilisatie of in bijzondere omstandigheden, onverwijld het dan vereiste aantal politieafdelingen te kunnen samenstellen.

De wijze waarop het instituut der politietroepen, dat thans nog een tijdelijk karakter draagt, in de organisatie van het leger zal zijn op te nemen, is in studie. Bij schrijven van 3 juni 1920 vroeg de Minister voorlichting aan een commissie, onder voorzitterschap van de kolonel C. v. Tuinen.

De opdracht luidde: Het spoedig indienen van voorstellen omtrent organisatie, recrutering, dienstverband, bezoldiging enz. der Politietroepen.

Uitgegaan moest worden van de grondgedachte:

Voor legerdiensten bestaat behoefte aan militaire politie, in vredestijd voor bewakingsdiensten, dienst in garnizoenen enz.; in oorlogstijd voor de vervulling van een uitgebreide politiedienst bij het gemobiliseerde leger.

Daarnaast bestaat voorshands behoefte aan militaire politie, ter aanvulling van de onvoldoende sterkte der Rijkspolitie, voor grensdienst en tot ondersteuning van de plaatselijke politie bij rustverstoringen.

De taak in oorlogstijd zal ook na uitbreiding der K.M. niet door dit Wapen vervuld kunnen worden, omdat de taak van dat Wapen niet toelaat hieraan bij mobilisatie plotseling uitbreiding te geven.

De taak in vredestijd zal slechts ten dele door de K.M. vervuld kunnen worden. In de behoefte aan militaire politie kan op den duur ook door andere bestaande politiekorpsen, de K.M. of Rijksveldwacht worden voorzien.

Er bestaat behoefte aan een instituut van militaire politie, dat in vredestijd een kern heeft, welke in staat is het karakter van het instituut vast te houden, de mobilisatie voor te bereiden en mogelijk te maken, voor opleiding zorg te dragen en bovendien bij mobilisatie in de grote behoefte aan politie-soldaten te kunnen voldoen.

Het personeel te recruteren uit dienstplichtigen met een vrijwillige verbintenis van één of meer jaren, gevolgd door een aantal jaren in reserve. Uitzicht op plaatsing bij een der Rijkspolitiekorpsen; geen pensioen terzake vrijwillige dienst.

Op 28 januari 1921 bracht de commissie verslag uit aan de M. v. O. en kwam tot de volgende inzichten:

I. De politietroepen worden gebezigd voor politiediensten in het leger. Neventaak is de nog onvoldoend sterke rijkspolitie aan te vullen door het verrichten van politiediensten buiten het leger.

II. Voor de dienst in normale omstandigheden is een sterkte van ± 700 man nodig, verdeeld over 37 groepen.

De groepen zijn ondergebracht in 4 compagnieën; opleiding geschiedt bij een school of Depotcompagnie.

Indeling bij het Wapen der K.M. is niet wenselijk; het korps moet afzonderlijk in de organisatie van het leger worden vermeld.

Aan het hoofd behoort een kolonel of luitenant-kolonel te staan op grond van de volgende overwegingen:

a. het Korps krijgt een zeer moeilijke en bijzondere taak;
b. het Korps heeft een vrij grote vredessterkte en is in een groot aantal onderdelen over geheel Nederland verspreid.

Behalve de commandanten der compagnieën kunnen ook de afdelingscommandanten kapitein zijn, teneinde continuïteit in de commandovoering te verkrijgen.

Bij bijzondere omstandigheden kan de M. v. O. het Korps tijdelijk uitbreiden.

III. Van de ± 700 hoofden zijn tenminste 200 onderofficieren die een verbintenis voor onbepaalde tijd sluiten, zij behoren tot het beroepspersoneel.

De bij het Korps Politietroepen benodigde 35 s.m.i.'s moeten voortkomen uit de sergeanten, die zulk een verbintenis hebben gesloten.

Het personeel bestaat uit:

50 beroepssergeanten
135 sergeanten) Dienstplichtig personeel met
) een verbintenis voor 5 jaren,
315 korporaals en soldaten) waarvan 2 in werkelijke
) dienst, de overige in reserve.

Voor bijzondere omstandigheden kan het Korps worden uitgebreid door daartoe geschikte militairen in het Korps te detacheren.

Het lid der commissie, de luitenant-kolonel J. C. C. Vermeulen van het Wapen der K.M., commandant van het Korps Politietroepen, kon zich niet geheel met het uitgebrachte advies verenigen en gaf bij nota van zijn afwijkende mening kennis aan de M. v. O. In het kort kwam dit hierop neer:

1. Op het vormen van een categorie „in reserve" mag in bijzondere omstandigheden niet worden gerekend, omdat:
   a. niet over een voldoend aantal beschikt zal kunnen worden;
   b. zij niet onmiddellijk ter beschikking staan;
   c. zij — althans gedeeltelijk — niet betrouwbaar zijn.
   (Na 2 jaar dienst gaan zij in de burgermaatschappij, waar het moeilijk zal zijn een hun bevredigende positie te verwerven, waardoor ontstemming ontstaat tegen de Politietroepen, waar zij geen toekomst konden vinden;
2. De sterkte van 700 man is onvoldoende; dit moet minstens 1000 man zijn, aangezien bij ordeverstoringen slechts ± 350 man beschikbaar kunnen zijn, wil men niet dat de taak in de garnizoenen onvervuld zal blijven.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 225

Bereden politietroepen in 1925.

De ervaringen in latere jaren opgedaan, hebben deze argumentatie in het gelijk gesteld. In de pers is een heftige strijd ontstaan over het al of niet voortbestaan van het Korps.

De toenmalige kapitein van het Korps J. Th. Heins, de latere en laatste commandant van het Korps, heeft toen in een geschrift op zeer goede gronden betoogd: „Waarom de Politietroepen dát deel van het leger vormen, dat in de eerste plaats in aanmerking moet komen voor het verlenen van militaire bijstand, zowel voor bestrijding van revolutionaire woelingen als van ongeregeldheden van minder ernstige aard en dat voorts politiedienst verricht in het leger en voor zich daartoe eigenende diensten, ook buiten het leger." En het slot van dit betoog luidde:

„De veel geuite vrees, dat de Politietroepen een vierde politiekorps zullen vormen, kan als geheel ongegrond worden aangemerkt. De grote kracht van de politietroepen ligt in hun militaire — en niet in hun politie-bekwaamheid. Zij, die de politietroepen zo heftig hebben bestreden op grond van die vrees, hebben blijk gegeven nog geen zuiver inzicht in de zaak te bezitten. Zodra de politietroepen er naar streven politieambtenaar te worden hebben zij hun eigen vonnis geveld.

Dan worden zij dusdanig in beslag genomen door politiediensten, dat er voor militaire oefeningen geen tijd meer over blijft; dan bestaat er geen verschil meer tussen hen en de Marechaussee of de Rijksveldwacht en hebben zij geen reden van een afzonderlijk bestaan meer."

Ik laat het bij dit duidelijke betoog, doch wil niet onvermeld laten dat meerdere personen in die dagen over de Politietroepen hebben geschreven. Allen kwamen tot dezelfde conclusie: de Politietroepen waren noodzakelijk.

In de beide kamers der Staten-Generaal werd door voor- en tegenstanders van gedachten gewisseld over het voortbestaan van het Korps Politietroepen met de Ministers van Justitie en van Oorlog. Deze bewindslieden hebben het Korps gehandhaafd. De toenmalige M. v. O., de generaal W. F. Pop, zei o.m.: „. . . Het militaire verband heeft zijn grote voordelen dat blijkt wel; het is een Korps, dat uitstekend gedisciplineerd is en overal waar het komt zijn plicht doet. Dat kan iedereen, die er mede kennis maakt, beoordelen. Laten wij niet iets, wat goed is, afbreken." De M. v. J. sprak in gelijke zin en bestreed o.m. de vrees die door enkele personen wel werd geuit:

„ . . . dat van jonge ambitieuze personen te verwachten is, dat er enige geneigdheid vertoond zou kunnen worden om de aangegeven begrenzing van hun functie te overschrijden . . ." en voorts: „dat de nodige maatregelen zullen worden getroffen om dit te voorkomen."

Het gevolg was dat (bij Min. Besch. van 2-6-'22, II afd. No. 33) de Politietroepen officieel werden opgenomen in de Vredesorganisatie van het leger. De samenstelling van het Korps werd bepaald op een Staf, 4 compagnieën en een Depotcompagnie; totale sterkte 20 officieren en 700 onderofficieren, korporaals en soldaten.

De strijd om het bestaan van het Korps was hiermede nog niet beslist; nog meerdere malen zouden meer of minder heftige aanvallen op het voortbestaan van het Korps worden gedaan.

(wordt vervolgd)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 226

proces-verbaal-stijl

Gelijk de dominee wordt bedreigd door
de beruchte „preektoon" is de even beruchte
verbaal-stijl de belager van de politie-ambtenaar.
Een treffend voorbeeld bereikte ons via
S. Zwart te Groningen: Bij een ruzie in een dorpscafé
was een vechtersbaas er niet zo goed afgekomen.
Het proces-verbaal meldde dat hij een gat in zijn hoofd had
„zo groot als een rijksdaalder, althans twee gulden vijftig" . . .

adjudant M. van Asperen nam afscheid

Op de plaats waar hij 40 jaar geleden zijn ambtelijke loopbaan begon, de Frederik Hendrikkazerne te Vught, heeft op 27 juni de adjudant M. van Asperen, bureauchef bij de Staf van de Territoriale Inspectie in het ressort Den Bosch, afscheid van de dienst genomen wegens functioneel leeftijdsontslag. Er zullen in het Korps Rijkspolitie weinigen zijn, die niet op enigerlei wijze met de adjudant Van Asperen in contact zijn geweest, want hij bewoog zich zowel op ambtelijk als maatschappelijk gebied op velerlei terreinen. Het was daarom ook niet verwonderlijk dat de onderofficiers mess van de Frederik Hendrikkazerne uitpuilde van belangstellenden.

„Het is haast onbegrijpelijk," zo zei kolonel M. C. Ruigrok, territoriaal inspecteur in het ressort Den Bosch, in een toespraak waarin hij uitvoerig de loopbaan van de scheidende adjudant in herinnering bracht, „hoe één man zoveel werk heeft kunnen verzetten."

Weliswaar meestal achter de schermen, maar in vele activiteiten zowel binnen als buiten het ressort had adjudant Van Asperen een actief aandeel. Hij wist alles, maar wat meer zegt, hij toonde zich een voortreffelijk organisator.

De adjudant Van Asperen is hoofdbestuurslid van de Bond van Politieambtenaren tot Bescherming van Dieren, bestuurslid van het Sociaal Fonds van het Departement van Justitie en — samen met de adjudant F. A. Mulders — initiatiefnemer en stimulator van de Rijkspolitiekalender. Voorts was hij contactman van de Rijkspolitiekapel. Van al deze instellingen waren de „voormannen" naar Den Bosch gekomen, om er te getuigen van hun grote waardering voor het vele en belangrijke werk dat adjudant Van Asperen in het belang van deze instellingen heeft verricht. Dat hij daarnaast een voortreffelijk bureauchef was bleek niet alleen uit de woorden van kolonel Ruigrok, maar ook uit de aanwezigheid en woorden van twee oud-chefs, de kolonels b.d. J. F. M. M. Oor en Th. B. W. v. d. Vliervoet.

Een stroom van cadeaus begeleidde de woorden van de lange rij van sprekers.

Het meest originele geschenk kwam van collega F. A. Mulders, die (zie foto) voor een „bijzonder man" een „eigen merk" waardig vond. Op de bekende kruik staat adjudant Van Asperen afgebeeld met Biedermeier-pruik. De inhoud van de kruik kan vervangen worden, het merk blijft voor het nageslacht bewaard. Een portret op emaille-plaat completeerde het cadeau. Geheel compleet zal het echter pas zijn als des adjudants echtgenote, in wie adjudant Van Asperen zoals hij in zijn „laatste woord" opmerkte steeds de kracht had gevonden om door te gaan en die door alle sprekers in de lofuitingen werd betrokken, eindelijk de tijd zal hebben gevonden om voor de politie-fotograaf te poseren.

Een onafzienbare rij van collega's en oud-collega's tot in het grijze verleden, kwam adjudant Van Asperen en mevrouw Van Asperen de hand drukken.

In Den Bosch werd aan een bescheiden maar harde werker een waardig afscheid bereid.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 227

verdovende middelen ook al ten plattelande

TEKST: OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN
FOTO's: TECHN. RECHERCHE DEN BOSCH

Het gebruik van verdovende middelen is de laatste tijd in de discussie. Wat trouwens niet? Voor de televisie-camera's verdringen zich de deskundigen, aangespoord door de presentators van de „kritische" programma's, om al naar gelang van hun vaak persoonlijke instelling, hetzij het gebruik van deze middelen te „verdedigen", hetzij hun scherpe veroordeling erover uit te spreken.
De leek is dan aan het einde van zo'n uitzending dikwijls nog verder van huis dan bij het begin. Want, terwijl de ene doctor in de zus en zo met afschuw verklaart dat het gebruik van verdovende middelen regelrecht naar de ondergang voert, beweert de ander niet minder indrukwekkende geleerde dat je „pikketanisie" voor het eten zeker zo gevaarlijk is voor je geestelijk en lichamelijk welzijn als het — in zijn ogen althans — onschuldige marihuana-sigaretje.
Nu is het onnodig in het kader van dit artikel over

Bij elke aanwezige een politieambtenaar . . .

de mogelijke of onmogelijke gevolgen van het gebruik van verdovende middelen te praten, omdat in de Opiumwet precies staat aangegeven wat de Nederlandse staatsburger zich op dit terrein (tot nu toe) al dan niet mag permitteren. En daaraan heeft de politieambtenaar zich als toezichthouder op de „richtige naleving van wetten en voorschriften" slechts te houden. De discussies over het al of niet schadelijk zijn kan hij rustig aan anderen overlaten, al kunnen we ons voorstellen dat een politieambtenaar die — met veel moeite — een zaak rond heeft gekregen, zich wel eens zou kunnen gaan afvragen of dat allemaal nu zo hoog nodig moest als het gebruik van verdovende middelen eventueel geen aanslag op de volksgezondheid zou betekenen.
Het zal de doorsnee-lezer echter wel net zo vergaan als ons, die bij het genieten van „een slokje" nu niet direct het gevoel hebben hard aan het consulteren van een psychiater toe te zijn, terwijl het gebruik van verdovende middelen — ook het „onschuldige" marihuana-sigaretje — bij hem associaties oproept aan geheimzinnige ruimten, waarin mensen zich bezig houden met het verdringen van het ene complex na het andere.
Waarmee gezegd wil zijn, dat het gebruik van verdovende middelen in Nederland beslist (nog) niet tot de „inheemse" gewoonten kan worden gerekend. Al is het weer wel zo — en dat is mede aanleiding tot dit artikel — dat de gebruikers ook in ons land vaak dichter bij huis wonen dan men zou durven vermoeden. De steeds toenemende motorisering, tengevolge waarvan afstanden praktisch niet meer bestaan, de grotere financiële armslag van velen, maar vooral de komst van gastarbeiders uit landen waar het gebruik van deze middelen „normaal" is, lijken evenzovele oorzaken welke tot toeneming van het gebruik hebben geleid. Waarbij we dan nog maar niet spreken over de moderne opvattingen van een deel van onze jeugd te dien aanzien.
Dat ook op het platteland het gebruik van verdovende middelen toeneemt, moge blijken uit het hierna afgeschilderde voorval, hetgeen naar we mogen aannemen zeker geen uitzondering betreft.
Vooral in plaatsen waar zich nieuwe industrieën (met buitenlandse arbeiders) vestigen, of in de nabijheid van dergelijke plaatsen, zal de politie er rekening mee moeten houden dat binnen haar bewakingsgebied zich dergelijke feiten kunnen gaan afspelen.

tip

Zoals in Cuyk, een onder de rook van Nijmegen zich snel ontwikkelende plattelandsgemeente met sterk industriële inslag, waar de wachtmeester 1e klasse M. E. H. van den Bergh via een „loenenaar" er lucht van kreeg, dat in een bepaald pand verdovende middelen aanwezig zouden zijn en ook zouden worden gebruikt.
Een intensief onderzoek, waarbij nauw kontakt werd onderhouden met de recherche van de Nijmeegse gemeentepolitie en de districtsrecherche te Nijmegen, leidde tot zekerheid.
Na de inval in Cuyk heeft dit kontakt dan ook geleid tot meerdere succesvolle acties in Nijmegen en enkele omliggende plaatsen door de recherche van de Nijmeegse gemeentepolitie en de districtsrecherche te Nijmegen.
De inval in Cuyk stond onder leiding van de groeps-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 228

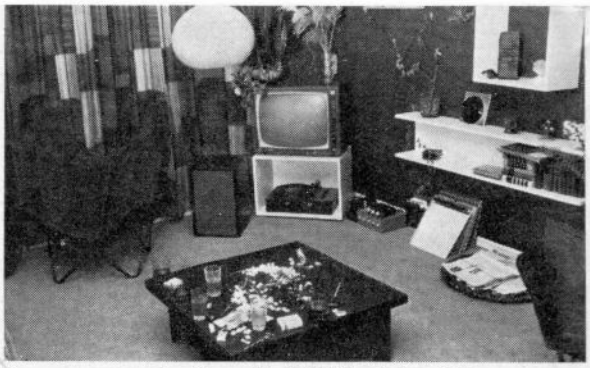
De hierbij afgebeelde tekening (oorspronkelijk in kleuren) werd vervaardigd onder invloed van het gebruik van verdovende middelen.
De bedoeling ervan is weer te geven wat er zoal door het brein van de vervaardiger rondspookt, terwijl het blanco ovaal rechts boven moet aantonen, dat deze frustraties verdwijnen als de vervaardiger „high" is.
Of zij daarna, wellicht in nog heviger mate, weer terugkeren is niet duidelijk geworden.

commandant, adjudant G. A. Gerards. Hij zegt er het volgende van.

Toen de wachtmeester Van den Bergh, één van de twee groeps-rechercheurs in de groep Cuyk, tot de overtuiging was gekomen dat in deze gemeente gelegenheid werd gegeven tot het gebruik van verdovende middelen, was vanzelfsprekend mijn eerste taak de burgemeester en de officier van justitie in Den Bosch hiermede op de hoogte te stellen. In overleg met deze beide autoriteiten werd besloten tot een inval, al ging er natuurlijk nog wel het een en ander aan vooraf vooraleer het uur „U" was aangebroken. Allereerst werd het bewuste pand geruime tijd geobserveerd. Dit gebeurde door eigen personeel en rechercheurs van omliggende groepen, die hier bij de bevolking minder bekend zijn. Aan de hand van een plattegrond werden nauwkeurig de plaatsen bepaald waar de deelnemers aan de inval zich moesten opstellen en van welk punt uit de inval, of aanval zo men wil, moest worden ingeleid. Er werd een team gevormd, waarin zich ondermeer de technisch-rechercheurs adjudant F. A. Mulders en wachtmeester 1e klasse M. Geratz, zomede de districts-rechercheur uit Den Bosch, opperwachtmeester F. B. van der Aa, bevonden. Verder maakten er deel van uit: de opperwachtmeesters A. van Oevelen en S. v. d. Pal, de wachtmeesters 1e klasse F. Schuurmans, G. Ooms, W. ter Haar, G. J. Harmsen, F. Gijsbertsen en M. E. H. v. d. Bergh en de wachtmeester B. Scholten.

Burgemeester mr. B. L. A. van Zwieten stelde er

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 229

De „aangepaste sfeer" spreekt duidelijk uit deze foto.

prijs op persoonlijk bij de inval aanwezig te zijn, evenals kapitein K. de Maat, recherche-officier te Den Bosch.
De observaties hadden aangetoond dat de zondagavond de meeste kans op succes zou bieden. De taak van iedere „invaller" werd zo nauwkeurig mogelijk vastgesteld, al hangt vanzelfsprekend veel af van het persoonlijk initiatief, afhankelijk van de situatie ter plaatse, die van tevoren nu eenmaal niet geheel valt te overzien. Overeengekomen was dat zich bij elke aanwezige onmiddellijk een politieambtenaar zou opstellen. Hij mocht niet van diens of haar zijde wijken, moest alle daarvoor in aanmerking komende voorwerpen, zoals sigaretten, tassen, asbakken, dozen, etc., veilig stellen, terwijl het verhoor nadien eveneens aan deze ambtenaar was opgedragen. Bij de uitvoering bleek een en ander wonderwel te kloppen, al is in zo'n geval ook wel een beetje de hulp van vrouwe Fortuna nodig.

aktie

Het uur „U" viel op zondag 9 februari 1969. Vanaf 19.00 uur die zondag werd het bewuste pand nauwlettend in de gaten gehouden. Ieder had zijn post aan de voor- en achterzijde betrokken, terwijl via de portofoon het kontakt met elkaar en met het groepsbureau werd onderhouden.
Omstreeks acht uur arriveerde per auto een gezelschap van drie personen. Alle drie begaven zich naar binnen. Korte tijd later werden de gordijnen aan de voorzijde gesloten. Aan de achterzijde was dit reeds gebeurd, zodat vanuit de woning geen licht meer naar buiten straalde. Reeds eerder was één persoon naar binnen gegaan, zodat zich met de bewoner en zijn echtgenote zes personen in de woning moesten bevinden. Ook dat klopte achteraf.
Om 22.25 werd het sein tot de inval gegeven. De wachtmeester B. J. Scholten stormde door de tuin naar de achterdeur, vond deze geopend en kon zodoende zonder oponthoud door de gang naar de voordeur doorstoten om zijn collega's toegang te verschaffen. De verrassing was compleet, temeer, daar keiharde muziek uit een muziek-installatie ieder gerucht overstemde.
Adjudant Gerards richtte zich tot de hoofdbewoner met: „Wij zijn van de politie. U begrijpt wel wat wij komen doen". De man begreep het kennelijk, zodat de „schriftelijke last" tot binnentreden er niet aan tepas behoefde te komen, terwijl ook de burgemeester niet van zijn bevoegdheden gebruik behoefde te maken.

Eén man, die blijkbaar lust gevoelde het niet allemaal zomaar te nemen, werd onmiddellijk door de hoofdbewoner zelf het zwijgen opgelegd.
In de woonkamer hing een zware, weeë lucht. Op de tafel stonden glazen met frisdranken en schaaltjes met versnaperingen, waarvoor de invallers echter in eerste instantie minder belangstelling hadden, al blijft elk detail, hoe klein en op het oog nog zo onschuldig, belangrijk. De aandacht richtte zich echter allereerst, naast de aanwezige personen, op asbakken en verdere voorwerpen, waarin zich verdovende middelen zouden kunnen bevinden.
Ook is het bij een dergelijke actie, volgens adjudant Gerards, van groot belang dat papieren, aantekenboekjes, e.d., aan de hand waarvan later mogelijk de herkomst van het goedje kan worden afgeleid, veilig worden gesteld. Een eerste onderzoek aan de kleding, in damestassen, portefeuilles, enzovoort, mag daarom niet achterwege blijven.
In de kamer verspreidde een lamp boven de tafel een zacht oranje licht. Buiten deze lamp en een klein schemerlampje aan één der wanden was er geen verlichting.
Geheel volgens plan kreeg elk der aanwezigen aanstonds een bewaker bij zich. De oogst aan sigarettenpeuken, waarin zich — zoals uit een nadien ingesteld onderzoek op het Gerechtelijk laboratorium in Den Haag zou blijken — marihuana bevond, bedroeg eenenveertig. Eén der aanwezigen, kennnelijk „onder invloed", was juist bezig met het draaien van een hennep-sigaretje. Sigaret en metalen doos met inhoud werden inbeslaggenomen. Bij een onderzoek in de woning vond men in de keuken een blikken trommel met 35 gram marihuana, verpakt in een plastic zakje. Op de slaapkamer van het echtpaar trof men onder het bed een kleine hoeveelheid marihuana aan. Deze was vermoedelijk afkomstig van een leeggelopen sigaret, daar de man volgens zijn verklaring ook wel eens in bed rookte.
Uit het verdere onderzoek en de verhoren kwam vast te staan, dat de verdachten allen in een of andere relatie stonden tot de hoofdbewoner van het pand. Deze bleek het goedje te hebben gekocht van de „grote onbekenden" in Amsterdam. Volgens de man waren dit, naar uiterlijk en spraak te oordelen, Turken. Het goedje, dat veel leek op fijn gemalen soepgroenten, was verpakt in een plastic zakje. Hij moest er naar zijn zeggen tweehonderd gulden voor neertellen, nadat eerst driehonderd gulden was gevraagd.
Handel in verdovende middelen kon deze verdachte niet worden bewezen, al blijven er altijd de twijfels, daar wel vast kwam te staan dat hij aan bekenden, volgens zijn zeggen zonder betaling „stuff" had geleverd.
Dit verhaal maakt duidelijk, dat het gebruik van verdovende middelen zich niet meer beperkt tot verre landen, of tot onze grote steden. Ook de politieambtenaar ten plattelande kan er vroeg of laat in zijn eigen omgeving mee worden geconfronteerd. Hetgeen aanleiding kan zijn, ook op dit punt „in" te blijven.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 230

uniek boekje (500 pagina's) over

politie en dierenbescherming

Het komt helaas ook in de tegenwoordige tijd nog al te vaak voor, dat het dier, dat in zijn algemeenheid de mens toch tot nut en plezier strekt, juist door de mens op o n m e n s e l ij k e wijze en met een wreedheid die men vaak voor onmogelijk zou houden, wordt bejegend. Dat de politie alleen al op grond van de bestaande wetten tot taak heeft tegen gevallen van dierenmishandeling op te treden is duidelijk, maar ook overigens lijkt het ons dat de politie in het kader van haar opdracht „hulpverlening aan wie deze behoeven" ook ten aanzien van de bescherming van het dier tegen nodeloos misbruik en kwelling, in de frontlijn behoort te staan. Dat deze opvatting algemeen opgang vindt blijkt ondermeer uit het feit, dat naast de „burgerlijke" bond voor de dierenbescherming er ook een „Bond van politieambtenaren in Nederland tot bescherming van dieren" bestaat. De ijverige secretaris van deze bond is de oud-adjudant M. van Asperen.

De bond van de „politie-dierenbescherming" vierde onlangs zijn 50-jarig bestaan. Ter gelegenheid van dit heugelijke feit is door de Vereniging een losbladige handleiding uitgegeven, waarin juist voor de politieambtenaar alles te vinden is op het terrein van de dierenbescherming. De ongeveer 500 bladzijden omvattende handleiding is gebundeld in een plastic ringbandje van 19 x 14 cm. Tot de inhoud behoren alle bestaande wetten, die betrekking hebben op de behandeling van het dier, zoals: de Wet op de Dierenbescherming, Jachtwet, Vogelwet, Visserijwet; E.H.B.O. voor dieren, Doden van dieren in nood (art. 254 en 455 WvS), alsmede een uitvoerige bespreking betreffende de voorgeschiedenis in het WvS. Verder is er een tekstbespreking, besluiten, modellen, etc.

De uitgave, voorzien van talrijke foto's, tekeningen en vergunningen, mag gerust uniek worden genoemd. Aan de totstandkoming hebben ook leden van het Korps Rijkspolitie meegewerkt, met name de opperwachtmeester J. Bil te Dronten en de opperwachtmeester b.d. O. J. van Kooten te Meerssen. Tientallen onderwerpen met betrekking tot de praktische dierenbescherming worden in de uitgave behandeld. Om er enkele te noemen: dierenhandel, dierproeven, dierenverzorging, dieren in nood, hoorntouwen, kettinghonden, mestkalveren, genot van de jacht, jachtakten, jachtmiddelen, vangmiddelen, begrip wild, eieren rapen, eendekooien, veevervoer, keuringsbewijs, wind- en luchtbuksen, vismaten, vissoorten, wildschade, bevoegdheid, strafbaarheid, enz. enz. Prachtig studiemateriaal vooral ook voor de jonge politie-ambtenaar. Wij aarzelen dan ook niet deze uitgave warm in de belangstelling van alle rijkspolitieambtenaren aan te bevelen.

In verband met het feit dat slechts een beperkte oplage is gedrukt en herdruk n i e t mogelijk is, wordt het politiepersoneel bij voorrang in de gelegenheid gesteld een exemplaar te bestellen.

De kostprijs van inhoud met 1 bandje bedraagt f 6.50. Een bandje extra is verkrijgbaar tegen de prijs van f 2.—. De inhoud is tijdens de samenstelling namelijk zodanig gegroeid, dat men, om alles bijeen te hebben beter nog een extra bandje kan bestellen. Noodzakelijk is dit echter niet, daar men de wetten zelf in 1 bandje kan onderbrengen. Leden van de Bond betalen f 4.95. Bij opgave als lid van de Bond kan men eveneens profiteren van deze reductie. Het lidmaatschapsgeld bedraagt f 2.50. Voor deze prijs krijgt men tevens gratis het maandblad van de Bond toegezonden.

Men kan bestellen door het verschuldigde bedrag over te maken op giro 1 12 79 94 van M. van Asperen te Vught, met vermelding van het aantal exemplaren dat gewenst wordt en eventueel ook het aantal extra bandjes.

J. J.H. van Aerssen.

DIT EMBLEEM UW WAARBORG VOOR VEILIGHEID EN VOORDEEL.

sampermans voor autobanden

20 Speciaalzaken in Limburg en Brabant staan voor u klaar met 'n geweldige en prettige service. Grote sortering, vooral ook in Rallye, Sprint en Sport-banden.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

propaganda voor werving en „goodwill" reële en dwingende zaak

TEKST EN FOTO:
OPPERWACHTMEESTER
J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

„Wanneer het werkelijke beeld van het Korps niet beantwoordt aan het beeld dat het publiek door middel van onze propaganda krijgt voorgeschoteld, dan is het vele geld dat er jaarlijks aan wordt besteed boter aan de galg gesmeerd. Het Korps Rijkspolitie zelf moet een „levende reclame" zijn. Elk korpslid dient door woord en daad, door houding en optreden, in positieve zin daaraan mee te werken. De indruk welke het Korps als geheel en ieder korpslid afzonderlijk op het publiek achterlaat is van wezenlijke betekenis."

Deze woorden tekenden we op uit de mond van majoor P. H. Borra tijdens een onlangs voor een aantal nieuw aangewezen voorlichtingsambtenaren belegde bijeenkomst.

Nu moet de lezer uit de woorden van het hoofd van het bureau Werving niet direct de conclusie trekken dat, als dus het Korps naar buiten maar een voorbeeldige indruk maakt, propaganda overbodig is. Evenmin als men moet schrikken van het „vele geld" dat eraan wordt besteed. Het is nog altijd zo, dat al timmert de politieambtenaar figuurlijk gesproken aan de weg, begrip voor zijn werk in vele gevallen nog ver te zoeken is. Laat staan dat het grote publiek er enige notie van zou hebben op welke wijze een politieapparaat functioneert. Daarvoor is duidelijke „voorlichting" bepaald onontbeerlijk. Waaruit wél de conclusie mag worden getrokken, dat onbekendheid met feiten en omstandigheden onbegrip in de hand werkt. Helaas meer dan ons dikwijls lief is. Feiten van algemene bekendheid behoeven geen bewijs, om maar in stijl te blijven. Dat een en ander zijn terugslag kan hebben op werving en „goodwill", maar in omgekeerde richting, bij gunstige indrukken ook van positieve waarde kan zijn, valt licht te begrijpen.

Op het stuk van de voorlichting heeft het in de ambtelijke wereld in het verleden bepaald niet overgelopen. Waarbij we de ogen niet sluiten voor de bijzondere moeilijkheden die de „publiciteit" op bepaalde terreinen voor de politie kan meebrengen, al worden deze zo hier en daar naar onze mening wel eens overtrokken.

Tot voor kort speelde het ambtelijke leven zich grotendeels „achter gesloten deuren" af. Onder de druk van de gewijzigde tijdsomstandigheden is zich de laatste jaren een duidelijk merkbare kentering naar meer openheid aan het voltrekken. Men denke bijvoorbeeld aan de „commissie Biesheuvel", welke dit probleem momenteel in studie heeft. Het zou daarom bepaald niet in het belang van de politie zelf zijn als zij zich, voorwat handel en wandel betreft, in de anonimiteit zou blijven bewegen.

Zo wil ook de moderne jongeman veel meer dan vroeger het geval was, bij het kiezen van zijn beroep precies weten waar hij aan toe is. Zowel in positieve als in negatieve zin. Met slogans als „plichtsgetrouw en steeds paraat", hoe waardevol deze begrippen op zichzelf ook mogen zijn, komt men er tegenwoordig niet meer.

Het is trouwens ook een Korpsbelang, dat zij die in het korpsverband treden zo nauwkeurig mogelijk zijn voorgelicht over datgene wat hen in het gekozen beroep te wachten staat. De kans op „kortsluitingen" wordt erdoor aanmerkelijk verkleind. We komen daar nog op terug. Eerst nog iets over het „vele geld". Een „ton" is voor de man in de straat een aardig sommetje, maar wanneer het erom gaat voor een „bedrijf" van zo'n kleine zevenduizend medewerkers doeltreffende (wervings) propaganda en voorlichting te verzorgen, is het een druppel op een gloeiende plaat. Men vrage maar eens naar de kosten van advertenties, brochures, foto's, film-apparatuur, etc., om nog te zwijgen van de sommen die zaalhuur (lezingen), vervoer en dergelijke opslokken.

Of al dit geld nu „boter aan de galg is gesmeerd"? Kijken we in dit verband eens naar het bedrijfsleven, dan zien we dat daar door g e v e s t i g d e bedrijven jaarlijks miljoenen aan reklame worden besteed. En men denkt toch niet dat de leiders van deze bedrijven filantropische doeleinden nastreven, of platweg gezegd een gaatje in het achterhoofd hebben.

Onbekend maakt onbemind is een oud, doch geenszins verouderd spreekwoord. Of men het leuk vindt of niet, propaganda en voorlichting is voor een bedrijf (en zo dient men in dit licht het Korps Rijkspolitie toch ook te zien) eenvoudig een bestaansnoodzaak, zowel voor wat de „werving" als wat de „goodwill" betreft.

Maar.. en dat wilde kennelijk ook majoor Borra alleen maar tot uitdrukking brengen, alles — geld en moeite — is vergeefs als niet het Korps, zijnde het te verkopen „produkt", voldoet aan hoge kwaliteits-eisen.

wervingspropaganda en voorlichting

Alhoewel wervingspropaganda en goodwillpropaganda elkaar raken, bestaat er o.i. tussen beide vormen van voorlichting ook een duidelijk aanwijsbaar verschil. De wervingspropaganda immers is gericht op de jongeman die mogelijk bij het Korps een levensbestemming kan vinden. Zij dient — en hier komen we terug op hetgeen we in de aanhef schreven over kortsluitingen — vooral „eerlijk" te zijn. Hetgeen natuurlijk niet wil zeggen dat ditzelfde voor de goodwillpropaganda niet zou gelden.

Bij de wervingspropaganda komt het er echter in eerste instantie op aan dat de kandidaat zich een zo

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 232

duidelijk mogelijk beeld kan vormen van datgene wat hem in zijn beroep te wachten staat, waarbij zeer zeker de negatieve kanten van dit beroep niet mogen worden vergeten. Het gaat er niet om, ook volgens de mening van majoor Borra, zoveel mogelijk „petten te vangen". Ook niet om alleen maar de allerbesten te krijgen. Op dit punt beweegt zich de werving tussen twee vuren in. Aan de ene kant de kwantiteit — de noodzaak om een groot aantal te moeten werven — en aan de andere kant de kwaliteit. Zij zal tussen beide de juiste middenweg moeten zien te vinden. Een niet altijd gemakkelijke opgave.

In geen geval mag de werving gericht zijn op het „verkopen" van adjudants-rangen. Het gaat in de eerste plaats om de bezetting van de normale reguliere politiedienstposten. Daarbij zal niet iedereen de weg naar de hoogste bevordering gaan. Ook dat zal men zich bij de werving voor ogen moeten houden en ernaar dienen te handelen.

De vervulling van het normale rijkspolitieambt met zijn (nog) tamelijk ongespecialiceerde dienstuitoefening en daarmede gepaard gaande grote afwisseling in werk heeft zoveel positieve zijden dat velen daarin bevrediging kunnen vinden. Mits, hetzij nogmaals benadrukt, de voorlichting duidelijk en eerlijk is.

Of de op handen zijnde reorganisatie van het Korps mogelijk voor de werving in de toekomst het „betreden van nieuwe paden" aan de orde zal stellen, is voorshands een open vraag.

werven en selectie

Ons bepalende tot het feitelijke onderwerp rijst de vraag op welke wijze het „werven" in zijn werk gaat. Hoe „komen de kandidaten binnen" en op welke wijze worden zij geselecteerd? Waarbij we automatisch terecht komen bij de voorlichtingsambtenaren.

En dan komt al direct de volgende vraag om de hoek. Moeten dit nu specialisten zijn of executieve politieambtenaren, met uiteraard specialistische aanleg en gaven?

„Ik kies voor het laatste", zegt majoor Borra. „De jongelui dienen te worden benaderd door niet te oude executieve politieambtenaren, die het klappen van de zweep kennen en in wie zij een niet al te ver verwijderd toekomstbeeld kunnen zien. Dus liefst niet in de hoogste (onder-officiers) rang, omdat dit niet alleen het gevaar met zich brengt dat de jongelui alleen maar die hoge rang of de daaraan verbonden functie zien, maar ook teveel zijn vervuld met ontzag voor deze „hoge gezagsdrager", hetgeen een open gesprek kan bemoeilijken."

Een groot deel van de kandidaten richt zich — als gevolg van de gevoerde propaganda in bladen en tijdschriften — rechtstreeks tot het Bureau Werving in Utrecht om nadere inlichtingen. Een ander deel doet dit naar aanleiding van de „gerichte" propaganda op Mavo-scholen e.d. door de voorlichtingsambtenaren. Tenslotte zijn er de kandidaten welke zich via de plaatselijke rijkspolitie-instanties aanmelden.

Merkwaardigerwijs is dit laatste aantal in verhouding tot de andere betrekkelijk laag. Hopelijk gaat men er in het Korps niet van uit dat de wervingspropaganda uitsluitend is voorbehouden aan de voorlichtingsambtenaren, want dan zullen we er — aldus majoor Borra — vermoedelijk nooit komen. Het gehele Korps zal zich hiervoor moeten inzetten. Is schroom voor „de politie", welke toch nog altijd in grote lagen van de bevolking leeft, er dan wellicht de oorzaak van? Zeker te zeggen valt het niet, waarschijnlijk is het wel. Een reden temeer, lijkt ons, om door meer openheid te trachten deze schroom te helpen overwinnen.

De moderne rijkspolitiebureaus zullen daar ongetwijfeld een gunstige invloed op uitoefenen.

Verzoeken om inlichtingen worden door het bureau Werving rechtstreeks beantwoord, tenzij huisbezoek wenselijk wordt geacht of de kandidaat daar zelf prijs op stelt. Deze taak is uiteraard toebedeeld aan de voorlichtingsambtenaren.

Blijkt de kandidaat aan de elementaire eisen (o.a. lengte en vooropleiding) te voldoen, dan wordt hij opgeroepen voor een schriftelijke basistest. Bij de medische keuring is het oordeel van de korpsarts doorslaggevend, al heeft de kandidaat bij afkeuring recht op een herkeuring, die wordt uitgevoerd door een onafhankelijke herkeuringscommissie, waarin de korpsarts geen zitting heeft.

Na het ondergaan van keuring en psychologische test wordt de kandidaat die op grond daarvan al niet direct moet worden afgewezen, op een afzonderlijke dag opgeroepen voor het afleggen van een sporttest en een persoonlijk gesprek met een zogenaamde selectiecommissie. Daarna wordt eventueel overgegaan tot het instellen van een antecedentenonderzoek. Dit vindt plaats in de districten door rijkspolitieamtenaren die daarmede door de districtscommandanten worden belast en het omvat ondermeer een onderzoek naar het milieu, gedrag op school en in vorige werkkringen, zomede naar mogelijke burgerlijke of militaire delicten.

De volgorde van de diverse stap-

Majoor P. H. Borra (achter de microfoon) geeft tekst en uitleg aan de voorlichtingsambtenaren. Verder op de foto van links naar rechts: opperwachtmeester C. Boersma, testleider; de korpsartsen C. Th. Klemann en R. G. Pieters, de kolonel b.d. Oor van de selectie-commissie en T. Sieswerda, adjudant-toegevoegd aan hoofd bureau Werving.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Voorlichtingsambtenaren in vergadering bijeen.

pen in de selectie-procedure kan, indien daartoe aanleiding bestaat, worden gewijzigd.
Ofschoon de uitslag van de psychologische test voor het al of niet aannemen belangrijk is, behoeft deze bij de totale beoordeling niet doorslaggevend te zijn. In bepaalde gevallen komt het voor dat een kandidaat met een negatief psychologisch rapport toch wordt aangenomen. Hierbij zij opgemerkt dat de psycholoog zijn advies uitsluitend baseert op de schriftelijke test en hij dus niet „oog in oog" met de kandidaat komt te staan. Volgens majoor Borra waarborgt dit een volkomen objectieve benadering, doch kan er soms wel aanleiding zijn het met een sollicitant te proberen, als hij bij verschijning voor de selectiecommissie en bij het antecedentenonderzoek, in tegenstelling met de inhoud van het psychologisch rapport, er bijzonder goed op komt te staan.
Hoe dan ook, het is zeker niet zo dat de psycholoog het bij de al of niet aanneming alleen maar voor het zeggen zou hebben. Een mening welke in het Korps graag ingang vindt en welke hiermede dan naar het rijk der fabelen is verwezen.

eisen

Naast de lichamelijke eisen, waarbij de kandidaat afgezien van een goede gezondheid, een minimum lengte van 1,75 meter (in bepaalde gevallen 1,72 meter) moet hebben en waarbij het dragen van een niet al te sterke bril geen bezwaar behoeft te zijn, moet de kandidaat in de leeftijd tot 21 jaar in het bezit zijn van een Mulo- of daarmee gelijk te stellen diploma.
Als gelijkgestelde *diploma's,* dus niet het doorlopen onderwijs op zichzelf zonder een behaald diploma, waarover wel eens misverstanden ontstaan, noemen we:
MEAO-diploma (middelbaar economisch administratief onderwijs); Mavo IV-diploma; overgangsbewijs van de 3e naar de 4e klas HBS, Atheneum of Gymnasium; IVO-B-diploma (individueel voortgezet onderwijs), doch slechts indien met goed gevolg eindproeven zijn afgelegd in Nederlandse taal, aardrijkskunde, biologie, algebra en meetkunde, frans, duits en engels; TTO-diploma-4 jaar (theoretisch technisch onderwijs). Dit laatste op het ogenblik nog slechts bij wijze van proef.
Kandidaten met een voltooide HBS- of gymnasiumopleiding worden voor de rangen beneden de rang van officier afgewezen. Het lijkt zo op het oog een „contradictio in terminis", maar is dit toch in feite niet, daar deze jongelui met hun diploma kunnen solliciteren bij de Nederlandse Politie Akademie. Wordt men voor de officiers-opleiding afgewezen dan is het voor deze diploma-bezitters niet mogelijk op de opleiding voor wachtmeester te worden geplaatst, daar met het oog op de onderlinge verhoudingen een bepaald evenwicht in de voor-opleiding noodzakelijk wordt geacht.
Begrijpelijk, al zou bij het overnemen van een suggestie uit een onlangs verschenen rapport van een commissie, gevormd uit leden van de Bond voor Hogere Politieambtenaren, waarin een soort tussen-officiersrang wordt bepleit, wellicht in de toekomst ook voor deze kandidaten de mogelijkheid kunnen worden geschapen zich een plaats bij de politie te verwerven als zij voor enige politiefunctie geschikt blijken.
Bovendien zou men zich in dit verband kunnen afvragen, of straks voor de HAVO-bezitters geen perspectief moet worden geschapen. Bij kandidaten boven de 21 jaar gelden de voor-opleidingseisen niet. Deze kandidaten worden getest op hun peil van algemene ontwikkeling, dat een waarborg moet zijn voor het met een redelijke kans op succes volgen van de opleiding aan de school. Sedert kort mogen ook kandidaten bij gebleken geschiktheid reeds op 16-jarige leeftijd als „administratief ambtenaar" in dienst worden genomen en tewerkgesteld op een daarvoor in aanmerking komend onderdeel (geen groepsbureau), waarna zij bij het bereiken van de 17-jarige leeftijd op de opleiding worden geplaatst.

voorlichting

De manieren waarop voorlichting kan worden bedreven zijn velerlei. Naast de „gerichte propaganda", o.a. door voorlichtingsambtenaren op UlO-scholen, ouderavonden, jongerengroepen, beroepen-voorlichting en in militaire tehuizen, is er de algemene propaganda door middel van advertenties, affiches, in bioscopen, voor radio en televisie, al is de mogelijkheid van het gebruik van de laatste media beperkter en duurder.
Zoals reeds aangevoerd valt een deel van de wervingspropaganda samen met de goodwillpropaganda, al is het vaak moeilijk te zeggen waar de wervingspropaganda eindigt en de goodwillpropaganda begint en omgekeerd. Doch . . . . . zoals één rotte appel de gehele mand onverkoopbaar maakt, zal de beste propaganda en voorlichting tekort moeten schieten als niet het Korps zelf het opgeroepen beeld blijft waarmaken.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG
RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 234

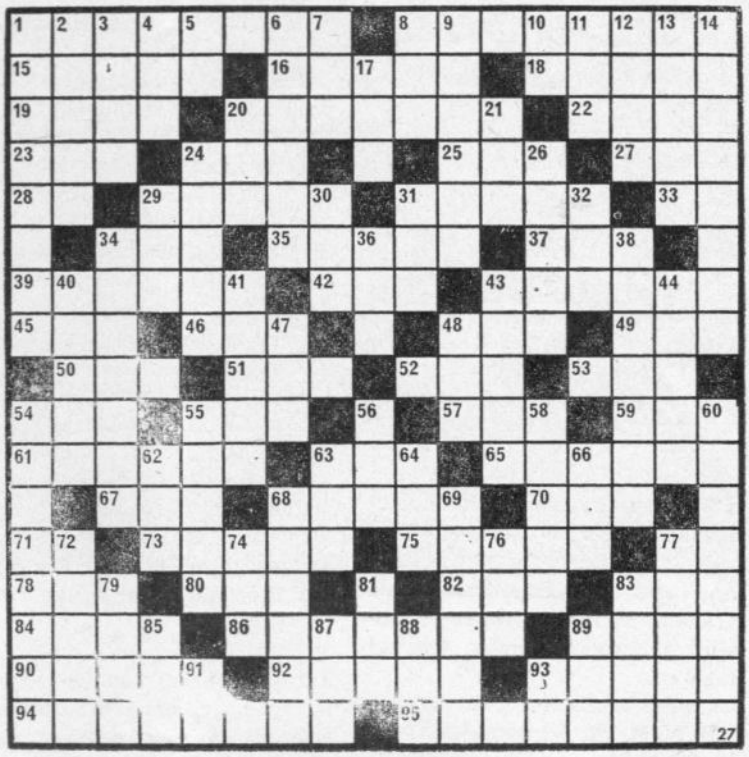
puzzel van de maand

Winnares julinummer:

Mevr. A. STAAS - DRAGT
Schoolstraat 21
Oud-Vossemeer.

Oplossingen van deze puzzel worden ingewacht vóór 6 september bij de
Puzzelredacteur
Korpsblad Rijkspolitie
Burg. Patijnlaan 63
's-Gravenhage.

Als prijs wederom een boekenbon.

HORIZONTAAL:

1 vaartuig.
8 moesplant.
15 Hebreeuwse naam voor de Mozaïsche wet.
16 grote klier.
18 deel van het jaar.
19 meertandige ijzeren mestvork.
20 deel van een fototoestel.
22 voertuig zonder wielen.
23 hectogram.
24 bloeimaand.
25 bosgewas.
27 vinnig, verbeten.
28 uitroep.
29 studentenvereniging.
31 tweewielig vervoermiddel.
33 Ned. Herv. (afk.).
34 slaapplaats.
35 lipbloemige plant.
37 bovendien, daarenboven.
39 stand in de middeleeuwen.
42 lichamelijk lijden.
43 vreemde munt.
45 corpulent.
46 oude, waardeloze lap.
48 behoeftig.
49 boomloot.
50 scheepsvloer.
51 familielid.
52 soort papegaai.
53 insekt.
54 enigszins luxueus ingericht café.
55 steengruis.
57 stad in Duitsland.
59 korte tijdsduur.
61 eierpannekoek.
63 saai (figuurlijk).
65 plaats in Overijssel.
67 gevangenis (Bargoens).
68 zure, donkerrode kers.
70 bloeiwijze.
71 sint (afk.).
73 deel van Oostenrijk.
75 de Heilige Schrift der Moslims.
77 de dato (afk.).
78 lichte, effen stof.
80 bittere afgunst.
82 deel van een wagen dat op het onderstel rust.
83 slaghout bij het cricketspel.
84 wit, gerimpeld vlies op bier enz.
86 iemand die met anderen lid van een vereniging is.
89 staatsiekleding.
90 schamel bezit.
92 mechanische mens.
93 stad in België.
94 tijdelijke bewaarplaats v. fietsen enz.
95 vreemde munt.

VERTICAAL:

1 hoofddeksel.
2 deel van Azië.
3 overtrek voor meubelen.
4 zwaardwalvis.
5 en andere (afk.).
6 ovale kegelsnede.
7 mannelijk dier.
8 onderdeel van een tennispartij.
9 bijprijs in een loterij.
10 deel v. d. dag (afk.).
11 lokspijs.
12 uitwendig geneesmiddel.
13 in elkaar.
14 soort hert.
17 orgaan van een vis.
20 Sociaal Economische Raad (afk.).
21 metalen staaf.
24 voorbeeld.
26 damp van warm of kokend water.
29 klein vertrek.
30 vocht dat zich in vruchten bevindt.
31 Europeaan.
32 muzieknoot.
34 tot inkeer brengen.
36 kleefmiddel.
38 klein kind.
40 plaats in Gelderland.
41 te gener tijd.
43 treurspel.
44 orgaan van een wesp.
47 kledingstuk.
48 vlaktemaat.
54 lichaamsdeel.
55 vrouwelijk roofdier.
56 gehoororgaan.
58 plaats waar de zee bij onstuimig weer effen en stil is.
60 loodgietersgereedschap.
62 aandeel in een loterij.
63 onbezonnen.
64 elasticiteit.
66 Engels eiland.
68 hedendaags.
69 plaats waar de Rijn de Nederlandse grens bereikt.
72 fijn gebak.
74 dauw die zich op vaste voorwerpen heeft verdicht en daar bevroren is.
76 straftoestel in vroegere jaren.
77 plaats in Drente.
79 godin v. h. gerucht (Griekse mythologie).
81 snavel van een vogel.
83 uitheems gerecht.
85 insekteneter.
87 sterke, kortharige hond.
88 niet bevestigd.
89 bittere vloeistof.
91 oude lengte-eenheid.
93 namelijk (afk.).

filatelie

De postadministratie van de Nederlandse Antillen zal op 25 aug. 1969, ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de Internationale Arbeidsorganisatie, twee bijzondere postzegels (zonder toeslag) uitgeven.
De zegels zijn ontworpen door de heer W. R. van Romondt te Aruba en worden te Haarlem gedrukt.
De beschrijving van de zegels luidt als volgt:
10 cent - blauw en zwart
25 cent - rood en zwart
tekst op beide waarden: Internationale Arbeidsorganisatie 1919-1969.
Voorstelling: Het internationale embleem van de I.A.O. met aan de ene kant daarvan een koenoe-koe-huisje en aan de andere kant cactussen.
De prijs van de serie in Nederlandse munt bedraagt f 0,73 (inclusief B.T.W.).
Druktechniek: offset; beeldformaat: 33 x 22 mm; zegelformaat: 36 x 25 mm.
De zegels zijn verkrijgbaar van 25 augustus 1969 af tot en met 24 augustus 1970.

★ ★ ★

Ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van de Nederlandse Vereniging tot Steun aan het Koningin Wilhelmina Fonds voor de Kankerbestrijding zijn van 12 aug. 1969 t.e.m. 6 sept. 1970 op alle postinrichtingen bijzondere postzegels met toeslag verkrijgbaar gesteld.
De zegels worden uitgegeven in de frankeerwaarden 12, 25 en 45 ct., verhoogd met een toeslag van respectievelijk 8, 10 en 20 cent. De netto-opbrengst boven de frankeerwaarde is bestemd voor bovengenoemde vereniging.
De KWF-zegels zijn vervaardigd naar een ontwerp van de kunstenaar Dick Elffers te Amsterdam, voorstellende een gestileerde krab.
De zegels zijn voorzien van de bijzondere tekst: *Koningin Wilhelmina Fonds Kankerbestrijding,* en worden te Haarlem gedrukt bij de bekende firma.
12 en 8 cent: violet.
25 en 10 cent: oranje.
45 en 20 cent: groen.
Druktechniek: rasterdiepdruk; zegelformaat: 25 x 36 mm; beeldformaat 22 x 33 mm.
De zegels zullen voor onbepaalde tijd voor frankering geldig zijn.

★ ★ ★

Ter gelegenheid van het feit, dat in 1969 de dag wordt herdacht waarop 25 jaar geleden tussen Nederland, België en Luxemburg een douane-overeenkomst werd gesloten, zal van 8 september 1969 af t.e.m. 4 oktober 1969 een herdenkingspostzegel zonder toeslag in de waarde van 25 cent worden uitgegeven. Ook in België en Luxemburg zal een dergelijke postzegel worden uitgegeven.
Deze zegel, vervaardigd naar een ontwerp van de kunstenaar Otto Treumann te Amsterdam, draagt de afbeelding van de vlaggen van de drie landen, die zich aaneenvoegen en daarmede de samenwerking tussen de Beneluxlanden verbeelden. De zegels van België en Luxemburg dragen dezelfde voorstelling.

Technische gegevens:
Kleuren: geel, rood, blauw, zwart; bijzondere tekst: BENELUX 1944–1969; druktechniek: rasterdiepdruk; zegelformaat: 25 x 36 mm; beeldformaat: 22 x 33 mm; papiersoort: zonder watermerk, fosforescerend; drukker: Joh. Enschede & Zonen N.V. te Haarlem; geldigheidsduur: onbepaald.

Lezers grijpen de pen

Geachte redactie,

Ingesloten zenden wij u een exemplaar van ons huishoudreglement, waarbij wij uw speciale aandacht vragen voor pagina 3, onderste alinea.
Ik mag u namens de heer Boltini het compliment maken dat onze ervaring met de politie zonder meer goed te noemen is.
Zoals u wellicht bekend rijden b.v. onze transporten veelal in de nachtelijke uren, wanneer wij van de ene plaats naar de andere rijden, om hier de volgende dag voorstellingen te geven.
Jaarlijks doen wij zo'n 180 plaatsen in Nederland aan en het is opvallend dat steeds weer hulp wordt geboden door politiemensen, die de chauffeurs de weg naar de nieuwe standplaats wijzen.
Maar ook in andere opzichten hebben wij veel steun en begrip van de politie ontvangen, zodat een woord van dank en waardering hier op zijn plaats is. Wij vonden het prettig u dit te berichten en hopen dat u dit via uw orgaan kenbaar wilt maken.
„De politie is je beste kameraad," hebben wij in de praktijk vele malen mogen ondervinden.
Wij hopen dat dit zo kan blijven en zoals U uit het reglement kunt constateren instrueert de heer Boltini zijn mensen dan ook zeer duidelijk in deze richting.
Inmiddels verblijf ik met vriendelijke dank en groeten, mede namens de heer Boltini,

Hoogachtend,
Perschef:
Dick Hendriksen

◇

In dat reglement staat o.m.:

„Wij zijn vóór recht en orde. De politie en brandweer zijn uw vrienden, die te allen tijde voor u klaar staan om u te helpen.
Van ons mag u hen beledigen en uitschelden zoveel als u zelf wilt, maar wij trekken iedere keer dat ons zoiets ter ore komt een bedrag van f 200,— van uw gage af."

◇

Wat ons betreft hoeft dat niet. Belediging is zonder meer strafbaar. Dat hoeft niet nogeens extra gestraft te worden. Trouwens, wat moet Boltini met al dat geld?

red.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG
RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 236

gesprek pers en politie ook in Duitsland

TEKST EN FOTO's:
OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

A.s. journalisten en a.s. groepscommandanten op de „Karelstad".

Onder de kop „aanstaande journalisten en groepscommandanten samen bij rijkspolitie te water", hebben wij onlangs aandacht besteed aan een gelukkig initiatief van majoor H. van Laar, commandant van de Kaderopleidingsschool te Arnhem, als gevolg waarvan een aantal aanstaande journalisten van de School voor de Journalistiek een bezoek bracht aan de Kaderopleidingsschool te Arnhem, teneinde over en weer van gedachten te wisselen.

Zowel de directeur van de School voor de Journalistiek als de commandant van de Kaderopleidingsschool waren enthousiast over dit contact, zodat wij het artikel besloten met: „In het belang van een goede verstandhouding pers-politie lijkt het ons zinvol het initiatief van majoor Van Laar op ruime schaal in het Korps toe te passen."

Dat ook elders het verlangen bestaat om door het geven van informatie over en de gelegenheid tot kritiek op elkaars streven en werkzaamheden, meer begrip en daardoor een betere onderlinge verstandhouding te kweken, blijkt duidelijk uit een artikel in het juninummer 1969 van de Deutsche Polizei, het „Zeitschrift der Gewerkschaft der Polizei", waarin verslag wordt gegeven van de vijfde „Schwimmende GdP-Pressekonferenz auf dem Rhein".

samenwerking onmisbaar

Daarin lazen we ondermeer: „Opnieuw zal dit jaar een „varende pers-conferentie" journalisten, politici, politie-autoriteiten en bondsafgevaardigden bijeen brengen. Op 3 juni 1969 heet het voor de GdP-boottocht trossen los. De tocht gaat naar Arnhem (Holland) en op 4 juni 1969 terug naar Dusseldorf. Het is het vijfde gesprek tussen „Pers en Politie", waartoe de „Gewerkschaft der Polizei" de deelnemers heeft uitgenodigd.

„Men moet met elkaar praten". Onder dit motto organiseerde de GdP (Gewerkschaft der Polizei) in 1961 voor de eerste keer een varende persconferentie. Het eerste gesprek bevestigde meteen de waarheid van het motto. Men sprak met elkaar. Men spaarde elkaar niet. Maar men begreep elkaar.

Drie onderwerpen, aldus nog steeds het verslag, zullen ditmaal de dialoog vormen tussen pers en politie:

1. Er moet balans worden opgemaakt over de ervaringen met de wet op de „Ordnungswidrigkeit" (orde-verstoring);
2. de vraag moet worden gesteld: „Hervormingen of revolutie?" (De politie in het spanningsveld tussen vrijheid en orde); en
3. discussie over het thema „Misdaadbestrijding — een maatschappelijk-politiek vraagstuk.

Over deze drie vraagstukken werd gedurende twee dagen uitvoerig gediscussieerd, na inleidende referaten door bekende persoonlijkheden en forum-ronden, waarin ministers, politiepresidenten, justitiële autoriteiten, chef-redacteuren en bonds-vertegenwoordigers zitting hadden.

De verslaggever besluit met: „Voor de vijfde maal vormen dus de dekken van de „Köln-Düsseldorfer" het platform voor een varende persconferentie. Voor de eerste maal heeft de GdP-boottocht een bestemmingshaven buiten de grenzen van de Bondsrepubliek gekozen. Toch zal ook de „Bonn", ondanks deze kleine koersafwijking naar de Nederlandse buren de koers houden, welke voor alle tot dusver gehouden boottochten van de Gewerkschaft der Polizei gold en die de voorzitter van de GdP, Werner Kuhlmann, in zijn welkomstwoord voor twee jaren aldus omschreef: „Pers en politie, die niet alleen bij deze samenkomst in dezelfde boot zitten, zullen naar onze opvattingen gezamenlijk naar de beste weg moeten zoeken."

Aansluitende en refererende aan deze woorden van de Duitse bondsvoorzitter, welke wij volledig kunnen en willen onderschrijven, vra-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

gen wij ons af, of mogelijk ook hier in Nederland voor onze vakorganisaties op dit terrein een taak kan zijn weggelegd? Wij menen deze vraag met een duidelijk ja te mogen beantwoorden, waarbij — en daarbij denken we aan het rumoer rondom de recente waterverontreiniging op de Rijn — ook internationaal nog een groot en vruchtbaar werkterrein braak ligt. In het belang van de politie, van de pers en daar boven in het belang van de gehele maatschappelijke samenleving, lijkt ons een dergelijke samenwerking, zowel nationaal als internationaal, hetzij varende, vliegende of gewoon „aan de wal", van grote betekenis.

meer begrip voor elkaars werk . . .

---

spannend voetbaltoernooi bracht kampioenschap voor Den Bosch

DOOR OPPERWACHTMEESTER
J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

Op het mooie sportcomplex „De Gouwehoek" te Capelle aan de IJssel hebben de vijf ressorts (in likwidatie), de Rijkspolitie te Water en voor de eerste maal ook een elftal van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken, dat — hoe kan het anders — als Alex ten doop werd gehouden, elkaar de voetbalpunten fel betwist. Den Bosch bleek uiteindelijk over de langste adem te beschikken en ging met één puntje voorsprong op Den Haag als eerste over de eindstreep. De Bosschenaren hadden dit echter mede te danken aan de Rijkspolitie te Water, dat traditiegetrouw één doelpunt scoorde en uitgerekend tegen Den Haag. Hetgeen voor Den Haag de enige nederlaag en meteen het einde van de kampioensdroom betekende.
Hoe spannend het er toeging moge blijken uit het grote aantal gelijke spelen. Niet minder dan zeven wedstrijden eindigden met dubbelblanke stand. Vooral de Rijkspolitie te Water bleek een meester in het verdedigen, ook al doordat doelman Blank bijna niet te passeren bleek.
Evenals bij het volleybaltoernooi viel ook nu over de belangstelling niet te noemen.
Een verheugend verschijnsel was het grote aantal jongeren dat acte de présence gaf. De vergrijzing in de sport is kennelijk een halt toegeroepen.
Onder de belangstellenden bevond zich de Capelse wethouder voor sportzaken, de heer Heuvelman. De prijzen werden namens de Algemeen Inspecteur van het Korps uitgereikt door kolonel mr J. P. van der Steur.

De eindstand luidt als volgt:

			doelpunten	
1. en kampioen 1969, ressort Den Bosch	9 pnt.	8 voor		2 tegen
2. ressort Den Haag	8 „	7 „		1 „
3. ressort Arnhem	7 „	6 „		4 „
4. ressort Amsterdam	5 „	2 „		3 „
5. Rijkspolitie te Water . . .	5 „	1 „		3 „
6. Alex	4 „	3 „		7 „
7. ressort Groninigen	4 „	2 „		10 „

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 238

nieuw groepsbureau Barendrecht geopend door „bekeerde" mr Klaasesz

TEKST EN FOTO's:
OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

Met een „druk op de knop", waardoor de Trawia op groen sprong, heeft dezer dagen mr J. Klaasesz, commissaris der Koningin in de provincie Zuid-Holland, in Barendrecht het prachtige nieuwe groepsbureau officieel geopend.
Bij een rondleiding door het bureau werd de Commissaris een exemplaar van de nieuwe „LP" van de Rijkspolitiekapel, onder de titel een Muzikaal-Verbaal, aangeboden. Dit ontlokte mr Klaasesz, die bekend staat om zijn rake typeringen, de opmerking, dat hij vaak heeft gedacht „waarom blijven die kerels niet bij hun eigen werk". Het optreden van de Kapel had hem blijkbaar echter tot andere gedachten gebracht, want toen hij even daarna — met de „LP" onder de arm — de vóór het bureau aangetreden Kapel inspecteerde, uitte hij in een spontane toespraak zijn grote bewondering voor het optreden van de Rijkspolitiekapel, die even tevoren ook luister had bijgezet bij de opening van het nieuwe gemeentehuis. Mr Klaasesz zei ondermeer, dat hij tot het inzicht was gekomen, dat de Rijkspolitiekapel door deze wijze van optreden een flinke bijdrage ten goede levert in de verhouding politie-overheid en publiek.

wachtm. 1e kl. J. Troost bij vertrek gehuldigd

Hoewel het meer voorkomt dat een verdienstelijk lid van een groep na langdurige dienst zijn standplaats verlaat in verband met het aanvaarden van een functie elders, behoort het tot de hoge uitzonderingen dat de vertrekkende door het gemeentebestuur van zijn standplaats een afscheidsreceptie wordt aangeboden. Dan moet er wel iets bijzonders gepresteerd zijn. Dit laatste bleek overduidelijk het geval ten aanzien van de wachtmeester 1e kl. J. Troost, die met ingang van 1 juli 1969 is aangewezen als postcommandant Maasdam en op die datum werd bevorderd tot opperwachtmeester. Gezien zijn uitzonderlijk goede dienstvervulling en zijn werken voor de gemeenschap De Lier werd hem op 4 juli 1969 een afscheidsreceptie aangeboden. Burgemeester P. B. Bouman van De Lier zei de wachtmeester 1e kl. J. Troost zijn welverdiende promotie van harte te gunnen maar de inwoners van de gemeente De Lier voelden

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

zijn vertrek — na bijna 20 jaar — als een ernstige slag. Hij had een goede reputatie opgebouwd als politieman en spande zich daarnaast in voor de belangen van de bevolking en in het bijzonder van de jeugd. Een goed geoutilleerde speeltuin en een uitstekend zwembad zijn daar de blijvende getuigen van. Hij werd gerespecteerd en gewaardeerd door alle geledingen van de bevolking, zonder dat deze goede verhoudingen afbreuk deden aan zijn optreden als politieambtenaar. Ook van Korpswege heeft het hem niet aan waardering in de afgelopen jaren ontbroken. Verschillende malen werd hij in aanmerking gebracht voor een tevredenheidsbetuiging o.m. een gratificatie van de Minister van Justitie.

Van rechts naar links: burgemeester P. B. Bouman, mevrouw Troost, opperwachtmeester J. Troost, wethouder J. van Dijk en wethouder J. van den Berg.

Hij begon zijn loopbaan bij de voormalige Parketwacht en kwam na de opheffing daarvan bij het Korps Rijkspolitie. In zijn studie werd hij aanvankelijk gehandicapt door een langdurige ziekte, terwijl hij (nog) niet in aanmerking kwam voor het volgen van de districtscursus voor het politiediploma B. Dit alles verhinderde hem niet de studie voor eigen rekening door te zetten en achtereenvolgens behaalde hij het politiediploma en het B-diploma.

Dit alles was aanleiding hem een waardig afscheid te bereiden en de druk bezochte receptie was een weerspiegeling van de plaats welke hij in de gemeenschap De Lier heeft ingenomen.

Adjudant Schraven (ex verzetsman) verliet de dienst

FOTO: TECHNISCHE RECHERCHE DEN BOSCH

In Waalre nam, onder grote belangstelling van kerkelijke, bestuurlijke en justitiële autoriteiten, adjudant der rijkspolitie M. H. Schraven afscheid van de dienst wegens toekenning van invaliditeitspensioen. Het afscheid vond plaats in de raadzaal van het gemeentehuis te Waalre, waar burgemeester H. J. M. Mol als eerste spreker de vele en grote verdiensten van de scheidende adjudant memoreerde. Na hem volgde de districtscommandant te Eindhoven, de voorzitter van afdeling Waalre van het Verbond voor Veilig Verkeer, opperwachtmeester H. Holtmann als plaatsvervangend groepscommandant en adjudant A. Schilders, namens de broederschap van adjudanten in het district Eindhoven. Majoor J. Vermeulen releveerde ook de houding van adjudant Schraven in de bezettingstijd, toen hij zich in het verzet verdienstelijk maakte bij het in veiligheid brengen van neergeschoten geallieerde piloten.

Burgemeester Mol (zie foto) overhandigde, in aanwezigheid van het voltallig college van B. en W., namens de gemeente Waalre, een tuinbeeldje, terwijl ook de overige sprekers bepaald niet met lege handen waren gekomen. De „broederschap" offreerde een sokkel voor het tuinbeeldje, het personeel van de groep bood een platenkoffer met inhoud en een Stanleyschaaf aan, terwijl het Verbond voor Veilig Verkeer een cadeau onder couvert overhandigde.

Tijdens de na het officiële gedeelte volgende receptie kwamen velen de scheidende adjudant en zijn echtgenote de hand drukken, waarbij opnieuw de stoffelijke blijken van waardering niet ontbraken.

Adjudant Schraven gewaagde van grote dankbaarheid.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12

Adjudant D. Holman commandant verkeersgroep Groningen

Met ingang van 16 mei 1969 is de adjudant D. Holman aangewezen als commandant van de verkeersgroep Groningen. Hij werd op 2 oktober 1913 te Leek geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezetting ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Hoograven. Op 1 juni 1946 werd hij verplaatst naar Veenendaal en op 1 januari 1948 naar de bereden groep Bilthoven. Op 1 oktober 1954 werd hij ingedeeld bij de verkeersgroep Assen waar hij op 1 september 1965 werd aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant. Hij werd op 1 augustus 1957 bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 mei 1969 tot adjudant.

Adjudant E. Bos groepscommandant Uithuizen

Met ingang van 1 augustus 1969 is de adjudant E. Bos aangewezen als groepscommandant Uithuizen. Hij werd op 11 mei 1917 te Winschoten geboren en trad op 12 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezetting ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie.
Op 1 mei 1948 werd hij verplaatst naar Drieborg, op 1 maart 1949 naar St. Anna Parochie, op 22 januari 1952 naar Oude Pekela en op 20 juni 1953 naar de verkeersgroep Winschoten, waar hij op 1 juni 1958 werd aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant. Hij werd op 1 december 1957 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 augustus 1969 tot adjudant.

Adjudant A. M. Westdorp groepscommandant Kortgene

De adjudant A. M. Westdorp is met ingang van 1 juli 1969 aangewezen als groepscommandant Kortgene. Hij werd op 9 januari 1918 te Sint Annaland geboren en trad op 2 september 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezetting ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Kortgene. Op 1 december 1949 werd hij verplaatst naar Tholen, waar hij op 1 juli 1961 werd aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant, tevens rayoncommandant. Hij werd op 1 april 1960 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juli 1969 tot adjudant.

Groepscommandant . . .

De figuur van „de groepscommandant" is recentelijk vastgelegd in een tekening, gemaakt door de wachtmeester R. Bril van de groep Best en hierbij weergegeven met toelichting van de maker: Een groepscommandant moet „baas" zijn en overwicht hebben, vandaar het uitroepteken. Hij moet van tijd tot tijd de puntjes op de „i" zetten, derhalve de bliksemschicht. Het vraagteken symboliseert het feit, dat de groepscommandant soms voor het personeel en het personeel soms voor de commandant een vraagteken is. De loodrecht staande balk verbeeldt, aldus de wachtmeester Bril, een bekende paal, die geen verdere uitleg behoeft.

personalia

aanwijzing voor funktie

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-7-'69: Adjudant M. Sinke tot groepscommandant te Meerssen.

RESSORT ARNHEM

Per 1-5-'69: Owmr. J. van Kuijk tot plv. bureau-chef te Arnhem.
Per 21-6-'69: Owmr. J. Top tot plv. groepscommandant te Leeuwen;
Owmr. M. Udo tot plv. groeps-/rayoncommandant te Lochem.

RESSORT GRONINGEN

Per 2-6-'69: Adjudant B. Wiegman tot groepscommandant te Assen (verk.).
Per 16-6-'69: Adjudant H. T. Wieringa tot groepscommandant te Wehe.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12

Per 16-6-'69: M. P. C. v. Aert te Arnemuiden.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-11-'68: W. C. J. Pirovano te Axel.
Per 1-6-'69: A. A. Contant te Berkel en Rodenrijs; A. M. Vreeke te Hansweert; M. J. Stijsiger te Reeuwijk; E. M. Smit te Nootdorp; M. H. Zweedijk te Middelburg; A. C. Pollemans te Alblasserdam; A. A. v. Leeuwen te Capelle a. d. IJssel; J. I. H. v. Lare te 's-Heer Arendskerke.

Per 1-6-'69: Onderstaande adspiranten van Opl.school Arnhem bevorderd

tot wachtmeester:

A. E. Riep te Pijnacker; J. v. d. Lee te Nieuwkoop; R. Tameling te Oegstgeest; C. L. Bos te Hardinxveld-Giessendam; C. Nieuwenhuijzen te Axel; W. Th. Havinga te Schoonhoven; J. M. Meijer te 's-Gravenzande; C. Miedema te Nieuwerkerk a. d. IJssel; M. W. Ankersmit te Papendrecht; J. J. R. v. d. Linden te Spijkenisse; G. A. C. v. Kan te 's-Gravenhage; T. Feenstra te Heinenoord; J. Kuipers te Brielle; P. Keijzer te Oudewater; D. v. d. Velde te Hazerswoude; H. Timmerman te Haastrecht.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-7-'69: G. L. Wijngaarde te Wateringen.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot Dir. Officier der Rijkspolitie 1e kl.:
Per 1-1-'69: H. W. Weerts te Maastricht.

tot Dir. Officier der Rijkspolitie 2e kl.:

Per 1-6-'69: W. H. L. v. Nijnanten te Breda.

tot opperwachtmeester:

Per 16-6-'69: M. v. Mulken te Valkenburg.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-6-'69: A. A. H. Bosters te Roermond; K. R. Brink te Veghel; A. C. M. v. Gestel te Made en Drimmelen; J. A. G. C. Peeters te Woensdrecht; R. v. d. Laan te Cuyk; J. Kamp te Beek en Donk.

tot wachtmeester:

Per 1-6-'69: C. P. van Hal te Veghel; J. J. Hunting te Sprang-Capelle; J. T. J. Hoedemakers te Grave; J. A. N. v. Oosterhout te Breda; J. F. Pluim te Maastricht.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-6-'69: A. Kailerker te Breda.

RESSORT ARNHEM

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-6-'69: E. F. A. de Jong te Druten; J. H. Sissing te Opheusden; J. ten Hoopen te Ruurlo; R. Wijgman en J. Veneman te Ommen; P. Jansen te Tuk.

tot wachtmeester:

Per 1-6-'69: M. H. M. Gabriël te Ermelo; H. Rouw te Oldebroek; N. J. P. Smulders te Elburg; G. Flobbe te Wijhe; J. E. Heimerink te Ommen; J. E. W. van den Bosch te Wisch; W. H. van Langen en G. Markus te Nijmegen; J. F. W. Spit te Zwolle.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 16-6-'69: H. J. Wieringa te Wehe.

tot opperwachtmeester:

Per 16-6-'69: R. Abbingh te Smilde.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'69: S. Dijkstra te Oosterwolde.

tot wachtmeester:

Per 1-6-'69: S. Tj. Hoekstra te Leeuwarden; J. H. Pragt te Groningen; L. Ottens te Coevorden.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-5-'69: P. R. v. d. Kooy te Mantgum.

RIJKSPOLITIE TE WATER

tot opperwachtmeester:

Per 1-6-'69: D. v. d. Berg te Leeuwarden.
Per 1-7-'69: G. L. v. d. Garde te Vlaardingen.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-6-'69: J. L. M. van Dijk, H. de Jong en P. de Wit te Amsterdam; S. P. Kuipers te Vlaardingen.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

tot adjudant:

Per 1-6-'69: N. van Tuijl en J. Verhagen te Driebergen.

tot opperwachtmeester:

Per 1-6-'69: H. H. Koetje, A. C. J. Kraakman, J. Pot, S. Roorda en J. Warrink te Driebergen.
Per 16-6-'69: H. A. Blaauwgeers en D. Kolkman te Driebergen.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-6-'69: H. B. Gelen, J. Hamels, J. C. J. Merts en R. R. H. Walraven te Driebergen.

in dienst getreden

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-7-'69: C. Erkelens, adm. ambt. C 3e kl. te Meerkerk.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-7-'69: J. Th. C. van Dooren, schrijver A te Eindhoven.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-6-'69: J. A. v. d. Put, rijksambtenaar F i.t.d. te Driebergen.

Per 16-6-'69: H. de Koning, rijksambtenaar F i.t.d. te Driebergen.
Per 1-7-'69: L. J. Falkenberg en J. N. van Tellingen, schrijvers op a.c. te Driebergen.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-6-'69: L. Koopman en L. M. Verburg, Middelburg; H. C. Arts en L. de Vries, 's-Hertogenbosch; F. B. M. Aalders, Nijmegen; Th. M. Veltmaat, Zwolle; H. Slot, Assen.
Per 1-7-'69: J. Winter, Utrecht; H. L. G. Moïze de Chateleux en B. A. Smit, 's-Gravenhage; C. J. Almekinders, H. Cappon, J. Cappon, A. J. Versluijs, A. Buijze en H. L. G. van Landschoot, Middelburg; J. Staats, Maastricht; D. Smit, Leeuwarden.
Per 15-7-'69: A. Buist, Groningen; S. Venekamp, Assen.
Per 1-8-'69: J. A. Schaarman, 's-Gravenhage; P. H. Mercks, Maastricht.

de dienst verlaten

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-6-'69: W. A. Heuvelmans, rijksambtenaar E te Leiden; G. Habing, wmr. te Delfgauw.
Per 1-7-'69: C. Erkelens, owmr. te Meerkerk; J. C. L. v. Hest, wmr. 1e kl. te Sas van Gent.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-7-'69: P. M. Rouvroye, adjudant te Meerssen; H. M. S. Simons, adjudan te Tilburg; M. v. Asperen, adjudant te 's-Hertogenbosch; M. H. Schraven,adjudant te Waalre; A. Kamerbeek, wmr. te Lieshout; C. J. v. Es, adm. ambt. C 2 te '-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 1-7-'69: J. Oldenbeuving, wmr. te Almelo.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-7-'69: L. Wolf, wmr. 1e kl. te Veenoord; W. Betten, wmr. 1e kl. te Oudehaske.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-6-'69: F. H. Koning, officier 2e kl. te Arnhem; M. ten Ham, adjudant te Arnhem.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 1-6-'69: H. Romp, adspirant te Horn; D. Rijpkema, adspirant te Horn; J. Visser, adspirant te Horn.

DIENST LUCHTVAART

Per 1-7-'69. E. E. Aafjes, adm. ambt. C 3e kl. te Schiphol.

ambtsjubilea

Wmr. 1e kl.
A. J. Hoogerwerf
Lopik
ressort Amsterdam
25 jaar op 16-6-1969

Owmr.
W. H. A. Tiemissen
Geffen
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 17-9-1969

Wmr. 1e kl.
J. B. ter Haar
Heijen
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 5-9-1969

Owmr.
J. B. de Jong
Apeldoorn
ressort Arnhem
25 jaar op 5-9-1969

Wmr. 1e kl.
B. H. Somsen
Aalten
ressort Arnhem
25 jaar op 5-9-1969

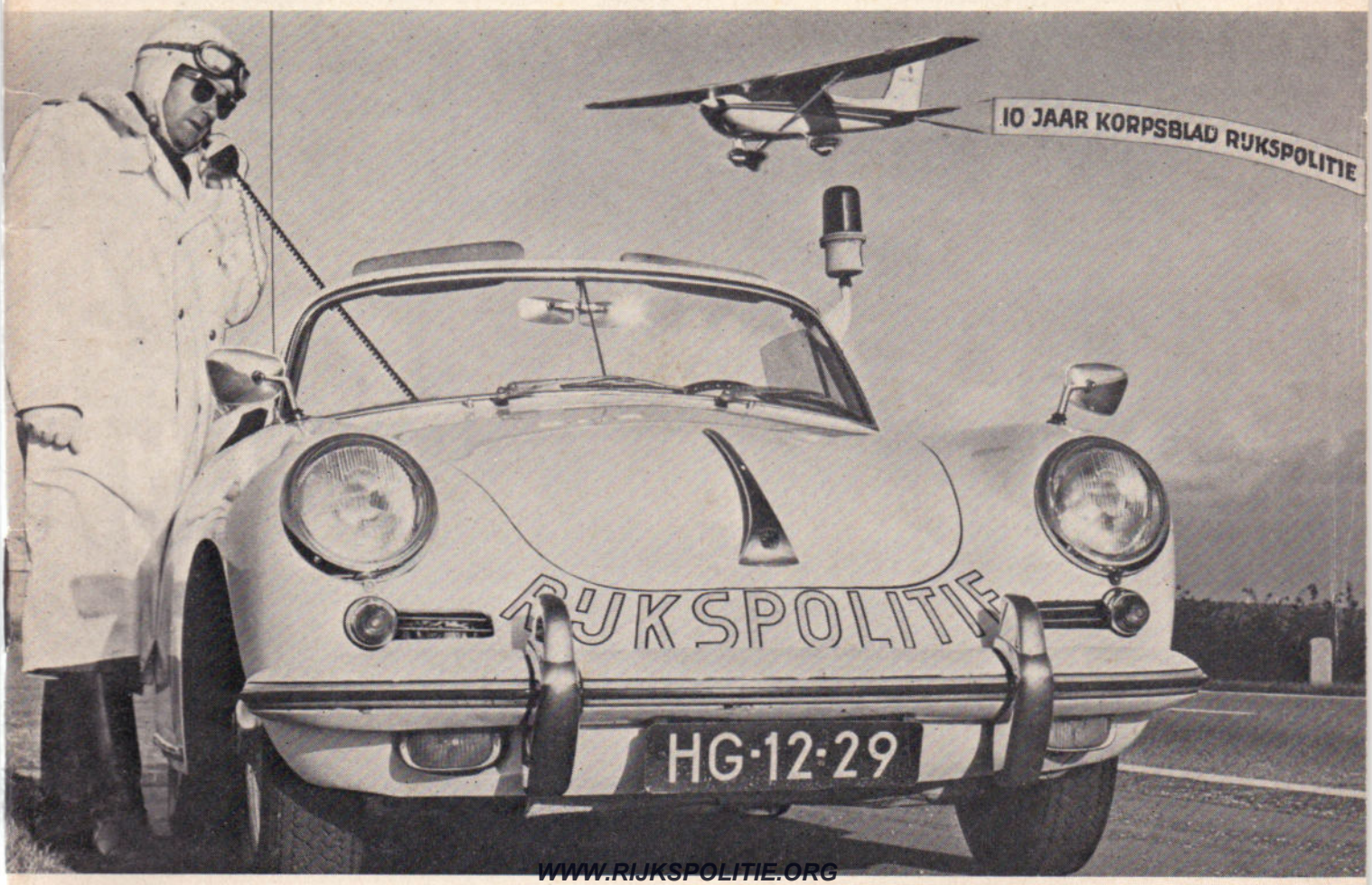

Owmr.
E. Bierling
Wommels
ressort Groningen
25 jaar op 5-9-1969

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_08_Aug_Nr.12 242

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

11e JAARGANG No. 1 · SEPTEMBER 1969

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie
onder verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

11e Jaargang
No. 1 - september 1969
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

Kapitein J. G. W. Bär
te Nijmegen

J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester J. M. van Leeuwen
te Maarssen

Wachtmeester G. H. Peterink
te Neede

Vaste medewerkers:

Mr A. J. Dek
substituut-officier van justitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. W. Vis
te Arnhem, filatelie

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228, Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,40 per jaar
bij vooruitbetaling

Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

Inderdaad; het Korpsblad Rijkspolitie bestaat precies tien jaar!

deze maand

Het 2e lustrum

⊡

Wagenpark R.P. kreeg in 10 jaar totaal ander aanzien

⊡

Schietwedstrijden reservisten

⊡

Het voormalig korps Politietroepen

⊡

Sportief treffen tussen beide opleidingsscholen

⊡

Boterrovers in Best

⊡

R.P. Dalfsen redde zwaan

⊡

Politie in de pers

⊡

Puzzel van de maand

⊡

Filatelie

⊡

Personalia

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01

2e lustrum

Bij het 10-jarig jubileum van ons Korpsblad is het goed nog eens terug te denken aan de dag waarop het eerste nummer van dit voor ons Korps zo bij uitstek geschikte bindingsmiddel verscheen.

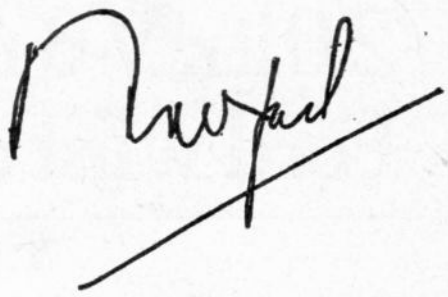
Een degelijke voorbereiding door een kleine enthousiaste commissie was hieraan voorafgegaan.

Het Korpsblad heeft zich sindsdien onder een bekwame redactie tot een door velen zeer gewaardeerd personeelsorgaan ontwikkeld. Het is in onze gezinnen een vertrouwde — door de uitgever zeer verzorgde — verschijning geworden, waarnaar telkens met verlangen wordt uitgezien.

Gaarne wens ik redactie en uitgever geluk met dit tweede lustrum. Ik wens hen succes toe op de weg naar het derde lustrum.

Moge het Korpsblad groeien en bloeien mede dank zij de onontbeerlijke medewerking van alle Korpsleden.

DE ALGEMEEN INSPECTEUR VAN HET KORPS
de Inspecteur-Generaal der Rijkspolitie

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 245

10 jaargangen vol

Dit is het eerste nummer van de elfde jaargang van het Korpsblad Rijkspolitie. Het betekent dat tien jaargangen „rond" zijn, dat is 120 nummers; omstreeks 4000 pagina's.

Al die jaargangen samen bevatten een stuk geschiedschrijving van het Korps Rijkspolitie, dat in die periode met de snelle ontwikkelingen van deze tijd is meegegroeid, zowel met betrekking tot de steeds omvangrijker taken als de steeds moderner technische uitrusting. Die ontwikkeling gaat door. Zo ook het Korpsblad Rijkspolitie, dat in de komende jaren ongetwijfeld in versterkte mate de neerslag van die voortschrijdende evolutie in z'n kolommen zal registreren en derhalve ook een steeds belangrijker functie krijgt.

Behalve dat stuk geschiedschrijving zonder meer heeft het Korpsblad een belangrijke bindende functie gekregen. Immers, de over het gehele land verspreid werkende leden van het Korps Rijkspolitie vormen samen een team en het is in hoge mate wenselijk dat men in het Zuiden weet wat er in het Noorden en vooral in „Den Haag" omgaat. In het bijzonder nu het Korps Rijkspolitie ook organisatorisch naar nieuwe vormen groeit, is het „wie, wat en waar" van grote betekenis.

Derhalve mag geconstateerd worden dat het Korpsblad Rijkspolitie na tien jaar een belangrijke taak heeft en dat de importantie daarvan nog zal toenemen. Dat stemt tot tevredenheid, hetgeen niet inhoudt dat de redactie daarmee ook geheel voldaan is. Wonderlijk genoeg zijn er nog altijd Korpsleden die geen abonnee zijn. Men kan moeilijk aannemen dat zulks voortkomt uit gebrek aan interesse en het vermoeden dat er nogal wat „samen-lezers" zijn lijkt niet ongerechtvaardigd, hoe ongerechtvaardigd dat feit zelf danook is ten aanzien van een blad, dat het „samen werken" wil bevorderen, maar met het oog op zijn verdere ontplooiing niet bij dat „samen lezen" gebaat is. Voor die ontplooiing is ook nodig dat men samen denkt over wat gewenst is voor de inhoud van het Korpsblad en de redactie, zowel daarvan als van zaken die de moeite van het vermelden waard zijn, op de hoogte brengt.

De gedachte dat zulks in de toekomst in versterkte mate gaat gebeuren geeft moed om met dit eerste nummer van de elfde jaargang de volgende tien jaar Korpsblad Rijkspolitie in te gaan. Een en ander met gevoelens van erkentelijkheid jegens allen die door hun medewerking bijdroegen tot de afgelopen tien jaargangen of zullen bijdragen tot de volgende.

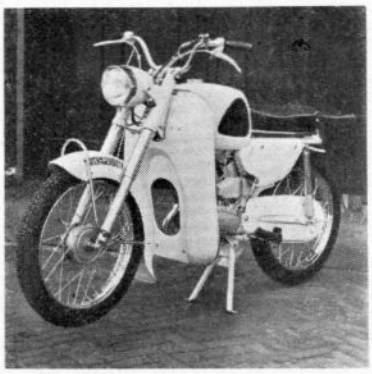
DE REDACTIE.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 246

wagenpark der Rijkspolitie kreeg in 10 jaar totaal ander aanzien

TEKST: KAPITEIN P. VAN DER MOLEN
TE 's-GRAVENHAGE
FOTO's: TECHN. RECHERCHE DEN HAAG
EN VERKEERSFOTODIENST DRIEBERGEN

De Ulm 1969

Wachtmeester 1e kl. Lakeman (Staf A.I.)
in zijn tijdelijk onderkomen na de brand.

„Toenemend gebruik van gemotoriseerde vervoermiddelen en — mede daardoor een groot tekort aan lichaamsbeweging zorgden voor een gewichtstoename, die hem al vlug een dik buikje bezorgden", aldus de korpsarts der Rijkspolitie C. Th. Klemann onder meer in zijn scriptie: „Enkele medische aspecten van de huidige gezagsproblematiek, speciaal bij de executief dienende rijkspolitieambtenaar tussen de 40 en de 60 jaar." Hoewel de geachte schrijver van deze scriptie dit zeker niet bedoeld zal hebben als een verwijt aan de beheerder van het Hoofdwagenpark der Rijkspolitie, het zal toch niemand ontgaan zijn, dat de laatste jaren ons korps aanmerkelijk meer is gemotoriseerd dan voorheen het geval was. Dat de (hechte) basis hiervoor reeds gelegd is in de vijftiger jaren door de (toenmalige) majoors Hoogkamer en Van Gorkum, de overste Canter Visscher en vanaf 1 maart 1958 door de majoor Van Ballegoyen de Jong, is een feit dat zeker niet onvermeld mag blijven. Immers zij traden als Hoofd Bureau Verkeerszaken namens de Algemeen Inspecteur indertijd op als beheerder van het Hoofdwagenpark.
Blikken wij terug naar de jaren 1959—1960, dan zien wij dat zich sinds die tijd een grote verandering in het wagenpark heeft voltrokken. Eind vijftiger jaren waren de Jeeps, Chevrolets, Austins, Morris', DAF's, Opels, Volkswagens en Citroëns bekende begrippen bij het Korps Rijkspolitie. Ook — en wel bij het verkeer — werd gereden met Ford Customline en Ford Mainline,

Landrover S.B.V.

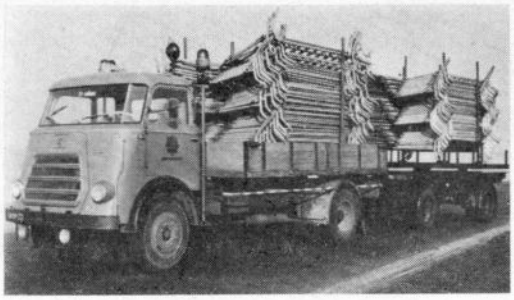
Onopvallende surveillance-auto verkeersgroepen

Motor met zijspan (landgroepen)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01

Hekken-transport S.B.V.

Citroën T.P.W. (verkeersgroepen)

Storingsauto P.V.D.

de Citroën Mehari

3124 voertuigen per 1-1-1970

terwijl op de inmiddels bij de brand in de panden Koningskade 7 en 8 verloren gegane aanschaffings- en/of afvoerplannen de Matchless-, Puch-, Horex- en BMW-motoren voorkwamen.
Vanaf die tijd is er een drastische wijziging gekomen en heeft het wagenpark een totaal ander aanzien gekregen. Zo is nog in 1959 de eerste Technische Patrouille-wagen (Citroën HY-1500) ingericht en ingezet en is nog net voor het einde van dat jaar machtiging verleend tot aankoop van de eerste 14 groepssurveillance-auto's voor de landgroepen (Ford FK-1000). In 1960 kwam de eerste Porsche in politie-uitvoering op het Nederlandse autosnelwegennet en kwamen de ultra lichte motorrijwielen (Ulm — toen werd nog van bromfietsen gesproken) in de plannen voor. In het begin van de zestiger jaren begon de Ford-Zephyr de grote Fords bij de verkeersgroepen te verdringen, terwijl in 1966 de vervanging begon van de Ford-G.S.A. door de Volkswagen-bestel.
Geheel nieuw was ook de inzet van kleine surveillance-auto's (VW-1200), waarmee in 1967 een begin werd gemaakt, mede als gevolg waarvan de motoren met zijspan geleidelijk werden en nog worden afgevoerd.
Doordat de uitvoering van de politiedienst ook gewijzigd werd in die zin, dat veelal niet meer per post of rayon afzonderlijk wordt dienst gedaan,

Auto speurhondgeleider

kleine surveillance-auto

auto Technische Recherche

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

doch het personeel van de landgroepen surveillance verricht over het gehele bewakingsgebied van de groep, werd de noodzaak tot inzet van motormaterieel (sneller en van verbindingsmiddelen voorzien) nog groter. Mede als gevolg hiervan is sinds 1 januari 1969 een door de Minister van Justitie goedgekeurde norm van kracht, waarbij de totale landgroepen voornamelijk worden bezien en niet meer zozeer de aparte onderdelen, zij het dan dat dit laatste met de indeling van Ulms nog zeker het geval is. Door deze normering — die beslist niet strak kan worden uitgevoerd, daar de noodzaak tot inzet van voertuigen ook afhankelijk is van diverse factoren als verkeersdrukte, criminaliteit, aard en grootte van het bewakingsgebied e.d. — zal het aantal K.S.A.'s naar alle waarschijnlijkheid nog worden uitgebreid en het aantal Ulms worden verminderd.
Dat door de eerdergenoemde officieren en hun medewerkers en in en later stadium door de overste Offermans (1963-1966) en de majoor Den Breejen (1966 tot heden) met succes gewerkt is aan de „voortgaande motorisering" van het Korps, wordt nog duidelijker als wij de cijfers bezien van de aanschaffingen. Werd in 1959 voor vervanging en uitbreiding een bedrag besteed van *f* 770.000,—, dit jaar is hiervoor *f* 4.265.000,— uitgetrokken. Ongeveer 3,8 miljoen gulden is hiervan bestemd voor vervanging van reeds in gebruik zijnde voertuigen. Deze grote vervanging is niet slechts ontstaan door de groei van het wagenpark, de voertuigen dienen ook sneller te worden afgevoerd door een veel intensiever gebruik. Voor G.S.A.'s bijvoorbeeld is een jaarkilometrage van 50 à 60.000 kilometer niet ongebruikelijk, terwijl enkele G.S.A.'s in 1968 zelfs meer dan 100.000 kilometer hebben afgelegd. Interessant is ook eens te bezien hoeveel kilometer in 1968 in totaal door alle voertuigen is afgelegd. Dit is 47.341.314 kilometer, oftewel ongeveer 1184 maal rond de aardbol! Hierbij is 4.930.000 liter benzine, 161.200 liter mengsmering en 60.900 liter olie verbruikt.

Om een indruk te krijgen over de omvang van het wagenpark, dat niet slechts de auto's van het Korps Rijkspolitie, doch ook die van de Politie Verbindingsdienst en de parketten van de Procureurs-Generaal omvat, kan ik U de „streefsterkte" voor 1-1-1970 niet onthouden:

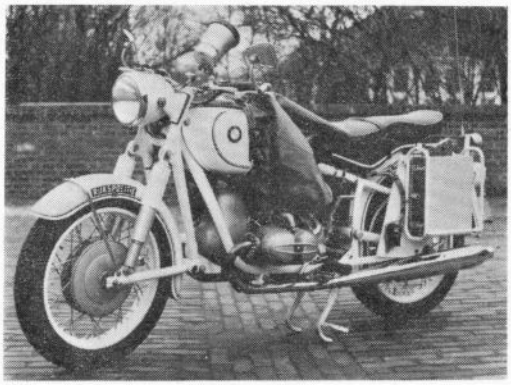
Personenauto's	227
Vracht- c.q. bestelauto's	126
Landrovers	12
Gevangenenauto's	43
G.S.A.'s	361
K.S.A.'s	208
Motoren met zijspan	37
Ulms	1728
ME-auto's	27
Bromfietsen	29
Opvallende surveillance-auto's verkeer	66
Onopvallende surveillance-auto's verkeer	27

Traffipax-auto S.B.V.

Solomotoren S.B.V.

Solomotoren verkeersgroepen

in 1968 reed rijkspolitie 1184 x rond de aarde

Groepssurveillance-auto

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

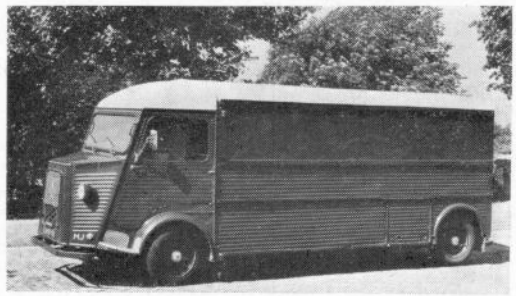
Begeleidingsauto

Porsche (S.B.V.)

T.P.W.'s	53
Solomotoren	123
Porsches	50
Traffipax-auto's	4
Radar-auto's	5

Dit totaal van 3124 voertuigen bedraagt 111 meer dan op 1-1-1969, doch hierbij dient bedacht te worden, dat het aantal Ulms aanzienlijk is verlaagd in 1969.
Het aantal schadegevallen (d.w.z. van de „total loss" tot aan het omwaaien van een gestalde Ulm toe) bedraagt over 1968: 1331. Zo op het oog nogal hoog, doch omgerekend op het aantal afgelegde kilometers betekent dit 1 schadegeval per 35.568 kilometer. Volgens schade-experts niet slecht, doch in 1969 is een stijgende lijn hierin te bespeuren, speciaal met betrekking tot het aantal ernstige verkeersongevallen met dienstvoertuigen, dus voor die lezers onder U, die hun dienst verrichten met een rijksvoertuig: „Let op uw saeck".
Als „jongste" voertuig — ook opgenomen bij de bij dit artikel afgebeelde foto's — is de Citroën-Mehari aan het wagenpark toegevoegd. Deze auto's zijn bedoeld als strand- en duinterreinvoertuig en

Auto materieelbeheerder

M.E. auto

Auto groepen rijkspolitie te Water

Auto P.V.D.

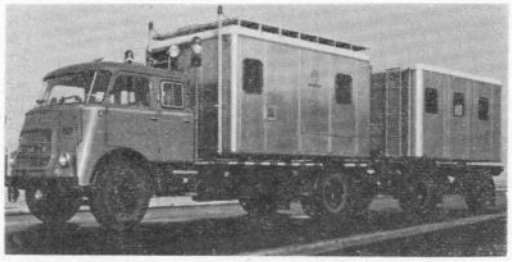

Paardentransport-combinatie

Opvallende surveillance-auto verkeersgroepen

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Combinatie Controle Zwaar Vervoer (S.B.V.)

voorlopig als proef ingezet op de groepen Brouwershaven en Brielle.
Ongetwijfeld zullen zich in de komende jaren nog meer veranderingen voltrekken, ook al omdat de eisen, die aan de voertuigen gesteld zullen gaan worden, zich wijzigen.
Ook met betrekking tot het beheer tekenen zich wijzigingen af. Het Bureau Verkeerszaken zal een andere naam gaan dragen, te weten „Afdeling Toezicht Verkeersdiensten", terwijl de beheerswerkzaamheden in de nabije toekomst — en de facto nu reeds als gevolg van de eerder aangehaalde brand — zullen ressorteren onder de in oprichting zijnde Inspectie materieel. Hierdoor zullen ook de frekwente en goede kontakten, die bestonden met de P.V.D. en de P.T.D. en het Bureau Verkeerszaken, zo niet grotendeels verdwijnen toch bepaaldelijk anders komen te liggen.
Hiermede is of wordt een periode afgesloten voor de chefs en hun medewerkers van het Bureau Verkeerszaken, waar naar zij met voldoening (let wel: geen zelfgenoegzaamheid, want dit kwam niet bij hen op gezien het feit dat zij er vrijwel dagelijks aan herinnerd werden, dat niet alle gebruikers van de voertuigen tevreden waren!) kunnen terugblikken.

nieuwe tijden nieuwe vormen

Nu wij in de gelegenheid zijn het moderne motormaterieel van het Korps Rijkspolitie in foto's weer te geven, willen we ook een veertig jaar teruggaan en zien op deze foto de adjudant-titulair H. M. Persoon, werkzaam bij de Politie Technische Dienst, Centrale Werkplaats Delft, afdeling motoren, als bestuurder van een „old timer" onder de motoren, zo omstreeks 1926.
Er is wel een en ander veranderd menen wij te mogen constateren!

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen ONS BELANG te Amersfoort

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Deelnemende schutters-reservisten model aangetreden.
Enkele „niet geklede" reservisten op de linkervleugel.

schietwedstrijden reservisten

De schietwedstrijden van reservisten ontsnappen doorgaans aan de aandacht. Het zou ook niet doenlijk zijn de wedstrijden in elk district bij te houden. Van de wedstrijden van het district Nijmegen ontvingen wij echter bijgaande foto's, beelden die in andere districten nauwelijks anders zullen zijn (behalve dan de gezichten).

← Schietwedstrijden reserve-Rijkspolitie district Nijmegen op 21 juni 1969 (ook deelnemers uit het voormalig district Doetinchem). Luitenant Vellinga feliciteert de res.-wachtmeester J. H. P. Jansen groep Zevenaar, met de door hem behaalde prijs. De reservisten in houding „rust-rust".

↓ Burgerambtenaar J. Bootsma overhandigt ter uitreiking de wisselbeker aan de luitenant P. Vellinga. De beker werd dit jaar gewonnen door de parketgroep Arnhem. In burger links de reserve-adjudant P. J. Koppen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

bewakingen,
stakingen,
relletjes en
mond- en klauwzeer
hielden
politietroepen bezig

een verhandeling over het voormalig korps Politietroepen (3 en 4)

DOOR DE DIRIGEREND OFFICIER DER RIJKSPOLITIE 1e kl. b.d.
Th. B. W. VAN DE VLIERVOET

In de garnizoenen was het nog een zoeken en aftasten naar het juiste verband, dat in vredestijd tussen het leger en de politietroepen zou moeten bestaan; het was een gelukkig verschijnsel dat op dat moment nauwelijks voldoende personeel aanwezig was, om in de ogenblikkelijke behoefte te voorzien; dit is het bestaansrecht van het Korps voor normale tijden ten goede gekomen.

Sneller dan werd vermoed, zou de taak van de Politietroepen zich uitbreiden. Naast Wierickerschans met de ongewenste politieke vreemdelingen en het Depot voor Buitenlanders te Harderwijk, werden magazijnen, forten enz. onder de hoede van de Politietroepen gesteld, dit mede als gevolg van een heftig gevoerde dienstweigering-propaganda, waarbij in opruiende geschriften werd aangespoord op meer „partij-praktijk"; er werd hierin gewezen op het nog altijd bestaan van kazernes, buskruitfabrieken, magazijnen enz.

Een detachement Politietroepen was aangewezen als bewaking voor de Tuchtklasse te Edam.

De Politietroepen werden in de garnizoenen steeds meer belast met het houden van onderzoeken betreffende door militairen gepleegde misdrijven en krijgstuchtelijke vergrijpen; deze onderzoeken kwamen de korpsonderzoeken ten goede. Door militaire bijstand werd het jonge Korps al spoedig opgevorderd; tijdens de bootwerkersstakingen van 20 februari-7 mei, werden in Amsterdam 200 en in Rotterdam 100 man ingezet.

Door de ingevoerde verkorte diensttijd voor dienstplichtigen en het vervallen van het zogenaamde „blijvend gedeelte", beschikte de regering slechts over dienstplichtigen in hun eerste oefeningstijd

In de jaren '20-'26 werd het Korps Politietroepen bij een 20-tal stakingen en uitsluitingen ingezet, terwijl herhaalde malen bijstand moest worden verleend bij betogingen, demonstraties en relletjes in de grote steden.

Assistentie werd verleend in Coevorden en Winterswijk tijdens de onlusten in het Roergebied; in Zuid-Limburg, voor bestrijding van mond- en klauwzeer, tegengaan van de verspreiding van de veepest vanuit België, over Zeeuws-Vlaanderen, Noord-Brabant en Limburg.

Een sterk detachement moest naar de zuid-grens worden gedirigeerd om te beletten dat enkele honderden Russische krijgsgevangenen, door de Duitsers nabij onze grens in België ondergebracht, ons land zouden binnenkomen. De Russen hadden contact opgenomen met de te Achtmaal wonende Nederlandse

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

communiste Henriëtte Roland Holst.
Bij de textiel-staking in Enschede in '24, alsmede bij ernstige ongeregeldheden onder de bevolking van de Drentse Venen werden sterke detachementen ingezet. Toen de rust in Emmen was teruggekeerd werd een, van veel waardering getuigend, schrijven over het optreden van de Politietroepen door de C. d. K. in de provincie Drente gericht aan de M. v. O.; in dit schrijven werd naast de betoonde grote plichtsbetrachting speciaal vermeld de grote mobiliteit en paraatheid van het Korps.
Eind december '25 hadden dijkdoorbraken plaats in Limburg, Oost-Brabant en de Betuwe. Meerdere weken werden 250 man Politietroepen ingezet.
Het einde van de periode '20-'26 kenmerkte zich door de bijzondere moeilijkheden, waarin de verhouding van de Politietroepen tot andere militairen in verschillende garnizoenen zoek dreigde te geraken. De krijgstucht was tegen het einde van de mobilisatie, die 4 jaar had geduurd, bij meerdere legeronderdelen ernstig verslapt en de gevolgen lieten zich in de naoorlogse jaren nog gelden onder de herhalingslichtingen.
Ongeregeldheden onder de militairen deden zich voor: bij de oppassers van de K.M.A., tijdens herhalingsoefeningen in Ede en Assen; in al deze gevallen werden, omdat de eigen meerderen geen kans zagen de orde te herstellen, de Politietroepen ter assistentie geroepen en met goed gevolg.
Dit gaf aanleiding tot interpellaties door bepaalde leden van de Staten-Generaal. Zij gaven de M. v. O. in overweging de Politietroepen in de kortst mogelijke tijd te doen verdwijnen.
Argumenten:

a. de Politietroepen werken op het leger als een rode lap op een stier;
b. de aanleiding tot de ongeregeldheden zijn niet anders geweest dan het ontactisch optreden van de Militaire Politie.

De M. v. O. antwoordde dat de Politietroepen niet konden worden gemist en dat van een ontactisch optreden niets was gebleken en verklaarde o.m.: „laat men de Politietroepen niet zo in discrediet brengen, want dat zijn de aangewezen organen om het gezag te handhaven . . ." Verschillende afgevaardigden in de 2e Kamer vielen de Minister bij.

Bereden Politietroepen op Koninginnedag 1926

werving positie enz. van het personeel

Met enig beroepspersoneel bestonden de Politietroepen uit gedetacheerde militairen uit de militie, landweer en vrijwillige landstorm. Van de bij de Politietroepen gedetacheerde beroepsonderofficieren zijn slechts enkelen blijvend in het Korps opgenomen. Zij gaven er merendeels de voorkeur aan om terugplaatsing naar hun Wapen van herkomt. Reden: Te zware en onregelmatige dienst.
Ook velen zijn, als minder geschikt voor de diensten (tekort aan zelfstandigheid) van hun detachering ontheven.
Het personeel bleef vrijwillig onder de wapenen, kreeg een toelage en de gehuwden kostwinnersvergoeding. Men sloot een verbintenis voor 5 jaar.
Officieren en administratief personeel werden voor onbepaalde tijd gedetacheerd.

eerste opleiding

De Depotcompagnie, aanvankelijk geplaatst in Millingen werd in '22 verplaatst naar Nieuwersluis. Vanaf 1926 werd de opleiding gebracht op 5 maanden na volbrengen van de dienstplicht; deze tijd is later gebracht op 6 maanden.

bevordering

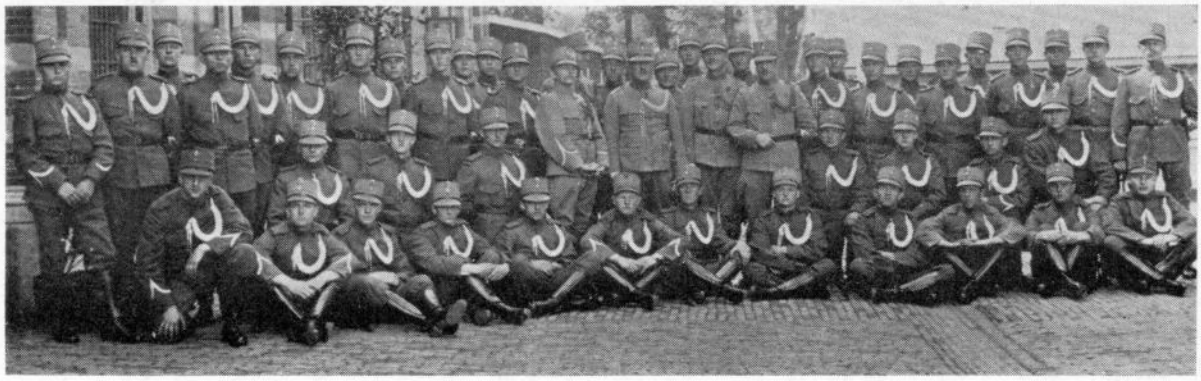
In 1922 kreeg de Commandant van het Korps de bevoegdheid tot bevordering van militairen van het Korps en wel tot de rangen van korporaal, sergeant (wachtmeester) en sergeant-majoor-instructeur, indien dit personeel voldeed aan de algemene eisen van geschiktheid, neergelegd in het algemeen Bevorderingsvoorschrift en aan de door de Commandant van het Korps Politietroepen te stellen bijzondere eisen.
Bij het vaststellen van de bijzondere eisen werden de militaire vakken op de voorgrond geplaatst. Met uitzondering van de militaire wetten werd vrijstelling van examen gegeven in de kennis van wetten, indien de kandidaat in het bezit was van een politiediploma.

bezoldiging

De tot 1 juni 1922 bestaande dagelijkse toelage werd ingetrokken. Korporaals en soldaten kregen jaarwedde, evenals de onderofficieren.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 254

Depot Nieuwersluis.

kleding

Voordat het Korps in de vredesorganisatie was opgenomen gaf een afdeling Politietroepen een staalkaart van uniformen van het leger te zien.
In '22 kwam de eenheid van uniform tot stand; het onderscheidingsteken, de nestel, werd gehandhaafd.

bewapening en uitrusting

De aanvankelijke bewapening bestaande uit klewang en karabijn werd aangevuld met pistool en gummistok, terwijl ook een helm werd verstrekt.
In 1931 werd in een lang gevoelde behoefte voorzien, door de toewijzing van 3 pantserauto's, welke werden ingedeeld bij de 2e compagnie in Amsterdam.

uitbreiding van diensten

De reeds hiervoor genoemde diensten werden uitgebreid met orde-handhaving bij keuringsraden, bewaking 1e en 2e Kamer der Staten-Generaal, innemen van wapenen, die zich sedert de mobilisatie nog in handen bevonden van de verlofgangers, diensten bij legeroefeningen, toezicht op legervoorraden enz. De opdrachten voor het houden van onderzoeken in de garnizoenen, op last van de militaire autoriteiten, werden steeds veelvuldiger. De verscheidenheid en de veelheid van de te verrichten diensten, ook op de Groepen, waren oorzaak dat geen sleur ontstond; het personeel bleef vlot en paraat.

organisatie

Een te Amsterdam garnizoen houdend eskadron huzaren werd op 15 juni 1922 naar 's-Gravenhage overgeplaatst; op die datum werd een aanvang gemaakt met de oprichting van de Afdeling Bereden Politietroepen, die vanaf 1 juli 1922 in de organisatie van het Korps werd opgenomen.
De Afdeling bestond uit 100 ruiters met 100 paarden; in 1926 werd uit bezuinigingsoverwegingen het aantal paarden teruggebracht tot 50.

commandowisseling

De eerste Korpscommandant, de luitenant-kolonel J. G. C. Vermeulen, was genoodzaakt wegens ziekte op 1 augustus 1923 zijn commando neer te leggen. Hij droeg dit over aan de kapitein H. van Dam.
Bij voortduring werd door de Garnizoenscommandanten om versterking van de aanwezige Groepen Politietroepen verzocht; slechts door detacheringen kon hieraan worden voldaan, ten koste van andere eigen onderdelen.
Na een zeer kleine uitbreiding in 1932 werd de totale sterkte van het Korps vastgesteld op 656 onderofficieren en minderen.
Tevens werd bepaald dat ten hoogste 4 eerste-luitenants van het Korps Politietroepen in de functie van Afdelingscommandant, bij bevordering tot Kapitein of Ritmeester bij uitzondering in hun functie konden worden gehandhaafd.
In deze periode viel ook de detachering van personeel van het Korps naar Curaçao, teneinde daar dienst te verrichten als militaire politie; in '34 waren daar gedetacheerd: 1 officier, 2 s.m.i.'s, 4 sergeanten en 24 korporaals. Na de 2e wereldoorlog is men in Curaçao overgegaan tot het vormen van een eigen politie.
In november 1931 had wederom een commandowisseling plaats. De luitenant-kolonel H. van Dam vertrok met pensioen; vele en goede zorgen heeft hij aan het Korps besteed.
In dit zelfde jaar werd een detachement Politietroepen ter sterkte van 21 man onder commando van een officier gedetacheerd te Parijs bij het Nederlandse Paviljoen op de aldaar gehouden Internationale Koloniale Tentoonstelling, nadat het Paviljoen

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 255

ernstig geteisterd was door brand.
In 1933 werden in het ambtenarenreglement gunstiger bepalingen opgenomen ten behoeve van de sergeanten, korporaals en soldaten.
Het commando werd overgenomen door de luitenant-kolonel J. Th. Heins, op dat ogenblik toegevoegd officier aan de Korpscommandant; de kapitein F. N. F. van der Schrieck werd aangewezen als toegevoegd officier.
Bij elke begroting werd van bepaalde zijde in de Volksvertegenwoordiging om bezuinigingsredenen (?!) aangedrongen op de opheffing van het Korps Politietroepen. De Ministers van Justitie en Oorlog, daarbij gesteund door een grote meerderheid van gezagsgetrouwe kamerleden, bleven afwijzend hiertegenover staan.
Ik stel er prijs op te verklaren dat ik de tot nu toe vermelde gegevens heb geput uit: „Gegevens betreffende de Geschiedenis van het Korps Politietroepen 1919-26 juni-1934" verzameld door de kapitein-toegevoegd bij de Staf van het Korps F. N. F. van der Schrieck.
Alvorens nu de geschiedenis van het Korps verder te beschrijven wil ik vermelden, dat ik in begin 1962 bezoek ontving van een officier van het Wapen der Koninklijke Marechaussee, die mij, namens de generaal-majoor b.d. van het Wapen Mr W. van den Hoek, verschillende vragen voorlegde over het Korps Politietroepen, betreffende de periode 1935-1940.
De generaal was voornemens een boek samen te stellen over de geschiedenis van het Wapen der Koninklijke Marechaussee.
Nu na de oorlog het Korps Politietroepen niet meer in de organisatie van het leger voorkwam, maar de taak van het Korps was overgenomen door het Wapen der Koninklijke Marechaussee en bovendien veel officieren, onderofficieren en korporaals van het voormalige Korps Politietroepen, na het einde van de oorlog, bij het Wapen waren overgegaan, wilde hij in zijn boek een hoofdstuk bestemmen aan de verrichtingen van het Korps Politietroepen vóór en tijdens de oorlog.
De gegevens die ik tóen heb verstrekt, heb ik (nu achteraf gezien gelukkig) bewaard; zij komen nu van pas voor dit artikel.
In welke vorm en in welke mate zij opgenomen zijn in het meergenoemde boek over het Wapen der Koninklijke Marechaussee is mij niet bekend.

Bij stijgende politieke spanning in Europa

politietroepen ingezet voor strategische beveiliging

Het Korps Politietroepen ressorteerde nog steeds onder de Inspecteur van het Wapen der Koninklijke Marechaussee; met ingang van 1 april 1935 werd hierin verandering gebracht door een Beschikking van de Minister van Defensie, die inhield, dat vanaf die datum het Korps rechtstreeks onder zijn bevelen stond.
Deze maatregel is zeer bevorderlijk geweest voor het spoedig ten uitvoer brengen van de nieuwe taak, welke aan het Korps zou worden opgedragen. Indien nodig vond nu rechtstreeks overleg plaats tussen het Korpscommando met het Ministerie van Oorlog en/of Bureau Chef Generale Staf.
De internationale politieke toestand in Europa spitste zich steeds meer toe, als gevolg van de voortschrijdende machtsontwikkeling van de Nationaal Socialistische Partij in Duitsland, in 't bijzonder betreffende de zich steeds meer uitbreidende Weermacht. Dit moest uitlopen op een wereldomvattend militair conflict dat niet meer met een voorafgaand ultimatum zou worden ingeleid, doch dat plotseling zou uitbreken.
De militaire diensttijd was in ons land kort, een blijvend gedeelte was niet aanwezig. Een leger mobiliseren kost enige dagen: de oorlogsverbanden moeten worden geformeerd, de opstellingen ingenomen enz.. Vanzelfsprekend zou onzerzijds de neutraliteit gehandhaafd worden. Maar mocht onverhoopt een overvalling plaats vinden, dan was het streven van de Nederlandse Regering er op gericht, de opmars van de tegenstander (en deze zou ongetwijfeld uit oostelijke richting komen) zoveel mogelijk te vertragen om tijd te winnen, niet alleen om onze eigen mobilisatie nog zoveel mogelijk te beschermen, doch ook om tijdwinst te bezorgen voor het voltooien van de mobilisatie ván — c.q. voor het tijdig zenden van versterkingen dóór — onze bondgenoten. Bij de te nemen maatregelen speelde ook een belangrijke rol de korte afstand van onze Oost-grens tot het hart van het land.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG
RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 256

De voor de opmars van Oost naar West in aanmerking komende (spoor-)wegen, in het vak van IJsselmeer tot Eijsden kruisten alle meer of minder belangrijke waterwegen (kanalen en/of rivieren).
Volgens de toen geldende bepalingen werden de grote rivierovergangen over de Maas en de IJssel bij het uitbreken van een gewapend conflict, waarbij ons land zou worden betrokken, vernield door Genie-detachementen. Deze detachementen moesten, als zij waren gemobiliseerd (de mobilisatie van deze detachementen ging aan de „algemene mobilisatie" vooraf) de voor de bruggen bestemde springladingen ophalen in magazijnen, die als regel ver van het te vernielen object waren gelegen; daarna moest de springlading worden aangebracht en vanaf dát ogenblik worden bewaakt tot het moment dat de legerleiding opdracht gaf de brug te vernielen. Deze methode kon niet gehandhaafd blijven omdat dit te veel tijd kostte.
Gezien de ernst van de te verwachten mogelijkheden, besloot de Regering een Strategische Beveiliging in te stellen, waarbij de grote rivieren en kanalen een belangrijke rol speelden.
De vernielingen van de rivier- en kanaalovergangen moesten elk ogenblik mogelijk zijn. Een nieuwe wijze van vernielen werd voorbereid. Naast de nieuwe technische voorzieningen, die aangebracht moesten worden om deze vernielingen „au moment" te kunnen verrichten, waren troepen nodig die altijd en in voldoende sterkte, in de onmiddellijke nabijheid van die objecten aanwezig moesten zijn.
Dit onderdeel van de Strategische Beveiliging (dus het uitvoeren van de vernielingen) werd opgedragen aan het Korps Politietroepen.
Aangezien het uitvoeren van deze technische voorzieningen aan de grote rivierovergangen veel tijd vergde, moesten met de meeste spoed maatregelen worden getroffen om — indien nodig — de bruggen over de Zuid-Willemsvaart (dit kanaal was in de Strategische Beveiliging opgenomen, zij het dan in 2e lijn) te kunnen vernielen. Omdat deze bruggen niet zo zwaar van constructie waren kon met betrekkelijk kleine ladingen worden volstaan, die op zeer korte termijn moesten en ook konden worden aangebracht.
In 't beginstadium van de Strategische Beveiliging lag het accent derhalve langs de Zuid-Willemsvaart en dus moesten langs dit kanaal met spoed groepen Politietroepen worden opgericht.
Ik mag hier niet onvermeld laten dat de Korpscommandant in het geheel niet was ingenomen met deze nieuwe taak, omdat het naar zijn mening — en terecht — onmogelijk was om het personeel van het Korps, dat met die taak zou worden belast, een militaire opleiding als „politiesoldaat" te geven volgens de bestaande normen.
Een voorstel van de Korpscommandant om afzonderlijke troepen voor die taak te bestemmen en deze, na hun opleiding, in te delen bij en te stellen onder het kader van het Korps Politietroepen, doch zonder nestel, werd door de M. v. O. niet aanvaard; het moesten militairen zijn die de uniform zouden dragen van het Korps Politietroepen.
In 1935 gaf de M. v. O. opdracht het Korps uit te breiden met 500 man, welke uitbreiding in de volgende jaren geleidelijk heeft plaats gehad. Daarbij is het echter niet gebleven.
Met deze vermeerdering van personeel moest vanzelfsprekend uitbreiding van het kader gelijke tred houden. De eerste opleiding bij het Depot moest worden bekort om de nieuw te formeren onderdelen (in hoofdzaak de groepen) zo spoedig mogelijk te kunnen uitzetten; op de groepen werd de opleiding voortgezet.
Tot op dit ogenblik bestond het Korps Politietroepen uit: de Staf; 4 Compagnieën (de bereden afdeling behoorde tot de 2e Compagnie, de Grensafdeling Heerlen tot de 3e Compagnie); Depotcompagnie.
Tengevolge van de taakuitbreiding en de veel grotere sterkte moesten nieuwe onderdelen worden geformeerd. Deze reorganisatie werd tevens aangegrepen om de bezwaren, die bij sommige commandanten bestonden tegen de benaming „Compagnie", te ver-

4e Compagnie Politietroepen; 15-jarig bestaan Korps P.T. te Arnhem.

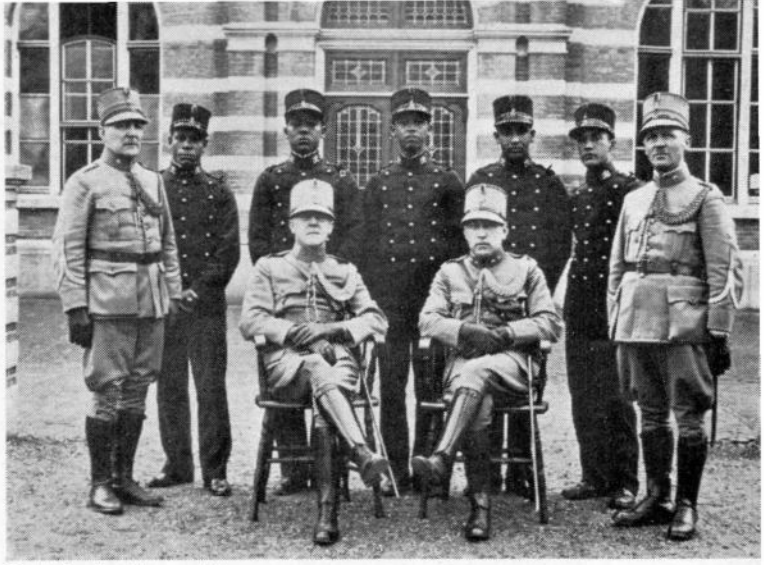
WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 257

anderen in „Afdeling". Was tot nu toe de Compagnie onderverdeeld in Afdelingen, nu werd de „Afdeling" verdeeld in „Onder-afdelingen".
He Korps bestond dus voortaan uit:
de Staf; 5 Afdelingen; Depot.
De bestaande vredesdislocatie, in hoofdzaak in de garnizoenen, bleef gehandhaafd, de oorspronkelijke taak aldaar bleef onveranderd. Enkele van deze groepen werden bovendien belast met de Strategische taak (b.v. de groep 's-Hertogenbosch) en kregen dientengevolge een veel grotere sterkte. De nieuw op te richten groepen werden geplaatst op de belangrijkste punten in de Strategische lijnen.
Toen de groepen Politietroepen, zij het dan nog niet op volledige sterkte, op de aangewezen plaatsen werden uitgezet, waarbij bepaalde objecten moesten worden bewaakt en bij onvoorziene omstandigheden direct moest worden opgetreden, deed zich de noodzakelijkheid gevoelen, dat alle leden van het Korps, dus ook de korporaals, beëdigd werden als onbezoldigd Politieambtenaar.
Om te voorkomen dat jeugdige Korporaals (b.v. bij verlof of op vrije dagen) van die aanstelling misbruik zouden kunnen maken, werden penningen en aanstellingen opgelegd op de groepsbureaus. Deze werden eerst uitgereikt in tijden van verhoogde waakzaamheid. Misbruik is nimmer voorgekomen.
De Strategische Beveiliging strekte zich uit langs of bij (van Zuid naar Noord):

1. de Maasovergang bij Maastricht; aansluitend
2. Julianakanaal tot Wessem;
3. Vanaf Wessem ononderbroken de Maas, de Bergsche Maas, 't Hollands Diep tot en met brug Moerdijk;
4. het Kanaal Wessem-Nederweert;
5. Zuid-Willemsvaart vanaf Nederweert tot en met 's-Hertogenbosch;
6. Noordervaart Nederweert-Beringen, aansluitend
7. de Peel-Raamstelling (Pegelbrug over de Raam in de kunstweg 's-Hertogenbosch-Grave vlak bij Grave; naar ik meen is deze brug thans vervallen), brug bij Haps in de kunstweg Haps Mill; speciaal gemaakte brug (bestaat niet meer) over 't Defensiekanaal (dat in 't Noorden aansloot aan de Raam) bij de Kraayenhut in de weg Deurne-Venray, ± 5 km ten Oosten van Deurne;
8. Het Maas-Waalkanaal;
9. De IJssel van en met de bruggen bij Westervoort tot en met Zwolle;
10. Het Overijsselsch Kanaal;
11. De Grebbelinie;
12. Rivierovergang over de Waal bij Nijmegen-Lent;
13. Rivierovergang bij Hedel;
14. Rivierovergang bij Heusden;
15. Rivierovergang bij Hollandsch Diep bij Willemsdorp;
16. Sluizencomplex op de Afsluitdijk bij Kornwerderzand.

Hierbij was een sterk detachement van de Marine aanwezig. Bovendien is bij de ernstige gevechten die daar geleverd zijn steun verleend door een Marinevaartuig, dat in de Waddenzee lag.

Opleiding in Nieuwersluis.

Tot goed begrip moet ik nog vermelden, dat het personeel van het Korps Politietroepen vóórdat de Strategische Beveiliging werd ingevoerd vanzelfsprekend een oorlogsbestemming had.
Bij mobilisatie werden alle vredesonderdelen van het Korps opgeheven (ook de afdelings- en onderafdelingsbureaus, met uitzondering van het Depot; dit werd van Nieuwersluis overgebracht naar Den Haag). Het personeel werd ingedeeld in detachementen die bij de daarvoor in aanmerking komende legeronderdelen werden geplaatst.
De Korpscommandant werd Inspecteur, de te leveren detachementen kwamen rechtstreeks te staan onder de Commandant van het legeronderdeel waarbij zij waren ingedeeld.
Bij de hierna vermelde legeronderdelen moest een detachement worden geformeerd:
bij elk Legerkorps (4); sterkte ± 98 hoofden + 12 beredenen;
bij de Lichte Divisie;
bij het Commando Vesting Holland;
bij het Commando Zeeland;
bij het Commando Stelling Den Helder;
bij de Territoriale Commando's;
bij het Etappe Commando Rotterdam.
Ook bij de nieuwe taak-uitbreiding bleef deze indeling onverkort gehandhaafd; de uitbreiding van personeel dat het Korps kreeg, was dus bestemd voor de uitoefening van de dienst in het kader van de Strategische Beveiliging.
Zoals reeds vermeld was een nieuwe wijze van vernielen van de grote (en enkele kleine) rivierovergangen in voorbereiding. Deze bestond in het aanbrengen van een permanente (ook in vredestijd), goed beschermde lading, welke door middel van een, voorzover mogelijk, ondergrondse leiding, die in een veilig gelegen ruimte uitmondde en van daaruit door een eenvoudige handgreep tot ontbranding kon worden gebracht.
De Pegelbrug (bij de West-ingang van Grave over de Raam in de kunstweg 's-Hertogenbosch-Grave, zie punt 7 hiervoor) was de eerste brug die van een permanente lading werd voorzien. De vernieling geschiedde vanuit het Groepsgebouw, een houten ba-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

rak die werd gebouwd aan de grote kunstweg 's-Hertogenbosch-Grave voor legering van de nieuw op te richten Groep Politietroepen. (De barak staat er nog, van 's-Hertogenbosch afkomende aan de rechterzijde bij 't begin van de Elftweg). Bij deze brug (afstand tot het Groepsbureau ± 400 m) is, vanaf 't ogenblik dat de permanente lading was aangebracht, een kleine houten barak (soort directiekeet) gebouwd, omgeven door 'n hoge stevige ijzergaasafsluiting, waar aan de binnenzijde bij het altijd gesloten toegangshek, dag en nacht een gewapende post heeft gestaan, omdat daar nog 'n kleine manipulatie moest worden verricht in een gemetselde put, om de lading van de brug „op scherp" te stellen.

De aflossing van de post zat, steeds gewapend, in de kleine barak en was telefonisch verbonden met het Groepsbureau in de barak.

Een grote verantwoordelijkheid werd gelegd op de schouders van het personeel van de Politietroepen dat bij de bruggen (ook de grote (spoor-)bruggen) was ingedeeld. Bij deze grote spoorbruggen werd bovendien bij de alarmtoestand nog een ambtenaar van de spoorwegen ingedeeld om, indien nodig, o.m. voorlichting te kunnen geven over de treinenloop bij noodzakelijke plotselinge vernieling.

In de instructie van het personeel stond — na vermelding van diverse autoriteiten en commandanten op wier last de vernieling moest geschieden — o.m. letterlijk . . . „dat de met de bewaking van de brug belaste commandant (dat kon zijn een sergeant, zelfs een korporaal) verplicht is de brug te vernielen, als hij de vijand vóór de brug onderkent-"

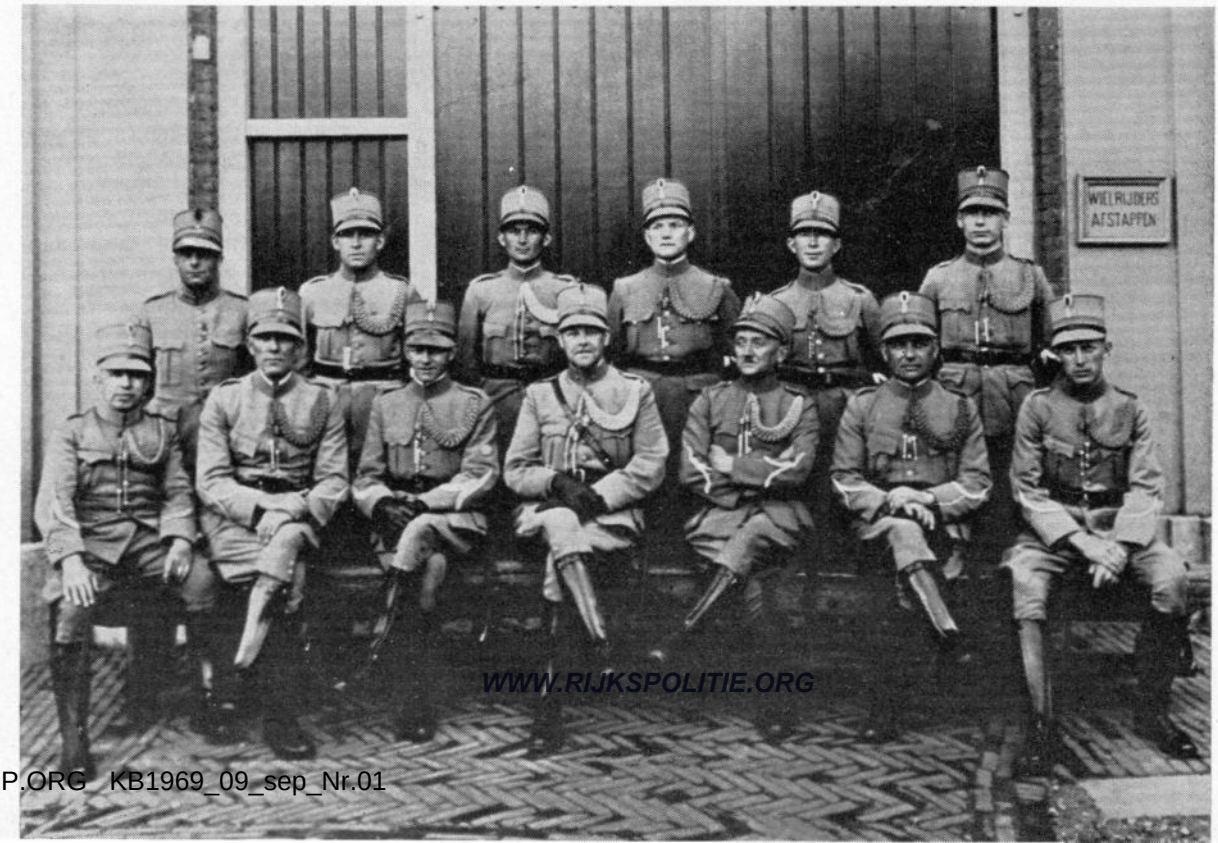
De Regering, voorgelicht door de Legerleiding, besloot ook nog tot andere middelen om een eventuele opmars vanuit 't Oosten zoveel mogelijk afbreuk te doen. Ook deze maatregelen behoorden tot de Strategische Beveiliging. Speciale Bataljons (P. & O. Bataljons genaamd) zouden, indien de dreiging ernstig werd, worden geformeerd uit dienstplichtigen die in het Oosten van het land woonden. Deze bataljons zouden worden opgeroepen op het telegram B.O.U.V. (Buitengewone Oproep Uitwendige Veiligheid) tijdig vóór de Algemene mobilisatie om bepaalde taken te verrichten, zowel vóór als in de strategische lijnen. Deze troepen kwamen onder commando van Territoriale Bevelhebbers in het Oosten van het land.

Na het besluit om de bruggen tijdig te kunnen vernielen, werden verdere plannen beraamd, eveneens om een opmars te vertragen. Aan de Oost-zijde van die bruggen moesten zware versperringen kunnen worden aangebracht, dwars over de gehele beedte van de toegangsweg. Deze versperringen kregen de naam van asperge-hindernissen. Zij bestonden uit lange T-vormige ijzeren balken; zij werden ter plaatse opgelegd.

Aan de zijde van de bruggen vanwaar de vijand kon worden verwacht, werden in het wegdek diepe gaten in het beton gemaakt (door deksels afgesloten) van hetzelfde profiel als de ijzeren balken. Was de balk in het daarvoor bestemde gat geplaatst, dan werd een hefboom aan de onderzijde van de balk neergelaten (door het doorknippen van een ijzerdraad) in een holte aan het ondereinde van het gat. De balk kon dan niet zonder meer uit het gat worden verwijderd. De balken werden onregelmatig in de opmars-richting in enkele rijen op korte afstand en met kleine tussenruimte gesteld. (Op de afsluitdijk bij Kornwerderzand zijn deze versperringen op de berm van de dijk nog aanwezig). Op een enkel punt o.a. bij de Grebbe, op de weg Wageningen-Rhenen, bestond de versperring uit zware stalen kabels die over de weg werden gespannen en bevestigd werden aan betonnen bouwsels.

Aangezien een versperring alléén maar nut heeft als deze met vuur van de eigen troepen kan worden bestreken (als dit niet mogelijk is kan de vijand de versperring zonder meer opruimen), zouden bij de grote rivierovergangen 2 kazematten worden gebouwd, die

Instructiecursus te Doesburg (1936).

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

bewapend werden met een, voor die tijd zeer modern, snelvuur-kanon van 5.5 cm en een zware mitrailleur. Deze kazematten waren grote, zware, helaas zeer duidelijk zichtbare, betonnen bouwsels. Eén kazemat bestreek de brug in de lengte-richting; vanuit deze kazemat had ook de vernieling van de brug plaats. De zijwaarts van de brug gelegen kazemat bestreek de asperge-versperring vóór de brug; de kazematten waren echter niet ingericht voor logies.

Toen deze besluiten gevallen waren werd het Korps Politietroepen bovendien opgedragen:

a. de kazematten te bezetten en de wapens te bedienen;
b. de versperringen te stellen;

Dit werd wederom een aanzienlijke verzwaring van de taak. De reeds vastgestelde uitbreiding van 500 man werd dientengevolge nader bepaald op ± 900 hoofden.

Om de bewapening van de kazematten naar behoren te kunnen gebruiken moesten nieuwe cursussen worden gevormd, niet alleen op wapentechnisch, doch ook op schiettechnisch gebied; in 't Artillerie Schietkamp Oldebroek werden de praktische schietoefeningen gehouden.

Onnodig te zeggen dat de daarop volgende jaren door het gehele Korps onder zeer hoge spanning is gewerkt en wel in het bijzonder door het Depot, om in de noodzakelijke verkorte opleidingstijd de nieuw aankomende leden bij het Korps althans enigszins te vormen tot Politie-militair. Teleurstellingen bij deze vorming zijn het Korps bespaard gebleven.

Alle diensten in de kazematten en bij de bruggen moesten uitsluitend door de Politietroepen worden verricht als er onverhoopt plotseling iets zou gebeuren.

Weliswaar was het Korps aanmerkelijk uitgebreid, maar om alle taken te verrichten (zelfs na voltooiing van deze uitbreiding) moesten de niet strategische groepen uit 't binnenland voor aanvulling zorgen. En in kritieke perioden, waarin de hoogste waakzaamheid geboden was en, zoals de praktijk heeft geleerd, enige tijd kon aanhouden, was dan nog slechts een zeer summiere reserve bij de bruggen en kazematten aanwezig.

Om een voorbeeld te noemen: Groep Nederweert organieke vredessterkte ± 40 man, bij mobilisatie ± 70 man; dit gold in meer of mindere mate voor alle strategische Groepen. Maar door de aanvulling vanuit de niet strategische Groepen werden deze te zwak om de hiervoor genoemde detachementen te leveren bij de grotere legeronderdelen. (Legerkorpsen Lichte Divisie enz.). Deze toestand bestond nog toen de B.O.U.V. werd gelast.

Nadat de Korpscommandant op deze ongewenste toestand de aandacht had gevestigd, werd kort vóór de „Algemene mobilisatie augustus/september 1939", op last van de O.L.Z., van de troepen ter plaatse personeel ingedeeld in de kazematten voor de bediening van de mitrailleur en de aanvoer van munitie voor de vuurmond en bij de bruggen (die niet onder permanente lading stonden, b.v. de bruggen over de Zuid-Willemsvaart) uitsluitend voor hulp bij de bewaking.

Voorbeeld: een normale brug over de Zuid-Willemsvaart moest, zodra de lading was aangebracht, permanent bewaakt worden door 2 man, waarvan één ter zake kundig was betreffende de ontsteking (dit was een man van de Politietroepen); de ander werd toen een man van de troepen aldaar. Er waren 2 aflossingen; bij elk van deze bruggen bleven dus 3 man Politietroepen.

Talrijke nieuwe Groepsgebouwen (niet bij alle bruggen, ik kom daar nog op terug) moesten met spoed worden gebouwd; zij werden omgeven door een hoge stevige ijzergaas-afsluiting.

Voor al het personeel, ook de gehuwden (dit waren uitsluitend de oudere onderofficieren) moest een slaapplaats aanwezig zijn (dit was ook het geval op alle Groepen van het Korps in het binnenland) omdat bij verhoogde spanning ieder lid van de Groep in het Groepsgebouw verbleef.

Het Groepsgebouw lag, als gevolg van de te verrichten taak, vrijwel altijd geïsoleerd van de bestaande bebouwing en vaak op (vrij) grote afstand van het (de) nabijgelegen dorp (stad).

't Was dus vanzelfsprekend dat deze barakken goed moesten worden gebouwd, eenvoudig maar gezellig waren ingericht (slaapkamers, voor de onderofficieren afzonderlijk; zitkamers (idem), (over-)gordijnen, gemakkelijke maar eenvoudige armstoelen, goede verlichting, ingerichte keuken, rijwielbergplaats, goed beveiligde wapen- en munitiebergplaats, plantonkamer, Groepsbureau; de bewoners moesten zich daar thuis voelen).

De Groep (ook in 't binnenland) voerde een eigen menage door eigen personeel dat in de normale dienst mee rouleerde, ook in geval van alarm.

Dag en nacht was een gewapende planton aanwezig bij de telefoon in een afzonderlijk vertrek. Bovendien was op de strategische Groepen een ontvang- en zendinstallatie aanwezig, die bij een plotselinge inval, door het indrukken van een knop in werking trad en een bepaalde code uitzond, die door de achter gelegen — of zijwaarts gelegen — Groepen werd ontvangen. De apparatuur was van Duits (!) fabrikaat. Was het dan verwonderlijk dat direct na de inval bij Venlo (brug was vernield, kazematten tot zwijgen gebracht, personeel gevangen genomen, de Groepscommandant van de Politietroepen was een van de weinige militairen die in de meer achterwaarts gelegen kazerne in het eigen Groepsbureau nog aanwezig was) een Duits officier het Groepsgebouw binnenkwam en van de Groepscommandant eiste hem te wijzen waar de zendinstallatie stond; de Groepscommandant voldeed aan dat bevel: de Duitser vond een vernielde installatie, hetgeen nu niet bepaald op prijs werd gesteld.

Zoals ik reeds opmerkte was niet bij elke brug een Groepsbureau aanwezig; verschillende bruggen behoorden tot het rayon van één Groep. Deze Groep leverde, ingeval van alarm, het detachement voor vernieling.

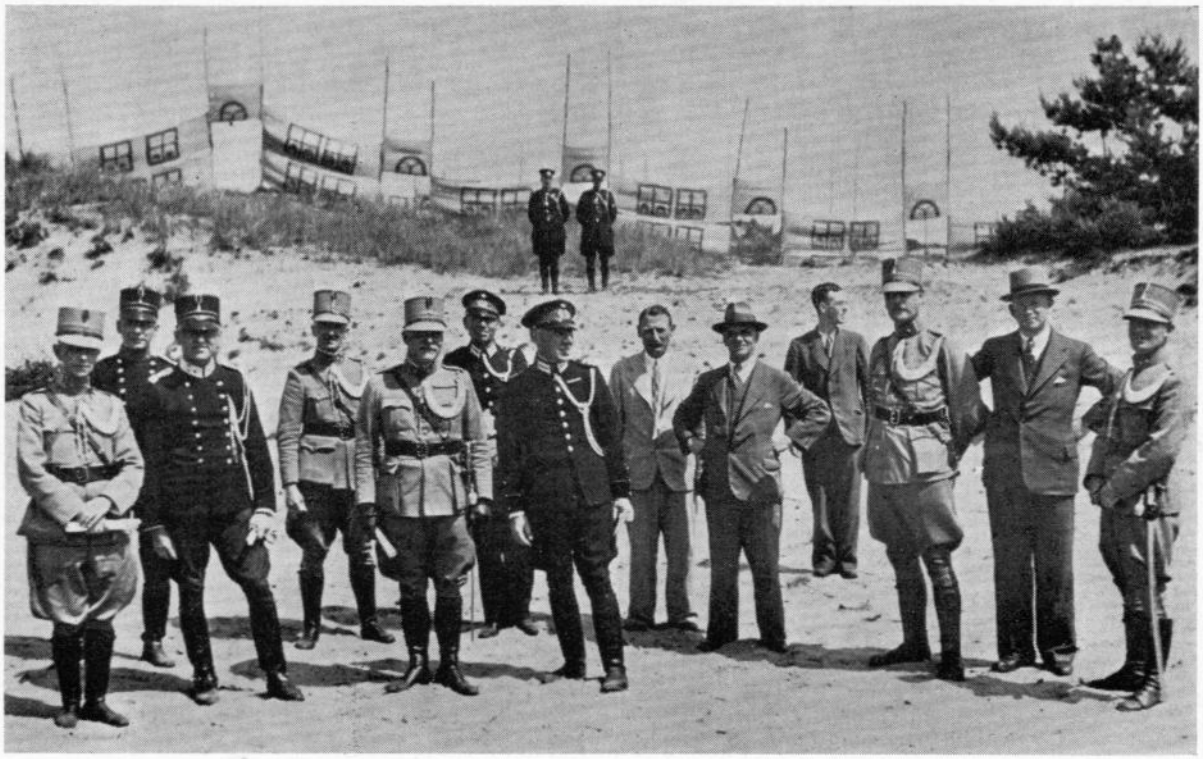
Ik vermeld nu de Groepen (van zuid naar noord) die in de strategische lijnen of bij bepaalde strategische

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 260

punten hun taak moesten vervullen. De cursief gedrukte Groepen waren reeds aanwezig voor hun garnizoensdienst in normale tijden, maar hadden nu bovendien de strategische taak er bij gekregen en werden dientengevolge uitgebreid.

1. Aan de Maas:
   Maastricht, vernieling oude brug.
2. Aan het Juliana-kanaal:
   Roosteren, vernieling brug.
3. Aan de Zuid-Willemsvaart:
   Nederweert, Someren, Helmond, Beek en Donk, Veghel, *'s-Hertogenbosch,* vernieling alle bruggen; bovendien, voor wat betreft de groep Helmond, brug Kraayenhut. Defensie-kanaal (zie onder punt 5).
4. Aan de Noordervaart:
   Meyel, vanaf Nederweert tot en met Beringen.
5. Aan de Peel-Raamstelling:
   Grave, vernieling van Pegelbrug, Maasbrug, brug bij Ravenstein en brug bij Escharen;
   Haps, vernieling kleine brug aldaar;
   Helmond, leverde vast detachement voor de brug Defensiekanaal bij de Kraayenhut (zie onder punt 3).
6. Aan de (Bergsche) Maas:
   Roermond, voetbrug en spoorbrug Buggenum. *Blerick,* Wanssum, Boxmeer, Oeffelt, Katwijk, Grave, Geertruidenberg, alle bruggen en veren (zie ook punt 5).
7. Aan 't Maas-Waalkanaal:
   Neerbosch, alle bruggen.
8. Aan de IJssel:
   Westervoort, Doesburg, Zutphen, *Deventer,* Katerveer, alle bruggen en veren.
9. Aan 't Overijsselsch Kanaal:
   Raalte, alle bruggen en veren.
10. Aan de Grebbelinie:
    Rhenen, Woudenberg, verdediging grote toegangsweg.
11. Aan de Waal:
    Lent, vernieling Waalbrug.
12. Hollandsch Diep:
    Willemsdorp, vernieling brug.
13. Afsluitdijk:
    Kornwerderzand, verdediging brug, sluizen en toegangsweg.

Oefeningen straatgevechten te Harskamp (1937). Het dorp op de achtergrond is opgetrokken uit hout en linnen.

Kazematten waren gebouwd te:
Roermond, Buggenum, Blerick, Gennep, Grave, Ravenstein, Hedel, Heusden, brug ten noorden van Geertruidenberg, Willemsdorp, Lent, Westervoort (bij Doesburg was een open opstelling van een vuurmond; hier was een schipbrug), Zutphen, Deventer, Katerveer, Rhenen, Kornwerderzand.
Bovendien was nog een kazemat gebouwd bij de overgang over het kanaal Nederweert-Wessem nabij Panheel en één over hetzelfde kanaal nabij Kelpen. In deze kazematten kon de vuurmond zowel naar het oosten als naar het westen worden geplaatst (poli-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

tieke overwegingen in verband met onze neutraliteit!). Ik wil hierbij opmerken dat langs het Maas-Waalkanaal, de Peel-Raamstelling (ook wel — althans voor het gedeelte in de Peel — „het Defensiekanaal" genoemd), de Zuid-Willemsvaart, het Julianakanaal en het Overijssels kanaal geen kazematten, als hiervoor beschreven, waren gebouwd. Wel zijn later, o.a. bij het Maas-Waalkanaal, kleine gietstalen kazematten geplaatst, terwijl kleine betonnen bunkertjes zijn gebouwd langs het Defensiekanaal en aansluitend de Raamstelling. Deze kleinere kazematten en de bunkertjes waren niet bezet door de Politietroepen.

Veelvuldig werden op de strategische Groepen alarmoefeningen gehouden, zowel bij dag als bij nacht, waarbij door elk lid van de Groep zo spoedig mogelijk de voor hem aangewezen oorlogsopstelling moest worden ingenomen (vanzelfsprekend werden de versperringen niet gesteld).

Bij deze alarmoefeningen werden bij de bruggen over de Zuid-Willemsvaart ook altijd de oefenspringladingen aangebracht (aan een van de stijlen van elke ophaalbrug was een ijzeren trap geconstrueerd).

De kazematten waren vaak op honderden meters van het Groepsgebouw gelegen (zie b.v. Grave). Dit was geen bezwaar voor een oefenalarm (waarbij dan gebruik gemaakt kon worden van het rijwiel). Er moest rekening mede worden gehouden dat de hoogste graad van waakzaamheid gedurende lange tijd zou kunnen duren.

In dat geval moest dan de volledige bezetting van een kazemat in de onmiddellijke nabijheid aanwezig zijn en blijven; het directe bedieningspersoneel van de vuurmond en de mitrailleur moest bij deze wapens zijn. Ook een aflossing en een kleine reserve moest ter plaatse beschikbaar zijn en blijven, doch deze had geen onderdak.

Per kazemat was de gemiddelde bezetting 9 man Politietroepen, waaronder de Commandant zonder aflossing. Bij een langdurige bezetting werden 2 aflossingen noodzakelijk geacht. Bij de alarmoefeningen was al spoedig gebleken, dat overdag vrijwel elk licht ontbrak (slechts 2 schietgaten: 1 voor de vuurmond, 1 voor de mitrailleur, elk in een afzonderlijk vertrek geplaatst). Bij nacht was het stikdonker; een enkele zaklantaarn was onvoldoende. Bovendien liet de luchtverversing in de kazemat veel te wensen over, vooral als de wapens zouden moeten worden gebruikt. Deze omstandigheden werkten fnuikend op het moreel van de bezetting. Met spoed is daarin verbetering gebracht door het plaatsen van een motoraggregaat dat zorgde voor verlichting en voor luchtverversing, terwijl kleine houten keetjes bij de kazematten (ook bij de grote en kleine bruggen) werden gebouwd, waarin de hoogst nodige slaapplaatsen werden aangebracht en het benodigde sanitair. Deze houten gebouwtjes hebben zeer goede diensten bewezen, vooral omdat de periode van de grootste waakzaamheid lange tijd heeft geduurd.

Hiervoor heb ik reeds vermeld dat er in de strategische Groepsgebouwen een ontvang- en zendinstallatie aanwezig was. De alarmering kon vanzelfsprekend ook door hogere commandanten vanuit het binnenland worden gegeven. Maar in de instructie voor de Commandant van een strategische Groep kwam o.m. ook een punt voor dat, indien iets verdachts zich voordeed b.v. bij een der bruggen die tot zijn bewakingsgebied behoorden, hij onmiddellijk zijn nevengroepscommandanten telefonisch moest waarschuwen en zo vervolgens.

Dat dit systeem goed werkte is b.v. gebleken toen bij een Groep aan de Maas, waar lang vóór de B.O.U.V. een Duitse auto met personen (die een soort uniform droegen (achteraf gebleken heel onschuldige personen)) de brug in westelijke richting passeerde, de Groepscommandant onmiddellijk het telefonische alarm liet uitgaan en binnen een half uur de Maas- en IJssellijn, voor wat betreft de Politietroepen, in alarmtoestand verkeerden.

Ik wil er wel met nadruk op wijzen dat de dienst op de strategische groepen zeer eentonig was. Normale politiedienst mocht niet worden verricht; een enkele keer werd een onderzoek gevraagd naar een militair die niet van verlof was teruggekeerd; de patrouilles die uitgezonden werden dienden voor naleving van de dienstplichtwet en/of het inwinnen van inlichtingen over sollicitanten voor het Korps.

Door de verkorte opleidingstijd bij het Depot, moest op de Groepen veel aandacht worden besteed aan de verdere opleiding, zowel op het gebied van de praktische militaire vorming als het verhogen van de theoretische kennis (militaire voorschriften, wetskennis in het algemeen).

Ook toen de omstandigheden nog normaal waren, dus voor de B.O.U.V. mocht slechts geoefend worden in de onmiddellijke nabijheid van het Groepsbureau; ± 60 % van de organieke sterkte aan personeel moest altijd beschikbaar zijn. Dag- en nachtplanton was aanwezig.

De uitrusting (patronen in de tassen) hing aan het voeteneind over de krib, karabijn en pistool waren voor 't grijpen in de daarvoor bestemde kast, rijwiel direct voor het gebruik gereed.

Bedenk eens wat het zeggen wil enige dagen achtereen te zitten in een kleine barak (b.v. „de Kraayenhut", zie hiervoor) met enkele personen, die uitsluitend op elkaar waren aangewezen; dienst: op post staan en piket en dit, met betrekkelijke korte onderbreking, jaren achtereen; aflossing geschiedde vanuit de groep, die in Helmond gelegerd was. Alles moest worden gedaan om het moreel hoog te houden en dat is gelukt.

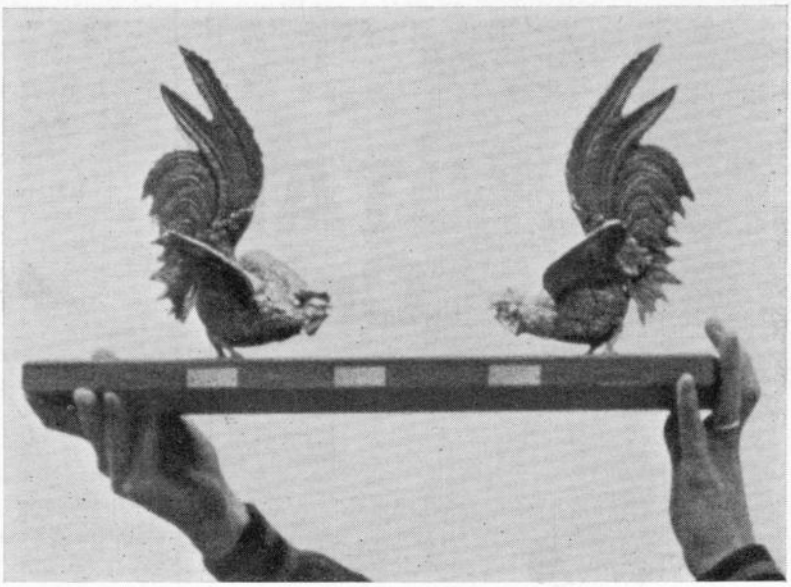
Daarvoor was het nodig dat dikwijls met het personeel werd gesproken, daarbij wijzend op de verantwoordelijke taak die zij, ieder voor zich, maar ook als team, hadden te vervullen.

De goede legering, hiervoor reeds beschreven, is een belangrijke factor gebleken en niet het minst de hoge plichtsopvatting van de onderofficieren.

(slot volgt).

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 262

sportief treffen tussen beide opleidingsscholen

eerste interscholaire sportdag Arnhem's succes

TEKST: OPPERWACHTMEESTER E. A. BOESAARD
FOTO's: WACHTMEESTER 1e kl. A. L. VAN OOYEN

27 juni 1969 is voor de Rijkspolitie een historische datum geworden. Op die dag ontmoetten voor de eerste maal adspiranten van beide scholen (Arnhem-Horn) elkaar in een sportief treffen.
Inzet van dit gebeuren was het veroveren van de A. B. J. Prootwisselbeker. Deze beker, die door mevr. L. C. Proot-Goedhart Bakker ter beschikking was gesteld, houdt de nagedachtenis aan overste Proot — pionier en steunpilaar van het politievakonderwijs — levendig.

Voor het begin van de strijd bood adspirant U. de Lange (Arnhem) de gasten een plaquette aan waarbij hij, wijzende op de vechtende hanen, de totale inzet van de Arnhemmers wilde aantonen. Op de foto: Adspirant J. Altena (rechts) bedankt voor het geschenk.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Om ± 10.00 uur arriveerden de supporters en deelnemers uit Horn. Na wat onwennig heen-en-weergeloop in het oude gebouw aan de Velperweg, zagen wij ze spoedig in oranjeshirts het terrein verkennen. De strijd kon beginnen, een strijd die de volgende nummers zou omvatten: hoogspringen, verspringen, 400 meter, 1500 meter op de — door de regen nog zwaarder geworden — baan rond de vijvers, touwtrekken, kogelstoten, tafeltennis, volleybal en met als klapstuk een voetbalwedstrijd Arnhem-Horn.
Voor elk technisch nummer waren van elke school 10 adspiranten geselecteerd.

Puntenwaardering: nummer 1 — 20 punten, nummer 2 — 19 punten, enzovoort.
Met uitzondering van het touwtrekken en het kogelstoten ging de strijd vrijwel gelijk op. Bij het touwtrekken had Horn blijkbaar niet op regen en dus evenmin op nat gras gerekend, want de Hornezen werden letterlijk en figuurlijk door de — van voetbalschoenen voorziene Arnhemmers — van de baan geveegd. Bij het kogelstoten waren de zware jongens uit Horn superieur. Nochtans: de beker bleef in Arnhem. De volleybalwedstrijden konden (met uitzondering van de wedstrijd instructeurs Horn tegen instructeurs Arnhem) vanwege het slechte weer niet doorgaan.

De uitslag was:

HOOGSPRINGEN

1. Vaessen, Horn	1.65 m
2. Seegers, Arnhem	1.65 m
3. Vink, Arnhem	1.65 m

VERSPRINGEN

1. Van Dijk, Arnhem	5.92 m
2. Wollersheim, Arnhem	5.79 m
3. Kooij, Horn	5.73 m

1500 METER

1. Onink, Arnhem	4 min. 37 sec.
2. Rullens, Arnhem	4 min. 37,4 sec.
3. Nagelhout, Arnhem	4 min. 40 sec.

400 METER

1. Verbakel, Arnhem	56,1 sec.
3. Weijering, Arnhem	56,7 sec.
3. Emmerik, Horn	57, sec.

KOGELSTOTEN

1. Van Bergen, Horn	11.73 m
2. Roescher, Horn	11.69 m
3. Van Elteren, Horn	11.28 m

TOUWTREKKEN

1. Arnhem	80 punten
2. Horn	30 punten

TAFELTENNIS

1. Oskamp, Arnhem	210-80
2. De Bruin, Arnhem	210-92
3. Boucher, Arnhem	196

VOETBALWEDSTRIJD

Arnhem-Horn 3-0
Arnhem 20 punten
Horn 10 punten

EINDUITSLAG

Opleidingsschool Arnhem	680 punten
Opleidingsschool Horn	574 punten

Bij de voorwedstrijden gelukte het allemaal veel beter.
Adspirant Koppelaar in actie.

De „zware" jongens uit Horn, nemen dankbaar hun welverdiende applaus in ontvangst.
1. Van Bergen; 2. Roesscher; 3. Van Elteren.

Vergeefse poging van adspirant Blok om zich bij de laatste drie te scharen.

In het bijzijn van majoor B. van der Meer overhandigde mevrouw L. C. Proot-Goedhart Bakker de begeerde wisselbeker aan adspirant J. E. van Dijk.

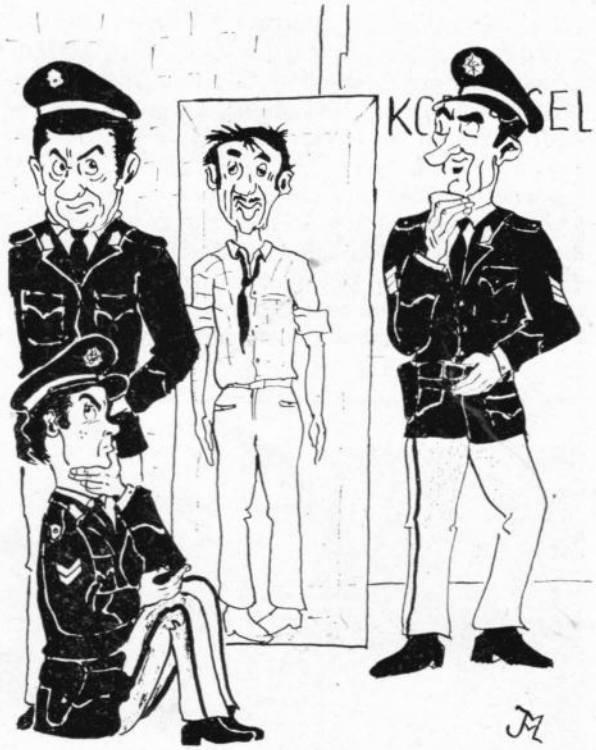
WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 264

Boterrovers in Best kregen boter op hun hoofd

DOOR OPPERWACHTMEESTER
A. VAN LAARHOVEN TE LIENDEN

Op 22 februari 1969 kwam omstreeks 23.25 uur een telefoontje binnen bij de Rijkspolitie te Best, dat op de binnenplaats van de Bestse Boterfabriek, gelegen aan de Hoofdstraat te Best, een vrachtauto zonder verlichting op de onverlichte binnenplaats reed.
De N.V. Bestse Boter is een fabriek waarin in hoofdzaak grote hoeveelheden diepvriesboter liggen opgeslagen voor rekening van diverse eigenaars.
Het bericht werd direct telefonisch doorgegeven aan het netcontrolestation van het districtsbureau te Eindhoven, vanwaar het onmiddellijk per mobilofoon werd doorgeseind aan de bemanning van de G.S.A. van de groep Best, die op surveillance was. Bij de ontvangst van het bericht bevond deze patrouille zich slechts enkele honderden meters van de boterfabriek verwijderd en ten opzichte van de plaats waar de boterfabriek is gelegen in een gunstige positie. Via secundaire wegen werd koers gezet naar de fabriek, waarbij rekening werd gehouden, dat de aanrijrichting zodanig was dat de boterfabriek daarbij rechts van de weg lag.
Aan de zijde van de Hoofdstraat is de binnenplaats van de boterfabriek, waarop zich de vrachtauto zou bevinden, afgescheiden door een hoge muur waarin zich twee grote ijzeren poorten en een klein houten poortje bevinden. Van deze twee ijzeren poorten wordt er, zoals bekend was, slechts één gebruikt, terwijl de andere poort, welke nooit gebruikt wordt, vastgeroest is en normaal gesproken niet geopend kan worden. Voor de poort welke gebruikt wordt werd de G.S.A. geplaatst om die poort, welke de enige toegang tot die binnenplaats vormt, te blokkeren. Zo geruisloos mogelijk werd de G.S.A. verlaten en gecontroleerd of de poort afgesloten was, hetgeen niet het geval bleek te zijn.
Nadat de poort voorzichtig een weinig was opengeduwd werd de binnenplaats betreden. Bekendheid met de situatie op deze binnenplaats en met de ligging van de koelcellen, vergemakkelijkte de verdere operatie. Op de binnenplaats bevindt zich namelijk de enige toegangsdeur tot de koelcellen waarin de boter ligt opgeslagen en deze deur bevindt zich op een laadbordes links achter op de binnenplaats. Een en ander is reeds te zien vanaf de toegangspoorten. Voor het bordes stond een grote onverlichte vrachtauto.
Bij de vrachtauto gekomen werd een elektrische zaklantaarn ontstoken en in het licht daarvan zag men, dat achter de vrachtauto op het laadbordes en vlak bij de openstaande deur van de koelcel, een man stond. Deze man werd gevraagd wat hij daar deed, waarop hij in het Duits antwoordde dat hij boter moest laden.
Nadat de buitenverlichting op de binnenplaats was ontstoken werd op het laadbordes een tweede man waargenomen die zich in een hoek op het bordes had teruggetrokken. Ook deze zei dat hij daar boter moest laden. Op de laadbak van de vrachtauto stonden reeds een aantal dozen met boter; later bleken dit 37 dozen à 25 kg diepvriesboter te zijn.
Op een vlak bij de openstaande koelceldeur op het bordes staand kastje lag een portofoon met uitgeschoven antenne, een tas met een ijzerzaag, een kleine koevoet en een kennelijk geforceerd hangslot. Een tweede portofoon, welke niet in werking was, lag voorin in de koelcel, waarvan de deur openstond.
Dit alles maakte duidelijk wat hier onder „laden van boter" verstaan diende te worden. Per mobilofoon werd om assistentie verzocht en de fabriek werd vanuit strategisch liggende punten behoorlijk geobserveerd. Nadat de assistentie was gearriveerd, werd het licht in de koelcel ontstoken en jawel, bij het binnengaan trof men vooraan in de koelcel een derde man aan.
Met het binnengaan van de koelcel was opzettelijk gewacht totdat de gevraagde assistentie aanwezig was, om zodoende de twee reeds gearresteerde personen te kunnen bewaken en omdat de enige toegangsdeur tot die koelcel zich op vorenbedoeld bordes bevond vlakbij de plaats waar de reeds gearresteerden stonden. Ook was het bekend dat niemand de koelcel kon verlaten dan door die openstaande celdeur. Nadat ook de derde man ontdooid was, konden de drie aangehoudenen worden afgevoerd naar het groepsbureau te Best.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Inmiddels was ook de groepscommandant ten tonele verschenen en werd met assistentie van de technische recherche en een speurhondgeleider een verder onderzoek ingesteld. Daarbij bleek, dat de toegang tot de binnenplaats van de boterfabriek was verkregen via een naast de koelcel gelegen opslagruimte, waarvan een deur aan de achterzijde met geringe trekkracht open te breken bleek. De deur aan de zijde van de binnenplaats kon vervolgens van binnenuit gemakkelijk geopend worden. De ijzeren poort waardoor de vrachtauto vanaf de weg de binnenplaats was opgereden, was — na forcering van een hangslot — vanaf de binnenplaats geopend.

De drie aangehouden verdachten waren een 46-jarige Duitser uit Langweiler en twee 18-jarige jongens (neven van elkaar), respectievelijk woonachtig te Gulpen en Valkenburg.

De twee jongens arriveerden op de bewuste avond als eersten in een personenauto in Best en telefoneerden vanuit een café te Best naar een mededader in Valkenburg-Houthem om te informeren of de vrachtauto onderweg was naar Best. Dit bleek inderdaad het geval te zijn. De vrachtauto was die avond vanaf een parkeerplaats te Stein ontvreemd en werd door de Duitser bestuurd.

Door de twee jongens werd daarna het hangslot van de poort van de binnenplaats van de boterfabriek en het hangslot van de koelcel verbroken, zodat de vrachtauto — zodra deze ter plaatse kwam — zo de binnenplaats op kon rijden en er direct met het laden van de boter kon worden begonnen. Het was de bedoeling om de vrachtauto vol te laden met dozen diepvriesboter en deze boter daarna via Zuid Limburg naar België te vervoeren.

Tijdens het onderzoek en verhoor van de drie aangehouden verdachten bleek, dat de diefstal aanvankelijk was gepland op zaterdag 15 februari 1969 (de avond voor carnaval), doch wegens de zeer slechte toestand waarin de wegen in Zuid Limburg toen verkeerden (sneeuwval) was dit uitgesteld tot zaterdag 22 februari. Bij het verdere onderzoek werd veel medewerking ondervonden van verschillende politie-instanties in Zuid-Limburg en wel speciaal van de groepscommandant der Rijkspolitie te Valkenburg, die, nadat hij telefonisch was geïnformeerd over de diefstal, zoals later bleek, direct de juiste personen noemde welke vermoedlijk verder bij deze boterdiefstal c.q. botersmokkel waren betrokken en de diefstal mede hadden voorbereid en uitgelokt.

Eén van deze „planners" had de brutaliteit om op 25 februari per auto de moeder van de aangehouden jongen uit Gulpen naar Best te rijden. Hij bleef in de nabijheid van het groepsbureau in een café op haar wachten, terwijl zij zich naar het groepsbureau begaf om te informeren wat er precies met haar zoon aan de hand was. Toen de moeder verteld had door wie zij naar Best gereden was en waar deze — een 28-jarige man uit Valkenburg-Houthem — op haar zou wachten, was zijn aanhouding nog slechts het werk van enkele minuten.

Slechts zeer korte tijd tevoren was uit de verklaringen van de reeds aangehouden drie verdachten komen vast te staan, dat hij als uitlokker en mogelijk zelfs als leider had gefungeerd.

Een vijfde bij de diefstal betrokkene — een 39-jarige man uit Kerkrade — wist aanvankelijk door uit te wijken naar het buitenland aan arrestatie te ontkomen, doch hij werd op 12 april door de gemeentepolitie te Kerkrade gearresteerd.

De laatste verdachte was niet daadwerkelijk bij de diefstal te Best betrokken geweest, doch wel bij de „planning". Hij had voordat de diefstal plaatsvond, met de overige daders de omgeving van de boterfabriek te Best verkend.

Op de avond van de diefstal was hij, na aanwezig te zijn geweest bij de diefstal van de vrachtauto te Stein, in de auto van de Duitser naar Best gereden om de man, als de zaak verkeerd zou aflopen, te helpen ontvluchten. Omdat hij op weg naar Best te Eindhoven moest tanken, kwam hij te laat in Best aan en waren de drie op heterdaad betrapte daders reeds gearresteerd toen hij bij de boterfabriek arriveerde.

De diefstal bleek tevoren behoorlijk te zijn voorbereid en door meerdere daders was de omgeving meermalen verkend, terwijl van de binnenplaats van de fabriek ook een schetstekening zou zijn vervaardigd.

Dankzij echter de oplettendheid van de onbekend gebleven persoon, welke de politie telefonisch in kennis stelde dat zich op de binnenplaats van de boterfabriek een vrachtauto bevond, heeft deze diefstal een geheel ander verloop gehad dan de daders daarvan zich hadden voorgesteld.

Bij het onderzoek in deze affaire bleek wat teamwork vermag, daar het gehele personeel van de groep Best zich en bloc inzette om de zaak tot een goed einde te brengen.

langs de weg gezien

Een „eigenbouw" verkeersbord gekiekt door de wachtmeester 1e kl. L. Kroese te Rijssen

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

In 1968 bijna 2900 doden in Nederlandse verkeer

In 1968 vielen in het Nederlandse wegverkeer 2890 doden en werden 62087 mensen licht of ernstig gewond. Vergeleken met 1967 geeft het dodencijfer een stijging te zien van 1%. In zijn jaarverslag noemt het Verbond voor Veilig Verkeer het verheugend dat deze stijging aanzienlijk beneden het jaargemiddelde van 6,5% over de afgelopen vijf jaar is gebleven. Ook het aantal doden, berekend naar het aantal motorvoertuigen, geeft een iets gewijzigd beeld te zien: bedroeg dit in 1967 10 op 7436 motorvoertuigen, in 1968 was de verhouding 10 op 8300 motorvoertuigen.

Ondanks deze ontwikkeling meent het Verbond te moeten waarschuwen tegen het te snel trekken van conclusies. Van een feitelijke vermindering van de absolute cijfers is — aldus het jaarverslag — geen sprake. Bovendien hebben bijvoorbeeld de jaren 1958 en 1963 veel sterkere dalingen van het dodenaantal te zien gegeven (respectievelijk 5,6 en 3,6%), die later door aanzienlijke stijgingen werden gevolgd. Zo volgde na de daling van 3,6% in 1963 een stijging van 18,3% in het jaar 1964.

In het jaarverslag wordt met voldoening geconstateerd dat in het beleid van de Minister van Verkeer en Waterstaat bij de bestrijding van de verkeersonveiligheid, én de mens, én de weg, én het voertuig een gelijkwaardige plaats zijn toegekend.

Het Verbond merkt hierbij op dat daarom meer dan tot nu toe het geval is, aandacht zou moeten worden besteed aan wetenschappelijk onderzoek naar de gedragingen van de mens in het verkeer alsmede de motieven en achtergronden.

Het moge — aldus het jaarverslag — bijvoorbeeld van groot belang zijn veel tijd en geld te spenderen aan het zoeken naar en het construeren van een autogordel, die de hoogst mogelijke veiligheid biedt, het is naar de mening van het Verbond van niet minder belang wetenschappelijk vast te stellen, wat de oorzaak is van het feit, dat zovelen de autogordel niet gebruiken en na te gaan langs welke weg hierin verbetering gebracht kan worden.

Een ander voorbeeld: het propageren van het dragen van valhelmen door bromfietsers zal voorafgegaan moeten worden door een onderzoek naar en een analyse van de tegen het dragen bestaande weerstanden en indien de resultaten van het onderzoek daartoe mogelijkheden openen, door het zo veel mogelijk opheffen van deze weerstanden.

Het Verbond benadrukt verder in zijn jaarverslag de betekenis van voorlichting aan het publiek over locale — soms tijdelijke — gevaarsituaties en noemt daarbij als voorbeeld de onlangs op Rijksweg 13 gevoerde actie: „Dimlicht, géén stadslicht."

Andere activiteiten, die krachtens een verzoek aan de Minister van Verkeer en Waterstaat op het programma staan, zijn: uitwerking van een voorstel voor het stichten van een beroepsschool voor verkeersdeskundigen, voorbereiding van een televisieverkeerscursus en bestudering van maatregelen ter bescherming van kleuters in het verkeer.

Tot de wensen van het Verbond behoren: integrale verkeersopvoeding op *alle* scholen, verbetering van de rij-opleiding, verandering in de wijze van het afleggen van het rijexamen en verplichte keuring van motorvoertuigen.

Op het gebied van de onder controle van het Verbond staande periodieke Veiligheidsinspecties vermeldt het Verbond een verdubbeling van de inspecties in 1968 (1967: 72269, 1968: ± 160.000) en een uitbreiding van het aantal inspectiestations tot 1300.

Blijkens het verslag telt het Verbond thans 568 plaatselijke afdelingen met ± 170.000 leden. In de verenigingsstructuur worden middels een nieuw ontwerp statuten zodanige wijzigingen voorbereid, dat het werk van vrijwilligers en gesalarieerde krachten bij de bestrijding van de verkeersonveiligheid doelmatiger op elkaar zal aansluiten. Met hetzelfde doel zijn thans acht districtsconsulenten in dienst, die tot taak hebben landelijke activiteiten middels de afdelingen rechtstreeks onder de aandacht van het publiek te brengen en daarmee de betrokkenheid van elke Nederlander bij de verkeersonveiligheid te vergroten.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

langs de weg gezien

Adjudant H. Selders groepscommandant 's-Gravenzande

Met ingang van 1 september '69 is de adjudant H. Selders aangewezen als groepscommandant 's-Gravenzande. Hij werd op 4 januari 1915 te Musselkanaal geboren en trad op 8 april 1937 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Broek op Langendijk. Op 1 november 1946 werd hij verplaatst naar de verkeersgroep Alkmaar, op 15 mei 1947 naar de groep Broek op Langedijk, op 1 oktober 1948 naar de post Bergen Binnen en op 15 augustus 1949 naar de verkeersgroep Alkmaar waar hij m.i.v. 1 oktober 1958 werd aangewezen als plaatsvervangend commandant. Op 1 maart 1967 werd hij aangewezen als commandant van de verkeersgroep Heerenveen. Hij werd op 1 augustus 1955 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 maart 1967 tot adjudant.

Adjudant N. van Tuijl adjudant-toegevoegd commandant S.A.S.

Met ingang van 1 juni 1969 is de adjudant N. van Tuijl aangewezen als adjudant-toegevoegd aan de commandant S.A.S. van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken. Hij werd op 18 januari 1920 te Numansdorp geboren en trad op 12 juli 1940 in dienst bij de Marechaussee. Tij-

De helden waren toch vermoeid

De wachtmeester W. B. J. Heemskerk van de Surveillancegroep Autosnelwegen van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken te Driebergen, nam ook dit jaar weer met succes deel aan de „4-daagse" in Nijmegen. Deze foto bewijst dat „de helden" toch vermoeid waren. Trots droegen zij na afloop het „kruis" op de borst.

In verband met de op handen zijnde instelling van een „Algemene Verkeersdienst" bij het Korps wordt druk onderhandeld over de aankoop van nieuw materieel. Op deze foto een ernstig gesprek na afloop van een gehouden proef met een nieuw surveillancevoertuig voor de SAS.

De maker van deze foto is onbekend. Laat hij zich bij de redactie melden voor zijn f 5.—.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 268

dens de bezettingsjaren diende hij bij de Staatspolitie (Marechaussee). en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Amsterdam (staf van het Gewest). Op 1 november 1947 werd hij verplaatst naar de verkeersgroep Utrecht van waar hij op 14 november 1966 werd gedetacheerd bij de Sectie Bijzondere Verkeerstaken. Op 1 februari 1960 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juni 1969 tot adjudant.

Adjudant J. Verhagen commandant ondersteuningsgroep Sectie Bijzondere Verkeerstaken

De adjudant J. Verhagen is met ingang van 1 juni 1969 aangewezen als commandant ondersteuningsgroeps Sectie Bijzondere Verkeerstaken. Hij werd op 12 april 1918 te Haarlem geboren en trad op 12 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats 's-Gravenhage en te werk gesteld bij de P.V.D. Op 15 augustus 1951 werd hij verplaatst naar de Staf van het Gewest Amsterdam en op 26 oktober 1959 naar de Algemene Inspectie van het Korps Rijkspolitie. Vervolgens werd hij op 1 november 1968 verplaatst naar de Sectie Bijzondere Verkeerstaken waar hij laatstelijk was aangewezen als plaatsvervangend commandant van de ondersteuningsgroep.
Op 1 januari 1954 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juni 1969 tot adjudant.

Adjudant P. J. de Moor groepscommandant Woensdrecht

De adjudant P. J. de Moor is met ingang van 1 augustus 1969 aangewezen als groepscommandant Woensdrecht. Hij werd op 27 september 1918 te Woensdrecht geboren en trad op 19 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Tijdens de bezettingsjaren ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Wouw. Op 1 februari 1953 werd hij als postcommandant geplaatst te Putte, op 15 augustus 1958 als plaatsvervangend groepscommandant te Rucphen en op 15 juli 1961 in gelijke functie te Halsteren. Hij werd op 1 juli 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 augustus 1969 tot adjudant.

Adjudant H. Gommers groepscommandant Roden

Met ingang van 1 augustus 1969 is de adjudant H. Gommers aangewezen als groepscommandant Roden. Hij werd op 18 november 1914 te Dalen geboren en trad op 19 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezettingsjaren ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Zwaagwesteinde. Op 15 november 1946 werd hij verplaatst naar de groep Vries en op 1 februari 1949 naar de groep Zuidlaren, waar hij m.i.v. 1 juni 1958 werd aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant.
Op 1 juni 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 augustus 1969 tot adjudant.

Adjudant J. Steunenberg groepscommandant Waalre

De adjudant J. Steunenberg is met ingang van 1 augustus 1969 aangewezen als commandant van de groep Waalre.
Hij werd op 9 maart 1918 te Apeldoorn geboren en trad op 12 maart 1940 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Huissen. Op 1 januari 1947 werd hij verplaatst naar Best en op 15 oktober 1956 als postcommandant naar Boxmeer. Op 26 januari 1959 werd hij aangewezen als plaatsvervangend groeps- tevens rayoncommandant te Boxmeer. Op 1 mei 1964 werd hij aangewezen als groepscommandant Wamel. Hij werd op 1 januari 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 mei 1964 tot adjudant.

Maar opper, ze wilde een „minnelijke" schikking.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Rijkspolitie Dalfsen redde zwaan

TEKST EN FOTO's:
H. J. VAN LENTEREN, DALFSEN

Door efficiënt optreden van twee wachtmeesters van de Rijkspolitie te Dalfsen werd verleden maand het leven van een met olie bedekte, totaal uitgeputte zwaan gered. Met behulp van enkele burgers, onder wie jachtopziener Rodink en garagehouder K. Fokkens, wisten zij na veel moeite en wel twee uur spoelen met afwisselend heet en koud water de meeste olie, die waarschijnlijk afkomstig was van een in de Overijsselse Vecht gestationeerde baggermolen, te verwijderen.

De zwaan was al 's morgens gesignaleerd door verscheidene burgers die langs de Vecht wandelden. Het is zeer verwonderlijk dat geen van hen op het idee kwam om iemand te waarschuwen die het dier zou kunnen helpen. Eerst tegen de avond, nadat de inmiddels zeer uitgeputte zwaan de gehele dag in een warm en zonnig weiland had doorgebracht, werd de politie gewaarschuwd. Onmiddellijk kwamen de wachtmeesters M. S. van Lenteren en S. Kingma in actie en met behulp van de jachtopziener Rodink kon men al gauw de zwaan met een net vangen.

Nadat het dier van de olielaag was ontdaan werd hij naar een dierenasiel gebracht om weer wat op verhaal te komen.

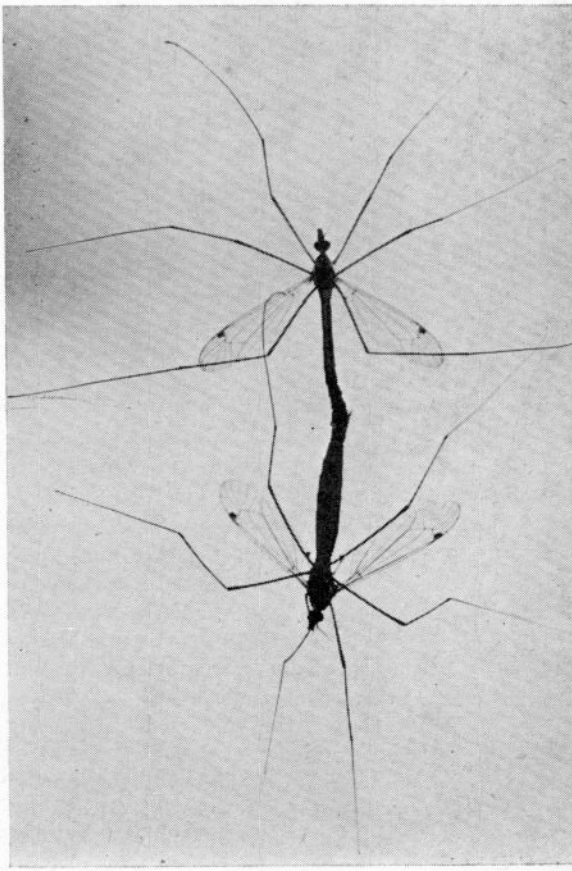

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Verheugende reakties op „noodkreet" sociaal fonds Justitie

Op het verzoek om een extra financiële bijdrage ten behoeve van het Sociaal Fonds van het Departement van Justitie, de z.g. „Noodkreet", is tot grote voldoening van het bestuur op zeer verheugende wijze gereageerd, o.a. door het overmaken van een bedrag als gift, het zich opgeven als kontribuant voor het Fonds of door het verhogen van het contributiebedrag.
Door het grote aantal binnengekomen reakties is het helaas niet mogelijk allen individueel te bedanken.
Het is daarom dat het bestuur hierbij aan zijn grote erkentelijkheid uiting wil geven aan al degenen, die er op enigerlei wijze aan hebben medegewerkt om deze aktie te doen slagen.
Voorts maakt men van deze gelegenheid gebruik de aandacht te vestigen op het Sociaal Fonds, dat statuair ten doel heeft morele en materiële steun te verlenen aan ambtenaren en hun gezinnen, indien en voorzover die steun niet bij of krachtens wettelijk voorschrift of op andere wijze wordt verleend; volgens de statuten worden als ambtenaren beschouwd degenen die werkzaam zijn bij het Ministerie van Justitie of bij een daaronder ressorterende dienst, bedrijf of instelling.
Aan degenen die alsnog als contribuant of begunstiger tot het Fonds willen toetreden of hun bijdrage zouden willen verhogen, zal de direkteur desgewenst gaarne een formulier toezenden (adres: Stichting Sociaal Fonds Departement van Justitie, Koningskade 22, 's-Gravenhage, telefoon (070) 614311, toestel 299).

Twee langpootmuggen op het raam van het bureau van de Dienst Luchtvaart, vastgelegd door de wachtmeester Schermer.

Fotograaf Dienst Luchtvaart beste cursist vakdiploma

DOOR OPPERWACHTMEESTER W. H. HOFFMEISTER, SCHIPHOL

De (lucht-)fotograaf van de Dienst Luchtvaart van het Korps Rijkspolitie, de wachtmeester W. G. Schermer, is dezer dagen geslaagd voor het vakdiploma reportagefotografie. Na het volgen van de cursus aan de Nederlandse Fotovakschool te Den Haag waaraan zo'n 430 personen deelnamen, is Schermer geslaagd als de beste cursist. Wanneer men bedenkt dat van deze 430 personen er 340 gezakt zijn voor het examen, dan is dit een bijzondere prestatie.
Een klein half jaar is Schermer bij de Dienst Luchtvaart tewerkgesteld. Hij heeft in die korte tijd reeds de faam verworven als een fotograaf die „alles kan".
Wij hebben in een fotovakblad een afdruk ontdekt van een luchtfoto bij avond van het klaverblad Oudenrijn. Een fascinerende foto, met beperkte middelen door Schermer gemaakt, naar een eigen ontworpen infrarood-procedé idee; full-prof klassewerk.
Boze tongen beweren dan ook dat de scouts van verschillende (reclame-)bedrijven en/of weekbladen gereed staan om Schermer „weg te kopen". Hem gevraagd of deze geruchten op enige waarheid berusten, kregen wij slechts een geheimzinnig lachje als antwoord.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

de politie
in de pers

alverna

Zelfs de gevoeligste wachtmeesters van de Rijkspolitie zijn hun ergernis over Bromsnor te boven gekomen toen duidelijk werd, dat het odium van de vroegere dorpsveldwachters niet erfelijk op hen was overgeslagen.

Hoe weinig daar ook aanleiding toe zou zijn, ervoeren we zaterdagochtend in alle vroegte op de Rijksweg in Alverna. Toen we daar een dienstdoende wachtmeester ontmoetten, had hij een doorwaakte nacht achter de rug. Er was de voorgaande avond het een en ander te doen geweest en toen hij goed en wel in bed lag, kwam om kwart voor twee 's nachts de melding binnen dat in zijn bewakingsgebied twee auto's frontaal tegen elkaar waren beland en drie zwaar gewonden op de weg lagen. Voor het ordenen van dat karwei was geen hulp beschikbaar. De zinloze vernielingen en vechtpartijen van de voorgaande nachten in Beek en het beroep dat bovendien op het korps was gedaan om in Assen bijstand te verlenen, maakten dat er geen reservoir aan mankracht was om bijstand uit te putten bij dit ernstige ongeval in Alverna.

Eerste hulp verlenen, medische diensten waarschuwen, beveiliging uitzetten tegen het aanstormende verkeer, de identiteit van de slachtoffers vaststellen, zorgen dat de familie gewaarschuwd wordt, de toedracht van de botsing vaststellen, een kraanwagen laten komen om de weg vrij te maken, het is in feite allemaal te veel voor één man en toch moest het gebeuren.

Toen we daar de dienstdoende wachtmeester in de prille ochtend spraken, was van het naar bed gaan nog steeds niets terecht gekomen. Net nadat hij was thuisgekomen van de eerste alarmering, ging de telefoon voor de grote kettingbotsing waarvan in onze courant van zaterdag melding werd gemaakt; een botsing waarbij zeven auto's en een motorfiets volledig werden vernield, twee mensen op slag werden gedood en negen mensen zwaar werden gewond. Twee van hen, allebei kinderen, verkeren op dit moment nog in levensgevaar. Ook de overige zeven zijn er ernstig aan toe.

Bij de aanrijding werden ettelijke mensen uit hun auto's geslingerd en lagen tussen de wrakstukken verspreid over de rijbaan.

Een complete chaos, vol jammer en ellende. Vol gevaar ook voor nieuwe botsingen, want de weg was in bezit genomen door snelheidsmaniakken die op weg waren naar de T.T. in Assen en vakantiegangers die de gehele nacht achter het stuur hadden gezeten. Ze doken onverwacht op uit de mistbanken die in verradelijke porties over de snelweg dreven.

De wachtmeester aanvaardde in dank de hulp van een vrachtautochauffeur die bij de botsing ongedeerd was gebleven en aanbood om als verkeersregelaar op te treden. Voor het overige stond hij er weer in zijn eentje om orde te scheppen op het slagveld dat zo'n afschuwelijke aanblik bood. En hij deed het magnifiek.

Je zou willen dat de lummels uit Beek, die hun verveling uitleven tegen de politie en daardoor mede verantwoordelijk zijn voor zulke noodtoestanden als in Alverna, zo'n nacht zelf eens meemaakten. Ze zouden voorgoed genezen zijn van hun uniformenhaat.

Chroniqueur.
(ARNHEMSE COURANT)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 272

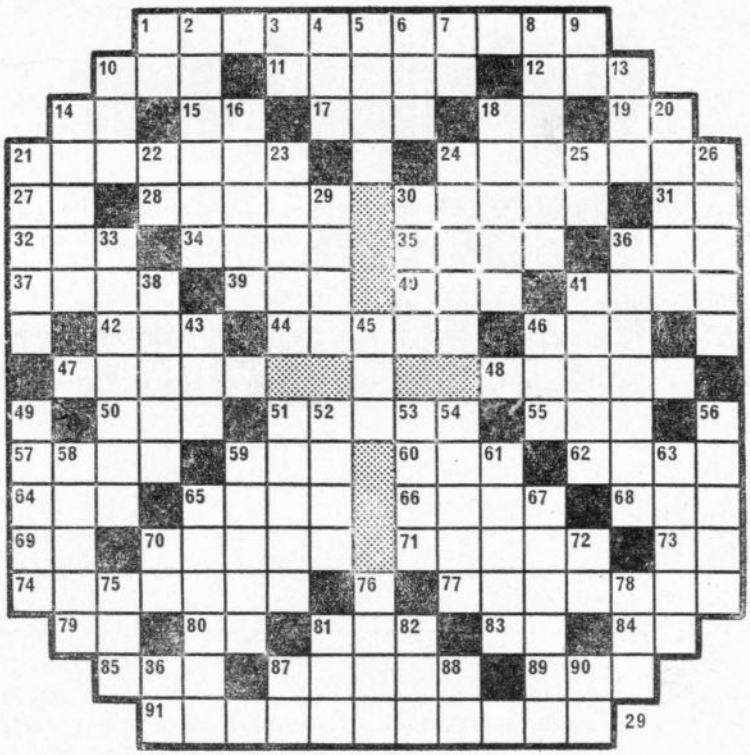
PUZZEL VAN DE MAAND

Winnares augustusnummer:

Mevr. A. C. Voorthuis-Mulder
de Ruyterstraat 2
De Lier-Z.H.

Oplossingen van deze puzzel worden ingewacht vóór 6 oktober bij de
Puzzelredacteur
Korpsblad Rijkspolitie
Burg. Patijnlaan 63
's-Gravenhage

Als prijs wederom een boekenbon.

HORIZONTAAL:

1 apparaat dat dient om b.v. papieren d.m.v. een pennetje aaneen te hechten.
10 Engels eiland.
11 vloeistof.
12 zijrivier van de Rijn.
14 chemisch symbool.
15 bekend sportevenement (afk.).
17 doortochtgeld.
18 pers. voornaamwoord.
19 landbouwwerktuig.
21 grondsoort.
24 boom.
27 hoewel, ofschoon.
28 zinnebeeld v. d. marine.
30 de baas willende spelen.
31 onder andere (afk.).
32 belemmering (figuurlijk).
34 Hebreeuws muziekteken in de psalmen.
35 onvergelijkelijk.
36 trekvogel.
37 rijstbrandewijn.
39 zelfkant van linnen.
40 sterke, kortharige hond.
41 ploegsnede.
42 kleverige lijmstof.
44 voorzetsel.
46 duinvallei
47 hoofddeksel.
48 planeet.
50 telwoord.
51 om de hals gedragen sieraad.
55 aanwijzend voorn.woord.
57 in de huishouding gebruikte vloeistof.
59 niet scherp.
60 mannetjesbij.
62 rivier in Italië.
64 meertje m. helder water.
65 boodschapper.
66 de gezamenlijke edelen.
68 saai, niet opwekkend (figuurlijk).
69 eerstvolgende (afk.).
70 verhaal van aanzienlijke omvang.
71 wijnsoort.
73 titel (afk.).
74 tamelijk goed.
77 vrouwelijk dier.
79 op het ogenblik.
80 loofboom.
81 honingdrank.
83 de onbekende (afk. Latijn).
84 0.1 gram (afk.).
85 gevangenis (Bargoens).
87 vierwielig rijtuig.
89 plaats in het midden van de weg Apeldoorn-Hattem.
91 de vroege ochtenduren.

VERTICAAL:

1 voorzetsel.
2 sterk, hevig.
3 te weten (afk.).
4 schaakterm.
5 ringvormig koraaleiland.
6 klein vertrek.
7 heer (afk.).
8 zonder waarde, onbeduidend.
9 oude lengteëenheid.
10 bloeimaand.
13 Roemeense munt.
14 opkoper van gestolen goed.
16 symptoom.
18 als met een waas bedekt.
20 gloed, glans.
21 sierlijke tafelfles.
22 muzieknoot.
23 ansjovisachtige vis.
24 vuurwapen met lange loop.
25 was getekend (afk.).
26 uithangteken bij drogisterijen.
29 bevlieging die vele mensen meesleept.
30 smekend verzoek.
33 deel van een geweer.
36 telwoord.
39 veldgewas.
41 allerlei.
43 voorwerp waarmee men snijdt.
45 opening.
46 kikvorsachtig dier.
49 korensoort.
51 soort fototoestel.
52 voedsel, spijs.
53 plaats in N.-Holland.
54 dichterbij.
56 behoefte aan drinken.
58 telwoord.
59 ijs dat niet op het water rust.
61 argument.
63 door de behoefte vereist.
65 Spaanse dans.
67 plaats in Utrecht.
70 muzieknoot.
72 0.01 gram (afk.).
75 niet dik.
76 lichaamsdeel.
78 plaats op de Veluwe.
81 afgemat.
82 wandversiering.
86 voorzetsel.
87 1000 gram (afk.).
88 sint (afk.).
90 per dag (afk.).

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

filatelie

Ter gelegenheid van de dit jaar te houden herdenking, dat 500 jaar geleden de humanist Desiderius Erasmus werd geboren, zal op 30 september 1969 een bijzondere postzegel zonder toeslag in de waarde van 25 cent worden uitgegeven.

De zegel, naar een ontwerp van de kunstenaar S. L. Hartz te Haarlem, is voorzien van de beeldenaar van Desiderius Erasmus.
De zegel zal van 30 september t.e.m. 1 november 1969 op alle postinrichtingen verkrijgbaar zijn. Daarna nog aanwezige voorraden zullen worden uitverkocht.
Bijzondere tekst: *Desiderius Erasmus 1469 - 1536 Roterodamus.*
Kleuren: zeegroen en purper; zegelformaat: 25 x 36 mm; beeldformaat: 22 x 33 mm; druktechniek: plaatdruk; papiersoort: zonder watermerk, getint met fosforescerende inkt; drukker: Joh. Enschedé en Zonen, Grafische Inrichting N.V. te Haarlem; geldigheidsduur: onbepaald.

◆ ◆ ◆ ◆

De postadministratie van Suriname heeft op 20 augustus 1969 — ter gelegenheid van de ingebruikstelling van de Surinaamse dierentuin — een serie van 3 postzegels (zonder toeslag) in de waarde van 10, 20 en 25 cent (Sur. munt) uitgegeven.
De zegels zijn ontworpen en gedrukt bij Joh. Enschedé en Zonen N.V. te Haarlem.
De prijs van de serie in Nederlandse munt bedraagt, inclusief BTW f 1.15.
Bijzonderheden:
druktechniek: offset; zegelformaat: 38 x 24.1 mm; beeldformaat: 35 x 21.1 mm.
De zegels zullen verkrijgbaar zijn tot en met 31 oktober 1969.

◆ ◆ ◆ ◆

Voorts maak ik u er nog op attent dat in de Nederlandse serie „Juliana Regina" thans ook de zegel van f 2.50 is verschenen. (Vis)

„Honi soit qui mal y pense . . ."

DOOR OPPERWACHTMEESTER P. VAN DER SPEK TE EDAM

Er zijn in de loop der jaren reeds diverse pogingen ondernomen om ten naaste bij te komen tot een taakomschrijving van de politieman. Dit is niet zo eenvoudig gebleken en naar veler mening blijft het een onmogelijke zaak om deze precies met een cirkeltje of vierkantje te omlijnen, omdat de dynamiek, welke ons huidige bestaan zo eigen is, zich daar altijd wel tegen zal blijven verzetten.
Wat die taak ook moge zijn, het is ongetwijfeld een omvangrijke en zelf heb ik eens een ambtsplicht moeten vervullen om uitbreiding van een ander gezin dan het mijne te bewerkstelligen . . .
Dat andere gezin nu bestond uit een man en een vrouw, benevens een nog maar nauwelijks het kleuterstadium bereikt hebbend kereltje, dat zowel biologisch als burgerrechtelijk het volste recht had om tegen de man „papa" en tegen de vrouw „mamma" te zeggen.
De echtelieden hadden echter besloten het slechts bij dat ene kind te „laten" en vonden dat hun bijdrage tot vergroting van de wereldbevolking als voldoende moest worden beschouwd.
Niettemin zouden zij toch graag nog een kind tot hun last hebben, echter nu niet in de eerste plaats ten pleziere van henzelf, doch meer uit altruïstische overwegingen met betrekking tot die baby's en kleuters wier levenslicht juist in Biafra of Vietnam werd ontstoken.
Om het door dat echtpaar beoogde doel te bereiken had het de betreffende ambtelijke molen in werking gesteld en mij was de taak toebedeeld om voor inzameling van de vereiste inlichtingen zorg te dragen. Een bezoek aan het gezin volgde en de nodige gegevens werden vlot verstrekt.
Het was alleen jammer dat de reeds vermelde kleuter, die ik voor 't gemak Kareltje zal noemen, zich op die plek in de kamer bleef ophouden welke het verst van mij was verwijderd. Dit was geheel in strijd met het door zijn moeder vastgestelde protocol, dat een veel vriendelijker houding jegens de politie voorschreef.
Kareltje vertikte het echter om „die meneer" een handje te geven en kennelijk ontging hem eveneens de noodzaak om te vertellen hoe oud hij was.
„'t Lijkt net of ik hem wel eens voor de politie bang heb gemaakt," verontschuldigde mamma zich, „maar ik vind: dat moet je nooit doen, want die angst kon later wel eens omslaan in haat."
Nadat door ons nog enkele zeer verstandige theorieën rond dit thema waren gelanceerd, was het m'n tijd om weer te vertrekken.
In haar laatste poging om van Kareltje toch nog een goede indruk bij de politie achter te laten, haalde zijn moeder hem uit zijn stelling, nam hem op haar arm en kwam naar mij toe.
„Toe jò, stel je niet zo aan," zei ze, toen zoonlief blijk gaf nog steeds van geen enkele toenadering te willen weten. „Die meneer is toch lief, want hij kan er voor zorgen dat je een zusje of een broertje krijgt . . ."
„Ja, zo zou u het kunnen zeggen," zei ik aarzelend.
„Nou ja . . . ", antwoordde ze onmiddellijk, maar kwam niet verder.
Ik gaf haar een hand en ging de deur uit.
Mevrouw, Kareltje en ik, wij dachten, maar wee ons indien het kwade gedachten waren!

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 274

voorkom extra kosten

stort nú uw abonnementsgeld f 10.40
voor de jaargang sept. 1969 - aug. 1970
op postrekening 83 3111 van
uitgeverij Schaafsma & Brouwer
te Dokkum

(f 10.40 - incl. 4% BTW)

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 7-7-'69: C. v. Tol, tech. controleur, van Bilthoven naar Middelburg.
Per 17-7-'69: P. J. Thoral, adm. ambt. C 2, van Weesp naar Edam.
Per 19-7-'69: H. Terpstra, wmr. 1e kl., van Amsterdam naar Zwolle; G. J. Reurs, wmr., van Aalsmeer-dorp naar Marken; C. Stekelenburg, owmr., van De Bilt naar Vlaardingen.
Per 1-8-'69: A. G. Brouwer, wmr. 1e kl., van Heiloo naar Alkmaar; B. W. Rol, owmr., van Medemblik naar Amsterdam; N. v. d. Berg, wmr. 1e kl., van Wijk bij Duurstede naar 's-Gravenhage; W. Magendans, wmr. 1e kl., van De Meern naar Nijmegen; R. F. Toonen, adsp. officier, van Alkmaar naar 's-Gravenhage; A. J. Bijvank, owmr., van Lopik naar Hoenkoop.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-6-'69: H. v. d. Laan, owmr., van Vierpolders naar Denekamp.
Per 15-6-'69: G. Kranenburg, adjudant, van 's-Gravenhage naar Apeldoorn.
Per 1-7-'69: M. Bijl, wmr., van 's-Gravenhage naar Roermond; J. Troost, wmr. 1e kl., van De Lier naar Maasdam; B. A. v. Dijk, owmr., van Boven Hardinxveld naar Werkendam; A. M. Westdorp, owmr., van Tholen naar Kortgene.
Per 7-7-'69: W. A. Findhammer, wmr. van Schipluiden naar Den Hoorn; Chr. v. d. Linden, wmr. 1e kl., van Den Hoorn naar Schipluiden.
Per 15-7-'69: J. Hilders adm. ambt. C 2e kl., van Leiden naar Roermond.
Per 16-7-'69: J. Spaargaren wmr. 1e kl., van De Kaag naar Bleskensgraaf.
Per 19-7-'69: H. C. v. Schilt, owmr., van Leiden naar Nijmegen; L. v. Gorssel, wmr. 1e kl., van 's-Gravenhage naar Zwolle; J. C. Schipperijn, wmr. 1e kl., van Leiden naar Oegstgeest; J. F. de Jager, owmr., van 's-Gravenhage naar Roermond.
Per 1-8-'69: R. L. Serné, wmr., van Rijnsburg naar Haaften; F. R. Tap, schrijver A, van 's-Gravenhage naar Vianen.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-5-'69: H. J. Kloezeman, adjudant van Tilburg naar Breda; H. A. v. d. Velden, wmr. 1e kl., van Tilburg naar Breda; J. M. v. Rijsbergen, wmr. 1e kl., van Tilburg naar Breda; H. V. Essed, adm. ambt. C 2, van Tilburg naar Breda.
Per 24-5-'69: F. J. de Laaf, owmr., van Tilburg naar Breda; H. J. Veltmeijer, wmr. 1e kl., van Tilburg naar Breda.
Per 30-6-'69: C. Punselie, owmr., van Tilburg naar Breda.
Per 18-7-'69: Th. G. de Grood, owmr., van Swalmen naar Baexem.
Per 1-8-'69: P. J. de Moor, owmr., van Halsteren naar Woensdrecht.

RESSORT ARNHEM

Per 9-6-'69: F. Wielink, wmr., van Dalfsen naar Zwolle; J. K. H. Woortmeijer, wmr., van Vriezenveen naar Zwolle; J. H. Sissing, wmr. 1e kl., van Opheusden naar Zwolle.
Per 15-6-'69: J. Stoelhorst, adjudant, van Arnhem naar 's-Gravenhage; G. W. Grotenhuis, owmr., van Apeldoorn naar 's-Gravenhage; J. A. H. Rutgers, wmr. 1e kl., van Arnhem naar 's-Gravenhage.
Per 21-6-'69: F. M. Bruggeman, wmr. 1e kl., van Doetinchem naar Hummelo en Keppel; C. Wilkes, owmr., van Lochem naar Vorden.
Per 23-6-'69: A. J. Brouwer, wmr. 1e kl., van Duiven naar Lobith.
Per 26-6-'69: J. A. v. Apeldoorn, wmr. 1e kl., van Doetinchem naar Terborg.
Per 1-7-'69: H. T. A. Offenberg, owmr. van Doetinchem naar Zwolle.
Per 16-7-'69: G. J. Kleine Punte, wmr. 1e kl., van Geesteren naar Vessem; J. Koorevaar, wmr. 1e kl., van Putten naar Nieuw-Beijerland.
Per 18-7-'69: G. Schoonbeek, wmr. 1e kl., van Doetinchem naar Driebergen.
Per 19-7-'69: A. Schneiders, technisch contr., van Winschoten naar Zwolle; W. v. Batenburg, wmr. 1e kl., van Ubbergen naar Oosterhout; H. Terpstra, wmr. 1e kl., van Amsterdam naar Zwolle; H. G. Kleine Punte, wmr. 1e kl., van Almelo naar Roermond; B. H. Stomps, technisch contr. van Doetinchem naar Den Bosch.
Per 21-7-'69: C. J. Suurland, wmr. 1e kl., van Hattem naar Eibergen.
Per 29-7-'69: H. Buiter, owmr., van Almelo naar Breda.
Per 1-8-'69: H. Webbink, wmr. 1e kl., van Enter naar Wierden; J. J. Nijdam, wmr. 1e kl., van Almelo naar Kampen; J. Steunenberg, adjudant, van Wamel naar Waalre.

RESSORT GRONINGEN

Per 16-7-'69: J. Blanken, wmr. 1e kl., van Coevorden naar Zuid Beijerland.
Per 19-7-'69: R. Bergman, wmr., van Uithuizen naar Warffum; R. Elsinga, wmr., van Marum naar Zuidbroek; J. Hakkeling, wmr. 1e kl., van Winschoten naar Assen; H. R. Sanders, wmr. 1e kl., van Assen naar Dordrecht.
Per 31-7-'69: H. Kuiper, wmr. 1e kl., van Winschoten naar Assen.
Per 1-8-'69: E. Bos, owmr., van Winschoten naar Uithuizen; G. Toren, wmr. 1e kl., van Heerenveen naar Groningen; H. Gommers, owmr., van Zuidlaren naar Roden.

STAF ALGEMEEN INSPECTEUR

Per 1-7-'69: W. C. Bijl de Vroe, dir. officier 2e kl., van Doetinchem naar Amsterdam.

wij herdenken

Wmr. 1e kl.
B. Weideman
Voorst
ressort Arnhem
☆ 5-10-1916
† 2- 8-1969

aanwijzing voor funktie

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-7-'69: Adjudant A. M. Westdorp tot groepscommandant te Kortgene.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-8-'69: Adjudant P. J. de Moor tot groepscommandant te Woensdrecht.

RESSORT ARNHEM

Per 1-7-'69: Owmr. K. H. F. van Ditshuizen tot plv. commandant parketgroep te Zutphen; owmr. P. Jansen tot owmr. van alg. dienst te Apeldoorn.
Per 16-7-'69: Owmr. G. J. Kleine Punte tot postcommandant te Vessem.
Per 19-7-'69: Owmr. B. Witteveen tot owmr. van alg. dienst te Apeldoorn; adjudant B. Bol tot staf-adjudant spec. diensten te Apeldoorn; adjudant F. van Vliet tot staf-adjudant spec. diensten te Zwolle; adjudant H. Denekamp tot adjudant alg. dienst te Zwolle; owmr. H. Th. A. Offenberg tot owmr. alg. dienst te Zwolle.
Per 1-8-'69: Owmr. H. Webbink tot plv. groeps-/rayoncommandant te Wierden.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-8-'69: Adjudant H. Gommers tot groepscommandant te Roden; adjudant E. Bos tot groepscommandant te Uithuizen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

bevorderingen

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot adjudant:

Per 1-7-'69: A. M. Westdorp te Kortgene.

tot opperwachtmeester:

Per 1-7-'69: J. Troost te Maasdam; T. J. Brouwer te Langerak.
Per 16-7-'69: J. Blanken te Zuid-Beijerland; J. Spaargaren te Bleskensgraaf; J. Koorevaar te Nieuw-Beijerland.
Per 19-7-'69: H. R. Sanders te Dordrecht.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot Officier der Rijkspolitie 2e kl.:

Per 1-8-'69: J. J. Kleppers te Maastricht.

tot adjudant:

Per 1-8-'69: P. J. de Moor te Woensdrecht.

tot opperwachtmeester:

Per 1-7-'69: M. H. Ubaghs te Maastricht.
Per 16-7-'69: G. J. Kleine Punte te Vessem.
Per 19-7-'69: H. G. Kleine Punte te Roermond.
Per 1-8-'69: F. J. Gerritsen te Maarheeze.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-4-'69: W. H. C. Anthonysz te Nieuw-Ginneken.
Per 1-6-'69: M. M. Busink te Simpelveld.
Per 1-7-'69: F. W. van den Akker te Berghem.

RESSORT ARNHEM

tot opperwachtmeester:

Per 18-7-'69: G. Schoonbeek te Driebergen.

Per 1-8-'69: H. Webbink te Wierden.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'69: J. M. Roks te Hattem; S. Drent te Vriezenveen.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-8-'69: H. H. Lange te Oost Flevoland.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 1-8-'69: H. Gommers te Roden; E. Bos te Uithuizen.

in dienst getreden

RESSORT GRONINGEN

Per 16-7-'69: F. Brink, adsp.-officier te Leeuwarden; M. L. J. de Jong, adspirant-officier te Assen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-8-'69: L. Driessen, rijksambtenaar G (a.c.) te Arnhem.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 1-8-'69: J. H. Jegers, rijksambtenaar G (a.c.) te Horn; W. v. d. Veer, docent maatschappelijke vorming (a. c. te Horn.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 1-7-'69: E. G. Robinson.
Per 1-8-'69: M. Punt en E. H. Verdier.
Allen als adm. ambt. C 2e kl. (i.t.d.) bij het Bureau Inspectie Materieel te 's-Gravenhage.

ALG. INSPECTIE (Motormaterieel)

Per 1-6-'69: D. Breeuwer, opzichter (i.v.d.) te Amsterdam.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 1-9-'69: A. de Roode, 's-Gravenhage; M. P. van Honk en P. J. A. van de Laar, Eindhoven; Y. Jongema, Leeuwarden.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-8-'69: J. W. v. d. Linden, adjudant te Amsterdam; J. Stein, owmr. te Blaricum; P. de Wild, owmr. te Alkmaar.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-8-'69: B. A. H. v. Zundert, parketwachter te Rotterdam; A. J. W. v. Holst, wmr. te Moordrecht; G. H. v. Erkelens, wmr. te Nieuw Namen.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-8-'69: C. B. v. d. Kroft, adm. ambt. C 2e kl. te Uden; J. P. A. Trienen, adjudant te Woensdrecht; H. L. van Wijlen, owmr. te Vlijmen.

RESSORT ARNHEM

Per 1-7-'69: J. Faber, owmr. te Zutphen; A. J. Brouwer, wmr. 1e kl. te Zevenaar; W. Visser, adjudant te Nijmegen; J. Olden Beuving, wmr. 1e kl. te Almelo.
Per 15-7-'69: G. J. Alberts, wmr. 1e kl. te Staphorst.
Per 1-8-'69: M. de Keijzer, wmr. 1e kl. te Gameren; J. J. Oskam, adjudant te Nijmegen; G. A. H. Nijland, schrijver A te Zwolle; C. W. Tesselhof, schrijver te Arnhem.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-8-'69: G. W. Mekel, wmr. 1e kl. te Groningen; P. v. Blanken, adjudant te Uithuizen; E. Bos, adjudant te Roden; A. Bekkema, schrijver te Leeuwarden; Th. Rooks, schrijver A te Assen; E. Eggink, wmr. 1e kl. te Assen.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 1-8-'69: H. Th. Vos, schrijver-portier te Horn.

STAF ALGEMEEN INSPECTEUR

Per 1-8-'69: A. v. d. Smit, schrijver A te 's-Gravenhage.

S. Schouwenaar
Alkmaar
ressort Amsterdam
25 jaar op 10-9-1969

Owmr.
J. P. N. v. Vliet
Strijen
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 5-9-1969

Wmr. 1e kl.
P. F. Verstraeten
Clinge
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 23-9-1969

Wmr. 1e kl.
D. A. Josiassen
Hulst
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 24-9-1969

Wmr. 1e kl.
G. H. Losekoot
Weurt
ressort Arnhem
25 jaar op 22-9-1969

Owmr.
W. J. Lagendijk
Stad Delden
ressort Arnhem
25 jaar op 12-7-1969

Wmr. 1e kl.
G. J. Dimmendaal
Aalten
ressort Arnhem
25 jaar op 24-9-1969

Wmr. 1e kl.
K. v. Kuyk
Enter
ressort Arnhem
25 jaar op 12-7-1969

Wmr. 1e kl.
G. J. Hersevoort
Dedemsvaart
ressort Arnhem
25 jaar op 18-7-1969

Wmr. 1e kl.
T. F. Jagersma
Drogeham
ressort Groningen
25 jaar op 5-9-1969

Wmr. 1e kl.
J. Strating
Valthermond
ressort Groningen
25 jaar op 16-9-1969

Wmr. 1e kl.
H. Oldenbeuving
Schipborg
ressort Groningen
25 jaar op 21-10-1969

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_09_sep_Nr.01 276

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

11e JAARGANG No. 2 · OKTOBER 1969

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie
onder verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

11e Jaargang
No. 2 - oktober 1969
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Majoor W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

Kapitein J. G. W. Bär
te Nijmegen

J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester G. H. Peterink
te Neede

Vaste medewerkers:

Mr A. J. Dek
substituut-officier van justitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. W. Vis
te Arnhem, filatelie

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228, Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,40 per jaar
bij vooruitbetaling

Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

De speurhonden bewijzen in de eeuw van techniek voortdurend onschatbare diensten.

deze maand

Rijksspeurhondenschool
in het goud

⊡

de Rijkspolitie in de
Justitie-begroting 1970

⊡

Aantal misdrijven stijgt

⊡

Romantiek rond Niagara-
watervallen

⊡

Reünie voormalig directoraat-
generaal van politie te Nijmegen

⊡

Wegenwachters en „sectie"
voetbalden

⊡

Het voormalig korps
Politietroepen (slot)

⊡

ressort Amsterdam wint
schietwedstrijden res.-rijkspolitie

⊡

Motorsurveillance
Middelburg-Bergen op Zoom

⊡

Springconcours bereden groepen
Rijkspolitie

⊡

Puzzel van de maand

⊡

Filatelie

⊡

Personalia

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02

rijksspeurhonden-school in het goud

van africhting tot opleiding van speurhonden, gashonden en drugshonden

DOOR OPPERWACHTMEESTER
J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN
FOTO's: TECHN. RECHERCHE ARNHEM

Adjudant P. Driesprong: „De man moet zich richten naar de hond."

„Het kindje werd door „Rintin" op een fantastische wijze opgespoord; Mentor brengt zijn baas feilloos bij een psychiatrische inrichting, waarvan een patiënt een poging tot inbraak pleegde; Mentor spoort een „gluurder" op, die staande op een ladder 's avonds argeloze meisjes op hun slaapkamer bespiedde; Karlo brengt vuurwapens en munitie te voorschijn, waarmede de jacht- en vuurwapenwet werden overtreden; Jaap spoort een ontvluchte gedetineerde op, die zich in een greppel schuilhield; Felz, Hertha, Kazan en Ajax sporen gezamenlijk de bestuurder van een gestolen auto op, die na een aanrijding de bossen was ingevlucht."

Het is slechts een kleine bloemlezing uit de rapporten, welke de commandant van de Rijksspeurhondenschool dagelijks bereiken. De rapporten zijn afkomstig van de over het gehele land verspreide speurhondgeleiders. Zij spreken in al hun nuchterheid een duidelijke taal. Het nut van de speurhond kan er zonder enige moeite uit worden afgeleid.

Op 1 augustus van dit jaar heeft de „Rijksspeurhondenschool" zijn gouden jubileum gevierd. In alle stilte overigens. Zonder het uitgeven van een gedenkboek, officiële toespraken of recepties. Wellicht dat de nobele viervoeters aan de Haagse Oude Waalsdorperweg 47 op die dag een extra portie hondenbrood hebben gekregen. We zijn het adjudant P. Driesprong, de huidige commandant van de school, vergeten te vragen, toen we met hem spraken naar aanleiding van het heuglijk feit. Want een heuglijk feit mag men zo'n gouden jubileum toch wel noemen. Zeker als het een instelling betreft, die nationaal niet meer uit het complex van opsporingsmiddelen is weg te denken en zelfs internationaal toonaangevend is.

Van 1 augustus 1969 terugtellend, leert een eenvoudig rekensommetje, dat de school op 1 augustus 1919 moet zijn opgericht. Moeilijker, ja zelfs onmogelijk wordt het, dit aan de hand van officiële stukken ook te bewijzen. En op bewijzen zijn wij, politieambtenaren, nu eenmaal dol. Nergens in de „archivalia" van het ministerie van justitie is echter een document te achterhalen, waarin met evenzovele woorden de oprichtingsdatum staat vermeld.

Wel hechtte bij circulaire van 9 april 1919, no. 799, afdeling 2c, de toenmalige minister van justitie, mr Th. Heemskerk, zijn goedkeuring aan het stichten van een: „africhtingsschool, alwaar van Rijkswege aangeschafte honden worden afgericht tot politiehond en de betrokken Rijksveldwachter zijn opleiding ontvangt om met dien hond te werken en om het dier dat hem zal worden toevertrouwd, op de juiste wijze te verzorgen en als politiehond op het goede peil te houden".

Aan deze circulaire was d.d. 22 oktober 1918 een besluit van dezelfde minister voorafgegaan, waarin werd bepaald, dat Z.E. had besloten: „tot het in dienst stellen van rijkspolitiehonden en wel door een aantal politiehonden toe te vertrouwen aan de zorg van de rijksveldwacht, op den voet als hieronder nader wordt aangegeven" . . .

In de circulaire waarin de bewindsman de oprichting van de africhtingsschool (sic) aankondigde, geeft hij echter te kennen, de aanvankelijk door hem in 1918 uitgestippelde weg naar een oplossing van het „rijkspolitiehondenvraagstuk" om diverse redenen te willen verlaten. Geen politiehonden dus in „los-vaste" dienst, maar echte rijkspolitiehonden.

In de circulaire van 1919 zegt de minister tevens, dat de school in Den Haag of in de naaste omgeving dier gemeente zal worden gevestigd en dat hij nadere

RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02 279

ders is het gesteld met het „gezag" over de school. Tot 1940 stond de school onder direct toezicht van de inspecteur van de rijksveldwacht. Dat werd vanzelfsprekend anders toen de bezetter dit korps likwideerde. De Rijksspeurhondendienst werd ondergebracht bij de toenmalige Rijks Recherche Centrale. Tegelijkertijd werden de geleiders, welke tot dan toe naast hun werk als geleider normaal als rijksveldwachter dienst deden, van hun taak als zodanig ontheven en uitsluitend belast met het geleiden van honden en verrichten van hulp in onderzoeken met te hunner beschikking staande dactyloscopische middelen, het nemen van afgietsels van voetafdrukken, etc. Met een beetje fantasie zou men hen de voorlopers van de huidige technisch-rechercheurs (maar dan met hond) kunnen noemen.
Als ons land weer „van vreemde smetten vrij is", worden de rijksspeurhonden, de geleiders en de school bij beschikking van de minister van justitie, d.d. 29 juni 1949, onder het onmiddellijke bevel van de Algemeen Inspecteur van het — inmiddels per 11 november 1945 opgerichte — Korps Rijkspolitie geplaatst en nieuwe instructies voor het hoofd van de school en de geleiders uitgevaardigd.
Het valt daarbij op dat de geleiders hun werk dan weer niet „full time" uitoefenen, maar — met inachtneming van enkele faciliteiten — gewoon in de dienst van de groep zijn ingeschakeld.
Dit blijft zo tot rond 1961, als de speurhondgeleiders komen te ressorteren onder de territoriaal inspecteurs van het Korps Rijkspolitie en — op een enkele uitzondering na — weer als specialist een volledige dagtaak krijgen te vervullen. Nu bij de reorganisatie van het Korps Rijkspolitie de territoriale inspecties gaan verdwijnen, komen de geleiders te ressorteren onder de onderscheiden districtscommandanten, met dien verstande, dat het technisch toezicht is opgedragen aan de commandant van de rijksspeurhondenschool.

commando en standplaats

De eerste commandant van de „africhtingsschool" was de brigadier-majoor der rijksveldwacht, J. Harms. Toen deze in 1948 — op 66-jarige leeftijd — als adjudant der rijkspolitie de dienst met pensioen verliet, werd hij opgevolgd door de adjudant der rijkspolitie K. Bouma. Deze werd op 1 januari 1955 opgevolgd door de adjudant J. Schellevis, die op zijn beurt, op 1 maart 1961 het commando overdroeg aan de huidige commandant, de adjudant P. Driesprong, die reeds sedert 1946 als speurhondgeleider werkzaam was.
Slechts eenmaal was de school — tijdelijk — buiten de residentie gehuisvest. Dat was van 10 juni tot 10 augustus 1944, toen door de toenmalige „toezichthouder", de hoofdinspecteur der staatsrecherche en latere kolonel der rijkspolitie, G. H. van Helden, opdracht werd gegeven de school naar Haastrecht te verplaatsen. Zulks in verband met de invasie der geallieerden, waarbij moest worden gedacht aan een mogelijke landing, c.q. gevechtshandelingen op Waalsdorp. De kolonel Van Helden kreeg daarvoor nadien nog een rekening voor verplaatsingskosten gepresenteerd, omdat twee instanties het niet eens konden worden over de bevoegdheid tot verplaatsing . . . Hij zal er echter wel niet van hebben wakker gelegen, laat staan dat hij de rekening betaald zou hebben . . . Jarenlang waren de overste jhr B. W. F. de Beaufort en de kapitein E. E. Gerritsen belast met het toezicht, dat per 1 november a.s. wordt uitgeoefend door de majoor G. J. Feylbrief (toezicht recherchediensten).

sterkte

Uit een jaarverslag van 1936, opgemaakt door de brigadier-majoor der rijksveldwacht J. Harms, blijkt, dat bij het begin van dat jaar 31 rijksspeurhonden in dienst waren gesteld. Dit aantal is vrijwel constant gebleven en bedraagt dit jaar 27. De zevenentwintig honden zijn als volgt over het land verdeeld: Limburg 4, Zeeland 2, Noord-Brabant 6, Gelderland 4, Overijssel 1, Noordelijke provincies 2, Zuid-Holland 3, Noord-Holland 3 en Utrecht 2.
Volledigheidshalve zij vermeld, dat de africhtingsschool in 1919 met vier honden van start ging.
Aan de school zijn gemiddeld 12 honden in opleiding.

opleiding

„Feitelijk," zegt de adjudant Driesprong, met wie je zonder je te vervelen urenlang over dit onderwerp kunt praten, „feitelijk kom je zelf bij dit soort werk nooit uitgeleerd. De kwestie is namelijk, dat de man zich bij de hond moet aanpassen en niet omgekeerd. Zo'n hond merkt direct als er bij zijn baas iets aan mankeert. Je moet jezelf steeds corrigeren en in bedwang hebben. Als je een sof-dag hebt kun je er gerust mee ophouden, want dan gaat het gewoon niet. Als hier een man met zijn hond van een oefening terugkomt, merk ik direct aan de hond of er iets is misgegaan. Zo'n hond gaat er gewoon onderdoor, als je niet oppast. Het evenwicht tussen man en hond mag nimmer verstoord worden."
Van de zogenaamde „all-round-hond" (waarover we in de aanhef schreven), een hond die verdedigingshond, speurhond en surveillancehond tegelijk was, is men in de eerste oorlogsjaren afgestapt. „Speuren en sorteren" zijn de enige en echte kenmerken van de Nederlandse rijksspeurhond. De „bijthond" maakt als speurhond geen enkele kans meer. Het „pakwerk" ligt meer op het terrein van de surveillancehond, waaraan we in het Korpsblad reeds een artikel wijdden en waaraan we hier dus verder voorbij kunnen gaan.
Ofschoon in Nederland merendeels met herdershonden wordt gewerkt, komt het ras er in feite niet zozeer op aan. Van belang is, of de hond het juiste karakter voor een speurhond heeft, waarbij betrouwbaarheid en eerlijkheid, naast reukzin, hoofdrollen vervullen. Werkelijk goede speurhonden zijn dun ge-

RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02 280

zaaid. Van de honderd aanbiedingen, welke via tips binnenkomen, blijven door de bank slechts vijf serieuze kandidaten over. En van deze vijf vallen er bij de africhting in de regel nog wel twee af.
De gemiddelde leeftijd bij het begin van de africhting bedraagt 9 maanden. De opleiding zelf neemt 6 à 7 maanden in beslag. Dan gaan de honden met hun geleider, die eveneens op de school is opgeleid, de praktijk in. Een brevet voor speurhonden bestaat niet, al denkt men aan de school wel in die richting.
Op geregelde tijden keren hond en geleider aan de school terug, hetzij voor „herhalings-oefeningen", hetzij voor het corrigeren van ingeslopen fouten. Na gemiddeld 9 jaar wordt een speurhond te oud voor het vak. Die tijd was vroeger korter, maar sinds het vervoer per auto plaats vindt, slijt de hond langzamer. In de meeste gevallen wordt de hond daarna, tegen een symbolische prijs van één gulden, door zijn baas overgenomen. Kan dit niet, om welke reden dan ook, dan wordt elders voor hem een goed tehuis gezocht.

reuk en geur

De africhting van een speurhond is grotendeels afgestemd op „reuk en geur". Een hond, zo lezen we in het tijdschrift „de Hondenwereld", ruikt één tot honderd miljoen maal beter dan de mens. Heeft de mens bij het waarnemen van bijvoorbeeld boterzuur 7 miljard moleculen per kubieke cm lucht nodig, een hond daarentegen „ruikt" boterzuur reeds bij een concentratie van 9000 moleculen per kubieke cm.
Bij de africhting van een speurhond gaat het er daarom in de eerste plaats niet om de hond „ruiken" te leren, deze eigenschap en vooral de wil om haar te gebruiken moet hij zonder meer bezitten, maar veel meer om het j u i s t e te laten ruiken. Met andere woorden, om hem op het juiste spoor te zetten, zal hem wellicht meer moeten worden afgeleerd, dan aangeleerd. Dat hiervoor een eindeloos geduld en zelfbeheersing worden vereist, zal duidelijk zijn. Anderzijds mag er tevens uit worden geconcludeerd, dat het zaak is, bij het inroepen van assistentie van een speurhond, de juiste „geurtjes" zorgvuldig veilig te stellen. Een hond kan zowel op mensenlucht, als ook op andere geuren worden afgericht.
Zo is eens aan de rijksspeurhondenschool een „opiumhond" getraind. Deze hond kon op meters afstand kleine stukjes opium waarnemen. Er kwam echter een kink in de kabel, toen opium uit een ander land dan het oorspronkelijke werd „ingevoerd". Deze opium had een afwijkende geur, met het gevolg, dat de hond er niet op reageerde. Voor de gemeente Utrecht werd door adjudant Bouma een „gashond" afgericht. Deze hond was in staat gaslekken op te sporen.
Van welk groot belang het samenspel tussen geleider en hond is, bleek weer eens toen ook voor de Nederlandse Gasunie een „gashond" moest worden afgericht. De hond kwam er, maar er was gewoon geen goede geleider voor te vinden.
Van zeer recente datum is het experiment met de africhting van twee honden voor het opsporen van andere verdovende middelen. Hiervoor worden twee zogenaamde Labradors, een soort Engelse luxe-jachthonden, gebruikt. Deze honden leren vlug en hebben een gemakkelijk karakter. We kunnen het laatste zelf vaststellen, als we met adjudant Driesprong een rondgang maken door de kennel en Thorta en Dolly hun baas kwispelstaartend begroeten. Ook tegen ons zijn ze erg vriendelijk, in tegenstelling tot de rest, die onze aanwezigheid slechts matig op prijs schijnt te stellen. Op het televisiescherm heeft men kunnen zien hoe „Thorta", de zwarte Labrador, met onfeilbare zekerheid de in glazen buisjes verborgen „drugs" te voorschijn bracht.
„Desondanks," zegt adjudant Driesprong, „wonderhonden bestaan niet. Men moet het opsporen met behulp van een speurhond te allen tijde als een hulpmiddel blijven zien. Weliswaar als een zeer waardevol hulpmiddel, met vaak verrassende en soms ook wel wonderbaarlijke resultaten, maar het blijft een hulpmiddel."
Van de 2500 tot 3000 maal per jaar, dat assistentie van de speurhond wordt ingeroepen, eindigen er ongeveer 10 % met een gunstig — of wel — positief resultaat. Hetgeen niet wil zeggen, dat in de overige gevallen de hond of zijn geleider hebben gefaald. Elk geval is een geval op zich en het welslagen of mislukken is dikwijls afhankelijk van een complex van factoren, waarop geleider noch hond invloed kunnen uitoefenen. Waaruit niet mag worden afgeleid dat er nooit fouten zouden worden gemaakt. „Maar ook daar leren we van," zegt adjudant Driesprong. „Misschien nog wel meer dan van een succesvol resultaat."
Hetgeen bewijst, dat de commandant van de „gouden" Rijksspeurhondenschool, ondanks de roem die het instituut in de vijftig jaar van zijn bestaan heeft vergaard, met beide benen op de grond is blijven staan.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

de rijkspolitie in de Justitie-begroting 1970

nu 7261 personeelsleden: uitbreiding motorsurveillance

Ten aanzien van het Korps Rijkspolitie wordt in de toelichting op de Justitie-begroting 1970, waarop het Korps voorkomt voor f 23.110.000,—, het volgende opgemerkt:
De reorganisatie van het Korps Rijkspolitie verloopt geleidelijk.
De terugbrenging van het aantal districten tot 17 was op 1 juni 1969 voltooid. Het ligt in de bedoeling de vijf territoriale inspecties in de loop van 1970 op te heffen. Bepaalde taken van die inspecties zullen aan de Algemene Inspectie, andere aan de districten-nieuwe stijl worden overgedragen.
De werkelijke sterkte van het Korps Rijkspolitie en de opleidingsscholen bedroeg per 1 juni 1968: 6230 Rijkspolitieambtenaren en 872 burgerambtenaren, per 1 juni 1969 was de effectieve sterkte 6395 rijkspolitieambtenaren en 866 burgerambtenaren, derhalve in totaal 7261.
Op het gebied van de specialisatie is bereikt dat nu bij vrijwel elke districtsstaf een officier voor verkeerszaken is ingedeeld. Een officier voor recherchezaken is er nog niet bij elke districtsstaf. Tijdelijk zijn er officieren voor recherchezaken bij een aangrenzend district ook ingedeeld.
Personeel en materieel van de Groep surveillance autosnelwegen laten toe dat volgend jaar de werkzaamheden van deze groep zich ook gaan uitstrekken tot de autosnelwegen in de provincie Limburg. De surveillance met dubbelpatrouilles van solomotoren, thans op de weg Tilburg-Breda, de weg Aalsmeer-Hilversum en op wegen in de provincie Zeeland, zullen worden uitgebreid over daartoe in aanmerking komende wegen voor doorgaand verkeer.

Kapitein J. G. W. Bär in redactie Korpsblad

Met ingang van 1 september '69 is kapitein J. G. W. Bär, toegevoegd - officier aan de districtscommandant der rijkspolitie te water te Nijmegen, door de Algemeen Inspecteur aangewezen als redactielid van het Korpsblad. Door het vertrek van majoor mr A. J. Dek was er een vacature ontstaan en kapitein Bär werd bereid gevonden deze te gaan vervullen.
De heer Bär werd 35 jaar geleden geboren in Indonesië. Een deel van zijn jeugd bracht hij door in verscheidene Japanse interneringskampen. In 1946 repatrieerde hij naar Nederland, waarna hij in 1956 in Alkmaar het einddiploma HBS behaalde. Aan het Koninklijk Instituut voor de Marine te Den Helder werd hij vervolgens opgeleid tot reserve-officier.
Na de militaire dienst werd hij in 1958 geplaatst als leerling op het Rijksinstituut tot opleiding van hogere politieambtenaren in Hilversum (thans N.P.A.). Na het behalen van het diploma in 1960 werd hij benoemd tot adjunct-inspecteur van gemeentepolitie. Bij het Amsterdamse politiekorps diende hij aan verscheidene afdelingsbureaus en als inspecteur van dienst aan het hoofdbureau.
Per 1 september 1964 ging hij over naar het Korps Rijkspolitie in de rang van officier der rijkspolitie 2e klasse en werd hij als officier-toegevoegd geplaatst op het districtsbureau der rijkspolitie te Zwolle.
Per 1 februari 1967 ging hij over naar de dienst der rijkspolitie te water, alwaar hij op 1 augustus 1968 werd bevorderd tot officier der rijkspolitie 1e klasse.
Bij zijn introductie als redactielid zei de kapitein Bär onder meer, dat het naar zijn mening goed is eens buiten het eigen kringetje te kijken, daar anders het gevaar dreigt dat men met „oogkleppen" op gaat lopen en in het eigen werk verstart. Hij is voorts van mening dat het Korpsblad in het Korps Rijkspolitie een wezenlijke taak heeft te vervullen.
Recentelijk kwam kapitein Bär „in het nieuws" vanwege zijn bemoeienissen met betrekking tot de waterverontreiniging in de Rijn. Hij gaf daarbij voor radio en televisie blijk een goed gevoel te hebben voor publiciteit.

J. MONSHOUWER

- RIOLERING
- WEGENBOUW
- ASFALTWERKEN

Neerpolderseweg 62 - GIESSENBURG
Kantoor: Telefoon 01845 - 3 22
Opslagterrein: Capelle a. d. IJssel, Tel. 01804 - 31 75

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

aantal misdrijven stijgt

opheldering-spercentage daalt

Het aantal misdrijven dat jaarlijks ter kennis van de politie komt stijgt, evenals in andere West-Europese landen, het gemiddelde opheldering-spercentage is iets gedaald, aldus wordt opgemerkt in de toelichting op de begroting van Justitie voor 1970, waarin hierover boeiende gegevens voorkomen.

Blijkens gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek is het aantal misdrijven, dat in 1968 ter kennis van de politie is gekomen, ten opzichte van 1967 met bijna 10 % gestegen. Ook nu zit de stijging voornamelijk in de vermogensmisdrijven (75 % van het accres) en de verkeersmisdrijven (16 %).

Bij de vermogensdelicten geven vooral de eenvoudige en gekwalificeerde diefstallen de grootste stijging te zien in absolute cijfers.

Onder de eenvoudige diefstallen trekken de aandacht de winkeldiefstallen en de diefstallen van voertuigen. De verklaring hiervoor wordt gezocht in de uitbreiding van het aantal zelfbedieningszaken resp. van het voertuigenpark en het gemotoriseerde verkeer.

Ook bij de valsheids- en bedrogsdelicten kan een niet onaanzienlijke stijging worden geconstateerd, wat kan worden toegeschreven aan de sterke uitbreiding van het girale geldverkeer, maar ook aan een verscherpt optreden tegen fraude m.b.t. sociale uitkeringen.

Er is een geringe daling van het aantal misdrijven tegen leven en de persoon en — in afwijking van de trend der laatste jaren — enige stijging in de misdrijven tegen de zeden.

Het gemiddelde opheldering-spercentage is in 1968 opnieuw gedaald tot 46 (in 1967: 47). De voornaamste oorzaak van deze daling ligt in de sterke toeneming van het aantal eenvoudige diefstallen, waarvan de opsporing bij gebrek aan concrete aanwijzingen zeer moeilijk is. Een verbetering van het opsporingsresultaat is nauwelijks te verwachten. De oplossing zal moeten worden gevon-

Ter kennis van de politie gekomen misdrijven

Delict	1965	1966	1967	1968	Toename t.o.v. 1967
I. Wetboek van Strafrecht, totaal	145 532	155 813	164 249	180 167	15 918
waarvan:					
a. misdrijven tegen de openbare orde en het openbaar gezag	2 550	2 676	2 788	2 926	138
b. zedenmisdrijven	9 231	8 624	9 011	9 842	831
c. misdrijven tegen leven en persoon	10 644	10 871	10 827	10 699	— 128
d. vermogensmisdrijven	114 063	123 580	131 261	145 711	14 450
e. overige misdrijven W. v. Sr.	9 044	10 062	10 362	10 989	627
II. Wet op de Economische Delicten	105	65	70	68	— 2
III. Wegenverkeerswet	20 441	25 301	28 956	32 115	3 159
IV. Andere wetten en besluiten	260	340	482	581	99
Totaal	166 338	181 519	193 757	212 931	19 174

Delict	1967	1968	Toename
Eenvoudige diefstal	89 802	99 835	10 033
Gekwalificeerde diefstal	32 348	35 858	3 510
Overige vermogensmisdrijven (bedrog, verduistering, heling, valsheidsmisdrijven)	9 111	10 018	907
Totaal	131 261	145 711	14 450

Binnen de rubriek „eenvoudige diefstal" trekken de aandacht de diefstallen van voertuigen en de winkeldiefstallen:

Delict	1967	1968	Toename
Rijwieldiefstal	27 529	28 053	524
Bromfietsdiefstal	13 551	17 787	4 236
Diefstal van motorrijtuigen	2 599	3 136	537
Winkeldiefstallen	8 348	10 319	1 971
Overige eenvoudige diefstallen	37 775	40 540	2 765
Totaal	89 802	99 835	10 033

Delict	1967	1968	Daling
Belediging	2 049	2 017	32
Mishandeling	8 300	8 241	59
Levensdelicten	478	441	37
Totaal	10 827	10 699	128

De verkeersmisdrijven laten zich onderverdelen in de volgende groepen:

Delict	1967	1968	Toename
Rijden onder invloed	7 916	8 720	804
Doorrijden na ongeval	5 722	6 514	792
Joyriding	9 758	10 813	1 055
Overige verkeersmisdrijven	5 560	6 068	508
Totaal	28 956	32 115	3 159

Delict	1967	1968	Toename
Valsheidsdelicten	940	1 261	321
Bedrog	3 006	3 604	598

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02

den in voorkoming van deze diefstallen door de burgers zelf.
In 1968 was voor de rijkspolitie het opheldering spercentage 68 (in 1967: 72%) en voor de gemeentepolitie 42 (in 1967: 43%). Voor dit verschil zijn vooral aansprakelijk de moeilijk oplosbare diefstallen van voertuigen, welke ook verhoudingsgewijs aanzienlijk veelvuldiger voorkomen in gemeenten met gemeentepolitie dan in gemeenten met rijkspolitie. Wanneer de delicten joyriding en diefstal van voertuigen buiten beschouwing worden gelaten, dan liggen de opheldering spercentages voor de rijkspolitie op 70 (in 1967: 73%) en voor de gemeentepolitie op 56 (in 1967: 55%).
Een andere oorzaak voor het geleidelijk verder teruglopen van het percentage opgehelderde misdrijven ligt vermoedelijk in de steeds groter wordende mobiliteit van de misdadiger, die de kring, waarin de dader moet worden gezocht, steeds groter maakt. Van de in 1968 opgeloste misdrijven is in samenwerking met het C.B.S. vastgesteld dat circa 32% van de daders het feit pleegde buiten de gemeente waar hij woonde. Er bestaat dan ook grote behoefte tot nauwere samenwerking en grotere coördinatie bij de opsporing van strafbare feiten.
De Adviescommissie voor opsporingshulp en recherche-aangelegenheden zal worden omgezet in een algemene recherche-adviescommissie. Die zal moeten adviseren over de meest doelmatige inrichting en werking van recherchediensten, de uitrusting van deze diensten met technische en administratieve hulpmiddelen en de bevordering van een doelmatige taktische, administratieve en technische assistentie ten behoeve van de opsporing van strafbare feiten.

reünie van voormalig directoraat-generaal van politie in Nijmegen

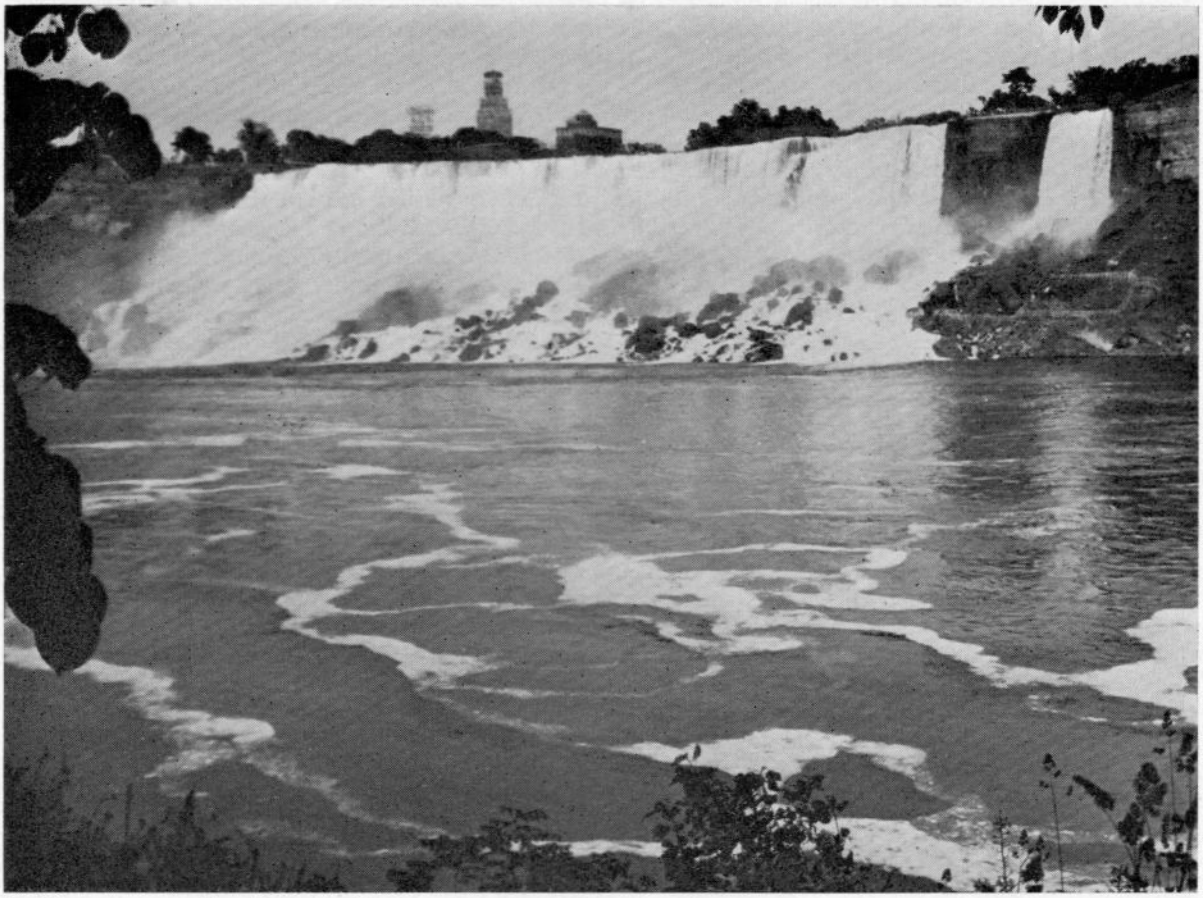
TEKST EN FOTO:
OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

In Nijmegen kwamen in september — na 25 jaar — ongeveer honderdvijftig personeelsleden van het voormalige directoraat-generaal van politie bij elkaar.
Het directoraat-generaal was in de bezettingsjaren (1941-1945) gevestigd in de St. Anna-stichting aan de Groesbeekseweg. Het grootste deel van de personeelsleden was ondergebracht in het klooster Albertinum van de paters Dominicanen. Er is daar veel lief en leed gedeeld.
Met Kerstmis 1944 werd er, samen met de weer teruggekeerde paters en vele door het oorlogsgeweld dakloos geworden Nijmegenaren, in een weliswaar bevrijd, maar nog onder het bereik van de Duitse kanonnen liggend Nijmegen, een Kerstdienst gehouden.
Het zal daarom niet verwonderen, dat het hoogtepunt in deze samenkomst na 25 jaar een dienst vormde in hetzelfde klooster Albertinum, die werd geleid door prof. dr pater E. H. J. van Waesberghe (destijds ook aanwezig) en ds J. Colijn. Deze dienst, waarin pater Van Waesberghe herinneringen ophaalde aan de zware oorlogsjaren en ds Colijn voorging in gebed, maakte op de aanwezigen een diepe indruk.
Een gemengd koor, onder leiding van de heer B. P. L. Frielink, een voormalig personeelslid en thans hoofd van een school in Nijmegen, gaf het geheel een bijzonder karakter.
In de middaguren bezochten de reünisten een tentoonstelling Nijmegen 1935-1945, waarbij tevens de door Jan van Hillo vervaardigde film „na 25 jaar" werd vertoond. Zoals bekend wordt in deze film het „oorlogsverleden" van „captain Jack", thans dominee Arie Bestebreurtje — voor vele voormalige directoraatsleden een goede bekende — beschreven.
Als bijzonderheid mag worden vermeld, dat tijdens een rondwandeling door Nijmegen, na de filmvoorstelling, het gezelschap „captain Jack" in levende lijve ontmoette. Hetgeen vanzelfsprekend aanleiding gaf tot het ophalen van oude herinneringen over en weer. Dat ook in de avonduren, tijdens en na een gezellig dineetje, menige „oude koe uit de sloot werd gehaald", zal duidelijk zijn.

Reünie in Nijmegen . . .

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

De Niagara . . . wereldwonder en toeristencircus . . .

romantiek rond Niagara watervallen en violen van Hendrik Westera

BAS DEN OUDSTEN

Twaalf miljoen mensen — gemiddeld een slordige 35.000 per dag — uit Canada en de Verenigde Staten, gaan jaarlijks kijken naar de Niagarawatervallen om er per seconde zo'n drie miljoen liter — ofwel 300.000 emmers vol — water 167 voet diep te zien vallen en om te luisteren naar het donderend kabaal waarmee het Eriemeer z'n overschotten loost op het Lake Ontario. Aan de Canadese en aan de Amerikaanse kant van de watervallen zijn legio mensen die daarvan leven en er een reuze toeristencircus van gemaakt hebben. Er is voor gezorgd dat desgewenst en bij wijze van spreken niemand een drup water ontgaat. Ter weerszijden van het hoefijzervormige natuurwonder zijn uitkijktorens gebouwd, er zijn platforms, er is een tunnel die het mogelijk maakt het immense watergordijn zelfs van onderen te bekijken, in weerwil van een regen van miljarden fijnverdeelde druppeltjes, waartegen laarzen, een oliejas en een zuidwester te huur zijn voor een Dollar. Voorts worden boottochten gemaakt tot vlakbij het vallende water. Er is een brug en echte liefhebbers kunnen zich in een kabelbaan heen en terug laten vervoeren over het kolkende water, mèt explicatie per band. Aangezien het commercieel wel leuk is om behalve dagjesmensen ook wat blijvers aan te trekken, is ook daarvoor gezorgd. Rond de watervallen hangen nevels fijnverdeeld water, waarin de zon fraaie regenbogen tovert en de middelste waterwal met deze natuurlijke accesoires is „bruidssluier" gedoopt, hetgeen tienduizend pas gehuwde, romantisch gestemde paren per jaar beweegt op huwelijksreis naar de Niagara te gaan. En, wie ben ik dan, dat ik „nee" zou roepen op de uitnodiging van Hendrik Westera (49) „registered engineering technician" én vioolbouwer, om vanuit zijn woonplaats St. Catharines de Niagara te gaan zien. Bovendien betekent een afstand van een mijl of vijftien ook niets voor deze oud-Doesburger, die juist op de vleugels van een koninklijke DC8 is teruggekeerd van een kort verblijf in Nederland, gekoppeld aan een reis naar Zuid-Duitsland, om daar hout te kopen voor het bouwen van violen. Hij en zijn vrouw Ton Prins, vroeger lerares piano en viool in Rheden, nu in St. Catharines, trokken

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

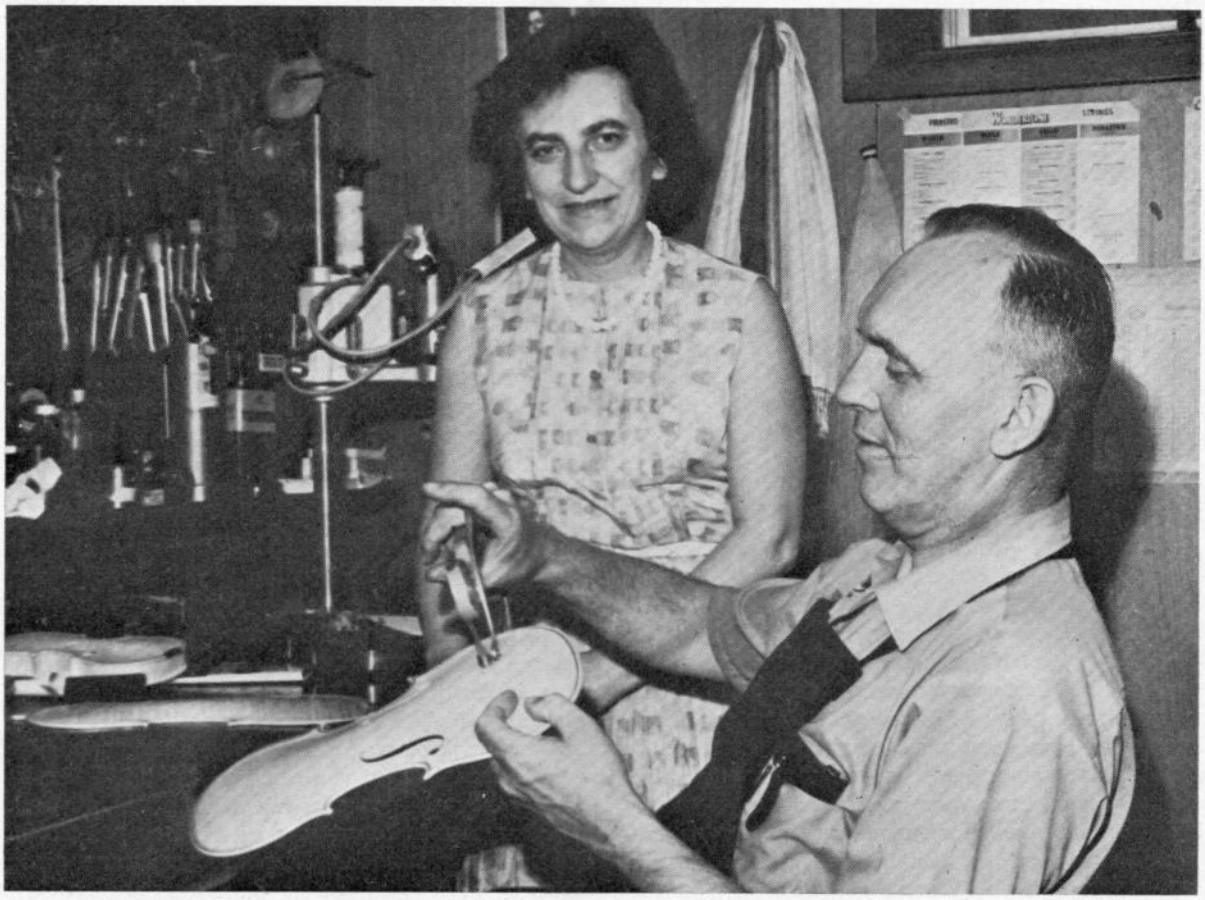
weg bij gebrek aan mogelijkheden in Nederland en op grond van een beloofde goede baan in Canada. „Maar er was niks", zegt Henk Westera. „We kwamen terecht in Clarkson en we werden ingekwartierd bij andere Nederlanders. Er zou een baan gezocht worden, maar de verantwoordelijke man zei: 'k heb hier ook nog zes gezinnen zitten, die geen Engels spreken. Mr. Westera spreekt wél Engels, die kan dus wel voor zichzelf zorgen".

Westera manoeuvreert zijn grote rode Dodge behendig door het verkeer op wat men kortweg de „Queen E" noemt, de Queen Elisabeth Highway. „Het rijden hier is vrij wat plezieriger dan in Holland, geen getoeter, geen lui die op hun voorhoofd wijzen, geen legers mensen die met enorme risico's zichzelf en anderen zo snel mogelijk naar het kerkhof willen helpen", zegt hij.

Westera redde zich. Hij werkte in een jamfabriek, hij deed graafwerk, hij zat in komkommers en werkte in een autofabriek. Soms was er geen werk, dan weer sjouwde hij zakken. Maar tenslotte kwam er weer muziek in het bestaan. Hij is nu al sinds jaar en dag ontwerper van hoogspanningstransformatoren en in zijn vrije tijd bouwt hij violen. In het basement van de bungalow aan de Oswald Avenue is een werkplaats vol precisie-instrumenten, waar hij zijn monnikenwerk verricht dat hij ontspanning noemt. Maar hij kan de violen niet snel genoeg maken. Naast die werkplaats is een bescheiden studio waar zijn vrouw leerlingen opleidt voor het conservatorium. En, er zit nog meer muziek in de familie. Dochter Ada (16) is een veelbelovend violiste. Zij krijgt les van Albert Pratz, treedt als soliste op met het Symphonie Orkest van St. Catharines en speelt dezer dagen Mosart's vioolconcert in A majeur met het Philarmonisch Orkest van Buffalo. „Da's hier vlakbij, aan de overkant", zegt Westera met een armzwaai over de machtige watermuziek van de Niagara. „Ik kom hier maar een enkele keer", zegt hij, „soms ga ik vissen in het Wellandkanaal, de scheepvaartverbinding tussen het Eric- en het Ontariomeer, waarin de graanschepen van zo'n 30.000 ton geschut worden en zo'n honderd meter zakken. Daar zitten dikke palingen. Die lusten ze hier niet, want palingen zijn slangen en die eet een mens niet".

's Avonds speelt Ada, Bach, op een Westera-viool in de huiselijke kring. Henk Westera draait een kleurenfilm, die hij in Nederland maakte voor de derde keer. Zijn zoons Klaas (18) en Lambert (20), die beide nog studeren, hebben meer interesse voor de Canadese realiteit dan voor de vage herinnering aan Nederland. Een van hen verdwijnt ongemerkt in de auto van moe met een hippe Canadese en keert pas terug als de familie begint te vrezen dat er iets mis is, hetgeen hij in Canadese termen overdreven flauwekul noemt. Waarmee maar gezegd wil zijn dat er niet zoveel verschil is tussen vaderlijke problemen in Nederland en die in Canada.

Hendrik Westera . . . engineer en vioolbouwer . . .

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02 286

wegenwachters en „sectie" voetbalden

DOOR
OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN
FOTO's: TECHN. RECHERCHE
DEN HAAG

De verstandhouding en samenwerking tussen de Wegenwacht en de Alg. Verkeersdienst Rijkspolitie is uitstekend. De hartelijkheid waarmede de heer Bakker, waarnemend hoofddirecteur van de ANWB en majoor A. C. Vogel elkaar op de hierbij afgedrukte foto de hand schudden, moge er een duidelijk bewijs van vormen.

Majoor Vogel had overigens nog een andere reden tot lachen, want „zijn" Alex had diezelfde middag elf voetballende wegenwachters in het stof van een Haags voetbalveld doen bijten. Met 2-1 trokken de meer geroutineerde sectieleden aan het langste eind, al ging het verre van gemakkelijk, omdat de wegenwachters — alhoewel in het dagelijks werk zij aan zij „strijdend" met de mannen van de „SBV" — zich nu met hand en tand tegen de „aanvallen" van die zijde verzetten. Zij konden daarom, ondanks de nederlaag en zinnend op een revanche, met opgeheven hoofd de arena verlaten.

Foto boven:
De heer Bakker, wnd. hoofddirecteur ANWB en majoor A. C. Vogel schudden elkaar de hand. Links (met sigaret) het hoofd van de Wegenwacht, de heer Mosheuvel.

Foto midden:
Alex-aanvoerder wmr. L. A. Provily, overhandigt een vaantje aan zijn collega van de Wegenwacht.

Foto onder:
De Alex-doelman in de luren gelegd . . .

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Politietroepen in meidagen 1940 geconfronteerd met verraad, list en verwarring.
Rapporten over optreden onderdelen sinds capitulatie in ijskast?

een verhandeling over het voormalig korps Politietroepen (slot)

DOOR DE DIRIGEREND OFFICIER DER RIJKSPOLITIE 1e kl. b.d.
Th. B. W. VAN DE VLIERVOET

Enige tijd na het uitbreken van de Algemene Mobilisatie (augustus 1939) oordeelde de O.L.Z. het noodzakelijk om, buiten de organiek ingedeelde Politietroepen, 3 compagnieën dienstplichtige Politietroepen op te richten, die rechtstreeks onder bevel zouden komen van de O.L.Z. om, indien nodig, bij militaire relletjes als gevolg van mobilisatie-moeheid (denk aan de relletjes in o.m. Harskamp aan het eind van de mobilisatie 1914-1918) of bij bestrijding van een 5e colonne, te worden ingezet. Een zeer strenge selectie werd gehouden onder de dienstplichtigen die zich vrijwillig opgaven, voor indeling bij deze compagnieën.

Ook reserve-officieren van verschillende wapens kwamen voor detachering in aanmerking, in het bijzonder zij, die een inspecteurs-functie hadden bij de gemeentepolitie. Als commandanten van deze compagnieën werden Kapiteins van het Korps Politietroepen aangewezen, terwijl een enkel kaderlid van het vredeskorps daarbij werd ingedeeld. Zij kregen een spoedopleiding bij het Depot Politietroepen. De bewapening kwam geleidelijk tot stand.

De sterkte per compagnie bedroeg, naar ik meen, ± 200 man. Eén van deze compagnieën was gelegen in 's-Gravenhage; de andere in of in de nabijheid van Amsterdam.

Na enige maanden mobilisatie bleek het ontstellend grote misbruik dat door militairen, van elke rang, gemaakt werd van gemotoriseerde militaire vervoermiddelen, zowel motoren als (vracht-)auto's. De parkeerplaatsen in alle grote steden, maar in Den Haag wel in het bijzonder, stonden 's avonds en 's nachts vol militaire voertuigen.

De bij de legeronderdelen ingedeelde Politietroepen waren niet gemotoriseerd (bij een enkele strategische groep, waartoe een groot aantal bruggen behoorde was een enkel motorrijwiel ingedeeld voor het uitoefenen van controle) en waren niet bij machte een afdoende controle op dit misbruik van militaire motorvoertuigen uit te oefenen.

Eind 1939 moest met de meeste spoed op last van de O.L.Z. en met machtiging van de M. v. O. een gemotoriseerd onderdeel van de Politietroepen worden opgericht ter bestrijding van het zo juist genoemde misbruik. De D.E.V. (Directeur Etappe- en Verkeersdienst, een onderdeel van het Algemeen Hoofdkwartier) zou voor het materieel zorgen.

Niettegenstaande binnen 24 uur na het ontvangen bevel door de Inspecteur Politietroepen een voorstel betreffende organisatie en encadrering aan de D.E.V. werd ingediend, zou het nog enige maanden duren voordat tot oprichting van de Motorverkeersbrigade kon worden overgegaan.

Oorzaken: a. tegenkanting van een bepaald legeronderdeel; b. toen deze tegenkanting was overwonnen konden de motoren met zijspan niet worden geleverd.

In het begin werd de dienst per rijwiel verricht (een vrijwel ondoenlijke zaak).

Organisatie: Commandant officier van de Politietroepen.

2 Pelotons, elk bestaande uit 4 groepen van 3 motoren met zijspan.

Pelotonscommandanten:

1 reserve-luitenant Politietroepen
1 adjudant Politietroepen
1 personenauto voor de commandant
1 vrachtauto (2 chauffeurs).

Per zijspancombinatie: 1 berijder + zijspanrijder.

Totaal 2 auto's; 24 zijspancombinaties; 1 solomotor.

Bewapening: normale bewapening van de man + 2 lichte mitrailleurs op de vrachtauto.

Per zijspancombinatie een lange, met leer omwoelde, bamboestok.

Het personeel, met uitzondering van de reserve-luitenant, was afkomstig van het bestaande Korps Politietroepen; allen waren voorzien van lederen motorkleding met nestel.

Legering: Den Haag.

De Verkeersbrigade stond onder bevel van de O.L.Z. (namens deze de D.E.V.).

In het artikel Korps Politietroepen (Korpsblad september no 1, pag. 31, tweede kolom onder de foto) werd gesproken over kazematten te Roermond en Buggenum. Nederweert had ze echter ook en zelfs meer dan normaal bij de grote rivierovergangen. Zodat gelezen moet worden: Kazematten waren gebouwd te: Roermond, Nederweert enzovoort.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02

De brigade werd in zijn geheel of in gedeelten ingezet telkens bij andere legeronderdelen gedurende korte tijd.
Bij spanningen in de militaire toestand werd de brigade geconcentreerd in Den Haag.
De ochtend van de eerste oorlogsdag is de brigade mede ingezet ter herovering van het vliegveld Ypenburg.
De totale sterkte van het Korps in maart 1940 aan vrijwilligers bedroeg ± 1550 man, waarbij dan nog kwamen de 3 dienstplichtige compagnieën.
Vanaf het tijdstip dat de mobilisatie was gelast, stonden de verschillende detachementen en groepen Politietroepen, zoals reeds is vermeld, onder de bevelen van de desbetreffende troepencommandanten.
Het nauwe contact dat voordien steeds had bestaan tussen de Korpscommandant Politietroepen en zijn ondercommandanten was verbroken. Dientengevolge is een gedetailleerd en uitvoerig verslag hoe de verschillende onderdelen van het Korps zich, vooral gedurende de oorlogsdagen en onder de oorlogsomstandigheden, hebben gedragen niet mogelijk. Deze verslagen zijn opgenomen in de rapporten van de onderdelen, waarbij Politietroepen waren ingedeeld en die verslagen zullen zijn opgezonden naar het bureau van de O.L.Z.
Na de capitulatie heeft de Inspecteur (en later het afwikkelingsbureau) van de Politietroepen over deze rapporten niets meer gehoord.
Van het Algemeen Hoofdkwartier, alsmede van personeel van het Korps dat van het front tijdens de oorlogsdagen terugkwam en zich, volgens de instructie, moest melden bij het Depot, dat in 's-Gravenhage was gevestigd, zijn enkele feiten aan de Inspecteur gemeld.
De hoofdzaak was dat alle bruggen en veren op tijd zijn vernield, met uitzondering van:

a. de Moerdijkbrug;
   deze stond nog als enige brug niet onder permanente lading en moest zo lang mogelijk benut kunnen worden voor de terugtocht van de Lichte Divisie vanuit de Peel naar het hart van het land. Toen deze terugtocht was geschied, hadden Duitse parachutisten de brug in handen.
b. de spoorbrug bij Gennep;
   deze is door verraad, volkomen intakt, in handen gevallen van de vijand; een vijandelijke patrouille van 2 man, gekleed in de uniform van de Koninklijke Marechaussee meldde zich in de nacht van de overval bij de post van de Politietroepen op de brug met de mededeling dat de pantserdeuren aan de Oost-zijde van de brug geopend moesten worden om een trein door te laten. Deze trein, waarin een grote afdeling Duitse militairen, is in westelijke richting doorgereden, en is later in de Peel vernietigd door een afdeling Artillerie.
   Opmerking: Naar ik later heb vernomen, van zeer betrouwbare zijde, zouden de dag vóór de overval door de Duitsers, 2 Duitsers in de uniform van de Koninklijke Marechaussee zich vervoegd hebben in een winkel in Gennep. Toen zij de winkel verlieten zou het dochtertje (± 12 jaar) van de eigenaar gezegd hebben: „Vader, dat zijn geen Marechaussees want zij dragen bruine beenkappen."
c. de brug bij Roosteren over het Julianakanaal;
   deze, door Politietroepen bezet, is eveneens door verraad in handen gevallen van de vijand. Een officier in uniform van de Politietroepen werd 's nachts door de post staande gehouden, omdat deze die officier niet kende. De post waarschuwde de groepscommandant die in de onmiddellijke nabijheid van de brug verbleef. Toen deze verscheen werd hij door die officier neergeschoten.

Een ander geval waarbij door de Duitsers gebruik is gemaakt van Nederlandse uniformen, i.c. van de Politietroepen, heeft zich voorgedaan op de Kapellerlaan in Roermond in de nacht van de inval.
Er is nl. een bericht binnengekomen bij de Commandant van de troepen aan de Maas te Roermond, dat op de Kapellerlaan een afdeling Politietroepen gesignaleerd was; de ontvanger van dit bericht heeft daarop geantwoord: „dat is onmogelijk, alle Politietroepen zijn bij de bruggen of in de kazematten."
Het merkwaardige is dat in de jaren '38 en '39 berichten de ronde hebben gedaan dat Duits sprekende personen nestels, gelijk aan die welke door de Politietroepen werden gedragen, besteld en/of gekocht zouden hebben in het oosten van het land. Alle nasporingen zijn steeds negatief uitgevallen.
Aangezien de geruchten aanhielden besliste de Korpscommandant dat een legitimatiebewijs zou worden verstrekt aan elk lid van het Korps; deze legitimatiebewijzen zijn vervaardigd in de kleuren rood, wit en blauw. De rode exemplaren zijn uitgereikt; zij zouden na 6 maanden verwisseld zijn geworden voor de blauwe. Dit is echter niet meer gebeurd.
Bij de spoorbrug te Buggenum hebben de Duitsers een andere list geprobeerd om de brug onbeschadigd in handen te krijgen. In de avond van de overval was ook deze brug bezet; het was een oude brug en, evenals de spoorbrug bij Gennep, voorzien van pantserdeuren en natuurlijk van de lading. De pantserdeuren aan de oost-zijde waren gesloten, een patrouille van de Politietroepen onder commando van een sergeant stond bij de lading, achter de gesloten pantserdeur; bij deze patrouille bevond zich een spoorwegbeambte om maatregelen te treffen om, ingeval de brug vernield moest worden, de wellicht nog aanrijdende treinen tijdig te kunnen waarschuwen.
In de nacht van de overval kwamen enkele, in overall geklede personen vanuit de richting Roermond, de brug opgemarcheerd. De sergeant-commandant van de Politietroepen op de brug liet de burgers halt houden, riep één man voor en vroeg diens legitimatiepapieren, alsmede het doel van hun komst. Het legitimatiepapier was in het Nederlands gesteld met dito stempels; doel van hun komst: moesten werkzaamheden verrichten bij paal X.
De sergeant vertrouwde de zaak niet, nam telefonisch contact op met de Commandant van het onderdeel dat belast was met de bewaking van de brug, deelde zijn bevindingen mee en vroeg nadere ordres en informeerde bij de spoorwegambtenaar naar

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Leden van het Korps Politietroepen op 30 augustus 1939

paal X. Deze paal was in die omgeving niet aanwezig, bovendien was het gereedschap (pikhouweel) niet overeenkomstig het Nederlandse model. De sergeant had nog geen nadere telefonische orders ontvangen (de telefonist was in een glazen cel op de brug aanwezig). Om tijd te winnen liet hij nogmaals een man voorkomen; legitimatie in orde. Op dat ogenblik werd de telefonist neergeschoten, de sergeant sprong van de brug en op hetzelfde moment sprong de brug, ontstoken vanuit de kazemat. De sergeant heeft het overleefd, hoewel hij nog ernstig gewond is geworden door mitrailleurvuur.

De brug in Venlo is vernield op het moment dat een afdeling Duitsers de brug opstormde om de lading onklaar te maken; deze brug is eveneens vernield vanuit de kazemat op last van de groepscommandant Politietroepen Venlo.

Deze feiten zijn uitvoeriger beschreven omdat zij mij persoonlijk zijn verteld door de betrokken commandanten van die objecten en in het bijzonder om aan te tonen, dat de Duitsers zich hebben bediend van unfaire praktijken.

Aan het Maas-Waalkanaal bij Neerbosch is een afdeling doorgedrongen Duitsers teruggegooid door een afdeling Politietroepen; de commandant van deze Politietroepen hoor ik nog zeggen: „. . . ze (de Duitsers) konden ver . . . . . hard lopen".

Kazematten bij Roermond, Cuyk en Lent hebben voltreffers gehad van vijandelijke artillerie in de schietgaten, tengevolge waarvan, in een enkele kazemat, de aanwezige munitie ontplofte. De bezetting heeft stand gehouden tot het uiterste, is gesneuveld of is gevangengenomen.

De bezetting van een kazemat bij de Moerdijkbrug heeft zich overgegeven toen de Duitsers probeerden, via de ventilatiekanalen in de kazemat, de bezetting te vergassen. Gewezen moet ook nog worden op de zeer ernstige gevechten die geleverd zijn bij de Grebbeberg en op de afsluitdijk en bij al die andere rivierovergangen, waar het personeel van de Politietroepen was ingedeeld.

Ik heb met opzet vermeden namen te noemen; dit zou onbillijk zijn tegenover de andere leden van het voormalig Korps Politietroepen, die op de plaatsen waar zij tegenover de vijand hebben gestaan, en ook elders, hun plicht tot het laatst hebben gedaan.

Op een monument in Cuyk staan vele namen van oud „Pee-tee-ers" vermeld, die dáár hun leven hebben gegeven.

Ongetwijfeld zullen nog oud-leden van het Korps Politietroepen deze regels lezen. Mag ik hen vragen die oud-Korpsleden, die ALLES gaven, ook voor de eer van het Korps, nu en van tijd tot tijd, in stilte te gedenken?

De capitulatie van het Nederlandse leger en de lange bezettingsjaren hebben vele banden verbroken. Het is de verdienste van „De Reünie Vereniging Korps Politietroepen", die na de oorlogsjaren is opgericht, dat deze banden grotendeels zijn hersteld.

Na de bezetting, toen de Binnenlandse Strijdkrachten in eerste instantie het heft in handen hadden genomen, was het de wens van de Bevelhebber dezer strijdkrachten, Z.K.H. Prins Bernhard, dat de Politietroepen weer in de legerorganisatie zouden worden opgenomen. Andere invloeden hebben dit verhinderd. Het Korps Politietroepen is doodgezwegen; er is zelfs geen officiële mededeling verschenen, waarbij het Korps Politietroepen werd opgeheven.

Het Korps kon weliswaar nog niet bogen op traditie in zijn slechts ruim 20-jarig bestaan. Maar het is ontstaan, door de nood gedwongen, onder zeer moeilijke omstandigheden, in de mobilisatie 1914/1918.

Het is steeds ingezet op kritieke momenten, zoals bij stakingen, onlusten en watersnood. Het heeft deze diensten altijd verricht tot grote tevredenheid van de verschillende autoriteiten.

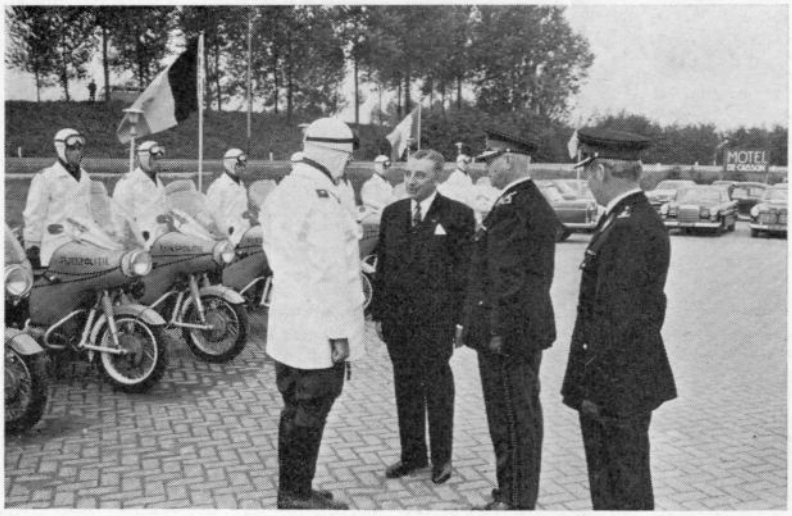
En tenslotte is het Korps ingevolge ontvangen opdracht van de Regering, vanaf 1935 steeds paraat geweest en gebleven om een belangrijke taak te vervullen in 's lands defensie.

En ook deze opdracht heeft het Korps op zijn eigen wijze vervuld.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

nu ook motorsurveillance Middelburg-Bergen op Zoom

Ook op de Zeeland-route Middelburg-Bergen op Zoom wordt sinds kort gesurveilleerd door de Motorsurveillancegroep van de Algemene Verkeersdienst Rijkspolitie, die ook reeds dienst doet op enige andere gevaarlijke wegen in den lande, zulks na het geslaagde langdurige experiment op de weg Aalsmeer-Hilversum. Daarbij kwam de belangrijke preventieve werking van motorsurveillance duidelijk tot uitdrukking.

Hierbij enige opnamen van het in dienst stellen van deze nieuwe surveillanceroute. Op de foto's onder meer de generaal W. de Gast, de majoor A. C. Vogel en de commissaris der Koningin in Zeeland, mr J. van Aartsen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

springconcours bereden groepen rijkspolitie

Op de terreinen van het landgoed „Voorlinden" te Wassenaar is weer het traditionele springconcours voor de bereden groepen gehouden.
De voornaamste uitslagen waren als volgt:

Springen:

Equipe:

1. Bereden groep Hulshorst.
2. Bereden groep Wassenaar.
3. Bereden groep Hoogeveen.
4. Bereden groep Bergen.
5. Bereden groep Bilthoven.
6. Bereden groep Boxtel.

Individueel:

					fouten	tijd
1.	J. A. v. d. Kamp	owmr.	gr. Hulshorst	Freule	0	24,8
2.	H. B. Groothuis	wmr. I	gr. Hulshorst	Trix	0	25,8
3.	J. de Bruin	wmr. I	gr. Boxtel	Clisna	0	26
4.	D. M. de Jonge	wmr. I	gr. Wassenaar	Romanus	0	27,8
5.	Th. C. H. Timmermans	wmr. I	gr. Boxtel	Peter	0	28
6.	G. Kingma	adj.	gr. Wassenaar	Furioso	0	28,2
7.	G. A. Groot	wmr. I	gr. Bilthoven	Erik	0	33
8.	W. Noordhof	wmr. I	gr. Bilthoven	Oscar	4	25
9.	G. Moerkerke	wmr. I	gr. Bergen	Zubina	4	26,6
10.	A. Ballema	wmr. I	gr. Hoogeveen	Robert	4	30
11.	G. te Velde	wmr. I	gr. Hoogeveen	Meteoor	8	27,8
12.	H. A. Krijger	owmr.	gr. Bergen	Trigger	4	
13.	M. J. Heinsdijk	wmr. I	gr. Wassenaar	Hans	8	
14.	H. J. Rodijk	wmr. I	gr. Hulshorst	Pedro	8	
15.	G. O. Blanken	wmr. I	gr. Bergen	Hans	8	
16.	O. H. Klevringa	wmr. I	gr. Hoogeveen	Bento	8	
17.	J. C. H. Kanters	wmr. I	gr. Bilthoven	Frank	17	
18.	G. Ph. H. van Kemenade	wmr. I	gr. Boxtel	Monty	19	

De prijs voor de beste stijl werd toegekend aan de adjudant G. Kingma, Bereden groep Wassenaar.

Cross Country:

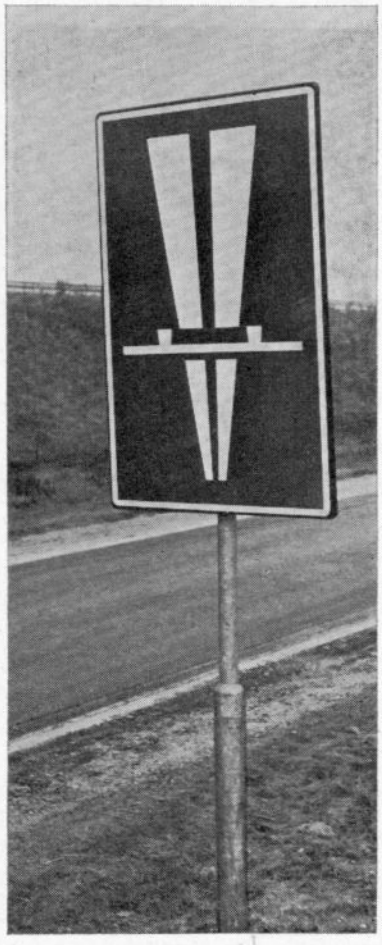
Equipe:

1. Breden groep Wassenaar.
2. Bereden groep Hulshorst.

Individueel:

					tijd
1.	C. A. de Haan	wmr. I	gr. Wassenaar	Cupido	5.48
2.	R. P. A. M. Leussink	wmr. I	gr. Hulshorst	Ronny	6.09
3.	G. W. van Mourik	wmr. I	gr. Hulshorst	Prins	6.16
4.	L. Pakvis	owmr.	gr. Wassenaar	Lexo	6.18
5.	H. A. Köhler	wmr. I	gr. Bergen	Sandra	6.22
6.	C. A. Jongste	wmr. I	gr. Wassenaar	Sonja	6.46
7.	J. Booker	wmr. I	gr. Bilthoven	Jojo	6.50
8.	A. v. d. Bijl	wmr. I	gr. Hoogeveen	Diana	7.07
9.	K. C. Visser	wmr. I	gr. Bilthoven	Kees	7.14
10.	G. te Velde	wmr. I	gr. Hoogeveen	Meteoor	7.24
11.	G. Hogendorp	wmr. I	gr. Hulshorst	Aristo	9.25
12.	J. H. Nijbroek	wmr. I	gr. Boxtel	Victor	10.24

langs de weg gezien

Deze foto van een bord „57a van de bijlage van het R.V.V.", dat staat op de oostelijke toerit van de rijksweg 28 onder 't Harde, werd ingezonden door de wachtmeester 1e kl. H. J. J. Evers van de Algemene Verkeersdienst Rijkspolitie.
Deze foto bewijst dat overal lieden zijn die de perspectieven in het dagelijks bestaan averechts zien . . .

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02 292

11e politie verkeersleergang op 19 november

In samenwerking met de Centrale Politie Verkeers Commissie, waarin de verkeerspolitie-instanties van elf grote gemeenten en de Rijkspolitie samenwerken, organiseert de A.N.W.B. op 19 november de elfde Politie Verkeersleergang, die wordt gehouden in het Hilton hotel te Rotterdam. De leergang is in de eerste plaats bedoeld voor het hoger en middelbaar personeel van Rijks- en gemeentepolitie, dat bemoeienis heeft met het verkeer.

De leergang wordt geopend door mr. J. F. E. Hopman, hoofdcommissaris van politie in Arnhem en voorzitter van de Centrale Politie Verkeers Commissie.
Tevoren zal de voorzitter van de ANWB, ir F. H. van der Linde van Sprankhuizen, een welkomstwoord spreken.
Tijdens de leergang zal 's morgens dr M. Frei-Sulzer, hoofd van de wetenschappelijke dienst van de politie van Zürich, een inleiding houden over: „Doorrijden na een verkeersongeval".
De middag zal in het teken staan van het onderwerp: „Alcohol in het verkeer". Hierover zullen spreken dr F. A. Nelemans, hoofd van de afdeling Klinisch Geneesmiddelenonderzoek T.N.O., ir E. Asmussen, directeur van de Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Verkeersveiligheid, en prof. dr W. Froentjes, directeur van het Gerechtelijk Laboratorium van het Ministerie van Justitie.

---

filatelie

DOOR ADJUDANT
J. W. VIS TE ARNHEM

De postadministratie van Suriname heeft op 2 oktober 1969 — ter gelegenheid van de herdenking van de 100ste geboortedag van Mahatma Gandhi — een bijzondere postzegel zonder toeslag uitgegeven. De zegel is ontworpen door Studio Joh. Enschede & Zonen N.V. te Haarlem en wordt bij de Grafische Inrichting van die naam gedrukt.
Voorstelling: beeldenaar van Mahatma Gandhi.
Bijzondere tekst: Mahatma Gandhi Herdenking 1869-2 oktober 1969.
Kleuren: rood en bruin.
Druktechniek: offset.
Zegelformaat: 24.1 x 38 mm.
Beeldformaat: 21.1 x 35 mm.
De prijs van de zegel in Nederlandse munt bedraagt, incl. BTW 52 cent. De zegel wordt verkocht van 2 oktober tot en met 29 november 1969.

De Kinderpostzegels 1969 zullen van 11 november 1969 tot en met 3 januari 1970 op alle postinrichtingen verkrijgbaar worden gesteld. De zegels worden uitgegeven in de frankeerwaarden 12, 15, 20, 25 en 45 cent. De toeslagen bedragen resp. 8, 10, 10, 10 en 20 cent. De prijs van de serie is f 1.75.
Evenals vorige jaren zullen er speciale velletjes worden vervaardigd bestaande uit 4 zegels van 12 cent, 4 van 15 cent en 2 van 25 cent. De verkoopprijs van het velletje (inclusief de toeslag van 92 cent) bedraagt f 2.50. Een eenvoudig rekensommetje leert, dat de toeslag op dit velletje groter is dan de helft van de frankeerwaarde. In filatelistische kringen noemt men dit een schadelijke uitgifte. Op tentoonstellingen (internationale) mag een dergelijk velletje dan ook niet in een verzameling getoond worden, wanneer de inzender voor een prijs in aanmerking wil komen. We hebben gelukkig genoeg vrijheid in de filatelie, dat men zelf mag uitmaken wat men verzamelen wil.
Maar nu verder over de kinderzegels. De netto-opbrengst boven de frankeerwaarde is bestemd voor steun aan de arbeid ten behoeve van het bescherming- en hulpbehoevende kind.
De zegels zijn ontworpen door de kunstenaar Dick Bruna te Utrecht. De belettering is verzorgd door de typografisch ontwerper P. C. Cossee te 's-Gravenhage.
De zegels zijn gedrukt bij Joh. Enschede te Haarlem. Druktechniek: rasterdiepdruk; Zegelformaat: 25 x 36 mm; Beeldformaat: 22 x 33 mm.
De zegels blijven voor onbepaalde tijd geldig voor de frankering.

Waarden en toeslagen	Voorstellingen	Kleuren
12 + 8 cent	Kind met fluit	blauw, geel en zwart
15 + 10 cent	Kind met viool	rood en zwart
20 + 10 cent	Kind met trom	rood, geel en zwart
25 + 10 cent	Drie zingende kinderen	geel, rood en zwart
45 + 20 cent	Twee dansende kinderen	groen, rood en zwart

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG
RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02

puzzel van de maand

Winnares septemberpuzzel:

Mevr. Chr. Silder-Kamperman
de Werven 19
Muiden.

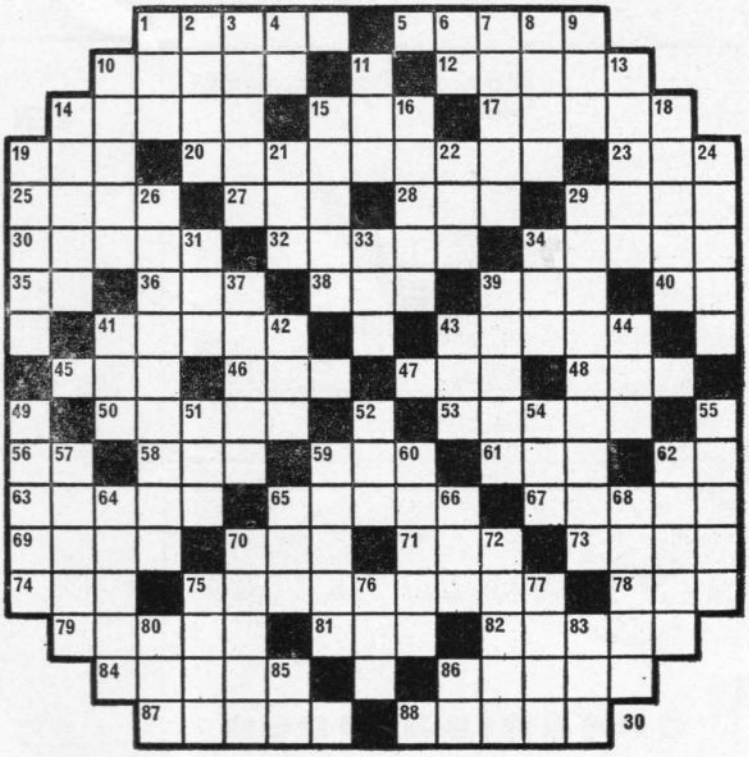
◆

Oplossingen van deze puzzel worden ingewacht vóór 8 november bij de

Puzzelredacteur
Korpsblad Rijkspolitie
Burg. Patijnlaan 63
's-Gravenhage.

◆

Als prijs wederom een boekenbon.

HORIZONTAAL:

1 zeer boos.
5 gesloten kring waarin geen vreemde wordt opgenomen.
10 geschoren grasperk.
12 plaats op een jaarbeurs enz. waar de produkten van een fabriek enz. worden tentoongesteld.
14 vrouwelijk roofdier.
15 zwaardwalvis.
17 orgaan van een wesp.
19 ten opzichte van (afk.).
20 middeleeuws wapen.
23 slaghout bij het cricketspel.
25 toegewijde vlijt.
27 slank en schuw dier.
28 slangvormige vis.
29 luchtig gebak.
30 geheel overeenkomend met elkaar.
32 kleurling.
34 meerstemmig koorgezang.
35 voegwoord.
36 breibenodigdheid.
38 veerkracht.
39 vaatwerk voor vloeistoffen.
40 titel (afk).
41 dun uitgesneden reep vlees of vis.
43 kernspreuk.
45 vrouwelijk rund.
46 roofdier.
47 saai, niet opwekkend (figuurlijk).
48 kledingstuk.
50 vervelend, onuitstaanbaar persoon (figuurlijk).
53 componist van „Die lustige Witwe".
56 voorzetsel.
58 door, met (Latijn).
59 achterste gedeelte van een fuik.
61 snavel van een vogel.
62 soort onderwijs (afk.).
63 technisch hulpmiddel ten dienste van de scheepvaart.
65 broodsuiker.
67 biersoort.
69 grote samenhangende bebouwing, ingedeeld in straten.
70 gegraven diepte.
71 geheel gevuld.
73 volksoverlevering
74 klopje.
75 dagelijks bestuur van een classis.
78 snelle loop.
79 zoogdier.
81 Nederlandse rivier.
82 uithangteken bij drogisterijen.
84 appelsoort.
86 herrie, lawaai.
87 hoofdstad van Tunesië.
88 stijlperiode in vroegere jaren.

VERTICAAL:

1 grappenmaker.
2 ijselijk.
3 bloedgever (pseudo-Latijn).
4 voorzetsel.
6 overblijfsel bij verbranding.
7 metaal.
8 zeker gereedschap.
9 griezelig.
10 buitenmuur van een gebouw.
11 Zweedse munt.
13 openbare redetwist
14 voorzetsel.
15 reukwater.
16 rijksdaalder (Bargoens).
18 livreibediende.
19 tropisch roofdier.
21 rivier in Utrecht.
22 aanwijzend voorn.woord.
24 oplosmiddel voor vetten enz.
26 smalle weg voor fietsers.
29 strijkinstrument.
31 vistuig om kabeljauw te vangen.
33 onderricht.
34 schaakterm.
37 grote klier.
39 veldgewas.
41 driekantig voorzeil op kleine vaartuigen.
42 insekt.
43 insekteneter.
44 gehoororgaan.
49 harde, droge oppervlakte van iets dat week is
51 Europeaan.
52 vrijgevig.
54 onverduisterd schijnende.
55 hoog bouwwerk.
57 een redelijke maat niet te buiten gaande.
59 van een hengsel voorzien vat.
60 nachtleger in de open lucht.
62 krijgsmacht.
64 stad in Afrika.
65 inhoudsmaat.
66 rekenkundig vraagstuk.
68 gesponnen draad.
70 deel van Europa.
72 grote menigte.
75 spijskaart.
76 mannelijk dier.
77 Noordatlantische Verdragsorganisatie (afk.).
80 duw, stoot.
83 zeer brandbare stof.
85 chemisch symbool
86 schuifbak.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen ONS BELANG te Amersfoort

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02 294

Adjudant Trienen nam afscheid

Onder grote belangstelling heeft de groepscommandant der rijkspolitie van de groep Woensdrecht, de adjudant J. P. A. Trienen, afscheid genomen van de dienst, in verband met functioneel leeftijdsontslag.
Onder de aanwezigen zagen wij de Officier van Justitie van Breda, de districtscommandant van het district Breda, de burgemeesters van de gemeenten Woensdrecht, Ossendrecht, Putte- (N.B.) en Huijbergen, collega's groepscommandanten, 2 brigadecommandanten van de Kon. Marechaussee, bondsvertegenwoordigers, beroeps- en reservepersoneel van de groep Woensdrecht en voorts vrienden van de scheidende adjudant. Diverse sprekers brachten de grote verdiensten van adjudant Trienen onder woorden, vele geschenken werden overhandigd.

Adjudant A. Koole van 's-Gravenzande met functioneel leeftijdsontslag

cliché „De Zuidwester"

Op 26 augustus 1969 werd de adjudant A. Koole, groepscommandant te 's-Gravenzande, 60 jaar en op die dag waren in het jeugdcentrum „Den Burg" het gemeentebestuur, de districts-commandant en leden van de districtsstaf, het personeel van de groep en vele genodigden bijeen, niet in de eerste plaats om de verjaardag van de adjudant Koole te vieren maar wel omdat het gemeentebestuur hem in verband met zijn functioneel leeftijdsontslag een afscheidsreceptie aanbood. Ruim 23 jaar was de adjudant Koole groepscommandant te 's-Gravenzande en uit de toespraken bleek dat hij bijzonder gewaardeerd werd om zijn vakkennis, als iemand die kon zwijgen maar ook op het juiste moment en dan terzake, kon spreken. Vele cadeaus onderstreepten de waarderende woorden. Na zijn dankwoord reikte de adjudant Koole de sleutel van het groepsbureau over aan zijn opvolger, de adjudant H. Selders, waarna de burgerij in de gelegenheid werd gesteld afscheid te nemen, waarvan velen gebruik maakten.

langs de weg gezien

Het laatste nieuws aangaande het tragisch lot van „De bêne van Helêne", spreekt uit deze foto, ons gezonden door de wachtmeester 1e klasse R. C. J. Kraakman van de Algemene Verkeersdienst Rijkspolitie.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02

nieuwe groepscommandanten

adjudant H. J. Wieringa groepscommandant Leens

Met ingang van 16 juni 1969 is de adjudant H. J. Wieringa aangewezen als groepscommandant Leens. Hij werd op 4 december 1918 te Beerta geboren en trad op 23 mei 1939 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 19 augustus 1940 ging hij over naar de Marechaussee en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Hoogkerk. Op 21 mei 1957 werd hij verplaatst naar Grootegast waar hij op 15 mei 1964 werd aangewezen als plaatsvervangend groeps- tevens rayoncommandant. Op 1 juni 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 juni 1969 tot adjudant.

adjudant J. de Boer groepscommandant Putten

Met ingang van 16 september 1969 is de adjudant J. de Boer aangewezen als groepscommandant te Putten. Hij werd op 3 juli 1915 te Harlingen geboren en trad op 12 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Egmond aan Zee. Op 1 november 1947 werd hij verplaatst naar Wieringerwaard, op 1 december 1948 als postcommandant naar Breezand, op 2 november 1956 naar Heiloo en op 9 december 1967 naar Den Burg (Texel) als plaatsvervangend groeps- tevens rayoncommandant. Hij werd op 1 augustus 1957 bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 september 1969 tot adjudant.

adjudant A. Goosen commandant verkeersgroep Amsterdam

De adjudant A. Goosen is met ingang van 11 oktober 1969 aangewezen als commandant van de verkeersgroep Amsterdam. Hij werd op 15 april 1916 te Noordgouwe geboren en trad op 24 oktober 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. Bij de opheffing van dat korps ging hij over naar de Marechaussee waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester der rijkspolitie 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Amsterdam (verkeersgroep). Op 1 april 1952 werd hij verplaatst naar de verkeersgroep Leiden, op 1 januari 1961 naar de verkeersgroep Middelburg en op 16 december 1965 als plaatsvervangend commandant naar de verkeersgroep 's-Gravenhage. Op 1 juli 1968 werd hij aangewezen als groepscommandant te Capelle a.d. IJssel. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juli 1968 tot adjudant.

adjudant J. J. Beije commandant verkeersgroep Breda

Met ingang van 1 november 1969 is de adjudant J. J. Beije aangewezen als commandant van de verkeersgroep Breda. Hij werd op 12 oktober 1917 te Oosterland geboren en trad op 15 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats St. Willebrord. Op 1 april 1948 werd hij verplaatst naar de groep Steenbergen en op 1 april 1953 naar de verkeersgroep Tilburg, waar hij op 1 augustus 1962 werd aangewezen als plaatsvervangend commandant. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 november 1969 tot adjudant.

adjudant H. F. Bodegom groepscommandant Breukelen

De adjudant H. F. Bodegom is met ingang van 1 oktober 1969 aangewezen als groepscommandant Breukelen. Hij werd op 18 april 1914 te Ridderkerk geboren en trad op 8 april 1937 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. Tijdens de oorlogshandelingen in mei 1940 kwam hij in Engeland waar hij werd ingedeeld bij het bewakingsdetachement van het Koninklijk Huis te Maidenhead. Wegens betoonde plichtsbetrachting o.m. bij een bominslag op enkele meters afstand van de woning van H. M. Koningin Wilhelmina, werd hem het Kruis van Verdienste toegekend. Na terugkeer in Nederland maakte hij tot 1 december 1947 deel uit van de Koninklijke Marechaussee, waarna hij aangesteld werd bij het Korps Rijkspolitie als postcommandant te Vreeswijk in de rang van wachtmeester 1e kl. Op 16 september 1967 werd hij aangewezen als groepscommandant Brummen. Bij zijn afscheid te Vreeswijk werd hem de zilveren legpenning van deze gemeente toegekend. Op 1 januari 1954 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 september 1967 tot adjudant.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

ressort Amsterdam weer winnaar van korps-schietwedstrijden reserve-rijkspolitie

Voor de derde keer in successie behaalde het team van het ressort Amsterdam de overwinning bij de te Driebergen gehouden Korps-schietwedstrijden reserve-Rijkspolitie 1969. Door dit resultaat kwam het ressort Amsterdam definitief in het bezit van de wisselprijs, beschikbaar gesteld door de Algemeen Inspecteur van het Korps. Dit is de „Amsterdammers" ook bij de vorige wisselprijs gelukt, waaruit toch wel blijkt dat zij over een aantal goede schutters beschikken. Om als eerste te eindigen had het ressort Amsterdam 272 punten nodig. Arnhem eindigde op de tweede plaats met 269 punten, terwijl 's-Hertogenbosch op de voet volgde met 266 punten. Behalve de wisselprijs ontving Amsterdam ook nog de „Gouden medaille", beschikbaar gesteld door de Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie en kregen Arnhem en 's-Hertogenbosch respectievelijk de „Zilveren-" en „Bronzen medaille".

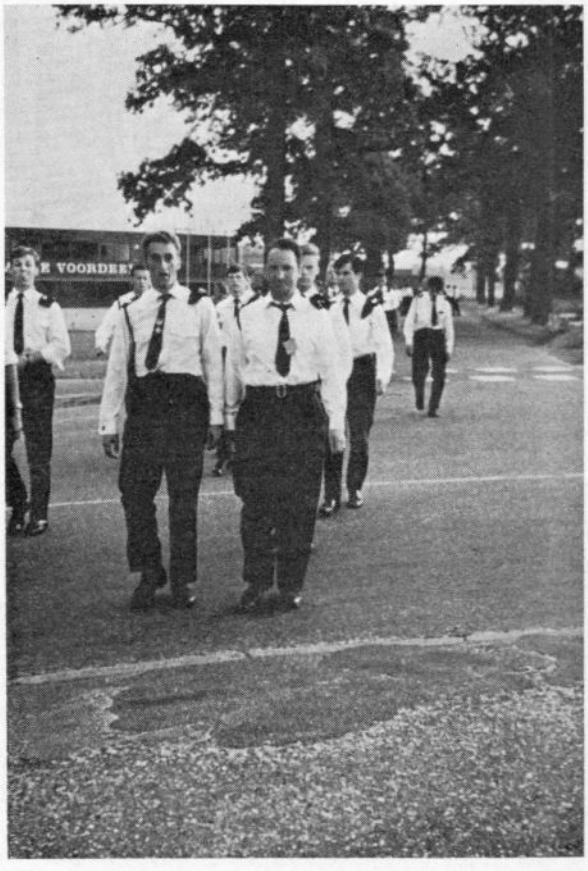
Bij de personele wedstrijd was het vooral het ressort Arnhem dat de toon aangaf. Zowel de eerste als de tweede prijs was voor een schutter van dit ressort, de 1e prijs voor de reserve-wachtmeester 1e kl. J. Poortman met 59 punten en de tweede voor de reserve-wachtmeester J. J. Geerdink met 57 punten. Voor deze tweede plaats moest hij een steunserie schieten met de reserve-wachtmeester 1e kl. W. Dekker van het ressort Groningen, die derde werd.

Genoemde schutters ontvingen voor deze prestatie een medaille, beschikbaar gesteld door de Algemeen Inspecteur van het Korps.

De prijzen werden wegens ziekte van het Hoofd van het Bureau Reserve-Rijkspolitie J. Kasprowicz, met een toepasselijk woord uitgereikt door de commandant van het district Utrecht, de overste jhr. B. W. F. de Beaufort.

Rest nog te vermelden dat de wedstrijdleiding in goede handen was van de adjudant M. M. van der Werff en dat de organisatie prima was verzorgd door de wachtmeester 1e kl. D. Johannes.

intocht der 4-daagse gladiatoren 1969

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02 297

In memoriam wachtmeester J. M. van Leeuwen

Het bericht dat de wachtmeester J. M. van Leeuwen en zijn verloofde, mej. G. Geertsma, in de nacht van 3 op 4 oktober j.l. tengevolge van kolendampvergiftiging het leven hadden verloren, is in de redactie van het Korpsblad Rijkspolitie met grote ontsteltenis en diepe verslagenheid ontvangen.

Sedert februari 1968 maakte de wachtmeester Van Leeuwen, ingedeeld bij de groep Maarssen der rijkspolitie, deel uit van de redactie. In die tijd heeft hij zich niet alleen doen kennen als een vaardig en bekwaam cartoonist, maar tevens — en kolonel P. Oom, voorzitter van de redactie-commissie, maakte er in een toespraak tijdens de teraardebestelling te Amersfoort op woensdag 8 oktober ook gewag van — als een positief ingestelde jongeman, ten aanzien van wie zowel het Korps Rijkspolitie als de redactie van het Korpsblad goede verwachtingen mochten koesteren. In dezelfde geest sprak kapitein B. van Twillert, die namens de districtscommandant Utrecht en het personeel van de groep Maarssen, aan de ouders en nabestaanden van de overledenen het diepgevoelde medeleven betuigde.

De begrafenis op de begraafplaats „Rusthof" te Amersfoort vond onder overweldigende belangstelling plaats.

Voorafgaande aan de rouwdienst in de aula van de begraafplaats, waarin dominee J. F. Hey voorging, werd nog het woord gevoerd door de directeur van de Marnixschool, kweekschool voor christelijk kleuteronderwijs te Utrecht, aan welk instituut mej. Geertsma nog slechts kort geleden haar opleiding tot kleuterleidster met goed gevolg afsloot. Uit zijn woorden bleek, dat ook daar de slag hard was aangekomen.

Alles wees erop, dat voor Tino van Leeuwen en Geertje Geertsma een goede toekomst was weggelegd. Totdat, zoals kolonel Oom het uitdrukte, de Heer van alle leven stelde: het is genoeg.

Een Engels sportjournalist schreef eens: „For when the One Great Scorer comes, to write again your name, He writes not if you won or lost, but how you played the game."

Moge de wetenschap dat God de — naar menselijke maatstaven gemeten — té korte levens van Tino van Leeuwen en Geertje Geertsma zal aanvaarden op grond van Zijn — door beiden trouw nageleefde — spelregels en hen naar Zijn maatstaven zal weten te belonen, de ouders en nabestaanden van beide overledenen tot troost strekken.

De nagedachtenis en de persoon van de wachtmeester der rijkspolitie J. M. van Leeuwen zullen bij de redactie in dankbare herinnering blijven.

J. van Aerssen.

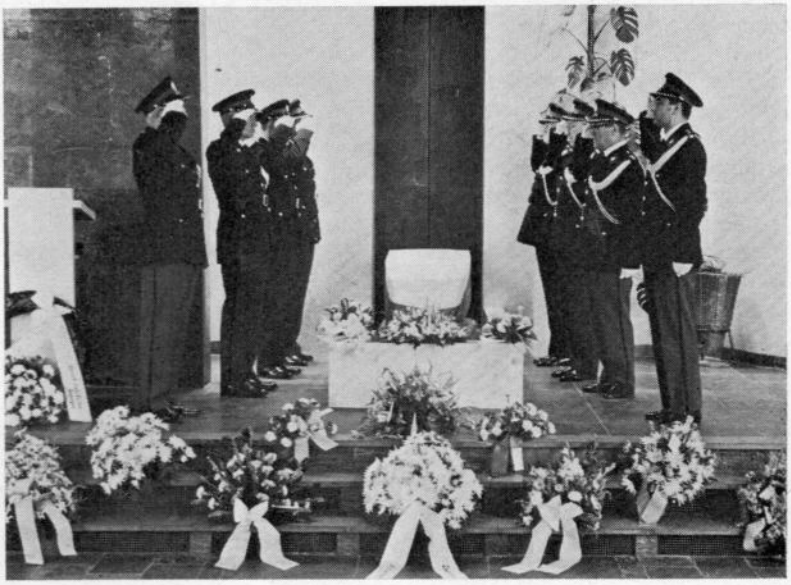
Wmr. 1e kl. W. Bruinse, groep Oegstgeest, bij dienstongeval overleden

Op 27 september 1969 is de wachtmeester 1e kl. W. Bruinse, van de groep Oegstgeest, bij de uitoefening van de dienst tengevolge van een verkeersongeval overleden. De auto waarin hij samen met de wachtmeester 1e kl. H. de Vries van de groep Hazerswoude zat werd door een uit de bocht gevlogen tegenligger getroffen. Hierbij werd de wachtmeester 1e kl. H. de Vries zwaar gewond. Op 2 oktober 1969 werd de wachtmeester 1e kl. W. Bruinse onder grote belangstelling op de begraafplaats „Rhijnhof" te Oegstgeest, met korpseer, teraarde besteld. De districtscommandant, de overste W. M. Rehorst, zei onder meer aan de groeve dat hij de plaats die de overledene innam niet beter kon schetsen dan met de woorden van een jonge wachtmeester van de groep Oegstgeest, die zei dat het was of een lid van het gezin was gestorven. De achting en het aanzien welke de wachtmeester 1e kl. W. Bruinse bij collega's en bekenden genoot kan mede een troost zijn voor hen die achterblijven.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

in memoriam adjudant P. Dissel

De adjudant P. Dissel, in leven I.D.-rechercheur en behoord hebbende tot de Staf van het district Groningen van het Korps Rijkspolitie, is op 9 augustus 1969 in het Zonnehuis te Zuidhorn overleden, na een langdurig en groots gedragen lijden.
Op 13 augustus 1969 vond de crematie van het stoffelijk overschot plaats in het Crematorium te Groningen, onder een overweldigende belangstelling. Vele bloemstukken, waaronder een krans van het Ressort Groningen van het Korps Rijkspolitie, dekten de baar.
Tijdens de rouwplechtigheid in de aula van het crematorium voerde eerst de Commandant van het district Groningen, de dirigerend officier der Rijkspolitie 3e kl. J. H. G. C. Elzinga, het woord.
Uit diens woorden bleek welke bijzondere plaats de adjudant Dissel innam.
Vervolgens spraken de opperwachtmeester Frederiks, namens de afdeling Haren van de Nederlandse Politiebond, waarvan de adjudant Dissel voorzitter was en ds. Offringa.

RP-items

Op 18 september zijn 64 adspiranten beëdigd aan de afdeliing van de opleidingsschool te Horn.

Momenteel zijn in Horn nog 180 adspiranten in opleiding.

Op 25 september zijn aan de opleidingsschool te Arnhem 8 nieuw benoemde officieren van het Korps beëdigd, waaronder de voormalig wachtmeester 1e kl. A. v. d. Bos, van de groep Barendrecht als officier 2e kl., die als Staf-Officier Verkeerszaken is geplaatst bij het district Alkmaar.

Aan de opleidingsschool te Arnhem zijn op 26 september 111 adspiranten beëdigd.

Aan deze opleidingsschool startte op 6 oktober een nieuwe opleiding met 185 adspiranten.

In verband met de „opvang" van deze 185 nieuwe adspiranten en plaatsgebrek aan de school te Arnhem, worden de kader-cursussen voorlopig verplaatst naar de gebouwen aan de Sarphatiestraat te Amsterdam.

vervolmaking mobilofoonapparatuur gaat gestaag door

In het streven naar kleinere afmetingen, gepaard aan technische vervolmaking van mobilofoons is opnieuw een mijlpaal bereikt met de Autocom E-36 van Radio-Holland N.V.
In een kastje van 6 x 9 x 21 cm is een volledig getransistoriseerde VHF-mobilofoon gebouwd met een zendvermogen van 8 tot 10 Watt. Voedingsproblemen behoren bovendien tot het verleden, aangezien dit apparaat op elke spanning tussen 11 en 30 volt gelijkstroom kan worden aangesloten, waarbij het opgenomen vermogen tijdens het ontvangen net 5 Watt is. De luidspreker wordt apart opgesteld (zo nodig met extra versterker), voor het spreken kan zowel een handmicrofoon als een stuurkolommicrofoon met voetschakelaar worden gebruikt.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

G.S.A. en M.E. auto

In het septembernummer werd door verwisseling van twee fotobijschriften bij het artikel over de evolutie van het motormaterieel in de afgelopen 10 jaar gesuggereerd — ten onrechte — dat de groepen opeens andere auto's zouden hebben gekregen. Daarom hierbij nog eens de G.S.A. en de M.E.-auto, nu met het juiste bijschrift.

Groepssurveillance-auto

M.E. auto

DIT EMBLEEM UW WAARBORG VOOR VEILIGHEID EN VOORDEEL.

sampermans voor autobanden

20 Speciaalzaken in Limburg en Brabant staan voor u klaar met 'n geweldige en prettige service. Grote sortering, vooral ook in Rallye, Sprint en Sport-banden.

hoose in jubilea

De redactie van het Korpsblad Rijkspolitie is tot de onaangename conclusie gekomen, dat het afdrukken van de namen mét portretten van de korpsleden die in de komende maanden hun 25-jarig ambtsjubileum zullen vieren, een onmogelijke opgave is.

Omstreeks 1945 is de toetreding tot het Korps zo massaal geweest, dat in de komende maanden zeer vele korpsleden jubileren. Dat zou neerkomen op een enorme galerij portretten, die, hoe prettig om naar te kijken, toch de noodzakelijke inhoud van het Korpsblad tezeer zou beperken.

Daarom heeft de redactie — zij het zeer ongaarne — moeten besluiten voorlopig alleen de namen van de jubilarissen af te drukken; dus uitsluitend om praktische redenen en zeker zonder iets aan de „honneur" te willen afdoen!

. . . vele anderen kosten ons de kop . . .

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

ambtsjubilea

Ressort Amsterdam

Owmr. N. Vennik, Schagen	25 jaar op 23-10-'69

Ressort 's-Gravenhage

Wmr. 1e kl. H. de Schepper, St. Jansteen	25 jaar op 1-10-'69
Wmr. 1e kl. E. v. d. Goore, Lamswaarde	25 jaar op 1-10-'69
Wmr. 1e kl. A. Th. v. Kruijssen, Sluis	25 jaar op 1-10-'69
Wmr. 1e kl. J. J. v. d. Kinderen, Axel	25 jaar op 1-10-'69
Wmr. 1e kl. J. F. de Kort, Sas v. Gent	25 jaar op 1-10-'69
Wmr. 1e kl. H. L. Warrens, Hulst	25 jaar op 1-10-'69
Owmr. J. J. de Puysseleijr, St. Jansteen	25 jaar op 1-10-'69
Owmr. A. P. E. Wouters, Graauw en Langendam	25 jaar op 1-10-'69
Wmr. 1e kl. J. de Rechter, Breskens	25 jaar op 8-10-'69
Wmr. 1e kl. J. Klaassen, Schoondijke	25 jaar op 11-10-'69
Wmr. 1e kl. M. v. d. Wekken, Rotterdam	25 jaar op 23-10-'69
Wmr. 1e kl. C. M. Brasser, Rotterdam	25 jaar op 30-10-'69
Wmr. 1e kl. A. Speelziek, Wemeldinge	25 jaar op 30-10-'69

ressort 's-Hertogenbosch

Wmr. 1e kl. J. Heesakkers, Heeswijk-Dinther	25 jaar op 23-10-'69
Wmr. 1e kl. M. v. Duurling, Vijlen	25 jaar op 24-10-'69
Wmr. 1e kl. F. F. J. Pasmans, Steenbergen	25 jaar op 24-10-'69
Wmr. 1e kl. C. H. J. Roumans, Valkenburg-Houthem	25 jaar op 24-10-'69
Wmr. 1e kl. W. J. Beissman, Heer	25 jaar op 26-10-'69
Wmr. 1e kl. J. H. Dohmen, Valkenburg	25 jaar op 26-10-'69
Owmr. J. H. C. Brouwerens, Vlijmen	25 jaar op 26-10-'69
Owmr. J. J. Heinrichs, Rothem	25 jaar op 27-10-'69
Wmr. 1e kl. J. Hamers, Munstergeleen	25 jaar op 27-10-'69
Wmr. 1e kl. J. W. May, Rothem	25 jaar op 27-10-'69
Wmr. 1e kl. J. Mouchart, Schinnen	25 jaar op 27-10-'69
Wmr. 1e kl. J. L. Römkens, Born	25 jaar op 27-10-'69
Wmr. 1e kl. A. L. van den Akker, Hank	25 jaar op 28-10-'69
Wmr. 1e kl. G. J. Lutgens, Vaals	25 jaar op 30-10-'69
Owmr. J. Coenen, Schaesberg	25 jaar op 31-10-'69
Wmr. 1e kl. G. Keijers, Velden	25 jaar op 2-11-'69
Wmr. 1e kl. J. C. Scheutjens, Oisterwijk	25 jaar op 2-11-'69
Wmr. 1e kl. W. J. Bergs, Grubbenvorst	25 jaar op 3-11-'69
Wmr. 1e kl. J. A. J. Seegers, Echt	25 jaar op 5-11-'69
Owmr. C. van Dijk, Geertruidenberg	25 jaar op 7-11-'69
Wmr. 1e kl. F. H. Kehrens, Heel	25 jaar op 17-11-'69
Owmr. M. Weyenberg, Vijlen	25 jaar op 17-11-'69
Owmr. E. Lemmens, Roosteren	25 jaar op 18-11-'69
Wmr. 1e kl. P. Persoon, Susteren	25 jaar op 18-11-'69

Ressort Arnhem

Owmr. R. Vonk, Heerewaarden	25 jaar op 8- 9-'69
Owmr. J. v. d. Heide, Gameren	25 jaar op 27- 9-'69
Owmr. H. C. van Schilt, Nijmegen	25 jaar op 5-10-'69
Wmr. 1e kl. B. Barten, Druten	25 jaar op 17-10-'69
Owmr. W. Waas, Waardenburg	25 jaar op 21-10-'69

Ressort Groningen

Owmr. J. B. Leekstra, Leek	25 jaar op 25-11-'69

Rijkspolitie te Water

Adjudant P. Vlieg, Amsterdam	40 jaar op 9- 7-'74
Adjudant J. C. v. d. Hilst, Vlaardingen	40 jaar op 30- 9-'69

Sectie Bijzondere Verkeerstaken

Owmr. Th. A. Leenders, Driebergen	25 jaar op 1-10-'69
Wmr. 1e kl. G. de Gans, Driebergen	25 jaar op 3-10-'69

oud-adjudant C. van der Steeg overleden

Op 29 september 1969 is — onverwacht — overleden de oud-adjudant C. van der Steeg. Hij werd op 17 september 1908 te Strijen geboren en was tot 1 oktober 1969 groepscommandant te Breukelen. Hierna werd hij aangesteld als ambtenaar toegevoegd voor de reservisten in het district Utrecht.

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 16-8-'69: J. Anjema, wmr., van Bilthoven naar Leeuwarden; K. P. Drieënhuizen, wmr., van Muiden naar Castricum; P. G. Nelissen, wmr. 1e kl. van Purmerend naar Volendam.
Per 1-9-'69: A. Kinderman, wmr., van Bilthoven naar Leeuwarden; J. Schriel, schrijver A van Amsterdam naar Rotterdam.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-8-'69: F. R. Tap, schrijver A, van 's-Gravenhage naar Vianen; G. Schipper, wmr., van Boskoop naar Rijnsburg
Per 16-8-'69: C. H. Herweijer, wmr. 1e kl., van Dordrecht naar Driebergen; H. P. Miltenburg, owmr., van Zoeterwoude naar Goirle; B. Wever, wmr. 1e kl., van Pijnacker naar Meeuwenplaat.
Per 1-9-'68: A. Batenburg, wmr. 1e kl. van Leiden naar Driebergen; A. W. v. Zweden, owmr., van Stavenisse naar Tholen; J. J. Verschoore, wmr 1e kl., van Zoetermeer naar Vierpolders.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 28-7-'69: J. M. Janssen, owmr., van Broekhuizen naar Thorn.
Per 1-8-'69: P. J. M. Berghs, wmr., van Montfort naar Haelen; H. R. Jogems, wmr. 1e kl., van Best naar Rijssen.
Per 15-8-'69: P. J. Smeets, wmr. 1e kl van Milsbeek naar Herten.
Per 16-8-'69: A. v. Gils, owmr., van Riethoven naar Reusel; G. Seuren, owmr., van Roggel naar Gennep; P. Augustijn, wmr. 1e kl., van Lepelstraat naar Heeswijk-Dinther.
Per 22-8-'69: M. B. Damen, parketwachter, van 's-Hertogenbosch naar Maastricht.
Per 25-8-'69: H. Dekker, wmr. 1e kl., van Vaals naar Lichtenvoorde.
Per 1-9-'69: J J. J. v. Dongen, owmr., van Erp naar Grave; H. J. Wijen, wmr. 1e kl., van Venray naar Broekhuizen.

RESSORT ARNHEM

Per 19-7-'69: G. Hensens, wmr. 1e kl., van Almelo naar Assen.
Per 1-8-'69: F. J. Gerritsen, wmr. 1e kl., van Didam naar Maarheze.
Per 16-8-'69: K. Luines, wmr. 1e kl., van Lochem naar Driebergen.
Per 25-8-'69: H. Dekker, wmr. 1e kl, van Vaals naar Lichtenvoorde.
Per 29-8-'69: A. M. D. Loos, wmr. 1e kl., van Groesbeek naar Bredeweg.
Per 1-9-'69: J. A. Geerts, wmr. 1e kl., van Almelo naar Bilthoven; J. Baars, owmr., van Ermelo naar Beemster.

RESSORT GRONINGEN

Per 16-8-'69: J. Luttje, owmr., van Stadskanaal naar Norg; J. Jongeling, wmr., van Uithuizermeeden naar Marum.
Per 1-9-'69: S. J. Feenstra, wmr., van Grouw naar Krimpen a. d. IJssel; G. Zijlstra, wmr. 1e kl., van Heerenveen naar Driebergen; H. Selders, adjudant van Heerenveen naar 's-Gravenzande; D. Roorda, owmr., van Arum naar Sexbierum.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-7-'69: A. Verspuij, owmr., van Willemstad naar Dordrecht.
Per 2-9-'69: J. H. Gaasenbeek, wmr., van Venlo naar Gouda.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 1-9-'69: J. Schoonoord, adjudant, van 's-Gravenhage naar De Bilt; P. H. Borra, dir. officier 3e kl., van Arnhem naar Middelburg.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 18-7-'69: N. M. v. d. Werf, owmr., van Driebergen naar Alkmaar.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-9-'69: Th. van Dolderen, officier 1e kl., van Arnhem naar Nijmegen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

aanwijzing voor funktie

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 19-7-'69: Owmr. C. Stekelenburg tot bureauchef bij de Staf te Vlaardingen; Wmr. 1e kl. H. J. Hellendoorn tot plv. bureauchef bij de Staf te Vlaardingen.

STAF ALGEMEEN INSPECTEUR

Per 1-9-'69: Adm. ambt. C 2 mej. P. van Oosterhout tot secretaresse van de Korpsleiding te 's-Gravenhage; adm. ambt. C 2 mej. M. F. Nottet tot hoofd typekamer A. I. te 's-Gravenhage; schrijver A mevr. J. C. Teng-de Groot tot wnd. hoofd typekamer A. I. te 's-Gravenhage.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-9-'69: Owmr. Th. A. Leenders tot hoofd Bureau Vorming en Instructie te Driebergen.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot opperwachtmeester:

Per 16-8-'69: P. G. Nelissen te Volendam.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot opperwachtmeester:

Per 16-8-'69: B. Wever te Meeuwenplaat.
Per 1-9-'69: J. J. Verschoore te Vierpolders.

tot wachtmeester:

Per 1-7-'69: D. van Beelen te Nieuwkoop.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot opperwachtmeester:

Per 1-7-'69: P. J. Smeets te Herten.
Per 16-8-'69: P. Augustijn te Heeswijk-Dinther.
Per 1-9-'69: H. J. Wijen te Broekhuizen.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-8-'69: C. L. v. Swieten te Amstenrade.

RESSORT ARNHEM

tot opperwachtmeester:

Per 1-8-'69: F. J. Gerritsen te Maarheeze.
Per 1-9-'69: J. A. Geerts te Bilthoven.

RIJKSPOLITIE TE WATER

tot Dir. Officier der Rijkspolitie 3e kl.:

Per 1-9-'69: Th. P. Nelissen te Leeuwarden.

tot Officier der Rijkspolitie 2e kl.:

Per 1-8-'69: B. Schmidt te Amsterdam.

tot adm. ambt. C 2e kl. (i.v.d.):

Per 1-6-'69: G. C. Langelaar te Amsterdam.

tot adm. ambt. C 3e kl. (i.v.d.):

Per 1-6-'69: H. A. M. Lonis te Amsterdam.

STAF ALGEMEEN INSPECTEUR

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-9-'69: Mej. M. F. Nottet te 's-Gravenhage.

tot schrijver A:

Per 1-9-'69: Mevr. J. C. Teng-de Groot te 's-Gravenhage.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

tot Dir. Officier der Rijkspolitie 3e kl.:

Per 1-9-'69: W. F. K. J. F. Frackers te Driebergen.

tot opperwachtmeester:

Per 18-7-'69: J. v. Dijk en G. Schoonbeek te Driebergen.

in dienst getreden

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-9-'69: W. Hartenberg, adm. ambt. C 3e kl. te Wieringerwerf.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-9-'69: J. de Heer en J. C. Seltonrijch, schrijver A te Dordrecht; P. J. v. Dijk, schrijver A te Middelburg.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-8-'69: P. F. Gelderland, wachtmeester te Maastricht.
Per 1-9-'69: A. Bleumink, adm. ambt. C 3e kl. te Oisterwijk; C. P. M. Cloin, P. J. Hol en W. C. Wijnstok, schrijver A te 's-Hertogenbosch (staf district); J. H. J. Doorakkers en J. H. A. Houben, schrijver A te Breda (staf distr.); L. J. M. Kruse, schrijver A te Maastricht (staf district).

RESSORT GRONINGEN

Per 1-9-'69: K. Groeneveld, A. Hoekstra, B. Tuinhof en J. Bosma, schrijver A te Leeuwarden; S. Smedes en H. S. Opheikens, schrijver A te Groningen; J. Broersma, schrijver A te Assen.

STAF ALGEMEEN INSPECTEUR

Per 15-8-'69: P. van Os en J. A. Sterrenburg, schrijver A op a.o. te Utrecht.
Per 1-9-'69: A. J. M. Bon en G. J. van der Lugt, schrijver A op a.o. te 's-Gravenhage; W. Kramer, schrijver op a. o. te 's-Gravenhage; J. C. Th. Dreesens, adm. ambt. C 2e kl. te 's-Gravenhage; A. N. A. Puntman, dir. officier der R.P. 2e kl. te Soestdijk; D. J. Monsma, dir. officier der R.P. 3e kl. te Apeldoorn.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-6-'69: Mej. J. Koster, typiste A op a.c. te Driebergen; mej. G. J. van Zijl, typiste A i.t.d. te Driebergen; mej. W. van Hul, rijksambtenaar G op a.c. (serveerster) te Driebergen.
Per 1-7-'69: I. de Kroon, typiste A i.t.d. te Driebergen.
Per 16-7-'69: A. C. M. van Rossum, rijksambtenaar G i.t.d. te Driebergen.
Per 1-8-'69: Mej. G. H. A. Kamphuis, schrijver A i.t.d. te Driebergen.

DIENST LUCHTVAART

Per 15-8-'69: Mej. M. M. Levenbach, adm. ambt. C 3e kl. (telex-telefoniste) i.v.d. te Schiphol.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 18-8-'69: M. M. Jansen, rijksambtenaar G op a.o. (corveeër) te Arnhem.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

Per 1-9-'69: Mej. C. van Reeden, schrijver op a.o. te Bilthoven.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-9-'69: H. W. Meiboom, Alkmaar; J. W. Grotenbreg, J. de Kiewit, C. G. Kosterman, A. J. de Rooij en J. Timmer te Utrecht; P. J. van der Pasch, 's-Hertogenbosch; J. C. van Beusichem, Nijmegen en W. Mossel, Groningen.
Per 1-10-'69: A. A. van Dijk, Utrecht.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-9-'69: R. Kampstra, adjudant te Alkmaar; P. G. v. Oort, wmr. 1e kl. te Doorn; W. Hartenberg, wmr. 1e kl. te Wieringerwerf; J. Wagter, wmr. 1e kl. te Heemskerk.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-9-'69: A. Koole, adjudant te 's-Gravenzande; G. v. Luik, wmr. 1e kl. te Leiderdorp; G. v. d. Jagt-Ommering, schrijver A te Leiden.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-9-'69: J. H. Heidemann, wmr. 1e kl. te Tilburg; A. Bleumink, owmr., te Oisterwijk; J. A. Kelleners, wmr. 1e kl. te Best; D. E. Th. Rijsemus, wmr. 1e kl. te Elsloo; H. W. v. Zijll de Jong, wmr. 1e kl. te Beek (L.); W. M. Faessen, wmr. 1e kl. te Venray; C. Beunder, wmr. 1e kl. te Zevenbergen; J. M. Andriesse, wmr. te Beek en Donk.

RESSORT ARNHEM

Per 16-8-'69: H. J. Sletbeen, parketwachter te Arnhem.
Per 1-9-'69: A. Dekker, wmr. 1e kl. te Oostendorp; P. Koopmans, wmr. 1e kl. te Zwolle; J. D. M. Maters, wmr. 1e kl. te Wichmond; J. B. de Jong, owmr. te Apeldoorn.

STAF ALGEMEEN INSPECTEUR

Per 1-9-'69: A. S. G. C. Weissenborn, adm. ambt. A 1e kl. te 's-Gravenhage.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 16-8-'69: Mevr. Chr. D. Vijlbrief-Stomphorst, adm. ambt. C 3e kl. te Driebergen.
Per 1-9-'69: Mej. E. A. G. Doorn, schrijver (typiste) te Driebergen; H. Fool, wmr. 1e kl. te Driebergen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Onderstaande adspiranten te Arnhem:
Per 1-7-'69: J. Koppelaar.
Per 1-8-'69: B. Lazoe.
Per 15-8-'69: H. Smit, R. G. v. d. Put, F. Vis en B. S. Bleeker.
Per 20-8-'69: H. G. M. Lourens.
Per 22-8-'69: H. F. W. van Zwam.
Per 26-8-'69: M. Meijers.
Per 1-9-'69: A. J. Mentink, A. J. Kastelein en F. H. Dulon Barre.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 8-8-'69: D. IJska, adsp. te Horn.

wij herdenken

Adjudant
P. J. H. Rutters
Eysden
ress. 's-Hert.bosch
☆ 13-5-1917
† 9-8-1969

Adjudant
P. Dissel
Groningen
ressort Groningen
☆ 11-6-1911
† 9-8-1969

Adm. ambt. C 2e kl.
M. J. Alers
Born
ress. 's-Hert.bosch
☆ 6-6-1919
† 7-8-1969

Owmr.
J. Tekstra
Dedemsvaart
ressort Arnhem
☆
† 22-8-1969

Res.-wachtmeester
W. Reede
groep Rhenen
ressort Amsterdam
☆ 9-7-1918
† 19-9-1969

Res.-wachtmeester
J. F. Hemelaar
Axel
ress. 's-Gravenhage
☆ 14-12-1925
† 9- 9-1969

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_10_okt_Nr.02 302

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

11e JAARGANG No. 3 - NOVEMBER 1969

KORPSBLAD RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie
onder verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur samengestelde redactie.

11e Jaargang
No. 3 - november 1969
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Majoor W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

Kapitein J. G. W. Bär
te Nijmegen

J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester G. H. Peterink
te Neede

Vaste medewerkers:

Mr A. J. Dek
substituut-officier van justitie
te 's-Gravenhage

Adjudant J. W. Vis
te Arnhem, filatelie

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228, Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,40 per jaar
bij vooruitbetaling

Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

De leden van de Ontario Provincial Police staan Canadees en vreemdeling bij. Meer over Nederlanders in Ontario elders in dit nummer.

deze maand

Politie dankte burgerij
voor medewerking bij
bankoverval Ommen

⊡

Rayoncommandant waakt
over zeldzame vogel

⊡

Er gebeuren nog wonderen

⊡

Nederlands verkeersexamen
op Duitse scholen

⊡

Geslaagde studiedagen
instructeurs lichamelijke oefening

⊡

Politie in de pers

⊡

Nederlanders in Canada

⊡

Opleiding Horn zwaaide af

⊡

Geschenken met Korpsembleem

⊡

Korps atletiekwedstrijden

⊡

Puzzel van de maand

⊡

Personalia

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_11_nov_Nr.03 304

politie dankte burgerij voor medewerking bij bankoverval Ommen

DOOR DE WACHTMEESTER
G. H. PETERINK TE NEEDE

Burgemeester mr C. P. van Reeuwijk opende de bijzondere bijeenkomst.
Aan zijn rechterhand: de Generaal W. de Gast, de overste A. W. de Vrieze en de majoor J. Zijp.

Bevordering van een goede samenwerking tussen politie en burgerij, was hoofddoel tijdens een bijeenkomst in het gemeentehuis van Ommen. Het was de politie die hier als gastheer optrad, de gasten waren voornamelijk degenen die een belangrijke bijdrage hadden geleverd tot de snelle oplossing van de roofoverval op het filiaal van de Amro-bank te Ommen, waarbij de filiaalhouder op een laffe manier werd neergeschoten. Aanleiding voor het organiseren van deze bijeenkomst, was de behoefte om hen, die in deze zaak correct en snel hadden gereageerd tijdens en kort na het plegen van de overval te bedanken.

Eén van hen was de heer J. Nijkamp uit Deventer, die zag dat iemand iets op verdachte wijze in de IJssel deponeerde. „Gewoon" omdat iets hem niet pluis leek, noteerde hij het nummer van de auto die de verdachte persoon bij zich had en gaf dit door aan de politie. Maar ook bankemployé D. Ekkelkamp, die door ervaring wijs geworden, kabaal in het bankgebouw al genoeg vond om voor alle zekerheid maar alvast de politie te waarschuwen. En landbouwer Z. van Faassen die het op een wat vreemde manier rond scharrelen van een man op zijn land verdacht genoeg vond om de politie te alarmeren. Bovendien maakte hij niet de fout, die zo dikwijls wordt gemaakt, door in de tijd dat hij de politie ging waarschuwen de man zijn vrije gang te laten gaan. Hij vroeg voor alle zekerheid zijn vrouw, de man zolang in de gaten te houden.

Dan hotelhouder Wiegersma uit Apeldoorn, die via een foto in de krant een van de daders herkende en tevens kon vertellen met welke mensen deze man wel eens omgang had, waardoor de politie via deze deur een inkijk kreeg in het milieu waaruit de dader voortkwam. Tenslotte waren er dan de getuigenissen van de heer en mevrouw Membom en mevrouw Poppe, allen uit Ommen, die er ook toe bijdroegen dat de politiemensen, die het onderzoek in handen hadden, voldoende „grondstof" kregen.

Bovengenoemde voorbeelden geven aan, hoe de burgers door dikwijls geheel onbelangrijk lijkende tips de politie op een geweldige manier de helpende hand kunnen bieden. Het gebeurt niet zelden, dat juist een simpel lijkende tip de schakel is, die de loshangende onderdelen met elkaar verbindt.

De verschillende sprekers, onder wie de Algemeen Inspecteur, generaal W. de Gast, de commandant van het district Zwolle, overste A. W. de Vrieze, de officier van Justitie mr D. Bins en de burgemeester van Ommen, mr C. P. van Reeuwijk, wezen in hun toespraken op het grote belang van een goede wisselwerking tussen politie en burgerij.

Zowel mr D. Bins als generaal W. de Gast hadden waardering voor de houding van de pers in deze zaak, terwijl mr Bins tevens opmerkte, dat hier de samenwerking tussen gemeente- en rijkspolitie voorbeeldig was geweest. Burgemeester mr C. P. van Reeuwijk voegde hier nog aan toe, dat hij weinig had gemerkt van een „strijd" tussen gemeente- en rijkspolitie.

„Die strijd mag er dan zijn in de

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

studeerkamer, maar zeker niet in de praktijk," aldus de burgemeester.
Alle „helpers" ontvingen uit handen van de Algemeen Inspecteur een schriftelijke dankbetuiging voor hun correcte manier van handelen. De bij het onderzoek betrokken politiemensen werden door de verschillende sprekers mondeling bedankt voor hun bekwame wijze van werken.

Rijkspolitiemannen en burgers eendrachtig bijeen.
foto's: Bartelds, Zwolsche Courant

Rayon-commandant waakt over zeldzame vogel

DOOR DE ADJUDANT
C. DEN OTTER TE MIDDELBURG

In de afgelopen maanden werd in het bewakingsgebied van de rayoncommandant Terhole (gem. Hontenisse) een zeldzame vogel in de polder gesignaleerd.
Door een bioloog en een vogelkenner werd de vogel herkend als een jufferkraan, een vogel die leeft in Zuidoost Europa en West Centraal Afrika. Het dier heeft rechtopstaande een hoogte van bijna 1 meter. De eerste dagen kon men de vogel tot op zeer korte afstand benaderen. Duidelijk was toen te zien dat de beide vleugels beschadigd waren. De kraanvogel voedt zich met insecten, amfibieën, muizen, zaden, granen en gras. In zijn nieuwe domein vertoefde de vogel graag op de laaggelegen gedeelten van weilanden.
Na een maand was al te zien dat de vogel veel bekomen was. Vier of vijfmaal per dag ging hij op de wieken, daarbij een hard en trompetterend geluid voortbrengend. Hij was intussen ook veel schuwer geworden zodat hij niet zo gemakkelijk meer te benaderen was.
De jufferkraan is overwegend wit van kleur met een gedeeltelijk zwarte hals en borst. De pluimen van de borst steken laag voor de buik als of ze die moeten beschermen. Op de kop prijkt een witte kuif die iets naar achteren wijst, maar toch duidelijk rechtop staat; de bek is oranjekleurig. Het onderste gedeelte van de poten en de onderzijde van de staart zijn zwart van kleur. Vermoedelijk is de vogel ontsnapt uit een dierentuin of tijdens een vogeltransport.
Van een juist over de Belgische grens gelegen pretpark is men op weg geweest om de vogel te vangen. Dank zij de oplettendheid van een landbouwer, die de rayoncommandant tijdig waarschuwde, kon dit voorkomen worden.
Tijdens de surveillance door zijn rayon neemt de wachtmeester 1e kl. L. Provoost nu ook geregeld de tijd om te letten op de in deze streken zeldzame jufferkraan, die zich in zijn nieuwe omgeving kennelijk op zijn gemak gevoelt.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

er gebeuren nog wonderen

TEKST EN FOTO's:
OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN
TE NIJMEGEN

De wonderen zijn de wereld niet uit. Dat ontdekte ook de chauffeur van een personenauto, die op de weg Schaick-Eindhoven, onder Mariaheide, linksaf wilde. Hij had daartoe alle handelingen verricht, op één na. En juist deze nalatigheid werd hem noodlottig. Had hij namelijk nog even in de achteruitkijkspiegel gekeken, dan zou hij gezien hebben dat een enorm monster op wielen hem belaagde.
Het resultaat van een en ander ziet u op de hierbij afgedrukte foto's. Het wonder zat in het feit, dat niemand van de betrokkenen ook maar een haar werd gekrenkt.
De wachtmeester 1e kl. H. Smink van de groep Uden had er druk werk mee, terwijl de wachtmeester 1e kl. J. H. M. Daniels en de wachtmeester M. W. Jaarsveld van de verkeersgroep Den Bosch de gelegenheid kregen hun technische knobbel bot te vieren.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Nederlands verkeersexamen op Duitse scholen

DOOR DE WACHTMEESTER
G. H. PETERINK TE NEEDE

Polizei-obermeister Reimer van de politiepost Suderwick/Duitsland houdt samen met wachtmeester 1e kl. De Jong toezicht bij de Duitse kinderen van de Pfarrer Wigger Schule van Suderwick, tijdens het examen.

Dat leerlingen van de zesde klas van de lagere scholen in ons land ieder jaar een verkeersexamen afleggen, is heel gewoon. Dat echter ook Duitse leerlingen in hun eigen land deelnemen aan de Nederlandse verkeersexamens, is niet zo gewoon.
In het Duitse grensplaatsje Suderwick, dat als het ware één gemeenschap vormt met het rustieke oostgelderse dorp Dinxperlo, gebeurt dit echter reeds enige jaren. Volgens de landkaart zijn het twee verschillende plaatsen, Suderwick en Dinxperlo, maar uit sociologisch gezichtspunt zou men beter van één dorp kunnen spreken. De officiële grens loopt weliswaar als een onzichtbare lijn door het dorp. In de Heelweg is het linkertrottoir en de rijbaan Nederlands grondgebied, terwijl het rechtertrottoir Duits grondgebied is. Nederlandse en Duitse staatsburgers wonen in vrede en vriendschap met elkaar in dezelfde straat, zonder dat zij worden gescheiden door grenspalen of prikkeldraadversperringen.

Onderwijzer Banhegyi van de Johannes Meis Schule in Suderwick ontvangt de wisselbeker uit handen van burgemeester Stam van Dinxperlo.

Een gevolg van deze situatie is, dat Duitse en Nederlandse kinderen veel „over en weer door elkaar" lopen. En deze contacten houden niet op bij de Heelweg, maar voeren van weerszijden dikwijls dieper het dorp in. Daardoor komt men dan ook in aanraking met elkaars verkeersregels. Nu zou daar niets geen kwaad in steken, als de verkeersregels in de beide landen eensluidend waren, maar zover is het nog steeds niet helemaal. Vooral de voorrangskwestie bij wegen van gelijke rangorde geeft nogal eens aanleiding tot verwarring. Met name de fietsers, waartoe de kinderen voornamelijk behoren, veroorzaken geregeld gevaarlijke situaties.
De moeilijkheden op verkeersgebied zijn eigenlijk reeds begonnen in 1963, toen Suderwick, dat van 1949 tot 1963 Nederlands grondgebied was geweest, weer bij Duitsland werd gevoegd. Daarna werden ook de Duitse wetten van kracht en kwamen de Nederlandse wetten te vervallen.
Geldt in Nederland, dat bij wegen van gelijke rangorde „snelverkeer" voorrang heeft op „langzaam verkeer", in Duitsland heeft in eenzelfde situatie alle verkeer van rechts voorrang op alle verkeer van links.
Hauptlehrer Brügge van de Pfarrer Wiggerschule uit Suderwick was degene die in 1967 voor het eerst contact zocht met de afdeling Dinxperlo van het Verbond voor Veilig Verkeer, middels opperwachtmeester J. Kuipers, postcommandant te Dinxperlo en tevens bestuurslid van de afdeling Dinxperlo van het Verbond voor Veilig Verkeer. Hij had gemerkt, dat het bijzonder nuttig zou zijn, om de kinderen les te geven in de verschillende verkeersregels, omdat daardoor de kinderen met minder risico aan het verkeer zouden kunnen deelnemen.
„Een belangrijke reden, die ervoor heeft gezorgd, dat wij uitgerekend deel gingen nemen aan een Nederlands verkeersexamen, was wel dat men in 1967 in Duitsland nog geen verkeersonderwijs kende," aldus Hauptlehrer Brügge, die zeer goed in staat is om les te geven in Nederlandse verkeersregels, want reeds tijdens de Nederlandse periode van Suderwick, was hij als leraar verbonden aan de lagere school ter plaatse.
Was in 1967 de Pfarrer Wigger Schule uit Suderwick de enige Duitse deelnemende school aan de strijd om de door burgemeester Stam van Dinxperlo — die tevens is verbonden aan de verkeersexamens — be-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

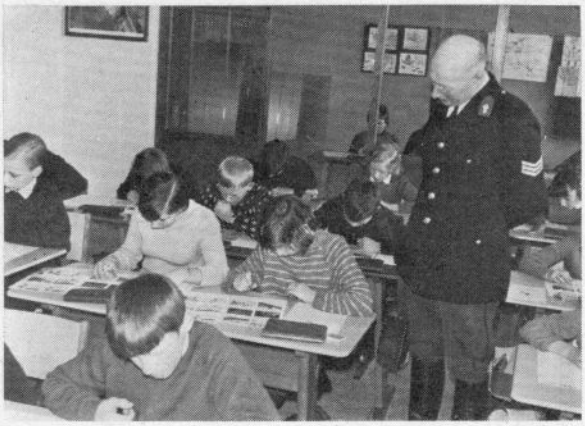
RP.ORG KB1969_11_nov_Nr.03 308

schikbaar gestelde wisselbeker, in 1968 was ook de Joh. Meis Schule van Hauptlehrer Heck van de partij. En Hauptlehrer Heck bereidde zijn school zelfs zo goed voor, dat de eerste keer een derde plaats werd behaald in de eindrangschikking, vóór verschillende Nederlandse scholen. Dit bleek echter nog maar een aanloop, want deze school werd nu eerste in de strijd om de wisselbeker. Hetgeen dus wil zeggen, dat door de leerlingen van Joh. Meis Schule de minste fouten waren gemaakt op het examen. Een hele prestatie dus, om als Duitse school te eindigen voor de Nederlandse deelnemers, in een wedstrijd waar het gaat om kennis van de Nederlandse verkeersregels.

Met recht konden de leerlingen van de Joh. Meis Schule trots zijn, toen zij de beker voor een jaar mee naar huis mochten nemen.

Deze school heeft meer goede contacten met Nederland. Want niet alleen tijdens de feestelijke verkeersmiddag in Dinxperlo, waar zij scholieren uit Dinxperlo ontmoeten, maar ook tijdens een jaarlijkse vakantieweek hebben zij omgang met Nederlandse scholieren. Dit jaar zijn ze samen met de katholieke Lagere School uit Wisch op vakantie geweest in het Sauerland.

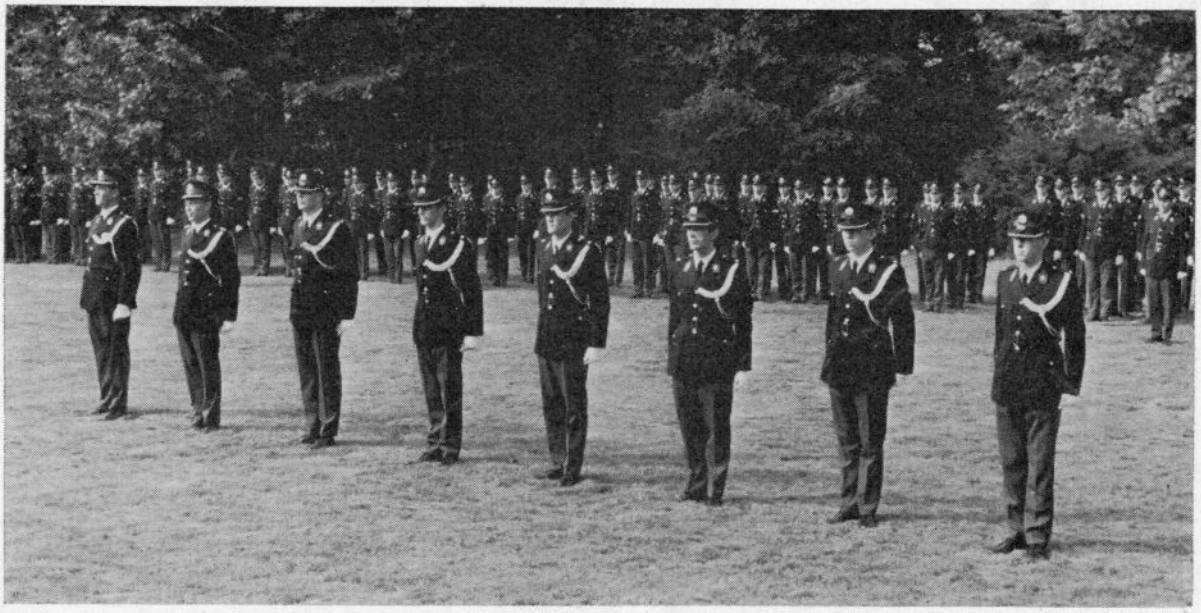
„Een uitstapje dat zo goed is bevallen, dat het in de bedoeling ligt om het de komende vakantie nog eens te herhalen. Alleen zal de reis dan niet naar het Sauerland voeren, maar naar uw eigen Vlieland," vertelt de enthousiaste Hauptlehrer Heck. En hij gaat verder: „Sinds korte tijd begint men in Duitsland nu ook aandacht te besteden aan het verkeersonderwijs op de scholen. Het is zelfs zo, dat op alle scholen nieuw materiaal aanwezig is, om te gebruiken bij het verkeersonderwijs, maar dat het in veel gevallen geruime tijd was opgeborgen in een kast, waar het pas

De wachtmeester 1e kl. De Jong tijdens de verkeersexamens op de Pfarrer Wigger Schule.

nu wordt uitgehaald. Inmiddels kent men bij ons ook een verkeersvereniging, die in grote trekken overeenkomt met uw Verbond voor Veilig Verkeer. De vereniging is genaamd het Rot Gelb Grün Verlag. Wellicht zullen wij nu ook spoedig een eigen verkeersexamen krijgen. Daarom vind ik het ook zo mooi dat wij nu reeds contacten hebben met Nederlandse scholen buiten het verkeersonderricht om."

Opper Kuipers vult Hauptlehrer Heck nog aan: „In Dinxperlo zal het contact met de Duitse kinderen niet verloren gaan, want reeds nu maken alle scholen in Dinxperlo gebruik van de prachtige sporthal, die Suderwick rijk is en die Dinxperlo helaas nog mist. De contacten zullen bovendien nog worden uitgebreid en verstevigd, als straks de nieuwe overdekte zwemhal gereed is. Dat is men reeds nu overeengekomen," aldus opper Kuipers.

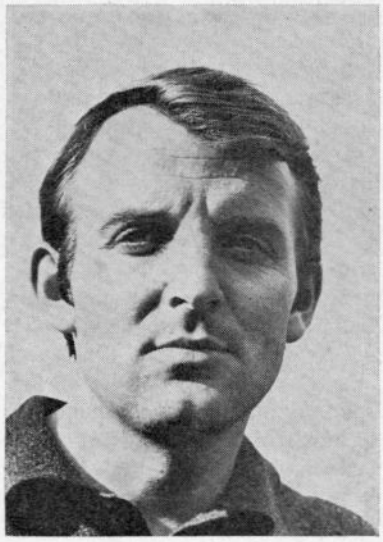
Beëdiging officieren te Arnhem

Te Arnhem werden acht nieuwe officieren van het Korps beëdigd. Op deze foto van links naar rechts: Majoor D. J. Monsma, en de luitenants A. v. d. Bos, M. A. Beuving, F. Brink, C. O. Hindriks, B. Petter, M. L. J. de Jong en S. J. van Hulst.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

geslaagde studiedagen instructeurs lichamelijke oefening

DOOR R. SUVAAL TE 's-GRAVENHAGE

De heer R. Suvaal

Op 22 en 23 september werd weer de jaarlijkse bijeenkomst van hoofdinstructeurs en instructeurs lichamelijke oefening van het Korps Rijkspolitie gehouden. In verband met de verhuizing van de Kaderschool naar Amsterdam was het waarschijnlijk voor de laatste maal dat gebruik gemaakt kon worden van de accommodatie van de Opleidingsschool te Arnhem.

Na de opening van de bijeenkomst door de dirigerend officier der rijkspolitie 3e kl. J. Schouten, die als een van de hem aangewezen taken hoofd Bureau Lichamelijke Oefening en Sport is geworden, luisterde, keek, oefende en discussieerde men twee dagen lang intensief.

Twee thema's stonden centraal gedurende deze bijeenkomst: conditie en conditietraining én zelfverdediging. Dit zijn namelijk de twee voornaamste doelstellingen van de instructie lichamelijke oefening in het Korps Rijkspolitie, zoals ook met nadruk gesteld is in het dit voorjaar gereedgekomen rapport van de werkgroep dienstsport.

Wij bespraken vanzelfsprekend de belangrijkste punten uit dit rapport met de instructeurs, waarna men de gelegenheid kreeg in een vijftal groepen over deze punten te discussiëren. Men bleek met de werkgroep van mening, dat dit rapport als basis kan dienen om geleidelijk de lichamelijke oefening binnen het Korps te verbeteren.

Ter sprake kwamen uiteraard ook de verschillende organisatorische moeilijkheden (personeelstekorten, reistijden), waarmee men te kampen heeft bij de realisering van de lichamelijke oefening in het Korps.

In Arnhem zag en beoefende men zelf een reeks van conditievormen. Men keek naar een door de opperwachtmeester Kuyn aan leerlingen van de Opleidingsschool gegeven conditietrainingsles, waarin met opzet een aantal organisatorische en methodische fouten was opgenomen. Wat later kreeg men in

Inderdaad, de instructeurs kunnen het zelf ook.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

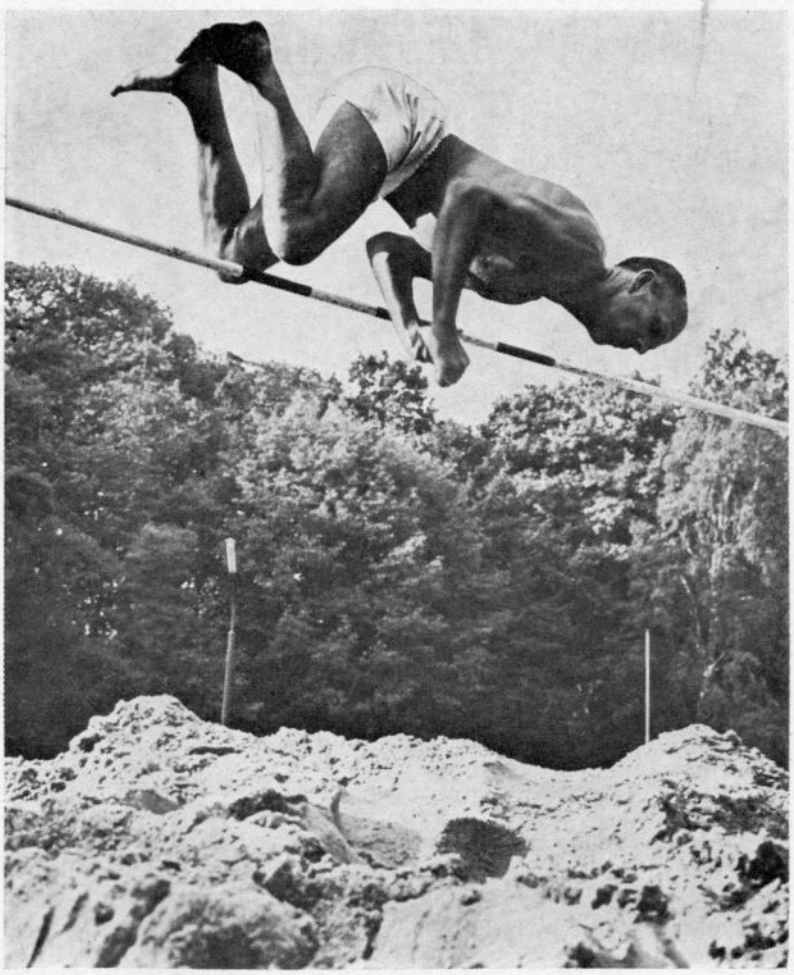
RP.ORG KB1969_11_nov_Nr.03 310

een discussie de gelegenheid deze fouten aan te wijzen en te bespreken. De instructeurs luisterden naar een inleiding over conditie en conditietraining, waarbij het begrip „conditie" geanalyseerd werd en waarbij gewezen werd op de verschillen tussen de specifieke conditie van de topsporter en de noodzakelijke conditie van de politieman. Ter sprake kwam natuurlijk de huidige bewegingsarmoede in onze maatschappij (welvaart, automatisering, mechanisering enzovoort) met de daarmee gepaard gaande nadelige invloeden op onze conditie.

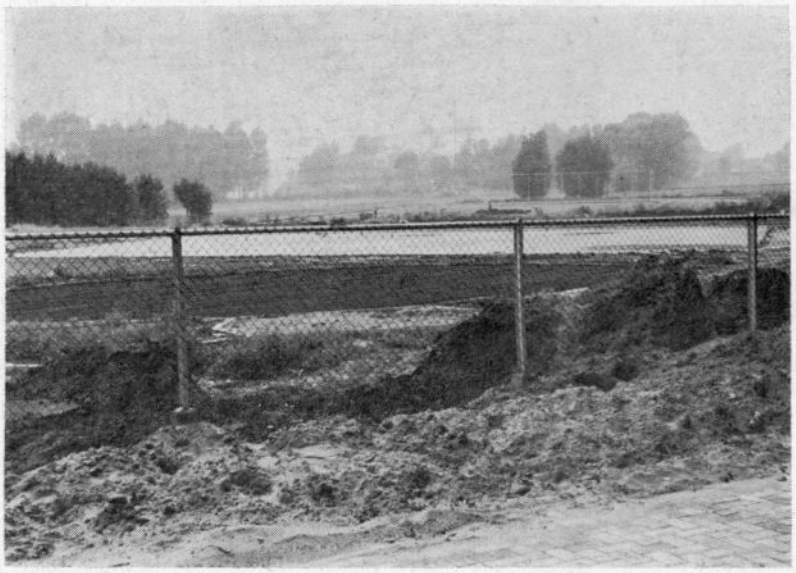
Wat de zelfverdediging betreft: de instructeurs oefenden zelf onder leiding van de opperwachtmeesters Van der Gouw en Van Laatum. Bovendien kreeg men te zien een les jiu jitsu door de opperwachtmeester Van Laatum met leerlingen van de school.

Een punt van discussie was de zogenaamde methode Avril, een voor ons land nieuw systeem van verdedigingstechnieken dat door een lezing van de Franse commissaris Cubaynes enige tijd geleden te Apeldoorn, aandacht gekregen heeft.

's Avonds waren er instructiefilms waar met grote aandacht naar gekeken werd (o.a. een filmpje over de noodzaak van keep-fit training). Met in een praktijkles atletiek (loopvormen, springvormen, hoogspringen) werden twee nuttige en prettige dagen afgesloten.

. . . klaar voor „zachte landing" . . .

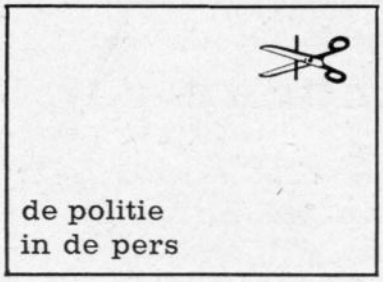
sportterrein voor Horn in wording

Er begint tekening te komen in het sportterrein van de Opleidingsschool te Horn. Met ingang van het nieuwe atletiekseizoen zal „Horn" over een modern sportcomplex kunnen beschikken met sintelbanen, dubbele vérspring- en hoogspringbakken en dubbele ringen voor het kogelstoten.

(Foto: Owmr. J. J. H. van Aerssen te Nijmegen).

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_11_nov_Nr.03

de politie
in de pers

(Hoofd)commissarissen wijzen voorontwerp politiewet af

Langs dezelfde lijnen die reeds werden vastgesteld bij de opstelling van enkele beschouwingen aan de vooravond van het verschijnen van een voorontwerp voor 'n nieuwe politiewet, heeft het Landelijk Contact van hoofdcommissarissen en commissarissen van gemeentepolitie in Nederland thans de ministers van justitie en binnenlandse zaken geadviseerd omtrent dit voorontwerp. Met het oog op de opstelling van een definitief ontwerp, was een aantal organisaties om advies verzocht, vóór 15 oktober a.s.
Het onderhavige advies is volstrekt afwijzend. Hoewel de algemene gedachte van het voorontwerp wel wordt gewaardeerd — de indeling in kringen — wordt met zo kleine eenheden als in het voorontwerp omlijnd geen enkel nut gediend. Er is, aldus het advies, geen slagvaardig en aan de eisen van de tijd aangepast optreden mogelijk als men korpsjes van een zestig man creëert. Minimaal zal men 400 man moeten hebben om tot een goede gespecialiseerde taakuitoefening te kunnen komen.
Dat betekent, zo kan men gemakkelijk becijferen, een indeling in veertig tot vijftig regio's (er zijn thans ongeveer 21.000 politieambtenaren).
Ten dele zullen de regio's moeten worden bepaald door gewestelijke ontwikkelingen, (Rijnmond), ten dele door geografische gesteldheid (Zeeland).
Het instellen van bruikbare regio's is ondoenlijk als wordt vastgehouden aan de scheiding rijks- en gemeentepolitie, aldus het Landelijk Contact. Er zal één soort politie moeten komen, met aan het hoofd van iedere regio een hoofdcommissaris. Gecentraliseerde politie wordt afgewezen, uit principiële („ondemocratisch") zowel als praktische overwegingen.
Ook gelaakt wordt de blijvende tweehoofdige leiding van de politie. Het is hoog tijd het accent primair op het bestuurlijke te leggen, dat tegenwoordig toch veel belangrijker is dan het justitiële. Voorts zou de wet een duidelijke bevoegdheid tot gebruik van fysiek geweld moeten bevatten, de geweldsinstructie centraal worden uitgegeven, en de politie de bevoegdheid worden toegekend tot preventieve vrijheidsbeneming.

(Het Vaderland)

Gemeenten willen net als de politiecommissarissen een regionale politie

(Van onze correspondent in Den Haag)
De Vereniging van Nederlandse Gemeenten en het landelijk contact van (hoofd)commissarissen van gemeentepolitie willen niet — zoals in het voorontwerp herziening Politiewet wordt voorgesteld — in Nederland twee soorten politie (rijks- en gemeentepolitie) handhaven. Zij willen één soort politie, een regionale politie, die door lokale besturen wordt bestuurd. Dat zulks mogelijk is, heeft de Vereniging van Nederlandse Gemeenten geïllustreerd met een „Proeve van een mogelijke indeling van Nederland in 45 politieregio's", waarbij voor het Noorden is gedacht aan 8 politieregio's.
Bij deze „proeve" is uitgegaan van politiekorpsen van minimaal 400 tot 500 man politie voor gebieden van minimaal 200.000 inwoners, tenzij sociologische of geografische of bestuurlijke overwegingen noodzaken van dit uitgangspunt af te stappen. Aan deze „proeve tot indeling" moet — zo werd gisteren op een persconferentie over de bezwaren tegen het voorontwerp herziening Politiewet van de zijde van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten verklaard — niet te veel waarde worden gehecht.
„Hij is alleen gemaakt om de minister te bewijzen, dat zo'n indeling mogelijk is. We beseffen heel goed dat er een hele studie nodig is om tot een goede indeling te komen. Onze proeve mag geen eigen leven gaan leiden, want dat zou allerlei misverstanden kunnen oproepen en dat is niet de bedoeling", aldus mr. H. J. Wytema, voorzitter van de politiecommissie van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten.

ONLOGISCH
De Vereniging van Nederlandse Gemeenten verwerpt het gehele voorontwerp herziening Politiewet, evenals het landelijk contact van hoofdcommissarissen van gemeentepolitie dat doet. Met de vakbonden is eveneens overleg gepleegd en met de daar levende wensen is in de nota over het voorontwerp rekening gehouden.
Hoofdbezwaar van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten tegen het voorontwerp herziening Politiewet is het handhaven van twee soorten politie, waarbij aan de rijkspolitie een grotere taak is toegedacht dan zij nu heeft. De vereniginig vindt dat onlogisch. De vereniging vindt de rijkspolitie te militair van opzet, waardoor deze te veel buiten de gemeenschap staat waarin zij werken moet.
Soortgelijke bezwaren heeft men tegen het voorstel in het voorontwerp herziening Politiewet, dat alle politie-officieren door de Kroon moeten worden benoemd.

BESTUUR
De vereniging wil de politieregio's bestuurd zien door een dagelijks en een algemeen bestuur, waarvan bijvoorbeeld de burgemeester van de grootste gemeente binnen de regio voorzitter is. Deze besturen behoeven overigens niet slechts uit burgemeesters te bestaan, de vereniging denkt ook aan het opnemen van raadsleden in het bestuur. De commissarissen der Koningin zouden moeten bemiddelen bij geschillen tussen de verschillende politieregio's en bij geschillen in politieregio's. De burgemeesters moeten volgens de vereniging wel

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_11_nov_Nr.03 312

hulpofficieren van justitie blijven. Het landelijk contact van (hoofd)-commissarissen heeft zich al vóór het verschijnen van het voorontwerp herziening Politiewet uitgesproken voor grote regionale politiekorpsen.

(Nieuwsblad van het Noorden)

Ook politieorganisaties wensen één soort politie

De roep om één soort politie in ons land is gisteren versterkt met het advies van de centrale van politieorganisaties (CPO) over het voorontwerp van wet tot herziening van de politiewet, dat de ministers Beernink en Polak enige maanden geleden hebben gepubliceerd.

Het politiebestel dient te worden geïntegreerd in het geheel der bestuurstaken en aan te sluiten bij nieuwe bestuurvormen. Het tijdstip is aangebroken om te komen tot één regionale politie. Met behoud van de democratische controle dient het gezag over de politie duidelijk te worden geregeld, zodat niet aan te veel autoriteiten een deelgezag wordt toegekend.

De bevoegdheden van de politie moeten duidelijk worden omlijnd. Salaris en rechtspositie van de politieambtenaren dienen centraal geregeld te blijven, aldus de CPO. Het voorontwerp biedt naar de mening van de CPO geen wezenlijke oplossing voor het vraagstuk van de politieorganisatie. Regionale korpsen verdienen de voorkeur boven een centraal politiekorps, omdat zij sterker kunnen worden afgestemd op de lokale sfeer en de politiezorg steeds meer tot een zaak van lokaal bestuur wordt.

Met regionalisatie van de politie moet thans reeds worden aangesloten bij de bestaande of in ontwikkeling zijnde gemeenschappelijke organen.

Andere voordelen daarvan zouden zijn: effectievere bijstandverlening, waaraan minder hogere autoriteiten te pas komen; doorstroming en stagelopen is voor alle politieambtenaren te realiseren; de aanpassingsproblemen voor de administratieve en technische ambtenaren, speciaal van de gemeentepolitie, worden sterk gereduceerd.

De CPO voert verscheidene bezwaren aan tegen de voorgestelde regeling, zoals de benoeming van politieofficieren door de Koningin, terwijl zij in dienst van het rijk blijven. Voorts worden bezwaren aangevoerd tegen alle terminologie die tendeert naar militaire verhoudingen.

Een wettelijke regeling van de organisatie van het politiekorps wordt afgewezen, zulks met het oog op de mogelijkheid tot een flexibele aanpassing aan gewijzigde omstandigheden.

Over het gebruik van geweld zegt de CPO het te waarderen, dat hieraan een wettelijke basis gegeven zal worden. Duidelijke instructie is echter nodig.

(N.R.C.)

Op weg naar één politie

De vraag of er één, twee of drie soorten politie moeten zijn is een typisch Nederlands probleem. Het is een verzuiling zonder beginselen. Er zitten veel emoties in opgepropt en er is helaas een tekort aan koele berekening.

Wie dit brandende vraagstuk bekijkt vanuit het doel, dat de politie nastreeft, kan niet veel argumenten vinden voor het bestaan van twee politiekorpsen, van rijk en gemeente. Opsporing en onderzoek (zeker het wetenschappelijk onderzoek, dat de politie ook doet) zijn gediend met een centraal geleide nationale organisatie. Hetzelfde geldt voor de bewaking van het verkeer. Het geldt minder voor allerlei activiteiten van de politie, die bijna in de sfeer van het maatschappelijk werk liggen: de zorg voor de burger, die in de verdrukking komt. Iedereen, die op een dorp woont, heeft wel ervaringen met die laatste, merkwaardige taak, die wijze politiemannen vervullen. Maar daarvoor doet het er niets toe bij wie ze nu eigenlijk in dienst zijn, zolang ze maar aardig en verstandig zijn.

De argumenten voor een gemeentepolitie naast een rijkspolitie of in elk geval voor twee soorten politie zijn niet erg sterk. Ze komen voor een deel voort uit het verlangen van de gemeenten een grote eigen taak over te houden. Voor de rest komen ze uit de historie en dat zijn doorgaans niet de beste redeneringen, omdat ze zo beladen zijn met de idee, dat „oud" en „goed" hetzelfde is.

De argumenten tegen één korps, die gisteren in de Kamer werden gebruikt, zijn ook niet sterk. De leiding, zegt de regering, is er niet op toegesneden. Dat zal wel zo moeten worden uitgelegd, dat in de sector van de gemeentepolitie enkele machtige burgemeesters en hoofdcommissarissen zich verzetten tegen veranderingen.

Er is wel een zinvol argument tegen de rijkspolitie, in onderscheid met de gemeentepolitie: de rijkspolitie heeft in haar opbouw en ook in het gedrag van sommige van haar bazen iets van een militaire organisatie. Militair is de politie nu juist allerminst. Toch lopen er altijd nog politie-officieren rond met sporen, hoewel zij de rug van een paard nooit hebben gevoeld. Er zijn ook sporen, die zo gemaakt zijn, dat je er in de auto geen last van hebt. Er zijn de namen van de rangen. Er is het ceremonieel bij de generaal en zijn happenings.

Al die dingen zijn eigenlijk niet te rijmen met de dienende taak van de politie en passen meer bij de orde-handhaving in oude stijl.

Maar het is helemaal niet nodig, dat dit zo blijft als er één politie komt.

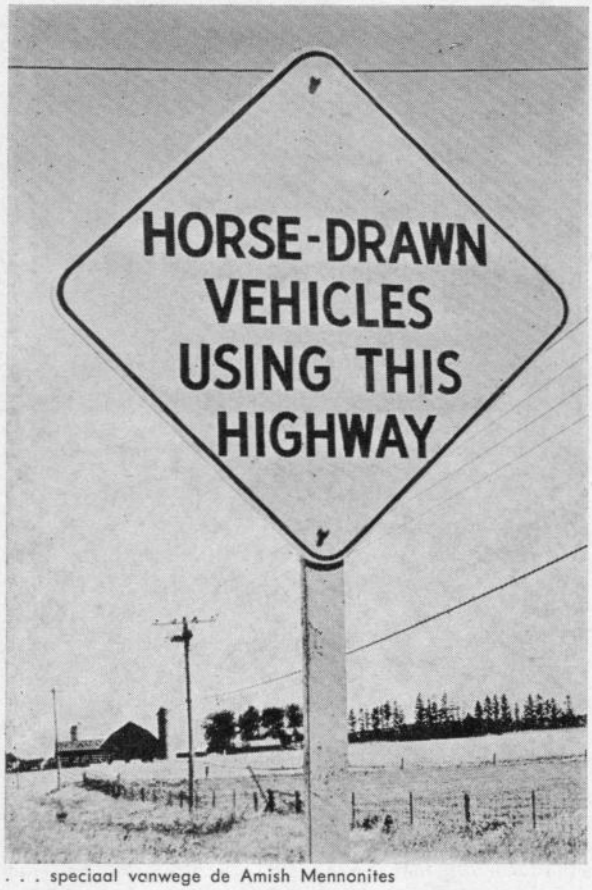
Het lijkt daarom heel goed, dat de heer Schakel met een initiatief komt. Dat kan de beslissing alleen maar versnellen, de discussie verhelderen en de emoties doen verdwijnen.

Leeuw. Courant/Fr. Koerier)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Nederlandse boer in Canada heeft aparte zorgen

Henny Oostenbrug verkoos Canadees avontuur boven onzekere toekomst in eigen land

. . . speciaal vanwege de Amish Mennonites

Vele Nederlandse emigranten vertrokken naar Canada met de bedoeling er boer te worden. Maar, al boeren de Nederlanders in Canada over het algemeen goed, zij wonen maar voor een deel op de eens begeerde boerderij. Daar was behalve hard werken, dikwijls ook een beetje geluk bij nodig. Dat hadden in 1948 Henny Oostenbrug en Fryke Velstra toen zij uit Rijperkerk bij Leeuwarden aankwamen in Halifax op Nova Scotia. In de villa bij hun boerderij de Glenbankfarm, niet ver van Ingersoll, hebben zij ons erover verteld, over die emigratie op goed geluk van een pas getrouwd stel mensen dat in Nederland geen kansen zag voor jonge boeren en het Canadese avontuur verkoos boven een onzekere toekomst in eigen land.

De villa van de Glenbank, staat omgeven door oude bomen en los van de stallen aan een stoffige grindweg door het heuvelachtige landschap. Aan de weg de op het Canadese platteland gebruikelijke blikken brievenbus op een paal, met de naam van de eigenaar. Daar kwamen deze zomer geen brieven in van grootmoeder H. Velstra-Schaafsma uit Oenkerk, want die zat op de Glenbank te breien, voor de derde maal in twintig jaar, evenmin van mevrouw Oostenbrug-Boersma uit Leeuwarden. Want, beide „beppes" waren met neef Jan Hendrik Oostenbrug uit Molenend naar Canada gevlogen. En, in de kamer van de Glenbank was ook mevrouw E. A. van den Berg, die jaren in Canada werkte, nu directrice van een bejaardencentrum in Bilthoven, maar elk jaar een vliegvakantie onderneemt naar Canada.

„We zouden eigenlijk naar Truro, maar in Halifex hoorden we van dr Tuinman van de Nederlandse ambassade dat hij een mooie kans voor ons had en we kwamen op de boerderij van de minister van landbouw van Nova Scotia", zegt Fryke. „En wij, pas getrouwd en op een emigrantenboot gekomen, waarop de schapen van de bokken gescheiden waren, kersvers uit het berooide Nederland, wij waren de gelukkigste mensen in Halifax. We dronken thee en we aten appeltaart en pinda's. Maar de boerderij in Uppernfarmleriver, midden in de bossen, was bar afgelegen. We hadden fietsen, maar we konden nooit zover komen dat we mensen of huizen zagen. Het bleef bij een gesloten mijn en onze eerste fietstocht was eigenlijk ook onze laatste". „Op Nova Scotia was men", zegt Henny Oostenbrug, „eigenlijk vijftig jaar achter, arm, maar bijzonder vriendelijk. Het kopje waar u nu uit drinkt, kregen we daar bij ons afscheid. Want, door bemiddeling van de Holstein-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Stallen en silo van de Glenbankfarm.

Frisian Association, ontstaan doordat vroeger Nederlandse emigranten Fries vee naar Duitsland brachten dat Duitsers weer meenamen naar Canada, werd ik bedrijfsleider op een bedrijf bij Woodstock. We melkten er met z'n tweeën 145 koeien electrisch, 4000 Canadese ponden melk per dag, tien jaar lang. We hadden heel Ontario al zowat afgezworven, op zoek naar een eigen bedrijf en we kochten tenslotte op een advertentie en in één avond dit bedrijf met villa en vijftig hectare land en bos".

Henny Oostenbrug heeft zo z'n aparte zorgen. Elke vijf jaar moet het grasland worden omgeploegd en opnieuw ingezaaid. „In de winter vriest het hier tot meer dan dertig graden", zegt hij. „In het eerste jaar gaat de rode klaver al dood, dan de goede grassen en na vijf jaar is zelfs de lucerne al behoorlijk dun. De droge zomers spelen trouwens ook een rol mee".

Henny Oostenbrug is een taaie werker, die het bedrijf alleen runt, die 's zomers hooit, mais en haver oogst en in silo's opslaat voor de winter, z'n 43 koeien (electrisch) melkt, de gebouwen onderhoudt en derhalve in de afgelopen zomer blij was met zijn neef-vakantiewerker uit Molenend.

Het riante woonhuis van de Oostenbrug's bij Ingersoll.

Hij heeft Holstein-Frisian-stamboekvee, waarvoor overal belangstelling is. „Ik heb vee geleverd naar de Verenigde Staten, naar Spanje, Italië en Mexico". Hij zegt dat het Friese Rundveestamboek op een verkeerd type koe wedt. „De melkprijs is hier lager dan in Holland", vertelt hij. En hij doet uit de doeken hoe in Canada zeer strenge eisen worden gesteld ten aanzien van stallen, hygiëne van melkleidingen, koeltanks en dergelijke en hoe de melkplas min of meer in de hand wordt gehouden. „Ik voldoe aan de eisen en heb met de fabriek een contract voor een bepaalde hoeveelheid drinkmelk per dag, namelijk 636 ponden. Voor de contractmelk krijg ik 6,15 Dollarcents, voor het surplus maar 3,35. Wie dus geen contract heeft moet in feite het dubbele aantal koeien melken om aan het zelfde bedrag te komen". Vandaar dat de Nederlandse boeren in Canada zeggen: wie een contract heeft met een fabriek, die is klaar. Maar, daar staan allerlei eisen tegenover. Henny Oostenbrug zegt: „Ik mag bijvoorbeeld ook geen paarden of varkens in dezelfde stal houden en de mest die automatisch wordt verwijderd, komt meteen op een wagen en moet direct over het land worden verspreid.

Behalve een goede boer is Henny Oostenbrug ook

Iedereen op het platteland heeft z'n brievenbus aan de weg.

een goed financier. „Er zijn hier heel wat boeren kapot gegaan omdat ze teveel machines kochten. Dat is geen kunst ook al heb je geen geld. Maar ze raakten tot hun hals in de schuld en gingen er onderdoor".

In het grote huis van de Glembankfarm woont een gelukkig gezin. 's Avonds komen de dingen van de dag aan bod. Beppe Velstra vertelt dat zij vliegen reusachtig leuk vindt, dat zij vijf jaar geleden de strengste winter van de laatste twintig jaar in Canada beleefde. Fryke laat een paar gedichten lezen. Hendrika (18), die verpleegster wordt en Joan (19), die psychologie gaat studeren, zingen folksongs en Erick Paul (5) luistert met grote ogen. Er komt voortreffelijk gebak uit eigen keuken op tafel en de

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_11_nov_Nr.03 315

Ingersoll

gesprekken worden gevoerd in Nederlands en Fries, hetgeen ten opzichte van vele andere emigrantengezinnen in Canada ook een bijzonderheid is.

Henny Oostenbrug sleept ons door de omtrek, langs de koeien wier uiers elke dag voor het melken worden gewassen, langs boerderijen van andere Nederlanders, die onmiddellijk te herkennen zijn omdat ze er beter onderhouden uitzien en langs boerderijen van de Amish Mennonites, die hun principes van eeuwen geleden handhaven, worstelen tegen de zonden van de wereld en elke vooruitgang tegenhouden. Zij zien de motor als een uitvinding van de duivel, ze rijden met paard en wagen, ploegen met paarden, willen in hun huizen geen electriciteit, slopen boylers en badkuipen eruit, weigeren belasting te betalen en gruwen van de ontaarde mensheid. Ik had al het ongelofelijke verhaal gehoord van een Amish-zoon, die stiekem was gaan dansen, maar daarvoor uit de familie was verbannen en weggestuurd, waarna de familie zijn bezittingen in een kist deed en die begroef, waarmee Gods toorn moest zijn bezworen en de eer van de familie gered. Maar ik heb het verhaal pas geloofd toen ik later bij Waterloo en Kitchener de Amish nog eens zag en probeerde met hen een reëel gesprek te voeren. Zelfs de lens van een camera zien zij als een soort boos oog en zij trekken de ouderwetse zwarte hoeden vaster op het hoofd en manen hun paard tot meer spoed langs de parallel met de Highway lopende zandpaden waaraan speciale verkeersborden attenderen op de paarden en rijtuigjes, anno 1969. De Amish-boerderijen zijn afgetakeld, de Amish-koeien komen nooit toe aan de 33.000 Canadese ponden melk (1 pond is 454 gram) in 305 dagen, waarvoor al jaren geleden een Holstein-Frisian koe in Woodstock een beeld kreeg, dat Henny Oostenbrug ons liet zien. „Dit is tenminste een koe, zwart-wit, beter dan dat monument bij jullie in Leeuwarden," zei hij. „Wie maakt nou een koe van brons."

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen ONS BELANG te Amersfoort

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

een opleiding zwaaide af

Opleiding 1968-II van de afdeling van de opleidingsschool van het korps te Horn is afgezwaaid. Hierbij een klassefoto van de klassen en van de primus inter paris, de adspirant C. Hermens, in de lauweren.

klasse D

Klasse D

Staande v. l. n. r.: adj. D. Louwerse; A. Karsten; J. B. D. van Bergen; H. Franse; W. H. Sikkenga; R. P. Vervoort; C. Hermens; P. J. M. van Linder, Vaessen; W. J. H. van Deijnen; M. H. J. Arntz; J. M. Smits; R. van der Knaap; M. W. Goebbels; J. R. H. Przybylski; H. M. F. Palmen; H. H. J. Gaal; owmr. P. G. Hendriks; wmr. 1e kl. D. Smit, sportinstructeur.
Zittend: H. J. J. Smit; J. Altena; G. A. J. van der Toorn; J. B. den Ouden; J. P. van Schaik; W. Paffen en W. H. van Meurs.

klasse F

Klasse F

Staande v. l. n. r.: owmr. J. A. A. Kurvers; H. W. Popping; A. van Krimpen; G. Scheffer; G. L. A. Kuypers; J. H. M. Thuis; M. J. M. van de Ven; H. G. Schuurman; J. Th. P. M. Quik; P. S. G. van den Rijken; A. A. C. M. van der Wegen; A. J. H. M. de Leeuw; M. J. M. van der Sterren; J. J. G. Moonen; H. E. M. v. Rosmalen; owmr. P. Hendriks; L. N. Ponsioen; wmr. 1e kl. D. Smit.
Zittend v. l. n. r.: Th. F. van Oorschot; J. N. M. Stam; J. W. H. Verheijden; L. Th. J. Quax; H. H. C. Rossel; H. P. N. Osinga en M. L. P. Kubben.

klasse E

Klasse E

Staande v. l. n. r.: Owmr. P. J. M. Vis; A. Groeneveld; J. Bom; G. L. Groot; P. I. J. A. Aller; J. M. A. van Deursen; E. M. Bogaert; J. C. van den Boogaart; J. A. C. Kemp; H. H. Emmerik; P. W. J. Bastiaans; C. A. W. de Cloe; A. M. Kanters; wmr. 1e kl. D. Smit; owmr. J. Dolmans.
Zittend v. l. n. r.: A. J. M. Franken; J. G. M. Habets; W. A. Th. Eggermont; C. J. Breijer; H. W. A. M. van Bree; A. Broere en G. G. P. Aarts.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

A. N. A. Puntman nu bij Korps Rijkspolitie

Met ingang van 1 september '69 werd de heer A. N. A. Puntman benoemd tot dirigerend officier der rijkspolitie 2e klasse, ingedeeld bij de veiligheidsdienst van het Koninklijk Huis. De heer Puntman werd op 7 juli 1920 te Arnhem geboren. Na de H.B.S. te hebben gevolgd, is hij tijdens de tweede wereldoorlog in het verzet gekomen. In de groep „Reinaert", een landelijke spionagegroep, werd hij rayonleider van de Betuwe, inclusief Nijmegen en Arnhem. Begin 1944 is hij uitgeweken naar Engeland, waar hij dienst nam in het Amerikaanse leger, aldus meldt het Tijdschrift voor de Politie.
Hij kreeg een parachutisten-opleiding en een cursus spionagewerk en in maart 1945 werd hij in de Oostenrijkse bergen gedropt. Na de capitulatie van Oostenrijk op 8 mei 1945 kon hij terug naar Londen. Daar werd hij in de gelegenheid gesteld in het Nederlandse leger dienst te nemen. Het politiewerk trok hem echter meer aan en via een cursus te Rotterdam deed hij definitief zijn intrede bij de politie. Na aanvankelijk in Oosterhout (N.B.) één jaar surnumerair geweest te zijn, kwam hij in 1946 in het Bredase gemeentelijk politiekorps. In Breda heeft hij alle afdelingen doorlopen en het laatst was hij in de rang van hoofdinspecteur-ambtenaar 1e klasse, hoofd van de algemene dienst, tevens waarnemend korpschef.

Jarenlang heeft de heer Puntman met veel enthousiasme en grote inzet van zijn persoon leiding gegeven aan de justitiële dienst. Hij was een groot voorstander van een regionale en ook landelijke samenwerking tussen de verschillende recherche-afdelingen.
Voor zijn werk in de tweede wereldoorlog werd overste Puntman onderscheiden met het bronzen kruis en met de Amerikaanse Silver Star.

. . . man wat schakel jij toch veel . . .
. . . „Schakel" is toch een begrip bij de Nederlandse politie! . . .

D. J. Monsma majoor bij Korps Rijkspolitie

Met ingang van 1 september '69 is de heer D. J. Monsma benoemd tot dirigerend officier der rijkspolitie 3e klasse. De heer Monsma werd op 5 oktober 1926 te 's-Gravenhage geboren. Nadat hij in 1944 het diploma H.B.S.-B had behaald, meldde hij zich direct na de bevrijding van de hofstad aan als oorlogsvrijwilliger bij de krijgsmacht. Hier volgde hij een opleiding voor beroepsofficier (de Koninklijke Militaire Academie was toen nog niet heropend). Hij verliet na 3½ jaar als reserve-officier de militaire dienst en hij werd op 10 oktober 1949 aangesteld tot adjunct-inspecteur van gemeentepolitie te 's-Gravenhage, waar hij ook de opleiding volgde ter verkrijging van het inspecteursdiploma. Op 2 oktober 1963 verliet hij als hoofdinspecteur de residentie om op het voormalige Rijksinstituut tot Opleiding van Hogere Politieambtenaren te Hilversum in functie te treden als hoofd van het internaat. De laatste functie vóór zijn benoeming bij het Korps Rijkspolitie, was die van „hoofd politieel vakonderwijs" bij de opleiding van politie-officieren op de huidige Nederlandse Politie Academie te Apeldoorn.
Thans maakt hij een oriëntatierondgang bij de verschillende diensten van het Korps Rijkspolitie.

Naast zijn dagelijks werk heeft majoor Monsma veel interesse voor sport. In het Haagse korps was hij destijds voorzitter van de H.P.S.V. Reeds 18 x nam hij deel aan „de vierdaagse" en thans is hij nog voorzitter van de straf- en protestcommissie van de N.P.S.B.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG
RP.ORG KB1969_11_nov_Nr.03 318

puzzel van de maand

Winnaar oktoberpuzzel:

De heer J. GOEDBLOED
Kaapstraat 228
's-GRAVENHAGE

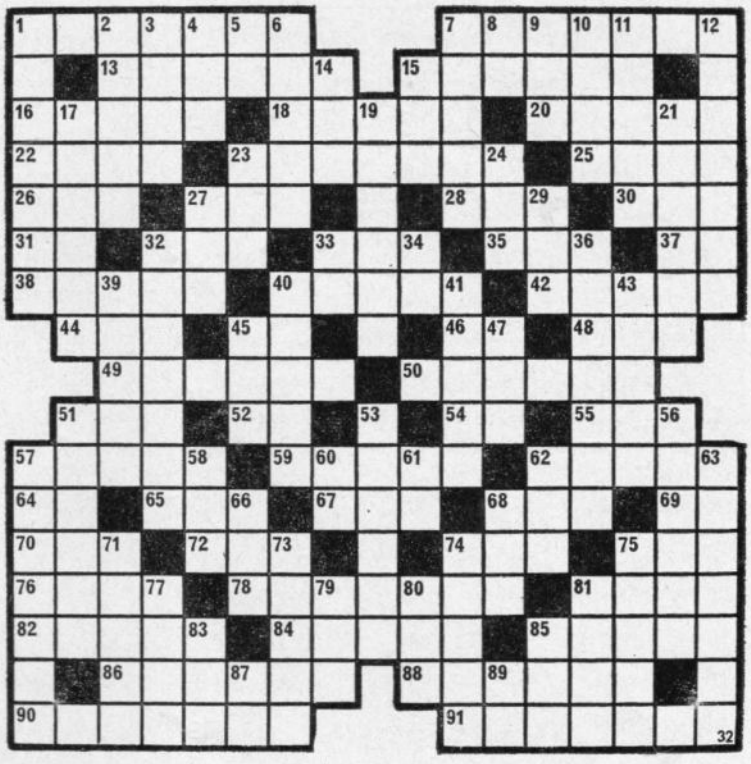
◆

Oplossingen van deze puzzel worden ingewacht vóór 9 december bij de

Puzzelredacteur
Korpsblad Rijkspolitie
Burg. Patijnlaan 63
's-Gravenhage.

◆

Als prijs wederom een boekenbon.

HORIZONTAAL:

1 deel van een geweer.
7 ridderlijke held.
13 opplakbriefje.
15 monstering van troepen.
16 verouderde drukletter.
18 uithangteken bij drogisterijen.
20 kaasjeskruid.
22 bundeltje bijeengebonden bloemen.
23 misnoegd, knorrig.
25 streep vanwaar men werpen moet enz.
26 artikel (afk.).
27 Engels eiland.
28 korte kous.
30 verkorte naam van zekere stad in Brazilië.
31 windrichting (afk.).
32 plezier, pret.
33 toiletartikel.
35 recht stuk v. e. rivier tussen twee bochten.
37 soort onderwijs (afk.).
38 kantig visgebeente;
40 kwalijk riekende lucht.
42 dier met slurfachtige snuit.
44 lichaamsdeel.
45 sint (afk.).
46 muzieknoot.
48 borrelend spoor dat een varend schip achterlaat.
49 bruin huidvlekje.
50 verfrissende lekkernij.
51 Engelse titel.
52 laatstleden (afk.).
54 landbouwwerktuig.
55 voorwerp waarmee men snijdt.
57 zichtbare damp.
59 korte spijker met grote, bolle kop.
62 allerlei.
64 oude lengteëenheid.
65 splitsingsprodukt van een molecule.
67 Ned. staatsbedrijf (afk.).
68 vis.
69 chemisch symbool.
70 laagte tussen bergen.
72 rivier in Utrecht.
74 geslacht van mensen of dieren.
75 tenen mand.
76 bijbelse benaming voor azijn.
78 ulevel van gebrande suiker.
81 gedeelte der aarde dat boven water uitsteekt
82 appelsoort.
84 stad in Polen.
85 brij van gekookte, door een zeef gewreven aardappelen.
86 spot.
88 ritme.
90 vraagstuk, probleem.
91 kleinigheid.

VERTICAAL:

1 verwilderd prairiepaard.
2 alle tanden en kiezen.
3 ringvormig koraaleiland.
4 lust, trek.
5 merkteken in maten en gewichten.
6 telwoord.
7 stad in Frankrijk.
8 paardeslee.
9 jong van een schaap.
10 bijbelse persoonsnaam.
11 getal waardoor men een ander deelt (rekenkunde).
12 humeurig mens.
14 gedwee, mak.
15 soort kip.
17 godin van de dageraad.
19 trapper aan een fiets.
21 buiten gevaar.
23 bittere vloeistof.
24 trechtervormig sleepnet.
27 insekt.
29 huisdier.
32 aalachtige vis..
33 gehalteëenheid van goud (afk.).
34 met name (afk.).
36 onderaards bomvrij gewelf in permanente verdedigingswerken.
39 de naar boven gerichte beweging der hand bij het maatslaan.
40 dunne paal of staak met dwarsklamp.
41 drinkbeker van eenvoudige vorm.
43 aardappel die geschikt is om uitgepoot te worden.
45 muzieknoot.
47 vreselijk.
51 bladplant.
53 noodlottig.
56 toestel om scherpe en doordringende geluidssignalen te geven.
57 sleutelbloemige plant.
58 afgemat.
60 Amsterdams peil (afk.).
61 bekend sportevenement (afk.).
62 roofdier.
63 deel dat iemand toekomt.
66 deel van de hals.
68 danspartij.
71 evennachtslijn.
73 toverkunst.
74 soort van tweesnarige viool, onderdeel van de gamelan.
75 scheur in een hard voorwerp.
77 vrucht.
79 metalen staaf.
80 zoon van (voorvoegsel bij Schotse familienamen).
81 maangodin.
83 voorzetsel.
85 bladzijde (afk. Latijn).
87 chemisch symbool.
89 kinderuitroep.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

op Korps-atletiekwedstrijden:

kampioen Den Bosch verbetert estafetterecord

TEKST EN FOTO's:
OPPERWACHTMEESTER
J. J. H. v. AERSSEN
TE NIJMEGEN

De Bossche estafette-ploeg, N.P.S.B.-recordhouder met 45 seconden rond. V. l. n. r. : J. v. Driel, J. Viergever, B. Lesterhuis en J. Deswijnen.

verjonging van Korps dringt ook reeds door tot sportveld

Een luid gejuich steeg op in het stadion „Diekman" te Enschede, toen de speaker na de 4 x 100 m estafette, het laatste nummer van de Korpsatletiekkampioenschappen, de uitslag bekend maakte: vijfenveertig seconden rond, waarmede de ploeg van de RPSZ precies ééntiende seconde onder het in 1944 door Hermandad uit Rotterdam gevestigde NPSB-record bleef. Het betekende ongetwijfeld een hoogtepunt in de, door de sportvereniging van het ressort Arnhem, voortreffelijk georganiseerde kampioenschappen.

De ploeg die het nieuwe record vestigde bestond uit B. Lesterhuis, J. Viergever, J. v. Driel en J. Deswijnen.

Het ressort Den Bosch behaalde met ruime voorsprong op Den Haag en een straatlengte op de overige ressorts de titel en kwam daarmede opnieuw in het bezit van de door de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie uitgeloofde wisselbeker. De overige ressorts en ook Alex, die voor de eerste maal aan de atletiekkampioenschappen deelnam, behoeven zich echter allerminst over hun prestaties te schamen. Tegen cracks als Lesterhuis, Smit, Viergever en Van Driel, die toevalligerwijs hun standplaatsen in de zuidelijke kontreien hebben, valt nu eenmaal moeilijk op te boksen. Hoofdzaak is, dat er sportief en fel wordt gestreden en dat was op deze kampioenschappen zeker het geval.

Kus van de „rijkspolitie-miss" voor de adjudant Van Os van kampioen Den Bosch.

Zowel door de verheugend veel aanwezige „jongeren", als ook door de veteranen. Daarom kon generaal W. de Gast, die na afloop de prijzen uitreikte, met vreugde vaststellen dat enerzijds de verjonging in het Korps zich ook op het sportveld begint af te tekenen, maar dat anderzijds „de oudjes het nog best deden".

Veel waardering had generaal De Gast voor de organisatie van de kampioenschappen en hij stak dan ook — terecht — een pluim op de hoed van de organisator van het toernooi, de opperwachtmeester W. Leidekker, secretaris van de SRGA.

Hij schreef in een welkomstwoord aan de Rijkspolitie-atleten: „De laatste jaren is het atletiekpeil in de breedte iets teruggelopen bij de

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

rijkspolitie, waardoor bij deze wedstrijden de sfeer van vroeger jaren ontbreekt. Toch heeft onze vereniging goede hoop, dat deze in de komende jaren terugkeert, als de voortekenen niet bedriegen. Ondergetekende gelooft zelfs, dat deze wedstrijden over een paar jaar een nationaal karakter op goed atletiekniveau krijgen."
Moge het nieuw gevestigde record een begin zijn van de weg omhoog.

Nieuwe vorm

In verband met de reorganisatie van het Korps Rijkspolitie, tengevolge waarvan de „ressorts" verdwijnen, waren deze kampioenschappen de laatste die in traditionele vorm werden gehouden. Over de wijze waarop zij de komende jaren zullen worden georganiseerd, kon de Algemeen Inspecteur nog geen concrete mededelingen doen. Wel zei hij van mening te zijn, dat deze wedstrijden voor het Korps zelf van groot belang zijn en sprak hij de hoop uit, dat — in welke vorm dan ook — de Korpstoernooien zullen groeien en bloeien.

De gedetailleerde uitslagen luiden:

80 meter veteranen

1. W. v. Uffelen, Den Bosch	11,—
2. Van Atten, Den Haag	11,3
3. Schedeler, Groningen	11,8

Discuswerpen veteranen

1. Carper, Groningen	26,04
2. Van Opijnen, Den Haag	25,38
3. Schedeler, Groningen	23,17

Kogelstoten

1. Smit, Den Bosch	12,40
2. Van Bergen, Den Bosch	12,—
3. Woppenkamp, Groningen	11,47

1500 meter

1. De Vries, Groningen	4.16,4
2. A. Mulder, Alex	4.18,2
3. Contant, Den Haag	4.36,8

Hoogspringen

1. Lesterhuis, Den Bosch	2.—
2. Dokter, Groningen	1.80
3. Peters, Den Bosch	1.70

Kogelstoten veteranen

1. Van Opijnen, Den Haag	10.20
2. Carper, Groningen	8.90
3. Lyklema, Groningen	8.28

Verspringen

1. Schipper, Den Haag	6.08
2. De Hoogh, Den Bosch	6.01
3. Van Dijk, Arnhem	5.90

Discuswerpen

1. Lesterhuis, Den Bosch	38.77
2. Smit, Den Bosch	37.37
3. Woppenkamp, Groningen	32.62

Verspringen veteranen

1. Van Uffelen, Den Bosch	4.85
2. Van Atten, Den Haag	4.84
3. Schedeler, Groningen	4.66

Hink-stap-sprong

1. Snier, Den Haag	12.04
2. Schipper, Den Haag	11.78
3. v. d. Berk, Den Bosch	11.72

Speerwerpen

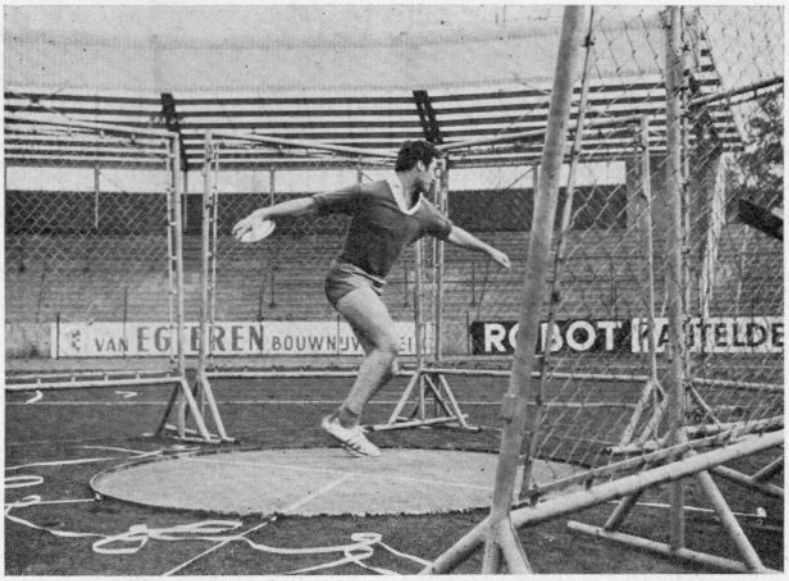
1. Van Zijl, Den Haag	45.93
2. Onckels, Den Bosch	44.84
3. Zwiers, Groningen	43.09

100 meter hardlopen

1. Lesterhuis, Den Bosch	11,1
2. Oude Veldhuis, Den Haag	11,7
3. Deswijnen, Den Bosch	11,9

Hier voert Mulder (Alex) op de 3 kilometer nog het veld aan. De Vries (Groningen), vlak achter hem, zal echter met ruime voorsprong dit onderdeel winnen.

800 meter hardlopen

1. Van Driel, Den Bosch	2.04,7
2. Van Zijl, Den Haag	2.04,9
3. De Vries, Groningen	2.09,9

400 meter hardlopen

1. Van Driel, Den Bosch	52.8
2. Viergever, Den Bosch	54.2
3. Zwaan, Arnhem	55.2

3000 meter hardlopen

1. De Vries, Groningen	9.17,6
2. Mulder. Alex	9.49,-
3. Hartgers, Arnhem	10.16,2

200 meter hardlopen

1. Deswijnen, Den Bosch	24.2
2. Brouwer, Den Haag	24.6
3. Oude Veldhuis, Den Haag	24.8

4 x 100 meter estafette

1. Den Bosch	45.-
2. Den Haag	47.6
3. Arnhem	48.8
4. Groningen	48.8
5. Amsterdam	49.3

EINDUITSLAG

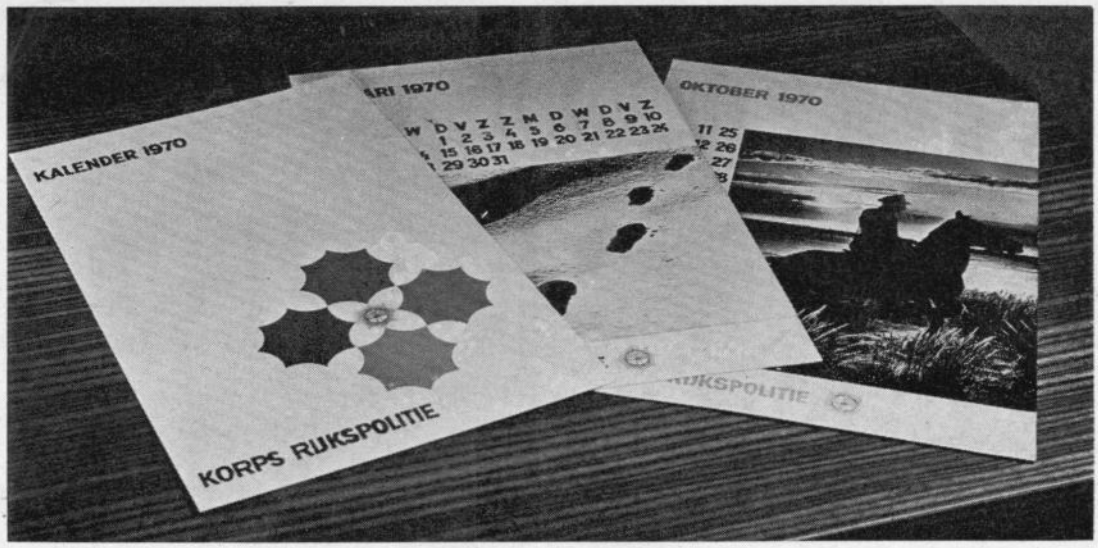
1. 's-Hertogenbosch	97 punten
2. 's-Gravenhage	82 punten
3. Groningen	58 punten
4. Arnhem	30 punten
5. Amsterdam	14 punten
6. Alex	11 punten

De „oudjes" deden het nog best. Van Uffelen (Den Bosch), Van Atten (Den Haag) en Schedeler (Groningen) op het „schavotje".

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_11_nov_Nr.03

KALENDER 1970
KORPS RIJKSPOLITIE

Een heel jaar oftewel twaalf maanden lang kijkt de mens tegen de diverse bladen van één en dezelfde kalender, die dan toch op z'n minst van blad tot blad „prettig" moet zijn.
Dat is de Rijkspolitiekalender 1970, die thans op de pers ligt. Twaalf fraaie foto's begeleiden het kalendarium van deze „wegwijzer" voor morgen en overmorgen, die daarmee tegelijk een plezierige wandversiering is. Niet alleen een kalender om zelf te hebben, maar ook een geschenk dat door anderen zal worden gewaardeerd.

GROND- WATER- WEGENBOUW- EN CULTUURTECHNISCHE WERKEN
N.V. AANNEMINGSBEDRIJF v/h FA J.D.JANSE JOOST DE MOORSTRAAT 3
MIDDELBURG TELEFOON 01180-2224

Persoonlijke leningen

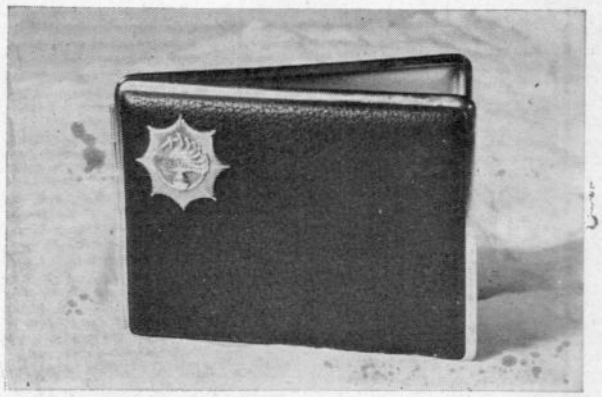
- laag rentetarief
- kwijtschelding bij overlijden
- looptijd 6 - 60 maanden

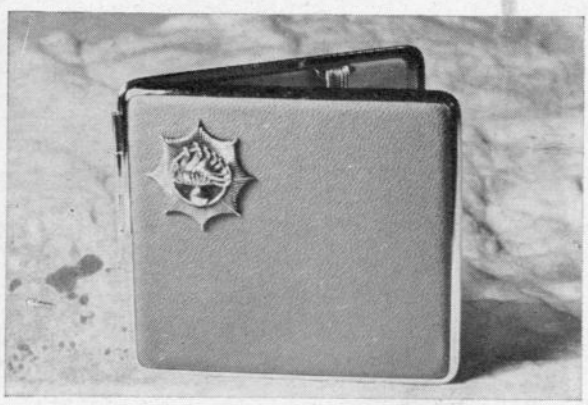
bijv. f 3.050,— betaalt u terug in 24 x f 145,20
of f 5.560,— betaalt u terug in 48 x f 150,—

Vrijblijvend inlichtingen:

A. W. T. FLOEGEL - Hoensbroek
Postbus 46 - Telefoon 04448 - 15 27

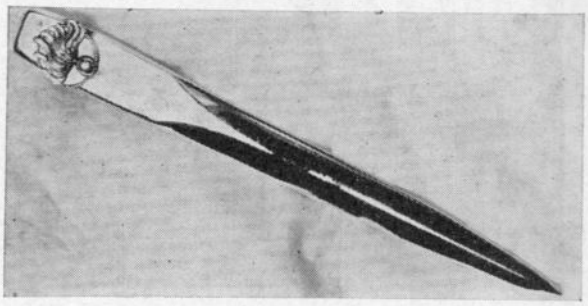
WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

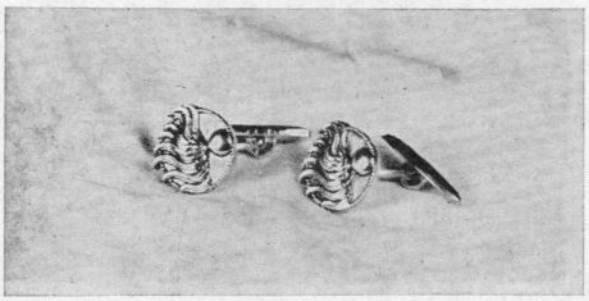

geschenken met korpsembleem voorzien in behoefte

Vouwbeen	f 12.50
Manchetknopen, verzilverde bronzen enkele manchetknopen, rond model gemonteerd met ajour gezaagd Rijkspolitie embleem	f 12.50
Lepeltje	f 9.00
Servetring	f 16.50
Asbak	f 14.50
Sigarettenkokers	
imitatielederen voor heren	f 15.50
idem voor dames	f 15.50
Wapenschildje op notenhout	f 10.50
Telefoonklapper met wapenschild	f 11.50

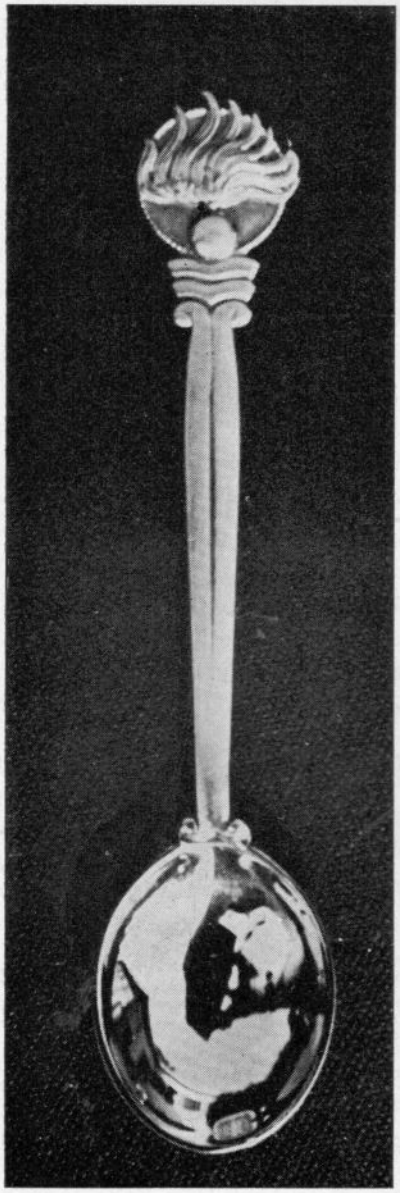
(prijzen incl. B.T.W.)

Bestellingen richten aan:

H. Hilverink, Hoofd van de Inwendige Dienst van de Opleidingsschool van het Korps Rijkspolitie, Velperweg 158 te Arnhem.
Giro Kantinebeheerder Opleidingsschool Rijkspolitie Arnhem 1 00 69 14.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

hausse in jubilea

De redactie van het Korpsblad Rijkspolitie is tot de onaangename conclusie gekomen, dat het afdrukken van de namen mét portretten van de korpsleden die in de komende maanden hun 25-jarig ambtsjubileum zullen vieren, een onmogelijke opgave is.

Omstreeks 1945 is de toetreding tot het Korps zo massaal geweest, dat in de komende maanden zeer vele korpsleden jubileren. Dat zou neerkomen op een enorme galerij portretten, die, hoe prettig om naar te kijken, toch de noodzakelijke inhoud van het Korpsblad tezeer zou beperken.

Daarom heeft de redactie — zij het zeer ongaarne — moeten besluiten voorlopig alleen de namen van de jubilarissen af te drukken; dus uitsluitend om praktische redenen en zeker zonder iets aan de „honneur" te willen afdoen!

ambtsjubilea

Ressort 's-Gravenhage

Wmr. 1e kl. J. de Beule, Stoppeldijk	25 jaar op 1-10-'69
Wmr. 1e kl. W. C. Verbeek, Haastrecht	25 jaar op 22-10-'69
Wmr. 1e kl. P. v. d. Broeke, Kortgene	25 jaar op 30-10-'69
Wmr. 1e kl. J. J. Bodderij, Hoek	25 jaar op 14-11-'69
Wmr. 1e kl. J. Casteleijn, Yerseke	25 jaar op 14-11-'69
Wmr. 1e kl. J. C. de Groot, Koewacht	25 jaar op 14-11-'69
Wmr. 1e kl. J. J. Lucieer, Dordrecht	25 jaar op 14-11-'69
Wmr. 1e kl. P. A. v. Remortel, St. Jansteen	25 jaar op 14-11-'69
Owmr. J. J. Verschoore, Vierpolders	25 jaar op 14-11-'69
Wmr. 1e kl. N. I. Mesker, De Lier	25 jaar op 17-11-'69
Wmr. 1e kl. W. A. Boogerd, Tholen	25 jaar op 28-11-'69
Wmr. 1e kl. D. I. F. de Kramer, Biervliet	25 jaar op 28-11-'69
Wmr. 1e kl. R. Simons, Arnemuiden	25 jaar op 5-12-'69
Owmr. P. Beun, Zuiddorpe	25 jaar op 12-12-'69
Wmr. 1e kl. P. C. Hofman, Vrouwenpolder	25 jaar op 16-12-'69
Wmr. 1e kl. L. G. Bogaert, Spijkenisse	25 jaar op 17-12-'69
Owmr. W. I. de Jonge, Wemeldinge	25 jaar op 17-12-'69

Ressort Arnhem

Wmr. 1e kl. F. H. Bosch, Alphen	25 jaar op 3-11-'69
Owmr. P. J. v. d. Hoogen, Overasselt	25 jaar op 8-11-'69
Wmr. 1e kl. J. Bendu, Elst	25 jaar op 2-12-'69
Wmr. 1e kl. A. v. d. Veken, Zaltbommel	25 jaar op 3-12-'69
Wmr. 1e kl. M. A. Karelse, Ruurlo	25 jaar op 22-12-'69

Sectie Bijzondere Verkeerstaken

Wmr. 1e kl. J. Haaring, Driebergen	25 jaar op 10- 9-'69

Rijkspolitie te Water

Wmr. 1e kl. C. Giljam, Wemeldinge	25 jaar op 4-11-'69

District Breda

Wmr. 1e kl. A. L. van Laarhoven, Hilvarenbeek	25 jaar op 18-12-'69

District Maastricht

Wmr. 1e kl. L. Theunissen, Valkenburg	25 jaar op 18- 2-'69

District Roermond

Wmr. 1e kl. J. Martens, Wessem	25 jaar op 18-12-'69
Wmr. 1e kl. J. M. J. Gielen, America	25 jaar op 27-12-'69

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 15-9-'69: A. Koops, owmr., van Warder naar Harmelen; J. Vos, owmr., van Harenkarspel naar Medemblik; W. E. Meyer, owmr., van Amsterdam naar Uithoorn.
Per 16-9-'69: L. Blokhuis, wmr. 1e kl., van IJsselstein naar Boven Hardinxveld; J. de Boer, owmr., van Den Burg naar Putten.
Per 1-10-'69: W. G. J. Ammerlaan, wmr., van Aalsmeer-dorp naar Ouderkerk a. d. Amstel; M. J. Hamelink, wmr., van Schagen naar Edam; P. T. J. Hof, wmr., van Heerhugowaard naar Blaricum; P. H. de Vries, wmr. 1e kl., van Haarlemmerliede naar Castricum; A. de Jong, wmr. 1e kl., van Bilthoven naar Arnhem; A. Wassens, wmr. 1e kl., van Diemen naar Arnhem; L. W. de Groot, wmr. 1e kl., van Maarssen naar Nieuwenplaat; G. J. de Man, wmr., van Castricum naar Diemen; G. P. Schothorst, owmr., van Amsterdam naar Alkmaar; C. P. A. de Mari, wmr., van Doorn naar Vinkeveen-Waverveen; J. W. Rigter, wmr., van Rhenen naar Maartensdijk; H. C. Verheul, wmr., van IJsselstein naar Driebergen; J. H. Visscher, wmr. van Doorn naar Houten; M. Smit, wmr., van Medemblik naar Haarlemmerliede; J. Bakker, wmr., van Ouder-Amstel naar Krimpen a. d. IJssel.
Per 6-10-'69: C. Heikamp, wmr. 1e kl., van Weesp naar Ouder-Amstel.
Per 11-10-'69: D. H. Poldervaart, owmr. van Amsterdam naar Driebergen.
Per 15-10-'69: C. M. Rippens, wmr., van Egmond aan Zee naar Heerhugowaard.
Per 16-10-'69: S. A. Graver, wmr. 1e kl., van Bergen-Binnen naar Lage Zwaluwe.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 13-9-'69: W. Landman, techn. controleur, van Leiden naar Dordrecht; J. Bouma, wmr. 1e kl., van Leiden naar De Kaag; N. I. Mesker, wmr. 1e kl., van Oud-Verlaat naar De Lier.
Per 1-10-'69: R. Boon, wmr. 1e kl., van Krimpen a. d. IJssel naar Berkel en Rodenrijs; G. van Pelt, wmr., van Nieuwerkerk a. d. IJssel naar Waddinxveen; W. A. Findhammer, wmr., van Den Hoorn naar De Lier; W. v. Schaik, wmr., van 's-Gravenzande naar Nieuwerkerk a. d. IJssel; G. H. M. Derix, wmr., van Pijnacker naar Hillegom; N. W. Bakker, wmr., van 's-Gravendeel naar Middelharnis; R. P. Bansberg, wmr., van Vianen naar H. I. Ambacht; G. C. v. d. Boogert, wmr., van Rozenburg naar Barendrecht; P. Brouwer, wmr., van 's-Gravendeel naar Rhoon; M. Buth, wmr., van Brielle naar Spijkenisse; L. A. v. Donge, wmr., van Middelharnis naar Spijkenisse; P. A. Eland, wmr., van Rozenburg naar Meeuwenplaat; Th. W. Goes, wmr., van Ben. Hardinxveld-Giessendam naar Papendrecht; M. J. W. Henzel, wmr., van Spijkenisse naar Brielle; S. Klink, wmr., van Brielle naar Klaaswaal; J. C. Maaskant, wmr., van Middelharnis naar Dubbeldam; R. I. Revenich, wmr., van Vianen naar Alblasserdam; H. J. Romijn, wmr., van Spijkenisse naar Alblasserdam; J. W. de Ruijter, wmr., van Spijkenisse naar Alblasserdam; W. Verschoor, wmr., van Alblasserdam naar Dubbeldam; J. Mieras, owmr., van Kloetinge naar Yerseke; J. L. Boogaard, adjudant, van Terneuzen naar Middelburg; B. J. M. v. Abswoude, wmr., van Sassenheim naar Noordwijkerhout; J. D. C. Fuijkkink, wmr., van Capelle a. d. IJssel naar Pijnacker; J. S. P. Overgaag, wmr., van Capelle aan de IJssel naar Zoetermeer; A. v. Vliet, wmr., van Bodegraven naar Haastrecht; F. G. de Jonge, wmr., van Kruiningen naar Ulvenhout; W. G. C. M. de Letter, wmr., van Hulst naar St. Willebrord; F. J. Vermeulen, wmr., van Axel naar Zundert; J. C. M. Warmerdam, wmr., van Zierikzee naar Etten-Leur; B. Kreft, wmr. 1e kl., van Leiden naar Arnhem; Th. Passchier, wmr., van Lisse naar Rijndijk; W. A. M. Collignon, wmr., van Krimpen a. d. IJssel naar Capelle a. d. IJssel; W. Vlot, wmr. 1e kl., van Leiden naar Horn.
Per 11-10-'69: J. Kingma, owmr., van Hoornaar naar Tubbergen.
Per 16-10-'69: J. Verpoorten, wmr. 1e kl., van Axel naar Stavenisse; H. Veenema, wmr. 1e kl., van Ter Aar naar Barendrecht.

RESSORT ARNHEM

Per 1-9-'69: J. G. G. Uitzetter, wmr. 1e kl., van Almelo naar Vriezenveen; J. L. Helthuis, wmr. 1e kl., van Almelo naar Tubbergen; H. Meijer, owmr., van Almelo naar Borne; G. Voorhorst, wmr. 1e kl., van Almelo naar Wierden; A. Lunenborg, wmr. 1e kl., van Almelo naar Vriezenveen; J. J. Smits, wmr. 1e kl., van Almelo naar Delden; A. G. Klein Ikking, owmr., van Almelo naar Zwolle.
Per 11-9-'69: A. B. M. Karnebeek, wmr. 1e kl., van Nijmegen naar Bemmel.
Per 13-9-'69: C. J. Suurland, wmr. 1e kl., van Eibergen naar Bunschoten.
Per 16-9-'69: P. Wester, wmr. 1e kl., van Hummelo-Keppel naar Havelte; K. J. M. Bindsbergen, wmr. 1e kl., van 's-Heerenberg naar Mheer.
Per 24-9-'69: G. W. Spanninga, wmr., van Urk naar Zuidlaren.
Per 25-9-'69: G. de Prieëlle, adjudant, van Almelo naar 's-Gravenhage.
Per 1-10-'69: J. W. Vis, adjudant, van Arnhem naar 's-Gravenhage; A. J. Broekman, wmr., van Raalte naar Boskoop; G. Doosje, wmr., van Dalfsen naar Boskoop; J. B. Hoogmoed, wmr., van Denekamp naar Nieuwkoop; H. Kuik, wmr., van Zwartsluis naar De Lier; A. Lamberts, wmr., van Denekamp naar Voorschoten; A. P. Loo, wmr., van Vriezenveen naar Leiderdorp; H. Niemeijer, wmr., van Wijhe naar Hillegom; G. J. Oosterhof, wmr., van Avereest naar Zoetermeer; C. G. J. Thoma, wmr., van Haaksbergen naar Schoonhoven; P. M. Vogel, wmr., van Rijssen naar Krimpen aan de Lek; L. Witteveen, wmr., van Tuk naar Den Hoorn; B. G. J. M. Berndsen, wmr., van Aalten naar Hattem; H. F. Bodegom, adjudant, van Brummen naar Breukelen; D. A. Beerens, wmr., van Maloen naar Lienden; G. J. Bruil, wmr., van Lochem naar Groenlo; B. H. G. Bijen, wmr., van Nunspeet naar Putten; B. W. Droppers, wmr., van Laag Keppel naar Zaltbommel; P. P. Enkelaar, wmr., van Ulft naar Wijchen; B. Fikse, wmr. van Hattem naar Eibergen; H. de Haan, wmr. 1e kl., van Rouveen naar Arnhem; J. Hartgers, wmr., van Brummen naar Nijkerk; H. Heemstra, wmr., van Dalfsen naar Wapenveld; P. E. M. Nijhuis, wmr., van Raalte naar Losser; Z. Pieper, wmr., van Putten naar Eibergen; J. Storm, wmr. van Wezep naar Nunspeet; J. v. d. Velden, wmr., van Huissen naar 's-Heerenberg; G. Lohuis, wmr., van Holten naar Bodegraven.
Per 13-10-'69: H. J. M. Boonkamp, wmr. 1e kl., Doetinchem naar Zutphen.
Per 16-10-'69: D. C. van Leeuwen, wmr. 1e kl., van Heerde naar Moerdijk.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-6-'69: C. F. Jansen, adm. ambt. C 2e kl., van Groningen naar Assen.
Per 1-10-'69: H. v. d. Wulp, adm. ambt. C 2e kl., van Groningen naar 's-Gravenzande; E. Timmer, adm. ambt. C 2e kl., van Buitenpost naar Groningen; K. J. Lassche, owmr., van de Wijk naar Assen; J. J. Bulthuis, wmr. van Grootegast naar Zuidhorn; C. J. v. Dijken, wmr., van Grootegast naar Scheemda; A. Hansma, wmr., van Lemmer naar Aalsmeer; J. Krol, wmr. van Kollum naar Purmerend; H. E. Mooibroek, wmr., van Blijham naar de Meern; B. Posthumus, wmr., van Nieuwe Pekela naar IJsselstein; E. Slootstra, wmr., van Franeker naar Weesp; W. A. Smit, wmr., van Grouw naar Purmerend; D. Steenge, wmr., van Zuidlaren naar Bunschoten; J. M. Tienstra, wmr., van Coevorden naar Mijdrecht; W. H. M. Willemsen, wmr. van Oosterwolde naar Weesp; G. Stevens, wmr. 1e kl., van Ruinen naar Urk.
Onderstaande adspiranten per 1-10-'69 van Opleidingsschool Arnhem naar:
M. Th. Bergervoet, Sleen, A. H. Grevinga, Ruinerwold; J. Janssen, Beilen; F. Klok, Borger; K. Hofman, Lemmer; J. Kuitert, Grouw; E. Popma, Oosterwolde; H. Scholte, Kollum; S. Stobbe, Marssum; D. Visser, Murmerwoude; D. Berghuis en M. J. van Til, Leek; J. W. Keizer, Grootegast; J. K. Siepel, Slochteren; G. Veenstra en G. van Hielkema, Appingedam.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-10-'69: A. P. de Graaf, owmr., van Nigtevecht naar Amsterdam; J. C. Verhoef, wmr., van Amsterdam naar Willemstad; K. Wiersma, wmr. 1e kl., van Aalsmeer naar Sneek.
Per 13-10-'69: P. de Wit, wmr. 1e kl., van Amsterdam naar Lemmer.

STAF ALGEMEEN INSPECTEUR

Per 15-6-'69: M. Heinen, adjudant, van Amsterdam naar 's-Gravenhage; J. de Vries, owmr., van Bergen op Zoom naar Apeldoorn.

DIT EMBLEEM UW WAARBORG VOOR VEILIGHEID EN VOORDEEL.

sampermans
voor autobanden

20 Speciaalzaken in Limburg en Brabant staan voor u klaar met 'n geweldige en prettige service. Grote sortering, vooral ook in Rallye, Sprint en Sport-banden.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Per 1-9-'69: J. Stoelhorst, adjudant, van Arnhem naar Apeldoorn.
Per 1-10-'69: A. Kranenburg, adjudant, van 's-Gravenhage naar Apeldoorn; T. W. Geense, adjudant, van 's-Gravenhage (A. I.) naar 's-Gravenhage (Staf District).

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-9-'69: G. Zijlstra, wmr. 1e kl., van Heerenveen naar Driebergen.
Per 11-10-'69: A. J. Willemse, owmr., van Driebergen naar Asten.

DISTRICT BREDA

Per 13-9-'69: Th. H. Jansen, wmr., van Rucphen naar Goirle; J. M. H. G. Smulders, wmr., van Gilze en Rijen naar Uden; C. G. van der Plas, wmr. 1e kl., van Tilburg naar Breda; P. Noordermeer, owmr., van Tilburg naar Eindhoven; L. J. I. M. Ligtvoet, techn. contr., van Moergestel naar Eindhoven; L. Stoffele, owmr., van Tilburg naar 's-Hertogenbosch;
A. Kleine, wmr. 1e kl., J. F. de Jonge, wmr. 1e kl., P. H. v. Hek, wmr. 1e kl., W. J. J. Evertse, owmr., Z. Groeneveld, wmr. 1e kl., A. Koevoets, wmr. 1e kl. en H. Berkhof, wmr., allen van Tilburg naar Breda.
Per 16-9-'69: A. A. Mouthaan, monteur, van Moergestel naar Eindhoven.
Per 1-10-'69: Onderstaande adspiranten van Opl.school Horn naar:
R. van der Knaap, Steenbergen; J. B. den Ouden, Gilze en Rijen; P. J. M. M. Rullens, Halsteren; A. J. M. Franken, Oudenbosch; A. Groeneveld, Etten-Leur, P. S. G. van den Rijken, Oisterwijk; A. J. H. M. de Leeuw, Goirle en J. N. M. Stam, Zevenbergen.
Per 1-10-'69: J. Korpel, wmr. 1e kl., van Gilze en Rijen naar Opl.school Arnhem; M. E. S. M. Godschalk, wmr. van Rijen naar Oudenbosch; M. M. den Haan, wmr., van Etten-Leur naar Goirle; J. C. J. Laros, wmr., van Dongen naar Baarle-Nassau; F. W. Rietveld, wmr., van Zevenbergen naar Made en Drimmelen; J. L. de Vos, wmr., van Halsteren naar Zevenbergen; G. J. M. Vromans, wmr., van Rijen naar Halsteren; J. C. M. Warmerdam, wmr., van Zierikzee naar Etten-Leur.
Per 2-10-'69: W. C. C. M. de Letter, wmr., van Hulst naar Rucphen; Th. H. Jansen, wmr., van Rucphen naar Goirle; F. G. de Jonge, wmr., van Kruiningen naar Nieuw-Ginneken.
Per 6-10-'69: F. J. Vermeulen, wmr., van Axel naar Zundert.

DISTRICT EINDHOVEN

Per 13-9-'69: P. Noordermeer, owmr., van Tilburg naar Eindhoven.
Per 1-10-'69: H. W. A. M. van Bree, adspirant, van Opl.school Horn naar Deurne; J. P. C. M. de Bont, wmr., van Oirschot naar Budel; L. N. M. Valentijn, wmr., van Mierlo naar Best.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH

Per 13-9-'69: M. J. M. Jansen, wmr., van Uden naar Rosmalen; A. B. van der Burg, wmr. 1e kl., van Tilburg naar 's-Hertogenbosch.
Per 1-10-'69: B. J. Bruinsma, wmr. 1e kl., van 's-Hertogenbosch (Staf T. I.), naar 's-Hertogenbosch (Staf District); P. H. O. van der Aa, wmr., van Uden naar Oploo; P. M. Th. van Kroonenburg, wmr., van Asten naar Uden.
Onderstaande adspiranten per 1-10-'69 van Opleidingsschool Horn naar:
C. A. W. de Cloe, Drunen; Th. F. van Oorschot, Heesch; J. F. van Beek, Uden; C. A. van Dongen, Schijndel; P. J. M. van Linder, Rosmalen; J. P. van Schaik, Sprang-Capelle; J. M. Smits, Hank; J. A. Wagenaar, Boxmeer; B. Zeggelaar, Cuyk.

DISTRICT MAASTRICHT

Per 16-9-'69: K. J. M. v. Bindsbergen, wmr. 1e kl., van Opl.school Arnhem naar Mheer.
Per 1-10-'69: P. A. C. van Hoof, wmr. 1e kl., van Waubach naar Stein; J. M. van Kooten, wmr. 1e kl., van Gulpen naar Opl.school Horn; M. P. Beckers, wmr., van Susteren naar Schaesberg; F. F. M. Dijkstra, wmr., van Amstenrade naar Nieuwenhagen; L. J. M. Mennens, wmr., van Meerssen naar Beek; J. N. van Kooten, wmr., van Margraten naar Horn.
Onderstaande adspiranten per 1-10-'69 van Opleidingsschool Horn naar:
C. Hermens, Nieuwenhagen; W. H. Sikkenga, Gulpen; J. J. Vaessen, Waubach; P. I. J. A. Aller, Susteren; P. W. J. Bastiaans, Valkenburg; J. G. M. Habets, Schaesberg; L. P. M. Kubben, Meerssen; J. J. G. Moonen, Vaals en H. W. Popping, Amstenrade.

DISTRICT ROERMOND

Per 1-9-'69: H. J. Wijen, owmr., van Venraij naar Broekhuizen.
Per 13-9-'69: P. J. Smeets, owmr., van Milsbeek naar Herten.
Per 1-10-'69: H. P. G. Janssen, wmr., van Heijen naar Echt; W. J. Rovers, wmr., van Baarlo naar Haelen; J. M. G. Gunsing, wmr., van Echt naar Horst; J. M. G. Gunsing, wmr., van Echt naar Meerlo-Wanssum; N. H. J. M. Conradi, wmr., van Kessel naar Echt.
Onderstaande adspiranten per 1-10-'69 van Opleidingsschool Horn naar:
M. H. I. Arntz, Grathem; J. B. D. van Bergen, Horst; W. J. H. van Deijnen, Roermond; H. H. J. Gaal, Herten; M. W. Goebbels, Posterholt; A. Karstens, Meijel; W. H. van Meurs, Peij; W. Paffen, Well; H. M. F. Palmen, Baexem; R. H. Przybylski, Maasbree; H. J. J. Smit en M. J. v. d. Sterren, Horn; G. A. J. van der Toorn, Baarlo; R. P. Vervoort, Swalmen; G. G. P. Aarts, Helden; J. A. C. Kemp, Echt; H. P. N. Osinga, Arcen; L. Th. J. Quax, Linne; J. W. H. Verheijden, Kessel en C. G. J. A. Donners, Gennep.
Per 11-10-'69: P. G. M. Salden, wmr., van Venraij naar Linne.

aanwijzing voor funktie

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-10-'69: Adjudant J. L. Boogaard tot groepscommandant te Middelburg.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-10-'69: Adjudant A. P. de Graaf tot groepscommandant te Amsterdam; Adjudant W. J. Koenes tot districtsadjudant te Amsterdam; Wmr. J. C. Verhoef tot motordrijver te Willemstad.

STAF ALGEMEEN INSPECTEUR

Per 1-10-'69: Adjudant J. W. Vis tot materieelcontroleur te Arnhem.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-10-'69: Owmrs. G. M. Koning, H. Bouwman en J. Postma tot instructeur-klassecommandant te Arnhem.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-10-'69: Adjudant N. van Tuijl, tot plv.-commandant S.A.S. te Driebergen.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot adjudant:

Per 16-10-'69: J. H. Beijer te Halfweg; L. Doorenskleet te Alkmaar.

tot opperwachtmeester:

Per 1-8-'69: A. G. Brouwer te Alkmaar.
Per 16-9-'69: B. A. Vos te Zaandijk.

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:

Per 1-10-'69: H. Th. A. Offenberg te Zwolle.
Per 16-10-'69: J. Bergakker en H. G. van Dijk te Nijmegen.

tot opperwachtmeester:

Per 16-9-'69: K. J. M. Bindsbergen te Mheer; P. Wester te Havelte.
Per 1-10-'69: A. van Zelst te Bergharen.
Per 16-10-'69: D. C. van Leeuwen te Moerdijk.

RESSORT ARNHEM

Van Opleidingsschool Arnhem:

tot wachtmeester:

Per 1-10-'69: B. Beijer te Zwolle; D. de Velde Harsenhorst en W. Kroeze te Dalfsen; P. L. v. d. Burgt en G. J. Olde Daalhuis te Haaksbergen; G. J. Frowijn en J. Tiggelaar te Denekamp; H. v. d. Kamp te Zwartsluis; J. M. Kamperman en W. A. M. Wijering te Rijssen; B. J. Klappe te Tuk; K. H. Klaver en G. J. Koldeweij te Wijhe; L. Nijhuis te Dedemsvaart; G. H. Pereboom en P. van Pijkeren te Raalte; J. Slootenhaar te Holten; A. J. C. Wiggers te Tubbergen; C. Brinkman te Gameren; A. A. M. Lintsen te Overasselt; M. Th. W. Tiehuis te Groesbeek; A. Vink te Andelst; H. A. van Wijk te Druten; J. M. A. van Deursen te Geldermalsen; G. L. A. Kuypers te Maasdriel; G. Scheffer te Elst; J. H. M. Thuis te Zevenaar; V. v. d. Berg te Putten; A. W. Christiaans te Hattem; J. W. Jonker te Nunspeet; E. J. ten Harkel te Aalten; B. A. Korterink te Lochem; G. Scholten te Oldebroek; J. E. van Dijk en E. J. van Zadelhoff te Didam; J. C. J. Janssen te Nijmegen.

RIJKSPOLITIE TE WATER

tot adjudant:

Per 1-10-'69: A. P. de Graaf te Amsterdam.

tot opperwachtmeester:

Per 1-11-'69: C. Visser te Nigtevecht.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

tot opperwachtmeester:

Per 1-10-'69: J. H. A. Rutgers te Arnhem.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

tot opperwachtmeester:

Per 1-10-'69: F. L. Otten, W. J. Anker en P. Meijers te Driebergen.
Per 16-10-'69: G. de Gans te Driebergen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

tot adjudant:

Per 1-10-'69: L. C. H. v. d. Gouw te Arnhem.

DISTRICT DORDRECHT:

tot wachtmeester:

Van Opleidingsschool Horn:
Per 1-10-'69: J. C. v. d. Boogaart te Oud-Beijerland.

Van Opleidingsschool Arnhem:

Per 1-10-'69: C. Th. Kooy en D. W. Metselaar te Vianen; A. Balzer te Numansdorp; C. J. Duran te H. I. Ambacht; B. Hofman te Hardinxveld-Giessendam; A. Mulder te Brielle en R. F. Westerkamp te Barendrecht.

DISTRICT 's-GRAVENHAGE

tot opperwachtmeester:

Per 16-9-'69: L. Blokhuis te Boven Hardinxveld.
Per 1-10-'69: P. v. Berkel te 's-Gravenhage; L. W. de Groot te Meeuwenplaat.

tot wachtmeester:

Van Opleidingsschool Horn:

Per 1-10-'69: C. J. Breijer te Krimpen a. d. IJssel; A. Broere te 's-Gravenzande; H. H. Emmerik te Hillegom; J. L. de Groot te Rijnsburg; A. v. Krimpen te Boskoop; L. N. Ponsioen te Nieuwkoop en H. G. Schuurman te Capelle a. d. IJssel.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_11_nov_Nr.03 326

Van Opleidingsschool Arnhem:

Per 1-10-'69: J. Blok en U. de Lange te Sassenheim; P. Hopman te Lisse; E. P. Onink en G. v. d. Kolk te Pijnacker; M. F. M. Pieterse en R. M. ten Tusscher te Waddinxveen; R. Sloof te Schoonhoven; A. B. den Toom te Wateringen; L. J. A. M. Vergeer te Bodegraven; R. Arendsen en E. O. Daems te 's-Gravenhage; A. C. Bos te Krimpen a. d. IJssel; J. Bouwknegt te Capelle a. d. IJssel; W. S. Essenburg te Oud-Verlaat; W. N. v. d. Helm te 's-Gravenzande; H. Hoekstra te Zoetermeer; R. Kruithof te Lekkerkerk; J. Mons te Rijnsburg; F. P. de Vreeze te Voorhout en R. Weijsters te Oegstgeest.

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-3-'69: B. v. Twist te Klaaswaal.

DISTRICT MIDDELBURG

tot opperwachtmeester:

Per 1-10-'69: J. J. Lucieer te Dordrecht.
Per 16-10-'69: J. Verpoorten te Stavenisse en H. Veenema te Barendrecht.

tot wachtmeester:

Per 1-10-'69: J. Kleine te Rijnsburg.
Van Opleidingsschool Horn:
Per 1-10-'69: E. M. Bogaert te Oostburg; J. Bom te Kortgene en W. A. Th. Eggermont te Kruiningen.
Van Opleidingsschool Arnhem:
Per 1-10-'69: J. A. Elias te Hontenisse en H. Franse te Middelburg.

DISTRICT BREDA

tot wachtmeester:

Per 1-10-'69: J. B. den Ouden te Gilze en Rijen; P. J. M. M. Rullens te Halsteren; P. S. G. van den Rijken te Breda; A. J. M. Franken te Oudenbosch; A. Groeneveld te Etten-Leur; J. N. M. Stam te Zevenbergen; A. J. H. M. de Leeuw te Goirle.

DISTRICT EINDHOVEN

tot wachtmeester:

Per 1-10-'69: H. W. A. M. van Bree te Deurne.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH

tot wachtmeester:

Per 1-10-'69: J. F. van Beek te Uden; P. J. M. van Linder te Rosmalen; C. A. W. de Cloe te Drunen; J. A. Wagenaar te Boxmeer; J. M. Smits te Hank; B. Zeggelaar te Cuijk; J. P. van Schaik te Sprang-Capelle; T. F. van Oorschot te Heesch.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-1-'69: C. H. E. Peeters te Vlijmen en M. P. de Pauw te Drunen.

DISTRICT MAASTRICHT

tot opperwachtmeester:

Per 16-9-'69: K. J. M. van Bindsbergen te Mheer.

tot wachtmeester:

Per 1-10-'69: C. Hermens te Nieuwenhagen; J. J. Vaessen te Waubach; P. W. J. Bastiaans te Valkenburg-L.; H. W. Popping te Amstenrade; P. I. J. A. Aller te Susteren; L. P. M. Kubben te Meerssen; J. J. G. Moonen te Vaals.

DISTRICT ROERMOND

tot wachtmeester:

Per 1-10-'69: C. G. J. A. Donners te Gennep; G. A. J. van der Toorn te Baarlo; H. M. F. Palmen te Baexem; L. T. J. Quax te Linne; A. Karstens te Meijel; M. W. Goebels te Posterholt; H. H. J. Gaal te Herten; H. J. J. Smit en M. J. M. van der Sterren te Horn; W. H. van Meurs te Peij; J. A. C. Kemp te Echt; W. Paffen te Well; M. H. I. Arntz te Grathem; R. H. Przybylski te Maasbree; J. H. W. Verheijden te Kessel; W. J. H. van Deijnen te Roermond; J. B. D. van Bergen te Horst; H. P. N. Osinga te Arcen; G. G. P. Aarts te Helden.

RESSORT GRONINGEN

tot opperwachtmeester:

Per 16-9-'69: P. Wester te Havelte.

tot wachtmeester:

Per 1-10-'69: M. Th. Bergervoet te Sleen; A. H. Grevinga te Ruinerwold; J. Janssen te Beilen; F. Klok te Borger; K. Hofman te Lemmer; J. Kuitert te Grouw; E. Popma te Oosterwolde; H. Scholte te Kollum; S. Stobbe te Marssum; D. Visser te Murmerwoude; D. Berghuis en M. J. van Til te Leek; J. W. Keizer te Grootegast; J. K. Siepel te Slochteren; G. Veenstra te Appingedam.

in dienst getreden

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-10-'69: A. de Jong, schrijver A te De Bilt; A. C. Smit, schrijver i.t.d. te Medemblik.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 15-9-'69: J. L. M. Serrarens, schrijver A te Middelburg.
Per 1-10-'69: J. den Hollander, rijksambtenaar E te Middelburg.

DISTRICT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-10-'69: M. L. Peeters, adm. ambt. C 3e kl. te Cuijk; J. Boerdonk, schrijver A te 's-Hertogenbosch; K. L. J. Mentz, adm. ambt. C 3e kl. te Uden.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-10-'69: W. Rijneker, adm. ambt. C 3e kl. te Buitenpost.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-10-'69: P. H. v. d. Berg, schrijver op a.c. tot 1-1-'70 daarna adsp. R.P. te Vlaardingen.

STAF ALGEMEEN INSPECTEUR

Per 1-11-'69: Mevr. H. Hooghoudt-Ziengs, typiste A op a.c. te 's-Gravenhage; G. A. A. Kloeg, adm. ambt. C 2e kl. te 's-Gravenhage.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-9-'69: Mej. H. H. A. Schipper, typiste A te Driebergen.
Per 16-9-'69: J. van Waversveld, rijksambtenaar G (wagenwasser) op a.c. te Driebergen.
Per 1-10-'69: Mevr. P. H. Sinkora-Van Velthuijsen, schrijver A i.t.d. te Driebergen.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 1-10-'69: P. A. G. Vermeulen en J. J. K. Fuchs, 's-Gravenhage; G. A. F. Cortjens, 's-Hertogenbosch; J. W. Schoolmeesters, Roermond.
Per 15-10-'69: F. L. M. Stringa en A. Rijnbeek, Utrecht; H. P. Schoolmeesters, Roermond.
Per 1-11-'69: D. Vos, Alkmaar; J. G. van Gisbergen, Breda; P. J. G. Stroeken, Roermond; A. H. Renshof, Nijmegen; K. Stoel, G. Huizing en Th. Oldewening, Assen.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-10-'69: P. Luyendijk, adjudant te Amsterdam; H. Vledder, wmr. 1e kl. te Amsterdam; A. N. Molenaar, wmr. 1e kl. te Aalsmeer; H. Otten, schrijver A te Utrecht.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-9-'69: H. Karstanje, wmr. 1e kl. te Retranchement.

Per 16-9-'69: K. Westhoeve, adm. ambt. C 2e kl. te Ouddorp.
Per 1-10-'69: H. W. Weiss, schrijver A te 's-Gravenhage; M. C. v. Hoepen, owmr. te Yerseke; J. C. Roomeijer, owmr. te 's-Gravenhage.

RESSORT ARNHEM

Per 1-11-'69: E. Sijnstra, adjudant te Zutphen.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-10-'69: T. v. d. Made, owmr. te Witmarsum.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-10-'69: P. Vlieg, adjudant te Amsterdam.

STAF ALG. INSPECTIE

Per 1-11-'69: J. de Ridder, adjudant te Ede.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-10-'69: H. W. Marsman, rijksambtenaar D te Driebergen; J. Paauw, wmr. 1e kl. te Driebergen.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

Per 1-10-'69: Mevr. G. A. v. d. Hurk-Odinot, adm. ambt. C 3e kl. te Bilthoven.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-10-'69: J. A. Gehasse, adspirant te Arnhem.

DISTRICT BREDA

Per 1-10-'69: F. J. Th. M. de Clerck, wmr. te Goirle.

DISTRICT EINDHOVEN

Per 1-10-'69: M. A. J. M. van Lokven, wmr. te Oirschot; J. F. C. van Dooren, schrijver A te Eindhoven.

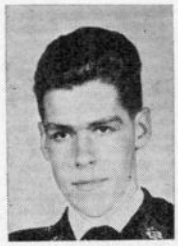
DISTRICT MAASTRICHT

Per 1-10-'69: W. Dral, owmr. te Geulle.

DISTRICT ROERMOND

Per 1-10-'69: H. G. G. Schuttelaar, owmr. te Haelen.

wij herdenken

Wmr.
J. M. van Leeuwen
Maarssen
ressort Amsterdam
☆ 24- 9-1948
† 4-10-1969

Wmr. 1e kl.
W. Bruinse
Oegstgeest
ress. 's-Gravenhage
☆ 7-9-1917
† 27-9-1969

Owmr.
J. Brinkman
Kruisland
District Breda
☆ 10-5-1918
† 17-9-1969

Adjudant
T. de Vries
Apeldoorn
ressort Arnhem
☆
† 1-10-1969

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

RP.ORG KB1969_11_nov_Nr.03 327